

ژیانی پیرمبار

صلی اللہ علیہ وسلم

دانراوی: سہید تہ بولحہ سہنی نہ دەوی

بە کوردی کردن و لیکۆئینه وهی
مه‌لا مه‌حمودی گه‌لا له‌یهی

مکتبہ اقرأ الشافعی (محمود أحمد محمد)

www.iqra-ahlamontada.com

www.iqra-ahlamontada.com

بۆدابه‌زاندنی چۆرهما کتیب: سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەڕەي دانلود کتایه‌ای مەحەتف مەراجەه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربی , فارسی)

ژیانی پیغمبر ﷺ

دانراوی:

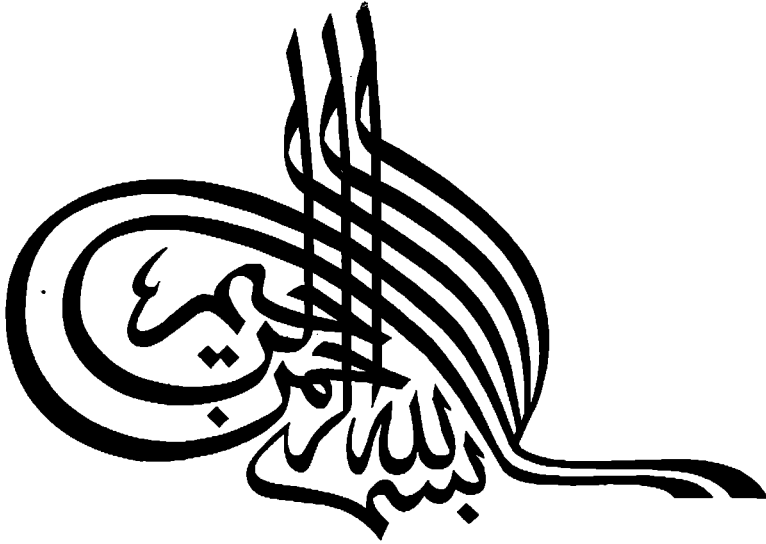
أبو الحسن الندوي

به کوردی کردن و لیکۆئینه وهی

محمود أحمد محمد

۱۴۲۷ ک

۲۰۰۶ ز

📖 ناوى كتيب: ﴿ ژيانى پيغه مبهري ﴾

📖 دانراوى: أبو الحسن الندوي

📖 وەرگيران و ليکۆلینه‌وهی: محمود أحمد محمد

📖 تیراژ: ۱۰۰۰ دانە

📖 ژماره‌ی سپاردن: ۶۲۷ سالی ۲۰۰۶

📖 چاپ و دیزاین: (کۆمپيوته‌ری شانيا).

📖 چاپخانه‌و ئۇفسىتى تيشك.

📖 سالی چاپ: ۱۴۲۷ ك - ۲۰۰۶ ز

📖 له‌سه‌ر ئه‌ركى كتيبخانه‌ی ئارام له چاپ دراوه‌و مافى چاپکردنه‌وه‌ی پاريزراوه بۆ
كتيبخانه‌ی ناوبراو.

پیشہ کی

کہلے نویسنی تہ فسیری رھوان بوومہوہ بریارم دا روبکہمہ میژوو
 نوسین و کتیبی کی چہند بہرگو فراوان لہ میژووی کوردا بنوسم، زورم
 سہرچاوه خویندنهوہو زانیاریم لی راگویتزن و وسہریہکم خستنهوہو
 بہروردم کردن و کہرستہیہ کی باشم پیکہوہ ناوہ زورم پاکنوس کردوہو
 تاوم ناوہ (کورستان کی گہورہو نیشته جی بوونی کود تی یدا) بہ نیازم خودا
 یاربئی لہ (دہ) بہرگی قہبارہ گہورہدا کوتایی پی بینم، ولئی شتیکی
 ناشکراو بہ لگہنہویستہ کہ میژووی کورد تیکہل بہ میژووی ئیسلام بووہو
 تیندا تواوہتہوہ، چونکہ گہلی کورد لہ ژیر سایہی ئیسلام دا ہستی
 بہ کہ سایہتی خوئی کردوہ، بہ ہاتنی ئیسلام گہلی کورد ئازادی بو
 ہستہ بہ ربوہ، لہ پورسانہ و کویلاشی زانیار بوو، ئایینی ناگر
 بہرستیان ولاناو چونہ ژیر سایہی ئایینی پیروزی ئیسلامہوہ، چونکہ
 گہیشتنہ ئہو قہناعہتہ کہ ئایینی تازہ داہاتوو کہ سہرچاوہ کہی قورئانی
 پیروژہو نامہی ئاسمانیہ زور لہری و شوینی پیشووی بہ ناو ئاین کہ ناگر
 بہرستی بوو لہ بارترو چاکترہو پرہ لہ گیانی یہ کسانی و ہہ مئاہنگی و
 برایہتی و ئازادی. بویہ گہلی کورد باوہشیان بو ئایینی ئیسلام کردوہو
 لہ نامیزیان گرت و لہ ژیر سایہی دا حسانہوہ، ہتا یاسای ئیسلام پہیرہو

کراپی و فرمانبردار و حاکمه‌کانی و لات پابه‌ندی ئەو دەستورە ئاسمانییە بوین گەلی کورد حەسانەوێ پایەدارو درێژخایەن بوو، هەركاتیكیش خەلیفە و فرمانبردارانی موسوڵمانان کەمتر پابه‌ندی دەستورو یاساكانی ئیسلام بوون و هەستی ئاینیان بەرەو لاوازی رویشتنبی ئەو گەل و نەتەوێکانی ژێر قەڵەم‌پرەویان بەگەلی کوردیشەوێ توشی چەوساندنەوێ و توانەوێ بوون و یاسای بیشە‌لانیان بەسەردا سەپینراوێ، جەژنە پیروزی ئازادی و یەكسانی و ئارامی و برابەریان لێ بووێ تە روژی رەش و کارەسات و چورتی و ناخۆشی. چەندیك ئەو فرمانبردارانیانە لە ئیسلام دوورکەوتبەنەوێ ئەوێندە گەل و نەتەوێکانی ژێر دەسە‌لاتیان توشی دەردی سەری بون و مافیان پێشێل کراوێ روبە‌پوی زەبرو زەنگو توانەوێ پاك‌تاوی نەتەوێی و ئاینی و مەزەبێ بوونەوێ، چەمکی شیعارێ خودایی کە دەفەرموێ: ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا﴾ یان کردوێ بە (و جعلناکم شعوباً و قبائل لتتقاتلوا!) فرمانبردارێ ستم‌کار بە‌بیانوی جورا و جورەوێ بە‌ناوی ئیسلامەوێ بە‌ناحەق و ناپەرەوێ قە‌لاچۆی گەل و نەتەوێی بێ دەسە‌لاتیان کردوێ و هەوێ پاوانخوازی و بە‌رفراوانکردنی دەسە‌لاتی خوێان داوێ، خودا بیانگرێ ئەو ئایینە پیروزی کە خودا ناردوێتی ببیتە (رەحمەتەن لیلعالمین) کردوێانە بە‌داردەست و گورزی ستم‌کاری خوێان و پاساوی کارە ناپەرەوێکانی خوێانیان پێ داوێتەوێ کردوێانە بە (نیقمەتەن للمضطهدين)!

هەلبەتە گەلی کوردیش لەو رۆژەوێ کەچۆتە ژێرسایە ئیسلامی پیروزیوێ، بە‌دل و بە‌گیان باوێشی بەو ئایینە پیروزیوێ کردوێ و ئەویش زورجار لە‌لایەن خەلیفە و فرمانبردار (بە‌ناو ئیسلامی)یەکانەوێ توشی کارەسات و هێرشێ ناپەرەوێ نە‌فیر عام بۆ سە‌رکردە بوێتەوێ، جا ئە‌گەر زور جار بە‌هۆی ئازایەتی رۆلە کوردەکان خوێانەوێ سەختی رێگا و کێوێکانی

کوردوستانه وه دوژمنهکانی تئ شکابن سهریان له بهرد دابی، ئەمجار ههولئ نانهوهی دوبه رکئ و براکوژی و بهگژی به کدا کردنی به کترین بۆداون و یاسای فرق تسد)یان بۆ ره چاو کردون.

دەبی گهلی کورد مه منونی کیوه سهرکهش و دول و شیوو ئەشکه و تهکانی ولاتهکە ی بئ. که توانیویه تی له ئامیژیان دا بهرگری له خۆی بکاو ناحه زانی بهر پاشواز دا بگيرته وه. ئەگینا زۆری وه کوو شائیسماعیلی صهفهوی و برئ خعیفه عوسمانییه کاز و شای په هلهوی و حه مه رهزای کوپی و کمر نعتوز و صعدام حوسینی تکریتی و ئەمثالیان پیلانی قهچو کردنی گهلی کوردیان دارشتوو هینو توانای خویان تییدا به تاقی کرونه وه به لاه ئاواته که یان نه هاتوته دی و سهریان له بهردی رهق داوه، هین چوونه زبڵدانی میژوو وه وه گهلی کورد له ناو چیا سهرکه شهکانی دا بهر بهرزی و ئاییندارییه وه ماوه ته وه، دهستی له ئیسلام بهرنه داوه، نه خلاق و رهوشتی ئیسلامیانه ی خۆی له دهست نه داوه، شیعارئ (أشهد ان لا اله الا الله و أشهد ان محمد رسول الله) رۆژانه پینج جار دوباره دهکاته وه، به کوردستان دهلی: ئەی نیشتمانم، ههتا کیوه سهرکه شهکانی تو پایه دار بو و دیمه نی سروشتت ئاوازا وه بئ من دهست له م ئایینه پیروژه بهر - حدو نهوبانگه پیروژهت به گوی دا دهدهم و عه هه دو پهیمانی باوه گه وهی پیغمبران هه زه تی ئیبراهیمی به ره چه له ک کوردمان تازه دهکینه وه!! شانازی دهکین به وه ئایینمان ئیسلامه و کوردوستانی پیروژ نیشتمانمانه، حه زیر دروشمی (لا اله الا الله) دا بهرگری له ماف و بوون و نیشتمانی پیروژمان حه کین.

جاله ژیر رۆشنایی ئەوهی ئاماژه مان پئ کردو ئەو واقع و راستیانه ی خستمانه رو حه زم کرد خزمه تیک به سیره ی پیغمبر بکه م، په راویزیک

بنو ستم تاییهت بی به ژیاننامہ ہی حذر، فی موحہ ممہد، پیغمبر ہی ئیسلام (فرودی عرای لیسری) بوئہم مہبہستہش ویستم کتیبی (السیرۃ النبویۃ) دانراوی ماموستای خوالیخوشبوو (أبو الحسن الندوی) وەرگیرمه سہرزمانی کوردی، بہ لام وەرگیرانیک پیی بگوتری (بہ کوردی کردن!) و دیاردهی وەرگیرانی پیوہ دیارنہ بی، پتر لہ نووسینی سہرہ خو بجی، چونکہ من فکرہ کم وەرگیراوه نہک وشہم بہوشہ وەرگیرابی. هیوادارم جیگای رہزنامہ ندی خوینہران بی و لہ کتیبخانہی کوردی دا جیگای خو ی بکاتہوہ، خودا فہرو بہرہکەتی تی بخاو وەکوو ئەصلەکە ی برہوی ہہ بی و موسولمانان سودی لی وەر بگرن.

ہہلبہتہ سیرہی پیغمبر (فرودی عرای لیسری) قوتابخانہی ژیانہ، سہرچاویہ فیربوونی ئەخلاق و رہوشتہ، لی یہوہ فیری ہہلس و کەوتی رۆژانہی ژیانمان دہبین، لہ خویشی و ناخویشی دا، لہ گہنجی و پیری دا، لہ مالہوہو لہ دہرہوہ، لہ گہل خیزان و ہاوسی و خزم و ہاوولاتی و تہانہت ناحہ زیش دا چۆن روبہروی ژیان ببینہوہ، کەواتہ ئیمہی موسولمان ئہرکی سہرشانمانہ ئہگہر بہ دریزیش نہ بی بہ کورتی ژیاننامہی پیغمبر مان ناگادار بین و کەلکی لی وەرگرین و بیکہینہ پیرہوو پروگرامی بہریوہ چوونی ژیانمان. بہشوینکەوتنی ئەخلاق و رہوشتی ئەو پیغمبرہمہزنہ بہرہمہند بین و کەسایہتی خویمان لہ دەست نہدہین و بہختہوہری دونیاو قیامہت بوخویمان دہستہبہر بکەین.

محمد أحمد محمد

٢٠٠٧/١٧

۴. وہ زرع و حالی خور ہلاتی ناوہ راست پیش ہاتنی نایینی ئیسلام بہ تاییہ تی لہ سہ دہی شہ شہ می زایینی دا:

ماموستا نہ بولجہ سہنی نہ دہوی لہم بارہوہ دہلی:

نایینہ باوہ کانی ئەو پۆژگارہ، نامہ ئاسمانییہ کانیان، شہریعت و
پہیامہ کانیان کہلہ سہردہم و پۆژگارہ جیا جیا کاندہ پۆلی خویان لہ بواری
نایینی و رہوشت و زانیاریدا گیرا بوو، ئەم نایینانہ لہ سہ دہی شہ شہ می
زایینی دا چ بنہ مایہ کی راستہ قینہ یان نہ مابوو، هیندہ یان گۆرانکاری تیدا
کرا بوو هیچ میصد اقییہ تیکیان تیدا بەدی نہ دہکرا، قہشہ و مالم و موغہ کان و
فرمانرہ وایان بہ ئارہ زوی خویان چۆنیان بویستایہ ئاوا دہقہ کانیان ئاراستہ
دہکردن، ئەو نایینانہ ئەوہ ندہ یان ئال و گۆر تیدا کرا بوو، ئەگەر پښہرہ
راستہ قینہ کانی پیشوو یان و پیغہ مہرہ رہوانہ کراوہ کانیان زیندو
بکرانایہ وہ نکوولییان لہوہ دہکرد: کہ ئەوہ نایینی ئەوان بی و ئەوان
مینا بی تیان.

نایینی جولہ کہ ببوہ کۆمہ لیک سرودو هەلس و کہوتی چاولیکہری و
لاسا کردنہ وہی بی ناوہرۆک و بی گیان. ئەمہ بیجگہ لہوہی کہ نایینی
جولہ کہ خوی لہ خوی دا ئاینیکی نہتہ و ہییہ و تاییہت بووہ بہ بہنوئیسرا ئیلی
یہکانہ وہو پھیامی جیہانی پی نہبوہ بۆ گشت نہتہ وہکان.

بیگومان نایینی جولہ کہ لہ بواری بیرو باوہردا توشی نہخۆشییہ کی
کوشندہ بو بوو، یہکتا پەرستی لہدست دا بوو، کہلہکاتی خوی دا ئەم
خالہ شیعاریکی سہرہ کی نایینی جولہ کہ بوو، خالیک بوو بابہگہ و رہی
پیغہ مہران حہز رہتی ئیبراہیم (درویدی عرا لہ سہر) ئامۆژگاری نہوہ کانی خوی

کردبوو که پیوهی پابه ندبن و پاشخویی نه خه ن. چه زه تی (یه عقوب) یش بهه مان شیوه ناموژگاری کوره کانی خوی پی کردبوو. به لام به تیپه ربوونی پوژگاریکی دورو دریژ، ئەم خاله سه ره کییه گوژانیکی بنچینه یی به سه ردا هاتبوو، چونکه جوله که کان زوری ک له یرو باوه ری جیا جیای نه ته وه هاوسی کانی خوین خزانده وه ناو ئایینی خوینانه وه، زور داب و نه ریتی بته رستی و نه فامیان خستبوه ناو عیبادت و شیوه ی سرود و طقوسه کانی خوینانه وه، خاوه نی دائیره توله عاریفی یه هودی ده لئی: ناپه زایی پیغه مبه ران و رقبوونیان له بته رستی نیشانه ی ئه وه یه، که په رستنی بت و به ندایه تیکردن بۆ خودا دروژنه کان، دیار ده یه ک بوو خرابوه ناو دل و ده روونی جوله که کانه وه و کاریگه ری خوی هه بوو له سه ریان و تاله ده ره به ده رییه که یان پرگار نه بون و له بابله وه نه گه پانه وه بۆ فه له ستین ئەم دیار دانه یان له کۆل نه بوه وه. ئەم جوله کانه بیرو باوه ری هیچ و پوچو بی بناغه یان و هرگرتبوون بته رستی له ناویان بلاو بووه وه، گه لی ک کۆلکه خودایان بۆ خوین داهینا بوون ته نانه کتیبی ته لمود که کتیبیکه راقه ی ته ورات ده کاو ده که کانی ئایینی جوله که شی ده کاته وه ناماژ به وه ده کا که بته رستی له ناو جوله که کان دا به شیوه یه کی ره هاو به ربلاو بره وی هه یه.

ته لمودی بابل که جوله کان زوریان پی پیروژه و جاری وا هه یه له پیروزی دا ده یخه نه سه روی ته ورا ته وه و له سه ده ی شه شه می پیش زاین دا کتیبی به ربلاوی ناو جوله که کان بوو، ئەم په راوه پرپه تی له نمونه ی هه لئس و که وتی گیلانه و نیشانه ی عه قل سوکی و قسه ی توپه هات و نابه جی و بوختان هه لبه ستن له سه ر خودا و گالته کردن به حه قیقه ت و راستی یه کان و ئایین!

که هه موو ئەمانه کالقامی و تی نه گه یشتویی گه لی جوله که له و سه رده مه دا ده رده خه ن نیشانه ی له ده ستدانی عه قل و نزمی ئاستی روژشنبیری و تیکچونی زه وقی ئایینی یانن.

له لایه کی تره وه ئایینی مه سیحی له لایه ن پیاوه ئاینیه توند رده کانیا نه وه توشی ده ست لی دان و گو پانکاریه کی بی ئەندازه هاتبوو. ته ئویل کردنی ده قه ئایینی یه کان له لایه ن نه زانه کانیا نه وه و بته پرستی بزمانه مه سیحیه کان هر له سه ده ی یه که می زایینی یه وه، زور داب و نه ریتی تری نا ئایینی که له ناو کومه لگا کاند پهره و ده کران، نه مانه مه مو یان ببوونه ته پ و تو زو راستی ئایینه که یان داپوشیبوو، ته علیمات و شیه ئاسانکاریه جوان و بی خه وشه که ی ئایینه راسته قینه که یان ژیر خو - بوو. ببوونه هه وه چلک نه و روناکی خودا په رستی و خودا به یه کنا سینیان گو د کردبوو...! نو سه ریکی مه سیحی دان به وه دا ده ئی: که بیرو با وه پی سی خودایی (الثالوث المقدس) هر له ئاخرو ئوخری سه ده ی چواره مه وه به چری چو وه ته ناو ئایینی مه سیحی یه وه، واته: (عقیده ی ته ثلیث) بو ته عقیده یه کی به ربلا وو بپوا پی کراوو ره سمی ناو جیهانی مه سیحی. هه موو ئاقاریکی عاله می مه سیحی دا پشتی پی به سترا وه و بانگه شه ی بو کراوه و بره وی پی دراوه .

شایانی با سه هه تا نا وه راستی سه ده ی نۆزده هه می زایینی په رده له سه ر په ر پیدانی بیرو با وه پی سی خودایی و نه ئینی نه و بیرو با وه ره لانه درا. میژوو نوو سیکی مه سیحی تر ده رباره ی پهیدا بوونی بیرو با وه پی سی خودایی نه ناو کومه لگای مه سیحی دا به شیه ی جیا جیا و راناندنی نه و بیرو با وه ره جو را و جو ره دا ده ئی:

مه سیحیه کان زور لیزان بوون و ئاماده باشی چاکیان تی دا بوو بو ودرگرتن و هی نانی داب و نه ریتی بته پرستی له گه ل و نه ته وه پیشینه کان و داهینانی جه ژن و دروستکردنی که سایه تی نه فسانه یی و لاسایی کردنه وه ی نه و گه ل و نه ته وانه ی که له دیارده ی بته پرستی و بیرو با وه پی نه فسانه یی دا

پؤلی بهرچاویان هه بووه له کتیبی (تاریخ المسجیة فی ضوء العلم المعاصر) دا هاتوو دهلی: بیگومان به بلاو بوونه وهی ئایینی مه سیح بته پرستی به سهر چوو کۆتایی هات، وهلی به ته واوی ریشه کیش نه کرا، به لکوو له دل و دهروونی جه ماوه ری مه سیحی دا له شیوهی جیا جیادا بنجی داکوتا و به ناوی ئایینی مه سیحی یه وهو له ژیر په ردهی ئایین دا له سه رده میکی تر دا خوئی ده رخسته وه، ئه وانهی وازیان له بته پرستی و به ندایه تی کردن بو خودا درۆزنه کان هیئا، به شیوهیه کی تر له قوپو لیتیهی بته پرستی چه قینه وه، ئه وه بوو هاتن شه هیدیک له شه هیده کانیاں دیاری کردو له قه ب و ره وشتی خودا کانیاں پال دا، په یکه ریاں بو تاشی و پیروزیان کرد...! به مجوره جه ماوه له دیاردهی شیرک و بته پرستی وازیان هیئا و ریاں کرده په رستش کردن بو په یکه ری شه هیده خو ولاتیه کانیاں، ته نانه ت ئه م سه دهی شه شه مه به کۆتا نه هات تاوای لی هات به ندایه تیکردن و په رستنی شه هیده کان و پیاو چاکانیاں بووه دیاردهی بهرچاوو گشتگیر، واته له م سه دهیه دا بیرو باوه پیکێ تازه یان داهینا، ئه ویش بریتی بوو له وه که پییان وابوو پیاو چاکه کانیاں ره وشتی خودا وهندیان هه یه، کار گه یشته ئه وه بیرو باوه پریان وای لی بی که ئه و پیاو چاک و قدیسانه جوړه مه خلوقیکن ره وشتی خودا وهندیان هه یه و له سهر بنه مای بیرو باوه پری ئه ریسیه کان، پییان وابوو ئه وانه ناوهندن له نیوان خودا و ئاده میزاد دا، به م جوړه بوو نه ره مزو نمونهی پیروزی و ته قدیس بو سه ده کانی ناوه راست و نمونهی پاک و بی خواهشی، له هه مان کاتدا ناوی چه ژنه بته پرستییه کانیاں گوپی بو ناوی تازه بابته. ته نات سالی (۴۰۰) چوار سه دی زایینی چه ژنی خوړ په رستی کۆنیاں کرده چه ژنی له دایکبوونی هه زره تی عیسا (درووی خرای له سهرین).

بە جۆرە لەگەل پەيدا بونى سەدەى شەشەمى زايىنى شەر لەنيوان
سىحىيەكانى شامو عىراقو مەسىحىيەكانى مىصر دا لەسەر كىشەى
حەقىقەتى مەسىح و سروشتى ئەو زاتە، بەفەلى بەرجەستە بوو، بەجۆرىك
خونىدنگاكان و كەنىسەكان و ناو خىزانەكانىش ببووە گۆرەپانى شەپو
سەنگەرى سەربازى دژ بەيەك و ئەم ئەوى بەكافر دادەناو ئەو ئەمى بەلادەرو
مەگەراو لەئايىن لەقەلەم دەداو، هەندىكىان هەندىكى تىرەنى دەكوشت و
خونىنى يەكتىرەن بەحەلال دەزانى، هەردەتگوت جەنگ لەنيوان دوو ئايىنى
- بەيەكدا بەرپا بوو، ئىترەى لى ھات جىھانى مەسىحى بەھوى خۆ خۆرى
نيوان خويانەو نەيان پەرژايە سەر ئەوئەى دژى فەساد بچەنگن و چاكسازى
بەن و بانگەوازى نەتەوكانى تر بەكەن بۆ خودا پەرستى و وەدەستەينانى
بەختەوئەرى بۆ ئادەمىزاد.

ئاگر پەرستەكانىش ئەو لەدەر زەمانەو بەو ناسرا بوون كەعبادەتى
عەنصورە سروشتى يەكان دەكەن، كە گرنگترىن و گەورەترىن ئاگرە.
نەو بوو لەئاكاما خويان دايە ئاگر پەرستى و دروستكردنى ئاتەشگەدەو
بەيتخانەى ئاگر پەرستى. تاواى لى ھات خانووەكانى ئاگر پەرستى
بەشيوەيەكى بەر فراوان لەسەرانسەرى ولاتى ژيەر قەلە مەرەوى ساسانىەكان
- بلاو بونەوئە ئادابو ياساى وردو تەواويان بۆ ئاگر پەرستى داناو
ھەموو بىرو باوەرپىك و ئايىن و ياسا و رىسايەك جگە لەئاگر پەرستى و خۆر
پەرستى لەو ئىمپىراتورىيەدا قەدەغەكراو نەما دياردەى ئاگر پەرستى
سەرانسەرى ولاتى گرەتەو.

خۆر پەرستى باوى سەندو ئايىن لەلەى خەلكەكە برىتى بوو لەچەند
ھەنس و كەوت و طقوس و لاساى كردنەوئەيەك كەلە پەرستگا و شوينە
تايبەتيەكاندا ئەنجاميان دەدا، لەدەرەوئەى پەرستگا كانيان دا ئازادبون

چيان بکردايه کەس رڤى ئى نەدەگىرا بە ھەوەس و ئارەزوى خويان ھەلس و کەوتيان دەکردو پابەندى ئايىنەکە يان نە دەبوون، بەکورتى لەدەرەوہى عىبادەتخانەکان دا جياوازی لەنيوان ئايىندارو بى دین دانەبوو.

ماموستا (ارتەر کرسىتىن سىن) ى دانىماركى و دانەرى كتيبي (ايران فى عهد الساسانين) لەباسى چىنى پياوہ ئايىنى و كاربەدەستە كانى ئايىن و ئەرکى سەرشانىيان دا دەلى: (پيويست بوو لەسەر ئەو كاربەدەست و پياوہ ئايىنا، پوژى چوار جار عىبادەتى خور بکەن، ھەندى عىبادەتى (مانگو ئاگرو ئاو) يشيان دەخستە پال خورپەرستىيەکە، پيويست بوو چەند دوعاو پارانەوہ يەكى تايبەتى لەکاتى نوستن و ھەلسان لەخەو و خوششتن و زننار لەپشت بەستن و خواردن و پژمین و موتاشين و نينوك کردن و دەست بەئاو گەياندن و چرا ھەلکردن دا ئەنجام بەدن و بيانخوين، ھەروا پيويست بوو لەسەريان نەھيلن ئاگرى ئاتەشگەدەکان بکوژيئەوہ، نەشەيلن ئاگرو ئاو ليک بکەون، پاريزگارى ئەوہش بکەن نەھيلن ھيچ مەعدەنيک ژەنگ بگرى، چونکە ئەوان بەلايانەوہ مەعدەنەکان پيرۆزبوون و قودسىيەتى تايبەتيايان ھەبوو.

ئىرانىيەکان لەنويژەکانيان دا رويان دەکردە ئاگر، يەزدو جورد دوا پاشاي ساسانىيەکان سويندى بەخور خواردو وتى سويندم بەو خورەى کەخوداي گەرەو مەزنە.

ئەوانەى کەتۆبەيان دەکردو لەمەسىحيەت ژيان دەبوونەوہ مەرج بوو دەبوو خور پەرستى بکەن، بۆ ئەوہى دانيابن لە راستگويى تۆبە کردنەکەيان..! ئاگر پەرستەکان ئيمانيان بەدو خودايى ھەبوو، ھەميشە بپروايان وابوو دو خدا ھەن خوداي خيرو خوداي شەر. بەخوداي خيريان

دگوت (اهوراموزدا) يان يەزدان، بەخوداي شەريان دەگوت ئەھرىمەن،
پىشيان وابوو ھەمىشە شەپرو دژايەتى لەنيوان ئەو دو خودايە دا بەردەوامە.
مىژوو نووسان دەربارەى ئايىنى ئىرانىيەکان کۆمەلک چىروک و
نەفسانەى پەيوەست بەخوداگان يان باس دەکەن دەق دەشوبهيتە خورافات و
نەفسانەى خودا وەندە ئىغرىقيەکان و ھىندىيەکان.

ئايىنى (بوذى) يش^(۱) كەئايىنىكى بەربلاو لەھىندوستان و ئاسىيائى
ناوەرەست دا ئەويش برىتى بوو لەبتپەرستى يەكى تووخ و توکە،
خەرجيەك دا ئەو ئايىنە پەيدا بويایە بت و صەنەمى لەگەل دابوو،
پەيكەرى بتهکان ھەلدەنران و دەپازيەندرانەو، پەيكەرى بوذا بىنا دەکراو
پەيكەرتاشان دەستەنگىنى خوڤانيان تیدا بەتاقى دەکردەو و تەفەننويان
تیدا دەکرد. شايانى باسە زانايان پييان وايە: ئايىنى بوذى ھىچ بنەمايەكى
ئايىنى ئاسمانى پيۋە ديار نيە و (ئايىنىكى خورافى و زادەى خەيالى
پەستى ئادەمىزادى كۆنە.

رەھبەر و دامەزىنەرانى ئەم ئايىنە بپويان بەخوداي تاكو تەنها و
بەديھيەنەرى ئاسمان و زەوى نيە، زانايان چەندىك ورد بوونەو نەيانتوانىو
بەلگەيەك بدۆزنەو گەواھى ئەو بەدا كەريبەرانى ئايىنى بوذى بپويان
بەخوداي بالا دەست و بەديھيەنەرى بونەوەر ھەيە.

لەھەمان كات دا سەريان لەو سوپماو چۆن ئەم ئايىنە بەرفراوانە ئاوا
بەبى ئەو پەيوەندى بەخوداوە ھەبى پەرەى ساندو؟

ئايىنى بورە ھمىشە كەئايىنى كۆن و رەسەنى ھىندىيەکانە، ئەويش
ئايىنىكى فرە خودايى يەو ژمارەيەكى زۆرى خوداي نىرو خوداي ميينەيان

^۱ بوزا، نازناوى (سکيا مونی) يەو عاقلەندو ھەكىميكى ھىندىيە لەچەرخى
شەشەمى پيش زايىنى دا ئايىنى بوذى داھيئاو.

تیدان. هیچ ئایینیکی تری خورافی ئەوەندە کۆلکەخودا و خودا درۆزنە ی نیرو مئی ی تیدا نین. بێگومان لەسەدە ی شەشەمی زایینی دا، بێپەرستە گەیشتە پێژەییەکی خەیاڵی و ژمارە ی خوداوەندە پەرستش بۆ کراوەکان گەیشتە (۳۳۰) ملیۆن خودا!! هەرشتیک سەرنج ڕاکێش بوایە، هەرشتیک زەبەلاح و قەوارە گەورە بوایە، هەرشتیک سود بەخش بوایە یەكسەر دەکرا بەخوداوەند و پەرستنی بۆ دەکرا، ئیتر بەو شیۆه دروستکردنی پەیکەر و داتاشینی بەردو دار بەشیۆه ی جوړاو جوړو کردنیان بەبت و صەنەم بازارپیکى گەرمی هەبوو، وەستا و دەست رەنگینەکان کارامایى خوایانیان تیدا رادەنواند.

مامۆستا (سى، وى، ويد) كە مامۆستایەکی پایەبەرزى هەندوکییە، لە کتێبەكە ی دا كەناوی ناو (تاریخ الهند الوسطی) لەكاتێك دا باسی سەردەمی (مەلیك هەرش ۶۰۶-۶۴۸ ز) دەکا كە سەردەمیكە دوا پەیدا بوونی ئایینی ئیسلامە. دەلی: ئایینی هەندوکی و ئایینی بوذی هەردوکیان ئایینی بێپەرستین و جیاوازیکیان نیە.

بەلکوو دەتوانین بڵین: ئایینی بوذی لەئایینی هەندوکی زیاتر نقومی بێپەرستی بو بوو، سەرەتای ئەم ئایینی بوذییە لەسەر بنەمای نەبوونی خودا دامەزرا بوو، بەلام وەرە وەرە بە تێپەرپوونی پۆژگار (بوذا) خوێ کرابە خوداوەندی گەورە و پەرستش بۆ کردنی بەرفراوان بوو، ئەمجار خوداوەندی تری خزانە پالو بەتێپەرپوونی پۆژگار بێپەرستی لەناو جیهانی بوذی دا پابەندبوانی ئایینی بوذیدا پەگی داکوتاو، لەمەدرەسە ی فیکری بوذی دا خوێ نواند و پەرە ی سەند، تاوا ی لی هات و شە ی بوذا لەهەندی زمانی خۆر هەلاتی دا بەمانا بت و صەنەم مانا دەکرا.

ئەوێ گومانى تیدا نیە، ئەوێە کە دیاردە ی بێپەرستی لەجیهانی ئەو پۆژگارە دا بلاو و باوو، جیهان هەمووی لەدەریای ئەتلەسی یەو تادەریا

یتری هادی. نقوومی بتهپرستی بو بوو، ههرده تگوت: ئایینی مه سیحی و
- یینه سامییه کان و ئایینی بوژی له پیشپرکی دابوون بو پیز لیتان له بت و
عنه مه کان و به پیروز زانییان، شان به شانی یه هه ریه که یان له ئاستی
خویره په له ی بوو له نوغرو بوون له و قوپو لیته و زونگاوه بی ئامانه دا.

ماموستایه کی تری هه ندوکی به پیز، له کتیبکی دا به ناوی (الهندوکیه
— نده) دا ده لی: بیگومان دیارده ی دروستکردن و داهینانی خودا
ییزنه کان له لایه ن خه لکه وه به کو تانه هات و نه پرایه وه، به لکوو به رده وام
خو- و دندی بچوک بچوک دا ده هیندران و ده خزانه سه ر لیستی خودا
ییزنه کانی تر، هه تا وای لی هات ژماره ی ئه و خودا وه ندانه له ژماره
خو- و ژماردنیان به کاریکی ئه سته م ده ژمیردرا، زۆربه ی ئه و
خو- و ده ندانه ش خودا هه لبه ستر او ه کانی هیندییه کو نه کان بوون و خرابوونه
ی- خودا کانی ئایینی هه ندوکی یه وه، تا وای لی هات ده تواندرا بگوتری
ی- ردی ئه و خودا وه ندانه گه یشتو ته (۳۳۰) ملیون خودا !!!.

عه ره به کایش که له پوژگاری کو ن دا ئیمانیا ن به ئایینی هه زه تی
یبراهیم هینابوو، له خاکی ئه وان دا مالی خودا (کابه) دروستکرا بوو،
ئوانیش به هو ی دوور که تنه وه یان له سه رده می هه زه تی ئیبراهیم و
یثقه مبه رانی تر هه روا قه تیس بوونیا ن له نیوه دوورگه ی عه ره بی دا، ئه وانیش
سه چه رخه دا تووشی ئافه تی بته پرستی یه کی زۆر نه فامانه بوو بوون،
که زۆر له بته پرستی بوژی و بو ره همیه کان گالته جار تر بوو، ئه وانیش زۆر
نه فامانه له بواری بته پرستی و ها وه لدانا ن بو خودا به ره و پیش چون و
نو غرو ی ئه و قوپو لیته سامنا که بون، چه ند بت و سه نه میکیان له دارو به رد
تاشی و کردیا نه ها وه ل بو خودا و پروایان وابوو ئه و دارو به رده دا قاشرا وانه
ها و به شی خودان له بونه و هردا و کاریگه ریا ن هیه له هه ل سوپانی که ون دا!

پیان و ابو توانایہ کی زاتیان ہیہ لہواری سود پی گہیاندن و زیان لی دورخستنه وه، لہواری بہ دیہینان و فہوتاندن دا، ئیتر نہتہ وهی عہرب سہرانسہر نوغروی قورہ رہشی بتپہرستی بوو، دہستیان کرد بہ بندایہ تی کردنی بت و صہنہم بہ دزیوتیرین شیوہ، ئہوہ بوو وایان لی ہات ہموو خیلک، ہموو ہوہو ہریم و ناوچہیہک، ہموو شارو شاروچکہیہک بتیکی تایبہ تی ہہبوو، بہ لکوو ہموو خیزانیک بتیکی بوو خوئی داتاشی و بہ بندایہ تی بوو دہ کرد!!

۱۰، چاوگیرانیک بہ سہر ولاتہکان و نہتہوہکان دا:

ئہوہی لہوہو پیش ناماژہی پی کرا واقع و حال و وزعی ئہو ئایینانہ بوو لہ پیش ہاتنی ئیسلام دا، بارودوخی ئہو سہردہمہ بوو کہ بانگہوازی بوو خودا پہرستی تی یدا سہری ہلدا، ئہو ولاتہ شارہ ستانیانہی کہ حکوماتی گہورہو بہ ناوبانگیان تیدا بہر پابوو، زور زانیاری و زانستی جوړاو جوړیان تیدا پہیدا بوو گہشہی کردو لانکہی ژیارو پیشہ سازی و ئاداب بوون، دہلیم: ئہو ولاتانہش ولاتیک بوون ئایین تییان دا سرا بوہوہ، رہسہنایہ تی و وزہی خوئی لہدہست دابوو ہیچ ولاتیک لہو ولاتانہ مروقی چاکسازی تیدا نہ مابوو، ماموستای فی رکاری خیر خوازی لہدہست دابوو.

۸، نيمپراتورييه تي روماني خور هيلات (بیزه نتيه کان):

حکومه تي روماني خور هيلات کهله سهرده مه پانتيه کی زور به رفرواني جيهانی ده گرتوه ⁽²⁾.

سهرانه و به رتيل و به رتيلکاری تی یدا په رهی سهند، باجو و گومرگ تی یدا دو چندانو چهند چندانو بوونه وه، جه ماوهر هینده باریان گران بوو بوو. ناماده بوون پیشوازی له هر دسه لاتیکي بیگانه بکن که حکومت ته که یان پروخینی و بیته جی نشینی. بویه هه میشه ولات له ناشوبو گيژاودا نقوم بوو، پاپه رین دوا پاپه رین دژی دسه لات به ریا ده بوو، خو پیشاندان و به گژدا چونه وهی دسه لات دیاردهیه کی هه میشه یی و پوژانه بوو، بؤ نمونه سالی (۵۳۲ ن) له پیشوی و ناژاوهیه ک دا له سهرده می جیستنی یه کهم له پایته ختی قوسته نطینی) دا (۳۰۰۰۰) سی هزار کهس کوکوژو قهتل و عام کرا. کار به ده ست و قسه پویشته وکانیان هر خه ریکی کوکردنه وهی سامان بوون، جا چونیان بؤ بلوایه گوئیان به وه نه ده دا ناخو هوکاری مال کوکردنه وه که ره وایه یان نا! نه مجار نه مال و سامانه یان له رابواردن و هه وه سبازی خویان دا خه رج ده کردو زیده ره ویان ده کرد له مال به فپوژدان و سهر فکردنی له بواری ناره و او خراپه کاری دا، هه تا وایان لی هاتبوو مروقایه تی خویان له ده ست دابوو گه یشتبوونه ناستی ناژه لی درنده و زینه خرو.

⁽²⁾ حکومتی رومای خور هيلات له سهدی شه شه می زایینی دا حکومتی یونان و بلقان و ناسیای بچوک و سوریا و فله ستین و هه موو حه وزی دهریای سپی و ولاتی میصرو هه موو کیشوهری نه فریقیای شیمالی ده گرتوه و پایته خته که ی قوسته نطینیة بوو، نه م حکومتی زه به لاهه سالی (۳۹۵) زایینی دامه زراو سالی (۱۴۵۳) زایین عوسمانییه کان پایته خته که یان گرت و نيمپراتورييه ته که شیان پوخاندن.

لهکتيبی (الحضارة ماضيها وحاضرها) وينهی کۆمه لگای بیزهنتی راده نوینئی و هه لئس و کهوتی دژ بهیهک و هه وه سبازی و زیده رهوی له رابواردن و له گریژنه چوونی باری کۆمه لایهتی و له دهستدانی بهها مرؤقایه تیهکانیان کهله سنوری ئاسایی ده رچو بون و گه یشتبونه ئەندازهی درندهیی و هه مه جیههت دهست نیشان دهکا، له م باره دانه رهکانی ئەم کتیبه دهلین: دژایه تیهکی یه کجار به رچاو له ژيانی کۆمه لایهتی کۆمه لگای بیزهنتی دا هه بوو، له لایه که وه بیرو باوه پری ئایینی له ناخیان دا خوئی داکوتابوو، دیاردهی ره بهنی له ناویان دا بلاو بو بو وه وه سهرانسهری ولاتی گرتبوه وه، وای لی هاتبوو مرؤقی ئاساییان دهمی له باسی قول و فلهسه فهی ئایینی دهاو کیشهو جه دهلی دهنایه وه خوئی پیوه هه له و گیر ده کرد، به شیوه یه کی گشتی ژيانی جه ماوه ره که مۆرکی ریبازی باطنی پیوه بوو، که چی و پرای ئەوهش له سه ریکی تره وه سوربوون له سه ر په ی ره وی کردنی جوړه ها له هوو له عب و رابواردن و که یف سازی و ته نه په ره وی. ته نه نهت دهلین:

گۆژه پانی پان و پۆپی وایان بۆ وه رزش و وه رزشکاری دروست کردبوون، هه ریبه که یان هه شت هه زار که سی تییدا جی ده بو وه بۆ دانیشتن و ته ماشا کردنی زۆرانبازی نیوان پیاو و پیاو، یان پیاو و که له گاو شیرو درندهی تر. له کاتی ئەنجامدانی ئەو جوړه به ناو یارییه نه دا، جه ماوه ره که یان ده کرده دووبهش “به شیکیان به رهنگی شین رهنگ ده کردن و به شه که ی تر یان به رهنگی سهوز نیشانه ده کران، زۆریان ههز له جوانی و خو پازاندنه وه بوو، هه زیان له توندو تیژی و ئەزیه تدان هه بوو، زۆربه ی کات یارییه کانیاان خوینی تییدا ده پژاو کوشتاری تییدا ده کرا، سزادانی تاوانباران زۆر بی رحمانه ئەنجام ده درا، جوړه سزای وایان بۆ تاوانباریکی ئاسایی داده نا پیستی بینهری گرژ ده کردو موچورکه ی ده خسته سه ر جه سته.

ژیان و رابواردنی کار به دهست و ئی پرسراوانیان بریتی بوو له رابواردن و زید رهوی له ژبانی مجون و تهنه روهری و پیلان له یه کدی کردن و ماستاو کردن بو گه وره کانیا، نه جامدانی کاری ناشیرین و په پیرهوی کردنی داب و نه بریتی ناشیرین و نه شان: ولاتی میصریش که یه کیك بوو له ویلایه ته -دوله مهنده کانی ئیمپراتورییه تی بیزهنتی، هه میشه چاوه پروانی ئه وهی ئی -دکرا بکه ویتته بهر شالووی چه وساندنه وهی ئایینی و سیاسی، بی ئیشی و نه نارو چه بسی و لیدان و دادو شینی جه ماوهره که، دیارده یه کی بهرچاوو گشتگیر بوو، له کاتیك دا ئه و ولاته، واته: ولاتی میصر سه رچاوه یه کی گرنگ و گه وره بوو بو به یز کردنی باری ئابووری حکومت و خوشگوزهرانی کار به دهستانی. ئه و ولاته یان کردبوه مه پری شیردر جوانیان -دزانی بیدوشن به لام له وه پری خراب و که میان ده دایه!

سوریاش کو یلایه تیکی تری ئیمپراتورییه تی بیزهنتی بوو، ئه ویش و دکوو ولاتیکی تری هه و سارکراو باره بهری ته ماعکاره بیزهنتی یه بۆمه کان بوو، هه میشه فرمانره وای ئه و ولاته بیگانه بوون، به زهبری ئاسن و ناگر حوکیان به پیره ده بردو هیچ به زه بیان به گهل و دانیش توانی بی دهسه لات دانه ده هاته وه.

نۆر جار واری که وتوووه دانیش توانی ئه و ولاته ناچار ده بوون کو په کانیا بفرۆشن بو ئه وهی قهرزی که له که بووی سه رشانیا بده نه وه به حکومت، زۆلم و ستم و بیگار پی کردن و کردنی پۆله کانیا به کو یله دیارده یه کی بهرچاوو به ربلاو بوو.

ئیمپراتۆریه‌تی ئێرانی (ساسانی) (3) ئایینی زه‌رده‌شتی دوا به‌دوای ئایینی مه‌زدائی هاته ئاراوه، مه‌زدائی ئاینیکی کۆنی ئێرانیانه و نازاندیری که‌ی په‌یدا بووه. واپیڤه‌چئ زه‌رده‌شت رێبه‌ری ئایینی زه‌رده‌شتی له‌سه‌ده‌ی چه‌وته‌می پێش زاین دا په‌یدا بووه .

۲- وه‌کوو باوه ده‌لێن: زه‌رده‌شت له‌ولاتی میدیا شیمالی خۆرئاوای ئێران دا له‌دایک بووه، له‌بنه‌ماله‌یه‌کی ئازر بایجان، سه‌ره‌تا بانگه‌وازی خۆی له‌ولاتی به‌لخ دا بلاو ده‌کرده‌وه‌و له‌ویوه که‌وته ناو ولاتی فارسه‌وه‌و ئایینی زه‌رده‌شتی هه‌ر له‌یه‌که‌م پوژنی په‌یدا بوونیه‌وه له‌سه‌ر بنه‌مای دژایه‌تی نیوان روناکی و تاریکی دامه‌زراوه، پئی ی وایه هه‌موو کاتئ شه‌ر له‌نیوان روناکی و تاریکی و یان گیانی خێرو گیانی شه‌ر یان بلئ: خوداوه‌ندی خێرو خودا وه‌ندی شه‌ر دا به‌رپایه‌و پێکه‌وه‌یان شه‌رو هه‌رایه‌و دوژمنی بابه‌ کوشته‌ی یه‌کتن.

(3) ئیمپراتۆریه‌تی ساسانی له‌ئیمپراتۆریه‌تی رومانی خۆر هه‌لات گه‌وره‌ترو به‌رفراوان تر بوو، سالی (۲۲۴) زایینی له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌رده‌شیر بنیات نرا له‌پوژگاری ده‌سه‌لاتداری ئه‌ودا زۆر ولات و هه‌ریمی گرتوونه‌وه، له‌وانه ولاتی خوزستان و میدیاو فارس و ئازر بایجان و طه‌به‌ردستان و سه‌ره‌خس و جورجان و کرمان و مه‌روو به‌لخ و بوخاراو سه‌غه‌دو سیستان و هورات و خوراسان و خواره‌زم و کودستان و عیراق و ولاتی یه‌مه‌ن له‌نیوه دورگه‌ی عه‌ره‌بی، هه‌روا هه‌ندئ له‌ویلایه‌ته‌کانی هیندو ستانیشی گرته‌وه، له‌وانه ویلایه‌تی که‌جه و کاتیهاوارو مالوه. ئه‌م ئیمپرایوریه‌ته له‌سه‌ده‌ی چواره‌می زایینی به‌م لاه زۆر به‌رفراوان بوو گه‌شه‌ی کرد، له‌شیمال و خۆره‌لاتی یه‌وه زۆر چوو پێش و گه‌یشته ئه‌و په‌ری سنوره‌کانیان شاری ته‌یسه‌فون (مه‌دائینی ئیستا) یایته‌ختی ئیمپراتۆریه‌ته‌که‌ بوو ئه‌م شاره زۆر پێشکه‌وت له‌بواری شاره‌ستانی و ئاوه‌دانی دا زۆر گه‌شه‌ی کردو نمونه‌ بوو.

له سهره تاي سهردهی سییه می زایینی دا (مانی) پهیدا بوو^(۴) ئایینی زمرده شتی تازه کرده وه، هندی شتی تریشی خسته پال ئایینه که. شاهپور) که له دوا ئه رده شیر بوو به پاشای ساسانی شوین مانی که وت و نایینی تازه کراوه و گوڤانکاری تیدا کراوی قبول کردو باوهشی بو بانگه وازی مانی کرده وه. به لام زوری پی نه چوو ئی ی ژیان بووه و که وته - ژایه تی کردنی مانی.

مانی له بانگه وازی کردنه که ی دا بانگه شه ی بو ژیانی ره به نی کرده، معولی داوه دیارده ی ژنه یان و شو کردن نه هیلی بو ئه وه ی ریشه و نژادی ئاده میزاد به کو تابی و ئاسه واری برپیتته وه. ئه وه ی راگه یاند: که تیکه لاو بوونی روناکی به تاریکی شه پرو نه گبه تیه، پیویسته ئاده میزاد خو ی ئی قوتار بکا، به م بو نه وه ژن و ژنخوازی قه ده غه کردو به حهرامی له قه له م دا بو ئه وه ی زور زوو ژیان به کو تا بی و روناکی به سهر تاریکی دا بالا ده ست بی و به چه له کی ئاده میزاد له ناو بجی، له سهر ئه مه تووشی راوه دونان و دژایه تیکردن بووه، سهره نجام ناچار بوو به ره و هنده ران هه لبی و خو ی قوتار بکا، پاشان جاریکی دی گه پرایه وه بو ولاتی ئیران و گیراو له سهرده می به هرامی یه که م دا کوژا. وه ی په یامه که ی به مردنی مانی له ناو نه چو به لکوو به رده وام کاریگه ری خو ی له هزرو بیرو بو چونی کو مه لگای ئیمپراتورییه تی ساسانی دا ده نواندو ماوه یه کی زور دوا له ناو چوونی مانی بانگه وازییه که ی بو لی خو ی بینی و کاریگه ری له ده ست نه دا.

^(۴) مانی وینه کیش و نیگار کیشیکی به ناو بانگی ئیرانی بووه، لافی پیغمبریتی ئی داوه، ماوه یه که بانگه وازی یه که ی بره وی ساند، له روژگاری به هرامی یه که می ساسانی دا ئی پیچینه وه ی له گه ل دا کراو به شیوه یه کی زور نامرو قانه کوشتیان و پیستیان گرو پریان کرد له کاو هه لیان هاخنی و له بهر ده رگای شاری جوندیسا بوردا هه لیان واسی بو ئه وه ی جه ماوه ره سهیری بکه ن چاو ترسیین بن.

له سهره تاي سهدی پینجه می زاینی دا مه زدهك پهیدا بوو، ثم به پیچه وانهی (مانی) یه وه بوو، بانگه وازی ده کرد بو بهر لای و تیکه لبوونی ژن و پیاو و نه هیشتنی هه موو له مپه رکان و شکاندنی هه موو سنوره کان، بانگه وازی بو ئه وه کرد که سامان و ئافره ت تایبه تمه ندی و خصوصیه تیان نه مینئ و ملکایه تی لایبری و گشتی و هه موانی بی، دیارده ی خیزان و ژن و میردایه تی وه لا بنرین و هه موو پیاویك بوی هه بی په یوه ندی به ستنئ له گه ل هه ر ئافره تیك که بیه وئ به بی ئه وه ی هیچ له مپه ریك هه بی ریگای لی بگری، بانگه وازی یه کی به هیز بوو، پیشوازییه کی باشی لی کرا، کارگه یشته ئه وه خه لك خویمان به مائی ده و له مهنديك دا ده کرد، به ئاشکرا مال و سامانه کیان لی ده ستاندو خانوه کیان لی زهوت ده کردو که س نه بوو به هانا یه وه بی، له به لگه نامه یه کی میژوویی ئیرانی دا که به (نامه ی ته نسر) ناو زده کراوه وینه ی ئه و پوژگاره ی بانگه وازی مه زده کی تیډا بلاو بو ته وه و نمایش کراوه بالا ده ستنی ئه و بانگه وازییه مان بو دیاری ده کاو ده لی: به بی په روا ئابروی ئافره تیان شکاند، بی یاسایی باوی سه ندو هه موو یاساو ریسیایه کی مرو قایه تی پیشیل کراو کو مهنه لگای ساسانی بوو به کو مهنه لگای ئاژهلئ و (هه وسار دامال درا) و هیچ شتیك نه بوو خه لك له خراپه کاری و هه وه سبازی بگریته وه، چینیک په یدابوو بی پیزو بی ویزدان، بی کارو ته مبه ل و ته وه زهل، بی ره صیدو رابردوی سه روه ری، هیچ به زه بیان به سه ره نجامی گه ل دا نه ده هاته وه و هیچ گرنگییه کیان به وه نه ده دا ئاخو ولات و گه ل به ره و هه لدیرو ویرانی یه ک ده روا یان نا!! هیچ پیاوه تیکیان تیډا نه بوو، هیچ لیها توویی و ده ست ره نگینییه کیان پیوه دیار نه بوو، بی موبالات و بی کار ژیانیان به سه ر ده برد، لیها تو له فیتنه یی و دوو زمانی دا، له درو و بوختان و چاو و پاودا له ماستاو کردن و پیدا هه لدانی ئه م و ئه ودا.

ئەم ئاکارو رەفتارانەیان کردبوونە ھۆکاری پارە پەیدا کردن و سامان کۆکردنەو و بە دەستەینانی پلەو پایە^(۵) (لار تەر کرستن سین) دەلی: سەرەنجامی ئەو بەرەلای و بئی یاسایی یە ئەو بوو ھەژارو جوتیارەکان راپەرینیان بەرپا کرد، تالانچی و دزو جەرە زۆر بوون، تالان و برۆ باوی سەند پەلاماری ماله دەولەمەندو خاوەن قەصرو بالەخانەکانیان دا، چییان تیدا بوو چەپاویان کردو بەتالان بردیان، بەکۆمەل خۆیان بەمالی دەولەمەندا دەکرد ھەرچی ناو مال و پارو زێڕیکی ھەبوا یە لییان دەسەندو ئافرەتەکانیش دەبوونە دەستکەوتی تالان و بەم جوړە پشیوی و ئاژاوە کەوتە ناو وولاتەو، جەماوەر پەلاماری ساماندارەکانیان دا مولک و مال و زەوی و زاریان ئی داگیر کردن، بەلام نەیانزانی رەنیویان بینن، بۆیە زەوی و باخ و بیستانەکان و یرانبون و کەلکیان ئی وەرەگیرا، چونکە ئەوانە بئی کارو تەمبەل ژانیان رابوارد بوو و ھیچ لەبارە کشتیاری و بەخیو کردنی رەزو باخ فیر نەبوو بوون^(۶) بەمەش ئەوەندە تر ولات توشی تەنگرەو پشیوی و داوەشان ھات.

لەمەو بۆمان دەرەکەوئ کە لەئیرانی کۆن دا ئامادە باشی یەکی سەر سورھینەر ھەبوو بۆ وەرگرتن و بەپیرەو چوونی بانگەوازی توند رەوی و بەرەلای بئی سنور، ھەمیشە دانیشتوانەکە ی لەژێر کاریگەری و کاردانەو توند رەوی دابون، ھەمیشە لەبەرزو نزمی دابون لەنیوان فەلسەفە و ئایدیای جوړ بەجۆر دا ژانیان بەسەر دەبرد، دەمی پابەند بوون بە فەلسەفە ی ئەبیقۆرەو کە پیی وابوو لەزەت و خوش رابواردن ھەرە خێرو دەستکەوتی بەرزو پیروژن! کاتیکی تر رەبەنی و دیرنشین و سوفیگەرییەکی

(۵) نامە ی تەنسر، چاپی مینوی ل / ۱۳.

(۶) ایران فی عہد الساسانین ص / ۴۷۷.

وشك و لەرادە بەدەر، يان قۆر غەكردى ھەموو دەسەلات و خوۆشى يەك بۆ
بنەمالەيەك يان بۆ چىنىك يان بۆ پياوانى ئايىنى، چەلى وايش ھەبوو
شىوعىيەتلىكى توند رەوانەو تىگرو تىگرو شىويەكى رەھا سەرانسەرى ولاتى
دەگرتەو. ئەم بەرزى و نزمىيە لەنيوان ئەو ئايدياي يىرو بۆ چونا ئەدە، ولاتى
داوہ شاندى ئابورى روخاندو ئارامى لەناو برد.

بەم جوړە حال و ھەزەى رەشە خەلکەكە لەوپەرى نەھامەتى و دەردو
ناخوۆشى دابوو، ھەموو دانىشتوانى سەر زەمىن ئىمپىراتورىيەتى ساسانى
لەسەدەى شەشەمى زايىنى دا لەژىر رەحمەت و مىزاجى پاشاكانيان
دابوون، ئەم پاشايانەى كەبەشيوەى مىراتى (وراثى) دەھاتنە سەرکورسى
فەرمانرەوايى و خويان پى لەئادەمىزاد بەرزتر بوو پىيان وابوو: ئەوان
كەسانىكەن لەژوور مروۆفەو، خويان بەخودا دەزانى و دەبوايە بە وشەى
خوداوەند (پاشا، شاھەنشاه) بانگيان لى بكرايە، يان لەگەل ناوى خويان دا
وشەى خودايان بخرايە پال و بەئاشكرا بەخودايان بزانيانە، ئىمپىراتور
خوى بەيەكەم مروۆف دەزانى و نەدەبوو بەناوى خوێەو بانگى لى بكرى،
چونكە ئەو خوى بەنەوەى خودا دەزانى!!

ھەرچى ملك و دارايى ولات ھەبوو بەملكى تايبەتى خويانيان دەزانى و
كاراماو چاو چنوك بوون بۆ كۆكردنەوەى مال و سامان و كپىن و ھەلگرتنى
زىرو زىوو شتى گرانبەھا، زۆر خەرىكى پىكخستنى شوين رابواردن و
ژوورى نوستن و دابىنكردنى ھۆكارى تەنپەرەرى بوون، ئەوئەندە پۆچوو
بوون لەخۆشگوزەرانى و رابواردن دا، ھىند سەرگەرمى پىشپركى
دەولەمەند بون و رازاندنەوەى كۆشك و تەلارو عەرش و راخەرو پىخەف
بوون، گەيشتبوھ ئاستى خەيال و ئەفسانەو شىعر!

کەسێک بەوردی لیکۆلینەووە لەمیژووی ئێرانی کۆن و شیعو ئەدەبی -انەکا ناتوانی بەخەیاڵیش ئەو ئاستانە کۆتەرۆل بکاو ئەو دیاردەو مەزھابە خەیاڵاویانە بخاتە ژێر کەمەندی تەسەوراتی خۆیەو. کەسێک ناگادار نەبووبی بەسەر چۆنیەتی شاری تەیسەفون (پایتەختی ساسانی) -ا. کۆشک و تەلارو ئەیوانی کیسرای نەخستبێتە بەر توێژینەو، بەوردی لیکۆلینەووەی لەبەهاری کیسرا (فەرشی بەهاری) و تاجی کیسراو هەموو ئەو شتانە ی تاییبەت بوون بەپاشایانی ساسانی یەو لەخزمەتکارو کارەکەر و ژنو خیزان و کۆیلەو چیششت لێنەر و شوانی ئەسپ و بەخیوکاری بالندەو -بندەو ئازەلی هەموو جوړو بی ئەندازەو زۆرو لەرادەبەدەر، مەنجەل و سەماوەرو قاپ و قاچاخی زیڕین و زیوینی لەهەژمار نەهاتووی ئەو پاشایانە -ا نەکردبێ، هەموو ئەو شتانە بەئەفسانەو خەیاڵبازی لەقەڵەم دەداو ناتوانی قەناعەت بە خۆی بکا کەپۆژگاریک بوو لەو شوینە ی شاری مەدایینی لی بوو ئیستا سەلمانپاکی پی دەگوتری: هەموو ئەو شتانە ی باسما کردن و ئامارەمان بۆ کردن زۆر لەوەش زیاتر لەسەر زەمین واقع دا هەبوون، بەفیعلی بەرجەستە بوون! هەرچەندە تەسەور کردنی بێک لەو دیاردەو مەزھابەرانە مەروفا سەرسام دەکاو دەیتاسی. بۆ نمونە یەزدوجوردی سییەم، دوا پاشای ساسانی، کاتیک لەترسی سوپای رزگاریکەری ئیسلام بەپەلە پەروژە لەپایتەخت (شاری مەدائین) وەدەرکەوت و ویستی گیانی خۆی رزگار بکا، بەو حالە شپریوی و راوەدونراویە، بەو پەراگەندەیی و تەخت و تاراج تیکچویی و ئاوارەیی یەو هەزار چیششت لێنەر و قاپ شوړو سفرە رازینەرەو هەزار گۆرانی بیژو هەزار چاودیرو شوانی پلنگ و هەزار بەخیو کەری پشیلەو دارو دەستەیهکی زۆری تر لەخزمەتچی و کار بەدەستی هەمە کارەو سەرپەرشتیاری خەزینەو

رابهري قافلې و... هتد له تېكيا بوو ئەمە له كاتيك دا خوى به ئاواره و په نا هنده ده زانى و خوى به و په پرى ليقه و ماوى و شكستى ده هاته بهرچا و شوين و جيگه ي داگير كرابوو، هو كاري رابواردن و خوشگوزهرانى لى تيك چوو بوو⁽⁷⁾. ئەمە له كاتيك دابوو زوربه ي هره زورى جه ماوهري سهرزه ميني ساسانى له ژيانى كوله مهرگى و كه م دهرامه تى و ترس و بيمى ياسا و له كانى دهره لات دابوون، به گه ده ي روت و برسى و چاوى فرميسكاوى يه وه ژيانيان به سهر دهر د، تاكه كانى ئەو كومه لگايه به ماندو بوونيكى زورو خه م و خه فته و هه ناسه ساردييه وه ئەمجار ده يانتوانى نه مرى نه ژى پاروه نانيك پهيدا بكن و ئازارى برسياه تى توژيك له خويان بره ويننه وه و پارچه سپياليك پهيدا بكن شهرمگاي خويانى پى داپوشن.

سهربارى ئەوه ش پشتيان چوما بووه له ژير بارى گرانى خه رجى و باج و گومرگ سهرانه و بهر تيل دا، بهرچوكترين به هانه و سوكترين سهرپيچى دهرخانه كونه ره شى به نديخانه و له كووت و زنجير دا ريز دهركران و سزا دهردان، زوربه ي زورى ره شه خه لكه كه ژيانيان له ژيانى ولاخى باره بهرو نير له سهر مل خوشتر نه بوو، هه موويان له ژير بارى گرانى زولم و سته م دا ده ياننانا لاندو فرميسكيان دهرشتن و كه س به فريان نه ده هات، تاكار گه ييشته ئەوه زور له مسكين و كشتياره كان وازيان له فه لايى و وه ريزى هينا و ده سته بردارى كارو كاسبى خويان بون و خويان كرده ره بهن و ديړنشين و ژيانى سارانه و هرديان هه لبرژارد بو ئەوه ي له باج و گومرگ و سهرانه و هاوبه شى كردن له سوپاي هه ميشه تيوه گلاوى شه ر خويان قوتار بكن⁽⁸⁾ چونكه زوربه ي كاته كان ئەو جه ماوه ره خير نه ديوه سوته مه نى بى نرخی

(7) ايران في عهد الساسانيين ص/ ۶۸۱.

(8) ايران في عهد الساسانيين ص/ ۶۸۱.

شەپە خویناۋى و كاۋلكارىيەكانى نىۋان ئىمپراتورىيەتى ساسانى و ئىمپراتورىيەتى بىزەنتى بوون، بەزۈرە مىلى و بى ئەۋەدى ھىچ سودىكى جەماۋەرى تىدا بى، دەستە دەستە و پۇل پۇل گەنج و لاۋى خىر نەدىۋى ئەۋ ۋلاتە راپىچى نىۋا ئاگرى ھەمىشە ھەلگىرساۋى شەپرى فارس و رۇم دەكران و جېۋونە دەستەچىلە و سوتەمەنى!!

۸، ۋلاتى ھىندوستان:

ۋلاتى ھىند كەلە چاخە كۆنەكان دا خاۋەنى ژيارو رۇشنېرىيەكى كەمۇنە بو، لەبۋارى زانستەكانى ۋەك ماتماتىك و ئاسمانشۋناسى و پىزىكى و قولبۇنەۋە لە فەلسەفەدا ناۋبانگى دەرگىدبوو، كەچى لەسەدەدى شەشمى زايىنى دا ھەموو بەھا مەۋقايەتپەكانى لەدەست دابوون، ئەۋەتا مېژو نووسان كۇپرايان ھەيە لەسەر ئەۋە كەداۋە شاۋترىن سەردەمى مىندوستان لەبۋارى ئايىنى و رەۋشت و كۆمەلەيتى دا ئەۋ سەردەمەيە: كەسەدەدى شەشمى زايىنى دەست پى دەكا⁽⁹⁾. لەۋ سەرۋ بەندەدا بەررەۋشتى پەرەى سەندو ھەموو ۋلاتى گرتەۋە، تەنانەت لەناۋ پىرستگاكان دا بەدرەۋشتى و ناموس فروشى ئەنجام دەدراۋ بەشتىكى - سايى دەرژمىردا، چونكە ئايىن جۈرە پىرۋىزى يەكى پى بەخشى بو، بەجۈرىك لەعبادەت دادەنرا. لەۋ كۆمەلگايە دا ئافرەت نرخیكى بۇ - نەدەنرا، ھىچ شىۋە پارىزگارپەكى ئى نەدەكرا، ۋادەبوو پىۋا لەقۇمار كىرەن دا ژنەكەى دۇراندەۋە، ئەگەر مېردى بمرىايە بى كەس دەمايەۋە ھىچ رىزىكى لىنەدەگىرا، رېگەيان پى نەدەدا جارىكى تر شوبىكاتەۋە، ھەندى

جار زیندہ بہ چال دہکرا، ہہ روا خوشوتاندنی بیوہ ژنہ کان دوا۱ مردنی میړدہ کانیان بو بوو بہ دیار دہیہ کی بہرچاوو بہربلاؤ، بہ تاییہت لہ ناو چینی و ہجاغزادہ و بنہ مالہ ئہرستوقراتیہ کان دا، ئہمہش لہروی و ہفاداری بو میړدہ کانیان و خو رزگار کردن لہو ہہموو نارہحتی و چہرمہ سہرییہ کی کہ ئافرہت دوا مردنی میړدہ کی توشی دہہات و سوکایہتی پی دہکرا، بہم دیار دہ دہگوترا (ستی)، دوایش بہدریژی پی پوژگار ئہم داب و نہریتہ بہ بہربلاؤی مایہوہو بہتہواوی بہکوٹانہ ہات، ہہتا ئاخرو ئوخری سہدہی نوژدہو سہرہتای سہدہی بیستہم ئہو کاتہی ئینگلیز ئہو ولاتہی داگیر کرد بارو دوخہکہی گوپی، ئہو جا ئہو دیار دہیہ نہماو وازی لی ہیئندرا^(۱۰) . ہیئند لہ ناو جیرانہکانی داو زیدہ لہہموو ولاتانی جیہان بہوہ ناسراوہ: کہ جوداوازی یہ کی بہرچاو لہنیوان چینہکانی کوہل دا تییدا بہرجہستہ بوبوو، تہنات لہنیوان ئہم تاک تا ئہو تاک جوداوازی یہ کی بہرفراوان دہیئندرا- دہسہلات و یاسای کارپیکراوی ہیئند تابلی ی دہسہلاتیکی بی بہزہیی و کوہنہپرستانہ بوو، ہیچ نہرم و نیانی و چاوپوشیہ کی تییدا نہبوو، ئہم دہسہلاتہ زہر بہدہستہ گہندہلہ ہہمیشہ ئہم کارہ نارہوایانہی ئہنجام دہدات و پشتی بہئیین و بیرو باوہپی بورہ ہمیہ دہبہست، فہرمانبہر داری بہرژوہندی ئاریہ داگیرکہرہکان بوو، گوئی لہمستی بہراہیمیہکان بوو ئہو بہراہیمیانہی پاوانخوازی ئیین و بہہا پیوژہکانیان کردبوو، دہسہلاتیک بوو لہسہر بنہمای چینایہتی و رگہزایہتی و بنہمالہیی و حیرفہو پیشہسازی دامہزراوو، قانونیکی پیکھاتہ لہ قانونی شارہستانی و سیاسی و ئایینی پہپرہو دہکرا، یاساناسہ ہیئندیہکانی ئیین پہروہر ئہو قانونو نہیان بوو ولات داپشت بوو کردبوویانہ قانونی گشتی بوو ولات و

(۱۰) رحلة الرحالة الفرنسي برنیر وتاريخ الراجوات والأمراء في القرون الوسطی.

دستوری ژيان، له ژيړ روښنايي ټو قانونانۀ دا کومۀ لگای هيندي کرابو
به چوار پله.

١. چيني کاهين و پياوه ټايينيۀ کان که بریتی بوون له به راهيمیۀ کان.

٢. چيني پياواني سوپا و سهر بازۀ کان که به (شتری) دهناسران.

٣. چيني فہلاو ټالو و ټرکەر: که پييان دہگوتن: (ويش).

٤. چيني خزمۀ تکار که پييان دہگوترا (شودر) ټہم چينہ پايين ترو
پہست ترين چيني ټو کومۀ لگايہ بوو، پرويان وابوو بہ ديہيټنہری
بونہ وەر له قاجی خوئی دروست کردون بو ټوہی خزمۀ تی سی
چينہ کهی تر بکن و راحتی ژيانيان بو دايين بکن.

ټہم قانونہ دہسۀ ټيکي رہهای دابوو بہ به راهيمیۀ کان و کہس
نہدۀ توانی شان بدا له شانيان، ټہگەر کابرايہ کی بہرہمی بہتوان و
کرده وۀ کانی ہرسي چينہ کانی تر له ناو بہرئ هيچ ئي پرسينہ وہی له سہر
نہبوو، بہ هيچ شيوہيہ نہدہگونجا باجو خراج بخريټہ سہر بابايہ کی
بہرہمی، ټہگەر بہرہميہ کہ سيک يان چہند کہ سيکی تری بکوشتايہ
نہدہ کوژايہ وہ.

چيني (شودر) بويان نہبوو مال و سامان کوکۀ نہوہ، يان زيرو زيو
پہزمنہدہ بکن، يان له گہل بہرہميہ دابنيشي، يان دہستی ئي بدا، يان
فيري کتيبہ پيروزۀ کان بي و بيانخوينيټہ وہ. بہ مجورہ کيشوہری هيند
له حالہ تيکی پشيوي و ناشوب دابوو ويلايہ تہ کانی ليک دابرابوون ولا تہ کہ
چپر چپر بو بوو، ميرنشين و حکومہ تہ کانی بہ سہدان بوو، ہہموو ټہم
ميرنشين و حکوماتانہ پيکۀ وہ يان شہرو ہہرابوو، ہہلس و کہوتيان دژ
بہيہ بوو، گہندہ لي و خراب بہريوہ بردن و له گريژنہ چوونی باری

ئاسایش و پشتگوئی خستنی بهرزه و هندی جه ماوه رو وه لامدانه وهی ره خنه
گران به ئاگرو ئاسن تائه و په پری سنور پایه دار بوو.

ویپرای ئه وه دش هیندوستان به گشتی له جیهانی دهر وه دابرابوو،
له گوشه گیری به کی توکمه دابوو. نارازی بوونی جه ماوه له دهسه لات و
زیده پوی له هه موو شتی دا، جوداوازی نیوان چینه کانی کومه ل و
ده مارگیری خویناوی و تایفه گه ری، سهرانسهری ولاتی گرتبوه وه. میژوو
نووسیکی هه ندوکی که ماموستای میژوو بووه له یه کی له زانکوکانی هیندا
دهرباره ی چهرخی پیش هاتنی ئیسلام ده لی: دانیشتونانی هیند پیش
سهرده می هاتنی ئیسلام، له جیهان دابرابوون، که وتبوونه ویزه ی یه کتری و
خو خوری. هیچ زانیاری و نه زمونیکیان دهرباره ی وه زعی جیهانی دهر وه
نه بوو، نه نه زانی و که نه زمونییه ته واوبی هیزی کردبون، نیشانه ی
پاشکه وتووی و تیگ روخان سهرانسهری ولاتی گرتبوه وه، شیعو
ئه ده بیات بی گیان بوو، فه ننی بیناسازی و وینه گرتن و هونه ره جوانه کانی
تریشیان به و جوړه بی گیان و پاشکه وتوو بوو، به کورتی کومه لگای هیندی
کومه لگایه کی راوه ستاو وشک برینگ بوو، جودا وازییه کی به رفراوان
له نیوان چینه کانی کومه ل دا به دی ده کرا، فرق و جیایی یه کی ناله بار
له نیوان ئه و خیزان و نه خیزان دا هه بوو، هه ندی بنه ماله رازی نه بوون
که چه کانیان شو بکه ن، هه ندی خواردن و خواردنه وه یان له خوینان قه ده غه
کردبوو، هه ندی کیشیان بو خوینان قورغ کردبوو، ریگه نه ده درا هه ندی
بنه ماله بیله ناو شاره وه، به ناچاری ده بویه دوور له شار بژین!!

۱. نیوه دوورگه‌ی عه‌ره‌بی:

بئینه سهر باسی وه‌زعی عه‌ره‌به‌کان، له‌راستی دا کۆمه‌لگای عه‌ره‌بیش
 حالی له‌حالی ولاته‌کانی تر باشتر نه‌بوو، ره‌وشتیان له‌ده‌ست دابوو،
 نه‌خلاقیان روخابوو، ملیان له‌خواردنه‌وه‌ی عه‌ره‌ق نابوو تاینه‌ قاقیان
 نقومی قومار کردن بو بوو، دل‌ره‌قی ده‌مارگیری و وشکه ته‌بیاتیان
 گه‌یشتبوه ئاستیک کچیان زینده به‌چال ده‌کرد، تالان و برۆو چه‌پاوکردن
 ببوه کاریکی ئاساییان، دزی و جهرده‌یی و پیرگی کاروان له‌ناویان دا بلاو
 بو بوه‌وه به‌نیشانه‌ی ئازایه‌تی و پیاوه‌ تیان ده‌ژمارد. پله‌وپایه‌ی ئافره‌ت
 له‌ناویان دا زۆر دابه‌زی بوو، وای ئی هاتبوو وه‌کوو کالاً مامه‌له‌ی له‌گه‌ل
 ده‌کرا، ده‌کرایه میرات و وه‌کوو کالاً ئاژهل به‌سهر میراتگران دا دابه‌ش
 ده‌کرا، هه‌ندی خواردن هه‌بوو تاییه‌ت بوو به‌پیاوانه‌وه‌و له‌ئافره‌ت قه‌ده‌غه
 بوو، پیاو ده‌یتوانی چه‌ندیکی بوئ ژنان ماره‌ بکا، سنوریکی دیاری کراوی
 بۆنه‌بوو، هه‌ندی پیاو هه‌بوو له‌ترسی فه‌قیری و هه‌ژاری مندالی خو‌ی
 ده‌کوشت!

ده‌مارگیری خیالیه‌تی و خزمایه‌تی تائه‌و په‌ری سنوور سهر که‌شو
 به‌هیز بوو، به‌راده‌یه‌ک شه‌ره‌نگیزو شه‌ر خواز بوون بئ شه‌رو کوشتار
 نه‌یانده‌توانی دانیشن، شه‌رو هه‌را لییان بو بوو به‌خوو له‌زه‌ه‌تیان ئی ده‌بینی،
 خوین رشتنیان به‌لاوه شتیکی ئاسایی بوو، بچوکتین به‌هانه‌و روداو ده‌بوو
 هوی هه‌لگیرسانی شه‌ر له‌نیوانیان داو زۆر به‌زه‌حمه‌ت ئه‌و شه‌ره‌ کۆتایی
 ده‌هات، وابوو چل سال بئ پسانه‌وه شه‌ری برا کۆژیان کردوه‌و به‌هه‌زار
 جه‌نگاوه‌ریان له‌یه‌کتر کوشتوه.^(۱)

^(۱) سه‌یری شیعری شاعیرانی سه‌رده‌می پیش ئیسلام بکه هه‌روا ئه‌و کتیبانه‌ی
 دهرباره‌ی پۆژانی رابردووی عه‌ره‌ب و هه‌وآل و به‌سه‌ره‌اتیانی تۆمار کردون.

ئەوروپا: گەل و نەتەوہ ئەوروپایی یە کانیش حائیان لە حالی نەتەوہی کوردو فارس و عەرەب باشتەر نەبوو، ئەوانیش ھەمیشە خەریکی شەپری خویناوی و کاولکاری بوون، لەناو تاریکی نەزانی و نەخویندەواری دا کویرانە ھەنگاویان دەناو چی رەفتاری خراپ و ئاکاری بەدبوو ئەنجامیان دەدا، دوور لە شەقامە پێی کاروانی ژیارو ئەدەب و پۆشنیری ژیانی کولە مەرگی و ئاژەل ئاسایییان بەسەر دەبردو دا براو لە جیھان و بئ بەش لە بەھا مرقایەتیەکان کە نارگیر بو بوون، کەس چی بەسەرەوہ نەبون و ئەوانیش چییان بەسەر کەسەوہ نەبوو. لەش و لاریان چلکن و کولکن و قیزەون، میشکیان پەر بوو لە خەیاڵاتی پەر پوچ و بئ سەر و بەر! ھیچ گرنگیان بە پاک و خاوینی نەدەداو خوشتن و نینوک کردن ھەندام ریک کردن لەناویان دا زۆر کەم و دەگمەن بوو، رەبەن و دیرنشینەکانیان زۆر زیندە رەویان دەکرد لەسزادانی جەستەیان دا، وەکوو ئاژەلی کیوی دەرژیان و ھۆگری ئادەمیزادەکانی تر نەدەبوون! (12) بیریان لەوہ دەکردەوہ ئاخۆ ئافرەت ئاژەلەیان ئادەمیزادە؟ ئایا گیانی نەمری ھەیە، یان بئ گیانی جاویدانی یە؟ ئایا مافی ئەوہی ھەیە بێتە خاوەن ملک و بۆی ھەیە کپین و فروشتن بکا یان مافی ئەمانە ی ھیچ نیە.

رۆبەر بریفولت Robert Briffault دەلی: لەسەدە ی پینەمی زایینی یەوہ تاسەدە ی دەیەم شەویکی تاریک، ئەوروپای دا پۆشی بوو، ھەمیشە ئەم شەوہ زەنگە تاریکتر دەبوو، بیگومان ئاژاوە و ئاشوبی ئەم سەردەمە زۆر سامناکتر بوو لە ئاژاوە و ئاشوبی سەردەمی کۆن، چونکە ئەوروپا بەگشتی ئەوکاتە دەشوبھایە لاشە ی حەضارەتیکی گەورە کەبۆ گەنی کردبئ، ھەموو

(12) سەیری کتیی (تاریخ الأخلاق الأوروبية) دانراوی نووسەری بەناو بانگ Lecky ج ۲ باسی (من قسطنطنية الى شارلمان) بکە.

- یزدی ژیارو شاره ستانی پیښوو سرباوه وه، ئه وی مابوو بهر وه نه مان
- دږیشت، زور ولات و هه ریم و فره مانږه وای بهر فراوان که له وه پیش
- حضارت تیان دا بهر جهسته بوو گه یشتبوه ئاستیکی بهر زو سه رنج
- کیش وه کوو ئی تالیا و فره نسا، له م سه رده مه دا بهر شالوی ئاشوب و
ویرانکاری که وت و ئاداری به سه ر پاداری یه وه نه ما.

۸. تاریکیه کی گشتگیرو ناهومیدییه کی کوشنده:

پوخته ی قسه ئه وه یه که سه ده ی شه شه می زایینی که پوژگاری
یه دابوونی پیغه مبه ری ئیسلامه و سه رده مه کانی دوا هه له اتنی خوری
سلام: ناخوشتین پوژگاری میژوو بوون تاریکترین سه رده م و کات بوون،
سرفایه تی به ته وای له داهاتوی خوی ناهومید بوو، چاوه پروانی
مان و تیدا چوونی سه رانسه ری ژدانی ئی ده کرا، هیوای مانه وه و
پیشکوتنی ره و ره وه ی ژدانی تیدا نه ده کرا.

نووسه ریکی ئینگلیزی به ناوی (H.G. Wells) له نووسینی خوی دا
ینه ی ئه م چه رخی گرتوو وه له باسی بارودوخی دوو حکومه تی
سانی و بیزه نتی سه ده ی شه شه می زایینی دا ده لی: زانسته کان و
فلسفه وه سیاست له سه رده می ئه م دوو ئیمپراتورییه ته زله یزه به شه ر
داتوو دا له گیانه لاو دابوون، هه ردو ئیمپراتورییه ته که ش به ره و نه مان و تیگ
بوخان ملیان نابوو، چینی ئه خیری فه یله سوفه کانی ئه ثینا زور به توندو
تولی و ریزو دلسوزی، کتیبه ئه ده بیه کوئه کانیا ن پاریزگاری ده کردو
سه رگه رمی خویندن و فیروبوون و فیرکردنیا ن بوون و ده یانویست له و
که پوره دا نه برین و لیان بیگانه نه بن، هه رچه نده به ته وای لیان حالی
نه بن و وه کوو پیویست هه زمیا ن نه که ن. جا که ئه م چینه کوچبار بون و

مالتا و ایوان له جیهان کرد، ئیتر هیچ چین و توئیژیک و کهسانیک نه مان رابه رایه تی ئازادی فیکرو ئازادی راده برپین بکن، کهس نه ما خو په یوه ست بکا به و که له پوره و نه هیلئ به ته و او ی له ناو بجئ، کهس نه ما هه لگری ئالای بیرى ئازادو توئیژینه و هی جدی بئ، وه کوو پیشینه کانیاں پیشه نگی کو مه ل بن و هه لگری ئالای عیلم و زانیاری بن. ویرای ئه وهش ئاشوب و پیشویو باری سیاسى و کو مه لایه تی پو لیکی گرنکیان هه بوو له گو شه گیر کردن و ته فرو تونا کردنی ئه م چینه پو شن بیره و سرینه وه یان له سه ر شاشه ی روداو هکان. لایه نیکی تر له و هوکارانه ی بیرى مرو قایه تیان ئیفلج کردو وشکاییان به کانیاوی هه ستی ئازادانه ی ئاده میژاد هیئا ئه وه یه که ئه م سه رده مه سه رده می ده مارگیری و نه بوونی چاو پو شی بوو له سایه ی هه ردو حکومه تی ئیرانی و بیزه نتی دا که هه ردوکیان نیمچه ده سه لاتی ئایینی به سه ریان دا زال بوو، به هو ی ئه وه وه هه ردوکیان عه قلی مرو قایه تیان خستبوه کو ت و زنجیره وه.

ئه مجار دوا ی ئه وه ی نوو سه ر چیروکی هی رش بردنی سو پای ساسانی بو سه ر ولاتی بیزه نتی را ده نوینی و پاشان سه رکه وتنی بیزه نتی هکان به سه ر ئیرانی هکان دا که میک به در یژى باس ده کا، ده گه ریته وه بو سه ر باس و خوا سی دا پوخانی کو مه لایه تی و ئه خلاقى که له ئاخرو ئوخری سه ده ی شه شه می زاین دا توشی کو مه لگای ساسانی و بیزه نتی بو بوو، ده لی:

هه رکه سیك تو زی تی فکرین و وردبونه وه ی هه بوایه و له حال و وه زعی جیهانی بپروانیایه به تایبه تی له سه ره تاکانی سه ده ی هه وته می زایینی، زور به ئاسانی دهی توانی بپروا به وه بکا که کیشوهری ئه ورو پاو کیشوهری ئاسیا زوری پئ ناچئ ده که ونه ژیر رحمه تی مه غوله دپنده کانه وه، چونکه له هه موو ئه ورو پا دا دیارده ی ئه من و ئاسایش و یاسا و نیظام به دی نه ده کرا.

مه موی له ناشوب و پشیوی دا مو نجاوی دها. ههردو ئیمپراتورییه تی یزدنتی و ئیرانیس چنگیان له یهك هیئابوو، سآله های سال بوو شه پیکي خویناوی و یرانکهه له نیوانیان به ریابو بوو کوژانه وهی نه بوو، گهنج و لاوی مهردو ولآتی پان و بهرین پهیتا پهیتا ده بوونه سوتهمه نی ئه و شه ره کاریرییه و شه روهت و سامانی ههردوو ئیمپراتورییه تیش به فیرۆ ده چوو. و دزع و حالی دانیشوانی هیندو ستانیش له ولآتهکانی تر باشته نه بوو، و دکوو له مه و پیش ئاماره مان پیکرد.

ج، جیهان هه موی له گریژنه چوو بوو نه سادو ناشوب و له وشکانی و ده ریادا به ریابو بوو.

به کورتی و پوختی مرقاییه تی له سهه ده می هاتنی ئایینی ئیسلامی یهژزدا به ره و نه مان ههنگاوی دها، ئاده میزاد له و پوژگاره دا به دیهینه ری راسته قینه ی خوی له بیر کردبوو، خودای حهقی خوی نه ده ناسی، ئیتر خویشی له بیر چو بووه و نه یده زانی سه ره نجامی به چی دهگا، عهقل و ناوهزی خوی له دهس دابوو، نه یده توانی جودا وازی نیوان خیر و شهرو چاک و خراپ بکا، ئاده میزاد تیگرا له و سهرو بهنده دا بیري خویمان نه مابوو، بهشتی بیهوده و زیانبه خشه وه ههله و گیربو بوون، لایهکیان له ئایین و پوژی وایي نه ده کرده وه، ساتیکیش بیر یان له گیان و دهروون و بهخته وه ری قیامهت و خزمهتکردنی مرقاییه تی و چاکسازی حالی خویمان و کومه لگا نه ده کرده وه، دهتوانین بلین: واری که وتوو هه ری میکی به رفراوان و بو ماوه یهکی دریش تاقه که سیکی تیدا نه بوه گرنگی به ئایینی حهق بداو به ندایه تی خودای خوی بکا و هاوهلی بو به ره وانه زانی و به پهروش بی بو مرقاییه تی و سه ره نجامی ترسناکی! باشته رین ئاوینه ی بالا نما بو وهزع و

حالی ئاده میزاد به گشتی لهو سهرده مه دا ئهم ئایه ته پیروزه یه که ده فهرموی: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (۴۱) سورة الروم.

بۆچی چه زره تی موجه مه دا له نیوه دورگه ی عه ره ب کرا به پیغه مبه رو بانگه وازی ئیسلامی له ویوه سه ری هه لدا؟

حیکمه تی په ره وردگار داخوازی ئه وه بوو: که خۆری پرته وه به خشی ئیسلام له ئاسۆی نیوه دورگه ی عه ره به وه سهر ده ربینئ و تاریکی پامالئ و جیهان پر بکا له نورو هیدایه ت، چونکه لهو سهرده مه دا نیوه دورگه ی عه ره ب له هه موو ئاقاریکی جیهان پتر تاریکستان بوو، نه فامی و سه رگه ردانی به ته واوی بالئ ره شی خۆی به سه ر داکیشابوو، بۆیه له هه موو شوینیکی تر زیاتر پیویستی بهو نوره پرته وه به خشه بوو. بیگومان خودای بالا ده ست، عه ره به کانی هه لبژاردن بۆ ئه وه ی یه که مجار بانگه وازی ئیسلامیان پئ بگا و وه ری بگرن و ئه مجار ئه وانیش بیگه یه ننه دوور ترین کون و قوربانی جیهان، هۆی ئه و هه لبژاردنه ش ده گه رپه ته وه بۆ ئه وه ی که پوپه ری دلئ ئه و عه ره بانه صاف و بی گه رد بوو، نووسینی وردو فه لسه فه ئامیزی تیدا نه نووسرابوو، به جوړیک که سه رینه وه ی زه حمه تبئ، به پیچه وانه ی حالی رۆم و فارس و هیندییه کانه وه به زانست و ئه ده بی خویانه وه ده کرد، شانازیان به شاره ستانی و کۆشک و ته لارو فه ن و فه لسه فه ی خویانه وه ده کرد، گرئ کوپرکه ی ده رونی و فیکری وای ئی کردبوون زۆر زه حمه ت بی به ئاسانی قبوولی بانگه وازی یه کی دیکه بکه ن، به لām عه ره به کان ساده بوون، له سه ر له وحه ی دلایان و له ناو زیه نیان دا جگه له چه ند زانیارییه کی ساده که ده ستی نه زانی و سارانشینی له سه ر روپه ری دلّه کانیان نه خشی کردبو

میچی تر نه‌بوو: ئه‌وه‌ش به‌ئاسانی ده‌تواندرا بسپریته‌وه‌و بشوړیته‌وه‌و
 نیاری دیکه‌و وینه‌ی تری له‌سهر نه‌قش بکړی. به‌ته‌عبیریکی عیلمی
 سرده‌می ئه‌مړو ده‌توانین بلیین: عه‌ره‌به‌کان خاوه‌نی نه‌زانی ساده (الجهل
 بسیط) بوون که‌به‌ئاسانی چاره‌سهری ده‌کرا، گه‌له‌کانی تر که‌خاوه‌نی
 سرده‌ستانی و فله‌سه‌فه‌ی جوړاو جوړ بوون و خویندنگاو کوړو مه‌ل‌به‌ندی
 جوړاو جوړیان بنیات نابوون بو زور جوړ زانست که‌عه‌ره‌به‌کان ناویشیان
 عبیستبون، ئه‌مه‌ش وای له‌و گه‌لانه‌ کرده‌بوو توشی نه‌خوشی جه‌لی
 سرده‌که‌ب بوبوون و به‌زه‌حمه‌ت چاره‌سهر ده‌کراو شتنه‌وه‌ی دل‌و ده‌روون و
 یشکیان له‌و زانست و فله‌سه‌فانه‌ به‌کاریکی ئه‌سته‌م ده‌ژمیردرا.

عه‌ره‌به‌کان ئه‌هلی فیطره‌ت بوون و دارای ئیراده‌یه‌کی به‌هیز بوون،
 محرکاتی له‌حق حال نه‌بوونایه‌ دژی ده‌وه‌ستان، هه‌رکاتی (حق) یان بو
 روون ببویایه‌وه‌و په‌رده‌ی له‌سهر لابدرایه‌ قبولیان ده‌کردو خوشیان
 حویست و له‌پیناو یا خو‌یان به‌خت ده‌کرد. ئه‌وه‌ی زور به‌باشی ته‌عبیر له‌و
 نفسیه‌ ته‌ عه‌ره‌بی یه‌ ده‌داته‌وه‌ ئه‌و و ته‌یه‌یه: که‌سوه‌یلی کوړی عه‌مر
 ک‌تیک گوئی له‌ناوه‌روکی ئاشتی‌نامه (صلح) ی خوده‌یبیه‌ بوو: که‌تییدا
 د‌تبوو (هذا ما قاضی علیه محمد رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یه‌ک‌سهر
 معنی دایه‌و وتی: سویندم به‌خودا ئه‌گه‌ر ئیمه‌ بمانزانیایه‌ تو پیغه‌مبه‌ری
 خودای به‌ره‌ل‌ستیمان نه‌ده‌کردی و شه‌رمان له‌دژت به‌رپا نه‌ده‌کرد⁽¹²⁾.

هه‌روا ئه‌و هه‌لو‌یسته‌ی عه‌کره‌مه‌ی کوړی ئه‌بو جه‌هل له‌کاتیک دا
 کنه‌شه‌ری یه‌رموک دا پیک‌دادان و لیک‌دان گه‌رم بوو له‌هه‌موو لایه‌که‌وه
 به‌لامار دراو دوژمن ته‌نگه‌ تاوی کرد، وه‌کوو شیر نه‌پاندی و وتی: من

لهه موو شوینیک دا دژی پیغمبر جهنگاوم و تاشیرم بریوهیه تی لهگهل ئه و شه ږم کردوه، ئیستا له بهر ئیوه هه لډیم؟! ئه مجار هاواری هاو لانی کرد، کئ پهیمانی شه هید بونم لهگهل دا ده بهستی، کومه لیک پهیمانیان دایه تاشه هید بون بجهنگن ئیتر دریزه ی به شه ږدا بریندار کراو شه هید بوو^(۱۳)

به لئ ئه و عه ره بانه واقعی و راستال بوون، خاوه نی هه لویستی بی پیچ و په نا بوون، فیلیان له خویان و غه یری خویان نه ده کرد، خوویان گرتبوو به راستگوویی و بریار دانی صه راحت ئامیزو پابه ندبوون پییه وه ئه م ئاکارانه یان لی ببوه خوو له ناخیان دا ریشه ی دا کوتابوو، ئه وه ی که ئه م راستییه ده چه سپینئ ئه و ریوایه ته یه که ده رباره ی پهیمانی عه قبه ی دووه م ریواتکراوه و پیش کوچکردنی پیغمبر (درووی موی لسه ږم) بو مه دینه به ستر اوه. ئیبنو ئیسحاق ده گپړیته وه ده لئ:

کاتیک هؤزی ئه وس و خه زه ج کوږبونه وه بو ئه وه ی پهیمان لهگهل پیغمبر دا ببه ستن، عه باسی کوږی عوباده ی خه زه جی وتی: ئه ی هؤزی خه زه ج! ئیوه ده زانن له سه ر چی پهیمان لهگهل ئه م پیاوه دا ده به ستن؟ وتیان به لئ ده زانن وتی: ئیوه پهیمانی لهگهل دا ده به ستن له سه ر جهنگی (سورو ره ش) واته: (جهنگی عه ره ب و عه جه م) جا ئه گه ر ده زانن هه رکاتی ئیوه مال و سامانتان به تالان بری و توشی به لاو ناخوشی بن و پیاو ماقول و سه ره کانتان کوژران، ئیتر ئیوه ده ست به رداری ده بن، ئه وه هه ر له ئیستا وه پهیمانی لهگهل مه به ستن، چونکه ئه گه ر شتی وا بکه ن به خودا ده بیته مایه ی شه رمه زاری دنیا و قیامه تتان. خو ئه گه ر ده زانن: ئیوه پابه ندی وا ده کانتان ده بن و له ته نگانه دا به ده میه وه ده چن و به روینی مال و سامانتان و کوژرانی

(۱۳) تاریخ الطبری ج ۴/ ص ۳۶.

پیاو ماقول و گهره کانتان دهست بهرداری نابن، نهوه لهئیستاه دالدهی بهزن و له خوتانی بگرن، سویندم بهخودا نهمه دهبیته هوی خیرو بیرو شکومهندی هردو دونیاتان، ئیتر هه موویان وتیان: بهلئ ئیمه بههه موو حالیک له خومانی دهگرین و تیکرا ئاماده باشی خویان دهربری نه مجاروتیان: نهی پیغمبره خودا! له سهر نهه هه لوئیستهمان ئیمه چیمان ددریئت، نهگهر پابهندی پهیمانی خومان بین پاداشتمان چیه؟ پیغمبره نروغی عسای لهسهرین قهرمووی بهههشت، نهه مجار وتیان: دهست بیته، نهویش دهستی بو دریژ کردن و یهکه یهکه پهیمانیان لهگهل دا بهست.

بیگومان دواایش پابهندی پهیمانی خویان بوون و بهوپهری دلسوزیهوه یارمهتی ئایینی خودایان داو، هیچ مال لهکیس چون و کوژانی پیاو ماقولو پولهیهکیان لهو پهیمانه پهشیمانی نهکردنهوه.. نهوه تاسهعدی کوپی مهعاز لهسهر زوبانی نهوان دهلی: سویندم بهخودا، نهی پیغمبره! نهگهر برۆی بهرهو قهصری (غمدان) لهیهمهه لهگهلت دین، ودلاهی نهگهر نهو دهریایهه مان بهرهو پو بکهیهوه لهگهلتا خوی تی فری ددهین.

بیگومان نهه راستگووی و برۆا به خوبوون و دلسوزی و جدیهت و گیانی پابهند بوون بهحق و سووربوون لهسهر هه لوئیستی مهرانهی نهو هاوهلانه بوو که کاریان کرده سهر یهکیکی وهکوو عوقبهی کوپی نافع (سهرکردهی نههاتووی موسولمان) که بهسوپای پیادهوه و نهسپ سواریهوه تاکه نارهکانی دهریای نهتلهسی پویشته، پاشان وتی: خودایه خوت دهرانی نهگهر نهه دهریابی ئامانه نهبویه دریژهم بهپیشرهوی خوم دهاو نهدهگه پامهوه، لهپیناو ئایینی تودا جیهادم دهکرد! بهپیچهوانهوه یونانیهکان و پومهکان و ئیرانییهکان خویان بهخوگونجاندن لهگهل

بارودوخه کان و زه مانه سازی گرتبوو، فیبری ماستاو کردن و فرت و فیل بو بوون، سته م و چه و ساندنه وه نهی دهه ژاندن، حه قانی و حه ق ویست نه بوون فکرو بانگه وازی یه کی حه ق و راستیان له ناودا نه بوو که گوشیان بکاو کیشیان بکاو بیرو بو چونی پوچیان له بیر به ریته وه و گوشه حه ق ببنو گیان و مالی خویانی له پیئاودا بهخت بکه ن.

عه ره به کان تا ئەندازه یه ک له جیهان گوشه گیر بوون و فیبری ته نه پهره ری و رابواردنی شاره ستانی نه بو بوون، به جوریک که زه حمت بی چاره سهر بکری و له و جوره ژیا نه واز به یئن، که به پروالته زور جار ژیا نی ته ره ف و خوشگوزهرانی ده بیته له مپهر بو دل سوژی بو بیرو باوه پرو خوبه ختکردنی له پیئاویدا خاوه نی ره وشتی راستگوئی و ده ستپاکی و دلیری و شه جاعت بوون، به سروشت فیبری دوپویی و پاشقول نه بو بوون هه لمته به ری جهنگ بوون، سوار چاکی دلیر بوون، حه زیان له وه بوو هه میشه له سهر پشتی ئەسپ بن و هیرش بهرن، خاوه نی توندو تولی و گورج و گولی بوون، فیبری ژیا نی زیرو ته قه ششوف بوون، سوار چاکی ره وشتی ههره دیارو بهرچاویان بوو، ئەمه ش شتیکی پیویست بوو بۆنه ته وه یه ک که ئەنجامدانی کاریکی گهره ی بخریته ئەستو، چونکه سهرده مه که سهرده می جهنگ و پالنه وانبازی و فیداکاری بوو.

هیزه کاراو فیکرییه کانیا ن ماندو نه بو بوون، لیها تویی یه سروشتی یه کانیا ن په زمه نده کرابوون و مابوونه وه، له تو یژینه وه و دیراسه کردنی فه لسه فه خه یالییه کان و کوپره جه ده لی و نه زوک و بیهو ده کانی بیزنتی و ری بازه که لامییه کان دا خهرج نه کرابوون، می شکیان به و جوره علوم و زانستانه نه ها خندارا بوو، هه روا له شه ری نیو ده ولته تی و سیاسی یه وه

ئەگلا بوون، نەتەو ەيەكى گەنجى زىندوى چوست و چالاكى خاوەن ورو
 ھەماسەت بوون!!

نەتەو ەيەك بوون بەسروشەت ھەزىيان لەئازادى و يەكسانى بوو، وەگرى
 خاك و ولاى خويان بوون و سروشتيان خووش دەويست، ھەرگىز راستەوخو
 ژىر دەستەى ھىچ ھكومەتتىكى بىگانە نەبوو بوون، ئولفەتيان بەكويلايەتى و
 چەرساندنەو نەگرتبوو، ھەزىيان لەو نەبوو مروو بەندايەتى مروو بكا،
 پراو ەى ژيانى ژىر دەستەى و پاشا و رەعيەتيان نەكردبوو، پاشايەكيان
 ەبوو وەكو كىسپراى ئىران يان ھىر قەلى رۆم بيانچەوسىننەو و
 سوكاىەتيان پى بكا، پاشاكانى ساسانى كەجىرانى ەرەبەكان بوو، خويان
 بەخودا دەزانى و پىيان وابوو ئەوان لەژوور ئادەمىزادەو، ھەركاتى پاشا
 كە شاخى لەخو بگرتايە، يان دەرمىانى بخواردايە، جار دەدرا بەناو خەلك
 . كەس لەدارو دەستەى كووشكى پاشا كارنەكا، بەلكو دەبوايە
 . نىشتوانى پايتەخت ھەموويان بو ماو ەيەك دەستەو نەزەر راوەستن و واز
 ەمەموو كارو بارىكى خويان بەيئەن⁽¹⁴⁾ ئەگەر پىشمىيايە كەس بوى نەبوو
 كەدوعاى بو بكا، يان ئەگەر دوعاى بكردايە كەس بوى نەبوو ئامىنى بو
 بكا. چونكە ئەو خوى لە ژوور ئاستى ئادەمىزاد دادەناو پىويستى بەدوعاو
 پەرانەو ەى ئەوان نەبوو. خو ئەگەر پوژىك لەپوژان پاشا سەردانى مالى
 و دىزىرك، كار بەدەستىكى بكردايە، ئەو پوژە دەبو بكرايە بە پوژىكى بەناو
 بانگو پىروزو ببويايە بەپوژىكى وەھا، مېژووى پى ديارى بكرايە، ئەو
 كەسەش كەپاشا سەردانى دەكرد بو ماو ەيەك لەباج و خەراج ەفو دەكراو
 حىسابى تايبەتى بو دەكراو زۆر ئەرك و پىويستياتى گشتى نەيدەگرتەو،

١٤ - ايران فى عهد الساسانيين ص ٥٣٥-٥٣٦.

چونکہ پاشا بہو سہردانہی ریژی لی ناوہو شکوہندی زیاتری پی بہخشیوہ.

ئہمہ جگہ لہو ہموو دابو نہریتانہی دہبویہ پیوانی دہرباری کوشکی پاشاو پیوانی تری حکومت و پیاو ماقولہکان پیوہی پابہند بنو پوژانہ بہوردی ئہنجامی بدہن و بہہیچ شیوہیہک پاشگوئی نہخہن. ہندیک لہم دابو نہریتانہ و ہکوو راوہستان لہخزمہت پاشاو دہست خستہن سہر سینگو سہردانہواناندن و ہندی جار کپنوش بردن بوی. ہہروا راوہستان لہخزمہت پاشادا بہشیوہی راوہستانی مروۃ لہنویژدا بہرامبہر بہخودای گہورہ، ئہم دابو نہریتانہ بہواقیعی لہسہردہمی گہورہترین و عادل ترین پاشای ساسانی کیسرای یہکہم ناسراو بہ (نہوشیرہوان) (۵۷۹-۵۳۱ھ) ئہنجام دہدرا، دیارہ لہسہردہمی ئہو پاشا ساسانی یانہی کہبہستہمکار بہناو بانگن بہشیوہی چر ترو بہر فراوانتر ئہنجام دراو. ئازادی بیرو پادہر برین و رخنہ گرتن لہدہسہلات لہسہرانسہری ولاتی ساسانی دا ہر وجودی نہبہو، کہسیک نہبہو بتوانی بہئازادی رای خوئی دہربہری. میژوو نووسی بہناوبانگ ئیبنو جہریری گہبہبہری سہر گوزہشتہیہکی سہیرو سہمہرہ لہکیسرا ئہنہوشیروان دہگیریتہوہ: کہئہو روداوہ ئاوینہیہکی بالآ نوماہیہ بؤ ئہو ئاستہی فرمانرہوایی ساسانی پی ی گہیشتبوو لہکپکردنی دہنگہکان و تاساندنی وشہ لہگہروی رخنہ گران داو نہبہونی ہیچ جوہرہ ئازادی یہک.

تہبہری دہلی: پاشای ساسانی قوبازی کوپی فہیروز لہئاخرو ئوخری پاشایہتی دا فرمانی دا کہ پوپئیویکی ولاتہکے بکری بہدہشت و چیاہوہ: بؤ ئہوہی خہراجی بخاتہ سہر، فرمانہکے پیرہو کراو مہسحی ولاتہکے ئہنجام درا، بہلام پییش ئہوہی پاشا چہندیہت و چونیہتی خہراجہکے

- یاری بکا له دونیا دهرچوو، کوږه که ی که کیسرا بوو چوه سر تهختی
 - فرمانبره وایی و فرمانی دا پرورژهی مه سحه که ته و او بکری و دارخورماو
 - دیتون و بیری ئاوه کان سر ژمیر بکری، ئه مجار فرمانی دابه
 - بفرمانبره کانی پوخته ی خه راجه که یان بو دهرهینا، فرمانی دا خه لکه که
 - کوکری نه وه فرمانی دا به بهرپرسی کوکرنه وه ی خه راج چهنندیهت و
 - چونیته ی وهرگرتنی خه راجه که یان پی رابگه یه نی، ژماره ی دارخورماو دار
 - دیتون و بیره کانیان بو روون بکاته وه، ئه ویش به بی چهنو چون
 - فرمانه که ی جی به جی کردو ئاماره که ی به سهر دا خویندنه وه، پاشان کیسرا
 - یزی گوتن: ئه ی خه لکینه: ئیمه وامن به باش زانی که خه رج و باج له سر
 - نه زه وی زارو بیرو باخ و باخاتانه ی روپیوو سه ژمیرمان کردون سالانه
 - بخی جار لییان وهر بگرین و له بهیتول مالی خویمان کو ی بکه ینه وه و خه زنی
 - بکین، بو ئه وه ی ئه گهر له داهاتودا توشی قورت و چورتم و به لاو
 - موصیبه تی بون و شتی کمان به سهر هات پیویستمان به مال و سامان بوو
 - نه کاته دا نه که وینه پاره کوکرنه وه و پیتاک کردن و به زور مال ستاندن
 - نه م و ئه و، ئه ری راتان چیه و ئه م فکره تان پی چونه؟ که س وه لامی
 - نه دایه وه، سی جاری تر کیسرا ئه م قسه یه ی لی دووباره کردنه وه، پیاویک
 - نه وایان دا غیره تی به خوی داو هه ستایه سه ری و تی: خاوه ن شکوی نه مرا
 - خودا ده ست به ته مه نته وه بگری، ئایا ئه م باج و خه راجه ده که ویته سر ره زه
 - ویران و زراعتی وشکه وه بوو بیری بی ئاوو کانی و کاریزو جوگای ئاو تیدا
 - نه ماو؟ کیسرا و تی: ئه ی چاره ره شی به دبخت! ئه تو له چ چینیکی کو مه لی؟
 - و تی من له چینیی نووسه رانم، کیسرا و ته ی: به ده وات لی ی بدن تاگیانی
 - حرده چی، نووسه ران بو ئه وه ی پا کانه بو خویمان بکه ن و نیشانی بدن
 - کنه رایه هی نه وان نیه، وه ری گه رانی به لیدان تاگیانی دهرچوو، ئه مجار

خەلکەکە بەتیکرا وتیان خاوەن شکۆ ئیمە رازین و هیچ تیبینی یەکمان نیە لەسەر بریارەکەت.

وەنەبێ پۆمەکان لەم بارەو لەفارسەکان باشتربوین هەرچەندە بەئەندازەی فارسەکان مروۆ نەویست نەبون و قەیسەرەکان بەئەندازەی کیسراکان چەوسینەرەوێ نەتەوێکەیان نەبون، میژوو نووسی ئەوروپایی (فیکتور شوپارت) لەکتیبەکەیی خۆی دا بەناوی (العالم الرومانی) دا دەلی: قەیسەرەکان خۆیان بەخودا دەزانی، ئەمەش بەشیوەی بنەمالەو میراتی نەبوو، بەلکوو هەرکەسیک بچوایە سەر کورسی فەرمانرەوایی، دەبوو بەخودا و خۆی بەخودا دەزانی باهیچ بەلگە یەکیش نەبوو بێ کەگەشتۆتە ئەو پلەو پایە، ناز ناوی (ئەغسپس) ی پاشایانەیی قەیسەرەکان لەئیمپراتۆریکەو بۆ ئیمپراتۆریکی تر بەگوێرەی دەستورو قانون نەبوو، تەنانەت کاری ئەنجومەنی پیران لەرومان دا تەنیا بریتی بوو لەو دەستخۆشی بکەن لەو بریارانەیی بەزەبری شمشیر دەردە چوون، ئەگینا هیچی تریان بەدەست نەبوو، بەکورتی ئەو ئیمپراتۆرییەتە بریتی بوو لەدیکتاتۆرییەتیکی سەربازی هەموو شتیک بەزەبری شمشیر دەچەسپاو رەها دەکرا. قانون و یاسا هەر ناوەکەیی هەبوو!!

لەلایەکی ترەو کەرنۆش بردن بۆ پاشاکانی رۆم، شتیکی ئاسایی بوو، دەبوایە لەکاتی دیاریکراودا لەلایەن هەندێ کەسەو ئەنجام بدری، ئەبو سوفیانی کوپی حەرب لەوسەر گوزشتەدا کەدەربارەیی هیر قەل (قەیسەر) ی رۆم دەیگیریتەو کاتیکی نامەیی پیغمبەری پێ دەگا داوای ئیماننەنانی لێ دەکا، لەکوۆتایی سەرگورشتە کە دا دەلی: هیر قەل فەرمانی بە دانیشتوانی مەجلیسەکەیی کرد ئیمان بەپیغمبەری ئیسلام بەینن ئەوانیش بیزارییان دەربەری، جاکە هیر قەل هەستی بەبیزاری خەلکەکە کردو دُنیا بوو

که ئامادەنین ئیمان بە پیغمبر بهیئن، لەهەمان کات دا هەریەکیان بە لایەک دا رویشتن و کۆرەکیان جی هیشت، هیرقەل ووتی: جاریکی تر خەلکە که کم بۆ کۆیکەنەو، که گردبوونەو وتی: من ئەو داوایەم ئی کردن بە راستم نەبوو، ویستم بزائم تاچەند ئیو پابەندی ئایینی خۆتان، ئەو بۆم دەرکەوت و زانیم که ئیو سوورن لەسەر ئایینی خۆتان.

ئیتەر خەلکە که سوژدەیان بۆ هیر قەل بردو رەزامەندی خۆیان بە رامبەر هیر قەل دەرپری. ئەمە دوا کاری هیر قەل بوو لەگەڵ جەماوەرەکی.

لەولاتی هیندیش سوکایەتی کردن بە ئادەمیزاد گەشتبوو ئەو پەری سنوور، چەوساندنەو و بە کم تەماشای کردنی ئەو چینانەکی که ئارییەکان و ئەو قانونەکی یاسا ناسە ئارییەکان دایان نابوو بە مەخلووقیکی بۆ ریزیان دەزانین و لە ئاژەلیان جیا نە دەکردنەو، پێیان وابوو ئەوانە جودا وازیان لە ئاژەل هەر ئەو نەو نەو یە که لەسەر دوو قاچ دەپۆن. هەرچەندە ئەو خەلکانە دانیشتوی رەسەنی ولاتی هیندوستان بوون ئارییەکان دواکی هاتبوونە ئەو ولاتەو خۆیان بەسەر خەلکە که دا سەپاندبوو، وێرایی ئەو هەش بە بۆ ریزی سەیری رەشە خەلکە کهیان دەکردو سوکایەتیکردنیا بە دانیشتوانە رەسەنە که گەشتبوو ئاستیک بە خەیاڵیش پەیی نەبری. ئەو تا لە قانونی مەدەنی ئەو ولاتەدا که یاسا ناسە ئارییەکان دایان نابوو دەلی: ئەگەر بە گۆچان و عەصا لە بورەمیەک راساو ویستی دەست درێژی بکاتە سەر، دەبی دەستی بپرە، ئەگەر بەرقەو هەنگاوی بۆ هەلەینا و پەلاماری دا، دەبی قاچەکانی گۆج بکڕین و قاچی بابدرین و لە کار بخڕین. ئەگەر لافی ئەو ی ئی دا که ئەو زانایە و فیتری خویندن و زانستی دەکا، زەیتی کولتوی بە قورگدا دەکری، که فارەتی کوشتنی سەگ و پشیلە و بۆق و سەرمازەلە و قەلە رەش و کوندە بوو ئادەمیزاد لەچینی ئەو قیزە لیکراوانە وەکوو یەک

وایہ۔ جا ئہ گھر ئہم داب و نہریت و یاسایانہ بہرامبہر بکرین بہو داب و نہریتہی عہرہ بہکان پیوہی پابہند بوون دہربارہی ئازادی و نہفس بہرزی و سنوور دانان بۆ ریز گرتن لہ گہورہ پیواوان و پاشایان پیش ہاتنی ئایینی ئیسلام، دہبینی فہرق و جوداوازییہ کی رہا ہہیہ لہ نیوان طہبیعت و ہہلس و کہوتی ئہو دوو نہتہوہ ئہو دوو کوئمہ لگایہ، واتہ: نہتہوہی ناعہرب و نہتہوہی عہرب۔

ئہوہتا عہرہ بہکان قسہیان لہ گہل مہلیک و گہورہ پیواوانی خوئیان دہکرد بہرستہی (أبيت اللعن) ناخوشی نہبینی (عم صباحا) بہیانیت باش دہستیان پی دہکرد، تہنانت ئازادی رادہر برین و پابہند بوون بہ پاراستنی کہ سایہتی و ریز گرتن لہ مروؤ گہیشتبوہ ئاستیک ہندی جار ملیان نہدہدا بۆ جی بہ جی کردنی داخوازی مہلیکہ کانیان، جاری وابوہ راستہ و خو داوا۱ فرمانرہواو ئہ میرہ کانیان رہتکردوتہوہ، بۆ نمونہ دہگیرنہوہ: کہ یہکیک لہ مہلیکہکانی عہرب پیش ئیسلام داوا۱ ئہ سپیک لہ پیواویکی ہوزی تہمیم دہکا، ئہ سپہکہ ناوی (سکاب) دہبی کابرا۱ تہمیمی بی چہندو چوون داواکہی رہت دہکاتہوہ لہ سہرہتای شیعریکی دا دہلی:

أبيت اللعن أن سکاب علق نفیس لأبقار ولا تبا۱ (15)

مالت نہشیوی (سکاب) مالیکی بہقیمتہوہ نرخ۱ نایہ، ناخوازی و نافروشری۔ لہ کوتایی شیعرہ کہش دہلی:

فلا تطمع أبيت اللعن فیہا ومنعکھا بشیء یستطاع

(15) رستہی (أبيت اللعن) واتہ: ئہی مہلیکی خواہن ریز کاریک نہکہی ریسوایی لہ دوا دابی خودا توشی ناخوشیہکت نہکا ببیہ شوینی تانہی خہک ئہم جوہر رستانہ شیوہی سہلامکردن بوو لہ پاشایانی عہرب لہ سہردہمی نہزانی دا۔

تەماع مەكەرە ئەسپەكەم (خودا ناخۆشیت بەسەر نەهینى، مەنەكردنت ئەسپەكەم بەجۆرىك لە جۆرەكان لەتوانا دایە، دەتوانم داواكەت رەت بكەمەو. بېگومان ئەم جۆرە ئازادىيەو لەخۆرا دیوى و بېروا بەخۆ بوونەو مل نەدان بۆ ژيەر دەستەيى، بلاوى كردو بەناو هەموو چينەكانى كۆمەلگای عەرەبى ئەو كاتەدا:

لەسەرەو شۆپ بۆتەو بۆ خوارەو و لەپیاو و ئافرەت دا رەنگى داووتەو، بەلگە لەسەر ئەو هۆى روداوى كوژرانى عەمرى كۆپى هیند مەلىكى ولاتى حیرە بەدەستى عەمرى كۆپى كولثوم، سوار چاك و شاعیرى بەناوبانگى عەرەب، كە مێژوو نووسان دەيگێرنەو دەلێن: عەمرى كۆپى هیند (پاشای حیرە) ناردى بۆ لای عەمرى كۆپى كولثوم كە ديدەنى بكاو دايكىشى ببينى عەمر لەنيو دەرگەى عەرەبەو لەگەل كۆمەلێك لەپیاو هۆزى بەنى تەغەلب بەرەو حیرە بەرپى كەوت، هاوكات لەيلاى كچى (مهلەل) يیش لەكەژاوى هۆزى بەنى تەغەلب دا بەرەو ئەوى كەوتە پرى، عەمرى كۆپى هیند فەرمانى دا خیمەيەكى گەورە يان لەنيوان حیرەو فورات دا بۆ هەلبەدن، شوین و مەكانى تايبەتيان بۆ ديارى كرا، عەمرى كۆپى كولثوم لەشوينى بۆ ديارى كراوى خۆى دابەزى و لەيلاش لەنزىك ئەو رەواقەى بۆ عەمر دانرابوو لەخیمەى بۆ ديارى كراوى خۆى دا دابەزى، عەمرى كۆپى هیند فەرمانى بە دايكى كردبوو كە لەكاتى سفرە دانان و سینی هینان دا خزمەتكارو كارەكەرەكانى خۆيان كەنار گیر بكاو لەوى ئامادە نەبن، كارى سفرە راخستن و نان دانان بەلەيلا بكەن، عەمرى كۆپى هیند داواى كرد سفرە راخەن و خواردەمەنى بخەنە پيش دەستى میوان، ئەمجار داواى سینی و قاپ و قاچاغى كرد، خزمەتكارو كارەكەرەكانیش لەوى نەبوون، هیند (دایكى عەمر) وتى: ئادەى لەيلا ئەو سینی و قاپ و

قاچاغانہم بدہری، لہیلا وتی ئوہ ئیشی من نیہ و با خاوەن ئیش بہکاری
 خۆی ھەلسی. ھیند ئی دوبارہ کردوہ داوای ئی کردسینی یەکە ی بداتی و
 ئیلھامی ئی کرد، لییان بوو بەکوردہ ناموسی و لیک سور بوونہوہ، ئیتر لہیلا
 قیرژاندی و ھاواری کرد، ئای لہزەلیلی من و سوکایەتی پی کردنم! ئای ھۆزی
 تەغلەب ئوہ چۆن ئوہ قبول دەکەن ئاوا سوکایەتیتان پی بکری؟! عەمری
 کوپی کولثوم لہخیمەکە ی خۆیەوہ گوئی لہم ھاوارو قیرژە قیرژە بوو، رقی
 ھەلسا و پەلاماری شمشیریکی ھەلواسراوی دا کەلە رواقەکە ی دا بوو دای
 لہسەری عەمری کوپی ھیندو کوشتی، ئەمجار بەنو تەغلبییەکان تالانی
 رەواقەکەیان کردو گەرانیوہ بۆ نیوہ دوورگە ی عەرەب. عەمری کوپی کولثوم
 لہم باروہ چامەییکی بەناوبانگی و تووہ کە یەکیکە لہو قەصیدانہ ی
 (معلقات السبعة).. کاتیکیش موغەیرە ی کوپی شوعبە کەنیردراوی
 موسولمانەکان بوو بۆ لای روستەم، چووہ و تاغی روستەمەوہ و دیدەنی
 کرد، بینی کە روستەم بەفیزوہ لہسەر تەختی شکۆمەندی خۆی دانیشتوہ،
 موغەیرە وەکوو داب و نەریتی عەرەب چوو لہسەر تەختی روستەم و
 لہتەنیشتیوہ رۆنیشت و شانی دادا، دارو دەستە ی و تاغ قلەمبازی
 بوونی و لہسەر تەخت خستیانہ خوارو تیلا ترینیان کرد. وتی: ئیمە واما
 دەزانی ئیوہ ھۆشمەندو خاوەن حیل و حیکمەتن، نابینم کەس لہئیوہ گیل
 تر بی، ئیمە (نەتەوہ ی عەرەب) ھەموومان یەکسانین و کەسمان ئەو ی ترمان
 بەکوێلە نازانی و سوکایەتی پی ناکا، ئیمە یەکتر ناکەین بەکوێلە، مەگەر
 لہکاتی شەرداو دژی ئەو ی تر بچەنگی! ئەمن پیم وابوو ئیوہ دلنەوایی
 یەکتر دەکەن وەکوو ئیمە، کۆمەک بە یەکتر دەکەن، دەبوا یە لہجیاتی ئەو
 ھەلس و کەوتە ی لہگەل منتان کرد پیم بلین: ئیوہ ھەندیکتان خودای

مەندىكتانو ئەم كارەش لەناو ئىوھدا پایە دار نابى و ئىمە نايكەين، من ئەدەھاتم وەلى ئىوھ بانگتان كردم. (16)

لەنیوھ دوورگەى عەرەب داو لەشارى مەككەدا كەعبە ھەبوو ئەوكابەيەى ھەزەرەتى ئىبراھىم و ئىسماعىل (درودى عوای لىسرى) بنیاتیان نابوو بۆ ئەوھى يەكتا پەرستى تیدا بکړئ، تەنیا خودا پەرستى تیدا ئەنجام بدرئ، ھەرەھا ببیتە سەرچاوەى بانگەوازی بۆ يەكتا پەرستى بۆ ھەتا ھەتايە.

﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ﴾ (17)

يەكەم خانوويەك كەدانراوھ بۆ خودا پەرستى ئەوھى كەلەشىوى مەككەدا بنیات نراوھ، خانوويەكى پىرۆزەو نیشانەى ھىدايەتە بۆ ھەموو جىھان.

بىگومان ھەرچەندە تەورات زۆر گۆرانكارى تیدا كراوھ كەچى وشەى وادي البكاء) و لەجياتى (عەلەم) كەردويانە بە (نكرة). لەمەزامىرى داوود دا ھاتووھ دەلى (طوبى لاناں عزم بك، طرق بيتك في قلوبهم، عابدين في وادي البكاء يصيرون ينبوعا) (18) زانايانى جولەكە دواى چەند سەدەيەك ھەستيان بەوھەك كەبەھەلە ئەو وشەيەيان وەرگىراوھ، ئەوھتا لەدائىرە تولمەعارىفى يەھودى دا دەلى (وادي البكاء) شوينىكى تايبەتى بى ئاوھ بىگومان ئەو كاتەى ھەزەرەتى ئىبراھىم و ھەزەرەتى ئىسماعىل (درودى عوای لىسرى) بناغەى ديوارەكانى كەعبەيان بەرز دەكردەوھ لەخودا پارانەوھ كە خودا پىغەمبەرىك بنىرى بۆ سەر ئەو نەتەوھىەى لەدوا پۆژدا لەو دەرە

(16) تاريخ الطبري ج . ٤ / ١٠٨.

(17) سورة ال عمران/ ٩٦.

(18) الكتاب المقدس في مطبعتها في ساحة استور من مدينة نيويورك، لندن ١٨٠٤م.

(19) چەند دىپرىك بەپىويستەم نەزانى وەريان گىرم.

جی نشین دہن، پیغمبرہ کەش لەرەگەزی خویان بی، دوعاو پارانەوہ کەشیان وەکوو قورئان بۆ مان دەگیریتەوہ بەم جوړە بوو، ﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾⁽²⁰⁾ خودایە: پیغمبرەیک بنێرە بۆ سەر ئەو وەچەو نەوانە ی ئیمە کە لە دوا پوژدا لێرە نیشتە جی دہن، پیغمبرە کەش لەرەگەزی خویان بی، نامە ی ئاسمانی تۆیان بە سەردا بخوینیتەوہ و پەیا می تۆیان پی رابگە یە نئ و فیڕی شەریعەت و نامە ی ئاسمانیان بکا و حیکمە تیان بۆ شی بکاتەوہ، لە چلکی گوناھو بتپەرستی پاکیان بکاتەوہ، بیگومان زاتی پاکت بالا دەست و کار دروست و لیژانە هیچی ئی عاسی نابی و کاری بیھودە ناکا. بیگومان داب و نەریتی خودا واهاتووہ پارانەوہ ی راستال و نزاکاران گیر بکا و ویستەکانیان بینیتەدی. چ جای ئەگەر ئەو نزاکارانە پیغمبران بن.

نامە ئاسمانیەکان و خەبەرە راستەکان زۆر نمونە ی گیرا بوونی نزای راستالانیان لەخۆ گرتووہ. لەتەورات دا دەقیك هەیە ئاماژە بەگیرا بوونی پارانەوہ کە ی حەزرتی ئیبراھیم دەکا.

ئەوہتا لە (سفر التکوین) دا بەدەق هاتووہ دەئێ: (وعلى اسماعيل استجبت لك هوذا اباركه واكبره واكثره جدا، فسيله اثني عشر رئيسا واجعله لشعب كبير) بۆیە لە پیغمبرەوہ ریاویەت کراوہ کە دەربارە ی خۆی دەیفەرموو: (انا دعوة ابراهيم وبشرى عيسى) من ناکام و نەتیجە ی پارانەوہ ی ئیبراھیم و موژدەدانی عیسا م. (هروودی عوایان لەسەری). لەتەورات دا وێرای ئەو هەموو گۆزانکارییە ی تی یدا کراوہ زۆر بەلگە ی تێدان: کە پارانەوہ کە ی حەزرتی ئیبراھیم گیرا بووہ، ئەوہتا لە (کتاب التثنیه) دا ئایەتی ژمارە (۱۸-)

(20) سورة البقرة / ۱۲۹.

له سهر زوبانی پیغمبهری خودا که هزرهتی موسایه بهدهق هاتوه
 حنی: (یقیم لك الرب الهك نبيا من وسطك من اخوتك مثلي، له تسمعون)
 بیگومان وشه ی (إخوتك) لهدهقه کهدا ئامارّه بهوه دهکا کهمه بهست بهو
 بریانه نهوهی هزرهتی ئیسماعیله کهدهبنه ئاموزای بهنو ئیسرائیلی
 بهکان، ههر دوای دوو ئایهت و لههه مان لاپه ردها (۱۷-۱۸) هاتوه دهلی:
 قال لي الرب قد أحسنوا فيما تعلموا، اقيم لهم نبيا من وسط اخوتهم مثلك،
 و اجعل كلامي في فمه فيكلمهم بكل ما أوصيت به (سفر التثنيه ۱۷-۱۸)
 رستهی (اجعل كلامي في فمه) واته: ده می پیغمبهر (دروودی عوای لسهری) چونکه
 هزرهتی موحه مهه (دروودی عوای لسهری) تاکه پیغمبهره که کهلامی خودای بهدهق
 گه یاندبی، ئه وه تا قورئان بهرونی ئه وه راده گه یه نی و دهفه رموی: ﴿وَمَا يَنْطِقُ
 عَنِ الْهَوَىٰ﴾⁽²¹⁾ یان دهفه رموی: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلُ
 مِّنْ حَكِيمٍ خَمِيدٍ﴾⁽²²⁾ وهلی سیپاره و صوحوفی پیغمبهره کانی
 بهنوئیسرائیلی، ئه وه یان تییدا نیه که به له فظ و مه عناوه کهلامی خودابن،
 زاناکانی بهنو ئیسرائیلیش کو له وه ناکه نه وه: که دانانی وشه و رستهی ئه و
 کتیبانه پال به پیغمبهره کانیان بدهن، ئه وه تا له دائیره تولمه عاریفی
 بههودی دا هاتوه دهلی: بیگومان پینج نامه هه ولینه کانی کتیبی پیروز
 العهد القديم) وه کوو له هه واله کونینه کانی جوله کهدا هاتوه دانراوی
 هزرهتی موسایه جگه له ههشت ئایاتی کو تایی نه بی که باسی مردنی موسا
 ده کهن. ههر له کو نیشه وه تائه مرؤ زانا و مالمه جوله که کان گرنگی ددهن به و
 درایه تی و جودا وازییهی له و پینج کتیبه دا بهرچاو ده که ون و هه میشه
 له هه ولی ئه وه دان به حکمهت و لی زانی و قسه زانی خو یان ئه و که له بهرو

⁽²¹⁾ سورة النجم / ۳-۴.⁽²²⁾ فصلت/ ۴۴.

دژايەتیهى نیوان هەندى له دهقهکانى ئەو پینچ کتیبە چارە سەر بکەن، بۆ ئەو مەبەستە تەئویل و ئاراستە کردنى جیا جیا دەدۆزنەو چوار ئینجیلە بەناو بانگە کانیش کە بە (العهد الجديد) ناو دەبرین ئەو زۆر لەو دەورترن کەبە لەفظ و مەعنا کەلامى خودا بن، کەسیک سەرئەنج بداتە ئەو ئینجیلانە و لا پەرەکانیان هەلبداتەو و لییان وردبیتەو بۆی دەردەکەوئى کە لە راستى دا زیاتر لە کتیبى ژینامە و چیرۆک دەچن تالەوئى کتیبیک بن لە سەر بنەماى (وەحى و ئیلھام) ى خودایى دانرا بن.

لەلایەكى ترەو شوینى جوغرافى نیو دەورگەى عەرەبى بەشیوەیەك بوو کە گونجاوبۆ ببیتە مەلبەندى پەیدا بوونى بانگەوازی یەكی خودایى کەبۆ هەموو جیهان بۆ و هەموو نەتەو و رەگەزەکان بگپیتەو و خیطابى خۆى ئاراستەى هەموو چین و توپۆزیک بکا و هەموو گەل و نەتەو و کان بگپیتەو. (23) نیو دەورگەى عەرەبى لەگەڵ ئەو دا کە بەشیكە لە کیشوهرى ئاسیا، نزیکى کیشوهرى ئەفریقا و ئەوروپاشە، هەریەکیکیش لەو کیشوهرانە لەو سەردەمەدا مەلبەندى جوهرەها ژیارو شارە ستانیەت (الحضارات) و پۆشنبیری جیاوازو ئایینی جوړاو جوړو فەرمانرەوایی

(23) دکتور حوسین (کمال الدین) سەرۆكى بەشى ئەندازیارى شارەستانی لەکۆلیژى ئەندازیارى لەزانکۆی (ریاض) لەگفت و گوێهكى پۆژنامەوانى دا کە لە قاھیرە بلاو بۆو، ئەوئى پاگەیاندا کە لە ئاکامى لیکۆلینەوئى کانى دا گەشتتۆتە جوهرە تیۆریكى جوغرافى ئەو دەچەسپینى کە مەكکەى پیروژ چەقى و شکانى گۆی زەوییه و (واتە: مەركەزى زەوییه) لیکۆلینەوئى کەش بەدروستکردنى خەریتەیهك دەست پى کرد کە ئەندازەى دوورى هەموو لایەكى زەوى بۆ چەقى مەكکە پى حیساب بکا ئەمەش بە مەبەستى تەصمیم کردنى ئامیژیکى عەمەلى هەرزان بەها کە بتواندرى لەهەموو شوینیک روگەى پى بدۆزیتەو، لەکاتیك دا سەرگەرمى لیکۆلینەوئى کە بوو لەناکا و بۆی دەركەوت کە مەكکەى پیروژ کەوتۆتە مەركەزى زەوییهو.

همینزو بهر فراوان بوو، کاروانی بازرگانی نیوان زور ولاتی جیا جیاو دورو نرکی پیدا تیده پهری و بهر بومو کالای جوراو جوری هم ولات بوئو ولات و به پیچه وانه شهوه به نیو ولاتی نیوه دورگه ی عهره بی دا دگو یزایه وه.

له هه مان کات دا ولاتی نیوه دورگه ی عهره بی که وتبوه نیوان دوو زله یزی دژبه یه کی هه میشته به شهر هاتوو، هیزی مه سیحی و هیزی مه جوسی، یان بلای هیزی خور ئاواو هیزی خور هه لات، (ئیمپراتورییه تی بیزه ننتی و ئیمپراتورییه تی ساسانی) و پرای ئه وه که هم هه ریمه که وتبوه نیوان ئه وه دوو زله یزه وه که چی پاریزگاری ئازادی و که سایه تی خوی کردبوو، هه ندی قه راخ و بیجاخی و هه ندی خیلای لی دهرچی ئه وی تری ژیر ده سته ی هیچ کامی له وه دوو حکومته نه بوو! سهر به خوو ئازادانه دانیشته وانه که ی ژیا نی خیلایه تی و کوچه رییان تیدا به سهر ده برد، له هه ندی ده قهرو شاره کانیشی دا بازرگانی و ئالو و یریان ده کردو و هر زانه کاروانیان به ره و ولاتی یه مه ن و ولاتی شام له هاتوو چو دابوو. بویه ولاتی نیوه دورگه و به تایبه تی مه که به باشتین جیگا بوو که بیته مه لبه ندی بانگه وازی بو ئایینیکی مرقایه تی و جیهانی، ئایینیکی به گشتی بانگه وازی ئاده میزاد بکا بو پابه ند بوون به و ئایینه ئاسمانیه که ئایینی ئیسلامه و له ئاستیکی زور به رزدا بانگه وازی خوی رابگه یه نی و هیچ کاریگه رییه کی سیاسی و بیگانه ی له سهر نه بی.

له بهر ئه وه هیانه هه موو، په ره ردگار ولاتی نیوه دورگه ی عهره بی و به تایبه تی مه که ی پیروزی هه لبارد بو ئه وه ی بیته شوینی ره وانه کردنی پیغمبره و نازلکردنی نیگای ئاسمانی بو سهری و خالی خسته نه گه ری هیزو توانا بو بلاوکرنه وه ی ئاین ئیسلام سهره تا له ناو جه زیره خوی داو

ئەمجار بەناو دەوروبەرو ھەموو جیھان دا. (والله أعلم حيث يجعل رسالته) خودا بۆ خۆی دەزانێ بانگەوازی و پەيامی خۆی بۆ کۆی دەنیی و لەکوێ دا بلاوی دەکاتەو و کۆی دەکاتە بەرپرس ئی.

سەردەمیکی تاریک و رۆژگاری ناویدی:

وێرایی ئەو ھەموو مەوھیبانەیی خودا پێزی نەتەوہی عەرەبی پێ گرتبوو، سەرەپای ئەو ھەموو تاییبەتمەندییانەیی کەلە ولاتی نیوہ دوورگەیی عەرەبی دا بەرجەستە بو بوون بۆ ئەوہی ھەلبێژێردری و بکریتە لانکەیی بانگەوازی ئیسلامی و پیغمبەرەیی تیدا رەوانە بکری و ئیسلامی تیدا دەرێکەوی و گەشە بکا دەلێن: وێرایی ھەبوونی ئەو ھەموو دیاردانە لەولاتی نیوہ دوورگەیی عەرەب دا کەچی نیشانەیی وریا بوونەو و سەرھەلدان و دیاردەیی نارازی بوون لەو بارو دۆخە بەدی نەدەکرا، ئەوانەیی بە (حنفاء) ناسرا بوون و دژی بقیەرستی بون و ئەوانەیی بەشوین دۆزینەوہی حەق دا ویل بوون، ژمارەیان لەپەنجەیی دەست تیپەر نە دەبوو، وەکوو ئەو و ابوون ژمارەییەکی زۆر کەم لەمیشە دەرەوشاوەکان⁽²⁴⁾ کەلە شەویکی زستانی زۆر تاریک و ھەوراوی و لێزمە باران دابی کەتروسکایی و روناکی ئەو بالندە بچکۆلە روناکایی بۆ کەس نابێ و کەسی پێ شارەزایی ناکری و سەرما بردوش گەرم ناکاتەو!

ئەم سەردەمەیی کە حەزرەتی موحەممەدی تیدا کرا بە پیغمبەرەو رەوانە کرا بۆ سەر ئادەمیزاد پۆژگاریک بوو لەتاریکترین و پاشەکەوتووترین پۆژگارو سەردەمانیک کەولاتی جەزیرەیی پێدا تیدەپەری، ھیچ روناکی یەک

(24) مێشیکە بەشەو دەفێرێ وەکوو ناگر، روناکی دەدا.

ئاسۇدا ديار نەبوو، ناخۇشتىن قورستىن سەردەم بوو كە پيغەمبەرىك
پيغەمبەرانى خودا بەرەنگارى بىتەوہ!

يىگومان نووسەرىكى ئىنگلىزى نووسەر لەژىنامەى پيغەمبەردا كەناوى
William Sir) بەناوبانگە بەوہى زۆر رقى لە ئايىنى ئىسلام و
پيغەمبەرەكەيەتى، ئەم نووسەرە زۆر جوان ويئەى ئەو سەردەمەى كىشاوہ
ردى ئەو نووسەرە ئەوروپايانەى داوہتەوہ: كەدەلئىن: سەردەمەكە
نامادەى تەقىنەوہ بوو، پيغەمبەر (درودى عىراى لىسەرى) لەكات و شويىنى خوى دا
مات و شقارتەيەكى لى دا كلىپەى سەند. ئەو نووسەرە ئىنگلىزە پى ى وايە
بارودۇخەكە وانەبوہ، دەلئى: بارودۇخى كۆمەلەيەتى لەجزيرەى عەرەبى دا
سەردەمى گەنجايەتى پيغەمبەردا گونجاو نەبوو بۇ قبوولكردىنى ھىچ
گۆرۈنكارىيەك يان راپەرەين و بەرخودانىك، تەنانەت ھىچ كاتىك ناھومىد
بوون لەچاكسازىكردىنى بارى كۆمەلەيەتى نەتەوہى عەرەب ئاوانەگەيشتبەوہ
تۆپەلاك، وەكوو لەسەرەبەندى رەوانە كرىنى حەزەرەتى موخەممەددا پى ى
گەيى بوو، بەلام كاتىك متمانە لاواز دەبى بەھۆكارى ئاكامىكى تايبەتى،
ھۆكارى ترى بۇ دەدۇزىتەوہ دەكرىن بەسەبەبى پەيدا بوونى ئەو ئاكامە.
بۇ ويئە كەسانىك ھەن دەلئىن: حەزەرەتى موخەممەد (درودى عىراى لىسەرى) كاتىك
راپەرەى و دەستى كرد بەبانگەوازى و گۆرۈنكارى ھەموو عەرەب لەگەلئە
راپەرەين بۇ چوونە ژىر بەيداخى ئايىنىكى تازە، ھەموو دانىشتوانى نيوہ
دورگەى عەرەب بەيەك دەنگ ھەمناھەنگ و ھاوكارى پيغەمبەر بوون،
ئەمجار لەسەر ئەم بۇ چوونە ھەلەوہ نەتىجەيەك دەخەنە پو دەلئىن: ھەموو
جزيرەى عەرەبى ئامادە باش و تىنو بوون بۇ گۆرۈنكارىيەكى گەورەو
لەناكاو و گشتگىرى!!

وہیٰ بہ پروای ئیمہ واقعیعو میژوو ئیمہ بہ درؤ دہ خاتہ وہو ئہو نہ تیجہ نادا بہ دہ ستہ وہ. ئیمہ ئہ گہر لہ میژووی عہ رب پیش ہاتنی ئیسلام وردبینہ وہ، بہ دلیکی کراوہو چاوی وردبینی یہوہ سہیری روداوہ کانی ئہو پوژگارہ بکہین دہ بینین ہول و کوششی بہ ردہ وامی مہ سیحیہ کان بانگہ وازی بہ رفراوانیان بہ دریژائی پینچ سہدہ سہرکہ وتو نہ بوو، جگہ لہ کہ سبکردنی ژمارہ یہ کی کہم لہ بریٰ ہوزو تیرہ کہوہ کو شہ پوئیکی بچوک بہ سہر دہ ریای ژیان شلوئی نہ بووی عہ رب دا تیدہ پہری و ئاوی نہی بالانما بوو بؤ ئہو ہول و کوششہ بی ئاکامہی بانگہ وازی مہ سیحی ئہ انجامیان دا، ہہرچہ ندہ ہہندی جار بہ ہوی کاریگہری بانگہ وازی جولہ کایہ تیہ وہ ئہو شہ پولانہ قولترو بہ ہیژ تر بون، بہ لام شہ پولہ کانی بتپہرستی و خہیالہ پووچہ کانی پیرہوی بہ ناو ئیسماعیلی بہ ہیژ ترو بہ ہہلمہت تر بوو، تہ وژمی ئہو شہ پولہ بتپہرستی یہ نہ فامییہ، کہ عہشی گرتہ وہو دیوارہ کانی بہ بتی جوړاو جوړ رازاین درابوونہ وہ.

ہہمان نووسہری ئینگلیزی (سیر ولیم میور) لہ شوینیکی تردا لہ کتیبہ کہی دا دہئی: (بارو دؤخی عہ ربہ کان پیش رہوانہ کردنی حہزرتی موحہ ممہد (درویدی عہ رب لہ سہری) لہ ہہموو گوړانکاریہ ک دوورہ پہریژ بوو، ہیچ نامادہ باشییہ کی پیش وخت بؤ گوړانکاری ئایینی لہ گوړی نہ بوو، ہہروہ کوو چؤن عہ ربہ کان لہ بارہی کوہ لایہ تی و سیاسی یہوہ خیل خیل و تیرہ تیرہ بوون، ہیچ یہ کیہ تیہ کی نیشتمانی و جہ ماوہری یان تیدا نہ بوو، ئایینہ کیان بریتی بوو لہ بتپہرستی یہ کی نہ فامانہی رگ داکوتراو ریشہ دارو توکمہ، کہ ہہول و کوششی مہ سیحیہ کانی میصرو شام بؤ چاکسازی و بلاو کردنہ وہی ئایینہ کیان لہو دہ قہرہ دا بیہودہ بوو. نہ یان توانی ئہو لہ مپہرہ توکمہ یہ بہہ زینن.

ئەم حەقیقەتە راستییە میژوویی یە دەق دەشوبهیتە لوغزو گری
 کویرکەیهکی زانستی زانای بەناوبانگی خۆر ئاویی Bosworth Smith
 بەشیوەیهکی کورت و رون و ئاشکرا رای خۆی دەر دەرێ و دەلی: (بیگومان
 مەر میژوو نووسیکی لەناو هاوڵەکانی دا بەو ناسرا بێ کە واقیعیانە بیر
 دەکاتەو پێبازیکی فەلسەفی هەیه ئەو دەچەسپینی: کە بەدریژایی
 میژووی ئادەمیزاد لەناو هەموو ئەو شوپش و راپەرینانە کە کاریگەری
 خۆیان لەسەر روبەری ژیان تۆمار کردو هێچ شوپشێک هێندە ئیسلام
 بەدوور لە (قیاس و هیوا) بەلای عەقڵی ئادەمیزادی یەو ناوازه نەبوە
 کە لەناو عەرەب دا سەر هەلبدا، بیگومان پەیدا بوونی ئیسلام لەناو عەرەب
 دا بەلای عەقڵ و قیاسەو روداویک بوو چاوەروان نەکراو کەس بەتەمای
 پەیدا بوونی نەبوە.. بۆیه ناچارین دان بەو دا بنێ ین کە زانیاری میژوویی
 ئەگەر شتێک هەبێ پێ ی بگوتری: زانستی تاریخ، بەسەر گەردانی
 دەمینیتەو ناتوانی زنجیرە ی ئەو ھۆکارانە بدۆزیتەو کە بوونە ھۆکار بۆ
 پەیدا بوونی ئیسلام و ئەم شوپشە گەورە ی کە بەسەر نیوە دورگە ی عەرەبی
 داھات.

❦، پێویستی ئادەمیزاد بۆ پەیدا بوونی پیغمبر:

بارودۆخی داوەشاو گەندەل، پشیوی و ئاشوب دارمانی بنەمای
 کۆمەڵ و دارمانی ئەخلاق و رهوشت لەنیوەراستەکانی سەدە ی شەشەمی
 زایینی دا گەیشتبووە ئاستێک لەو گەورەتر بوو چەند کەسانێک لە ئیصلاح
 خوازان و مامۆستایان بتوانن چارەسەری بکەن، چونکە قەضییە کە تەنھا
 بریتی نەبوو لە چاککردنی بیرو باوەڕێک لەبیرو باوەڕەکان، یان لابردنی
 داب و نەریتیکی لە داب و نەریتەکان، یان ئیصلاحکردنی کۆمەڵگایە کە لە

کۆمەلگاگان، یان چەسپاندنی جوړه عبادەتیک، ئەگەر قەیرانەکه هەر ئهوه بوايه، ئهوه هەموو ولاتیك له هەموو سەردەمیک دا بەشی خوێ ئیصلاح خوازو مامۆستای چاکساز تێدایه پۆلی خوێان تێدا دەگێراو چارەسەری کێشەکه یان دەکرد! بەلکوو قەضییەکه قەضییە ی ریشە کێش کردنو لابردنی پوڤخاڤواتی سەردەمی نەفامی و دیاردە ی بپەرستی و یرانکارو روڤانی سەرتاسەری ئەخلاق و رهوشتی مرقاڤیەتی بوو.. که ئەم نەخۆشیانە و یرای کوشندەییان سەدان سال بوو کەلەکه بوو بوون و وهکوو مۆرانەو خم خۆرکە جەستە ی مرقاڤیەتیان داوه شانددبوو، هەموو پەيام و تەعلیماتی پیغمبەرانی پێشوو هەموو هەول و کۆششی ئیصلاح خوازان و مامۆستایانی داپۆشیبوو، بەلێ قەضییەکه لابردنی ئەو خشت و خۆلەکه لەکه بووه لەمیژینە ی سەدان سالە ی پۆژگاری نەفامی بوو، لەشوینی ئەو رابەستنی بینایەکی پان و بەرزو شکۆمەند و پتەوی وهاکە بەشی جیهان بکا و هەموو نەتەوهکان کۆبکاتەوه و لەخوێان بگری، قەضییەکه قەضییە ی دروستکردنی ئادەمیزادی تازە بوو، کەلە هەموو رویەکه وه لەئادەمیزادی کۆن جیابێ، ئادەمیزادیك تازە لەدایک بووبێ، یان تازە ژیانێ تایبەتی دەست پێ کردبێ، ﴿أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾⁽²⁵⁾ قەضییەکه قەضییە ی ریشە کێشکردنی میکروبی گەندەلبون و داڤزان بوو، لەرهگەوه هەلکێشانێ دیاردە ی بپەرستی بوو بەجوړیک شوینەوارو دەنگ و پەنگی ئەو دیاردە قیزه و نەه مینێ و لەشوینی ئەو بپەرستییه نەمامی بیرو باوهری یەکتا پەرستی لەقولا یی دلەکان دا بپوینێ و گەشە ی پێ بکا، مەیلی عبادەت کردن بۆ خوداو وه دەستەینانی رەزامەندی ئەو زاتە پاکە لەدەرون دا

(25) سورة الأنعام/ ۱۲۲.

بچه سپین، حەزی خزمەتکردنی مرقایەتی و یارمەتیدانی حەق و راستی بکاتە ئاکار و رفتار و بەهیچ شیوہیەک وازی ئی نەهین و هەموو حەزو ئارەزو یەکی تروە لابخەن، هەموو بەرگری و لەمپەریک رامالن..

بەکورتی دەستی مرقایەتی بگری و نەهیلێ چێ تر بەرەو نەمان هەنگاو هەلین، چێ تر هیزو توانای خوێ چر نەکاتەو و بۆ بازدان و خو فێردانە ناو دۆزەخی دونیا و قیامەت، بیانخاتە سەر ریبازیک سەرەتاکە ی بەختەوهری بێ بۆ ئەوانە ی خودا بەحەق دەناسن و بەراستی بەندایەتی بۆ دەکەن، سەرەنجامیش بەهەشتی رازاو و ژیا نی جاویدانی تی یدا بۆ هەتا هەتایە ئەو بەهەشتە ی خودا مزگینێ بە موسولمانان داو و کەلەو دونیا بیانخاتە ناوی.. بیگومان باشتەین تەعبیر و وینە کیشان بۆ ئەو حالەتە ی ئادەمیزاد پیش هاتنی ئیسلام پی یدا تیدەپەری و ئەو خوشبەختی یە ی پاش هاتنی ئەو ئایینە پیرو زە بوی فەرەهەم بوو ئەو ئایەتە ی قورئانی پیرو زە کە دەفەر موی: ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا﴾ (26).

لەراستی دا ئەو ئەرکە ی پیغمبەری ئیسلام حەزەرەتی موحەمەد (ﷺ) ئەنجامی داو ئەو گۆرانکارییە ی ئەو هیئایە ئاراو بێ وینە بوو و هەرگیزاو هەرگیز میژووی مرقایەتی کەسیکی تری بەخوێو و نەبینیو وەکوو پیغمبەری ئیسلام لیزان و چاکسازو سەرکەوتوو بووبی لە ئەنجامدانی ئەرکی سەرشانی، کەسی تریش بە ئەندازە ی ئەو بەرپرسیاریەتە کە ی گەورەو مەزن نەبوو، کەس هیندە ی ئەو بەری کۆشش و

بیگومان هیچ ئادەمیزادیک جگە لەحەزەرتی موحەممەد ئەرکی
 واقورس و گەورەو گرنگی نەخراوەتە ئەستۆو کەسیش لە ئەنجامدانی
 ئەرکی سەرشانی خۆی دا وەکوو پیغمبەری ئیسلام سەرکەوتوو نەبوە.
 لەوەش سەرئەنجام راکیش ترو سەر سوپ هیئەت تر ئەوەیە: حەزەرتی
 موحەممەد (فرزەدێ عەزەزەلە) بەو بانگەوازییە گشتگیر و جیهانییە هەموو بت و
 خودا درۆزنەو ئایینەکان و بیرو بۆ چۆنەکانی راتلەقاندن و لە گریژنەنەو
 بردن و دل و دەروونەکانی هەژاندن و لەخەوی غەفلەت بەخەبەری هیئەت و
 ئاسۆیەکی رون و ئاشکرای خێرو بیری بۆ هەموو مەسئولەتە دایاری کرد.
 هەموو ئەم پەڕیامەشی بەگوێزەری ئەو نامە ئاسمانییە ئەنجام دا: کە هەموو
 رستەو وشەیکە سەرچاوەیە بۆ یاسا و قانونیک، بەرەھنەو مایە ئەو قورئانە
 پیرۆزە بۆ یەکەم خستە نێوان تاکەکانی کۆمەڵەو، هەموو بنەماڵەو
 خێزانەکانی کردنە هاو هەلوێست و هەمئاھەنگ و یەک مەبەست.
 کۆمەڵگایەکی نمونەیی پێک هێنا! کۆمەڵگایەکی خودا پەرستی بەخۆ
 چاروا، راست و وێژو حەق و یەست و میانە پەرە لە هەموو شتێک دا!!! بەئێ:
 دیاردەیکە هەرە دایاری ئەو نەتەوێیە حەزەرتی موحەممەد (فرزەدێ عەزەزەلە)
 پێکی هێنا ئەوەبوو کە زۆر دژی بت و صەنەم و خودا درۆزنەکان بوون، زۆر
 خودا خۆشەوێست و خۆبەخت کەربوون لە پێناو بەدەستەینانی رەزەمەندی
 ئەودا، ئەم خۆشەوێستی یە یان بۆ خودا وای ئی کردوون کە هەر کەسیک
 سوکایەتیە ئاراستەیی زاتی خودا بکا سزا دەدرێ و تۆلەیی ئی دەسیننەو،
 ئەم خۆشەوێستی یە یان بۆ زاتی خودا بنەمای هەموو رەوشتیکی بەرزو
 پیرۆزە.

بیگومان پابەند بوونی سییەکی جیهان بۆ ئەم بیرو باوەرە بەشیکی
 لەبەها پیرۆزەکانی خودی ئایینەکە، سەرورەییە کە بۆ کەسایەتی

ره هبه ره كهى. به لكوو راستر ئه وهيه بليين: پابه ند بوونى ئه وهه كه كه خه لقه به ئايينى ئيسلامه وه موعجيزه ي عه قل و ئاوه زه موعجيزه ي تاكه كه س نيه. بيگومان راگه ياندى بيو باوه پرى يه كتا په رستى له پوژگار يك دا: كه جيهان تيكره له ژير بارى ناله بارى بته رستى دا ده ينالاند بو خوى موعجيزه يه كه سهر به خويه. ئه وهى جيگاي سهرنج و تيرامانه ئه وهيه: هه ر كه هه زه رته ي موچه ممه ل (فرودى عرواى لى سهرين) ئه وه بيو باوه پرى به ناو خه لك دا بلاو كر ده وه، عيباده تخانه كو نه كان چول بون و عيباده تكه ره كان چوليان كردن و كه م كه سيان تيدا مان. نه بانگ خواز مايه وه نه وه لامده ره وه. سييه كه جيهان كار هباي گهر مى ئيمان لى دان و كه مه ندكيش بوون بو ژير چه ترى يه كتا په رستى. (28)

بيگومان ئه م گوڤرانكارييه سهرتاسه رى به ي جيهان و ئه م راپه رين و ژيانه وه و سهر هه لدانه وهى ئاده ميزاد سهر له نو ي پيوستى به نامه يه كه تازهى ئاسمانى و په ياميكى ترى ئاسمانى بوو كه گه وره ترين نامه و به رنامه بى، پيوستى به پيغه مبه ريك هه بوو خودا ره وان هى بكا بو سهر ئاده ميزاد به هيدا يه ت و ئايينيكي حه ق و راسته وه بو ئه وهى به سهر هه موو ئايينه كانى تر دا بالا ده ست بى و هه مو انيان بسپر يته وه، وه كوو په روه ردگار له م باره وه ده فهر مو ي: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ. رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً. فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ﴾ البينة / ٢-١.

(28) لامارتين له كتيبه كهى كه به ناوى Histoire de Lu Turguie ج/ ٢٧٦-٢٧٧.

پیش رهوانه کردنی پیغمبر (درودی خوی له سهری)

۱. بارودۆخی نیوه دوورگهی عه‌ره‌ب پیش ئیسلام

۱. پیناسه‌و دیاریکردنی سنووری نیوه دوورگهی عه‌ره‌ب:

هیچ نیوه دوورگه‌یه‌ك له جیهان دا له باره‌ی پان و پۆری و به‌رفراوانی یه‌وه ناگاته نیوه دوورگه‌ی عه‌ره‌ب، ئه‌و نیوه دوورگه‌یه‌ گه‌وره‌ترین جه‌زیره‌یه له جیهان دا، زانایانی عه‌ره‌ب و جوغرافی زانان به‌شیوه‌ی مه‌جاز پێیان گوتووه (جه‌زیره‌ی عه‌ره‌ب) ئه‌گینا کیشوهری‌كه‌ بۆ خۆی له‌سێ لاوه‌ ئاو ده‌وری داوه، هه‌رمێ‌كه‌ له‌باشوری خۆرئاوای ئاسیا هه‌لكه‌وتووه، له‌خۆر هه‌لاته‌وه‌ سنووری له‌كه‌نداوی فارسه‌وه‌ ده‌ست پێ ده‌كا، له‌باشوره‌وه‌ ده‌گاته ده‌ریا لوشی هیندی، له‌سنووری خۆرئاواشیه‌وه‌ ده‌گاته كه‌ناره‌کانی ده‌ریای سوور كه‌له‌ سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بییه‌ كۆنه‌كان دا به‌ده‌ریای قولزوم (بحر القلزم) ناوه‌ زه‌ د‌كراوه‌.

سنووری (باکور) یش هێڵێکی خه‌یالی مه‌زنده‌ كراوه، له‌زاره‌وه‌ی زانا عه‌ره‌به‌كان دا له‌كه‌نداوی (العقبه) وه‌ ده‌ست پێ ده‌كا تا ده‌گاته شوینی تی بژانی (شط العرب) له‌كه‌نداوی فارسی.

زانا ئیسلامیه‌یه‌كان نیوه دوورگه‌ی عه‌ره‌بیان كردوه به‌پینج به‌ش.

۱- حیجاز: حیجاز له‌به‌نده‌ری (ایله) له‌سه‌ر ده‌ریای سوور ده‌ست پێ ده‌كا تا ده‌گاته ولاتی یه‌مه‌ن. ناونه‌راوه‌ حیجاز، چونكه‌ پێك هاتووه له‌زنجیره‌ چیايه‌ك ولاتی توهامه‌ له‌ولاتی نه‌جد جیا ده‌كاته‌وه‌.

۲- توہامہ: زہویہ کی دہشتائی تہنگہ بھری نزمہ کہ وتوتہ قہ راخی
دہریای سوور. لہ نیوہ دوورگہی سیناوہ لہ باکورہوہ بہ قہ راخی دہریای
ناوبراودا دریژ دہ بیٹہوہ تالہ باشوورہوہ دہ گاتہ دہوورہوہی یہ مہن، شاری
(نہجران و مککو و جیدہ و صنعا و) ی لہ خو گرتوہ،

۳- ولاتی یہ مہن

۴- ولاتی نہجد: ئەم ھەریمە بریتیہ لہ بانویکی پان و پور، دہشتائی و
کیوی تیدا ھلکە وتوون.

۵- العروض: ئەم ھەریمە لہ خوړ ھەلاتہوہ بہ ولاتی بہ حرہینہوہ لکاوہ،
لہ خوړ ئاواوہ بہ حجازہوہ پھیوہستہ، پی ی دہگوتری: (العروض)، چونکہ
کہ وتوتہ نیوان ولاتی یہ مہن و ولاتی نہجدہوہ. ناویکی تریشی ھہیہ کہ
(الیمامہ) یہ.

۸. سروشتی نیوہ دوورگہی عہرب و دانیشٹوانہ کہی:

بہ شیوہیہ کی گشتی سروشتی نیوہ دوورگہی عہرب شیوہ صہ حرایہ و
بہ شیکی زوری چولہ وانی یہ، چونکہ بہ ہوی چہند ھوکاریکی سروشتی و
رودای جیولوجی و بہ ہوی مہوقیعی جوغرافی خودی دہقہرہ کہ خوہوہ
ھہر لہ کونہوہ تائیستا ژمارہی دانیشٹوانی لہ کہمی دابوہ و کہ تافہی
دانیشٹوانی بہ خوہوہ نہ بینوہ، ھہربوہ شہ لہ و لاتہ پان و بہرینہ دا
کومہ لگای خاوہن شارہستانی و حکوومہتی و ئیمپراتوریہتی گہورد
ھلنہ کہ وتوون، ژبانی سارانشین و دہمارگیری و وشک تہبیاتی
عہربایہتی و تاکرہوی و خوہسہندی بالی کیشابو بہ سہر دانیشٹوانہ کہی
دا، ھہندی لہ ھوزہکان شہریان لہ گہل یہ کتر دہکرد، ھیرشیان دہکردہ سہر
یہ کتر و مال و سامانی یہ کتریان تالان و چہپا و دہکرد. لہ بہر ئەو ھویانہ و گہز

ھۆی تریش، دیاردهی شارهستانی و ژیار تہنہا لہو ناوچانہدا بەدی دہکرا کہبارانی پیویستی ئی دہباری، یان کانی و کاریزاوی تیدا بوو، یان ئاوی ژیر زہوی لہبہرزی دابوو دہتوانرا بہہۆی بیر لیڈانہوہ سودی ئی وەرہگیری، کہوابوو ژیان لہنیوہ دورگہی عہرہب پەییوہست بووہ بہئاوہوہ، لہہر شویئیک ئاوو لہوہرگا بۆ ئازہلہکانیان ھەبوايہ خیئلہکان رویان تی دہکرد. سروشت ھۆکاریکی سەرہکی بوو بۆ پەو پئی کردنی خیئلہ عہرہبەکان لہشویئیکہوہ بۆ شویئیکی تر. بۆیہ ہیچ کاتی ئەو خیئلہ عہرہبہ کوچەریانہ وەکوو فەلاو وەرزیرہکانی دہقہری دی پەییوہست نہبوون بہزہوییہکی تایبہتہوہ، ھەر ئەوہندہ لہناوچەيہک جیگیر دہبوون کہئاوو لہوہپی ئی ھەبوايہ، کہلہ وەر تہواو ببوايہ و ئاو کہم بوايہمال و کوچیان دہپیچایہوہو رەویان دہکرد بۆ ناوچەيہکی تر، بۆیہ دہتوانین بلیین ژیانیان زۆر زبیرو سەخت بووہ، کۆمەلگایان لہچوار چپوہی ھۆزو خیئل دا خۆی نواندوہ، لہ دیدو روانگہی عہرہبی خیئلہکی و دہشتەکی یەوہ خیئل فہرہمانرہواو نہتہوہبوو، دابو نہریتی ھۆز قانون و یاسایہک بوو تاکہکانی کۆمەل پیوہی پابہند بون و لییان لانہدەدا. ئەم جوړہ ژیانہ (ژیانی سارانشین و کوچەریہ) ژیانیکی کولہمەرگی و پپر جم و جۆل و نہسرہوتن بوو، تہنہا دان پیانانی بۆ بالآ دہستی و ھیز بوو جگہ لہزۆرو ھیز، دانی بہہیچی تردا نہدەنا. ژیانیک بوو ھەمیشہ چورتم و چەرہسەری بۆ خیئلہکان دروست دہکردو دہبوونہ مایہی کیئشہو قہیران بۆ ئەو شارنشین و گوند نشینانہی جیرانیان بوون، ھەمیشہ ئەو خیلائنہ خۆبہ خوو لہگەل جیرانہ شارہستانیہکانیان دا لہشەپو ھەرا دابوون. پەلاماردان و تالان و برپۆ کوشتن و برین دیاردہیہکی ھەرہ دیاری ئەو کۆمەلگایہ بوو.

وهي له لايه كي تره وه مروقي عه رهي خيله كي زور دلسوزو پابه ند بوو به داب و نه ريتي عه شايه ريه وه، به خشنده و ميوان نهواز بوو، ئه ركي ميوانداري به ريك و پيكي ئه نجام ددها، له شه پوهه رادا پابه ندي هاوپه يمانی و سويند خوري ده بوون، هه روه كوو چون ئه ركي دوستايه تي و براده رايه تي به و په ري دلسوزي يه وه به گويره ي داب و نه ريت جي به جي ده كرد، شيعرو په خشان و په ندو مه تليان گه واهي ده ري راسته قينه ن له سه ر ئه و حاله تانه و ميژوويان پره له م به ندو باوه.

باباي عه رهي له و كوومه لگايه ئاره زوي له يه كساني بوو، شه يدای ئازادي بوو، پياوي جيدي و خاوه ن هه لويست بوو، چه و ساندنه وه له ناويان دا كه م بوو، كوومه لگايه كي پاريزگار بوو، كه سايه تي خو ي خوش ده ويست، شانازي ده كرد به و شيوه ژيانه ي هه ي بوو، هه رچه نده ژيانكي زيرو پر كويره وه ري و كوله مه رگي بوو، ئه وانه ي زور پوچون له به داوه ت و سارا نشيني دا به ده گمه ن نه بي ئايينيان لاوازه، كه ميان هه يه جگه له داب و نه ريتي عه شايه رگه ري خو يان، بروايان به هيج ئاينيكي تر هه بي، زور پابه ندي ري و په سمی باوك و باپيراني خو يانن و حه زيان له لاسايي كردنه وه ي ئه وانه، نمونه ي به رزيان له ره وشت دا پياوه تي و مروئه ته، له شيعرو په خشانيان دا زوريان پيدا هه لگوتوه.

هه ليه نده كاني شاره ستاني و ژيار له جزيره دا:

له و شوينا نه ي ئاو هه بوو بي، چ ئاوي باران يان ئاوي بير، يان ئاوي كاني و كاريز، هه ضارته و ژيار دروست بووه، له شيوه ي گوندو شاروچكه دا له هه ندئ شوينيش دا بازاري وهرزانه يان كردونه وه، ئه م ژيارو شاره ستاني يه كاريگه ريه كي به رچاوي هه بوه له ژياني عه ربه كان دا

بهگشتی، کومه لگای وایان تیدا هه لکه وت سروشتی تایبه تییان هه بوو که سایه تی سهر به خویان هه بوو، سروشتی خاک و هوا کاری تی کرد بوون، شیوه ی ئیش کردن و صنعاتکاریان شیوه ی ئه و ژيانه ی له و کومه لگایه دا په پره وییان ده کرد کاریگه ری خویان هه بوو له سهر دانیشتونانی ئه و ده قهرانه. له مه که ده کومه لگایه کی تایبه تی هه بوو، داب و نه ریتیکی تایبه ت به خویان هه بوو، هه روا دانیشتونانی (الحیره) و یه ثریب (مه دینه) تایبه تمه ندی خویان هه بوو، کومه لگای یه مه ن له ده وله مه ندرین و پیشکه وتوترین کومه لگای عه ره به کان ده ژمیردرا، چونکه بۆ خویان داب و نه ریتیک و مۆرکیکی تایبه تییان هه بوو، خاوه نی میژووی ژیارو شاره ستانییه کی له میژینه بوون، پۆلیکی گرنگیان هه بوو له په پره و کردنی سیاسه تی تازه دا، بالا دهستییان هه بوو له به ره هم هیئانی به رو بوومی کشت و کالی دا، لیزان بوون له به خپو کردنی ئاژده ل و سود و هرگرتن له کان و کانزاکانی ولات دا، باله خانو و قه لآ و شورای زۆرو زه به نده و سه رنج راکیشیان رابه ستن، ئامیری جوړاو جوړیان له ده ره وه ی ولات هیئاوه بۆ نه وه ی به کاریان به یئن له بواری پیشه سازی و پیداویستی خوئیانی پی دابین بکه ن، به زوریش ئه و ئامیرانه یان له عیراق و ولاتی شام و ولاتی ئه فهریقیاوه بردوه.

١٠٠ چین و تویره کانی عه ره ب:

سه رگورشت گپره وه کان و شاره زایانی میژوو کوپایان هه یه، یان له وانه یه رایان یه کدی گیر بی له سهر دابه شکردنی نه ته وه ی عه ره ب له روی میژووی یه وه بۆ سئ ته به قه و چین: -

۱. عہربی لہناو چوو، وھکوو قہومی عادو قہومی تھمود کھئمانہ
ئاسہ واریان نہ ماوہ.

۲. عہربی عاریبہو بہرچہلہک عہربی ٹھصلو رھسہن.

۳. عہربی موستہ عہربہ واتہ رچہلہکیان تیکہ لاوی رچہلہکی تر بووہ.

ھہروا زانایان و ٹھلی خہبہرو ھہوال کورایان ھہیہ یان لہوانہیہ
کورایان ھہبی لہسہر ٹھوہی کھلہروی نژادو رچہلہکھوہ عہربہکان بکھنہ
دوو بہش .

ا. قہحطانیہکان، کھشوین و نیشتمانی یہکھمیان ولاتی یہمہن بووہ.

ب. عہدنانیہکان: شوین و مہکانی پیشوویان و ولاتی حیجاز بووہ.

ٹھمجار زانایانی رچہلہکناس عہدنانیہکان دھکھنہ دوو لقی گھورہ،
بہری رہبیعہ، بہری (مضر)، ھہر لہ کونیشہوہ لہنیوان قہحطانیہکان و
عہدنانیہکان دا دژایہتی و کئی برکییہکی لہمیژینہ ھہبوو، ھہروھکوو چوئن
لہنیوان بہری رہبیعہو بہری موضہردا دوژمنایہتیہکی لہمیژینہی
کوشندہ ھہبوو، کھچہند سہدہیہکی دورو دریژی خیاند. لہلایہکی ترہوہ
میژوو نووسان کوکن لہسہر ٹھوہ کھ قہحطانیہکان بنچینہی عہربن و
عہدنانیہکان لہوان فیڑی زمانی عہربی بوون، نہوہی ٹیسماعیلیش دوای
رھوکردنیان بو وولاتی حیجاز ھہر بہ زمانی عہدنانیہکان ناخاوتنیان
کردوہ، حہزہتی ٹیسماعیل باپیرہ گھورہی عہربہ موستہ عہربہکانہ، واتہ:
عہربہ عہدنانیہکان...

مھوضوعی زانینی نہسہب و نژاد لہلای عہرب گرنگیہکی تایبہتی
ھہبوہو ھہیہ، رھنگہ ھیچ نہتہوہیہکی تر ھیندہی عہرب بایہخی بہو لایہنہ
نہدابئی، ٹھلی خیپرہو شارہزایانی میژوو لہنہتہوہکانی تر گھواھیدہری

ئەم راستى يەن، ئەو ەتا روستەم سپا سالارى لەشكرى كاتىك بينى دانىشتوانى ئەنجومەنەكەى لەبەرروتى و شپوللى سوكاىه تىيان بە موغەيرەى كوپى شوعبە كرد، كەنير دراوى موسولمانانە كان بوو، پى ى گوتن: قور بەسەرتان، ئەو ە بۆ وا بەناشیرىنى پەلامارى ئەو ميوانە ەربەتان داو سوكاىه تىيتان پى كرد؟! ەرب ە ەر دەستورىيان واىە گرنگى بە پۆشاك نادەن، ئەو ەى بەلايانەو ە گرنگە پاراستنى نژادو رەچەلەكە!

ئە، يەكەتەى زمان!

بىگومان شتىكى چاوەپوان نەكراو نىە بۆ وولاتىكى پان و پۆپى وەكوو نىو ە دورگەى ەرب كە لەپاستى دا پانتايى يەكەى بەئەندازەى پانتايى نىمچە كىشورەىكە، كەچەند زاراو ەو شىو ە ئاخوتنىك بەكار بەينن و بەچەند زمانىك قسە بكەن، چونكە وەكوو لەو پيشيش ئاماژەمان پى كرد كۆمەلگای ەرب پىك ەاتبوو لەچەند ەۆزىك ئەم ەۆزانە ەرىەكە بۆ خۆى پانتايى يەكى داگير كردبوو تى ىدا دەهاتو دەچوو بەشوین ئاوو لەو ەردا دەگەرا، ئەم ەۆزانە دور لەيەكتە ژيانىيان بەسەر دەبرد، پىگای نىوانىيان دورو درىژ بوو، برى ەۆز لە باكورى جەزىرەو ەندىكىيان لەباشور ژياون زۆر بەكەمى پەيوەندىيان بەيەكتەرەو ەبوو، ەروا خىلەكانى خۆر ەلات كەمتر لەگەل خىلەكانى خۆر ئاوادا يەكتريان دىو، زىاد لەو ەش دەمارگىرى خىلايەتى و بنەمالەى كەزۆر باو بوو لەناوىان دا ەروا ەندى ەۆزى ەرب جىرانى فارس و رۆم بوون ئەمانەش تا ئەندازەيەك بەزمانەكانى فارس و كوردو رۆم و نەتەو ەكانى دى مۆتەئەثير بوون، بۆيە زمانى ئەم خىلە لەگەل زمانى خىلىكى تر جوداواز بوو، ئەمەش دياردەيەكى جىهانى يە، ئەو ەتا لەناو ئەوروپاي ناو ەپاست دا چەند زمانىك ەبوو ەيە. لەنیمچە

کیشوهری هینددا بهچند زمانیکی جیا جیا و زور ئاخاوتن دهکری،
تهنانهت تائیسستاش لهقانون و دستوری هیندستان دا (۱۵) پانزه زمانی
ههریمی بهرهسمی دانی پیا تراوه، هر زمانیک لهو زمانانه زمانیکی
سهربهخویه و کهم وا هیه بهتهرجومان نهبی دانیشتووی ئەم ههریمه
لهزمانی ههریمیکی دی حالی بین، بهلکوو زور جار پیویسته زمانیکی
بیگانهی وهکوو ئینگلیزی بهکار بینن. وهلی تایبهتمندی جزیرهی عهرهبی
لهوه دایه کهوپرای پان و پوپی و بهرفراوانی روبه رهکهی و بلاو بوونه وهی
خیله کان بهناوی داو لیک دابران و دوری خیله کان لهیه کتریه کیه تی زمانیان
هه بوه و هدهی لوغت وهکوو دهلین: دیاردهیه کی ههره دیاری دانیشتوانی
نیوه دورگه ی عهره بی بووه، زمانی عهره بی هر لهکونه وه و ئیسستاشی
لهگل دابی ئامیری لیک تیگیشتن و نیشانه ی یه کیه تی دانیشتوانی نیوه
دورگه ی عهره بی بووه، سارا نشین و گوند نشین و شارهستانیان
بهقه حطانی و عهدانیان وه بهه موو تیره و بهره باب و هوزو خیلیان وه
به زمانی عهره بی قسه دهکن و کردویانه هرچه نده زاراه کانیشیان لهم
ههریم بو ئەو ههریم جو داوازی تتیدا بووبی و ئەم لهجه تا ئەو لهجه یه
فهرقی هه بووبی، ئەمەش دیاردهیه که سروشتی زمان و فەلسەفه که ی،
سروشتی ههریمه کان و بارودوخه که یان، تایبهتمندی گوشه گیری خیله کان
ههندیکیان لههندیکیان فرهزی کردبوو، لهه موو شوینیک زمانه کان
بهگویره ی دورو نزیک دانیشتوان لهیه کتری و تیکه لاوی و گوشه گیرییان
کهم تازور جودا وازی تیده کهوی!

بیگومان یه کیه تی زمان که تایبهتمندییه کی ههره دیاری دانیشتوانی
ناو جزیره ی عهره بی یه یه کیکه لهه ره هۆکاره گرنگه کان بو ئاسانکاری
بانگه وازی ئیسلامی و خیرا بلاو بوونه وهی بهناو ئەو دهقهره پان و پوپی

به رفراوانه دا. ئاراسته كردنى خىطابى ئىسلامى بۆ ئه وه موو تيره وهؤزانه به يه كه زمان كراوه كه زمانى عه ره بى يه، به يه كه نامه وه بهرنامه بانگه وازى بۆ كراوه كه قورئانى پيرۆزه ئه ویش به زمانى عه ره بى يه.

جزیره ی عه ره بى له ميژووى نه ته وه وه ئايينه كان دا:

شوينه وه ره كوئينه كان وه به لگه نامه كان گه وه هیده رى ئه وه نه كه ولاتى عه ره ب له چاخه به ردينه كوئنه كان دا ئاوه دان بووه ئاده ميزادى تیدا ژياوه، كوئترين به لگه يه كه كه ئیستا دۆزرا بیته وه چهند شوينه واریكه له شوينه وارى ئه وه چاخه دیرینه پۆچوه له كوئى دا، كه به شیكه له چاخه سه ره تایی يه كانى پۆژگارى به ردينى كوئ، كه به سه ره ده مى Chllian ده ناسرئ. سه ره تاي ژياری ده ورى به ردينه (العصر الحجري) ههروه ها باسى عه ره به كان له چهند شوينىكى ته ورات دا هاتووه كه باسى په يوه ندييه كانى عيرانيه كان له گه ل عه ره به كان دا باس ده كا. ئه وه باس وه خواسانه ی له ته ورات دا هاتووه ده رباره ی عه ره به كان ميژووه كه يان ده گه رپته وه بۆ سالانى نيوان (۷۵۰) وه سه ده ی دووه مى پيش زايين ههروه ها له ته لموديش دا باسى عه ره ب كراوه.

جوئسنؤس فلافيوس كه له سالانى (۳۷-۱۰۰ز) دا ژياوه زانيارى به نرخی ده رباره ی عه ره به كان وه نه به طييه كان نووسيوه، هه روا له و كتيبانه ی پيش هاتنى ئىسلام به زمانى لاتينى يۆنانى نووسراون- هه رچه ند زۆر هه له يان تيدا يه- هه والى ميژوويى وه جوگرافى گرنگيان ده رباره ی هۆزه عه ره به كان تيدا تۆمار كراوه، ئه گه ر ئه وه كتيبانه نه بوو نايه هيچ زانيارى به كمان ده رباره ی زۆر له وه هۆزه عه ره به نه ده زانى.

خويندنگای ئه سكه نده رييه كه گرنگترين مه لبه ندى زانيارى وه زانست بوو پيش هاتنى ئىسلام بايه خيكي زۆرى داوه به كوكردنه وه ی هه وال وه به سه ر

هات دهرباره‌ی ولّاتی عه‌ره‌بو دابو نه‌ریتی دانیش‌توانی و به‌رؤبوومی و به‌ره‌اتوو له‌وده‌قه‌ره بۆ ئه‌وه‌ی بی‌فرۆشن به‌ بازرگانه‌کانی ده‌ریای سپی ناوه‌پراست.

کو‌نترین نووسه‌ر له‌ نووسه‌ره‌ یونانیه‌کانی باسی عه‌ره‌بیان کردوه (ئه‌خلیس ۵۲۵-۴۵۶ پیش زایین) و (هیرو دوتس ۴۸۰-۴۲۵). هه‌روا کو‌مه‌لێک نووسه‌ری تری یونانی هه‌ن که‌له‌پورو نووسراویکی زۆر یان بۆ به‌جئ هیشتوین باسی عه‌ره‌بو ولّاتی عه‌ره‌بیان تێدا‌یه، یه‌کیک له‌و نووسه‌رانه (بطلیموس) ه‌ که‌له‌سه‌ده‌ی دووه‌می زایینی دا له‌ئه‌سکه‌نده‌رییه ژیاوه، خاوه‌نی چه‌ند کتیبیکه‌ له‌زانستی ریاضیات دا، یه‌کیک له‌و کتیبانه کتیبی (المجسطی)یه. (29)

له‌کتیبه‌ سه‌رچاوه‌ گرنگه‌کانی نه‌صرانی دا زانیارییه‌کی زۆر هه‌یه دهرباره‌ی میژووی عه‌ره‌بو له‌سه‌رده‌می پیش ئیسلام و دوا ئیسلامیش دا، هه‌رچه‌نده زانیارییه‌کان تایبه‌تن به‌وشتانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌نه‌صرانییه‌ت و بلاو بوونه‌وه‌ی و مه‌لّه‌نده‌کانی بلاو بوونه‌وه‌ی ئایینی مه‌سیحه‌وه هه‌یه..

که‌له‌ ته‌وارات دا باسی عه‌ره‌بو ده‌کا، مه‌به‌ستی ئه‌عرابه، واته: عه‌ره‌به خیل‌ه‌کی و سارا نشینه‌کان، بۆیه هه‌ر وه‌صف و نه‌عتیکان له‌ته‌ورات داها‌توو ده‌ق هی عه‌ره‌به سارا نشینه‌کانه‌و به‌سه‌ر ئه‌وان دا‌ده‌پێی. هه‌روا له‌کتیبه‌ یونانی و رومانی و له‌ئینجیله‌ کانیش دا که‌باسی عه‌ره‌بو ده‌کری مه‌به‌ست ئه‌عرابه، ئه‌م عه‌ره‌به سارا نشینه‌کانه‌ که‌هاو سنووری دوو ئیمپراتورییه‌تی رومان و یونان بوون هه‌میشه‌ خه‌ریکی تالان و بڕۆو

کو‌نترین کتیبه‌ له‌زانیاری ئاسمان سوناسی دا، له‌به‌ر گرنگی وه‌رگێڕ دراوه‌ته سه‌رمانی عه‌ره‌بی، به‌طلموس دایناوه‌ حونه‌ینی کوری ئیسحاق له‌ زمانێ یونانی یه‌ کر-وود یه‌ به‌عه‌ره‌بی.

جهردهی چہ تہی بوون، کاروانیان رون دہ کردن، باج و گومرگیان
 له بازگان و ریواران دہستاند، دیدوروسی صہقلی دہبارہی ئەو عہربانہ
 دہلئ: ئەوان شہیدای ئازادین و زہوی رادہخن و ئاسمان بہخویان دا
 دہدن، پروایان بہئیرادہی ئازادو ئازادی رھا ہہیہ، (ہیردوتس) یش
 وہ صفیات دہکاو دہلئ: ئەوانہ بہرہنگاری ہر ھیزیک دہبنہوہ کہ بیہوئ
 بیانچہ وسینئتہوہو ئاغایہ تییان بہسەرہوہ بکا، ئازادی بہلای ئەو عہربانہ
 گہورہ ترین شیعارہو تایبہ تمہندیہ کہ لہ دیدی نووسەرہ یونانی و لاتینی
 یہکان دا عہربہکانی پئ لہ کہسانی دی جیا دہکرئتہوہ!!

ہہروا پەییوہندی نیوان عہرب و دانیشتوانی ہیندو ناسیاری و
 شاہزاییان لہ یہکتری و ئال و گوپی بازگان و پوشنبری لہ نیوان ئەم دوو
 ولاتہدا بہہیزو کۆن و لہ میژینہیہ، زۆر پیش ہاتنی ئیسلام ہہبوہ، دہتوانین
 بلین: ہیند ناسراو ترین ولات بووہ لہلای عہربہکان، لہروی جوگرافی و
 ئابوریہوہ زۆر لیک نزیک بوون، سەرچاوہ عہربی و ہیندی و لیکۆلینہوہ
 تازہکان ہہموویان کہ وایدہری ئەو راستیانہن! (30)

**ۛ، پەییوہندی ولاتنی نیوہ دوورگہی عہرب
 بہ پیغمبرایہتی و ئایینہ ئاسمانیہکانہوہ:**

جزیرہی عہرب لانکہی زۆر پەیامی پیغمبرانہ و ژمارہیہکی زۆری
 پیغمبر تیدا رەوانہ کراون، ئەوہتا قورئان دہفەرموئ: ﴿وَإِذْ كَرَّ أَخَا عَادٍ إِذْ
 أُنْذِرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّجُومُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
 أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (۲۱) سورة الأحقاف.

(30) بو زیدہ زانیاری سہیری کتبی (الصلاة بين والهند) دانراوی سلیمان نەدہوی بکہ.

مہبہست بہ (اُخا عاد) حہزرتی ہودہ، کہ خودا کردی بہ پیغمبرو ناردی بۆ سہر گہلی عاد، گہلی عاد بہ قسہی میژوو ناسان لہ عہر بہ لہ ناو چوہکانن (عرب البائدة)، دانیشتوی (الأحقاف) بوون (احقاف) کوی (حقف) ہ حوقوفیش بریتیہ لہ لمبہ لانی بہرز (تہ پۆلکہ لمب). گہلی عاد دانیشتوی چہند تہ پۆلکہ یہ کی جیا جیا بوون لہ باشوری جزیرہ ئیستا ئہو دہقہرہ کہ وتوتہ باشوری مہیلہو خۆرئاوا لہو ناوچہ یہی پیی دہگوتری (اربع الخالی) نزیک (حضر موت)، دہقہریکی چۆل و ہۆل و بی ئاودانی و ویرانہ، کہلہوہ پیش ولاتیکی پر بایہخ و دارستان و کانی و کانیاوو جوگہو جو بار بووہ، دانیشتوانہ کانی نہ تہوہ یہ کی بہ ہیژو تواناو کہ تہو بہ شان و باہو بوون، بہ قہومی عاد ناو زہد کراون، خودا بہرہ شہبای زیدہ ساردو بہ ہیژو تہ وژم کہ بووہ ہوی زریان و بارینی بہردو زیخ بہ سہریان دا لہ ناوی بردن و ئاسہواری برینہوہو کہسیان لی دہرنہ چوو. ئایہ تہ کہ بہرونی ئاماژہ بۆ ئہوہ دہکا کہ حہزرتی ہود یہ کہم پیغمبرو دوا پیغمبریش نہ بوہ کہ خودا لہم ولاتہدا کردونی بہ پیغمبرو رہوانہی کردون، بہ لکو پیش ئہو پیغمبرہی تر لہو ولاتہدا رہوانہ کراون و دوا ئہویش پیغمبرہی تر ہاتوون. ﴿وَقَدْ خَلَّتْ النَّذْرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ (سورة الأحقاف).

ہہرہہا حہزرتی (صالح) پیغمبرہی گہلی تہمود لہ ولاتی نیوہ دوورگہی عہرہب دا کراوہ بہ پیغمبرو رہوانہ کراوہ بۆ سہر گہلی تہمود. ئہم گہلہ بہدبہختہ دوا براوہ، لہ پۆژگاری خوی دا لہ ناوچہی (حیجر) - کہ دہکہویتہ نیوان حیجازو تہبوکہوہ - نیشتہجی بون، گوئی بیستی پہیامی پیغمبرہ کہیان نہ بوون و خودا سہر لہ بہری لہ ناو بردن.

حہزرتی (ئیسماعیل) یش لہمہککہ پیگہیشتبووہو لہوی ژیانہ بہ سہر بردوہ لہویش مردوہ، ئہگہر ئہو رایہ راست بی کہ دہگوتری (مہدیہن) یش

له چوار چيوه گشتی يه کهی دا داخلې (جزيرة العرب) ه ئه وه چه زره تی (شعیب) یش که خودا کردی به پیغمبرو ره وانه ی کرد بو سهر دانیش توانی نه و ولاته، له نه ته وه ی عهره ب بووه. مه دیه ن که وتبوه قه راخ جزیره ی عهره ب له سنووری شامه وه، ئیبنو که ثیر، (أبو الفداء) ده لئ دانیش توانی شاری مه دیه ن له نه ته وه ی عهره ب بوون، مه دیه ن شاره گونديک بوو له نزیک سهرزه وی معان له قه راخی ولاتی شام که هاو سنوره له گه ل ناوچه ی حجاز نزیک ده ریاچه ی قه ومی لوط.⁽³¹⁾

ولاتی عهره ب به گشتی و ولاتانی ده ور به ری لانه و مه لبه ندی زور له پیغمبران و خاوه ن په یام و بانگه وازی که ران بوو، نه و پیغمبرو خاوه ن په یامانه ی له ولاتی خو یان دا ته نگیان پی ه لچنراو له لایه ن دانیش تونه کانه وه نه زیه ت دراو ن، به ناچار ی زه وی نیشتمانیان جئ هیشتووه و ناچار په نایان بردوته بهر نه و ولات و هریمانه ی له و پاشا بی ویردان و سته مکارانه دوور بوون، نه وه تا چه زره تی ئیبراهیم به ناچار ی هه لها ت و زیډو نیشتمانی خو ی جئ هیشت که و ته ولاتی مه ککه و ده ور به ری. چه زره تی موسا میصری به جئ هیشت روی له شاری مه دیه ن کرد!!! نه مه جگه له و ئایین و په یامانه ی له زیډو مه لبه ندی خو یان دا تووشی چورتم و چه وساندنه وه هاتن و به ناچار ی هه لگری نه و ئایین و په یامانه رویان کردوته ولاتی عهره ب و تی یدا چه واونه وه، نه وه تا ژماره یه کی زور له جوله که کاتی که له لایه ن رومانه کانه وه تووشی کی شه و چه وساندنه وه هاتن رویان کرد بو وولاتی یه ثریب و ولاتی یه مه ن. نه صرانیه کانیش له ترسی قه یصهره کانی روم په نایان بردوته بهر ولاتی نه جران و تی یدا نیشته جئ بوون.

⁽³¹⁾ قصص الأنبياء / عبد الوهب النجار ج ۱ ص ۲۷۵.

۱. نيسماعيل له مهككه دا:

حه زره تی ئیبراهیم (درویدی عسوی لسه رین) له ولاتی عیراقی ئیستاوه بهر و مهككهش كه بهر ی كهوت، مهككه شكه و تۆته نیوان چهند کیوو كه ژیکي روتهن و رهقهن، شتیکی لی نه بوو ئاده میزاد پی ی بژی، نه ناوی لی بوو، نه زراعت و بهر و بوومی کشت و کالی، نه بازار و بازرگانی نه پیشه و پیشه سازی.

حه زره تی ئیبراهیم لهو سهفه ره دی دا هاجه ره دی خیزانی و ئیسماعیلی کوپی له گه لدا بوو، له ترسی بته رستان و له رقی بته رستی هه له اتبوون، لهو پوژگار ه دا بته رستی سه رتاسه ری جیهانی داگیر کردبوو، جیهان له تاریکایی کوفرو بیدینی دا ده ژیا، هه زره تی ئیبراهیم دهیه ویت مه لبه ندیک دابمه زیننی به راستی به ندایه تی خودای تیدا بکری، بانگه وازی تیدا بکری بو خودا په رستی، بیته مه شخه لانی هیدایه ت و شوینی گه رانه وهی ئاده میزاده کان بو لای خودا، خالی وهرچه رخان بی بو بانگه وازی یه کتا په رستی، بو ئایینی پاک و بیگه ردو ره وشتی لی بورده یی و ژیا نی. ئازاد و پر کامه رانی.

په ره ردگار به فه ضل و گه وره یی خو ی، ویستی هه زره تی ئیبراهیمی هی نایه دی و هیجره تی لی قبول کردو به ره که تی خسته نه و شوینه وه، ناوی ره وانی بو نه و خیزانه بچوکه دابین کرد، که پیکه اتبوو له دایک و فرزند، هه زره تی ئیبراهیم دایک و کوره بچکۆله ی لهو شوینه دا: که چۆل و کهس تیدا نه بوو دا برا و له جیهان بوو به جی هیشت، رۆی بو نه نجامدانی ئه رکی سه رشانی که جیهاد و بانگه وازی کردن بوو بو لای ئایینی خودا. په ره ردگار بیری زمزمی بو نه و خیزانه خودا په رسته هه لقولاندو به ره که تی خسته نه و ئاوه وه. هه لبه ته نه ندازه یه کیش بژیویان پی هه بوو و قنایان پی کردو.

له لایه کی تره وه چه زره تی ئیبراهیم سهرگه رمی جیهاد و بانگه وازی کردن بو، له شوینیکه وه بو شوینیکی تره اتوو چۆی ده کردو به سهر خیل و تیره کان دا ده گه پراو بانگه وازی ده کردن بو یه کتا په رستی و خودا ناسی. بهیناو بهینیکیش ده گه رایه وه بو مه ککه و چه ند پوژیک له گه ل خیزان و کوپه که ی دا ده مایه وه، نه مجار به جی ی ده هیشتنه وه.

پوژگار هاتن و پویشتن، جگه رگوشه ی چه زره تی ئیبراهیم، ئیسماعیلی کوپی ورده ورده پی گه یی، وای لی هات بتوانی له گه ل باوکی دا کار بکا، یارمه تی بدا، ئاله و کاته دا چه زره تی ئیبراهیم له خه ودا فه رمانی پی کرا: که جگه رگوشه که ی خوی سهر بپی، نه ویش به مه بهستی نه نجامدانی نه و کاره و بو ره زامه ندی په روه ردگار رازی خوی لای ئیسماعیلی کوپی درکاندو ناوه روکی خه ونه که ی پی پاگه یاند، چه زره تی ئیسماعیل به بی چه ندو چۆن ئاماده باشی خوی بو نه و نه رکه ده ربپی، جا که باوک و کوپ هه ردوکیان ملکه چی فه رمانی خودا بون و ویستیان به فیعلی نه رکه که جی به جی بکه ن، خودای مه زن به رانیکی گه وره و قه له وی بو چه زره تی ئیبراهیم نارد: که بیکاته قوربانی و له جیاتی سهر بپینی ئیسماعیل به رانه که سهر بپی! بو نه وه ی ئیسماعیل پی بگا و هاریکاری باوکی بکا له بنیاتنانی که عبه و بانگه وازی کردن بو پیگای خودا ناسی و یه کتا په رستی، هه روه هابو نه وه ی ببیته باپیره گه وره ی دوا پیغه مبه رو گه وره ترین پیغه مبه ر له زنجیره ی پیغه مبه ران دا، ببیته باپیره گه وره ی نه ته وه یه که له روژگاری داها توودا نه رکی بانگه وازی بو خودا په رستی و جیهاد له پیناو یه کتا په رستی دا له نه ستو بگرن.

جاریکی تر چه زره تی ئیبراهیم گه رایه وه بو مه ککه، له گه ل کوپه لاوه خوشه ویسته که ی دا ده ستیان کرد به دروستکردنی بینای که عبه، دوعا و

پارانه و هیان له خودا ئه وه بوو، که خودا دروستکردنی کابه یان لی قبول بکاو بهر که ت بخاته ئه و ده قهره، خو یان له سهر ئایینی پاکی ئیسلام بژین له سهر ئه و ئایینه ش بمرن، له دوا خوشیان وه چه و نه وه یان له سهر ئایینی ئیسلام و ریبارزی ئه و ان ژیان به سهر بهرن و به مردنی ئه و ان ئیسلام کو تای ی نه یه. له خودا ده پارانه وه نه وه کانیا ن پا به ندی ئایینی ئیسلام ببن و با وه شی پیدا بکن، بانگه وازی بو بکن و له هه موو شتیکیان خوشتر بو، دوعایان ده کرد خودا ئه م بانگه وازی یه ی ئه و ان به جیهان دا بلا و بکاته وه، له خودا ده پارانه وه که له وه چه و نه وه ی ئه و ان خودا پیغمبره ی بئیری، ئایین و بانگه وازی چه زه تی ئیبراهیم تازه بکاته وه، ئه وه ی چه زه تی ئیبراهیم دایمه زانده وه ئه و ته وای بکا، وه کوو قورئان ده فهرمو ی ﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ، رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ سورة البقرة/۱۲۷-۱۲۹.

چه زه تی ئیبراهیم له خودا پارایه وه که که عبه پایه داربی، ئه م خانوه پیروزه هه می شه شوینی ئاسایش و دل نه وایی بی، ده پارایه وه خودا نه وه کانی بیاریزی له بته پرستی، که له راستی دا چه زه تی ئیبراهیم زوری رق له بت و بته پرستی بوو هیچ شتیکی خراپی به نه ندازه ی بته پرستی نه دزاهه، زوریش له وه تر ساوه نه وه کانی له داهاتوودا مل له بته پرستی بنین.. بویه دوعای کرد خودا له و به لا سامناکه بیانیاریزی.

بیگومان چه زه تی ئیبراهیم به چاوی خو ی سه ره نجام و ئاکامی چه ندین نه ته وه و خیزانی دیتبوو که دوا ی له دونیا ده رچوونی ئه و پیغمبرانه ی بو سهریان ره وانه کرابوون و دوا ی ئه و هه ول تیکوشانه ی ئه و زاتانه ئه نجامیان

دا. چوَن ئه‌و گهل و نه‌ته‌وانه له‌دواي كۆچكردي پيغه‌مبه‌ره كانيان له‌دوني، بوونه شوينكه وته‌ي شه‌يتانه‌كان و له‌خشته به‌ران و گومرا كاران و ده‌جاله‌كان و مليان له‌بتپه‌رستي ناو به‌كوفرو بيديني و هاوه‌لدانان بو خودا دونياي روناكيان خسته تاريكي يه‌وه و خوشي و به‌خته‌وه‌رييان له‌هه‌موو ئاقاريك هه‌لگرت. بويه‌ هه‌زه‌تي ئيبراهيم زور ده‌ترسا دوا كۆچكردي له‌ دنيا، نه‌وه‌كاني روبكه‌نه بتپه‌رستي، هه‌ميشه به‌سوژه‌وه له‌خودا ده‌پارايه‌وه كه نه‌وه‌وه و ده‌چه‌كاني له‌و نه‌خوشييه سامناكه بپاريژي!

ته‌مه‌نناي ئه‌وه‌ي كرد كه‌من‌دال و نه‌وه‌وه و ده‌چه‌كاني هه‌ميشه له‌ريزي خودا په‌رستان دابن و له‌وريبازه پيروژه لانه‌ده‌ن و خۆبكه‌نه سه‌ربازي فيداكاري ئايين و بانگه‌وازي بو بكن.

چيروكي دژايه‌تيكردن بابه‌گه‌وره‌يان ئيبراهيم بو بتپه‌رستي له‌ناو خويان دا بو يه‌كترى بگيرنه‌وه، سه‌ر گوروشته‌ي ئاخاوتني ئيبراهيم له‌گه‌ل باوكي داو دژايه‌تيكردني بو ريپبازي ناله‌باري نه‌ته‌وه‌كه‌ي و شكاندني بتي بتخانه‌ي له‌ميژينه‌يان و كۆچكردي له‌و ولاته، كه‌زي‌دو نيشتماني بوو، ده‌ستبه‌ردار بووني له‌خزم و كه‌س و كار و مال و ساماني له‌پيناو ره‌زامه‌ندي خودا دا بكه‌نه سه‌ر مه‌شق و په‌ندو عيره‌تي ئي و هه‌ريگرن. بير له‌وه بكه‌نه‌وه بو هه‌زه‌تي ئيبراهيم كه‌زي‌دو نيشتماني خوي جي هيشته ئه‌و ده‌قه‌ره چه‌قهن و ره‌قه‌نه‌ي هه‌لبژارد بو خيزانه‌كه‌ي؟ بوچي زياد له‌شاره‌ گه‌وره‌كان و ئه‌و شوينا نه‌ي به‌كه‌لكي كشت و كال و بازرگاني ده‌هاتن و هويه‌كاني ژيان و گوزه‌رانيان تي‌دا ده‌سته‌به‌ر ده‌بوو، ئه‌و ناوچه شاخ و داخ و بي ئاو و ئاوه دانিয়ে‌ي هه‌لبژارد؟ ئه‌و شوينه چول و بي ئاو و ئاوه‌داني يه‌ي هه‌لبژارد و داواي له‌خودا كرد كه‌قه‌وره‌بووي ئه‌و كه‌م و كورپانه‌ي ئه‌و شوينه بكاته‌وزه به‌وه دلي كه‌ساني دي كيش بكا بو ئه‌وه‌ي بين و تي‌دا نيشته‌جي بن،

خیرو بهر که تی برزیتته ناوو ئاوه دانی تی بکهوئی و بازپو بازگانی تیدا پهیدا بی، لهه موو لایه که وه بهروبوم و رزق و پوژی بو کیش بکری. هه موو کاتی هه موو میوه و بهروبو میکی تیدا دهست بکهوئی. وه کوو لهه باره وه قورئان ئاماره ده کاو ده فهرموئی: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ، رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَّ كَثِيرًا مِنْ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنْ عَصَائِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ، رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ دُرَّتَيْ بَوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ سورة إبراهيم/ ۳۵-۳۷.

هۆزی قورهیش:

نزاو پارانه وه کانی چه زه تی ئیبراهیم گیرا بوون، پهروه دگار بهر که تی خسته وه چه وهی چه زه تی ئیبراهیم و چه زه تی ئیسماعیل، خیزانی ئیبراهیم زور بوو، پهل و پوی کرد، ئیسماعیله وه له خیلێ جورهوم که له عهره بی عاریبه بون ژنی خواست و بوو به زاویان خودا بهر که تی خسته ناو نه وهی ئیسماعیله وه هتا پیاویکی تیدا هه لکه وت به ناوی (عه دنان) و وه چه وهی لی که وتنه وه.

عه ره به عه دنانییه کان لهه موو بهر که کانی تر زیاتر پاریزگاری نه سه بی خویان کردوه و ریشه و نژادیان راست و بی هه لیه. نه وهی عه دنان زور بوون، هتا له ناو یان دا (مه عه د) هه لکه وت له نه وهی (مه عه د) پیاویک هه لکه وت به ناوی (مضر) له نه وهی ئه میش (فیهری کوپی مالیک) ناو بانگی ده رکرد، لهم زاته وه چه ند نه ته وهیه که وتنه وه ناویان نا قورهیش، هه موو عه ره به کان تیکرا دانیان نا به بهرزی و خاوینی نژادی هۆزی قورهیش، به گه ورهیی و ریزداری و زمانپاراوی و قه سه زانی و لی زانی له گه یاندنی

مہبہست و رھوشت جوانی و نازایہتی و مہردایہتی و جوانمہردی دا،
دہستہبہر بونی ئەم رھوشتانہ بۆ ھۆزی قورەیش کۆپای لەسەرھو کەس
بەرھەلستی نەکردوہ.

❦، قوصەى كۆرى كىلاب و وەچە و نەوہكانى:

لەوہچەى فیهرى كۆرى مالیک قوصەى كۆرى كىلاب پەیدا بوو، وەكوو
لەمیژوودا باسكراوہ كاروبارى شارى مەككە لەكۆنەوہ بەدەست ھۆزى
جورھومەوہ بوو، دوایى ھۆزى خوزاعە بالآ دەست بون و كاروبارى
مەككەیان لەئەستۆ گرت و زیوانى و سەرپەرشتیاری كەعبە لەوان بوو،
دوایى كە قوصەى پى گەیی و ناوو شۆرەتى بلاو بۆوہ، زیوانى كابە درا
بەئەو، قورەیش ھەموویان پالیان بەئەو داو پشنگیرییان ئى كردو سەرەنجام
توانییان خىلى خوزاعە لەمەككە وەدەرنین، ئیتر بەتەواوى كاروبارى شارى
مەككە بەگشتى و ھى كەعبە بەتایبەتى خرایە ئەستۆى قوصەى و ھەموو
قورەیشى یەكان بەدل و بەگیان گوئى بیستی فەرمان و بپیارەكانى بوون،
كارو بارى كەعبەى پى سپێر درا، كلیلەكانى كەعبە درایە دەست ئەو، ھىچ
كەس بەبى ئیزنى قوصەى بۆى نەبوو بچیتە ناو كەعبەوہ، ھەروا
سەروكارى كردنى بیری زمزم و (الرفادة) واتە: نان دروستكردن بۆ
حاجیان و سەرپەرشتى كردنى ھۆلى راویژو بیرو راگۆرینەوہ (دار الندوة)،
ھەروا بپیاردان دەربارەى شەپرو ئاشتى و جوړى ئالآ، ئەم شتانە ھەموویان
خرانە ئەستۆى قوصەى و ھەموو شەرەفمەندییەكى تیدا كۆبووہوہ.

لەكوپانى قوصەى دا (عبد مناف) ھەلكەوت، دوا ئەویش ھاشم كەكوپە
گەورەى (عبد مناف) بوو بوو بەریش سپى قورەیش و كاروبارى بیری زمزم و
دابەشكردنى ناو بەسەر حاجیان كەپى دەگوترى (الرفادة) گرتە دەست و

بهريک و پيکی بهريوهی بردن، هاشم باوکی (عبدالمطلب) ه که باپیری پیغمبره (درویدی عوام له سرین) (عبدالمطلب) له دواي موطه لیبی مامی که کوری (عبد مناف) بوو کاروباری (السقایة) و (الرفادة) ی له ئه ستو گرت، له ناو قورده شیبیه کان ریژو حورمه تیکی بی پایانی پهیدا کرد، به جوړیک هیچ کهس له باوک و باپیرانی خوئی ئه م ریژداریییه یان نه بوه، زور خوشه ویست و قسه پویششو بوو.

ه، نه وهی هاشم (بنو هاشم):

نه وهی هاشم له ناو قورده شیبی یه کان دا وه کوو په تی ته سبیح و ابوون هه موویانیان به یه که وه به ستبوه وه. ئه گهر سهیری لاپه رکانی میژوو بکهین و به سهر هات و ژینامه ی ئه وان له کتیبه میژوویی و بایو غرافیه کان دا بخوینینه ره - هه رچه نده که میکیشه له زورو قه تره به ده ریایه - به لگه ی زورمان له سهر جوانخاصی و مهردایه تی ئه وان ده ست ده که وئ، بومان دهرده که وئ ئه وانه چهند ره وشتی به رزی مروقایه تی و عه داله تخوازی عاقله مندیان تیډا بووه، ده زانین چهنده ریژی که عبه یان گرتووه، چهند حه قخوازو دژی سته مکاری بوون، چهند خاوهن وره ی به رزو به زه یی هاتنه وه به لیقه ومان دا بوون، چهند سه خی ته بیعه ت و ده ست و دل فراوان و ئازاو چاو نه ترس بوون، هه ر مانایه کی باش و په سهند که وشه ی (فروسیه ت) له زاراهه ی عه ره بی دا بیگریته وه له وان دا به و په ری چری و پری و قولی رهنگی دابوه وه، شیاوی ئه وه بوون بینه باپیره گه وره ی پیغمبرو ئه و زاته پیروژه یان تیډا هه لکه وئ، هه لس و که وت و داب و نه ریتیان بگونجی له گه ل ئه و به ها مروقایه تیانه ی پیغمبر بانگه وازی بو ده کردن. وه لی ئه وان

کەوتبوونە سەردەمی فیتەرەت و زۆر لە پوژگاری پیغمبەرانی پیشوو دوور
کەوتبوونەوه، ئایینەکان هیندەیان گۆرانکاری تیدا کرابوو هیچیان بەسەر
هیچەوه نەمابوو لەبەر ئەوە بەچاو ئی کەری و موسایەرە لەگەڵ عەرەبەکانی
تردا بیرو باوەری سەردەمی نەفامییان وەرگرتبوو، هەندێ جۆر لە عیبادەت و
بتپەرستی نەتەوهکەیان پەیرەو دەکرد.

❦، بتپەرستی لە مەککەدا، کە ی پەیدا بوو لە کوێو هات!!

و هکوو میژوو بۆمانی دەگیرێتەوه، قورەیشی یەکان دەستبەرداری
ئایینی حەزەرەتی ئیبراهیم نەبون و بەردەوام بوون لەسەر پەیرەوی کردنی
ئایینی پیروزی ئیبراهیم و ئیسماعیلی باپیریان یەکتا پەرست بوون،
عیبادەتیان هەر بۆ خودا دەکرد و کەسی تریان بەهاوێلی خودا نەدەزانی.
هەتا روژگاری عەمری کۆری لوحە (الخزاعی) هاتە پیشەوه، ئەو یەکەم
کەس بوو، ئایینی حەزەرەتی ئیسماعیلی گۆری، بتی دانان و بتپەرستی
داهینا، هەندێ داب و نەریتی ریزلینانی بۆ ئاژەڵ و بەتایبەتی بۆ حوشتەر
داهینا، یاسای بوخەیرە و سائیبه و حەرامکردنی سەر بڕین و خواردنی
گۆشتی هەندێ حوشتەری داهینا. داب و نەریتیکی بۆ قورەیشی یەکان
داهینا نەخودا ئیزنی پێ دابوو نەلەشەرێعەت و ئایینی ئیبراهیم دا هەبوو،
ئەو بوو لەکاتی خۆی دا ئەو بەد بەختە لەمەککەوه چوو بۆ وولاتی شام،
لەوئ دیتی دانیشتوانەکە ی بتپەرستی دەکەن، کارە کەیان بەدل دا چوو،
هەندێ بتی لەگەڵ خۆی هێنان بۆ مەککەو لەشوینی تایبەتی دا داینان و

فرمانی به دانیشتوانی مه که کرد په رستشیان بۆ بکه و ریژیان لی بگرن،
ئیتیر له مه که دا بتپه رستی سه ری هه لدا. (32)

ئهمه ش شتیکی سه یر نه بوو چونکه عه مری کوپی لوحه ی له سه فه ری
چونیدا بۆ شام به شاری (به ترا) دا پویشتهو میژوو نووسان و جوغرافی
زانانی کوون به (بطراء) یان (بطرة) خویندو یانه ته وه، ئیستا ئه و شاره
ده که ویتته جنووبی ولاتی ئه رده نی ئیستا وه، له کاتی خو ی دا له لای
یونانیه کان و رۆمانه کان به شارو چکه یه کی عه رب ناوی ده رکردبوو، هه ندیک
ده لئین: ئه و شارو چکه یه پیش هه زاران سال ئه نباطه کان بنیاتیان ناوه،
ئه وانیش له ریشه و نژادی عه رب بن.

دانیشتوانی ئهم شارو چکه یه له پیشه سازی و شاره ستانیه ت دا،
گه ییشته بوونه ئاستیکی به رز. شاعیرو پزیشک و بازرگانی گه وه یان تیدا
هه لکه وتوو، گه شتی ولاتی میصرو شام و (وادی الفرات) عیراقی ئیستا و
رۆمایان کردوه، وئ ده چئ که هاتوون بۆ ولاتی عیراق به حیجازدا هاتین، جا
ئه هلی ئهم شاره له بتپه رستی دا زۆر رۆچووبون، بۆ خو یان دارو به ردیان
ده تاشی و عیباده تیان بۆ ده کردن، ده لئین (اللات) که یه کیکه له به ته گه وه رکهانی
عه رب و دانیشتوانی باکوپی حیجاز ده یانیه رست، کاتی خو ی له شاری

(32) پیغمبر (درویدی خزانة) له و روداوو دیاردانه ی که له شه وی میعراج دا بینی بوونی
باسی عه مری کوپی لوحه ی ده کا: که چۆن له دۆزه خ دا سزا ده درا ده فه رموئ: (رأیت
عمرو بن عامر الخزاعي یجر قصبه فی النار، کان اول من سیب السوائب) رواه البخاری
ومسلم واحمد. له هه د یسیکی تر دا موحه ممه دی کوپی ئیسحاق ریوایه تی کردوه ی،
هاتوو ده لئ: (انه کان اول من غیر دین اسماعیل، فنصب الأوثان و بحر البحیره و سیب
السائبة و وصل الوصيلة و حمی الحامی، سةیری سیره ی ئیبنو که ثیر ج ۱/ ۶۴-۶۵
بکه.

(بہ تپاوه) هیئابوویان و کردبوویانہ پەرستراوی سەرہکیان، ئەوہی پشتگیری ئەم بۆ چوونہ دەکا، ئەو زانیارییەکە لەکتیبی (تاریخ سوریا) دانراوی فیلیب حتی کە دەربارەوی ناوچەیی نەبەطییەکان (واتە خۆرەلاتی ئەردەنی ئیستا) دەدوێ تێیدا هاتووہ دەلی: سەرۆکی خوداکانی ئەو دەقەرە (ذو الشرا) بوو، دەق دەشوبہایە کۆلەکە یەکی موستەطیل یان بەردە رەشیکی چوار گۆشە، (اللات) یش خوای تایبەتی عەرەبەکان بوو پەیوەندی بە (ذو الشرا) وە ھەبوو، بڕیکی تر لەخودا وەندەکانی نەبەطییەکان ئەوانەیی ناویان لەنووسراوہ دیرینەکان داھاتووہ بتی (مناہ) و بتی (العزی) یە، ناوی بتی (ھوبەل)یش لەو نووسراوانەدا ھاتوہ.

ئەوہ شمان لەیاد نەچئی ئەو سەرەدەمانە سەرەدەمی بلأو بوونەوہی دیاردەیی بپەرستی بووہ لەدەورو بەری نیوہ دوورگەیی عەرەب، بەتایبەتی لەو وولاتانەیی کەوتۆنە حەوزی دەریای ناوہراستەوہ. ئەو کاتە ھیشتا پەيامی حەزەرەتی عیسا پەیدا نەبوو بوو، کەحەزەرەتی عیسا پەیدا بوو خۆی و حەوارییەکانی دەستیان کرد بەبلأوکردنەوہی پەيامی خودا و بانگەوازییان کرد بۆ یەکتا پەرستی، دیاردەیی بپەرستی لاواز بوو، گۆپو تینی لەو پێشینی نەما، لەو سەرەدەمەدا ئایینی جولەکە ھەبوو، بەلام وەکوو لەپیشەوہ ئاماژەمان بۆ کرد دینی یەھودی دینیکی بنەمالەیی و سولالی بوو، تایبەت بوو بەنەتەوہی بەنوئیسرایلی یەوہ، تەنھا بانگەوازی ئەو نەتەوہی دەکرد بۆ یەکتا پەرستی.

ئەوہی دەبیئتە بەلگە لەسەر ئەو بۆ چوونە، ئەو زانیارییە کەلە کتیبی (العرب قبل محمد) دانراوی DeLacg دا ھاتوہ دەلی: لەراستی دوور ناکەوینەوہ ئەگەر بگوتری: پەرستش کردن بۆ پەیکەرە داتاشاراوەکان خێرو بیری سوریا یە بۆ ولاتی جەزیرە یان نارد، دیاردەیی بپەرستی لەشامەوہ

ته نیویه تیه وه بۆ ولاتی (جزیره)، ئەمەش بەهۆی لاسایی کردنەوهی شامیه کان بۆ یونانیه کان کە لە سوریا دا بەزەقی دەبینرا، بەلکوو دەتوانین بڵێن لەهیچ شوینیکی تری ولاتی عەرەب ئەو دیاردهیهی لاسایی کردنەوه نەبینراوه وەکوو لەسوریا دا بینراوه. هەر وه ها بپەرستی لەدۆلی فورات (عێراق) و خۆر هەلاتی نیوه دوورگهی عەرەبی دا بلاو بو بووه، لەنیوان دانیشتوانی جهزیره و ولاتی عێراق و خۆر هەلاتی جهزیره دا په یوهندی بازرگانی و په یوهندی دوستایهتی هه بوو، کهوابێ به دوور نازاندی که ولاتی عێراق پۆلیکی کاریگهری هه بوو بۆ له بلاو بوونه وهی بپەرستی له ولاتی جهزیره دا، ئەو هتا (Georges Roux) له کتێبه کهی به ناوی (العراق القديم) دا ده لێ: نووسراوه کۆنینه کان له ولاتی عێراق دا ئاماژه به وه ده که ن: که بپەرستی له ولاته دا له سه دهی سییه می زایینی دا بهر بلاو بووه، بهلکوو ئەو ده قهره مه لبهندی خودا و هنده کان بووه هه ندیکیان خودا وهندی خۆمالی بوون و هه ندیکیان له ده ره وهی ولات دا راهینرا بوون!

هه ندی له میژوو نووسان پێیان وایه بپەرستی ورده ورده له ناو قورەیشی یه کان دا پهیدا بووه، دیارده که خۆمالی بووه له ده ره وه نەهینراوه، ئەوان سه رهتا ریژی بهرده ره شهی که عبهیان گرتوو، که له مه که ده چوونه ده ره له گه ل خۆیان دهیان برد به مه به سستی پارێزگاری کردنی له فهوتان و ریژگرتن له حهره م، ههتا وایان لێ هات ریژگرتنه کهیان له بهردی حهره م بوو به عیبادهت و هه ره ردیکی که عبه سه رنجی رابکی شانایه دهیان په رست، چه ند عه یامیک به سه ر ئەم حاله یان دا تیپه پری و وه چه نه وهی تریان پێگه یشتن رابردوی خۆیان یان له بیر چۆوه و ورده ورده ده ستیان کرد به په رستنی بت و سه نه م و سه ره نجام که م تا کورتیکیان نه بی

ئەوانى ترىان وەكوو نەتەوكانى تر ملیان لەبێپەرستى ناو دیاردەى
بێپەرستى سەرانبەرى ولاتى نیوہ دورگەى عەرەبى گرتەوہ.

بەلام وێرەى ئەو دیاردە بەر بلاوو گشتگیرىیە ھەندى لە عەرەبەکان
لەھەندى شت دا لەسەر ئایینی ھەزەرەتى ئیبراھیم مابوونەوہ و دژى
بێپەرستى بوون، ریزی کەعبەیان دەگرت و سالانەھەج و عومرەیان ئەنجام
دەدا، تەوافى کەعبەیان دەکرد!

بێگومان میژووی نەتەوكان و ئایینەکان دەربارەى گواستەوہیان
لەھالەتیکەوہ بۆ ھالەتیکى تر، لە ھۆکارە کانەوہ بۆ سەرەنجام و
ئامانجەکان، لەپیشەکى و بەرکولەوہ بۆ نەتیجە و مەبەست، پشتگیری بۆ
چونى ئەوانە دەکەن کە دەربارەى پەیداوونى دیاردەى بێپەرستى لەناو
عەرەب دا بەگشتى و لەناو قورەیش دا بەتایبەتى، ھەندى بەلگەیان
رانواندەن، ھەروا میژووی برى لەنەتەوہ ئیسلامیەکان و گروپەکانیان کەبە
تەدریج ملیان لەوینە پەرستى و گوپ پەرستى و سوپانەوہ بەدەورى قسن و
ئارامگای پیاو چاکان داو زیدەرەوى لەریزى گرتن و تەقدیس کردنیان،
ئەمانە ھەموو گەواھى ئەوہ دەدەن کە بێپەرستى لەناو عەرەبەکان دا
بەتەدریج پەیدا بوو، ھەر بۆیە شەرعیەتى ئیسلامى بەجەختەوہ ھەولى
ئەوہى داوہو دەدا کە ھەموو ئەو ھۆکارو رێچکانە بگرى کەسەر دەکیشتن بۆ
ھاوہلدانان بۆ خودا و زیدە رەوى لەریز گرتنى برى کەسایەتى و گوپو
ئارامگا و شتى تر. ئیسلام بۆ ئەوہى رى لەشیرک و ھاوہلدانان بگرى، ھاتووہ
ھەموو ئەو رێبازانەى گرتوون کە لەئاکام دا سەردەکیشتن بۆ ئەو کارە دزیوہ
قیزەوہ!

۱۰، روداوی فیل:

روداوی فیل روداویک بوو وینهی له میژووی عه رب دا پهیدا نه بوو، هینده روداویکی گه وره مه زن بوو سهرنجی جیهانی نهو سهرده مهی راکیشاو به لگه یه کی به هیژ بوو له سهر پهیدا بوونی روداویکی گه وره تر، ئاماژهی نه وهی تیدا بوو: که په روه ردگار خیزو به ره که تی بو عه رب دهوی و مالی که عبه ریژو شکومه ندی یه کی هیه هیچ قه صرو باله خانه یه کی تری جیهان نهو ریژهی نیه، هیچ مه لبه ندیکی تری عبادت کردن نهو شکومه ندییهی پی نه دراهه، پولیکی تایبه تی دهری تی له میژووی ئایینه کان و سهره نجامی مرو قایه تی.

۱۱، بروای قوره ییشیه کان به ریزداری که عبه لای خودا:

قوره ییشیه کان که عبه یان له لا پیروژ بوو پروایان وابوو نهو خانوه لای خودا ریژی تایبه تی هیه، بو خوی دهیپاریژی و سهروکاری دهکا. نه م بیرو باوه ردهش بهرونی له گفت و گوئی نیوان (عبدالمطلب) باپیری پیغمبره (ئه برهه) پاشای حبه شه دا خوی دهنوینی، نه وه بوو عه بدو لموطه لیب ریش سپی و سهروکی قوره یش و ئی پرسراوی که عبه بوو، که ئه بره هه هات بو پوخاندنی که عبه و گه یشته دهو روبه ری مه که، واری کهوت سوپاکه ی له ریوه دوو سه د حوشتی عه بدو لموطه لیبیان زهوت کرد، عه بدو لموطه لیب چو بو لای ئه بره هه ئه بره هه زوری ریژ ئی گرت و له سهر تهخت و سه ریری خوی دای نیشان نه مجار وتی: ئیشه کهت چیه؟

(عبدالمطلب) وتی: ئیشه کهم نه وه یه دوو سه د حوشتی لای ئیوه زهوت کراوه بمده نه وه. که ئه بره هه گوئی له وه بوو عه بدو لموطه لیبی له پیش چاو بچوک بووه، به لایه وه سهیر بوو نهو پیاوه که خوی به گه وره ی قوره یش و

خاوهنی که عبه ده زانی لهم کاته چاره نووس سازدها بیته لای ئه برهه داوای دووسه د حوشر بکاته وه!!

بۆیه ئه برهه به (عبدالمطلب) ی گوت ئه وه هه موو داخوازی یه که ت و هوئی هاتنت بۆ لای من بۆ دوو سه د حوشره که ته؟ هیچ باسی که عبه ت نه کرد که ره مزى ئایینی خۆت و باوک و باپیرته و من هاتوم بیروخینم؟ من وام زانی هاتووی له و باره وه گفت و گویم له گه ل بکه ی!

(عبدالمطلب) وتی: من خاوهنی حوشره کانی خۆم و هه ولیان بۆ ده دم، که عبه خاوهنی خۆی هه یه، خودا یه ک هه یه ده یپاریزی، پیویست به وه ناکا من واکوکی لی بکه م. ئه برهه وتی هیچ کهس نیه بتوانی ریگه م لی بگری و نه هیلی که عبه ویران بکه م، عه بدو لموطه لیب وتی: ئه وه تۆو ئه وه که عبه و ئه وه خودای که عبه. دلنیا به کهس ناتوانی هیرشى بۆ بکا، کهس ناتوانی ده ست دریزی بکاته سه ر.

وه کوو ده لی: ئه برهه فه رمانی کرد و شتره کانیان دایه وه به عه بدو لموطه لیب. ئه برهه کار به ده ستی نه جاشى بوو له سه ر ولاتی یه مه ن نه جاشى پاشای حه به شه بوو، چه ند کار به ده ستی کی وه کوو ئه بره ه ی به سه ر ولاته کانی ژیر ده ستی دا دانا بوو، ئه بره ه و یستی سه رنجی عه ره به کان بۆ لای خۆی رابکیشتی و له شارى سه نه عادا که نیسه یه کی گه وه و به رچاوی دروست کرد ناوی نا (القلیس) و یستی واکا عه ره به کان له جیاتى حه جکردنی که عبه، حه جی (قوله یس) بکه ن، زۆری پی ناخو ش بوو که وا که عبه لای عه ره به کان ئه وه نده به ریزه و سالانه حه جی بۆ ده که ن و له هه ر چوار لاوه له دورو نزیک وه بۆی دین.

که نیسه که ی واراننده وه: که عه ره به کان واز له چۆن بۆ زیاره تی که عبه بینن و بۆ حه جکردن سالانه بچن بۆ سه نه عاو ته وافی که نیسه ی (قوله یس)

بکەن. ئەمەش لای قورەیشییەکان زۆر کاریکی قورس بوو، ئەوان خۆشەویستیان بۆ کەعبە و ریزگرتنیاں لەمالی خودا بەشیرەوێ مژێ بوو، رازی نەبوون کەعبە وەلابخرێ و شوینی حەجکردن لەمەککەوێ بگواستریتەوێ بۆ صەنعاء، ئەم کیشەییە دەنگی دایەوێ و عەرەبەکانی تەنگە تاو کرد، لەهەموو کۆپو کۆبوونەوێەکیان دا باس باسی ئەو کیشەو قەیرانە بوو، ئیتر کابرایەکی عەرەب لە هۆزی کەنانە پوشت بۆ صەنعاء بەدزییەوێ چووێ ناو کەنیسەکەوێ تی ئیدا رییاو خۆی خالی کردوێ، دوایی زاندرائەو کەسە پیسایێ لەکەنیسەکە دا کردوێ کابرایەکی عەرەبی کەنانی بوو، ئیتر ئەبرەهە بەوێ زۆر رقی هەلسا و سویندی خوارد دەبی لەشکر ریک بخا و بجێ کەعبە پرۆخینێ. ⁽³³⁾ ئیتر ئەبرەهە سوپایەکی گەورە پیکەوێ ناو تیپیکێ لەفیل خستە پال لەشکرەکەییەوێ بۆ خۆی سواری یەکی لەفیلەکان بوو کەفیلێکی گەورەو بەناو بانگ بوو عەرەب ئەم هەوالەیان بیست و وەکوو بومەلەرە هەژاندنی، ترسو و لەرز دایگرتن نەیان دەزانی چی بکەن، ویستیان بەرگری بکەن و پیش بەسوپای ئەبرەهە بگرن، بەلام بۆیان دەرکەوت کەزۆری سوپای ئەبرەهە لەوێ نیه ئەمان بتوانن پیشی پی بگرن، تەنانەت یەکی لەگەورە پیاوانی عەرەب لەیەمەن دا کەناوی (ذونفر)

⁽³³⁾ وێدە چێ هۆی هیژش بردنی ئەبرەهە لەوێ گەورەترو ستراتیجی تر بی کەدەلین: پیسایێ کردنی کابرای عەرەب بوو بەهۆی ئەوێ ئەبرەهە بریاری روخاندنی کەعبەدا. وێدە چێ مەبەستی ئەبرەهە ئەوێ بووبی مەککە داگیر بکا و لاتێ یەمەن و شام بەیەکەوێ بپەستیتەوێ، قەلە مەرەوی حکومەتی نەصرانی فراوانتر بکا، ئەمەش لەبەر ژەوندی رۆم و حەبەشییەکان بوو: کەهەردوکیان نەصرانی بوون، وێدە چێ رۆمەکان هانی ئەبرەهە یان دابی بۆ داگیر کردنی مەککە، مەبەستی سیاسییان هەبووبی برێ لەو مەبەستەش لاواز کردنی نفوذي فارسەکان بوو لە (جەزیرە) دا: کەهەردوو لایان دووزلەهیزی ئەو پۆژگارە بوون لەکی برکی ی یەکتی دابوون.

بوو وه خو کھوت و هانی عه ره به کانی دا که دژی سوپای ئه برهه به ننگن و له شکرکی پیکه وه ناو پیکای به ئه برهه گرت، به لام زوری نه برد له شکره که ی شکاو خوشی به دیل گیرا، چهند تیره و هوزی تریش لیرو له وی پشیان به سوپای ئه برهه گرت به لام هیچیان بو نه کراو زور یشیان لی کوژراو لی به دیل گیرا، سه ره نجام عه ره به کان به گشتی و قوره یشییه کان به تایبه تی وازیان له وه هیئا که روبه روی سوپای ئه برهه به بنه وه، ئیشه که یان حه والهی خودا کردو بریایان وابوو که عبه خودایه کی هیه ده یاریزی.

ئیت قوره یشییه کان شاری مه که یان چول کردو رویان کرده شیوو دۆلی دهورو بهری مه که، ده ترسان سوپای ئه برهه زیانیان پی بگه یه نی، سوپای ئه برهه له مه که نزیك بووه وه، عه ره به کانیش له ناو چیاو دۆله کانی ده ور بهری مه که چاوه پروان بوون په روه ردگار چی به سه ر ئه وانه دینی که ده ستریزی ده که نه سه ر مالی خودا، له لایه کی تره وه عه بدولموته لیب و هه ندی له قوره یشییه کان زیاره تی کابه یان کردو ئه لقه ی ده رگا که یان راوه شان دو له خودا پارانه وه که ئه بره ه و سوپای تی که بشکینی!

ئه بره ه به خوی و سوپا بی ژماره که یه وه له نزیك مه که هه لی داو ئاماده بوو بیته ناو شاره وه و هه موو ئاماده باشی یه کی تیدا بوو بو پوخاندنی که عبه، فیله گه وره که: که ناوی فیل مه حمود بوو ئاماده ی کردبوو بو روخاندنی که عبه به لام فیلی ناوبراو که روه و شاری مه که و که عبه ئاراسته یان کرد، چۆکی داداو چه ندیک لییان داو له گه لی خه ریک بوون روه و که عبه نه که وته پویشتن، رویان بو لای یه مه ن و به ره و دواوه وه رگیپا که وته رویشتن و گورگه لوقه، رویان له که عبه کرده وه دوباره مانی گرت و چۆکی داداو نه پویشتن! سوپا به هوی مانگرتنی فیله که وه حه وق بوو، له و کاته دا سوپا چاوه پروانی رویشتنی فیله و پیوانی ئه بره هه له ییری ئه وه دان

چاره سهریک بۆ ئه و تهنگرته بدۆزنه وه له ده ور به ری فیله که دا ده هاتن و ده چوون، په روه ردگار له ده ری او ه بالنده ی پۆل پۆل و یه که له دوا یه کی بۆ سه ر ناردن، هه موو بالنده یه که چه ند به ردو چیلکه یه کی هه لگرتبوو، به رده بارانی سوپا که ی ئه بره هه یان کرد هه رکه سی که به ردو چیلکه یه کی له و به ردا نه وئ بکه و تابه ده مرد، پیاوانی له شکر که ده ستیان به هه لاتن کرد، هه موو ریبازیکیان به ره و دوا وه گرته به رو ویستیان خویان رزگار بکه ن، به لام بالنده کان به سه ریانه وه بون و له کوئیان نه بوونه وه هه موویان به هیلاک بردن، ئه بره هه بۆ خو شى به و به رده بارانه تووش بوو لاشه ی دا وه شا، پیاوه کانی ئه بره هه له کاتی گه رانه وه هه له اتن دا به ره و سه نعا ویستیان هه رچو نیک بئ ئه بره هه بگه یه ننه وه یه مه ن، به لام ئه و ده ردی کاریگر بوو، لاشه چه په له که ی به ره به ره ده رزی و په نجه کانی یه که له دوا یه که هه لده وهرین، هه تا گه یان دیا نه وه سه نعا له وئ له پیش گیان ده رچوونی دا سینگی له ت بوو، جه رگو دلی هاتنه ده ره وه به خراپترین شیوه گیانی پیسی ده رچوو!

به م پیه په روه ردگار ئه و سوپا گه وره و جه ربه زه یه ی له نا و بر دو که عبه ی پیروزی له ده ستی ناپاکان پاراست.

ئه بره هه و سوپا که شى بوونه په ندی زه مانه و چوونه زبڵدانی میژووه!!
 قورئانی پیروژ ئه م دا ستانه مان ئاوا بۆ ده گێریته وه ده فهرمووی: ﴿أَلَمْ تَرَ
 كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ، أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ، وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا
 أَبَابِيلَ، تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ، فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ﴾.

❦، رودای فیل و کاریگری و ده لاله ته کانی:

که خودای بالا ده ست سوپای ئه بره هه ی به و ده رده بر دو نه یه یشت شاری مه که وه خودی که عبه ده ستی ناپاکانه ی ئه بره هه یان پئ بگا،

قوره شیبیه کان هیندە ی تر لە پیش چاوی عەرەبەکان ریزیان پەیدا کرد،
بیرو باوەری ئەوەیان لا دروست بوو: کە قورەیش خۆشەویستی خودان و
خودا لە جیاتى ئەوان شەپى لە گەل لەشکری ئەبرەهە کردو لەناوی بردن،
هەروا ریزی کەعبەیان لە لا چەسپاو دُنیا بوون لەو کەعبە لای خودا
ریزیکى تاییبەتى هەیه!!

ئەمەش نیشانەیهک بوو لەخوداوەو پىخۆشکەرە بوو بۆ رهوانەکردنى
پیغمبرێک کەخودا لەمەککەدا دەینیرئ و کەعبە لەبت و بتپەرستی پاک
دەکاتەو، ریزو نرخى رابوردویى و بەهاو شکۆى خۆى بۆ دەگیریتەو و ئەو
ئایینە پەيوەندییەکی قول و چپو پپى بەو خانە بەریزەو دەبئ.
هەروا ئەم روداوە گەواھیدەری ئەو بوو کەپرهوانە کردنى ئەو پیغمبرە
نزیك بۆتەو!!

لەلایەکی ترەو عەرەبەکان ئەم روداوەیان بەلاو گرنگ بوو-
لەواقیعیشتا تابلئ ی گرنگ بوو - بۆیە کردیانە میژوو، زۆرشتیان پئ
میژوودار کرد، دەیانگوت: ئەو روداوە لەسالى فیل داروی داو، فلانکەس
ئەوئەندە سالا پیش سالى فیل لەدایک بوو، فیسار پاش سالى فیل بەوئەندە
سالا مردو... هتد سالى فیل تەصادوفی سالى (۵۷۰) ی زایینی دەکا،
خودا تۆلەى لەحەبەشییەکان ستاند، ئەو بوو فەرمانرەواییان لەیەمەن دا
لەدەست چوو، جەزیرەى عەرەب هەمووی لەشوینەواری دەسلەلاتی
مەسیحی و ئیستعماری حەبەشییەکان رزگاری بوو، دەربارەى دامەزراندنى
دەولەتى عەرەب (جەمال سرور) لەکتیبەکەى دا (قيام الدولة العربية) دەلئ:
بزوتنەوئەیهکی نیشتمانی لەدەولەى (حیمەر) دا سەرى هەلدا بۆ رزگار
کردنى یەمەن لەدەسلەلاتی حەبەشییەکان، ئەو بوو (سیف ذى یزن) داواى
یارمەتى لەفارسەکان کرد، کیسرا "پاشای فارس" سالى ۵۷۵ ی ز

سو پایه کی به قیادهی وههرهز ناردده یارمه تی دانی (سیف ذی یزن) ئەم
له شکره توانی له یه مه ن دا حه به شیهه کان بشکینن.

❦ مه ککه له سهرده می رهوانه کردنی پیغمبر و په یدابوونی ئیسلام:

زۆر له وانیهی ئاگاداری بارودۆخی مه ککه نین له زۆر له وانیهی ئاگاداری
بارودۆخی مه ککه نین له پۆژگاری پیش هاتنی ئیسلام و ههروا له سهرده می
هاتنیشی دا، ئەوانه ئاگاداری پۆژگاری عه ره ب و میژوو شیعوو ئاستی
پۆشنبیری و داب و نه ریت و هه لئس و کهوتیان نین و نازانن ئاستی ژیارو
ئهدب و شیعره قوره یشی یه کان له سهرو بهندی هاتنی ئیسلام دا چۆن
بووه، پێیان وایه مه ککه ئەو کاته گوندیکی بچوک بووه، واگومان ده بهن
ژیان له وئ دا ئەو کاتانه له روی عه قلی و کۆمه لایه تی و ژیاره یه وه له قوناغی
مندالی دا بووه، بریتی بووه له چه ند کۆخ و که پرو ره شمال و خانوه قورینه،
ژیان تییان دا ژیان خیه و ت نشین بووه، لی ره و له ویش ته ویله ی حوشتر و
ئاغه لی مه پرو بز و پشتری و ئاخوپی ئەسپ و ماین له قه راخی شیوو
دۆله کانی دا بنیات نراون، دانیشتوانی به ژیان کوله مه رگی و ژیان زبرو
چه رمه سه ری پۆژگاریان به سه ربردوه، خواردنیان نانی بی پێخور، یان
گۆشتی نه کولاو و نه برژاوی حوشتر بووه، پۆشاکیان زبر بووه و له خوری و
کولکی حوشتر به ره مه میان هیناوه، هیچ گوێیان به وه نه داوه خواردن و
خواردنه وه ی به تام و له زه ت بۆ خویان دابین بکه ن، پۆشاکه ی جوان و رازاوه
له بهر بکه ن، ژیان نه رم و نۆلیان به خووه نه بینیه وه سه ت ناسک و خه یال
به رفراوان نه بوون!!

بیگومان ئەم وئە کیشان و دیمەن رانواندەنە بەو شیۆه پاشکەوتویی یە، هەرگیزاو هەرگیز لەگەڵ واقعی میژوویی و ئەو نووسینە پەرت و بلاوانە ی کە لەدوو توویی دیوانە شیعو ئەدەبیەکانی جاھیلی دا کەدەربارە ی وەصفی مەککە تۆمار کراون، یەک ناگرەو، ئەو حال و وەزعی دانیشتوانی مەککە بەواقعی تییدا ژیاون لەناوەراستی سەدە ی شەشەمی زایینی دا، ئەو عادات و ئادابە ی ئەوان پەپەرە یان کردو، هەروا زۆر لایەنی تری ژیاانی ئەوان کە لە سەرچاوەکانی میژوودا ئاماژەیان پێ دەکری، هەموو ئەمانە ئەو راستییەمان لە لا چڕ دەکەنەو کە کۆمەلگای مەککە لەسەر بەندی هاتنی ئیسلام دا لەقوناغی وەرچەرخان دا بوو. یان بلیین قوناغیکی دورو درێژی بریبوو بەرەو ژیارو شارەستانیەت، مەککەش بو خۆی لەو سەردەمەدا گەرە شاربوو، ئەگینا لەگەڵ ئەو وەصفانە ی کە قورئان بو مەککە ی تۆمار کردون یەک ناگرەو. ئەو ناو و صیفەتانە ی قورئان بو مەککە ی لەخۆ گرتوون شیاوی گوندی بچوک و ژیاانی رەشمال نشینی نیە، بەلکوو ئەو ناو و صیفەتانە ی شاریکی گەرەو خاوەن سشارستانیەتن. ئەو تا قورئان مەککە بە (أم القرى) ناو دەباو دەفەرموی: ﴿وَالثَّيْنِ وَالزَّيْنُونِ، وَطُورِ سَيْنِينَ، وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ سورة التین/ ۱-۳.

یان دەفەرموی: ﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ، وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ. الْبَلَدِ (۱-۲)﴾.

لەراستی دا مەککە و دانیشتوانی مەککە لەهەموو رویەکەو هەر لەناوەراستی سەدە ی پینجەمی زایینی یەو لەقوناغی بەداوەت و رەشمال نشینی یەو گواستبوویەو بو قوناغی شارەستانیەت، هەرچەندە شارستانیەتەکە سنوور دار بوو، لەدوای ئەو میژووە، دانیشتوانی مەککە بەگشتی پابەندی یاسا و نیظامیک بوون کە لەسەر بنەمای ریک کەوتن و لیک تیگەیشتن و پرس و راو دا بەشکردنی بەرپرسیاریتی و ئەرکەکان

دامه زرابوو، هرکه سهو ئه رکی تایبه تی خوئی له ئه ستۆ بوو، ئهم یاساو نیظامانه هه موویان له سه ر دهستی قوصه ی کوپی کیلاب پینجه مین باپیره گه وره ی پیغمبر (درووی عسرای له سه رین) دامه زرابوون، هه لبه ته ئاوه دانی مه ککه به پیئی سروشتی بارودۆخه که ی له چوار چیه یه کی ته سک داخوئی ده نواند، مه ککه که وتبوه نیوان دوو کیوه وه، یه کیکیان کیوی ئه بو قوبه یس که به سه ر ته پۆلکه ی صه فادا ده پوانی، ئه ویتریان کیویکه پیی ی ده گوتری: (الأحمر) له پیش هاتنی ئیسلام دا پیی ی ده گوترا (الأعرف) ئه ویش ئه و کیوه یه: که به سه ر (قصیقعان) دا ده پوانی، وه ئی هه بوونی که عبه له و دۆله داو ئه و ریزو نرخه ی بو دراوسئ یه کانی و مجیورو کاربه ده ستانی به تایبه تی و دانیشتوانی ئه م شیوه (واته: شیوی مه ککه) به گشتی ده سته به ر بوو و، ئه و شه ره فمه ندی و شان و شه وکه ت و ئه من و ئاسایشه ی بو دانیشتوانی شاری مه ککه هه بوو، زۆر له هۆزه کانی هه لئابوو به تایبه تی خیله کانی ده ورو پشتی که ده سته بهرداری ژیا نی سارانشینی بن و بگوازنه وه بو مه ککه و تییدا نیشه جئ بن، به مه ش ئاوه دانی مه ککه گه شه ی کرد، به تییه ربوونی پوژگار خانوه کانی به ناو شیوو دۆله کانی دا په لیان هاویشت و خانووی به به رد یان به به ردو خشت دروستکراو جیگای ره شمآلۆ خیمه ی گرته وه، گه شه کردنی ئاوه دانی و به رفراوانبوونی خانوو به ره وزۆر بوونی دانیشتوانی وای کرد سنووری شاره وانی شاری مه ککه له سه ره وه و له خواره و پیوه بجئ و له مه سجد ولحه رامه وه بگاته (بطحا و مکه) ئه مسه ره و سه ری شیوه که .

له سه ره تاوه مه ککه یی یه کان له به ر ریز گرتن له مالی خودا خانوه کانیان وا دروست ده کرد: که هۆده کانیان چوار گوشه نه بی، دوایی ورده ورده راهاتن و چ دژایه تییه کییان نه بیینی له وه دا که خانوه کانیان له شیوه ی چوار گوشه یی دا بنیات بنین.

وہلّی لەگەڵ ئەوێش دا خانووەکانیان لەخانووی کەعبە بەرزتر دروست نەدەکرد.. هەندێ لەمیژوو نووسان ئاماژەیان بۆ ئەو کردووە کە ئەهلی مەککە بۆ ریز گرتن لەکەعبە خانووەکانی خۆیان بازنەیی دروست دەکردن، یەكەم کەس کە خانووی خۆی بەشیوەی چوار گۆشەیی دروست کرد حەمیدی کوپی زوھەیر بوو، ئەویش قورەیشی یەکان دژی وەستان و ناپەزاییان بەرامبەر کارەکەى دەربەری..

خودا پێداوو دەولەمەندەکانیان خانووەکانیان بەبەرد دروست دەکردو هەر خانوێکیان لەچەند ژوریک پیک دەهات، هەر ژوورەو دوودەرگای بەرامبەر بە یەکی تێدا بوو، بۆ ئەوێ ئافەرەتەکانیان لەکاتی هاتنی میواندا بتوانن لە دەرگاکی ترەو دەرجن.

دیمەنى شارى مەککە لەسەر کۆی بەبو قوبەیسەو کە لەخۆر هەلاتەو بەسەر مەککەدا دەپوانی، بەشیوەی لاکیشەیی لەباشوورەو بۆ باکور لەدۆلیکی تەنگە بەردا دیتە بەرچاو کە مڕۆڤ لەو بەرزیهو سەیری دەکا، سەرەتا تاباش لیى ورد نەبیتهو بەزەحمەت خانووەکان لەئەرزە کە جیا دەکاتەو. بیگومان ئەو کۆو روت و رەقەن و چەقانانەى دەوری شارى مەککە یان داو لەنیوان شارەکەو کۆوکان دا هیچ شیناوەردو پەلە درەخت و بیشەلانیك نیه لیکیان جیا بکاتەو، سەربانی خانووەکانی (یان بلیین: بنە بانی خانووەکانی) بەچەو بەردی کۆو داپو خاوەکان داپوشرابوو ئەو چەو بەردو تاویرانەى لەکۆوکانی دەوروبەری گلۆر دەبوونەو دەکەوتنە بنە بانی خانووەکانیان.

وہلّی دواى ئەوێ کە هەندێ لەدیمەنەکە ورد دەبیتهو ئەو وردە وردە دەتوانری خانوو مألەکان لەزەویە کە جیا بکەیتەو. جادەو کۆلانەکانی دەردەکەون، مڕۆڤ لەنکاویك دیمەنى شاریکی گەورەى بۆ دەردەکەوێ،

سەری لەگەرهیی و پان و پۆری و بلاو بوونەوهی بەناو شیوو دۆلەکانی دا سوپ دەمین، تا چاو هەتەر بکا هەر شارەو ئەمسەرەو سەری دیار نیە، زۆر جار مەروە گەورە بوونی ئەو شارە بەشیوەیەك لەموعجیزە دادەنێ و بەشیوەیەکی ئاسایی حسیب ناکا، پەنا بەردو کاوہ شاخ و ئەشکەوتەکان هەموویان بوون بەخانوو شوینی تیدا حەوانەوہ، قوژبن و قەدپال و شیوو دۆلەکانی تیکرا بوونە گەرەکی پان و بەرفراوان و چەندیك پڕوانی ئەمسەرەو سەری نابیندری.

١٠، ئاوەدانکردنەوهی شاری مەککە سەر لەنوێ:

ئاوەدانبوونەوهی مەککە و گەشە کردنی لەسەر دەستی قوسەیی کوپی کیلاب بوو، ئەو بوو قورەیشییەکانی لەشاری مەککەدا گرد کردەوہو لەمەککەدا نیشتەجێ ی کردن، نەخشە و پلانی دروستکردنی خانووەکانی بۆ کیشان، هەر تیرەو بەرە بابێکی ھۆزی قورەیشی لەشوینیکی مەککە دا دامەزراندو گەرەك و خانوو کۆلان و پێگەکانی دیاری کردن.

کوپرەکانی قوسەیی دوای مردنی باوکیان شاری مەککەیان باشتەر پیکخست و گەرەك گەرەك و ھۆبە یان کردو خانوو بالەخانەیی چاکتر و ریک و پیک تریان تیدا بنیات نان و بوونە شار نشین و وازیان لەکوچ و کوچباری ھینا، ئەگەر یەکیکیان گەرەکیکی پێ ناخۆش بایە، دەیتوانی خانووەکی بفروشی و بچیتە گەرەکیکی تر. ئیتر لەسەر ئەو بنەمایانە قورەیش لەمەککە دا بێ کیشەو ئەندیشە ژانیان بەسەر دەبرد!!⁽³⁴⁾

⁽³⁴⁾ ھەندێ میژوو نووس پێیان وایە شاری مەککە تاسەر دەمی قوسەیی خانووی تیدا نەبوە، دانیشتوانەکانی ھەموویان دەوار نشین بوون، بەپۆژا لەناو مەککەدا بوون و بەشەو چوونە دەورووبەری .

ریکخستنی ژیان و دابه شکردنی ئهرك و بهرپرسیاریتی قوسه ی کوپی کیلاب پیاوئیکی ژیرو ئازاو سهخی تهبیعت و دهست و دل فراوان بوو، له لای گهل و نه ته وه ی قورهیش ریژیکی تایبه تی هه بوو پیاو ماقول و قسه رویشته بوو، له کاروباری دونیادا کاراما و لیزان بوو، دووربین و عاقلمه ندو هوشیار بوو، کاروباری (الحجابه) ⁽³⁵⁾ و (السقایه) ⁽³⁶⁾ و (الرفاده) ⁽³⁷⁾ و (الندوة) ⁽³⁸⁾ و (اللواء) ⁽³⁹⁾ گرت ههست خوئی و خوئی سهروکاری دهکردن.

قوسه ی بو خوئی (دار الندوة) ی له په نا که عبه دا دامه زرانده، ده رگا که ی خسته سه ر مزگه وتی که عبه. ئه م (دار الندوة) یه دیوه خانی قوسه ی کوپی کیلاب بوو، له م دیوه خانه دا قورهیشی یه کان گفته و گوئیان ده کرد، بیرو رایان ده گوپییه وه، فه رمان و بریاریان ده رده کرد، هه ر ئافره تی که له مه که ده ماره بکرایه، هه ر پیاوئیکی قورهیشی ژنی ماره بکرایه، هه ر کی شه و نی زاعی که هات بیته پی شیان، هه ر بریاریک درایی ده رباره ی شه رو ناشتی له گهل هؤزو خیل له کانی کاتی ترده، ده بویه له م دیوه خانه دا بکری و له م ماله دا بریار ی له سه ر بدری، هه ر کچیک پی بگه یشتایه شوی بکرایه پو شاک ی بوکی نی له بهر بکرایه، ده بویه له م خانه دا پو شاک ی له بهر بکرایه و له و یوه به بووکی براهه.

فه رمان و بریارو ئاموژگارییه کانی قوسه ی له پوژگاری ژیان ی داو له دوا مردنی شی له ناو قورهیشی یه کان دا وه کوو ئایین په ی ره وی کراوه، هه رچی

(35) الحجابه: واته: زیوانی که عبه.

(36) السقایه: واته دابه شکردنی ئاو به سه ر حاجیان دا.

(37) الرفاده: پی شکه شکردنی خو رک بو حاجیان.

(38) الندوة: هؤلی وتو ویترو بیرو راگو پی نه وه.

(39) اللواء: هه ر نیش و کاری که په یوه ندی به شه رو ناشتی یه وه هه بی.

گوتیبیہ تی رت نہ کراوہ تہ وہ، ہرچی دڑی بیرو پاکانی ئەو بووبی کاری پی نہ کراوہ، ہرکے سیك لہ بنہ مالہی قوسہی نہ بووبی تاتہ مہنی نہ گہیشتبیتہ چل سال بوی نہ بوہ بجیتہ (دار الندوة) وہ. بہ لام بنہ مالہی قوسہی و ھاوپہیمان و سویند خورانیان گہورہو بچوکیان، بویان ہہ بوہ بچنہ ناو خانووی پراویژہوہ (دار الندوة) کہ تایبہت بوو بہم بنہ مالہ قورہیشیانیہ (بہرہی ہاشم، بہرہی ئومہییہ، تیرہی مہخزوم، تایہفہی جومہح، لقی سہم بہرہبابی تہیم، مہخزوم، پیڑی عودہی، نہوہی عہدی، وہچہی ئەسہد، کوپانی نہوفہل، خانہوادہی زہرہ) ئەمانہ دہتاقم بوون دہ بہرہو بنہ مالہ بوون.

لہدوای مردنی (قوسہی) بہرپرسییہکان لہناو قورہیشییہکان خویان دا دابہش کران، نہوہکانی ہاشم (بنو ہاشم) دابہشکردنی ئاو بہسہر حاجیانان دا بہرکہوت. بہنو ئومہییہ کاروباری ئالای قورہیشیان لہئەستۆ گرت، بہرہی نہوفہل ئەرکی دابہشکردنی خواردہمہنی بہسہر حاجیانان داخراہی ئەستۆ، بنہ مالہی (عبدالدار) ئەرکی پەییوہست بہ (اللواء)⁽⁴⁰⁾ و زیوانی و حیجابہوہ یان لہئەستۆ بوو، ئەرکی راویژکاری لہئەستۆی ھۆزی (بہنو ئەسہد) دابوو، پیاو ماقولانی قورہیش ہەتا پرس و رایان بہعاقلمہندانی بہنو ئەسہد نہکردایہ بریارن لہسہر ہیچ شتیک نہدہدا، ئەگہر ئەوان رایان لہسہر بدایہ ئەمجار قورہیشییہکان رەزامہندی خویان لہسہر دہدا.

لہکۆمہلگای مہککەدا بہرپرسیاریتی لہنیوان پیاو ماقول و عاقلمہندانی قورہیش دا دابہش کرابوو، ئەم پیاوہ بہرپرسانہ ھەلبژێردراوی ئەوان بون،

⁽⁴⁰⁾ لیواء: ئالایک بوو دہکرا بہنوکی رەبہوہ لہکا تی چون بۆ شہر لہگەل دوزمن دہچەقیندرا.

بروایان بهر یزو را دروستی و لیها تو بیان هه بوو، هه رچییه کی ئەو برا گه وره بهر پرسانه بیان کردایه قوره یشییه کان پیوهی پابه ند ده بوون. بۆ نمونه کاروباری خویندان و پیتاک و قهرز بژاردنه وه له ئەستۆی پیاو ماقولیکی تیره ی ته میم بوو، پشتاو پشت ئەم بهر پرساریه تییه یان له ئەستۆدا بوو تا گه یشته ئەبو به کری صدیق رهزای خوای لی بی. که له م بنه ماله یه بوو، هه رکاتی برا گه وره ی ئەم بنه ماله یه قهرز، یان خوینیکی له ئەستۆ بگرتایه و داوای له قوره یشییه کان بکردایه هه موویان پشتگیریان ده کردو ده چونه ژیر باری قهرزو خوینه که وه، ئەگه ر ئەم کاره یه کیکی ترو له تیره یه کی تر، له ئەستۆی بگرتایه، که س هاوکاری نه ده کرد... هه روه ها کاروباری (القبة) و (الأعنة)⁽⁴¹⁾ پشتاو پشت له ئەستۆی تیره ی (به نو مه خزوم) دا بوو تاسه ره گه یشته خالیدی کوپی وه لید که له م هۆزه بوو.

کاروباری شالیاری (سه فاره ت) له ئەستۆی بنه ماله ی (عدی) دابوو پشتاو پشت تاسه ره گه یشته سه ر عومه ری کوپی خه تاب که له م بنه ماله یه بوو.

ئه رکی سه فاره ت ئەوه بوو هه رکاتی شهرو هه را له نیوان قوره یش و هۆزی تردا بهرپا بوایه، بۆ کوژانه وه ی ئاگری شهرو دان و سان و وتو و یژ ئەم براگه وره یه: که سه فیری قوره یش بوو ده که وته خوو به کاری خو ی هه لده ستا. ئەگه ر هۆزیک شانازی بکردایه به سهریان دا به باوک و باپیرو ئاکارو رفتاری هۆزه که یان خو یان هه لبنایه وه ئەوه داوایان لی ده کرد ئەو بهرپه رچییان بداته وه و شانازی و سه ره رییه کانی خو یان رانویستی. سه فوانی کوپی ئومه ییه که له هۆزی (به نو جومه ح) بوو کاروباری په یوه ست به (ازلام) تیرو

⁽⁴¹⁾ القبة: بریتی بوو له خیمه یه که هه لده درا بۆ کوژدنه وه ی ئازوخه و پیداو یست سوپا له کاتی شهردا. الأعنة: پیداو یستی ئەسپ و ولاغه بهرزه له زین و هاوسار و ئالیک.

پشك، ھەر كارىكى گرنگ دەبوايە ئەو تىرو پشكى بۇ بگريتهو، كاروبارى پەيوەست بەو ملك و مالى ديارى دەكرا بۇ بتهكانيان خرابوۋ ئەستوى ئەلحاريشى كوپى قەيس.

ج، جم و جۆلى بازىرگانى و ناردن و ھىنانى كالا بۇ ناو مەككە:

قورەيشىيەكان سالانە دوو جۆر كاروانى بازىرگانييان دەكرد، ھاوينا سەفەرى بازىرگانييان بەرەو شام ئەنجام دەدا، زستانىش كاروانى ولاتى يەمەنيان دەكرد، مانگەكانى ھەجىش لەمانگە قەدەغەكراوكان بوون، مانگى زىپىنى ەرەبەكان بوون، لەو مانگانەدا ەرەبەكان لەقەراخ كەعبەو لەناو سنوورى ھەرەم دا بازاريان دەكردنەو، كالاي جؤراو جؤريان تيدا رادەنواند، لەھەر چوار لاو لەنزيك و لەدوورەو ھەك روياں دەكردە ئەو بازارانەو پيداويستى خويان لەكالاي جؤراو جؤرە دەكپى و بەرەو ولاتى خويان دەگەرەنەو، بىگومان لەكتىبە ميژوويى يەكان دا ناوى زؤر بازاري جؤراو جؤرە لەمەككە دا كراون ھاتوۋ، ھەبوونى ئەو بازارانە نيشانەى ئەو ھەن كەلەو پۇژگارەدا مەككە پيشكەوتن و شارەستانىيەتيەكى باشى بەخويەو ەبينيۋ، لەو بازارانەى مەككەى ئەو سەردەمە: كە ناويان ھاتوۋ بازاري ەطر فروشى، بازاري ميوەى جؤراو جؤر، بازاري خورماى تەپو تازە، ھەروا كوچەو شوپنى كەلە شاخ گرتن و سەرتاشين و بەجيا ھەبوۋ، گۆرەپانيكى گەورەو بەرفراوان ھەبوو گەنم و جؤو رۆن و ھەنگوين و دانەويلەى تر كەلە دەرەوۋى مەككەو بەكاروان دەھينراو رادەنویندراو دەفروشا، كوچەيەكيش ھەبوو بۇ پىلاو فروشتن و چاككردن و دروستكردن، بازاريكى تايبەتيش ھەبوو بۇ کوتال فروشى!!

دانیشتوانی مهککه له سهردهمی پیش هاتنی ئیسلام دا سهیرانگیان هه بوون، له کاتی گهرما دا ئیواران بۆی دهچون و خۆیان تیدا له گهرما دهشاردهوه، هه ندی له دهوله مهندهکانی قورهیش زستانیان له مهککه به سهر دهبردو هاوین دهچوون بۆ وولاتی (طائف) له وی کاتیان به سهر دهبردو خۆیان له گهرمای مهککه دهشاردهوه. له لایهکی ترهوه زۆر له گهجهکانیان به وه به ناو بانگ بوون که خۆیان قۆز دهکردو پۆشاککی جوان و به نرخ و ریک و پیکیان له بهر دهکرد، ته نانهت پۆشاککی هه ندیکیان سه دان دیره می تی دهچوو!!

جم و جۆلی بازرگانی له مهککه دا واپه ره می سه ند، بازرگانهکانی قورهیش جگه له کاروانی شام و یه مه ن بۆ زۆر ولاتی تر له ئاسیا و ئه فه ریکا دهویشتن و ئال و ویریان دهکرد، له ههر شاریک شتیکیان به دل بوایه و بیانزانیایه سوودی ئی دهکهن دهیانکری و باریان دهکرد بۆ بازارهکانی مهککه، ئه وه بوو له ئه فه ریکا وه صه فع و عاج و ئالتون و داری ئابه نووسیان دههینا، له یه مه نه وه پیست و بوخوزو پۆشاکیان دهبرده وه بۆ مهککه، له عیراقه وه (توابل) ففل و به هارات و زهرده چه وه و ئه و جۆره شتانهیان دبرده وه، له به رو بوم و کالای هیندو ستانه وه ئالتون و قصیدیر (زهنگ) و به ردی گرانبه ها و عاج و داری صه ندهل و ته واییل و زه عفهرانیان دهگواسته وه بۆ مهککه.

له میصرو شامیشه وه زه یت به هه موو جۆره کانیه وه، (اغلل) کراسی ژیر زری و چه کی شه ر به هه موو جۆره کانیه وه، قوماشی ئاوریشم و عه ره قی جۆراو جۆریان دهبرده وه بۆ بازارهکانی مهککه.

له هه مان کات دا قورهیشیهکان هه ندی جار کالای عه نتیکه و خۆ ولاتیان به دیاری ده نارد بۆ پاشا و مه لیکه کان، له نایابترین ئه و شتانه می بۆ

ئەم مەبەستە ھەلیان دەبژارد پێستی دەباغ کراو بوو، ئەو ھەتا قورەیشی یەکان کاتیکی (عەبدوللای کوری رەبیعە و عەمری کوری (العاص) ی کوری (وائیل) یان نارد بۆ لای نەجاشی پاشای ھەبەشە بۆ ئەو ھە موسولمانانە کۆچییان کردبوو بۆ ئەو ولاتە بیانگیزیقەو ھە بۆ ژیر دەسەلاتی قورەیش، لەگەڵ ئەو دوو کەسەدا لە کالای خۆمالی مەککە، چەند دیارییەکیان بۆ نەجاشی نارد دیارییەکانیش بریتی بوون لە پێستی دەباغکراو.

جاو ھەبێ بازگانی کردن لە مەککەدا تاییەت بووبێ بە پیاو ھە، بە لکو ئافرەتانیش جم و جۆلکی بەرچاویان ھەبوو لەم بوارەدا، چەند ئافرەتیکی ساماندار ھەبوون کە سەرگەرمی بازگانیکردن بوون، کاروانیان دەنارد بۆ شام و یەمەن و شویئەکانی تریش، لەناو ئەو ئافرەتانەدا خاتو ھەدیجە ی کچی خوێلید ھەنظەلییە ی دایکی ئەبو جەھل ناویان بەزەقی لە میژوودا تۆمار کراو. قورئانی پیرۆز کە دەفەر موی: ﴿وَلَا تَمْنُوا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرَّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ (۳۲) سورە النساء، ئاماژە بۆ ھەبوونی ئەو ئافرەتە ساماندارە بازگانانە دەکا.

ح، حالەتی ئابوری و چۆنیەتی دراو و ئامیری پیاو ھە
کێشانە:

و ھەکوو ئاماژەمان بۆ کرد مەککە لەبۆاری بازگانی دا زۆر پێشکەوت، زۆر لەدانیشتوانی دەوڵەمەند بوون، سەرھەت و سامانیان زیادی کردو گەییشتە ئاستیکی خەیاڵی.

ئەوھتا لەکاتی بەرپابوونی غەزای بەردا کاروانی قورەیش کە لەشامەوھ دەگەرایەوھ پێک هاتبو لەھەزار حوشتەر بار، نرخێ کالاکە ش پەنجا ھەزار دیناری رومی بوو.

لەو سەرەدەمەدا دانیشتوانی مەککە لەبازارەکانیان دا مامەلەیان بە دراوی ئێرانی (ساسانی) و رومی یەوھ دەکرد⁽⁴²⁾ لەبازارەکانیاندا تەرازیان

⁽⁴²⁾ بەگوێرە ی لیکۆئینەوھ و پشکنینەوھ دەرکەوتووھ کە دراوی سەرەدەمی پیش ئیسلام و لەسەرەتای پەیدابوونی ئیسلامیش دا دووجۆر (ا) دیرھەم (ب) دینار دیرھەم دووجۆری ھەبوھ جوړیکیان نەقشی فارسی بەسەرەوھ بووھ پئی ی گوتراوھ (بغلیه) و (سرداء دامیه) جوړەکە ی تریان نەخشی رومی لەسەر بووھ بەزۆری پئی ی گوتراوھ (طبرية) و (بیزه نطییه) ھەموو ئەم دراوانە لەزیو دروست کراون کیشەکیان جودا وازی تیدا ھەبوھ بۆیە ئەو کاتە دانیشتوانی مەککە بەکیشانە حیسابیان بۆ کردوھ نەک بەژمارە، پوختە ی راوو بۆ چوونی زانایانی ئیسلام ئەوھ دەگەییەنئ دیرھەم کەشەرعی ئیسلام ئیعتباری بۆ کردوھ کیشەکە ی (۵۵) دنکە جوئی مام ناوندییە، کیشی (دە) دیرھەمیش ھوت مثقال ئالتونە. کیشی (۱) مثقال لەزێری خالص ھەفتاو دوو دنکە گەنمە، ئیبنو خەلدون دەلێ زانایان لەسەر ئەو حیسابە کوپایان ھەیە.

لەسەرەدەمی پیغمبەردا (درووی عمرای لەسەری) دراوی زێر بەزۆری کاری پئی کراوھو لای عەرەبەکان مۆتەداوھل بووھ، دینار لەزێر بووھ، لەسەرەدەمی پیش ئیسلام و سەرەتای ئیسلامیش دا لەشام و لای عەرەبەکانی حیزازیش دینار رومی بووھو لەولاتی رومییش دا سکە ی ئی دراوھو وینە ی پاشای رومی بەسەردا دراوھ کەوھ بوو، ناوی ئەو کەسە ی لەسەر دراوھ کە دەنوسرا بەرومی دەنوسرا، دراوی رومی زۆر لەکۆنەوھ ھەبوھ، تانیستاش لەھەندئ ولاتی ئەو روپی دا رەواجی ھەیە. لەئینجیلێش دا چەند جاریک دینار باس کراوھ، ئەو پوژگارە ی پیش ئیسلام دینار بریتی بووھ لە میثقالیک، کیشی میثقالیش وەکوو گوتمان ھەفتاو دوو دنکە جوو بووھ لەدەنکە جوئی مام ناوھندی . ئەو ی کەمەشوو روپا پئی کراوھ ئەو یە وەزنی میثقال نە لەپیش ئیسلام و نە لە دوا ئیسلام نەگوپاوھ لەدائیرە تۆلمە عاریفی ئیسلامی دا ھاتووھ دەلێ: دیناری بیزەنتی-

هه بوه، کیشان و پیوانیان نه نجام داوه دهر باره ی ئامیری کیشان و پیوانه ر به و موردو ریطلو حوقه و میثقالیان به کار هیئاوه، له باره ی کیشانه وه زور موفره داتیان زانیوه، زانیارییان دهر باره ی حیساب زور باش بووه.

۸، دهوله مه نده کانی قوره یش و خوشگوزهرانه کانیان:

هه ندی بنه ماله و خیزانی قوره یش مه شهوور بوون به سامانداري و دهست رویشتویی و خوشگوزهرانی، له ناو ئهم بنه ماله و خیزانانه دا به نو

= ۴,۵۵ گرامه. خور هه لاتناس (زمبارو) له و دئیره تولمه عاریفه دا دهلی: میثقالی مه کی کیشه که ی ۴,۵۵ گرامه، ریژه ی نیوان دیره م و دینار (۷): (۱۰) دیره م ۷/۱۰ مثقاله، له سه رده می ئه مه وییه کان دا عه بدولمه لیکي کوپی مه پوان هه ندی چاکسازی له بواری ئابووری دا نه نجام دا کیشی مثقالی دا به زاند بو (۴,۲۵) گرام. وهلی به رامبه ری له به هادا - وه کوو له کتیبی هه دیش و ری بازی شه رعزانان دا دیاری کراوه و له میژوودا چه سپاوه - ئه وه یه دینار به رامبه ر (ده) دیره م بووه، ئه وه تا له سونه نی ئه بو داودا له عه مری کوپی شوعه یب له باوکییه وه له باپیرییه وه ریوایه ت ده کا ده لی: نرخي خوین واته خوینی کوژاو له سه رده می پیغه مبه ردا (درودی عربی لسه ر) (۸۰۰) دینار یان (۸۰۰) دیره م بووه. نه ته وه ی موسولمان هر له هاوه لانی پیغه مبه ره وه و به ره و دوا تا کوړا (إجماع) ی له سه ر چه سپا، به وه ره قناریان کردووه. ئه وه ی ده بیته به لگه له سه ر ئهم ریژه یه ئه و ئامازو ته صریحه یه که دهر باره ی نیصابی دراوی جوړی دیره م که زه کاتی ئی ده که وئو له گه ل ئه و بو چون و بریاره ی زوربه ی زوری فوکه ها دهر باره ی نه ندازه ی ئه و ماله ی زه کاتی تیدا واجب ده بی له زیر، گوئیانه نیصابی زیر (۲۰) میثقاله و نیصابی زیو دووسه د دیره م مه. که وابوو له سه رده می پیش ئیسلام و سه ره تای ئیسلامیش دا دیناریکی زیر به رامبه ر به (ده) دیره م بووه، ئیمام مالیک له کتیبی (الموطأ) دا فرمویه تی: ئه و رایه ی جی ی متمانه یه، ئه و ری بازه ی لای ئیمه هیچ خیلافی تیدا نیه ئه وه یه زه کات له بیست دینار دا واجب ده بی هه ره کوو له دووسه د دیره م دا واجب ده بی.

ئومەییەو بەنومە خزوم دیاریترین ساماندارەکان بوون، ھەروا لەنیو ئەو قورەیشییانەى کە مەشھوربون بەسامانداری و کۆکردنەوہى مال و سامان و گەشەپێدانى بارى ئابورى خۇیان (الولید) ى کورپى (المغیرة) و (عبد العزی) ئەبو لەھەب و ئەبو ئوحەیحەى کورپى سەعیدى کورپى (العاص) ى کورپى ئومەییە بوون، تەنانەت ئەم ئەبو ئوحەیحەى بەسى (۳۰) ھەزار دینار ھاوبەشى کرد لەو کاروانەى بەسەرۆکایەتى ئەبو سەفیان و عەبدى کورپى ئەبوریعە (المخزومی) بو شام بەرێکەوت، ھەروا دەولەمەندیکی تری قورەیش کەبەناو بانگ بوو، عەبدوللای کورپى جەدعانى (التمی) بوو کەلەپیالەى زیڤدا نەبواى شەراب و ئاوى نەدەخواردەو، پیاویکی دەست و دل فراوان بوو، ژمارەییەکی زۆرى فەقیر و ھەژار نان دەدا. ھەروەھا عەباسى کورپى عەبدولموتەلیب یەکیک بوو لە دەولەمەندەکانى قورەیش، پیاویکی نانبدەو سەخى سروشت بوو، زۆرى یارمەتى ھەژاران دەدا، سود خوریکی بەناو بانگ بوو ھەتا ئایینى ئیسلام ھات و پیغمبر (ﷺ) (فرودى عرابى لەسەران) بەتاککردنەوہى مامەلەى ریبى ئامیزى راگەیانندو یەکەمجاریش لەمال و سامانى عەباسى مامیەو دەستى پێ کرد، ئەو بوو لەحەجى مائناوایى دا لەوتارەکەى دا فەرمووی (وَأُولَ رِبَا أضعه ربا العباس بن عبد المطلب) لەناو قورەیشى یەکانى مەککەدا کەسانیک ھەبوون خەریکی رابواردن و خوشگوزەرانى بوون کۆپو مەجلیسى رابواردنیان ئەنجام دەدا، کورسى و میزى رازاوەیان ھەبوون، یانەى خواردنەو و رابواردنیان ھەبوون، تییدا کۆدەبوونەو و دەیانخواردەو و سەر خوش دەبوون. زۆربەى زۆرى یانەو ئەنجومەنى پیاو ماقولانیان لەبەردەم مائەکانیان دا دەبەسترا، شیعیان تییدا دەخویندەو، شاعیرە بەناو بانگەکانى ئەو پوژگارە وینەى لەبیدی کورپى رەبیعە ئامادەى ئەو جوړە کۆپو مەجلیسانە دەبوون و شیعیان تییدا دەخویندەو.

دهلین: عہدولموتہ لیبی کوپی ہاشم لہ سیبہری دیواری کہ عہہ فہرشی
 بو پادہ خراو کوپہکانی لہ دہوری فہرشہ کہ دادہ نیشتن، چاوہ پئی ہاتنی
 باوکیان دہکرد ہیچیان زاتیان نہ دہکرد لہ سہر فہرشہ کہ دانیشن. لہ بہر ریز
 گرتنیان لہ باوکیان .

۱۰. پیشہ سازی و روشنبیری و ناداب لہ مہککہ دا

قورہیشیہ کان زور گرنگیان بہ لایہنی پیشہ سازی نہ دہدا بہ لکوو
 بہ چاوکی سوکایہ تیہ وہ سہیریان دہکردو پییان عہب بوو ئو جوہ
 کاسبی یہ بکن. زوربہی کات (مووالی) و بنہ مالہی ناعہ رہبہ کان ئو
 کارہیان دہکرد، وہی لہ گہل ئو ویش دا بری جوہی پیشہ سازی کہ زور
 پیوستانی پی بوو دہستیان تیوہر دہدا، ہندی لہ خہلکی مہککہ پیوہی
 خہریک بوون، ئو ویش ریوایہت کراوہ دہلین خہبابی کوپی (الارت) شیر گہر
 بووہ، شمشیری دروست کردون، ہندی جاریش داویان لی کراوہ ئیشی
 بہ نناپییان بو بکا، خانوویان بو دروست بکا، ہلہبہتہ ئو ویش کریکاری
 روم و فارسی لہ بہر دہستا بوون!

ہندی لہ قورہیشیہ کان نووسین و خویندنیان زانیوہ، ہرچہ نہ
 بہ گشتی نہ خویندہواری دیاردہی ہرہ دیاریان بووہ، ہربویہ قورئان
 بہ نہ خویندہواری و ہصف کردون و دہفہ رموی: (هو الذي بعث في الأميين
 رسولا منهم). لہ ناو ہموو ولاتی جہزیرہ دا مہککہ و دانیشٹوانہ کہی و ہکوو
 ہموو گہورہ شاریکی تر لہ ولاتان دا نمونہی زہوقی پہ سہندو قسہ
 خوشی و نوکتہ سازی و ریگ ہندامی بوون. خاوہنی دابو نہریت و ئادابی
 بہرز بوون، زمان و زاراوہیان تہرازوی زمانی عہرہبی بوو، زاراوہ
 زمانہ کیان ستاندہر بوو بو ہموو دانیشٹوانی جہزیرہ و دہورو بہری،

لہناو عہرہبہکان دا مہشہور بوون بہ زمانپاراوی و قسہ شیرینی و تہعبیر دانہوہی وردو راست. دووریوون لہ زمان فسکی و نوتق خواری و حہرف گۆپی، کاریگہری زمانی ناعہرہبیان بہسہرہوہ نہبوو، بۆ خوشبہختییان لہناو ہہموو عہرہبہکان دا لہش و لاریان ریڭ و پیڭ و سہرو سیما جوان و روخسار شیرین بوون، لہناو ئادہمیزادی دہورو بہریان دا دیارو بہرچاو بوون. ئەو رەوشتە خەلقى و خولقیانەى کەبە گشتی پێیان دەگوتری: (الفتوة) مەردی و جوانخاسی (المروءة) مرقایەتى، کەشاعیرە عەرەبەکان لہشیعرەکانیان داو خەطیب و قسہ رەوانەکانیان لہو تارەکانیان دا پێیان دا ہہلگوتون بہرەوشتی بہرزو مەردانەیان دا ناو، لہوان دا بہزەقی دیار بوون. بۆیہ دہتواندری بگوتری: دانیشتوانی مەککە مامۆستای ئادہمیزاد بوون لہشہرو خیردا.

عہرہبہکانی مەککە زۆر گرنگیان بہریشہو نژادو ہہوال و بہسہرہاتی رابوردوانیان دہدا، ئەمجار گرنگیان دہدا بہشیعرو ئەستیرہ ناسی و کەشو ہہوا ناسی و زانیاری عہرافہو قیافہو کەمیکیش گرنگیان دہدا بہتەندروستی کەبہ تہجرہبہو ئەزمون فیری ببوون.

دہبارہی رازاندنہوہی ئەسپ و بہخیو کردنی زۆر شارہزا بوون: زانیارییہکی باشیان ہہبوو دہبارہی ئەندام و رەوشتەکانی ئەسپ و سوار چاک، ہەندئ پێگا چارہی نہخوشییەکانی ئەو پوژگارہ یان دہزانی و کاریان پێ دہکرد وەکوو داخکردن، بپینہوہ، خوین بہردان، کەلہ شاخ گرتن، دەرمان خواردن.

۴. هیزی سہربازی:

لہروی سہربازییہوہ دانیشتونانی مہککہ زور کۆک نہبوون، زور گرنگیان بہم لایہ نہ نہدہدا، زوربہی کات قورہیشییہکان ناشتی و ئارامییان پی خوش بوو، شہر خوازو شہرہنگیز نہبوون، ئەمەش دیاردہیہکە لە زوربہی ئەو کۆمەلگایانہی پشت بہکاسبی و بازرگانی دہبەستن و ئال و وێرو کاروان و کەلەک دہکەن رەنگ دہداتەوہ. ئەم جۆرہ کۆمەلگایانہ حەزیان لە ناشتی یەو ژیانانی شارەستانانی و ئارامی ھەلدەبژێرن و دہیانەوێ لەگەڵ کەسانی دیکە پەیوہندی ھەمە جۆر بێبەستن و سوودی پۆشنیری و ئابوری و ئایینی.... ھتد بۆ خۆیان دہستہ بەر بکەن، لەھەمووشیان گرنگتر باری ئابوری و باری ئەمن و ئاسایشہ، بۆیہ پەرورەدگار: کەمنەت بەسەر قورہیشییہکان دا دہکا، ئەم دولایہ نہ زەق دہکاتەوہ و دہفەرموێ: ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ، الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾. سورۃ قریش/ ۳-۴.

بۆیہ قورہیشییہکان تا بۆیان کرابی و دہستدریژیان نہکرا بیئتہ سەر و ھەستی بیروباوەرو خیلایہتیان بریندار نہکرا بی، بنەمای ناشتیخوازییان پەسەند کردوہ و یستووایانہ بەئارامی بژین و دوزمنی کەس نہبن و دژایەتی کەس نہکەن. وەلی وێرایی ئەوہش ھیزیکی جەنگی حیساب بۆ کرا و بوون، لەشەر و ناشتی دا قورساییی خۆیان ھەبوو، ئازایەتیان بو بوو بەنمونہ و باس دہکرا.

سوار چاکی گۆرہپانی شہر و جەنگ بوون، پاپەرین و رق ھەلسانی موچەراییانہی قورہیش (الغضبة المغریہ) لەناو جەزیرہدا مەشھور بوو، لەپەندو ئەدەبیان دا رەنگی داوہتەوہ بەئاشکرا ئاماژە ی بۆ کراوہ.

قورہیش لەشەر و جەنگ دا ھەرپشتیان بەخۆیان نہ بەستووہ بەلکوو ھیزی ئەحباشەکانیشیان بەکار دہیئا، ئەم ئەحباشانہ چەند بەرەباب و

تیره و لقيك بوون له هؤزه عه ربه كانی دهوروبه ری مهككه كه له هؤزی كه نانه و خوزه یمه و مودریكه و خوزاعه بوون و هاوپه یمان و سویند خوری هؤزی قوره یش بوون، هاریكارو هم ئاهه نگی یه كتریان ده كړد، هه روا قوره یشییه كان كومه لیک كویل و موالییان هه بوون كه بو شهر له پال قوره یشییه كان دا ناماده دهبوون و پولی کاریگه ریان ده گپړا. به كورتی قوره یشییه كان به ئاسانی ده یان تنوانی شهش حهوت هه زار جه نگاوه ر زیاتر بنیرن بو شهر، به لكوو له شه پری مه شهو به (الأحزاب) توانییان ده هه زار جه نگاوه ر بنیرن بو شهر، ئه مهش گه وړه ترین هیزی شه پكره بوو كه میژووی دوورگه ی عه رب پیښ ئیسلام به خو یه وه بینیه و.

۱. مهككه گه وړه شاری جه زیره و پایته ختی گیانی و كومه لایه تی:

به هوی ریزی كه عبه و پله ی ئایینی و باری ئابوری و به دهسته وه گرتنی جلّه وی بازرگانی و پیشكه وتن له روی شاره ستانی و ئه ده بی و زور لایه نی تری ژیان وه شاری مهككه بوو به گه وړه شاری جه زیره ی عه رب و کی پرکی ی له گه ل شاری (صه نعاء) ی یه مهن ده كړد، له وه دا کامیان بییته پایته خت و زه عامه تی جه زیره به ده ست بیئی، به لام مهككه به هوی كه عبه وه هه رزو به سه ر صه نعا دا زال بوو جلّه وی گه وړه شاری و پایته ختی ئی ستاند، به تایبه تی دوا ی ئه وه ی كه حه به شه یی یه كان به سه ر یه مهن دا زال بوون، هه روا فارسه كان له ناوه راستی سه ده ی شه شه می زایینی دا یه مهنیان داگیر كړدو پیاوی کیسرا به ریوه ی ده بړد. ولاتی غه ساسینه كانیش شكومه ندی خو یان له ده ست داو دهوری رابوردویان نه ما. به مهش بوو مهككه ره خساكه بییته پایته ختی گیانی و كومه لایه تی جه زیره و هیچ شاریکی تری ئه و ده قهره شان له شانی نه دا.

ﷺ، لایه‌نی ئەخلاق و چۆنیەتی هەڵس و کەوتی قورەیش:

عەرەبە قورەیشییەکانی مەککە لەروی ئەخلاق بەرزییەوه دوا کەوتوو بوون، جگە لەهەندێ داب و نەریتی سەرەدەمی جاھیلی کەبەروایان پێی هەبوو پێوەیان پابەند بوون، پشتاو پشت بۆیان مابووەوهو باریان پێوە گرتبوو لێیان بوو بوو بەخووی لێیان لاندەدان. هیچی تری وایان نەبوو شانازی پێوە بکەن، یان جیگای شانازی بێ. بێگومان قومان کردن بەگشتی و قوماری (مەیسیر) لەناویان دا بلاو بو بووەوه بەرادەیک بەشیکی زۆری لەمال و کات ئی بەفیرو دەدان و شانازییان پێوە دەکرد، مەبخواردنەوه ئی یان بو بوو بەخووی هەمیشە مەبخانەکانیان جمەیی دەهات و دەرگاکانیان لەسەر پشت و ئالایان بەسەرەوه هەلکراوو، دیاردەیی تیا تروییی و سۆزانی بلاو بو بووەوه لەهو لەعب زۆرو زەبەندە بوو، لەم کۆپو کۆبوونەوانەدا عەرەق دەخورایەوه، زۆر جار کاری فاحیشەو داوین پیسی لەو کۆرانەدا ئەنجام دەدرا، ستم و دلەرقی، پیشیل کردنی مافی خەلک و ناحەقیکردن و خواردنی مالی خەلک بەنارەوا دیاردەیکە دیاری ئەو کۆمەلگایە بوو، هیچ کامیریەک ناتوانی وینەیی ئەو حالەتە رهوشتی یەیی دانیشتوانی جەزیرە بەگشتی و دانیشتوانی شاری مەککە بەتایبەتی پیش هاتنی ئیسلام کە تییدا دەرژیان وینەکیش بکا وەکوو ئەو وینە کیشانەیی جەعفەری کوپی ئەبو تالیب (کە کوپی رەسەنی شاری مەککە بوو) بۆ ژبانی عەرەبی و رهوشتی سەرەدەمی نەفامی لەبەردەم نەججاشی دا کیشای، جەعفەر لەبەردەم نەججاشی دا وتی: ئەی پاشای خاوەن شکۆ، ئیمە پیش هاتنی ئیسلام گەلیکی نەفام و ناتینگەیشتو بووین، بێپەرستیمان دەکرد مردارەوه بوومان دەخوارد، کاری فاحیشەو داوین پیسمان ئەنجام دەدا، صیلەیی رحمو خزمایەتیمان بەرچاو نەدەگرت، ستممان لەئافرەت دەکرد، زۆر دار بێ دەسلەلاتی دەچەوساندەوه، بەهیز بێ هیزی دەخوارد.

۱. لایه‌نی نایینی دانیش‌توانی مه‌ککه:

بیگومان به‌هوی دوورکه‌وتنه‌وهی قوره‌یشی یه‌کان له‌سه‌ر ده‌م و پۆژگاری پیغمبرانی پیشوو بلاو بوونه‌وهی نه‌قامی و ده‌مارگیری له‌نیوانیان داو بلاو بوونه‌وهی بته‌پرستی که له‌نه‌ته‌وه هاوسی‌کانیان و هریان گرتبوو، باری نایینیان زۆر لاواز بوو، ژماره‌یه‌کی زۆر که‌میان نه‌بی پروایان به‌خودا نه‌بوو، ملیان له‌بته‌پرستی نابوو تییدا نوغرو بو بوون، ته‌نانه‌ت له‌ناو خودی که‌عبه‌دا سی سه‌دو شه‌صت بت دامه‌زینرا بوو. بته‌گه‌وره‌کیان ناوی (هبل) بوو؛ ئەو بته‌ی دوا‌ی شه‌ری ئو‌خود ئەبو سه‌فیان هاواری ئی ده‌کردو ده‌یگوت (اعل هبل) به‌رز بنوینه ئەی هوبه‌ل شکومه‌ندی بۆ تو‌یه، ئەم بته‌ به‌د فه‌سآله له‌ناو که‌عبه‌دا له‌سه‌ر لیوی بیریک دانرابوو، هه‌ر دیارییه‌که به‌اتایه بۆ که‌عبه لای ئەو کو‌ده‌کرایه‌وه، ئەم بته له ئاقیقی سور له‌سه‌ر شیوه‌ی ئاده‌میزادیکی که ده‌ستی راستی شکابی دروست کرابوو، قوره‌یشیه‌کان به‌و شیوه‌یه ده‌ستیان که‌وتبوو ئیتر ده‌ستیکیان له‌زیر بۆ دروست کرد، له‌به‌رده‌م که‌عبه‌ش دا دوو بتی تر هه‌بوون، (اساف) و (نائله) یه‌کیکیان به‌دیواری که‌عبه‌وه نووسابوو ئەوی تریان له‌شوینی بیرى زمزم بوو، قوره‌یشیه‌کان ئەو بته‌ی به‌دیواری که‌عبه‌وه لکا بوو گواستیانه‌وه بۆ لای ئەوی تر، له‌لای ئەم دوو بته‌ ئازەلیان سه‌رده‌پری و قوربانیه‌یان ده‌کرد، له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌ی (صه‌فا) بتیک هه‌بوو پییان ده‌گوت (نه‌یک مجاود الریح) له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌ی مه‌روه‌ش بتیکی تر هه‌بوو پیی ده‌گوترا (مطعم الطیر) خۆراک بده‌ی بالنده.. له‌هه‌موو مآلیکی مه‌ککه‌دا بتیک هه‌بوو ده‌یانپه‌رست. بتی (العزاء) له‌نزیک کیوی عه‌ره‌فات بوو خانوویکی به‌سه‌ره‌وه کرابوو، به‌لای قوره‌یشی یه‌ کانه‌وه گه‌وره‌ترین سه‌نه‌م بوو، له‌لای بته‌کانیان به‌تیرو پشتک و شیوه‌ی قوما‌ر گۆشتی سه‌ره‌پروایان دابه‌ش ده‌کرد، بتیکی

تریان هه‌بوو ناوی (الخلصه) بوو له‌خوار مه‌ککه دایان نابوو ملوانکه‌یان پێدا ده‌کردن، گه‌نم و جو‌یان به‌دیاری پێشکه‌ش ده‌کرد، ماست و شیریان پێدا ده‌کرد، قوربانیاان بو سهر ده‌بهری، هێلکه نو عامه‌یان پێدا هه‌له‌واسین، ته‌نانه‌ت دیارده‌ی بته‌پرستی هێنده به‌ربلاو بوو به‌ناو شاری مه‌ککه‌دا بتیان ده‌گێران بو فروشتن سارا نشینه‌کان لێیان ده‌کڕین و ده‌یان بردنه‌وه بو لای خو‌یان بو عیبادت بو کردن!!

ئابو و جو‌ره (هه‌رچه‌نده هه‌ندی ره‌وشتی پیاوه‌تی و مه‌ردانه‌ی عه‌ره‌بیاان تێدا بوون) گه‌یشته‌بوونه ئاستی‌کی زۆر نزم و دوا که‌وتوو‌یی و زی‌ده رۆ‌یی له‌بته‌پرستی دا، پابه‌ندی بیرو باوه‌ری خورافی و خه‌یاڵپلاوی سه‌یرو سه‌مه‌ره بوو بوون، له‌ئایینی راسته‌قینه‌ی پیغه‌مبه‌ران دور که‌وتبوونه‌وه و هه‌یچیان ئی نه‌ده‌زانی، به‌هه‌یج شی‌وه‌یه‌ک له‌ئایینی پیروزی هه‌زه‌تی ئیبراهیم نزیک نه‌ده‌که‌وته‌وه، وایان سه‌ر ئی شی‌وا بوو هه‌یچ رێگایه‌کی راستیان بو نه‌ده‌دۆزرایه‌وه، نه‌ک هه‌ر ئه‌وان به‌لکوو له‌و پوژگاره‌دا هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان تێکرا ئایینی راستی پیغه‌مبه‌رانیان ئی گوم بو بوو، تاکه تاکه‌یه‌کی زۆر که‌م و ناوازه‌یان نه‌بی که‌س په‌ی به‌ئایینی پاک و خاوی‌نی هه‌زه‌تی ئیبراهیم نه‌ده‌برد!

ئائه‌مه بوو حال و وه‌زعی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان به‌گشتی و حال و وه‌زعی دانیشتوانی شاری مه‌ککه به‌تایبه‌تی له‌ناوه‌راستی سه‌ده‌ی شه‌شهمی زایینی داو له‌کاتی ناردنی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام و هه‌له‌اتنی خو‌ری پرشن‌گداری ئیسلام له‌ئاسو‌ی تاریکی مه‌ککه‌وه. بۆیه په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿لَنُنَزِّلَ قَوْلًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤَهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ﴾. سورة یاسین/ ٩.

له کاتي له دايکبوونی زاتي پاکي پيغه مبهري تاکاتي پيغه مبهري

۱. عه بدوللا و ئامينه:

عه بدولموطه لیب (سه روکی قوره يش) ده کورې هه بوون، هه موویان شوخ و شهنگ و جوان خاص بوون، له ناو خه لک دا دیارو بهرچاو بوون، عه بدوللا کورې نیو نجیان بوو، عه بدولموته لیبی باوکی، که ویستی ژنی بو بهینی، ئامینه ی کچی (وه هه ب) ی بو هه لبرارد، که کچی گه وره پیاوی به نو زهره بوو، له و رورگارده ئامینه ریژ دارترین ئافره تی قوره يش بوو له روی بنه ماله و هه جاغزاده یی یه وه، ئافره تیکی خاوه ن هه سب و نه سب بوو، دوا ی ئه وه ی عه بدوللا ئامینه ی گواسته وه زور پی نه چوو عه بدوللا وه فاتی کرد ئامینه حامیله بوو، هه زره تی موچه ممه دی له سکا بوو، له و ماوه یه دا که ئامینه پیغه مبهری له سکی دا دابوو زور نیشانه وه شتی عه جایبی بینی، هه موو گه وا هیده ری ئه وه بوون که نه و زاروکه ی له سکی دایه دواپوژیکي پرشنگداری هه یه.

۲. له دايکبوونی پيغه مبهرو ریشه و نه ژادی پاکي:

له پوژي دوو شه ممه دوازده ی ره بیعولنه وهل سالی (۵۷۰) ی زایینی که ریکه وتی سالی فیله ⁽⁴³⁾ هه زره تی موچه ممه د (درووی عوای له سیرین) له دايکبوو،

⁽⁴³⁾ زانای ئاسمان سوناشی به ناوبانگ مه حمود پاشای میصری لیكولینه وه یه کی له م باره وه ئه نجام داوه، گه یشتوته ئه و دهرئه نجامه که پوژي دوو شه ممه نویه می مانگی

ئەو پۇژە پىرۇز ترين پۇژىكە كە خۇرى تىدا ھەلھاتى. ھەزرىتى موحەممەد كۆپى عەبدوللاى كۆپى عەبدولموتەلىبى كۆپى ھاشمى كۆپى عەبدىمەنافلى كۆپى قوصەى كۆپى كىلابى كۆپى موپپەى كۆپى كەبىى كۆپى لوئەى كۆپى غالبى كۆپى فيھرى كۆپى مالىكى كۆپى (النضر) ى كۆپى كەنانەى كۆپى خوزەيمەى كۆپى مودرىكەى كۆپى ئەلىياسى كۆپى موضەرى كۆپى نزارى كۆپى مەعدەى كۆپى عەدنانە.

ریشە و نژادى عەدنانىش دەچىتەو ھەزرىتى ئىسماعىلى كۆپى ھەزرىتى ئىبراھىم (درودى خوائى لەسەرىن) . .

كاتىك ئامىنە ھەملەكەى دانا، ناردى بەدوا عەبدو لموتەلىب داو رايىسپارد كەھەوالى بدەنئ بەوھى كۆپى بوو، عەبدو لموتەلىب ھات زارۇكى تازە لەدايكبووى بىنى و ھەلى گرت بردى بۇ كەعبە و بەناو مالى بەيت دا گىپراى، شوكرانە ژمىرى و سوپاسى خوداى كرد، گۆزەبانەى بەخشيىو، زارۇكى ساواشى ناونا (موحەمەد) ئەم ناو بەلاى ھەربەكانەو ھەرنج راكىش بوو چونكە لەو پىش ئەم ناوھيان نەبىستبوو.

❦ شىر خواردنى پىغەمبەر (درودى خوائى لەسەرىن) :

يەكەمجار بۇ ماوھى چەند رۇژىك (ثوبىبە) كەجاريىھى ئەبو لەھەب (مامى پىغەمبەر) بوو شىرى دا بەمندالى تازە لەدايكبوو؛ ھەزرىتى (محمەد) پاشان عەبدولموتەلىب ويستى بۇ كۆرەزاي ھەتيوھ بى باوكەكەى كەزۇرى لا

رەببىعول ئەوھل (۲۰) ى ئىبرىل سالى (۵۷۱) ى زايىنى و يەكەم سالى فىل پىغەمبەر لەدايك بوو.

خۆشه‌ویست بوو دایه‌نیڭ په‌یدا بکا، دابو نه‌ریتی دانیشتونانی مه‌ککه وه‌هابوو: که‌مندالنه‌ ساواکانیان بۆ ماوه‌ی دوسال و زیاتر بنیرنه‌ لادی و له‌سارادا دایه‌نیان بۆ بگرن، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌رکی به‌خپو کردن و شیر پیدانیان له‌ئستۆ بگرن، چونکه‌ ئاوو هه‌وای لادی پاک و خاوینتره‌، ئه‌خلاق و ره‌وشتی سارا نشینه‌کان مۆرکی ره‌سه‌نایه‌تی پیوه‌یه‌و دووره‌ له‌مه‌فسه‌ده‌و عه‌یبه‌کانی شاره‌ستانی، هه‌روا زاراوه‌و زمانی لادی یه‌کان به‌ساخی ده‌مینیته‌وه‌، جا بۆ ئه‌وه‌ی مندالنه‌کانیان له‌و ئاوو هه‌وایه‌ هه‌لمژن و به‌و ئه‌خلاق و ره‌وشته‌ ره‌سه‌نه‌و به‌و زمانه‌ پاراوو نه‌گۆپاوه‌ گۆش بکړین، به‌زاروکی و ناسکی، بۆ ماوه‌یه‌ک به‌دایه‌نی لادی بیان ده‌سپاردن.

له‌و سه‌رو به‌نده‌دا که‌بپیار بوو، عه‌بدولموته‌لیب کورزه‌زاکی بنیړیته‌ لای دایه‌ن، کۆمه‌لیک دایه‌نی شیر ده‌ر له‌هۆزی به‌نی سه‌عد: که‌له‌ زمانپاراوی و چاک دایه‌نی دا ناوبانگیان هه‌بوو، هاتن بۆ مه‌ککه‌، بۆ وه‌رگرتنی مندالی شیره‌ خۆره‌، یه‌کیک له‌و دایه‌نانه‌ی هاتبوون بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌، خاتو حه‌لیمه‌ی (السعدیه) بوو، له‌گوندی خۆیه‌وه‌ هاتبوو بۆ مه‌ککه‌، ئه‌و ساله‌ش سالیکی بی بارانی و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ بوو، گوزهران زه‌حمه‌ت بوو، گرانی بالی ره‌شی به‌سه‌ر ولات دا کیشابوو، پیش هاتنی حه‌لیمه‌ هه‌موو دایه‌نه‌کان ئه‌وه‌یان ره‌ت کردبووه‌ که‌ (محمد) وه‌ربگرن و له‌گه‌ل خۆیان بیبه‌ن چونکه‌ بی باوک بوو، هومیڤی ئه‌وه‌یان نه‌بوو له‌ باپیرو یادایکی مندالنه‌که‌ سودیکی مادییان ده‌ست بکه‌وئ، خاتو حه‌لیمه‌ش یه‌که‌مجار هه‌مان هه‌لویستی نواندو رازی نه‌بوو وه‌ری بگری و ببیته‌ دایه‌نی، به‌لام ماوه‌یه‌ک له‌مه‌ککه‌ مایه‌وه‌، مندالی تری ده‌ست نه‌که‌وت، پیشی ناخۆش بوو به‌بی مندال بگه‌ریته‌وه‌ بۆ لادی، بۆیه‌ به‌ناچاری گه‌رایه‌وه‌ بۆ لای مالی ئامینه‌و هه‌زهرتی موحه‌مه‌دی وه‌رگرت و له‌گه‌ل خۆی بردی، ده‌ستی له‌خپرو به‌ره‌که‌ت گیر

بوو، به له خوگرتنی (محمد) و دایه‌نی کردنی له لایه‌ن حه‌لیمه‌وه، وه‌زعی مالی حه‌لیمه‌ گؤړا، له‌ه‌موو لایه‌که‌وه‌ خیرو به‌ره‌که‌ت روی تئ کردن، حوشتریان به‌شیر بوو، شیري مه‌که‌کانی خوئی که‌له‌وه‌ پیش منډاله‌ ساواکه‌ی خوئی پیان تیږ نه‌ده‌بوو، ئیستا له‌هر دوك منډاله‌که‌ زیاده، خوئی و ئارامی بالی خیری به‌سهر خیزانه‌که‌یان دا کیښا، ه‌ه‌موو ئافره‌ت و پیاوی هؤبه‌که‌ حه‌سوودییان پئ د‌ه‌بردو ه‌ه‌موو ده‌یانگوت ئه‌ی خاتو حه‌لیمه‌! به‌ختت یار بوو که‌ئهم شیر خوره‌ پیروزه‌ت ده‌ست که‌وت!.

به‌و شیوه‌یه‌ دوو سال به‌سهر ژیانی (محمد) دا تیپه‌ری له‌ناو خیلئ به‌نو سه‌عددا، پوژ به‌پوژ له‌گه‌شه‌ کردن و پیگه‌یشتن دا بوو، کاتی ئه‌وه‌هات حه‌لیمه‌ له‌شیری ب‌رپته‌وه‌. ئیتر هیڼایه‌وه‌ بؤ لای ئامینه‌ی دایکی و داوای ئی کرد ریگه‌ی بدا ماوه‌یه‌کی تر (محمد) بباته‌وه‌ بؤ لادئ و به‌خیوی بکا، ئامینه‌ش چونکه‌ له‌به‌خیو کرده‌که‌ی زور رازی بوو دلئ حه‌لیمه‌ی نه‌شکاند رازی بوو سهر له‌نوی حه‌لیمه‌ (محمد) بباته‌وه‌ بؤ لادئ و له‌وکاته‌دا که‌ (محمد) له‌ناو خیلئ به‌نی سه‌عددا ورده‌ وړه‌ پئ ده‌گه‌یی. پوژیک له‌پوژان دوو فریشته‌ هاتن سنگیان له‌ت کردو نوخته‌یه‌کی ره‌شیان ئی دهر هیڼاو دلیان شوشت و خاویڼیان کرده‌وه‌و دوايي سنگیان ویک هیڼایه‌وه‌ خستیان‌ه‌وه‌ سهر حاله‌تی سروشتی خوئی.

پیغمبر ﷺ (درویدی عروای لسم‌ین) له‌لادئ له‌گه‌ل برا شیریه‌کانی شوانی بز و مه‌ری کرده‌و، له‌سهر شیوه‌ی ژیانی گوندنشینان و ژیانی ساکارو سروشتی په‌روه‌رده‌ بوو، هر له‌و هؤبه‌دا، (هوبه‌ی به‌نی سه‌عد) زمانی پ‌رژاو به‌زمانی زکماک و پاراوو په‌وان که‌وته‌ قسه‌، خیلئ به‌نو سه‌عد له‌ناو ه‌ه‌موو خیله‌ عه‌ره‌به‌کان دا مه‌شهور بوون به‌زمانپاراوی و قسه‌ په‌وانی. بویه‌ له‌وه‌دوا پیغمبر ﷺ (درویدی عروای لسم‌ین) به‌هاوه‌لانی ده‌فه‌رموو (انا اعربکم، انا قریشی،

واسترضعت في بني سعد بني بكر) ئەمن لە ئیوێه باشتەر زمانی عەرەبی دەزانم و زمان فەصیح و قسە رەوان تەرم، ئەمن بەریشە و نژاد قورەیشیم و لەناو خێلی بەنو سەعددا شیرم مژێوێ و زمانم پێژاوێ.

❦، لەدوونیا دەرچوونی ئامینە و عبدولموتەلیب.

وھکوو لەسیرەدا ھاتوو، ھەزرەتی موحەممەد (فرۆدی عوای لەسەرین) چوار یان پێنج سال لەناو خێلی بەنو سەعددا لەژێر سۆزو پەرۆردە کردن و چاودێری ھەلیمەدا ژیانی بەسەربرد، ئەمجار لەسەر داوای خاتو ئامینە ی دایکی خاتو ھەلیمە ھەزرەتی موحەممەدی ھینایەوێ بۆ مەککە، بۆ لای دایکی. کاتی ئێک پێغمەبەر تەمەنی گەیشتە شەش سالی خاتو ئامینە بەمەبەستی زیارەتکردنی گۆری میژدە جوانەمەرگەکە ی و ھەروا بۆ ئەوێ (محمد) گۆری باوکە نەدیتوێکە ی ببینی دیدەنی خالوانی باپیری بکا بۆ ئەوێ بیناسن و بیاناسی بۆ ئەم مەبەستانە ھەموو لەگەڵ موحەممەد دا سەفەری مەدینە ی کرد، لەکاتی گەرانەوێیان بۆ مەککە لەپێگا لەنیوان مەککە و مەدینە لە شوینی ئێک کە پێ ی دەگوتری: (الأبواء) خاتو ئامینە نەخۆش کەوت و گیانی دەرچوو، پێغمەبەر (فرۆدی عوای لەسەرین) بەو تەمەنە منداالی یەوێ دووجار ھەتیو کەوت لەو غەریبێ، مەرگی دایکی ئازیزی بینی. ئەمەش جوړیک بوو لە پەرۆردەو ئامادە کردن بۆ لەئەستۆ گرتنی ئەو ئەرکە گەرەبیە کە لەداھاتودا خرایە ئەستۆی، بەراستی مردنی باوکی و ئەمجار دایکی، نھینی پەرۆردە ی خودایی بوو، کاریک بوو ھەر خودا نھینی یەکە ی دەزانێ. پاش بە خاک سپاردنی ئامینە (ئومو ئەیمەن بەرەکە) ی ھەبەشی مەھەممەدی ھینایەوێ بۆ مەککە و بەباپیری (عبدالمطلب) سپارد عەبدولموتەلیبیش ھیندە ی تر سۆزی خوێ دایەو باوھشی گەرمی

باوکایه تی بۆ کرده وه، بیروشیی عهبدو لای بهو دهینا، بۆ ههر کوپو کوپونه وهیه ک بچوایه له گه ل خوی دهیگیرا، که دهچوو بۆ که عبه له گه ل خوی دهیبردو له ژیر سیبهری که عبه دا له لای خوی له سه ر فه ر شه که ی دایده ناو دهیلاوانده وه، تانه ندازه یه کی زۆر هه تیوی پیوه دیار نه بوو!

کاتی پیغمبر (هرودی عوای له سه رین) ته مه نی گه یشته هه شت سالانه عه بدو لموته لیبی باپیری شی مرد، دووباره چه زه تی (محمد) هه تیو که وته وه، وه ل ئازاری هه تیوی ئه مجاره ی زۆر له ی پیشوو کاریگر تر بوو، چونکه پیغمبر (هرودی عوای له سه رین) که پیشت باوکی مرد بوو، نهیدی بوو، له سوژو خوشه ویستی باوکانه ی به هره مه ند نه بوو بوو، هه سته کردنی به ی باوکی هه سته کی. عه قلی ته قلیدی بوو، به لام به له ده سته دانی عه بدو لموته لیبی باپیری چه رگی ژانی کرد، هه سته کرد پشته یوان و سه ره ر شته یکارو دلسوژی له ده سته دوه، قه لای قایمی ژیا نی روخاوه، جودا وازی نیوان حالتی هه تیو بوونی به هوی له ده سته دانی باوکی و هه تیو بوونی به هوی له ده سته دانی باپیری ئاسمان و ریسمان بوو!

پیغمبر له گه ل ئه بو طالیبی مامی دا:

له دوا ی مردنی عه بدو لموته لیب، ئه بو طالیبی مامی گرتیه لای خوی، ئه بو طالیب مامی باک و دایکی پیغمبر بوو، عه بدو لموته لیب که له ژیا نا بوو زۆر جار ئه بو طالیبی راده سپارد که ئاگاداری (محمد) بکا، (ئه بو طالیب) یش له لای خو یه وه زۆری خوش ده ویست، له کوپه کانی خوی (عه ل و جه عفه رو عه قیل) زیاتر گرنگی پی دهاو چاودی ری ده کرد، پیغمبر یش (هرودی عوای له سه رین) زۆر وه گری بو بوو، پی ی خوش بوو هه میشه لای بی. ته نانه ت ده گوتری: ئه بو طالیب له گه ل کاروانیک دا خوی سازدا بچی بۆ شام بۆ بازرگانی، له و

کاته دا پیغمبر (درویدی خدای لسمه) ته مهنی نو سال بو،⁽⁴³⁾ ئی پارایه وه له گهل خوی دا بیبا بۆ سه فهرکه، هیندهی ئی پارایه وه ئه بو طالیب دئی نهرم بو له گهل خوی بردی، کاتی کاروانه که له ولاتی شام له شوینیک: که پی ی دهگوتری: (بصري) کاروانه زیان کرد له نزيك ئه و شوینه ره به نیکی ئی بو، له خه لوه تخانه کهی خوی دا خودا په رستی ده کرد زور نیشانه و دیاردهی سهیری له پیغمبر بینی ریژی ئی گرتن و خواردنی بۆ دروستکردن و زور گرنگی پی دان به جوریک که له وه پیش ئه و راهیبه ئه م هه لس و که و تهی له گهل که سی تر نه کردوه، له دواي بینینی ئه و نیشانه له حه زه تی موحه ممه د داو دلیا بوونی له وهی که دیاردهی پیغمبرایه تی تیدایه، به ئه بوتالیبی راگه یاند، که ئه م کوپه لاوه دوا روژیکی گه وهی ده بی، رایسپارد که زور ناگاداری بی. پی ی گوت برازا که ت بگپه وه بۆ مه که و ناگات ئی بی جوله که دهستی ئی نه وه شینن، بیگومان ئه م برازایه ت کاریکی گه وهی ده که ویته ئه ستۆ، ئیتر ئه بو طالیب به په له پروزه گپه رایه وه بۆ مه که.

بیگومان ئه م رووداوو چیرۆکه له (سیرة ابن هشام) و کتیبه کانی تریش دا به دورو دریشی باس کراوه، زور له ره خنه گران و حه دیث گپه وه کان قسه یان ئی کردوه، له کتیبی (سیرة النبی) دانراوی زانای به ناو بانگ (شبلی النعمانی) دا ده لی: هه موو ریوایه ته کانی ئه م چیرۆکه (مورسه لن) هه موو ئه وانه ی ئه م چیرۆکه یان گپه راوه ته وه گوايه له هاوه لانی پیغمبریان بیستوه، وانیه له هاوه لانیان نه بیستوه به لکوو له هی تریان بیستوه نیمامی تورموزی دواي ئه وهی ئه م حه دیثه ی ریوایه ت کردوه وتیه تی:

(44) سیره ابن هشام ج ۱/ ۱۷۹.

(حديث حسن غريب) جگہ لہم شیوہ و ریوایہ تہ بہ ہیچ شیوہ یہ کی تری ریوایہ تہ نایناسین.

یہ کی کہ لہ ریوایہ کانی ئەم حەدیتہ عەبدورەحمانی کوپی غەزانە زۆر لە زانایانی زانستی حەدیت دەر بارە ی قسەیان کردووە، ئیمامی زەھەبی دەر مەموئ: عەبدو رەحمانی کوپی غەزان کۆمەڵیکی زۆری لە حەدیت مۆنکەر ریوایەت کردون، لە هەمەوان مۆنکەر تر ئەم حەدیتە یە کە چیرۆکی بو حەیرای تێدایە، ئەو ی کەوا زۆر جیگای رەخنە یە لەم حەدیتە دا ئەو بە شە یە تی: کە دە لئ: ئەبو طالیب پيغهمبەری پيغهمبەری لە گەل بیلال دا ناردەووە، ئیبنولقەیم لە کتیبی (زاد المعاد) دا دە لئ: لە کتیبی (تیرمیزی) و کتیبی تریش دا هاتوووە دە لئ: ئەبو طالیب لە گەل پيغهمبەردا بیلالی ناردەووە، ئەمەش هە لێ یە کی ئاشکرایە، چونکە ئەو کاتە لە وانە یە بیلال هەر لە دایک نەبووبی ئەگەر هە شە بووبی نە لە گەل ئەبو طالیب بوو نە لە گەل ئەبو بەکر بوو. (۴۴)

کۆتایی ئەم رەخنە بەو قسە یە ی زەھەبی دینین کە دەر بارە ی چیرۆکی بو حەیرا دە لئ: ئەو حەدیتە حە دیسیکی مۆنکەر بە مە عنای و اتا، کوا ئەبو بەکر ئەو کاتە لە وئ بوو؟ کوا ئەبو بەکر ئەو کاتە دە سالانە بوو؟ خو ئەو بە دوو سال و نیو لە پيغهمبەر (دروودی عسوی لە سەوین) بچو کتر بوو؟ کوا ئەو کاتە بیلال لە وئ بوو؟ بیگو مان ئەبو بەکر تادوا رەوانە کردنی پيغهمبەر و ئیمان هێنانی ئەبو بەکر پی ی بیلالی نە کړی بوووە، بە لکوو دە توانین بڵین ئەو کاتە بیلال هەر لە دایک نەبوو!!!

(۴۴) زاد المعاد ج ۱/ ۱۸ لێرە دا قسە ی نعمانی تەواو بوو.

دووباره نه گهر راست بڼی پیغمبر هه وری له سهر بووبی چوڼ ده توانین ته سه وری نه وه بکهین که سیبهری دره خته که بولای پیغمبر چوه؟ چونکه سیبهری هه وره که وایکړدوه که سیبهری نه وه دره خته که پیغمبر له ژیریا دانیشته وه هه سستی پڼی نه کړی!! سهرباری نه وه ش ئیمه نه مان دیوه و نه مان بیستوه جاریک له جاران پیغمبر (درویدی خدای لسمین) قسه ی بو خهیرای راهیب بیر نه بوطالیبی مامی بینیته وه، هه روا قورده شییه کان له ناو خویان دا هه رگیز باسی نه م روداوه یان نه کړدوه، پیاوی پیرو پیاو ماقولانیشیان نه م چیروکه یان نه گپراوه ته وه، هه رچه نده نه مه مه وزوعیکه به لایانه وه گرنه بووه نه گهر شتی واببوايه ده بوايه بیانگیرایه وه.⁽⁴⁵⁾

❦، نمونه یه کی ناوازه ده رباره ی ده مارگیری نایینی روچوڼ له قسه ی بڼی بناغه و نامه عقول:

خوږ هه لاتناسه داخ له دلنه کان نه م چیروکه یان قوستوته وه، هاتون هه ودايان کړدوه به گوریس و خه ببه یان کړدوه به قوبه، دیتنی پیغمبر به راهیبکی مه سیحی که که سایه تی و پله و پایه ی نادیاره، کړدویانه به بناغه بو بری فهره ضیات و مه زنده کړدنی نامه عقول، نه وه تا نه م به یه کگه یشته نه ی پیغمبرو بوخهیرای راهیبیان کړدوه به بنه ما بو نه وه ی گوايه خه زره تی موخه مه د بیرو باوه بری یه کتا په رستی خال به خال له زانایه کی مه سیحی وه رگرتوه، له وه ش سهیرتر زانای فهره نسی Carrabe Vaux کتیبکی/سهر به خو ی داناوه ناوی ناوه (مؤلف القرآن)، واته: دانهری قورئان، له و کتیبه دا هه ولی نه وه ی داوه، که بیسه لمینتی

⁽⁴⁵⁾ السیرة النبویة للذهبی (طبع دار الکتب العلمیة ص ۲۸-۲۹).

بوچه يراى راهيب لہم بہیہ کگہ ییشتنہ کورتہدا ھەموو قورئانى فیئری
موحه ممەد کردوہ!!!

ئەمە (ئەگەر ئەم ریوایەتە راست بێ) ھەر کەسیک تۆزقائلیک عەقل و
ھۆشی ھەبێ و خواوەنى کەمێک ویزدان بێ، قسەى واناکا. چۆن تەصەور
دەکری منداڵیكى تەمەن نۆ سائە یان لاویكى دوانزە سائە لەو ماوہ کورتەدا
ئەو ھەموو مەسائیلە وردو لیكۆلنەوہ قولانە، ئەو ھەموو رەخنە کاریگەرانە
دژی بێپەرستى و ئایینی مەسیحی و یەھوودى لە مامۆستایەك وەر بگری
کە لە زمانى حالى نەبوو بەھۆى تەرجەمەوہ لەیەك گەیشتون، چۆن
موحه ممەد توانى لەو ماوہ کورتەدا ئەو قورئانە فەسیح و بەلیغە کە لە
ئاستى ھەرە پلەى بەرزى دا خوێ دەنوینى لەبوچەپرا وەر بگری، چۆن
بوچەپرا توانى لەو دانیشتنە کورتەدا لەسەر سفرەى ناخواردن ئەو مەسەلە
وردو قولانە کە تائىستاش گەورە رەخنە گران و چاکسازو چاکخوازە
ناودارەکانى جیھانى مەسیحی پەییان پێ نەبردوہ، ئەو جیا کردنەوہ وردو
زانستیانەى قورئان لەنیوان بیرو باوہرە جیاجیاکانى مەسیحیەکان دا
کردو یەتى کەى لەتوانای رەبەنیکى مەسیحی نیوہى سەدەى شەشەمى
زایینی دایە؟ زیاد لەوہ قورئان باسى ھەندى روداوى کردوہ کەسى سالى یان
چل سالى لەوہ دوا ھاتوونە جى، کاتیک ھاتوونە جى ئیسقانى بوچەپرا
پۆلکاوان. وەکوو تیشکانى رۆمەکان لەبەردەم سوپای فارس لە سائەکانى
سەرەتای سەدەى ھەوتەمى زایینی (۶۰۳-۶۱۶) ز رۆمەکان تیشکان و
پاشەکشەیان کرد تاواى لیھات ئیمپراتۆرییەتى بیزەنتى کەوتە گیانەلاوہوہ
بوو بە موستەعمەرەىەكى بچوکى بى ھیزى ساسانى، کەس بەھیواى ئەوہ
نەبوو جارىكى تر دەولەتى بیزەنتى ھیز پەیدا بکاتەوہو بگەریتەوہ بۆ
حالەتى پیشووى، بەلام ھیندەى پى نەچوو رۆمەکان بەسەر فارسەکان

زالبونونه وه، به جوریک سوپای روم هاته قولایی خاکی ئیرانه وه، ئالای سهرکه وتنی له ناوه پاستی ئیران دا چه قاند، نه ته وهی ئیرانی غه رقی خوین و فرمیسک کرد، سوکایه تییان به ئاته شگه ده و عیاده تخانه کانی گهلانی ئیران کرد، نه مجار سوپاکه یان به سهر که وتویی له پایته ختی ساسانیه کانه وه گه پرایه وه، نه م روداوانه هه موویان له ماوهی نو سال دا رویان دا⁽⁴⁶⁾ دهی دهق ئه وهیه که قورئان رایگه یاندوه که ده فهرموئ: ﴿الر. غَلَبَتِ الرُّومُ. فِي أَذْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ. يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ. سورة الروم (١-٧)﴾.

دهی نه مه هه وال دانیککی غه یبی یه، خودا نه بی که سی تر نایزانی و ده سه لاتی به سهر دا ناشکی، نه مه ته نیا له ده سه لاتی نه و خودایه دایه که گۆرانداری له شه و روژدا ده کا، به شی له شه و ده خاته سهر پوژ، یان به شی له پوژ ده خاته سهر شه و، زیندو له مردو وهی ده هیئی مردو له زیندو دهر ده هیئی، هیچ شتی له پوژده دا له وه وه له خه یالی تر نه بوو، له کاتی که دا قوره یشیییه موشریکه کان پیخوشحالی خوین دهربری به رامبه سهرکه وتنی فارسه ئاگر په رسته کان به سهر رومه مه سیحیه کان دا، ئاله م کاته دا قورئان ته حه ددای نه و واقیعه ی کردو فهرمووی (وهم من بعد غلبهم سیغلبون فی بضع سنین) وشه ی (بضع) له خوار ژماره (ده) وه ده گه یه نی، له نیوان ژماره حه وت بو ژماره نو. سهرکه وتنی رومه کان به سهر فارسه کان دا له دیدی قوره یشیییه کانه وه زور دوور بوو ته نانه ت گره ویان له سهر کرد، چونکه پییان وابوو جاریکی دی رومه کان هه لئاستنه وه و سهر که وتن به ده ست بیئن.

(46) المدخل الى الدراسات القرآنية (حسن الندي) طبع دار الصحوة للنشر - القاهرة

سنة ١٩٨٦ ص ٧٥-٩٣.

میتروو نووسی ئینگیزی (ئەدوارد جیون Edward Gibon) دەلی: لەکاتێک دا سەرکەوتنی فارسەکان بەسەر رۆمەکان دا گەیشته لوتکە، ئالە و کاتەدا (محمد) هەوایی ئەو دی راکەیان، کەلە ماوەی کەمتر لە دەسائی داها توودا رۆمەکان هەلەستەنەو و فارسەکان دەشکینن و ئالای سەرکەوتنیان بەسەر ولاتی خویان و ولاتی فارس دا دەشەکیتهو، وەدی هاتنی ئەم هەوالە هیئە دورو غەریب بوو قورەیشییەکان لەگەڵ حەزەرتی ئەبو بەکر دا گرەویان لەسەر کرد کەشتی وانابئ، چونکە لەدیدى خەلکی ئەو سەردەمەدا هیچ شتیکی تر هیئەدی وەدی هاتنی سەرکەوتنی رۆمەکان بەسەر فارسەکان دادوورو خەیاڵی نەبوو، چونکە لەو کاتەدا ئیمپراتۆرییەتی رۆم کەوتبوە گیانەلاو، دوازدە سائی یەکەمی فەرمانرەوایی هیر قەل بەناشکرا ئەو دی دەگەیان کە ئیمپراتۆرییەتی ناوبراو بەتەواوی لیک هەلەدەوشتی و کۆتایی بەروخانی دی⁽⁴⁷⁾ وەلی سائی (۶۲۵ ز) = سائی دووهمی کۆچی لەکاتی غەزای بەدر دا ئەو هەوالە غەیبی یەى موحەممەد رایگەیان بەو بەشیوەیەکی غەریب و سەرنج راکیش وەدی هات، رۆمەکان فارسەکانیان شکاندو سەرکەوتنیان بەدەست هیئاو.

جیون ئەدوارد بەشیوازیکی ئەدەبی بەرزو ناسک دەلی: چۆن تەم و مژى بەیانی بەتیشکی خۆری پرشنگدار تەفرو تونا دەبی، هەر بەوشیوە پاشای تەنپەرورەى هەوسەباز، کەجگە لەرابوردن و دلداری و مەخۆری و تەنپەرورەى هیچی تری نەدەزانی و نەدەکردو بۆ ژیاى تەنپەرورەى و هەوسەبازی شانی لەشانی (ئەركا دیوس) ی پۆژگاری خۆی دەدا⁽⁴⁸⁾

(47) تاریخ انحطاط روما و سقوطها ج ۳ ص ۳۰۲-۳۰۳ طبع ۱۸۹۰ ز.

(48) ئەركا دیوس پاشایەکی رومی هەوسەبازو خەلاعی بوو لەمیترووی ئەوروپا بۆتە نمونەى تەنپەرورەى و هەوسەبازی لەرادەبەدر.

له پریکا بوو به جه نگاوه ریکی بئ وینه و سوپا سالاریکی وره به رزو لیزان، سهرکردایه تی سوپای رومای کرد سهرکه وتنی به دهست هیئا و هکوو (سیرن)⁽⁴⁹⁾ چووه ناو میژووه وه. به شیویه کی سهرنج پاکیش که رامهت و سهره ری بؤ هیر قه ل و رومای گپرایه وه، خستنیه وه ئاستیک وه کوو پیشو حیساب و ئیعتیباری خوین بؤ بکری.⁽⁵⁰⁾ ئەمه جگه له چه ند راگه یاندنی هه والی غه یبی تر. که هه موویان به (قیاس) و قهرینه و نیشانه زور له واقع دوو ربوون، وه کوو سهرکه وتنی ئاشکرای (په یمانی حودی بییه) که له دیدی زور له موسولمانه کانیش دا به شکست ده ژمی دردا⁽⁵¹⁾ هه روا هه والی موسولمانبوونی خه لک پؤل پؤل⁽⁵²⁾ هه روا هه والدان به وهی که ئایینی ئیسلام به سهر هه موو ئایینه کان دا بالآ دهست ده بی و موسولمانان ده بنه خاوهن هیژو سهره ری ئەمه له کاتی که دا پیغمبر (درووی عسری له سهرین) ئەم هه والانه ی راگه یاندن که موسولمانان له وپه ری بئ هیژی دا بوون، ده ترسان دوژمنه کانیان بیان رفینن، هه روا هه والی ئەوه: که قورئان پاریزرا و ده بی و ده خویندریته وه و ته فسیر ده کری و زور ترین ژماره ی ئاده میزاد له به ری ده که ن⁽⁵³⁾ هه روا زوری تر له م جوړه هه واله نه ینی و نبواته غه ریب و راگه یاندنه سهرنج پاکیشانه ی که ته هه دای عه قل و قیاسیان کرد و قورئان

⁽⁴⁹⁾ ئیمپراتوریکی رومی بوو له و پوژگاری خوی دا زور ولاتی گرتون و سهرکه وتنی

گه وهی به دهست هیئاو.

⁽⁵⁰⁾ انخطاط روما/ ۳۰۵ ص/ ۳۰۴ طبع/ ۱۸۹۰

⁽⁵¹⁾ سهیری سوره تی (الفتح) بکه و بیخوینه وه.

⁽⁵²⁾ سوره النصر.

⁽⁵³⁾ سورة القيامة وسورة الحجر.

پریه تی لیان .⁽⁵⁴⁾ هه لبه ته که سیک دهمارگیری ئایینی کویری نه کردبی و نه که وتبیته پی مه له له ده ریای خه یال داو رونه چووبی له دروستکردنی فره ضیات و مزه نده کردنی بی جی و پی و ئاراسته کردنی بیرو باوه پی گالته بازاری و قولبوونه وه له دژایه تیکردنی ئایینی پیروزی ئیسلام دا نایه نه و ده نکه گه نمه بچکوله بکاته نه و گوممه زه گه وره یه، که سیک وانه بی نایه له چیرۆکی بوچه یرای راهیب نه وه مزه نده بکا که له و ماوه کورته ی به یه که گه ییشتنی حه زره تی موحه ممه دی ته مه ن نو سال و بوچه یرای راهیب له سه ر سفره ی نان خواردن، بلئ: موحه ممه د هه موو قورئانی له بوچه یرا وه رگرت!!! نه گه ر له به ر نه وه نه بوایه که چیرۆکی بوچه یرای راهیب له زۆربه ی کتیبه کانی سیره دا باس کراوه ئیمه لی ره دا نه مان ده یینا و ره خه شمان لی نه ده رگرت!!!

ج، پهروه ده ی خودایی (التربية الالهية):

به لی ئاشکرایه له ژیر چاوه دیتری پهروه دگارا حه زره تی موحه ممه د (پهروه ی عسوی له سه رین) پیگه یی و نه ش و نه می کرد، دوور له بیرو باوه پی پوخه لی سه رده می نه فامی و داب و نه ریتی ئاشرینیان پهروه ده بوو، بووه پیاویک له ناو نه ته وه که ی دا له هه مووان پیاو ترو به مرووه ت تر، له هه مووان ره وشت جواترو به رزتر، له هه مووان به حه یاترو راستگوتر و ده ست و داوین پاکتر، ته نانه ت وشه ی (الامین) یان بو کردبوو به ئاوه ئناو و پیان ده گوت (محمد

⁽⁵⁴⁾ ده توانی له به رگی سی ی کتیبی (السيرة النبوية) ی سلیمان نه ده وی له ژیر سه ره باسی (الاخبار الغيبية) نه هه والانه به دریژی بخوینییه وه.

الأمین)⁽⁵⁵⁾ خودا پاراستی لهوئی بکھوئیته ناو زلکاوی دابو نه ریتیک که شیاوی نهونه بوو، خودا پاراستی لهوئی پابهندی دابو نه ریتی سه ردهمی نه زانی بیی، دابو نه ریتیک زور ناشیرین و قیژهون، که نهوان به لایانه وه ناشیرین نه بوو سه ریان بو هه لئه ده پری. صیلهی رهحمی به جی ده گه یاندو خه مو خه فته تی نه ته وه که ی هه لگرت بوو، ریژی میوانی ده گرت و هاریکاری ده کرد له سهر چاکه و ته قوا،⁽⁵⁵⁾ له بهرو بوومی دهستی خوئی قوتی ژیانی خوئی دابین ده کرد، قنیاتی به بژیوی خوئی هه بوو، کاتی ته مه نی پیغمبر (درودی عسای له سدرین) گه یشته ۱۴-۱۵ سال جهنگی فیجار له نیوان قورهیش و هوژی قهیس دا بهرپابوو پیغمبر (درودی عسای له سدرین) چه ند پوژیک هاوبه شی نهو جهنگی کرد. نهو تیرانه ی دوژمن دهیهاویشتن هلی ده گرتنه وه دهیبردن به سهر مامه کانی دا دابه شی ده کردن، به مهش فیری جهنگ بوو سوار چاکی و مهردایه تی جهنگ فیرو بوو،⁽⁵⁶⁾ کاتیک پی گه یی روی کرده کاسبی و ئیشکردن، شوانی بزنو مه پری کردووه، نه وهش کاسبیه کی شه ریفانه بوو، رام کردنی نه فس بوو، فیری نه وه ده بوو به زه یی به زه عیف و بی ده سولات دا بیته وه چو نیه تی هه لس و که وت و خو پاراستن له حه یوانه کیویه کان. هه وای پاکی هه لده مژی و جهسته ی خوئی دا داده رشت، سه رباری نه مانه هه موو شوانی پهیره ویکردنی ریباری

⁽⁵⁵⁾ سيرة ابن هشام ج ۱/ ۱۸۲.

⁽⁵⁶⁾ شایه تیدانی خه دیجه ده رباره ی پیغمبر بخوینه وه که له نه شکوته ی حیرا

گه رایه وه ترسا تووشی نه خو شی سامناک بوو بی.

⁽⁵⁷⁾ سيرة ابن هشام ج ۱/ ۱۶۸.

پيغمبران بو، ريوایه تکراره که پيغمبر (درویدی عروای لسمین) دواي ئه وای کرا به پيغمبر فەرمووی: هەموو پيغمبرێک ماوه یەک شوانی کردوه، عەرزیان ئه تویش ئه ی پيغمبر خودا؟! فەرمووی به ئی منیش.

بیگومان پيغمبر (درویدی عروای لسمین) به مندالی له خیلای به نو سه عدا له گهل برا شیریه کانی شوانی بزن و مه پری کردوه، شوانی کاریک بوو پيغمبر (درویدی عروای لسمین) باشی ده زانی ئه نجامی بداو پی ی هه لسی، له کتیبه کانی حەدیث (الصباح) دا هاتوو که ته شریفی له مه کهکه ماوه یەک شوانی بزن و مه پری کردوه به کری و چەند (قەراریط) یکی له خاوه ن ئاژله کان (58) وەرگرتوو.

ماره کردنی خه دیجه له لایه ن پيغمبره وه (درویدی عروای لسمین):

کاتیك حەزرتی موحه مەد ته مەنی گەیشته بیست و پینج سالی خوازینی خه دیجه ی کچی خوه یلیدی کردو هاوسه رگریه تی له گهل دا به ست و گواستیه وه ..

(58) زانایانی ئیسلام ده باره ی وشه ی (قارایط) که وتوو نه راجیایی یه وه (شیخ ابن ماجه سوید بن سعید) پی ی وایه (قارایط) کو ی (قراط) هو به شیکه له دیره م یان له دینار، له سه ر ئه م رایه مانای حەدیثه که ئه وه یه: پيغمبر (درویدی عروای لسمین) به کری شوانی کردوه، له م روه وه بوخاری حەدیثه که ی هی ناوه وه له (باب الأجرة) دا تۆماری کردوه. ئیبراهیمی حە ربی ده لئ (قارایط) ناوی شوینیکه له نزیک الأجیاد، ئیبنولجه وزی ئه م رایه ی به لاوه په سه نده وه علامه ی العینی پشتگیری ئه م رایه ی کردوه به لگه ی زۆرو به هیزی هی ناوه وه خاوه نی کتیبی (نور النبراس) یش دواي لیکۆلینه وه کی دورو درێژ ئه م رایه ی په سه ند کردوه.

خه ديجه له گه وره ئافره ته کانی قوره يش بوو، ژنيکی به ړيزی خاوه ن
عه قل و فامی ته و اوو ره و شت به رزو ده ست و داوین پاک و سامان دار بوو،
له بنه مال هیکه خانه دانی قوره يش بوو، بیوژن بوو نه بو هاله ی میړدی
مرد بوو، که بوو به هاوسه ری پیغه مبه ر ته مهنی چل سال بوو ته مهنی
پیغه مبه ریش (۲۵) سال بوو!!

خه ديجه ئافره تیکه خاوه ن سامان بوو بازرگانی ده کرد، پیاوی به کری
ده گرتن دهیناردن به مال و سامانی نه و کالاً به رن و بهینن، به شیکی
له قازانجه که بو دیاری ده کردن، وه کوو ئاماژهمان بو کرد قوره يشییه کان بو
خویان تیکرا خه ریکی بازرگانی بوون، کاروانی گه رمین و کوستانیان
به زستان و هاوین بو ولاتی یه مهن و شام ده کرد، له وه پیش ه زه تی محمد
به مال و سامانی خه ديجه له گه ل غولامی خه ديجه که ناوی مه یسه ره بوو
سه فه ری شامی کرد بوو، قازانجی باشی به ده ست هی نابوو، راستگووی و
لیه اتووی ره و شت به رزی ه زه تی موچه ممه دی بو ئاشکرا بو بوو،
به تایبه تی (مه یسه ره) که نوکرو پروا پیکراوی خه ديجه بوو به دورو دریژی
باسی هه لس و که وتی موچه ممه دی بو کرد بوو، پیاوه تی و ده ست و
داوین پاکه ه زه تی موچه ممه دی بو ده رکه وت بوو، خوشه ویستی نه وی
له دل دا روا بوو.. بویه خووی مو فاته ه ی پیغه مبه ری کرد که بیخوازی،
هه رچه نده له وه پیش چهنه پیاو ماقول و نه شرافه ی قوره يش خوازینیان
کرد بوو داواکه یانی ره تکرده بوونه وه و وتبووی شووناکه مه وه. هه مزه ی مامی
پیغه مبه ر (درو دی عروای لسه رین) خوازیننی یه که ی له خه ديجه کردو نه بو تالیب
خوازیننی له مامی خه ديجه کردو ره زامه ندی له سه ر دراو به گویره ی

شهریعتی حەزەرەتی ئیبراهیم (دروودی عروای لیسەری) خاتوو خەدیجە لە حەزەرەتی موحمەد مارە کرا^(۵۹) بە گۆیڤرە ی دابو نەریتی تایبەتی ئەو پوژگارە حەزەرەتی موحمەد و خاتوو خەدیجە بوون بە هاوسەری یەکتەری و بە ئەو پەری ریزو خوشەویستی یەو هەلس و کەوتیان لە گەڵ یەکتەری دەرکرد، هەتا خاتوو خەدیجە لە تەمەنی شەست و پینج سالی دا لە پیش ئەو ی پیغمبەر (دروودی عروای لیسەری) کۆچ بکا بۆ مەدینە لە دونیا دەرچوو، خاتوو خەدیجە یەکم ئافرەتیەک کە پیغمبەر مارە ی کرد، هەتا خاتوو خەدیجە شی هاوسەر بوو و ژنی تری نە هینا و هەموو منالەکانی پیغمبەر (دروودی عروای لیسەری) جگە لە ئیبراهیم هەموویان لە خەدیجە بوون.

۸. چیرۆکی بنیاتناناوەی کەعبە و کوژاندناوەی فیتنە یەکی گەرە:

کاتیەک پیغمبەر تەمەنی گەشتە سی و پینج سال لا فایک هاتبوو هەندێ لە دیوارەکانی کەعبە ی روخاندبوو، قورەیشییەکان ویستیان کەعبە تیەک بدەن و سەر لە نوێ دروستی بکەن و هە (سەقف) یشی بۆ دروست بکەن، لەو پیش دیوارەکانی بەوشکە کە لە هەلچنرابوون، بەرزی دیوارەکانی کەمێک لە بالای پیاوی مام ناوەندی بەرزتر بوو، سەر لە نوێ بناغەیان دانایەو و دیوارەکانیان بە شیۆ یەکی ریک و پیک هەلچنی یەو، کاتیەک گەییشتنە ئەو ی بەردە رەشە کە بخەنەو شوینی خوێ، لیان بوو بە کیشه هەر بەرەباب و هۆزیک دەویست شەرف و ریزی بەرزکردنەو و دانانی بەردە

^(۵۹) سیره ابن هشام ج ۱/ ۱۸۹-۱۹۰.

رہشہ کہ لہ شوینی خوئی بہر بکہوئی، لیان بوو بہ کیشہ یہ کی گہورہ و کار گہیشہ ئہوہی شہریکی خویناوی لہ ناویان دا بہر پایبی، خو لہ سہر دہمی نہ فامی دا لہ سہر کاری زور بچو کتر شہر لہ ناویان دا دروست دہبوو، ہر تیرہو بہر بابہ لہ عاست خوئہوہ خوئی نامادہ کرد بو شہر بہنو (عبد الدار) جامیکیان خوین ہینا یہ گوپی و پہیمانان لہ گہل بہنو عہدی دا بہست لہ سہر مردن و ژیان ہر یہ کہیان قامکی خوئی خستہ ناو قاپہ خوینہ کہوہ، ئہ مہش ناماژہ بوو بو پہیمانی مردن و شہر کوشتار، قورہیشیہ کان بہو شیوہ چہند پوژیک شیرو تیران لیکن دہسوو بہرامبہر بہیہک وہستان، دواپی لہ سہر ئہوہ ریکن کہوتن کہناو بژیکہریکن دابننن ئہو چی گوت لہ قسہی دہرنہ چن، وتیان: کن یہ کہہ مجار لہ لای صفاوہ لہ دہرگای مزگہوت ہاتہ ژوورہوہ بائہو حہ کہم بی، چی گوت: بہ گوئی بکہین، بہ فہرمانی خودا یہ کہم کہس کہ لہو دہرگایہوہ ہاتہ ژوورہوہ پیغمبر بوو، کاتن دیتنیان، وتیان: بہ خوا باشہ ئہوہ (محمد الامین) و ہہ موومان بہناو بژیکردنی ئہو رازین. جاکہ پیغمبر لہ کیشہ کہ حالی بوو، کہمی بیری کردہوہ، فہرموی چارہ کہ یہ کم بو بینن، پارچہ قوماشیکی چوار گوشتیان بو ہینا بہدہستی خوئی بہردہ کہی خستہ سہر پارچہ قوماشہ کہ، ئہ مجار باہر یہ کہ لہ ہوژیک بی لکیکی قوماشہ کہ بگری و تیگر بہرزی بکہنہوہ، ہہ موویان تینیان دایہو بہرزیان کردہوہ، تاگہ یاندییانہ شوینی خوئی.. ئہ مجار بہدہستی موبارہ کی خوئی بہردہ رہشہ کہی دامہ زرانہ، پاشان دہستیان کردہوہ بہدروستکردنی دیوارہ کان^(۶۰) بہو شیوہ یہ

^(۶۰) سیرہ ابن ہشام ج ۱/ ۱۹۲-۱۹۷.

پیغمبر (درودی عری لیسری) ئەو فیتنه گه وری کوژانده وه شه پری خویناوی له قورهیش دوور خسته وه، عه قل و حیکمه تیکی ژیرانه ی به کار هیئا، ئەم کاره ی سه ره تای کاری فیتنه کوژاندنه وه دوور خستنه وه ی شه پرو ئاژاوه له گهل و نه ته وه کان بوو، دوا ی پیغمبرایه تی به حیکمه ت و دانایی خو ی، به هی دیه تی و وردبینی خو ی به رده وام بوو له کاره کانی داو چاکسازی و چاکخوازی له نیوان ئاده میزاد دا ده کرد به گشتی، بو ئەوه ی بیته رحمه ت بو جیهان وه کوو چۆن رحمه ت و فیتنه کوژینه وه بوو له نیوان کیشه کاران و شه پر که ران دا له ناو نه ته وه یه کی ساکارو نه خوینده واردا.

سۆیند خۆریی الفضول (حلف الفضول):

پیغمبر (درودی عری لیسری) له په یمانی فضول دا ئاماده بوو، ئەم په یمان و سۆیند خۆرییه ریزدارترین په یمان بوو که له سه ر ده می جا هیلی دا بیسترا بی و به سترابی، هو ی به ستنه ی ئەم سۆیند خۆرییه ئەوه بوو، پیاویکی زوبیده یی بو بازرگانی کردن هندی کالای هیئا بوو بو مه که، عاصی کوپی وائیل (که یه کیئ بوو له پیاو ماقولانی قورهیش) کالاکه ی لی کپی بوو پاره که ی نه ده دایه، هه رده سستی ده سستی پی ده کرد، کابرای زوبیده یی هانای بویه که به یه که ی پیاو ماقولانی قورهیش بردو داوا ی لی کردن یارمه تی بدن، پاره که ی بو له (عاص) وه رگرن، به لام بی سوود بوو، چونکه پله و پایه ی عاص لای قورهیشیه کان زۆر گه وه بوو، ئیتر کابرای زوبیده ییان پال پیوه ناو ناو می دیان کرد، ئەمجار کابرا هونراوه یه کی له باره ی خو ی و قورهیشه وه دانا بوو، له به یانییه ک دا که قورهیشیه کان

له یانه که یان دا بوون سەرگه رمی گفت و گوو مشت و مپ بوون، کابرا هاته لای که عبه و به حه ماسه ته وه هونراوه که ی خوینده وه، ئەم هونراوه یه کاریگه ریه کی زور گه وره ی کرده سەر قوره یش و هه ژاندنی، زوبه یری کوپی عه بدولمه ته لیب هه ستایه سەر پی و وتی: ئەمە سته میکی گه وره یه نابئی ئی ی بیده نگ بین، غیرت و پیاو ته ی هه ندی له پیاوانیان جولاو کو مه ئیک له به نو هاشم و به نومه ته لیب و به نو ئەسه دو زوهره و ته یمیه کان کو بوونه وه رویشتن بۆ مائی عه بدوللای کوپی جه دعان و له مائی ئەودا کو بوونه وه خواردنیان له مائی عه بدوللادا بۆ ئاما کرا و نانیان خوارد و بریاریان داو په یمانیان به ست، که هه موویان به یه ک دهنگ و یه ک هه لویست دژی سته مکار ده و ستن و پشتگیری سته م ئی کرا و ان ده کهن، تا مافی خویان وهرده گرن، قوره یش ئەم په یمانه یان ناو نا په یمانی فوضول، وتیان ئەمانه هاتوونه ناو په یمانیکی گه وره وه، ئەرکیکی پیروزیان خراوه ته ئەستۆ، ئەمجار هه موویان رویشتن بۆ لای مائی عاصی کوپی وائیل و به گه له کو مه کی کالای کابرای زوبه یده ییان ئی سهنده وه دایانه وه به کابرا. ^(۶۱) له وه دوا پیغه مبه ر (درو دی عوای لسه ر) هه رکه باس بکرایه شانازی به و په یمانه ده کرد و پا به ند بوو پییه وه ته نانه ت دوا ی ئەوه ی کرا به پیغه مبه رو بانگه وازی شی ده ست پی کرد، هه میشه ده یفه رموو: له مائی عه بدوللای کوپی جه دعان ئاماده ی سویند خوری و په یمانیکی بوم ئەگه ر ئیستاش بۆ په یمانیکی ئاوه ها بانگ بکریم به خوشحالی یه وه ده چم، له و په یمانه دا بریار درا که ماف بدریته وه به خاوه ن ماف و هیچ کاتی سته مکار بالا ده ست نه کری به سه ر سته م لی کرا و دا.

^(۶۱) سیرۃ ابن کثیر ج ۱ / ۲۵۷-۲۵۹.

هه ركه سئ به وردبيني يه وه له بارودوخی ناو جه زیره به گشتی و هی مه که به تایبه تی بکوئیته وه، پروانیته مه که له روی نایینی و پوشنبیری و سیاسی و... هتد ئه و اقیعه که له و پوژگارده مه که له هه موو رویکه وه پایته ختی جه زیره بووه. بوی دهرده که وی که هوئی به ستنی ئه م په یمانه له لایه ن هندی ویزدان زیندوو خاوه ن هه ستنی مروقایه تی یه وه ته نیا ئه و روداوه ی کابرای زوبه یده یی و عاصی کوپی وائیل نه بووه، له بهر ئه وه نه بووه که ما فی هندی که س له لایه ن هندی که سی تره وه پیشیل کراوه! به لکوو هوکاری به هیزو کاریگر بۆ به ستنی ئه و په یمانه هه بوونی دله راوکی و به رپابوونی فه و زاو نه مانی متمانه به یه کتری که سهر تاپای مه که وه دهوروبه ری مه که ی گرتبوه وه، هه موو دانیشته وانه که ی هه ستیان ده کرد که زور پیوستییان به ئاسایس و ئارامبوونه وه هه یه، به تایبه تی دوا ی شه ری فیجار- هه ستیان به وه کرد که پیویسته ری زی ئاده میزاد بگیری، پاریزگاری ئه وانه بکری که له دهره وه دین بۆ مه که به مه به ستنی بازرگانی و ئیشکردن،

۸، دله راوکی یه کی بی سهر و شوین و چاوه پروان نه کردنی پیغمبرایه تی:

حه زره تی موحه ممه د (درووی عوای له سهرین) له سهر و به ندی پیش ئه وه ی بکری به پیغمبر هه میشه دله راوکی یه کی بی سهر و شوینی له دهر وون دا هه بوو، هه ستنی به و دله راوکی یه ده کردو نه شی ده زانی سهر چاوه که ی له کوپوه یه و ئاکامه که ی به چی ده گا. ساته وه ختیکیش به خه یالی دانه هاتووه که پوژی له پوژان خودا نیگای بۆ ده کاو پله ی پیغمبرایه تی پی دهبه خشری، هیچ

کاتیکیش به هیوای ئەو نەبوە، لەم رووە قورئان دەفەرموی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نُّهْدِي بِهِ مَن لَّشَاءَ مِن عِبَادِنَا وَإِلَيْكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾. سورة الشوری (۵۲) ﴿﴾.

یان دەفەرموی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ﴾. سورة القصص (۸۶) ﴿﴾.

ئەتۆ ئەی پیغمبەر بە هیوای ئەو نەبوی کە نیگات بۆ بکری و نامە ی ئاسمانیت بۆ رهوانه بکری، حکمەت و بریار ی خودا وهابوو کەبە نەخویندەواری پی بگا نەبزان ی بخوینیتهوه، نەبزان ی بنووسی، بەمەش تۆمەتی دوژمنانی ئی دوور خرابووه، گومانی بوختانکەرانی ئی دوور بوو، لەم بارهوه قورئان دەفەرموی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لِأَنَّكَ لَمُبْطِلٌ﴾. سورة العنکبوت (۴۸) ﴿﴾. تۆ ئەی پیغمبەر! لەوه پیش خویندەواریت نەبوه نەتزانیه وهیچ نامەیه ک بخوینیتهوه، نووسینشت نەزانیه هەرگیزاو هەرگیز بە دەستی راستت هیچت نەنوسیوه، خو ئەگەر خویندنهوه نووسینت بزانیایه بی پروایان دکهوتنه گومانهوه دهیانگوت موحه مەد بۆ خو ی ئەم قورئانی داناه.

قورئان بە دەق ئاوه لئاوی نەخویندەواری بۆ پیغمبەر دەست نیشان کردوه دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾. سورة الأعراف (۱۵۷) ﴿﴾.

له دواى پیغمبرایه تی و نیگا بو ناردن

ﷺ، موژدهی روناکبوونه وهی ناسوو پیښه تای به خته وهری:

ته مه نی پیغمبر چل سالی ته واو کرد، جیهان به تیڅرا له سهر لیواری چالی ئاگر بوو، مرقایه تی خیرا خیرا به ره وله ناو چون ههنگای دهنه، سهرانسهری جیهان له تاریکی کوفرو نه قامی دابوو، ناله م کاته دا موژدهی ههلهاتنی ناسوی رون و پیښه تای به خته وهریی دهرکهوت، کاتی ئه وه هات پیغمبریک پهیدا ببی در به تاریکی بدا، ئه مهش داب و نه ریتی پهروه دگاره له بونه وهردا، هه رکاتی تاریکی چر بوو نه قامی په ره ی ساند فروستادهی خوئی دهنیږی بو هیدایه تدانی ئاده میزاده کان و قهلاچوکردنی شیرک و نه قامی.

دلله راوکی پیغمبرو غم و ئه ندیشه ی له و بارودوخه ی به چاوی خوئی دهیبنی له نه قامی و بیروباوه ری خورافی و بته پرستی، هه روا چاوه پروانی پیغمبر بو هیدایه ت و ره نومایی کردنی ئاده میزاد له لایه ن به دیهینه ری بونه وهرو دروستکهری ئاسمانه کان و زهوی گه یشتبوه لوتکه، ده تگوت بانگه ریگ بانگی ده کاو شتیکی نهینی کیشی ده کا، پی ی خوش بوو هه میشه له سارادا بژی و گوشه گیربی و به ته نیا بیر بکاته وه، ئه وه بوو هه موو روژی له مه ککه دهرده کهوت و دوور ده که و ته وه تاخانو هکانی ئی نه دیوه ده بوون خوئی ده خزنده ناو شیوو دۆل و په نا پاساری ده و روبه ری مه ککه به لای هه ربه ردو دره ختیگ داپرویشته یه سه لامیان ئی ده کرد، ده یانگوت: (السلام علیک یا رسول الله!) پیغمبریش که گوئی له م جوړه دهنگانه ده بوو، به ملاو به ولای خوئی دا ئاوپری ده دایه وه، بو پیش و پاش و راست و چه پی

خوی دهروانی جگه له درهخت و بهرد هیچی تری نه دهبینی. ^(۶۲) یه که مجار که نیگای بۆ دهکرا له شیوهی خه و بینینی راسته قینه دا نیگا که ی بۆ ده هات. هه ر خه و نیکی ده بینی وه کوو ئاسوی رونی به یانی وابوو.

❦ له غاری حیرادا:

پیغمبر (هرودی عوای لسه برین) زۆربه ی کات له ئەشکه و تی حیرادا خوی گوشه گیر ده کرد، جاری وا ده بوو چه ند شه ویکی یه ک به دوا یه ک دا له ناو ئەو ئەشکه و ته دا ده مایه وه، که ده چوو بۆ ئەو خه لوه ته تی شووی له گه ل خوی ده بردو له وی ده مایه وه له سه ر شیوه ی ئایینی هه زه تی ئیبراهیم له خودا ده پارایه وه و عیباده تی ده کرد ^(۶۳).

❦ ره وانه کردنی پیغمبر و نیگا بۆ کردنی:

له جاریک له و جارانە ی هه زه تی موچه ممه د له خه لک گوشه گیر ده بوو ده چوو بۆ ئەشکه و تی حیرا، کاتی ئەوه هات سه روشی بۆ بئ و سه ره تای پیغمبر ی تی ده ست پئ بکا، ئەوه بوو له هه قده ی مانگی ره مه زان له ته مه نی چل و یه ک سالی دا به رامبه ر به رۆژی شه شه می مانگی ئەه غس طوسی سالی (۶۱۰) ی زایینی له کاتی به خه به ری و ئاگا له خۆ بوون دا، له ناو ئەشکه و تی حیرادا فریشته ی سه روش هاته لای و پئ ی گوت: بخوینه، وتی: من

^(۶۲) سیره ابن هشام ج ۱ / ۲۳۴-۲۳۵ له سه حیجی موسلیم دا هاتووه ده لئ: پیغمبر (هرودی عوای لسه برین) ده یفه رموو: به ردیک ده ناسم له مه که که پیش ئەوه ی بیمه پیغمبر سلاوی ئی ده کردم ئیستا من ده زانم ئەو به رده کامیه و له کوئ یه!.

^(۶۳) به وانه ئەو هه دیته خاتو عائیشه له (باب) ی (کیف کان بدو الوحی الی رسول الله (ص)) ریوایه تی کردوه.

خوينده وار نيم. پيغه مبهري (دروږدی عوای لسمبر) ده فهرموئ: ئیتر گرتمی و گوشیمی تاته و او نار هت بوم، ئه مجار بهرهلای کردم و وتی: بخوینه، و تم: خوينده و اريم نيه دوباره گرتميه وه و گوشیمی تاته و او تينم بؤ هات ئه مجار بهرهلای کردم و وتی: بخوینه، و تم: من خوينده وار نيم، ئه مجار بؤ جاری سیه م گرتمی و به خویه وه گوشیمی پاشان بهرهلای کردم و فهرموئ: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ. خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ. اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ. الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ. عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ. سورة العلق (۱-۵)﴾.

بخوینه به ناوی خودای خوټ ئه و خودایه ی بونه و هری به دی هیناوه، ئاده میزادی دروست کردوه له گوشتپاره، بخوینه خودای تو زور گه و ره و بهرزه و شکومه نده، ئه و خودایه ی ئاده میزادی به هوئی قهله مه وه فیری خوينده واری کردوه، ... ئه مه یه که م پوژئی پيغه مبهرایه تی حه زره تی موحه ممه د بوو، یه که م نیگا و سروشی خودایی که بؤ موحه ممه د هات^(۶۴).

^(۶۴) ئه وه ی سهرنجی فه یله سوف و بیردوزه کانی جیهانی راکیشاوه میژوو نووسی ئایینه کان و لیکنه وه له ژيانی زانستی خستوته بهرده م چهند پرسیار ئه وه یه که له یه که م جاری نیگا کردن بؤ پيغه مبهریکی نه خوينده وار بؤ سهر نه ته وه یه کی نه خوينده وار باسی پینووس کراوه، له کاتی که دا له و کوومه لگایه دا هه بوونی قهله م زور ده گمه ن بوو، ژماره ی ئه وانه ی نووسین و خويندنه و یان ده زانی له ژماره ی په نجه ی ده ست تیپهریان نه ده کرد، ئه مه هیما یه بؤ ئه وه ی ئه م دینه و ئه و نه ته وه ی ئه م دینه و هره دگرئ و ئه رکی گه یانندن و بلا و بوونه وه ی ده که و یته ئه ستو، زور پابه ندی نووسین و خويندنه وه ده بن هه میشه په یوه ندی نیوان ئه م نه ته وه و ئایینه له گه ل قهله م دا په یوه ندیبه کی به میزو پته و ده بی به پیچه وانه ی ئایینه کانی پیشووه. ئه مه ش نه ینی بلا و بوونه وه ی ئه و بزوتنه وه زانستی یه جیهانی یه یه که له میژووی هیچ گه ل و نه ته وه و ئایینیکی تر دا ده ست ناکه وئ.

۱. پیغمبر (درودی عوای لیسری) له مالی خه دیجه دا:

پیغمبر (درودی عوای لیسری) لهو روداوو زۆر ترسا بوو تاسابوو گه پرایه وه ماله وه، دلی ته په ته پی بوو، چونکه له وه پیش شتی وای نه دیبوو، نه شی بیستبوو، پوژگاری فیتره و بئ پیغمبره ری دریزه کیشابوو، ناشنایه تی عه رب به پیغمبره ران و پیغمبره ری زۆر دوور که وتبو وه، یه که مجاربوو حاله تی ئاوا ی به سهر بئ، ترسو بیمیکی و اچوو دلیه وه که گه پرایه وه، ماله وه له شی دهله رزی به خه دیجه ی خیزانی گوت دامپوشن دامپوشن توشی شتی ک بووم ترسم له خۆم هیه، ئه وانیش خیرا دایانپوشی هتا که می ک ئارامی گرت و ترسو خۆفه که ی ئی ره وییه وه.

خاتو خه دیجه پی ی گوت: ئه وه چیته و بۆ وات به سهر هاتوو؟ ئه ویش له نوکه وه روداوو که ی بۆ گیرایه وه، خه دیجه ئافره تی کی عاقل و ره زان بوو، له وه پیش باسی پیغمبره ران و پیغمبره ری تی و هاتنی فریشته بۆ لایان له م وه ی بیستبوو ئاموزایه کیشی هه بوو ناوی وهره قه ی کوپی نه وفه ل بوو، بو بوو به مه سیحی و کتیبی خویند بوونه وه، له ئه هلی ته ورات و ئینجیل شتی بیسبوو، زۆر رقی له و داب و نه ریت و هه لئسو که وته ی دانیشتوانی مه که که بوو، به سروشت دهیزانی که ئه وانه گومرآن و بیرو باوه ریان به تال و پوچه، تائه ندازه یه ک خۆی گوشه گیر کردبوو، خه دیجه زوزو سهردانی ئه م ئاموزایه ی خۆی ده کرد و هه وال پرسى ئی ده کرد، له لایه کی تریشه وه خاتو خه دیجه به هۆی ئه وه ی که خیزانی پیغمبره بوو، ماوه ی پانزه سال بوو پیکه وه ژیانیان به سهر ده برد، له هه موو که س زیاتر پیغمبره ری ده ناسی و ناشنای ئه خلاق و ره وشتی بوو، ئاگاداری نه ینی و ئاشکرای بوو، له و ماوه ی ژن و میردایه تییه ی دا ئه وه نده ی ئه خلاقى جوان و ره وشتی به رزو هه لئسو که وتی مرو قانه ی ئی بینیبوو، دلنیا بوو، که ئه م پیاوه سهر که وتوو

دەبئى و لەخوداوه یارمەت دراو دەبئى، ھەركەسىك خاوەنى ئەو رەوشتانە بئى، ترسى ئەوەى ئى ناكړئ جندوكە دەستى ئى بوە شىئنى، بۆيە بەو پەرى دالنيایى يەوہ روى كرده پیغمبرو وتى: نەخیر دالنيابە ھەرگیز خودا تۆريسوا ناکا، تۆ صیلەى رەحم بەجئ دىنى یارمەتییان دەدەیت، بەھاوارى ئى قەوماوانەوہ دەچئ، كۆمەكى بەفەقیرو ھەژاران دەكەى، میواندارى میوان دەكەى پشتگیری ھەق و راستى دەكەیت.

ﷺ، لەبەردەم وەرەقەى كۆپى نەفەل دا:

ئەوہى خاتو خەدیجە وتى: زادەى عەقلى سەلیم و سروشتى پاك و فیتەرتى راست و نەشیواو بوو، ناکامى ئەزمون و تەجرەبەى خۆى و ناسینی ئادەمیزادان بوو. وەلى کارەكە لەو گەورەتر بوو، بەم وتەيەى خەدیجە بیدەنگى ئى بکړئ، پيويستى بەوہ بوو بچنە لای يەكك شارهزایى لەئایینەکان دا ھەبئ، میژووى دینەکان بزائى، لەچۆنیەتى نیگا و سروش و داب و نەریت و رى و رەسمەکانى پیغمبرایەتى ئاگاداربئى، کەسىك بدۆزنەوہ ئەھلى کیتاب بناسئ و شارهزایى لەوانەى ھەوال و بەسەرھاتى پیغمبرانى رابردو دەرزن، بۆ ئەم مەبەستە خەدیجەواى بەباش زانى ھانا بۆ ئامۆزاکەى (وەرەقەى كۆپى نەوفەل) بەرن، بزائن ئەو چى دەلئ! ئیتەر خاتو خەدیجە لەگەل پیغمبردا چۆن بۆلای وەرەقە، پیغمبر (دەروەى عوای لەسەرىن) بەدورو دريژى بەسەرھاتى خۆى بۆ گێرایەوہ، چى بینى بوو بۆى باسکرد، (وەرەقە) وتى: سویندم بەو کەسەى گیانى منى بەدەستە، ئەتۆ پیغمبرى ئەم نەتەوہیەى، ئەوہى تۆ دیوتە ئەوہ فریشتەى نیگا ھینانە بۆ پیغمبران، ئەوہ ھەزرەھتى جویرائیل بووہ ئەوہى کە نیگای بۆ موسا و بۆ پیغمبرانى تر ھیناوە، ئەتۆ کە پەيامەكەت رادەگەيەنئ گەلەكەت بەدرۆت دەخەنەوہ، ئەزیەتت دەدن، لەولات دەرت دەکن، شەرت لەگەل دەکن!

پيغمبر (درودی عوای لیسری) له قسهی وهرقه سهري سوپما كه وتی: نه ته وه كه ت له مه كه دهرت ده كه ن! چونكه ئه و دهیزانی قوره یشیه كان چه ند ریزي لی ده گرن و به (محمد الأمين) ناوزه دهیان كردوه، به وشه ی (الصادق) و (الأمین) نه بی بانگی ناكه ن بویه به سهر سوپمانه وه وتی: (أو مخرجي هم) بۆچی ئه وان وایان لی دی من له مه كه دهر كه ن؟!.

وهرقه وتی: به لی ههر كه سیك په یامیكي وه كوو تو پابگه یه نی ئیلا دزایه تی كراوه، نه زیه ت دراوه، نه گهر من بگمه ئه و پوژگار وه مهرگ مۆله تم بدا، به هه موو هیزمه وه یارمه تیت ده دم^(٦٥) ئیتر ماوه یه ك نیگا پچرا دوا یی ده ستی پی كرده وه، ورده ورده قورئان نازل بوو.

❦، ئیسلام بوونی خه دیجه و ره وشتی ئه و خاتوونه:

یه كه م كه س كه ئیمانی به پيغمبر هیئا خاتو خه دیجه ی خیزانی بوو، بپوای به تاك و ته نهایی خوداو راستی پيغمبریتی هه زه تی موحه ممه د هیئا، پشتگیری ده كرد، دله وایی ده كرد، ئیش و ئازاری له سه ر كه م ده كردنه وه، نه زیه تدانی كافر ه كانی له سه ر سوك ده كرد.

❦، ئیسلام بوونی عه لی كوری ئه بوتالیب و زهیدی كوری حاریسه:

دوا ی عه لی كوری ئه بوتالیب ئیمانی به پيغمبر هیئا، عه لی ئه و كاته ته مه نی ده سال بوو، له وه پیش له لای پيغمبر بوو ئه و سه ره رشتی

^(٦٥) له صه حیخی بوخاری (باب کیف كان بدو الوحی الی رسول الله) وهرگیراوه هه روا سیره بن هشام ج ١ / ٢٣٨.

دهکردو به خویو دهکرد، چونکه ئه بوتالیب پیاویکی خیزانداری هه ژار بوو، پیغمبر (درویدی عسرای لیسرین) له کاتی گرانی دا عهلی برده لای خوی. ^(۶۶) زهیدی کوپی حاریته که له پیش دا کویله بوو پیغمبر ئازادی کردو کردیه کوپی خوی. ئه ویش ئیمانی پی هیناو موسولمان بوو، موسولمانبوونی ئه کومه له که لییه وه نزیك بوون، له ئه خلاق و رهوشت و میژوو هه لئسو که وتی ئاگادار بوون، شایه تیدانیکی راسته قینه بوو له سهه راستی پیغمبر رایه تیه که ی.

۸. موسولمانبوونی ئه بو به کری کوپی ئه بو قوحافه و رۆلی له بانگه وازی ئیسلامی دا:

یه کهم کهس له پیاوان که ئیمانی به پیغمبر هینا چه زهتی ئه بو به کری کوپی ئه بو قوحافه بوو، ئه م زاته پله و پایه یه کی دیاری کراوی هه بوو له ناو قوره شییه کان دا، چونکه پیاویکی عاقل و میانه په وو خاوه ن ویزدان و پیاوه تی بوو، موسولمانبوونی خوی ئاشکرا کرد، چه زهتی ئه بو به کر له ناو دانیشتوانی مه که ده خوشه ویست بوو پیاویکی ساده بوو، ده باره ی ریشه و نژادی عه ره به کان شاره زا بوو، زۆری ده باره ی به سه رهاتی عه ره به کان ده زانی، بازرگانیکی ده ست پاک و خاوه ن رهوشتی جوان و سه خی سروشت بوو، ئیتر له لای خویه وه دهستی کرد به بانگه وازی کردنی هه رکه سیك متمانهی پی بکردایه و بیزانیایه به پیر قسه کانیه وه دی. بانگه وازی ده کرد بو ئیمانیه ئان..

^(۶۶) سيرة ابن هشام ج ۱ / ۲۴۵.

۴، ئیسلامبوونی پیاو ماقولانی قورهیش:

موسولمانبوونی حه زه تی ئه بو به کر پۆلیکی کاریگه ری هه بو، له بانگه وازی ئیسلامی دا، به بانگه وازی کردنی حه زه تی ئه بو به کر زۆر له پیاو ماقولانی قورهیش موسلمان بوون، له وانه عوثماني کوپی عه فان و زوبهیری کوپی (العوام) و عهبدو رحمانی کوپی عه وف و سه عدی کوپی ئه بو وه قاص و طه لحه ی کوپی عوبه یدللا، ئه مانه هه موویان حه زه تی ئه بو به کر هیئانی بۆ لای پیغمه مبه رو موسولمانبوون. به شوین ئه وان دا چه ند پیاو ماقولیکی تری قورهیش موسولمان بوون، له وانه ئه بو عوبه یده ی کوپی (الجراح) ۲ (الأرقم) ی کوپی ئه بو لئه رقه م و عوثماني کوپی مه ظمون و عوبه یده ی کوپی (الحارث) ی کوپی (موطلیب) ی کوپی عه بدی مه ناف و سه عیدی کوپی زه یدو خه بابی کوپی (الأرت) عه بدوللای کوپی مه سعود و عه ماری کوپی یاسیرو صوه یب و هی تریش. خودا له هه موویان رازی بی، ئیتر له وه دوا خه لک کۆمه ل کۆمه ل له ژن و پیاو موسولمان بوون، به جوړیک ناو بانگی ئیسلام له مه ککه دا بلۆ بۆوه و هه موو خه لک پی ی زانی و له ناو خویان دا باسیان ده کرد^(٦٧).

۴، بانگه وازی کردن به ئاشکرا له سه ر کیوی صه فا:

پیغمه مبه ر (دروودی عوای لسه ربی) سه ره تا بانگه وازی یه که ی به نهینی ده کرد ماوه ی سی سال به م جوړه تیپه ری و پیغمه مبه ر (دروودی عوای لسه ربی) به نهینی په یوه ندی به خه لکه وه ده کرد، دوا ی سی سال په روه ردگار فه رمانی پی کرد که به ئاشکرا بانگه وازی خوی بلۆ بکاته وه و ئایینی خوی ئاشکرا بکا، نیگای بۆ نازل بو، پی ی فه رموو: [قَاصِدَغَ بِمَا تُؤْمَرُ وَاعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ. سورة الحجر (٩٤)].

^(٦٧) سیره ابن هشام ج ١/ ٢٦٢.

ئەى پيغەمبەر! ئەو پەيامەى بۆت نيردراو و فەرمانت پى كراو،
ئاشكراى بكو چى دى به نهينى بانگه وازى مەكه، پو له بتپه رسته كان
وهرگيهر گرنغيان پى مەده. يان دەرموى: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ.
وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ. سورة الشعراء (۲۱۴-۲۱۵)﴾.

ئيتير پيغەمبەر (درودى عوای لىسەرىن) چوو سەركىوى صەفاو تاهيىزى تىدابوو
هاوارى كرد (ياصباحاه) ئەمە جوهر هاوارىك بوو لهكاتى خەتەردا ئەنجام
دەدرا، هەر كاتى مرقىك هەستى بەخەتەرىك بكردايە، بيزانىايە دوژمن
هیرش دىنيته سەر ولاتهكهى يان هۆزهكهى و گەل و نەتەوهكهى و ئاگادارى
ئەم هیرشە نين ئيتير پەر بەدەنگى بەرز هاوارى دەكرد (ياصباحاه) چاكە
پيغەمبەر ئەم هاوارەى كرد، هەموو قورەيش راجمىن و لەدەورى پيغەمبەر
كۆبوونەوه، ئەوى بۆى نەكرا بچى نوینەرىكى خۆى نارد، ئەمجا پيغەمبەر
(درودى عوای لىسەرىن) فەرمووى: ئەى بەرەبابى عەبدولموتەليب! ئەى بەرەى
بەنوفەهر، ئەى تیرەى كەعب! ئەرى ئەگەر من هەوالتان بەدمى كەهيىزىكى
دوژمن وا لەپشت ئەو كىوهوه خۆى ئامادە كردو هیرش بكاتە سەرتان،
ئىوه پىم باوهر دەكەن؟! هەموو وتیان: بەلى چونكە تائىستا ئىمە درۆمان
لەتۆ نەديوه..

عەرەبەكان تائەندازەيهك واقيعى بوون ئەوان پياويكىيان دیتو، راستگۆو
ئەمىن و ئامۆژگارى كار، ئەوه ئىستا لەسەر ئەو كىوه راوەستاوه و چاوى
لەبەردەم و دوا خۆيه وەيهەتى، ئەوان تەنها بەردەم خويان دەبينن و بەس،
ئەوى ئەو دەبينى ئەوان نايبينن.

ئيتير زيرەكى و ويزدان هەلى نان بو ئەوهى تەصديقى ئەم هەوالدەرە
راستگۆيه بکەن و وتیان: بەلى بروات پى دەكەين. ئيتير پيغەمبەر (درودى عوای

لسرین) فہرمووی دہبزانن من ترسیئہرتانم پیتان رادہگہیہنم کہ سزایہ کی سہخت لہ پیشتانہ وہیہ، ئەگەر پروام پی نہکەن و شوینم نہکەون توشی ئەو سزا سہختہ دەبن، لەراستی دا ئەمە پیناسە یەک بوو بەپلەو پایە ی پیغەمبەرایەتی و راگەیانندی ئەوہبوو کہ زانیاری دەرپارە ی حەقیقەتە نہینی یەکان و زانستە خودا دادەکان تایبەتن بەئەوہو، خودا فیری کردوہو بەسروش بو ی ناردوہ، نامۆزگاری کردن و ترساندن بوو بەئەوپەری حکمەت و دانایی و بەشیوہیہ کی بەلیغ و کاریگەر کہوینە ی ئەو حکمەت و بەلاغەتە لەمیژووی هیچ ئایین و پیغەمبەرایەتی هیچ پیغەمبەریک دا نیہ، هیچ پێبازو ئوسلوویک کورت ترو کاریگەر ترو ئاشکراتر نہبوو لەو شیوہیہ ی پیغەمبەر گرتیہ بەر، بو یە قورەیشییەکان بی دەنگ بوون هیچ بەرہنگاری کردنیکیان نہواند، وەلی ئەبو لەھەب راست بووہ و وتی: دہک داوہشی ی ہەمیشە کوستت کہو ی ئەوہ بو ئەمەت بانگ کردین و بو ئەم قسە بی سەر و بەرانہ کو ت کردینہوہ؟؟؟ (٦٨)

پیغەمبەر (درووی عوای لسرین) بەو شیوہ حکمەت ئامیزہ ئاگاداری کردن کہ دوژمنی سەر سەختیان وا لە دل و دەروونی خو یاندایە، ئەو دوژمنہ زور شیاو ترہ بەوہ ی لی ی بترسن و کہرەسە ی بەرگری بو دەستە بەر بکەن، بی ئاگایی لەخودای تاک و تەنیا و بەدیہینەری بونہوہرو خاوەنی عالم، بی ئاگایی لەصیفات و ناوہ جوانەکانی، گیرۆدە بوون بەتوپی شیرک و بتپەرستی و بەندایەتی کردن بو نہفس و ئارەزوو شوینکەوتنی خەیا ل پلاو و

(٦٨) سەرگورشتە کہ لە ئیبنو کہئیر دایە ج ١/ ٤٥٥-٤٥٦، ئیمام ئەحمەد لەئیبنو عەباسەوہ نہقلی کردوہ.

بیرو باوهری خورافی و سنور به زانندن و هه تک کردنی حورومات، ئەمانه زۆر قیژه و نتره خه ترن له سوپایه کی ئاماده باش بو هیرش هینان، زهره رو زیانی نهو شتانه زۆر گه وهره ترو سامناکترن له دهسته یبه کی دوژمن که خویان مه لاس دا بئ و له هه ولئ ئەوه دابن هه لیک بقۆزنه وه بو په لاماردان که ئەمیان هه موو حیسابییکی بو ده کری و به هه موو مانا لیی ده ترسین و ده یانخاته دلّه له رزه وه.

❦ قوره یشیه کان دوژمنایه تی خویان راده گه یه نن و ئەبوتالیب پشتگیری پیغمبر ده کا:

کاتئ پیغمبر (دروودی عوای لسه رین) به فهرمانی خودا بانگه وازییه که ی خوی ئاشکرا کرد، دهنگی حه قی به رز کرده وه، قوره یشیه کان هه یچ بهر هه لستیه ک و به رهن گارییه کیان نه کرد، ئی ی بیده نگ بوون تاباسی خودا کانی کردن و ره خنه ی له بته کانیان گرت و بیرو باوهریانی به به تال و پوچ دانا، که ئەمه ی کرد ئیتر دوژمنایه تی تاوی ساندو ئی ی وه خو که و تن، دژی وه ستان و گه له کو مه کییان ئی کرد، که و تنه ئەزیه تدانی و خراپه له گه ل کردن، ئەبوتالیبی مامی له روی خزمایه تی یه وه پشتگیری ئی کرد نه یه یشت قوره یشیه کان ده ستریزئی بکه نه سه ر، پیغمبر (دروودی عوای لسه رین) به رده وام بوو له سه ر بانگه وازی ئیسلامی و بلاو کردنه وه ی په یامی خوی و هه یچ له مه ریک نه یده توانی نهو بیده نگ بکا و نه هیلئ بانگه وازی خوی بلاو بکاته وه، قوره یشیه کان به توندی به رپه رچییان ده دایه وه و ئەبوتالیب پاریزگاری ئی ده کرد و نه یده هیشت ده ست دریزئی بکه نه سه ر! ئەم حاله ماوه یه ک دریزه ی کیشا و بانگه وازی کردن پیغمبر (دروودی عوای لسه رین) ته نگه تاوی کردن، کو مه لیک له پیاوانی قوره یش به کو مه ل چوونه لای ئەبوتالیب و

وتیان! ئەو ماوەیەکی برازاگەت جانیو بەخوداگانمان دەداو رەخنە لەئایینەکه مان دەگری. بەبێ عەقل و بەنەقام و سەر ئی شیواو مان دەزانئ، باوک و باپیرمان بەگومراو کالفام لەقەلەم دەدا، جا یان دەبئ داوا ئی بکە ئی واز لەو هەلویستە ئی بئنی، یان دەستی ئی بەردەو حەقت بەسەر یەو نەبئ ئیمە خویمان چاری دەکەین، تۆیش بیرو باوەرو ئایننت وەکوو ئیمە یە، ئەبو تالیب بەشیو یەکی عاقلانەو لەسەرە خو قسە ئی لەگەل کردن و بەشیو یەکی جوان رەدی دانەو ئەوانیش گەرانەو.

۴. وت و ویژی نیوان پیغه مبهرو ئه بو تالیب:

قورپەش تا دەھات زیاتر تەنگە تاو دەبوون، لەھەموو کۆپو
کۆبوونە وە یەکیان دا، لەھەموو کۆچە و کۆلانیکیان دا باس ھەرباسی
پێغەمبەر بوو، ھەندیکیان ھەندیکیانی ھەلدەنا بۆ ئەو ھەستی ئی
بوەشیئێ، بەلام ھەر کە بیریان لەشتیکی وا دەکردەو، ئەبوتالیبیان دەھاتە
بەرچاوو حیسابیان بۆ دەکرد، بۆیە ئەمجارەش بەکۆمەل چوونە لای ئەبو
تالیب و پێیان گوت: ئەی ئەبو تالیب! ئەتۆ پیاویکی ریش سپی و خاوەن
رێزو پلەو پایەیی لەناومان دا، داوامان ئی کردی برازاکەت دەمکوت کەیی و
نەھیلی چیدی ئاوا رەخنە لە خودا کائەمان بگری و درژی بیرو باوەرمان
بجوێتتەو.

به‌لام هیچت نه‌کرد به‌خودا ئی‌مه ئیتر چیدی ناتوانین دان به‌خۆمان دا بگرین و له‌به‌رام‌به‌ر جنیو دان به‌خودا کانمان و ره‌خنه‌گرتن له‌بیرو باوه‌رمان بیده‌نگ بین، جا یان وا ده‌که‌ی واز ده‌یینی و بیده‌نگ ده‌بی، یان به‌گژی دا ده‌چین و ده‌که‌وینه‌شهر له‌گه‌لی دا، هه‌تا لایه‌کمان لایه‌که‌ی تر له‌ناو ده‌با.

ئەبو تالیب کەوتە بەردەم دووپیانیکى خەتەر، لایەك زۆرى بەلاوہ گران بوو لەھۆزو تیرەى خۆى جیا بێتەوہ و دوژمنایەتییان بکا، بانگەوازی ئیسلامیشى نەچوبوہ دلەوہ تا لەپیناوا یا ھەموو قوربانییەك بدا. بۆیە وای بە چاك زانى بەدوو پیغمبەر دا بنیڤرى و وتو ویژى لەگەل بکا. بەلكوو ھەرچونیک بى لەھەلوێستى خۆى پەشیمانى بکاتەوہ.

کە پیغمبەر (درودی عوای لەسەرى) ھاتە لای روى تیکردو وتى: ئەى برازای خۆشەویستم! ئەوہ دووبارە خزم و ھۆزە کەمان ھاتبوونە لام لەبارەى بانگەوازی تۆوہ ئاواو ئاویان گوت. تکات لى دەکەم نەخۆت بڤەوتینەو نەمنیش مالتویران بکە وامەکە ھەردوکمان سەرمان تیدا بچى، پیاوی چاک بە شتیک مەخەرە ئەستۆم بۆم ھەلنەگیرى، چونکە من ناتوانم بەتەنیا دژایەتى ھەموو قورەیش بکەم! پیغمبەر (درودی عوای لەسەرى) وای زانى ئەبو تالیب دوو دل بوو لەیارمەتیدانى و چى دى پشتگیری ناکاو لەقورەیشییەکان نایاریزى.

خۆ کەسیكى تریش نیە لەخزم و کەسەکانى پشتگیری بکات موسولمانانیش کەم دەست و بى دەسلەتەن ناتوانن بەرامبەر قورەیشییەکان بوەستن! بەلام لەگەل ئەوہش دا پیغمبەر (درودی عوای لەسەرى) دلنیاوو لەپەيامەکەى و یەقینی ھەبوو: کەخودا لەپشتیەتى و دەبى بەردەوام بى لەسەر بانگەوازی خۆى و فەرمانى خودا رابگەيەنى، دواى لیکدانەوہیەكى کورت لەدلى خۆى داو ئەمسەرەو سەرکردنى بارو دۆخەکە روى کردە مامى و وتى: ئەى مامى خۆم! دلنیاوہ ئەگەر ئەو خزمانە خۆر بەینن بیخەنە ناو دەستى راستمەوہ و مانگ بڤەنە ناو دەستى چەپمەوہ بەھیواى ئەوہى واز لەم کارە بەینم، دلنیاوہ وازی لى ناھینم، بەردەوام دەبم لەسەرى ھەتا خودا سەرم دەخا یان لەپیناوا یا لەناو دەچم، ئەمەى وتو فرمیسكى دا

بارین و دلی پر بوو، دهستی کرد به گریان و هستا رویی، نه بو تالیب بانگی کرد و هره بر ازای خوشه ویستم مه پو تو راوهسته باتیت گه یه نم.

پیغمبر (درودی خوی لسمه) گه پرایه وه بو لای، نه بو تالیب وتی بر پو چیت پی خوشه بیلی و سل له کهس مه که وه، سویند بی من کاریکی وانا کهم تو پیئت ناخوش بی، هه رگیز پشتت تینا کهم و دهستت لی بهر نادهم. ^(۶۹)

هه، نه زیه تدانی قوره ییش بو پیغمبر و هاوه لانی:

قوره ییشیه کان نائومیډ بوون له وهی که پیغمبر واز له بانگه واز خوی بیئی دلنیاش بوون که نه بو تالیب واز له پشتگیری کردنی ناهینئی و دهستی لی بهر نادا، ئیتر نه مجار که وتنه ویزه ی نه وانه ی ئیمانیاں هی نابوو، دهستیاں کرد به سزادانیاں که سیش نه بوو پشتگیریان لی بکا، چونکه هه ر تیره و بهر بابیک په لاماری نه وانه یان ده دا که له هوزه که یان دا ئیمانیاں هی نا بوو، کابرا نه زیه تی خزمی خوی ده دا که سیکی تر بوئی نه بوو له سهری وه دهنگ بی. بهم جوړه ته عزیز و سزادان په رهی سهندو پوژ له دوا پوژ له زیاد بوون دابوو، هه ره بهر باب به ده هات موسولمانانی تیره که ی خوی سزا ده دا حه بسیان ده کردن، لییان ده دان، برسی و تینوویان ده کردن، ده یان بردن له ناو زیخه لانی و گه رمه لانی مه که ده پالیان ده خستن و سزایان ده دان. بیلالی حه به شی کوپله بوو، موسولمان بو بوو ئومه ییه ی کوپی خه له ف که ناغا که ی بوو له گه رمای نیوه پوډا ده یبرده دهره وهی مه که له ناو زیخه لانی و لمبه لانی گه رم دا له سهر پشت رای ده کیشاو به ردیکی گه وره شی ده خسته سهر سنگی، نه مجار پی ی ده گوت سویندم وایی له سهر نه و حاله

^(۶۹) سیره ابن هشام ج ۱/ ۲۶۵-۲۶۶.

دهتهيلمهوه تا دهمری یان دهبی لهئایینی موحه ممه د په شیمان بیه وه و عیبادت بو (اللات) و (العزی) بکهی. (بیلال) یش به دهم ئهم ته عزیز و سزادانه وه هر دهیگوت (أحد، أحد) حه زه تی ئه بو به کر به لایا تیپه پری کویله یه کی چوار شانه ی رهش پیستی به هیزو توانا تری دا به ئومه ییه و له جیاتی ئه وه بیلالی ئی وهرگرت و ئازادی کرد،

تیره ی (به نو مه خزوم) یش عه ممری کوری یاسرو باوکی و دایکیان به جورها سزا سزا ده دان، به چله ی هاوین له کاتی گهرمای نیوه پودا ئهم خیزانه موسولمانه یان دهرده لمبه لانی مه ککه و له ناو ئه و زیخ و لمبه لانه دا سزایان ده دان، پیغه مبه ر (درووی عروای لسه رین) به لایان دا تیپه پهری و به دلی پر له ناسوره وه پی ی ده فهرموون: خو بگرن ئه ی بنه ماله ی یاسر سه برتان هه بی، پاداشی ئیوه به هه شتی رازاوه یه. به و شیوه سزاداران، هه تا یاسر له ژیر ئه شکه نجه و سزادا گیانی سپارد، دایکیشی که هر له ئیسلام په شیمان نه بو وه، پوژیکیش به توندی بهر په رچی ئه بو جه هلی دایه وه، ئه ویش نیزه یه کی به ورگیا کردو گیانی دهرچوو بو به یه که م شه هید له ئیسلام دا، یه که م دلۆپه خوینی که له سه ر موسولمانبوون رژیائی خوینی (سمیه) ی خیزانی یاسره. عه ممری کوریشیان تا ده هات سزای سه خت تر ده بوو، ده می که به ناگر داخیان ده کردو کاتیکیش له ناو ئاودا نوqmیان ده کرد، هه ره شه ی سزادانی زیاترو دریزه کی شانی ناره حه تییان ئی ده کرد، ده یانگوت: ده بی قسه به موحه ممه د بلئی ی و دژی ئایینه که ی بدوی ی، ئه گینا وازت ئی ناهینین، تاکار گه یشته ئه وه ی پوژیک و ته یه کی ناشیرین دژی پیغه مبه رو ئایینه که ی به دهم دا هات، ئه وانیش به ره لایان کرد، به گریان وه هاته لای پیغه مبه رو وتی مالی خوّم ویران کرد پیغه مبه ر (درووی عروای لسه رین) فهرمووی چیت گوت؟! وتی وه هاو وه هام گوت: فهرمووی دلت چون

بوو وتی: به خودا دلم له سهر باوه پیکي پته وه و هیچ نه گوږاوه، که خه لکی وتیان:

عه ممار کافر بوته وه، پیغمبر (درویدی عروای لیسری) فهرمووی: نه خیر عه ممار دلی پره له ئیمان و باوه. ثایه تی: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ اِيمَانِهٖ اِلَّا مِنْ اُكْرِهٖ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْاِيْمَانِ وَلٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْنٰهُمْ غَضَبٌ مِّنَ اللّٰهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ﴾. سورة النحل (۱۰۶) ده ربارهی نه و نازل بووه.

موصعه بی کوپی عومه یر کوپه جوان خاصي مه ککه بوو، گهنج و قوزو شوخ و شهنګ، باوک و دایکی زوریان خوش دهویست، دایکی ئافره تیکی ساماندارو دهوله مهند بوو، جوانترین پوښاکي بو له بهر دهکرد، چ قوماشیک جوان و گرانبه ها بوايه دایکی قاتیکی بولی دروست دهکرد، چ بونیك خوش بوايه موصعه ب له خوی ده دا جگه له پیلاوی حه ضره میه که به ناوبانګ بوون هیچی تری له پی نه دهکرد، زور جار پیغمبر باسی دهکردو دهیگوت: له ناو شاری مه ککه دا له موصعه ب قوزترو پاک و خاوین ترو پوښناخ تر، خوشگوزه راترنیه.

موصعه ب به وهی زانی که پیغمبر (درویدی عروای لیسری) له خانووی (الأرقم) ی کوپی نه بولنه رقه م دا بانگه وازی خه لکی دهکا بو ئیمانیه ئان، چووه خزمه تی و موسولمان بوو، دهستی خسته ناو دهستی پیغمبر وه و بهیعتی پی کردو هاته دهر وه، له ترسی دایکی و خزمه کانی موسولمانیونی خوی شارده وه، ناوه ناوه دهچوه خزمه ت پیغمبر (درویدی عروای لیسری) پوښیک عوثماني کوپی طه لحه چاوی لی بوو نویژی دهکرد، لای دایکی و خزمه کانی شکاتی لی کرد، گرتیان و بهندیان کرد، به به ندرای میه وه تاده رفه تی بو

هه لکه وت له کوچکردنی یه کهم جاردا له گهل موسولمانه کان دا کوچی کرد بو
 حه به شه کاتیک موسولمانه کان له حه به شه گه رانه وه ئه ویش گه رایه وه
 سه روسیمای تیکچو بوو، ئیتیر دایکی وازی له لومه کردن هینا هندی
 له موسولمانه کان خویان خستبوه په نای بری له پیاو ماقولانی قورپه شیه وه،
 په یمانی جیوارو په نادانیان له گهل دابه ستببون، ئه وانیش حیمایه یان
 ده کردن و نه یان ده هیشت نازار بدرین، عوثمانی کوپی مه ظمون چوبوه
 جیواری (الولید) ی کوپی (المغیره) وه دوایی عوسمان غیرهت و پیاو هتی
 قبولی نه کرد له په نا (الولید) دا پاریزراوبی په نا دانه که ی هه لوه شانده وه و
 په یمانی جیواره که ی به سه ر (الولید) دا دایه وه، (الولید) زور پابه ندی
 په یمانی جیوار بوو، له عوسمانی پرسى بوچی په یمانه که ت به سه ر دا
 دامه وه؟! وتی: پیم خوش بوو جگه له خودا خو نه خه مه په نای هیچ که سی
 تره وه. جاریک له گهل یه کیك له موشریکه کانی مه که ده به قالییان بوو،
 کابرای موشریک رقی هه لساو بو ی هه لسا مسته کو له یه کی له چاوی دا
 کویری کرد، (الولید) ی کوپی (المغیره) له و شوینه نزیک بوو، ناگای له م
 تیک هه لچونه بوو، وه لید وتی: سویندم وایی ئه ی برازای خوم! چاوت
 پیویستی به وه نه بوو ناوای لی بی، تو بو خوت له په نای که سیك دا بووی له و
 شتانه ده پپاراستی، عوسمان له وه لام دا وتی: وه لاه ی چاوه ساغه که م
 زوری پیویسته وه کوو ئه وی ترمی لی بی، له پریگای خوادا، ئه من ئیستا
 له په نای که سیك دام له تو به هیز ترو خاوه ن ده سولات تره ئه ی نه بو
 عه بدوشه مس! کاتیک عوسمانی کوپی عه ففان (روزی عوای لسه رین) عوسمانی کوپی
 ئومه ییه به گوریسیکی پته و به ستیه وه وتی: ئه وه له نایینی باوک و باپیرت

ژيان بويه وه چويه سهر ئاينىكى تازه پهيدا بوو؟ سويندم بهخودا بهرهلالت ناكم ههتا واز لهو ئايينه دينى. عوسمان وتى: وهللأهى ههركيزاو ههركيز وازى لى ناهينم و لى ي پهشيمان نابمه وه، جاكه (الحكم) ئەم ههلوسته توندو تولهى له عوسمان بينى ئيتر وازى لى هينا^(٧٠) خهبابى كورى (الأرت) دهلى: پوژيگ گرتيانم ئاگريكيان بو ههلكردم، پاشان بهو ئاگره سووريان كردمه وه، پاشان پياويكيان قاجى خسته سهر سنگم پشتيشم بهروتى له سهر زهوييه كه بوو، توخيكي پشتم بهزهوييه كه وه پويشت، دوايى بو راستى قسه كه ي پشتى خوئى روت كرد، هه موو پشتى پهله پهله بوو^(٧١).

٨. دژايه تيكردى قورهيش بو پيغهمبهر و ليزانيان له نهزيه تدانى دا:

كاتيك قورهيشيه كان سهر كه وتوو نه بوون له ژيان كردنه وهى نه وانهى ئيمانين هينابوو، پيغهمبهر يش^(هرودى عروى لى سهرين) هيچ نه رم و نيانيه كى له گهل نهواندن روژ به روژ بانگه وازى ئيسلامى بلاوده بو وه، خه لك موسولمان ده بوون، قورهيشيه كان تهنگه تاو بوون، ناچار هه ندئى هه رزه و كالفاميان هه لنان بكه ونه خو بو نهزيه تدانى، بو به درو خستنه وهى، وتيان جادو بازه، شاعيره، كاينه، شيته، به هه موو شيوه يه ك كه وتنه نهزيه تدانى و بهر په چدانه وهى... پوژيگ پياو ماقولانى قورهيش لهو شوينه كى كه پى ي ده لين: حيجرى ئيسماعيل كو بو بونه وه، پيغهمبهر^(هرودى عروى لى سهرين) هات به لايان دا

^(٧٠) طبقات ابن سعد ج ٢ / ٣٧ .

^(٧١) طبقات ابن سعد ج ٢ / ١١٧ .

تیپہری و دوستی کرد بہ تاواکردن، ئەوانیش ھەندی تانەو تەشەریان لی دا، قسە ی ناشرینیان پی گوت سی جار ئەم تانەو تەشەرو قسە ناشرینانەیان دووبارە کردەوہ. پیغمبەر (درودی عوای لەسەری) راوەستاو پاشان فەرمووی: ئەوہ گویتان ئی یە ئە ی کۆمەلی قورەیش؟!.

سویندم بەو کەسە ی گیانی منی بە دەستە من ئایینی حەق و راستم بۆ ھیناون، ئیتر خەلکە کە ی بی دەنگ کردو کەسیان جولە ی لیوہ نەھات، دوایی دەستیان کرد بە قسە ی نەرم و نیان لەگەلی دا.

جا بۆ پۆژی دوایی لە کاتی ک دا قورەیشییەکان لە ھەمان شوین کۆبوونەوہ، پیغمبەر یان ئی دەرکەوت، ھەموویان بە قلمباز راجمین بۆ لای و دەورەیان دا، کابرایەکیان: عقبە ی ناوبوو یەخە ی عەباکە ی گرتو لە ملی دا بای دا، خەریک بۆ بیخنکینی، ئەبو بەکر ھات قۆلی گرتو لی دوور خستەوہ، کۆلی گریانی ھەلسا وتی: ئایا ئیوہ پیاوی ک دەکوژن: کە دەلی: (اللہ) خودای حەقمە و ئیوہش وەکوو من بەندایەتی بۆ بکەن؟! ئیتر وازیان ئی ھینا و روشتن، ئەبو بەکریش گەرایەوہ ئەو پۆژە پیغمبەر (درودی عوای لەسەری) ناوچەوانی شکابوو ریشیان راتە کاندبوو.

روژیکی تر پیغمبەر (درودی عوای لەسەری) لە مال چووہ دەرەوہ بۆ بانگەوازی کردن، ئەو پۆژە تائیوارە کەسی دەست نەکەوت بپروای پی بکا، ھەرچی پەیوہندی پیوہ کرد پشتی ھەلکرد، ھەموویان بە درۆیان خستەوہ، پیغمبەر (درودی عوای لەسەری) گەرایەوہ مالەوہ، ھیندە دلەنگ بوو چووہ ژیر لیفەو پیخەفەوہ خودا ئایەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ. قُمْ فَأَنْذِرْ..... سورة المدثر﴾ ی نازل کردە سەر.

۱۵۷. قورہیشیہکان ئەزہتەتی ئەبو بەکر دەدەن:

پۆژیک حەزەرتەتی ئەبو بەکر چووہ ناو خەلکەکەوہ دەستی کرد بەبانگەوازی کردن، قورہیشیہکان پەلاماریان دا، خستیانە ژێر پییانیەوہ ھەرکەسە لەعاست خۆیەوہ تیی دەسراواند، عەتەبەیی کۆری رەبیعە ھەردوو نەعلەکانی گرتبوو بەیەکەوہ لەدەم و چاوی دەدا تاوای ئی کرد نە دەزاندرە کامە لوتیەتی و کامە دەم چاویەتی، بەنوتەمیم ھاتن خەلکەکە یان ئی دور خستەوہ ئەبو بەکریان بردەوہ بۆ مائەوہ پییان وابوو مردووہ، لەمائەوہ بی ھۆش رایان کیشا، ئەمجار چوون بۆ کەعبە وتیان: ئەگەر ئەبو بەکر بمرئ ئیمە عەتەبە دەکوژینەوہ دەمەو ئیوارە ئەبو بەکر و ھۆش خۆ ھاتەوہ، یەکەم قسەیی ئەوہ بوو وتی پیغمبەری خودا چی بەسەر ھات و لەکوئیە؟! ئیتر خزمەکانی کەلە دەوری کۆبو بوونەوہ دەستیان کرد بەلۆمەکردنی و زۆر یان قسە پی گوت، دوایی (ام جمیل) کەئافرەتییکی موسولمان بوو ھاتە لای و ئەبو بەکر ھەوایی پیغمبەری لەئەو پرسیار کرد، وتی ئەوہ دایکت لیڤرەوہ گوئی ئی دەبی، ئەبو بەکر وتی: قەیناکا قسەم بۆ بکە مەترسی، ئەمجار ئوموجەمیل وتی: سوپاس بۆ خودا پیغمبەر (درویدی عرایی لاسەری) ساغ و سەلامەتە، ئەبو بەکر وتی: سویندم بەخودا من دەم لەھیچ خواردن و خواردنەوہیەک نادەم ھەتا نەچمە خزمەت پیغمبەر بەچاوی خۆم نەیبینم، چاوەروانیان کرد تا ھەندئ ئەبو بەکر ھاتەوہ سەرە خۆو شەو داھات و ریگەو بان چۆل بوون، ئەمجار دایکی و ئوموجەمیل چوونە ژێر بایی و بردیانە خزمەت پیغمبەر (درویدی عرایی لاسەری) پیغمبەریش کەبەو شیوہ بینی زۆری بەزەیی پی داھات و دوای کرد بۆ دایکی موسولمان بی، بانگەوازی کرد بۆ ئیماننەنان دایکیشی ئیمانی ھینا. (٧٢)

(٧٢) سيرة ابن كثير ج ١ ٤٣٩-٤٤١.

۱۵۸. سەر سورمانی قورەیش دەربارەى دۆزىنەۋەى ۋە صفىك بۇ پيغمبەر:

قورەيشىيەكان دەربارەى پيغمبەر (درودى خراى لىسرى) سەريان ئى شىوا بوو
نەياندەزانى چ صيفەتلىكى زەقى بۇ بدۆزنەۋە، چون خەلكى ئى بتەكىنەۋە،
بەچى لەكەدارى بكن و لەپيش چاوى خەلك ناشيرين بى و پىى بپوا نەكەن،
چ ناوو ناتۆرەيەكى بۇ بدۆزنەۋە بۇ ئەو ۋەقدانەى لەدەرەۋەى مەككەۋە دىن
بۇ حەج بەدوورو نزيك توخنى نەكەون. ! بۇ ئەم مەبەستە ھەموويان لەلاى
(الوليد) ى كوپى (الغيرة) كۆبونەۋە، كەپياۋىكى بەتەمەن و عاقلەندييان
بوو، ئەۋيش ئامادەى مەوسىمى حەج بوو، وتى: ئەى جەماۋەرى قورەيش
ئەۋە ۋەرزى حەجكردن ھاتوۋە، ۋەفدەكانى عەرەبىش لەم ۋەرزەدا دىن و
دەنگو باسى بانگەۋازىيەكەى كابراى لەمەر خۇمانيان بىستوۋە پرسىارتان
ئى دەكەن دەربارەى، ھەمووتان يەك قسە بن و يەك ھەلويسىست بنوئىن، ئەگەر
لىيان پرسىار كردن و ۋەلامەكانتان يەك بى، ۋانە بى قسەى ئەمتان قسەى
ئەوتان بەدروبخاتەۋە، لەم بارەۋە زۇريان بىرو را ئال و گۆر كردو
پيشنياريان خستە پو (الوليد) بەھىچ كام لەپيشنيارەكانيان رازى نەبوو،
ھەرچى گوتيان ھەلى ۋەشاندەۋە، قورەيشىيەكان وتيان: دەيبا شەجەنابت
رات چىەو چىت بەلاۋە باشە بىلئىن ئەى ئەبو (عبد شمس) ؟! ۋەلید وتى:
باشترین قسە دەربارەى (محمد) ئەۋەيە: بلىن جادو بازەو سىجرى ھىناۋە،
بەو سىجر بازىيە كوپو باوك لىك دەكا، برا دەكاتە دوژمنى برا، ژن و مىرد
لىك جيا دەكاتەۋە، پياو لەخزم و كەسى دەتۆرىنى. ھەموويان ئەمەيان
پەسەند كردو لەلاى مام ۋەلید ھەلسان، ھەر كۆمەلە ۋە تاقمىكيان چوۋە سەر
رىى كاروانى حاجيان و سەرە رىيان لەرىبواران گرت، ھەرچى بياندىيايە
ئامۆزگارى ئەۋەيان دەكرد كەئاگای لەخوى بى موخەممەد ھەلى
نەخەلەتىنى، وريابى بەقسەى شيرين و زمانى لووسى لەخستەى نەبا.

❦، توندو تيژي قورەيشييه كان دەر باره دی ئەزیه تدانی پيغه مېهر:

قورەيشييه كان به مه به سستی كپ كردنى بانگه وازى پيغه مېهر جوړه ها
شيوازيان دوزينه وهو به كار يان هينا بو ئەزیه تدانى، له م باره وه لايه نى
خزمايه تى و هوزايه تى و ئاده ميزاديه تى يان پيشل كردو هه موو
سنووريكيان به زاند، هه رچى نا پياوى و بى ويژدانى بوو له دژى پيغه مېهر
ئەنجاميان دا، بو نمونه پوژيک پيغه مېهر (دروې خواږي لاسه يى) له ناو مزگه وتى
كه عبه دا نو يژى ده كرد، كو مه ليكيش له قورەيشييه كان له دهره وهى بوون،
كاتيک دا چووه سوژده عوقبه ي كوپى ئەبو ميعيه ط هات پزدانه بو گه نيكي
ئازەلى فري دايه سه ر پشتى پيغه مېهر، ئەويش سه رى له سوژده هه لنه برى
فاطيمه ي كچى هات پزدانه كه ي لابر دو دوعاى له و كه سه كرد كه ئەم شته
پيسه ي خستوته سه ر پشتى باوكى. دوايى پيغه مېهر يش دوعاى شه رى لى
كردن.

❦، موسولمانبوونى هه مزه ي كورى عه بدو لوته ليب:

روژيک ئەبو جهه ل له لای ته پۆلكه ي صه فا به لای پيغه مېهر دا تيپه رى،
جنيوى پى دان و ئەزیه تى دا، پيغه مېهر (دروې خواږي لاسه يى) وه لامى نه دايه وه،
ئەويش پۆيى. هينده ي پى نه چو هه مزه ي كورى عه بدولمه ته ليب
له راوه شكار گه پرايه وه قه وسه كه ي له شانى كردبوو، هه مزه ئازاترين و
به سامترين گه نجى قوره يش بوو، به نده ئازاد كراويكى عه بدوللاى كورى
جودعان روداوه كه ي نيوان ئەبو جهه ل و پيغه مېهرى بو گيپرايه وه، هه مزه
رقى هه لساو چاوى لى چوونه پشتى سه ر، به رق هه لساوى چوو بو
ناوكه عبه، ئەبو جهه لى بينى له نيو قورەيشييه كان دا دانىشتبوو، هه مزه

خوی لی نزیك كرده‌وه، تاگه‌یشته پشت سه‌ری، قه‌وسه‌كه‌ی به‌رزكرده‌وه و پی ی كیشا به‌خرایی سه‌ری شكاند، ئەمجار به‌ئەبو جه‌لی گوت: ئەتۆ چۆن دەتوانی جنیو به‌پیغمبر بەدی له‌كاتیك دا من له‌سه‌ر ئایینی ئەوم، هەرچی ئەو بیللی من پشتگیری ده‌كه‌م و پایه‌ندی فهرموده‌كاني ده‌م. ئەبو جه‌هل بی دەنگ بوو، ئیتر حەمزه موسولمان بوو، قورەیشییەكان زۆریان پی ناخۆش بوو چونكه حەمزه پله‌و پایه‌ی تایبه‌تی خوی هەبوو له‌ناو قورەیشییەكان داو تا ئەو په‌ری سنوریش ئازاو مه‌ردو نه‌به‌رد بوو.

۴. ئەو گەفت و گۆیه‌ی له‌نیوان پیغمبر و عوتبه‌ی کوری ره‌بیعه‌دا روی دا:

كاتیك قورەیشییەكان دیتیان هاوه‌لانی پیغمبر (دروودی عرای لسه‌ری) پۆژ به‌پۆژ له‌زیاد بووندان و هەر پۆژه چه‌ند كه‌سیك موسولمان ده‌بن، عوتبه‌ی کوری ره‌بیعه ئیزنی له قورەیشییەكان خواست كه‌بی بۆ لای پیغمبر وت و ویژی له‌گه‌ل دا بكاو هه‌ندی پله‌و پایه‌و مال و سامانی له‌ده‌م نی، ئەگه‌ر پییان رازی بوو بیده‌نی و واز له‌م بانگه‌وازه‌ی به‌ینی و چی دی ره‌خنه‌ له‌خودا کانیان نه‌گرئ، ئەوانیش رازی بوون و وتیان برۆ بۆ لای و چی پی ده‌لئ ی ئیمه له‌قسه‌ت ده‌رناچین.

عوتبه‌ هات بۆ لای پیغمبر (دروودی عرای لسه‌ری) لای دانیشت، وتی ئەی برازای خوشه‌ویستم! ئەتۆ بۆ خۆت ده‌زانی له‌ناو ئیمه‌ دا چ پله‌و پایه‌و ریزیکت هه‌یه، ئیستاش ئەتۆ كیشه‌یه‌کی گه‌وره‌ت بۆ نه‌ته‌وه‌كه‌ت دروست كرده‌وه، دوو به‌ره‌كیت خستۆته‌ ناو خزمه‌كانته‌وه‌، به‌بی عه‌قل و كالفام وه‌صفیان ده‌كه‌ی، ره‌خنه‌ له‌خودا کانیان ده‌گری، باوك و باپیرانیان به‌كافرو گومرا له‌قه‌لهم ده‌دی ئیستاش گویم بۆ رابگره هه‌ندی خالت ده‌خمه به‌رده‌م لییان

وردبەرەو، بەلکوو هەندیکیان ت بەلاو پەسەند بن. پيغمبەر (درودی عوای لیسری) فەرمووی ئەبو وەلید دەبلی بزانم ئەو شتانه چین؟! وتی: برازای خۆشەویستم! ئەگەر تۆ دەرەوئ بەهۆی ئەم بانگەوازی یەو مائی دونیات دەست کەوئ و دەولەمەندی ئەو ئەوەندەت مال و سامان بۆ کۆ دەکەینەو، لەهەموومان دەولەمەندتریی، ئەگەر مەبەستت ئەو یە ببیتە سەرۆک و ریزو ئیعتیبار پەیدا بکە ئەو لەئیستاو دەتکەینە گەرەو ریش سپی خۆمان هیچ ئیشیک بەبئ تۆ نابڕینینەو، ئەگەر دەرەوئ ببیتە پاشا و مەلیک ئەو لەئیستاو دەتکەین بەمەلیکی خۆمان و هەموو دەسەلاتیکت دەدەینە دەست، ئەگەر ئەو پەيامە ی دەلئ ی بۆم دئ دەست ئی وەشانندی جندۆکە یەو ناتوانئ خۆتی ئی رزگار بکە، ئەو هەوێ دەدەین پزیشکی چاک و لیزان پەیدا دەکەین هەرچی مال و سامانی خۆمان هە یە لەپیناو رزگار کردنت دا خەرجی دەکەین.

کەعوتبە لەقسەکانی بوو، پيغمبەر (درودی عوای لیسری) فەرمووی: ئایا ئەبو لولید ئی بوویەو و قسە ی خۆت تەواو کرد؟ وتی: بەلئ: پيغمبەر (درودی عوای لیسری) فەرمووی دەگوئ رابگرە، وتی و دە ی بزانم چی دەلئ ی: ئیتر پيغمبەر (درودی عوای لیسری) چەند ئایەتیک ی لەسورەتی (فصلت) تا (سەجدە) خویند، کەعوتبە ئەمە ی گوئی لئ بوو بەتەواوەتی دلی دایەو گوئی راگرت، هەردوو دەستی خستنه دوا خۆیەو و خۆی خستە سەریان، گوئی راگرت تا پيغمبەر (درودی عوای لیسری) گەییشتە ئایەتی سەجدەو سوجدە ی برد، پاشان وتی: ئە ی ئەبولوولید خۆ گویت ئی بوو، دەبرۆ کەیفی خۆتە چۆن لیکی دەدەو لیکی دەو عوتبە چۆو بۆ لای هاوێلانی، هەندیکیان خەندیکیانیا ن گوت سویند دەخوین: ئەبو لولید کەروی دەم و چاوی جیرکی تر بوون ئیستا کەگەر او تەو جوریک ی ترە. جاکە عوتبە لایان

دانیشت وتیان: ئەو چیت بینی و چیت لایە ئاوا گوڤراوی. وتی: بەخودا من کەلامیکم گوئی ئی بوو هەرگیز کەلامی وام گوئی ئی نەبوو، وەلأهی ئەو کەلامە شیعەر نیە، سیحەر نیە، کۆلەو نانی نیە، ئەهی کۆمەلای قورەیش! پیاوی چاکن بەقسەم بکەن واز لەو کابرایە بهێنن با پەيامی خوێ بڵاو بکاتەو، هەموو لەلای هەستان و وتیان: بەخودا دیارە بەزمانی لووسی سیحرو جادوی ئی کردوی ئەگینا قسەیی واناکی! عوتبە وتی ئەمەراو بۆ چونی منە دەربارەیی ئەو پیاو، ئیو چیتان بەلاو پەسەندە ئەو بکەن.

❦، کۆچی موسولمانان بۆ حەبەشە:

کاتیئێک پێغەمبەر (درویدی عسری لیسەین) بینی موسولمانان ئەزیزەت دەدرین ناشتوانی بەرگریان ئی بکا، پئی ی وتن: ئەگەر بچن بۆ ولاتی حەبەشە شتیکی باشە، مەلیکیکی ئی یە دادپەرورەو مرووف دۆستە، کەس لای ئەو ستەمی ئی ناکرێ، بچن بۆ ئەوێ تابزانین خودا چمان بۆ بریار دەدا، بەلکوو لەو تەنگانەییە رزگارتان ببی. ئیتر کۆمەلێک لەموسولمانان کۆچیان کرد بۆ حەبەشە، ئەمەش یەکەم کۆچکردن بوو لەپێناو ئیسلام داو لەئیسلاام دا. سەرەتا ژمارەیی کۆچکەرەن دەپیاو و چوار ئافرەت بوون، عوثمانی کوپی عەفان و خیزانەکی خاتو روقیە کە کچی پێغەمبەر بوو لەناویان دابوون، عوثمانی کوپی مەظمون بوو بە سەرۆکیان، دوايي جەعفەری کوپی ئەبو طالیب کۆچی کرد، ئەمجار موسولمانان یەک بەدوا یەکدا کۆچیان کرد بۆ خاکی حەبەشە، هی وا هەبوو مال و مندالیشتی لەگەڵ خوێ برد، هی واهەبوو هەرخوێ بوو، هەموو ئەوانەیی کۆچیان کرد بۆ حەبەشە ژمارەیان گەیشتە هەشتاو سێ پیاو، مەبەست لەو کۆچکردنە تەنها ئەو نەبوو موسولمانەکان لەئەزیزەتدانی قورەیشییەکان رزگاریان ببی، بەلکوو لەپال

ئەو ھەم بەستىكى تر ھەبوو كەبانگە وازىكردنە بۇ ئىسلامو كەمكردنە ھەم خەم و خەفەتى پيغەمبەر بوو (دروى، عروى، لىسرىن) رانواندى لىستى كۆچكەران نىشانەى ئەو بوو كە بانگە وازى ئىسلامى لەناو كۆمەلگای مەككەدا باش بلابو ھەم ھەموو كۆچە و ھۆبەيەكى گرتبە ھەم، لە ھەموو ئاستىكى تىدا بوو دەولە مەندو ھەزار، پىرو گەنج، پىاو و ئافرەتى تىدا بوو زۆربەى زۆرى ئەو كۆچكەرانە سەر بەبنە مالە و خىزانە رەسەنە كانى مەككە بوون، ئەمەش نىشانەى ئەو بوو كە بانگە وازى ئىسلامى بەھىزو گشتگىرو كاريگەر بوو.

۴. بەدووا داچوونى قورەيشىيەكان بۇ موسولمانە كۆچكەرەكان:

قورەيشىيەكان كە دۇنيا بوون لە ھەم موسولمانە كۆچكەرەكان لە خاكى ھەبەشەدا جىگىر بوون و ھەواونە ھەم، (عەبدوللەي كوپى ئەبو رەبىعە و عەمرى كوپى (العاص) ى كوپى (وائل) يان ناردن كۆمەلەي دىارى نايابىشيان پىدا ناردن بونە ججاشى و بطرىقەكانى^(۷۲) كە گەيىشتنە ھەبەشە دىارىيەكانيان پىشكەشى فەرماندەو كار بەدەستە گەرە كانى ئەوئى كرد، دىارىيەكانيان دىارى بەنرخ بوون، دلى كار بەدەستە كانيان بۇ لاي خويان كىش كرد، جاكە شاندى قورەيشىيەكان چوونە لاي نەججاشى وتيان: جەنابى پاشا برك ھەتيو ھەم بى عەقل و نەفام پەنايان ھىناو ھەم بۇ ژىر دەسلەلاتى تۆ، لە ئايىنى گەلى خويان ھەلگەر ھەم، ئايىنى ئىو ھىيان قبول نى، بۇ خويان ئايىنى تازەيان ھەلگەر ھەم، نەئىمە دەزانىن ئايىنەكەيان چىە نەئىو دەزانن، ئىستاش پىاو ماقول و رىش سىپى نەتە ھەم ھەم خويان لە

(۷۲) بطرىق: فەرماندەى سوپا و لىزان لە شەپ.

باوک و مام و خزم و کس و کاری عهشایه ریان ئیمه یان ناردو ته خزمهت ئیوه
 بو ئه وهی ئهم کوومه له هه لئه له تاوه بگیڕیه وه بو ناو عه شیرهت و نه ته وهی
 خو یان، (بطریق) فه رمانده سو پایه کانی نه ججاشی که به دیارییه کان نه رم بو
 بوون، هه موو وتیان: پاشا ئه مانه راست ده کهن ئه و په نا هیندانه یان له گه ل
 دا بنییره وه. نه ججاشی له م قسانه رقی هه لساو وتهی بطریقه کانی پی
 ناخوش بوو سویندی خوارد که به هیچ جوړیک که سیك په نای بو ولاتی ئه و
 هی نابی ته سلیمی ناکاته وه، ده یان پاریزی و پشتگیریان ده کا. ئه مجار بانگی
 موسولمانه کانی کردو بانگی قه شه کانی خوشی کردو کوړیکی به رفراوانی
 بو به ستن، روی کرده موسولمانه کان وتی: ئهم ئایینه چی یه ئیوه زیده
 له هه موو نه ته وه که تان واز تان له ئایینی باوک و باپیری خوتان هی ناوه و ئه و
 ئایینه تازه تان وه رگرتووه؟ نه هاتوونه ژیر چه تری ئایینی ئیمه و ئایینه کانی
 تریش؟

جه عفه ری کوپی ئه بو تالیب که ئامو زای پیغمبر بوو هه لسا یه سه ری و
 وتی جه نابی پاشا، ئیمه نه ته وه یه کی نه قام بووین بت و صه نه ممان
 ده په رست، مرداره وه بوومان ده خوارد، کاری ناموس به ره و قیژه ون و
 فاحیشه ئامیزمان ئه نجام ده دان، صیله ی ره حمان ده پچراند، هی رشمان
 ده کرده سه ر دراوسی و به هیز بی هیزی ده چه وسانده وه، ئیمه له و بارو
 دو خه دا بووین هه تا خودا له خو مان پیغمبر یکی بو سه ر ره وانه کردین
 بنه ماله و ریشه و نژادی ده ناسین، راستگو و ئه مین و داوین پاک و ره وشت
 به رزه، بانگه وازی کردین بو لای خودا بو ئه وهی یه کتا په رستی بکهین ته نها
 خودا بناسین و به ندایه تی هه ر بو ئه و بکهین، واز له و عیبادت و ئایینه
 بهینین که ئیمه و باوک و باپی رمان له وه پییش پابه ند بووین پیوهی. داوای لی
 کردین واز له بقیه رستی بینین و خودا بیه رستین، فه رمانی پی کردین

به راستگویی، پاریزگاری، ثمانت به جی گه یاندنی صیله ی رحم، جیراندوستی و خو پاراستن له کارو ئاکاری حرام و خوینپرشتنی به ناحق، نه ی لی کردین له کاری فاحیشه نامیزو قسه ی بوختان و درو، نه ی لی کردین له خواردنی مالی هه تیوو بوختانکردن به ئافره تی داوینپاک، فرمانی پی کردوین که تهنه ها به ندایه تی خودا بکهین و کهس نه کهین به هاو له هاو به شی، فرمانی پی کردین که نویژ به جی بینین زه کات بدهین به پوژو بین.. به جو ره جه عفر یه که یه که ئه رکانه کانی ئیسلامی بو باسکردن، ئه مجار وتی: ئیمه یش که بینیمان ئه م پیغمبره ئه وه په یام و ئه وه ئه خلاق و ره وشتی یه تی، پرومان پی کرد، ئیمانمان پی هیئا، شوین په یامه که ی که وتین، خودا په رستیمان کرد، تهنه ها بو خودا عیبادت ده کهین، کهس ناکهینه هاو له هاوشانی، خودا چی بو حه لال کردوین به حه لالی ده زانین، ئیتر له پای ئه مه، نه ته وه که مان، عه شیرت و کهس و کارمان دژایه تی بیان کردین، ئه زیه تیان داین، له سه ر ئایینه که مان جو ره ها گنچهل و بیانوو یان پی گرتین هه ولیان دا له ئایینه که مان ژیوان ببینه وه، بگه ری ینه وه بو سه ر بته رستی و واز له خودا په رستی بهینین؟ ئه و شته پیسانه مان به لا وه حه لال بی که له وه پیش به حه لالمان ده زانی، جاکه ئاوا شکاند یانین، سته میان لی کردین ته نگیان پی هه لچنین، ویستیان له نایین په شیمانمان بکه نه وه، په نامان هیئا بو ولاتی ئیوه و بوینه په نا هیئده لای ئیوه ی خاوه ن شکو، لای ئیوه مان هه لبرارد، حه زمان له وه بوو بی ینه ژیر سایه ی تووه، هو میده وارین لای خاوه ن شکوتان سته ممان لی نه کری ئه ی پادشای به ریز.

نه ججاشی زور به هییدی و له سه ره خو یی گو یی بو ئه م و تاره گرت، ئه مجار نه ججاشی وتی: ئایا هیچت له و که لاه له به ره که ده لی ی پیغمبره که مان له خودا وه هیئاویه تی جه عفر وتی به لی، نه ججاشی وتی ده بیخوینه وه، جه عفر یش له سه ره تای سوره تی مه ریهم هه ندیکی بو خویند، نه ججاشی

گریاو فرمیسک بهریشی دا هاتنه خواروه، قهشہکانی دهورو بهریشی
 هموو دستاین کرد بهگریان هتا پهراوهکانی بهرده میان هموو تہر بوون
 بیگومان وتارہکھی جہعفری کوپی ئہبو تالیب لہبہردہم مہلیکی
 حہبہشہداو رانواندنی ناوہروکی ئیسلام بو ئہو کوپہ بهرفراوانہ، وتاری
 پیاوکی عاقل و دانا بوو لہ کات و شوینی خوئی دابوو، نیشانہی
 زمانپارای و قسہرہوانی و ہوشیاری وتار بیژہکہ بوو پیش ئہوہی
 نیشانہی قسہ رہوانی زمانہوانی بی. بایسی ئہمہش ہر ئہوہیہ بلین خودا
 پشتگیری کردو بہ ئیلہام ئہو قسانہی فیر کردن.

نیشانہی ئہوہ بوو کہخودا دہیہوئی روناکی ئہم ئایینہ بالآ دست بی
 بہسہر ہموو ئایینہکان دا، ہر وہا نیشانہی ساغیہتی فیتہتی جہعفر و
 عاقل مہندی بوو ئہو فیتہت و عہقلہی کہلہناو قوپہیشا بہنو ہاشم زور یا
 بہرکہوتبوو، لہناو عہرہبیش دا قورہیشیہکان بالآ دست بوون، جہعفر
 لہکاتی خویندہوہی وتارہکھی دا وای بہباش زانی ولامہکھی حیکایہتی
 حال و ئاوینہی بالآنمائی بو حالی عہرب لہ سہردہمی جاہیلی داو لہنیوہ
 دوورگہی عہرب داو ئہو گوپرانکاریہی بہسہریان داہات لہدوای ہاتنی
 پیغمبر (فرودی، عوای لہسہری) بلاوبوونہوہی بانگہوازی بو ئایینی پاک و ئاسانی،
 بو خوو رہوشتی جوان و پہسہندی، ئاشکراشہ حیکایہتی حال بہتایبہتی
 کہخاوہن وتار لہواقیع لانہدا کہمتر موناقلہشہو موناظرہ ہلہدہگری، باشتر
 دہتوانی مانای مہبہست لہدہروونی گوگردا بچہسپینئی و مہبہست بیکی و
 گوئی بو بگیری و لہقسہی وردببنہوہ.

۴. وەفدی قورەیش بەنا ھومیدی دەگەرینەوہ:

پاش وتارہکھی جہعفر نہججاشی، وتی: بیگومان ئہم پہیامہ و ئہوہی
 حہزرتی عیسا ہینا بووی سہرچاوہکیان یہک کوئی نوورہ، ئہمجار روی

کرده دوو نیردراوه که ی قوره‌یش و پی‌ی گوتن برۆنه‌وه بۆ شوینی خۆتان سویندم به‌خودا ئەمن ئەم موسولمانانەتان تەسلیم ناکەمەوه...

عەمری کوپی عاص ویستی دوا تیری ژەهراوی خۆی بهاوی، بۆ به‌یانی زوو چوووه بۆ لای نەجاشی و وتی: ئەی مەلیکی خاوەن شکۆ! بوختانی گەوره دەکەن، مەلیک روی کرده موسولمانەکان و وتی ئیوه دەرەق بە عیسیای کوپی خاتو مەریەم چی دەلێن: جەعفەری کوپی ئەبوتالیب وتی: ئەوه دەلێن: کە پیغمبرە کهمان بۆی هیناوین ئەویش ئەوهیە:

عیسا بەندە ی خودایە روحی پەرورەدگارە، وشە ی پەرورەدگارە ئاراستە ی مەریەمی کچە شونە کردوی پاک دامینی کرد، ئیتەر نەجاشی دەستی لە زەوییه‌که ی بەردەمی گیرا چیلکۆلەیه‌کی دۆزییه‌وه، ئەمجار وتی: دەسویندم به‌خودا عیسیای کوپی مەریەم بۆ خۆی بە ئەندازە ی ئەم چیلکۆلە لەوه ی ئیوه ی زیاتر نەگوتوووه.

موسولمانەکان هەموویان سوپاسی پاشایان کرد لەسەر ئەو هەلوێست و بیرو بۆ چۆنەیی و دەست خۆشییان ئی کرد، ئەویش جاریکی تر دانیایی کردنەوه کە دەیانپاریزی و نایان گیریتەوه بۆ لای قورەیشییەکان، دوو نیر دراوه‌که ی قورەیشیش بە بۆر دراوی و سەر شوپی و هیچ بەدەست نەهاتووی هەلسان وەدەر کەوتن. موسولمانەکانیش لەپەنا پاشای خاوەن هەلوێست و ولاتی ئاسایش و عدالەت دا مانەوه. لەوه‌دوا جاریک دۆژمن هیزشی هینایه سەر ولاتی حەبەشه‌و فەرمانرەوایی نەجاشی، موسولمانە کۆچکەرەکان لەوی چەکیان هەلگرت و دژی دۆژمن راوه‌ستان ئەمەش لەپای ئەو هەلوێستە مەردانە ی نەجاشی کە نواندی دەر بارە یان.. هەلبەتە ئەمەش جوړیکە لە تەعلیماتی ئیسلام و دەبی موسولمان چاکە ی لەبەر چاو ی و خاوەن هەلوێست بی.

به داخله له سهره تاوه بؤ نيزه ناوی (أبو الحسن الندوي) به تهاوی نه نو سراوه نيزه وه به لاوه راستم كړې وه.

ئهم كؤچكردنه ی موسولمانان بؤ ولاتی حبه شه سالی پیڼجه می دوا پیغه مبرایه تی بوو، جه عفری کورپی ئه بو تالیب له گهل كؤمه لیک له هاوه لانی تاسالی حه وته می كؤچی مانه وه ئه وه بوو جه عفر دوا ی ئه و داپرانه دورو دریژ له غه زای خه یبه ردا هاته خزمهت پیغه مبر واته: جه عفر پانزه سال له حبه شه ماوه ته وه، ئه مه ئه وه ده گه یه نی كه جه عفر له و ولاته خه ریکي بانگه وازی ئیسلامی بووه حه تمه ن مانه وه ی جه عفر له و ولاته سودی بانگه وازی ئیسلامی تیډا بووه، چونكه ولاتی حبه شه زیډه له هه موو ولاته مه سیحیه کانی تر به وه ناسراوه كه لی بوردنی تیډا بووه و په نای لی قه و ماوان بووه، مه لیکه كه شی به عه داله تكارو مروؤ دوست ناسراوه، ولی به داخله وه ئه و سهرده مه سهرده میك نه بووه رو داوه کانی تیډا تومار بكرین، بویه ئیستا ئیمه هیچ به لگه نامه یه کی میژووییمان له بهر ده ست دا نیه ئه و لایه نه مان بؤ رون بکاته وه وه لی قیاس و قاعیده ئه وه ده خوازی كه مانه وه ی جه عفر له و ولاته ئه و هه موو ماوه دورو دریژ به بی هؤ نه بوه.

۴. ئیسلام بوونی عومهری خه تتاب:

په روه دگار ئیسلام و موسولمانانی به هیژ كردن به موسولمانبوونی عومهری کورپی خه تتاب، عومهر پیاویکی به سام و هه یبه ت، به هیژو وه به رزو چاو نه ترس بوو، پیغه مبر (دروزی عروای لیسری) زوری مه به ست بوو عومهر ئیمان به ینی، زور جار له خودا ده پارایه وه كه دلی عومهر نه رم بی موسولمان بی، سهر گورشته ی ئیسلام بوونی عومهر وه كوو ریوايه تكاروه خوشكه كه ی كه ناوی (فاطمة) ی كچی خه تتاب بوو له وه پیش موسولمان بو بوو، میړده كه شی كه سه عیدی کورپی زهید بوو ئیمانی هینا بوو، ئهم ژنو میړده له ترسی عومهر موسولمانبوونی خویان شاردبوه وه، چونكه وه كوو

وتمان به سام و هیهت بوو، زوړیشی رق له ئیسلام و موسولمانان بوو،
 نه گهر بیزانیایه خوشکه که ی و زاواکه ی موسولمانبوون نه زیه تی ددان.
 خه بابی کوړی (الأرت) به دزیه وه ده چوه مالی فاطمه و قورئانی فیږ ده کردن.

پوژیک له پوژان عومر شمشیر ه لگرت و ویستی بجی په لاماری
 پیغه مبهرو هاوه لانی بدا که بیستبوی له مالیکی نزیك گردولکه ی صه فا
 کو بوونه وه، له پریگا نوعه یمی کوړی عه بدولای توش بوو که به خزمایه تی و
 به ره باب لیك نزیك بوون، نه ویش له وه پیش موسولمان بوو بوو، وتی: نه وه
 بو کوړی ده چی نه ی عومر! وتی: ده چم بو فلان مال، ده لین: موحه ممد نه و
 نه فامه ی هوړی قورپه یشی لیك ه لوه شانده وه، له وییه، ده چم ده یکوژم چونکه
 ره خنه له ئایینی باوک و باپیرمان ده گری، به بی عاقل و گومرمان له قه له م
 ده دا.

نوعه یم وتی باش له خوت بای بوی و به هله چووی نه ی عومر! نه گهر
 تو نه وه ند به خه م ئایینی باوک و باپیرانه وه ی پرو جاری چاری مال و
 خیزانی خوت بکه، عومر وتی: کام مال و خیزانم؟ وتی: فاطیمه ی
 خوشکت و سه عیدی زوات و ئاموزات، باقسه ی راستت له مست نیم
 هردو وکیان موسولمان بوون و شوین (محمد) که وتوون ده پرو جاری نه وان
 بکه.

عومر به په له و شمشیر به دهسته وه گه رایه وه بو مالی فاطمه ی خوشکی و
 سه عیدی زاوی، له و کاته دا (خه باب) ی کوړی (الأرت) له لایان بوو
 سپاره یه کی پی بوو، سوره تی (طاهای) تی دا نووسرا بو وه بو ی
 ده خویندنه وه که هه ستیان کرد عومر هات، خه باب له قوربنیک خو ی
 شارده وه، فاطیمه ش جزمه قورئانه که ی خسته ژیر رانی خو یه وه، عومر
 کاتی لیان نزیك بو بو وه گوی له قورئان خویندنی خه باب بوو، بویه که

چووه ژوره وه وتی: ئەو پرته پرت و دهنګه دهنګه چی بوو؟ فاطیمه و سه عید وتیان: هیچمان نه بیستووه، وتی نه خهیر وانیه، راستم پی بلین: خه به ریشیان داومئ که ئیوه هه ردوکتان چوونه سهر ئایینی موحه ممه دو شوین ئەو که وتوون ئەمهی گوت و په لاماری سه عیدی دا، فاطیمه هه ستا نه هیلئ کاکی له میرده که ی بدا، مسته کۆله یه کی دا به ناو ده می فاطیمه داو ده می پر کرد له خوین، ئیتر ژن و میرد به توپه یی یه وه هاواریان کرد به لئ موسولمان بووین ئیمانمان به تاك و ته نهایی خوداو پیغمه مبه ریستی موحه ممه د هیناوه، ده تویش چیت له ده ست دی بیکه.

عومەر که دیتی خوشکه که ی واخوین له ده م و چاوی دیته خوار له کرده وه که ی خوی په شیمان بووه وه، شهرمه زار بوو، هه لویسته یه کی کرد، ئەمجار به خوشکه که ی گوت ئەو سیپاره ی ده تاخویند کوا له کوئی به بمده ری، بزانه ئەوه ی موحه ممه د هیناویه تی چیه؟ عومەر بو خوی خوینده وار بوو- که عومەر ئەوه ی گوت، خوشکه که ی وتی: ده ترسین له ناوی به ری، بیدرینی، بیسو تینی، عومەر وتی: نا مه ترسه، سویندی بو خوار که هیچی ئی ناکا، ئیتر خوشکه که ی هومییدی ئەوه ی ئی کرد که عومەر دلای نه رم بووبی، وتی کاکه گیان! ئەتو پیسی چونکه بتپه رستی، ئەم که لامه ش مروقی ده ست به ده ست نویر نه بی نابی ده ستی ئی بدا، عومەر چو خوی شت و غوسلی کرد، ئەمجار فاطمه جزمه که ی دایه ده ستی، سوره تی (طه) ی تیدا بوو، کاتی له سه ره تا که یه وه ئی ی خوینده وه وتی: ئای له و که لامه جوانه؟ چهند شیرین و فه صیح و پر مانا و هه ست هه ژینه، که خه باب گوپی له م وت و ویزه بوو خوی ئاشکرا کرد، وتی: ئەی عومەر! سویندم به خودا من هیوادارم که په روه ردگار نزا که ی پیغمه مبه ری خودای تایبه ت کردبی به تووه، چونکه گویم ئی بوو دوینی پیغمه مبه ر (دروودی غزالی لیسره ی) ده پارایه وه ده یگوت: خودایه ئایینی

ئیسلام به هیئ بکه به هوئی ئه بولحه که می کوپی هشام (واته: ئه بو جهل) یان به هوئی عومهری کوپی خه تتاب!

له وکاته دا عومهر وتی: ئه ی خه باب پیم بلئی موحه ممد له کوئییه؟ هه تا بچمه خزمه تی و ئیمان بهیئم، خه باب وتی: ئه و ئیستا ته شریفی له مالیکه نزیک گردی (الصفا) و چهند هاوه لایکی له گه لدایه، ئیتر عومهر شمشیره که ی خوی هه لگرت و رویشته بو لای پیغمبر و هاوه لانی، له دهرگای داو کاتیئک هاوه لان گوئیان له دهنگی عومهر بوو یه کیکیان هه لسا له کونی دهرگا که وه روانی عومهری بیینی به چه که وه له بهر دهرگایه، گه رایه وه ترسی ئی نیشته بوو، وتی: ئه ی پیغمبره ی خودا ئه وه عومهری کوپی خه تتابه له بهر دهرگایه به شمشیره وه، حه مزه ی کوپی عه بدولموته لیب وتی: دهرگای ئی بکه نه وه با بیته ژووره وه، ئه گه ر نیازی خیری هه بوو، ئه وه به خیر هاتنی ده کهین، خو ئه گه ر نیازی شه ری هه بوو، به شمشیره که ی خوی ده یکوژین، پیغمبر (درودی عوای لسه رب) فهرمووی: ریگه ی بدهن بابیته ژووره وه، پیاوه که دهرگای ئی کرده وه، پیغمبر (درودی عوای لسه رب) به ره و پیری چوو، له دا لانه که دا به یه ک گه یشتن پیغمبر (درودی عوای لسه رب) یه خه ی گرت و توند رایته کاند، وتی ئه ی عومهر تاکه ی واز ناهینن له کوفرو بته رستی، پیم بلئی چی توئی گه یاندو ته ئیره؟ به خوا پیم وانیه به ئاسانی لی ره رزگارت بی، عومهر وتی: ئه ی پیغمبره ی خودا هاتووم موسولمان ببه هاتووم ئیمان بیئم به خودا و به پیغمبره که ی و به و په یامه ی هیناویه تی. ئیتر پیغمبر (درودی عوای لسه رب) به دهنگی بهرز (الله اکبر) ی کرد، دانیشتوانی ماله که له هاوه لانی پیغمبر (درودی عوای لسه رب) هه موو زانیان که عومهر ئیمانی هیناوه!!

موسولمانه کان له ناخی خویان دا زوریان پی خوش بوو که عومهر ئیمانی هینا، هه ستیان به سه ر که وتن کرد، له وه پیشیش حه مزه که پیاویکی ئازاو

چاو نه ترس بوو ئيماني هيٺابوو، موسولمانبووني ئهم جوتہ پالہ وانه له وانه بوو قورہيشييه کان بخاته له رزه. هاوہ لان دهيانزاني ئيمانہيناني عومہر چہند له دلي قورہيشييه کان دا کاريگہرہو چؤن کار دہکاتہ سہر ژياني مہککهي يہ کان، ھہلبہتہ بؤ چونہ کەشيان راست بوو چونکہ موشريکە کان بہ موسولمانبووني کەس هيٺدہي موسولمانبووني عومہر دلگران نہ بوون، بؤ موسولمانبووني کەس ئەوہندہ نہ شلہ ژان، زؤر ليکدانہوہو حيساباتيان بؤ موسولمانبونہ کەي کرد.

عومہر موسوالمان بوو، موسولمانبونہ کەي وەکوو ھەورہ تريشقہ قورہيشي راجلہ کاند، مەترسييان لي پەيدا بوو، بؤيان مەعلوم بوو کە تازہ چاريان ناکەن ھەولي ئەوہيان دا عومہر بکوژن، چہند نہ خشەو پلانيان بؤ ئەو مەبەستہ دانا بەلام هيچيان سہر کەوتوو نہ بوون.

۴. قورہيشييه کان گەمارؤي ئابووري و سياسي دہخەنہ سہر بہنو ھاشم و بہنو مطلب:

لەدواي ئيسلامبووني عومہري کوڤي خەتتاب، ئاييني ئيسلام بہناو ھۆزەکان دا بلاو بووہ قورہيش تەنگە تاو بوون، ويستيان ھەرچؤنيک بي ئەو دہنگە حەقہ کپ بکەنہوہ، بؤيہ کوڤوونہوہ يەکیان ئەنجام دا، لەناو خؤيان دا بڤياريان دا بہنو ھاشم و بہنو موتەليب لەکو مەلگا دا بڤرن و بہتەواوي گؤشە گيريان بکەن و گەمارؤي ئابووريان بخەنہ سہر، بؤ ئەم مەبەستہ پەيماننامە يەکیان نووسي کەژنيان لي نہهيٺن ئافرەتيان نہدەني، هيچيان پي نہفرؤشن و هيچيشيان لي نہکڤن، بہتەواوي لەکو مەلگاي مەککەيان دا بڤرن، ئەم پەيماننامە يەيان مۆر کردو ھەموويان جەختيان

له سهر نه وه كرده وه كه پابه ندى ناوهرؤكى نه وه په يمانه بن و به مولی ی لانه دن. بویه په يمانه كه يان له ناو كه عبه دا هه لواسی !!!

كه قوره يشييه كان نه مه يان كرد به نو هاشم و به نو موله لیب پاليان به نه بو تاليبه وه دا، نه م دوو به ره بابيه به موسولمان و بته پرستيانه وه چوونه شيوى نه بوتاليبه وه ته نه نه بو له هه ب نه بى كه نه وه پالى دايه قوره يشييه كان . به نو هاشم و به نو موله لیب له و شيوه دا مانه وه داپرانه كه دريژهى كيښا گه مارؤ نابوريه كه به ته واوى تينى بو هيټان، خواردن و خوراك يان لي برا و ايان لي هات گه لادار بخون، مندا له كانيان له برساندا ده كړووزانه وه، له دهره وه ي شيوه كه وه دهنكي گريان و كړووزانه وه يان ده بيستره، قوره يشييه كان زه ختيان له بازرگانه كان ده كرد كه هيچيان پي نه فروشن، يان نه وه نديان لي گران ده كردن كه به هيچ جوړيك بو يان نه كړ دري. به م شيوه به نو هاشم و به نو موله لیب ماوه ي سى سال له و شيوه دامانه وه، به ته واوى له كوومه لگاي عه رب دا برابوون، به دزي نه بوايه هيچيان پي نه ده گهي، هه كه سيك بيويستايه له گه ل قوره يشييه كان په يوه ندى هه بى ده بوو به ته واوى پشتگيري گه مارؤ كه بكاو هيچ په يوه ندييه كي به وانه وه نه بى كه له شيوه ي نه بوتاليب دابوون، پيغمبر (دروى عراى لى) هه ميشه دلى ده دانه وه و ناموژگاري ده كردن له سهر خو گري و پشوو دريژي، ميشكى زاخاو ده دانه وه و باوه رو ئيماني به هيژتر ده كردن.

ه، هه لوه شانده وه په يمانى دهنك دابرين:

كه مارؤى قوره يشييه كان بو سهر شيوى نه بوتاليب به ته واوه تي تينى بو به نو هاشم و به نو مه ته لیب هيټا، برسياه تيه كي واى تيډا بلاو كردنه وه

ناچار بن ره گه دارو گه لادارو چهرمه وشكهل بخون^(۷۴) ئيترا كه كار گه يشته
ئوه هندی له خاوهن ويزدانانی قورهيش و ريش سپييه كانيان، له پيش
هه مووشيانه وه هيشامی کوپی عه مری ره بیهه رقیان لهه په یمان و گه مارو
خستنه ی قورهيش بوو، به زه ییان به حال و بارو دوخی منداله ساواکانی
ناو شیوی ئه بوتالیب دا هاته وه، هیشام بو خوی پیاویکی خزم دوست بوو
صیله ی رهحمی به جی دینا، له ناو بنه ماله که ی خوشیان دا قسه رویشتوو
بوو، هه لسا چوو بو لای هندی له پیاو ماقولانی قورهيش قسه ی بو کردن و
ویژدانی جولاندن و خزمایه تی و هوژایه تی و مروقیه تی تیدا هاندان بو
ئوه ی پی له که لله ی شهیتان بیننه خواری و ئه و په یمانی گه مارویه
هه لوه شیینه وه ئه م دابرین و گوشه گیر کردنه بی رهحمانه ی قورهيش بو به نو
هاشم و به نو موته لیب به کوتا بینن، جاکه پینچ کهس یه کیان گرت، برپاریان
دا په یمانه که هه لوه شیینه وه، بۆبه یانی قورهيشییه کان له یانه که یان دا
سه رگه رمی وت و ویژی خو یان بوون، زوهه یری کوپی ئه بو ئومه ییه که
عاتیکه ی کچی (عبد المطلب) دایکی بوو هه لسا و روی له خه لکه که کرد
وتی: ئه ی دانیشتوانی مه که که، ئه وه چ ویزدانیک قبوولی ئه وه ده کا؟ ئیمه
به ئاره زوی خو مان بخوین و بخوینه وه، پو شاک ی جوان پپوشین، له حالیک دا
به نو هاشم و به گه وره و بچوک و پیاو و ئافره تیانه وه خه ریکه تیدا بچن؟ کهس
شتیان لی ناکړی و پی نافروشی؟ سویندم به خودا من دانانیشم تا ئه م
سیپاره ره شه پر له سته مه ونجر ونجر نه که ن!!

^(۷۴) سه عدی کوپی وه ققاص ده گیریتته وه ده لی شهوی بو کاریکی خو م له مال ده رکه وتم
پارچه چه رمیکی وشکه وه بووم دوزییه وه هه لم گرت و پاک شوپیم و دوا یی برژاندم و
به ئاوه وه خواردم سی پوژ به وه ژيام.

ئەبو جەھل ویستی قسە بکا هەندی فلتە فلتی کرد بئ سوود بوو (موطعیم) ی کوپی عەدی هەلسا پەلاماری پەیماننامە شومەکه بداو بیدریئنی، کە دەستی ئی دا زانی مۆرانە هەمووی هەلا هەلا کردبوو جگە لەرستە (باسمک اللهم) هەمووی داپزا بوو، لەو پێشیش پیغمبەر (درودی عوای لەسەری) هەوائی ئەو مۆرانە لیدانە پەیماننامەکە بەئەبو تالیب مامی راگەیاندا، وتی: سیپارەکه مۆرانە لئی داوێ هەلا هەلا بوو.

مردنی ئەبو تالیب و خەدیجە:

پیغمبەر و موسولمانەکان و بەنو هانشم لەو گەمارۆ شومە رزگاریان بوو، هەرکە سەو هاتەو سەرماڵ و جیگا و ریگای خۆی، پیغمبەر (درودی عوای لەسەری) سەرلەنوێ دەستی کردەو بە بانگەوازی و بلاوکردنەوێ ئایینی پیروژ. بەلام زۆری پێ نەچوو لەو سالا دا کە سالی دەیه می پیغمبەریتی بوو دوو کۆسپی گەورە رویان کردە پیغمبەر (درودی عوای لەسەری) دوو پشتیوان و یارمەتیدەری دلسۆزی لەکیس چون، ئەو بوو ئەبو تالیبی مامی و خەدیجە خیزانی یەک لەدوو یەک کۆچی دواپیان کرد، هەرچەندە ئەبو تالیب موسولمان نەبوو بەلام لەرووی مام و برازایەتیەو پشتی گرت و هەموو تالی و سویری و ناخۆشی یەکی لەپیناودا چەشت..

پیغمبەر (درودی عوای لەسەری) بەمردنی ئەم دوو کەسە دلسۆزی هیندە نارەحەت بوو سالا کە ناو نا سالی ماتەمی (عام الحزن) ئیتەر لەو دوا ئەزیەتدان و غەم و نارەحەتی لەهەموو لایەکەو روی کردە پیغمبەر (درودی عوای لەسەری)، قورەیشییەکان بەمردنی ئەبو تالیب ریگەیان بۆ ئاچوخ بوو، کەس نەما شەرمی ئی بکەن، بئ شەرمانە بەهەموو جوړیک ئەزیتان دەدا.

۱. کاریگەری قورئان لەدەلە ساغەکان دا:

طوفەیلی کۆری عەمری (الدوسی) هات بۆ شاری مەککە ئەم پیاوێرە
پیاویکی پێژدارو سەنگینی ناو ھۆزی خۆی بوو، لەھەمان کات دا شاعیرو
وێژەوان و قسە رەوان و زمانپاراو بوو، قورەیشییەکان لەو ترسان
موحەممەد دەمی بگات و موسوڵمان ببو. بۆیە دەست پێشخەرییان کردو
زو چوونە لای و وتیان: موحەممەد جادو گەرو سیحر بازە نەکە ی توخنی
بکەوی، گوێ لەقسەو ئاخاوتنی مەگرە، ئێمە ترسی ئەو مان ھەیە ئەو
پەتایە موحەممەد خستویە تێ ناو دانیشتوانی مەککەو، بکەوێتە ناو
ھۆزو خزمەکانی تۆو.

طوفەیل بۆ خۆی دەلی: سویندم بەخودا قورەیشییەکان ھیندەیان لەو
بارەو لەگەڵ گۆتم ھەتا لەناخەو بپارم دا ھیچ وتەیک لەپێغەمبەر
نەبیس و قسە لەگەڵ نەکەم تەنانەت جارێک چۆم بۆ مزگەوتی کەعبە گوێ
خۆم بە لۆکە ھاخنی بۆ ئەوێ گویم لەقسە موحەممەد نەبێ، کە چۆم
بینیم پێغەمبەر لەلای کەعبە نوێژ دەکا، کەمێک ئی نزیك بوومەو،
خوداویستی بپێ ئەوتەکانی ببیس. ئێتر گویم لەوتەیکەکی جوان و شیرین
بوو لەدلی خۆم دا وتم: دەک داوەشیم و دایکم پۆلە پۆم بۆ بکا، باشە خۆ من
لەلای خۆی پیاویکی دەم و گەشت شیرین و شاعیرو ھەستیاری، جودا وازی
نیوان قسەکی جوان و رەوان لەھی قسەکی ناشیرین دەکەم، بۆچی گوێ خۆم
نەکەمەو گویم ئی بێ بزائەم ئەم پیاوێ چێ یەژێ؟ ئەگەر قسەکانی جوان و
رێک و پێک بوو ئەو وەریان دەگرم ئەگەر قسەکانی نارێک و پێک بوون
ئێھمالیان دەکەم.

بەلێ طوفەیل چو بۆ مائی پێغەمبەر و لەوێ بەخزمەتی گەیشیت، سەر
گوروشتەکی خۆی بۆ گێپرایەو، ئەمجار پێغەمبەر ھەندێ باسی ئیسلامی بۆ

کردو داوای لی کرد موسولمان ببی، هندیکی قورئان به سهردا خوینده وه
 ئه ویش ئیمانی هیئاو گه رایه وه بو ناو هوزه که ی و بانگه وازی کردن بو
 ئیمانیهینان، به خاوو خیزانى خویشی وت: ههتا موسولمان نه بن له گه لئان
 دانانیشم ئه وانیش هه موویان موسولمان بوون ئه مجار بانگی هه موو
 هوزه که ی کرد بو موسولمان بوون و ئیسلام له ناویان دا بلاو بووه وه.

ئهبو به کری صدیق له مالى خوئی دا خودا په رستی ده کردو له نویژهکانی
 دا دهنگی به رزنه ده کرده وه، دواپی له حه وشه که ی مالى خوئی دا شوینیکی
 دیاری کرد بو نویژ کردن وه کوو مزگه وتیکی بچکوله، نویژی تیدا ده کردو
 قورئانی تیدا ده خویند ژنی قورهیشیه موشریکه کان و مندالهکانیان
 ده وره یان ده گرت و لی کۆده بوونه وه، قرقشیله یان لی ده کرد، پی ی
 سه رسام ده بوون و سهیریان ده کرد حه زه تی ئهبو به کر بو خوئی پیاویکی
 دلنه رم و گرینوک بوو که قورئانی ده خویند خوئی بو رانه ده گرا گریانى
 ده هات.

ئهمهش ترسو بیمیکی زوری له دلی قورهیشیهکان دا پهیدا کرد
 به ته وای تهنگه تاو بوون، بویه ناردیانه لای ئیبنو دهغنه که حه زه تی ئهبو
 به کری په نا خوئی دا بوو له سه ری ده کرده وه، ئیبنو دهغنه هاته لایان، وتیان
 ئه وه ئیمه به هوئی تۆوه که په نای ئهبو به کرت داوه وازمان لی هیئاوه به و
 مه رجه ی له مالى خوئی دا خودا په رستی بکا، به لام ئه وه پابه ندی ئه و مه رجه
 نه بووه سنوور به زینی کرده وه، هاتوو له حه وشه ی مالى خوئی دا مزگه وتی
 بنیات ناوه به ئاشکرا نویژی تیدا ده کاو قورئانی تیدا ده خوینی، ترسی
 ئه وه مان هیه ژنه کانمان، مندالهکانمان هه لئه تیئی، دواپی بچو پی ی
 بلئی: واز له و کارانه بیئی، جا ئه گهر به گوئی کردی و رازی بوو به وه ی که له
 مالى خوئی دا به بی دهنگی خودا په رستی خوئی بکا ئه وه باشه، ئه گهر

بہ قسہی نہ کردی و ہر بہہ دہنگی بہرز قورئانی خویندو بہ ناشکرا نویژی کرد ئوہ تو داوای لی بکہ با پھیمانی جیوارہ کہت بداتہ وہو عہدو پھیمانی نیوانتان ہلہوہ شیئہ وہ، چونکہ ئیمہ پیمان ناخوشہ راستہ و خو لہ خومانہ وہ، پھیمانی جیواری تو پوچہل بکہینہ وہ۔ بہ ہیچ شیئہ یہک رازی نابین ئہبو بہ کر بہو شیئہ خودا پھرستی خوئی ناشکرا بکا۔ جاکہ ئیبینو دہغنہ ئہم داوایہی قورہیشییہکانی پی راگیانند، ئہبو بہ کر بہورہیہکی بہرزوہ وتی: ئہو امن جیوارہ کہتم بو رہتکردیتہ وہ، من لہ جیوارو پھنای خودا دامو ئہوم بہسہ۔

۴، چوونی پیغمبر بو طائف و ئہو ئہزیہت و نارہجہتیہی توشی ہات:

کہئہبو تالیب مرد لہناو قورہیشییہکان دا کہسی وا نہبوو پشتگیری پیغمبر بکاو شہرمیشی لی بکہن، بویہ کہئہبو تالیب نہما ریگہ بو کافرہکان ئاچوخ بوو ئہزیہتیکی وہہای پیغمبر بدہن کہلہژیانی ئہبو تالیب دا نہیانندہویرا بیریشی لی بکہنہ وہ، تہنانتہ جاریکیان یہکی لہنہفامہکانیان بہری ریگای پی گرتو مشتی خوئی بہسہردا کرد۔ جا ئہزیہتدان و دژایہتیکردنی قورہیشییہکان بو پیغمبر (درودی عوای لہسہری) پھرہی سہندو گہیشتہ تو پھلاک، لہہمان کات دا گوئیان بو ئاموژگاری و بانگہوازی ئیسلامی نہدہگرتو ہیچ لایان لی نہدہکردہوہ، پیغمبر (درودی عوای لہسہری) لہشاری مہککہ دہرکہوت و بہرہو طائف کہوتہ پی بہہیوای ئہوہی ہوژی ئہقیف پشتگیری بکہن و موسولمان بن، ہیوایہکی زوری بہدانیشتوانی طائف بوو کہ بہپیریہوہ بین و پیشوازی لی بکہن، ئہمہش

سهيڙ نه بوو چونکه پيغمبر (دروډي غمراي لسټر) به مندالي له ناو هوږي بهني
سه عدددا شيري خواردوهو په روه رده بووه، نه وانيش له شاري طائفه وه نزيك
بوون، شير دهره به خيوکاراني له وې بوون.

۱. تيشكيك بو سهر طائف:

شاري طائف دواي شاري مهككه و شاري يه ثريب سنيهم شاري گه وره
جزيره بوو، نه و شاري به چووني پيغمبر (دروډي غمراي لسټر) بو ناوي
به خته وهر بوو، به ركه ت روي تيكرد به لام دانيشتوانه كه ي ره تيان كرده وه،
بيگومان نه م سهره رهي پيغمبري خودا بو نه وې له پيناو بانگه وازي
ئيسلامي دا روداويكي گه وره بوو، نهك له ژينامه ي پيغمبر داو بهس،
به لكوو له ميژووي پيغمبرايه تي و بانگه وازي بو خودا په رستي دا
به گشتي، پيغمبري خودا دوو جار چووته شاري طائف جاري يه كه ميان
له مانگي شه والي سالي دهيه مي پيغمبرايه تي داو جاري دووه ميس
له مانگي شه والي سالي هه شته مي كوچي دا بووه، بويه پيوسته زياد
له شاره كاني تري جه زيره تيشكيكي بخينه سهر بو نه وې شاره زاي
گرنگي و مه كانه تي ميژووي و جوگرافي و كومه لايه تي نه و شاره ديږينه
بين، نه مېش هه ندي زانياري دهر باره ي طائف بو خوينه ري نازيز.

شاري طائف به دووري نزيكه ي هفتا و پينج ميل له جنوبي خور هه لاتي
مهككه و هيه، كه وتوته پشت كيوي (غزوان) ه وه كه له ناستي دهر ياوه شهش
هزار پي به رزه، ناوي له و ديواره شورا ناميزه وه هاتووه كه دووري
شاره كه ي داوه، ناوي ديږيني نه م شاره (هووه ج) ه. له كاتي خوې دا
دوله مهنده كاني قوره يش له و شاره دا قه صرو باله خانه يان رابه ستبوون،
مانگه گهرمه كاني هاوينا يان له وې به سهر دهر د، عه عباسي كوري عبد

المطلب زہوی و زاریکی زوری لەوی ھەبوو، بەلازری دەلی: زۆربەیی زوری قورەیشییەکان ملک و مالیان لەطائیف ھەبوو لەمەککەو دەھاتن سەریان ئی دەداو سەروکارییان دەکرد،^(۷۵) ئەم دەولەمەندی و خوشگوزەران یە دانیشتوانی طائیف سەری کیشا بۆ داپزانی باری کۆمەلایەتی، دەولەمەندەکانی طائیف بەو مەشھور بوون کە سوو خۆرو داوین پیسو و عەرەقخۆر بوون، لەشاری طائیف دا دروستکردنی عەرەق و بەخیو کردنی رەزو پیست دەباغکردن و عەتر دروستکردن باو بوو، ئاوی زۆر، زەوی یەکەیی بەپیتە، باغ و بیستانی زۆر، بەروبوومی جۆراو جۆرە میوەیی بەتام و خوشە، کشت و کالی زوری تیدا دەکری درەختی بەرداری زۆر و تاییستاش ھەروایە.

لەو پۆژگارەداو دواپیش ھاوینە ھەواری دەست رویشتوو ساماندارە تەنپەرورەکان بوو ھەمری کوپی رەبیعە شاعیریکی سەردەمی ئەمەوییە دەلی: (تشتو بمکة نعمة ومصیفها بالطائف) جا چونکە دانیشتوانی طائیف خاوەن زەوی زارو باغ و باغات بوون، دەولەمەندو ژیان نەرم و نۆل و خوشگوزەران بوون، ھەموویان رەوشتی خۆبەزلزانی و لەخۆ بایی بوونیان تیدا بەرجەستە بو بوو، دەق ئایەتی قورئان کە دەفەرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ. وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ. سورة سبأ (۳۴-۳۵)﴾. دەبیته ئاوینەیی بالآ نما بۆیان.

ھۆزی تەقیف لەطائیف دا خویان ئاغاو کوپخا بوون، گەرەترین ھۆزی عەرەبەکان بوون، ئازایەتی و ھیزو توانای ئەم ھۆزە بەنموونە دەھینرایەو،

^(۷۵) فتوح البلدان ص ۶۸.

لههۆزه عه ره به موسته عه ره به کان بوون، واته: عه ره بی عه دنانی بوون، هه می شه له نیوان هۆزی شه قیف و هۆزی قوره یش دا له بواری ئایین و سه روکایه تی بته کان دا کئی برکئی هه بوو، بتی تایبه ت به هۆزی شه قیف که (اللات) بوو به هاوشانی بتی (هبل) ی قوره یشییه کان ده ژمیردرا ته نانه ت به هاو شانی که عبه یان داده نا، به ده وری نزرگه ی دا به ست و حه ره میکیان رابه ستبوو، ئه و دیارده و ته قدیس و شیعاراته ئایینیانه ی بو که عبه ئه نجام ده درا هۆزی (شه قیف) یش بو بتی (اللات) ئه نجامیان ده دا، کاتیکیش ئه به ره هه به سوپاکه یه وه هیژشی هیئایه سه ره مه که که به مه به ستی روخاندنی که عبه، له ناو هۆزه عه ره به کان دا ته نها هۆزی شه قیف پشتگیری ئه به ره هه یان کرد، ئه بو ریفا لیان کرد به ده لیل و ری نشان ده ری سوپای ئه به ره هه بو سه ره مه که که، قه ده ری خودا وای هیئا له پینگا ئه م ری پیشانده ره که ئه بو (رغال) بوو مرد، له و کاته وه عه ره ب رقیان لی یه تی گو په که ی به رد باران ده که ن.

له روی خوشگوزه رانییه وه هۆزی شه قیف له ناو هۆزه عه ره به کان دا به ناو بانگن، دۆستایه تی یان له گه ل به نو ئومه ییه بوو، وه کو یه ک حه زیان له ده وه له ت و سامان و ناو و ناوبانگ ده کرد، حه زیان له بازرگانی و ئال و ویر ده کرد، پیغه مبه ر (مرووی عسوی له سه رین) فه رموویه تی: قوره یش و ئه نصار هاو په یمانن، به نو ئومه ییه و (شه قیف) یش هاو په یمانن^(۷۶) عوروه ی کوپی مه سعود (که سه روکی هۆزی شه قیف) بوو میژدی ئامینه ی کچی ئه بو سو فیان بوو، عوروه له ئامینه کوپیکی هه بوو ناوی داودی کوپی عوروه بوو. زور له راقه کارانی قورئان پییان وایه: که قورئان له زمان قوره یشییه کانه وه ده فه رموی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقُرْبَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾ سورة

^(۷۶) بلوغ الأرب في معرفة احوال العرب/ محمود شكري الألوسي ج ۲ / ۳۳.

الزخرف (۳۱). مہبہستی بہو پیاوہ عوروی کوپی مہسعودہ. ^(۷۷) (الحارث) ی کوپی کہلدہ لہناو ہوزی تہقیف دا ہلکہوتوہ، ئەم پیاوہ یہکیکہ لہپیاوہ ہلکہوتوہکانی عہرب، سہفہری کردوہ بۆ ولاتی فارس، فیری زانیاری پزیشکی بوہ، پزیشکایہتیہکە ی لہناو عہربہکان دا بہناو بانگ بوہ، لہدوای خویشی (النضر) ی کوپی ناوبانگی دہرکردوہ، ئەم پیاوہ دہبیتہ پورزای پیغمبر (درویدی عہری لہسری) بہناو چہند ولات دا گہراوہ، رہفاقہتی چہند مالم وقہشہو کاهینیکی کردوہ، شارہزایی لہزانستی فہلسفہو زانستی حیکمہت دا ہہبوہ، لہباوکی یہوہ فیری پزیشکی بوہ، ئەم (النضر) کہ کوپی خوشکی دایکی پیغمبر بو، زوری رق لہپیغمبر بو، حہسوودی پی دہبرد، ئومہییہی کوپی (الصلت) یش یہکیکہ لہپیاوہ بہناوبانگہکانی ہوزی تہقیف، یہکیکہ لہ شاعیرہ (مخضرم) کان، ئەوانہی لہپیش ہاتنی ئیسلام دا لہژیان دا بوون سہردہمی ئیسلامیشیان بینیوہ. واتہ: ہاوچہرخ سہردہمی جاہیلی و سہردہمی ئیسلامی بوون، ئاگاداری کتیبہ ئایینی یہکانی پیشو بوہ، بہتایبہتی زور شارہزای تہورات بو، یہکیک بو لہ پیشہنگی تاقمی حونہفاکان، کاتیک پیغمبر (درویدی عہری لہسری) رہوانہکراو بانگہوازی پیغمبریتی خوئی راگیانند ئومہییہ دەستی لہہمبانہکہ دہرچوو، لہروی حہسوودی و دل پیسی یہوہ ئیمانی پی نہینا، بہلکوو خہلکی ہان دہدا بۆ ئەوہی دژایہتی پیغمبر بکەن، کوژراوی دژمنانی پیغمبرہی دہلاواندوہ، بہتایبہتی لہروداوی (بہدر) دا! دہبارہی یہکتا پەرستی و حیکمہت شیعی زوری گوتوہ پیغمبر (درویدی عہری لہسری) دہبارہی دہفہرموی: بہشیعہکانی بی ئیماندارہ، وہلی بہدل کافر بوہ (آمن شرہ و کفر قلبہ).

ئەوێ که بۆ ھۆزی ئەقیف بەسەرورێ دەژمێردرێ ئەوێه که لەدوای لەدوینا دەرچوونی پیغمبەر (درووی عرووی لیسری) زۆریه ی ھۆزە عەرەبەکان لەئیسلاام پاشگەز بوونەوہ جگہ لە ھۆزی قورەیش و ھۆزی ئەقیف ئەوان لەئیسلاام پاشگەز نەبوونەوہ. ئیبنو کہئیر دەئێ: ھۆزی ئەقیف لەشاری طائیف لەدوای لەدوینا دەرچوونی پیغمبەر (درووی عرووی لیسری) لەسەر ئیسلاام مانەوہ، بەرہی ئیسلاامیان بەرنەداو لەئیسلاام پاشگەز نەبوونەوہ،^(۷۸) ئەم ھۆزی ئەقیفە لەشەرە بەناو بانگەکانی ئیسلاام دا رۆلێکی ئیجابیانە ی کاریگەریان ھەبووہ، زۆر ھەلویستی مەردانە و پالەوانانەیان نواندوہ،

بێگومان پیغمبەری خودا کہ بریاری دا بچێ بۆ طائیف یا لەبەر ئەوہ بوو پێ ی وابوو کہ طائیف لەدوا مەککە دووہم مەلەبەندی ھیزو تواناو سەرۆکایەتی یە لەھیحازدا یان چونکە خالەکانی لەھۆزی ئەقیف بوون، ویستی بچێ بۆ طائیف بۆ ئەوێ ھۆزی ئەقیف پشتیوانی ئی بکەن و نەھیئن قورەیشییەکان زیانی پێ بگەییەن.

بەلام خو پیغمبەر (درووی عرووی لیسری) لەمەککەدا پەرورەدە بووہ و پیاویکی وریاو تینگەیشتوو بوو، بئ ئاگا نەبوو لەپەییوہندی پتەوی نیوان مەککە و طائیف و ھاتوو چۆی نیوانیان، دەیزانی کہ ھەوایی بانگەوازی یەکە ی و رەتکردنەوہ ی پەیا مەککە ی لەلایەن قورەیشییەکانەوہ، گەییشتۆتە طائیف، وەئێ ئەرک و نارەحەتی ئەو سەفەرە ی خستە ئەستۆی خو ی و ئەو رینگە دوورە ی نیوان مەککە و (طائیف) ی بری، بۆ ئەوێ بیسەلمینیئ کہ ئەو چەند سورە لەسەر گەیانندی پەیا مەککە ی و چەند دلسۆزە بۆ بلاو بوونەوہ ی بانگەوازی یەکە ی. ئەمەش خو ی لەخو ی دا نیشانە ی بەرز ی ورە ی

^(۷۸) البدایہ والنہایہ ج ۶/ ۳۰۴.

پیغمبریتى و توندو تۆلى و پشت بهستنى به خواو هه بوونی هیواى زۆرى به فیتره تی ساخله می ئاده میزاد.

بیگومان پیغمبر (بروردی عروای لیسری) له مانگی شه والی سالی دهیه می پیغمبرایه تی دا له مه ککه ده رچوو به ره و طائف که و ته ری ده لئین: پیغمبرى خودا له م سه فه ره ی دا بو طائف زه یدی کورى حاریتی له گهل خوی برده.

ه، پیغمبرى خودا له طائف:

شارى طائف له دوا شارى مه ککه گرنگترین شارى ولاتى جه زیره بوو، له روى ئاوه دانی و خوشگوزهرانى دانیشتوانی و قورسایى سیاسى یه وه به ربهره کانی مه ککه ی ده کرد. ئه وه تا قورنان وته ی قوره یشیه کان نه قل ده کا که دوژمنى سیاسى و ئایینی دانیشتوانی طائف بوون. جاکه قورنان ده فره موی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ. سوره الزخرف (۳۱)﴾ مه به ستی شارى مه ککه و شارى (طائف) ه، قوره یشیه کان پییان وابوو پله و پایه ی پیغمبریتى ده بی بدری به گه وه پیاوی مه ککه یان گه وه پیاوی طائف. که وابوو قوره یشیه کان حیساییکی تایبه تییان بو شارى طائف و دانیشتوانه که ی ده کرد. چونکه طائف مه لبه ندی په رستنى بتی (اللات) بوو که بتیکی ناو دار بوو چه جی بو لا ده کرا، له م رووه وه به ربهره کانی مه ککه ی ده کرد که مه لبه ندی په رستشکردنى بتی (هوبهل) بوو که گه وه بتی قوره یش بوو. جاکه پیغمبر (بروردی عروای لیسری) که یشته طائف په یوه ندی به چه ند که سیکه وه کرد، له وانه هندیکیان ریش سپی و پیاو ماقولی هۆزى ته قیف بوون، دانیشتنی له گهل دا کردن و بانگه وازی کردن بو ئیمانیه ئنان و خودا په رستى، به لام گوئ بیسی

بانگه وازییه که ی نه بوون و لأمیکی شهر ئامیزو ناشیرینیان دایه وه، گالته یان پی کرد، بی عهقل و نه قام و هه تیوو کویله کانی خویان راسپارد جنیوی پی بدن، هوهای بو بکیشن چه قه نه ی بو بی بدن بهرده بارانی بکن، ئه وانیش به ناشیرین ترین شیوه ئه زیه تنیان دا وه کوو سه گه خویری له هه موو لایه که وه په لاماریان دا، جهسته ی پیروزی بریندار بووقول و قاجی خوینیان بی ده تکا، بهم جوړه له شار ده ریان کرد، منداله وردکه بهدوایه وه بهردیان تی ده گرت و وازیان بی نه ده هیئا، هه تا له قه راخ شار خوی خسته ناو باخه خورماییکه وه که هی عوتبه و شه یبه ی کوپانی ره بیعه بوو، له گهل زهیددا چوون بن دارخورمایه ک و خاوهن باخه کهش هه رچه ند کافر بوون به زه ییان پیدا هاته وه و منداله کانیان بی دور خستنه وه.

ئو ئه زیه تدانه ی که له طائف توشی پیغمبره ی خودا بوو زور گرانتر بوو له وه ی له قوره یشی یه کانه وه له وه پیش توشی بوو، دانیش توانی طائف زور نه فامانه به ره و روی بانگه وازییه که ی بوونه وه، سه رباری ئه وه ی که سیان ئیمانی پی نه هیئا، ده ریشیان کرد، به و شه وه نه وه ستان منداله ورده که وه هه تیوو خویری خویان بی هاندان ئه م به رو ئه و بهری ریگیان بی گرتن: که پیغمبر (بروردی عرای لسه ی) له شار ده رکه وت هه ریبه که یان له ناست خویه وه بهردی تیده گرت، هه تا وای بی هات هه موو قول و قاجی خوینیان بی ده تکا، به دل و به زوبان که وته دوعا کردن و نزاو پارانه وه شکایه تی زه عیفی و بی که سی خوی له لای خودا ده کرد، په نای ده گرت به خودا و داوای بی ده کرد یارمه تی بدا، ده پارایه وه و ده یفه رموو: (اللهم اليك اشكو ضعف قوتي و قلة حبلتي، و هواني على الناس، يا ارحم الراحمين! انت رب المستضعفين، وانت ربي، الى من تكلني؟ الى بعيد يتجهمني؟ ام الى عدو ملكته امري؟ ان لم يكن بك غضب علي فلا ابالي، غير ان عافيتك هي اوسع لي اعوذ بنور وجهك

الذي اشرقت له الظلمات، و صلح عليه امر الدنيا و الآخرة، من ان تنزل بي غضبك، او يحل علي سخطك، لك العتبي حتى ترضى ولا حول ولا قوة إلا بالله).

خودایه من زهعیفی و بئ دهره تانی و بئ فیلی و بئ نرخیم لای خه لک بو
تو دهرکیتم، نهی نهو کهسهی لههموو کهس به به زهی تری نه تو خودای
بئ هیزانی، نه تو خودای منی و تاک و تهنا و بئ هاوهلی، به کیتم دهمسپیری؟
به بیگانه یه که به پوی گرژو مونه وه سه یرم بکا؟ یان دهمسپیری
به دورژمنیک و کارو بارم ده خیه ژیر دهستییه وه؟؟ سه رباری نه مانهش ههموو
نه گهر توّم لی رازی بئ ههموو شتیک نه خمه لاه، توّم لی نه رهنجی باکم
نیه، نه وهنده هیه خوشنودی تو بو من له ههموو شتیک فراوانتره، په نا
ده گرم به روناکی روت که ههموو تاریکیه که لاده با، به خته وهری دونیا و
قیامت له سه ر رهامه ندی تو بهنده و په یوهسته به روناکی روت، په نا ده گرم
له وهی که قارو قینی خوتم به سهردا برژینی، یان لیم زویر ببی و نارازی بئ
لیم. ههموو کهس شایانی سه رزه نشتکردنه قاتوی لی رازی ده بی، هیچ په نا و
هیژیک نیه جگه له په نا و پشتگیری تو، په روهردگار فریشته ی تایبته به کیوو
کهژی بو لانارد، داوای لی کرد ریگهی بدا نهو دوکیوه یان به سهردا بدا و
له ناویان به ری، پیغمبهر (درویدی سزای لسه رین) بهو حاله شه وه فهرمووی: نا به لکوو
من هیوادارم له پشتی نه مانه کهسانی که په یدا بن که عیباده تی خودا بکه و
یه کتا په رست بن و کهس نه کهن به هاوهلی خودا.

چاکه عوتبه ی کوپی ره بیعه و شه یبه ی کوپی ره بیعه پیغمبهر یان بهو
حاله وه بینی، ویزدانیان جولآ و بهنده یه کیان هه بوو نه صرانی بوو ناوی
عه دداس بوو بانگیان کرد، وتیان نهو تری یه بخهره ناو نهو سه به ته وه و
بیبه بو نهو پیاوه، پی ی بلی بابیخوا عه دداس چونیان پی گوتبو وای

کرد، جا که گه ییشته لای پیغمبر و تری یه که ی خسته به رده می پیغمبر دهستی بۆ بردو فہرمووی (بسم الله) عہد داس وتی: ئەم رستہ یە دانیشتوی ئەم دہقەرہ نایلین، پیغمبر (فرودی عہد لاسرین) فہرمووی: بۆ تو خەلکی کوئی؟ وتی: من نہ صرانیم و خەلکی نہینەوام، فہرمووی خەلکی شاری (یونسی کوپی مہتی) ی. ئیتر وتو ویزی نیوان پیغمبر و عہد داس دریزہ ی کیشا، سەرہنجام عہد داس موسولمان بوو.

دوایی پیغمبر (فرودی عہد لاسرین) لە طائفہ وە بەرہ و مەککە کەوتە پێ کە گە ییشته ئەو ئی نہتە وە کە ی لە جارانی پیشوو سەر رەق ترو دوژمن تری بوون بە ھەمان شیوہ دەستیان کردوہ بە سوکایەتی پیکردنی و ئەزیەتدانی.

۴، شە و پەرہ ی کردنی پیغمبر (فرودی عہد لاسرین):

دوای ئەو ھەموو ئەزیەت و سوکایەتی پیکردنە ی بە پیغمبر کرا، ئەو ھەموو دژایەتیکردن و بە درۆ خستە وە دەنگ ئی دابیرین و گووشە گیر کردن و زبل و زال پیداکردن و گالته پێ کردن و بەرہ باران کردن و بریندار کردنە ی توشی پیغمبر ھات لە لایەن دانیشتوانی مەککە و دانیشتوانی طائفہ وە، پەرہ ردگار ویستی دڵنە وایی پیغمبر کە ی بکا و ئیش و ئازار لە سەر دەر وونی پاکی لا بەرئ، ویستی لا پەرہ یە کی تر لە ژیا نی پیغمبرایەتی دا بە گشتی و لە ژیا نی پیغمبر ی ئیسلام دا بە تاییبەتی ھەلبداتە وە، ویستی خودا وا بوو پیغمبر کە ی بەرز بکاتە وە برئ لە ملک و مەلە کوتی نیشان بدا، ھەندئ شتی نیشان بدا و تی بگە یە ئی کە لە وە پیش تیان نہ گە ییشتبوو، ویستی بەرزی بکاتە وە بۆ مەقامیک کە فریشته نزیکە کانی بارە گای ئەقەدە سیش پێ ی ناگەن، بۆ ئەم مەبە ستانە و چەندە ها مەبە ستی تر کە ھەر خودا خۆی دەر زانی، شە و پەرہ ی بە پیغمبر کرا لە مەسجید و لە ھارامە وە بۆ

مه سجدو لئه قصاو له ویشه وه به زکرایه وه بو ئه وه قامه ی جگه له خودا خو ی که س چونی ه تی ه کی نازانی، به زکرایه وه بو ئاسمانه کان و ملک و سه لته نه تی بی سهر و بنی په روه ردگاری بینی، به ه شت و دوزه خی چاوپیکه وتن له گه ل پیغمبره ران دا کو به وه چهنده ها و چهنده ها نایه ت و نیشانه ی گه وره یی خودای بینی، به چاوی سهر بینینی، ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى، لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾. سورة النجم (۱۷-۱۸). میواندارییه کی ریز لینان بوو له خودا وه بو به نده ی خو ی حه زره تی موحه مبه د. دلدانه وه و ته سه لادانه وه ی بوو له وه موو ئه زیه ت و ناره حه تی ه ی تووشی هاتبوو، له پینا و بانگه وازی یه که ی دا. ^(۷۹)

جابو به یانی چووه لای قوره یشیه کان وه والی شه وره ی خو ی پی راگه یانندن، به بیستنی ئه م هه واله قوره یشیه کان شیلگیر بون و که وتنه به درو خسنه وه یی و گالته پیکردنی، هینده یان شته که به لاوه دورو نه گونجاو بوو، خیرا ناردیان بو لای ئه بو به کړو بو ئه وه ی ئه م هه واله ی بده نی سا به لکوو ئه ویش به درو ی بزانی و له نایین په شیمان بیته وه، به لام

^(۷۹) نیمامی به یه قی له ئیبنو شیهابی (الزهری) یه وه ریوایه تی کردوه ده لی: شه وره ی به پیغمبر له سالی پیش سالی کوچکردنی بووه (الحاکم) ده لی شه وره ییه شانزه مانگ پیش کوچکردن بو مه دینه بووه. دهریاره ی ئه و مانگه ی شه وره ی تی دا ئه نجام درا زانایان رای جیا جیا یان هیه، هه ندی و توویانه شه وره ی به پیغمبر له مانگی ذیلقه عیده دابوو، هه ندی و توویانه له مانگی ره بیعول ئه و دل دابوو، هه ندیکی که مانگی تر دیاری ده که ن. ئه وه ی که مه شه ورو باوه شه وره ی به پیغمبر (درو دی عرو ی لسه رین) له شه وی بیست و حه وتی مانگی ره جه ب دابوو، حافظ ئیبنو سرور (المقدسی) ئه مه ی په سه ند کردوه، به لام زانایان هه موویان له سه ر ئه و کوکن که ئه م رودا وه گرنگه دوا ی چوونی پیغمبر بووه بو طائف. وه رگیرا وه له کتیبی (خاتم النبیین) دانراوی محمد ابو زهره ج ۱/ ۵۹۶.

که هه واله که یان به ئه بو به کر راگه یاند، فه رموی سویندم به خودا، ئه گهر ئه و هه واله پیغمبر (درودی عروای لیسری) گوتییتی ئه و راست دهکا، جا ئه وه چیه، وه لاهی ئه گهر له وه ش شتی گهره تر بلئی من بریوی پی دهکهم، ئه و ته شریفی پوژانه خه به رم پی دها که له سه عاتیکی شه ودا یان روژدا هه والی له ئاسمانه وه بوئی بو سه رزه وی من یه کسه ر بی چهندو چون بریوی پی دهکهم، خو ئه مه زور سه رسوپهینه رتره له وه ی ئیوه سه رتان لی سوپماوه. (۸۰)

(۸۰) جه ماوه ری ئه هلی سوننه پییان وایه شه وری به پیغمبر به جه سته و گیان بووه، به هیژ ترین به لگه له سه ر ئه وه ئه وه یه: کاتیک پیغمبر ئه و شه و په وییه ی خو ی راگه یاند له ناو قوره شیییه کان دا هه ندی له وانه ی موسولمان بوون که و تنه گومانه وه له ئاین هه لگه رانه وه، قوره شیییه کانیش سه ر له بهر که و تنه گالته پی کردنی و به درو خسته وه ی، ده ی ئه گهر شه وری یه که ی ته نها به گیان بویه یان خه ونی ببنیایه، ئه وه هیچ به لایانه وه غه رب نه ده بوو، چونکه نه ک پیغمبر به لکوو زور ئاده میزادی ئاسایی به خه ون شتی وه ها ده بیینی که له گه ل واقیعدا ناگونجی یان به خه یالی که سدا رانا بوئی، هه ر له کو نه وه له هه مووکات و شوینیک دا ئاده میزاد راهاتوو خه ونی سه یروسه مه ره بیینی و که سیش نه هاتوو ئه و جو ره خه ونه خه یالیانه به درو بخاته وه، کتییی ئایینه کان و هه والی گهره پیاوان و ره بن و دیرنشینه کان پره له ریوایه تکردن و گهرانه وه ی ئه و جو ره خه ونانه و که سیش گالته یان پی نا کاو به لایه وه سه یر نین. جا ئه گهر شه وری پیغمبر (درودی عروای لیسری) ته نها بریتی بویه له بهر زیوونه وه یه کی گیانی، یان به خه و ئه و دیارده و رودا وانه ی بدیتایه پیغمبر (درودی عروای لیسری) هه والی ده دانی که ئه وه نیگا بووه بو ی هاتوو یان به خه ون ئه و شتانه ی دیتوه، ئیتر ئه و کاته قوره شیییه کان ئه وه شیان ده خسته پال ئه و قسانه ی تری پیغمبر (درودی عروای لیسری) که به یانی و ئیواری به شه وو به پوژ لیان ده بیست که ده یفه رموو فریشته دیته لام و سروشم بو دینی... هتد. هیچ پیویست نه بوو، ئه و هه موو سه رسورمان و ده هشته بیان گرئ. هه رکه سی ده یه وی پتر له م باره وه بجیته ناو نه یینی و حه قاتیقی شه وری

۱. مانا قوله کانی شه ورهوی و بلند بوونه وه بۆ ناسمانه کان و مه بهسته دووره کانی:

شه ورهوی پیغمبر (دورودی عوای لیسری) تهنها روداویکی ساناو بهسیت نه بور بریتی بئ له وهی پیغمبر (دورودی عوای لیسری) نیشانهی گه وره گه وره بینین و ملک و مه له کوتی زهوی و ناسمانه کانی به چاوی سهرو به ناشکرا دیتبن و بهس! به لکو و یپرای نه وانه هه موو ئه م گه شته پیغمبرایه تیه نهینی یه سهر سوپهینه ره زۆر مانای قول و ورده کاری زۆرو جوراو جورو ناماژهی حکمهت نامیزودور هاوپیژنی له خو گرتوون، بیگومان سهر گوروشتهی شه ورهوی و ههر دو سورتهی (الأسراء) و (النجم) نه و هیان له خو گرتووه که موچه ممد (دورودی عوای لیسری) پیغمبره ی دوو قیبله یه پرو ده کاته دوو رۆگه، پیغمبره رابهری خو ره لآت و خو رئاوایه، میراتگری پیغمبرانی پیش خو یه تی، رابهره پیشه وای چینه کانی داهاتووی ئاده میزاده به گشتی، له شه ورهوی و که سایه تی پیغمبره دا مه ککه و قودس و که عبه و به یتو لمه قدیس یه کیان گرت، پیغمبره ران له دوایه وه نو یژیان کردو ته شریفی بوو به پی شنو یژیان، ئه مه نیشانهی نه وه بوو که په یامه که ی گشتی یه و پیشه وایه تیه که ی و ته علیمات و ته شریعاتی بۆ هه تا هه تای یه و به که لکی هه موو کات و شوینیک دئ و بۆ هه موو گهل و نه ته وه کانی سه رزه و ییه...

روداوی شه ورهوی بوو به هیلیکی جودا که ره وهی سه ره کی و وهرچه رخانیک ناشکرا له نیوان لایه نی ناوچه یی ته نگه بهری کاتی و لایه نی

پیغمبره و حکمه تی خودایی و ناماژه ی وردو ناسکو سودی بۆ شه ریعت و بانگه وازی شاره زابین بابگه ریته وه بۆ سه ره باسی (الأسراء الى المسجد الأقصى ومنه الى سدره المنتهی) له کتیبی حجه الله البالغه ج ۲ دانراوی ماموستای پایه بهرز نه حمده ی کوری عبدالرحیم ده له وی کوچکردوی سالی ۱۱۷۶ کوچی.

کەسایەتی پێغەمبەریتى هەمیشە زیندوو جیهانی. جا ئەگەر پێغەمبەر (دروست
 سەردەمێک، یان دامەزێنەری شکۆمەندی یەک بێ، ئەو هێچ پێویستی
 بەشوێن دەوێ و بەرزبوونەووە نەدەبوو، پێویستی بەو نەبوو ئەو گەشتە بەناو
 جیهانی مەلەکووت دابکا، پێویستی بەو نەبوو زەوی و ئاسمان سەر لەنۆی
 بەهۆی ئەووە پەییوەندی پێکەو بەکەنەو، بێگومان لەو خاکە
 کە پێغەمبەری تێدا پەروەردە بوو بوو تێیدا دەژیای لەو دەورو بەرە
 تێکۆشانی تێدا دەکردو لەو کۆمەڵگایە ئەو هەوڵی دەدا بەختەوێ بوو
 دەستەبەربێ، کەرەسە ئەو هەبوو، پێویست بەو نەکا بچیتە قودس،
 کەزۆر لەمەکە دوور بوو بەشێک بوو لەحکومەتی رۆمی بیزەنتی یان
 بچیتە خاکیکی تر، چ جایی بچیتە ئاسمانەکان و بەعالەمی مەلەکووت دا
 بگەرێ. هێچ پێویستی بەو نەبوو بگاتە (سدرۃ المنتهی)!! شەوێ دەوێ
 روداویک بوو روی دا، حەزەرەتی موحەممەد ئەوێ راگیاندا کە ئەو لەپێری
 ئەو پێشەواو سەرۆکانە نیە کەهەول و تێکۆشانیان لەسنوری ولاتی خۆیان و
 نەتەوێ خۆیان تێپەر ناکا، تەنها گەل و نەتەوێکانی خۆیان یان ئەو هەریم و
 ناو چانەتی تێیدا پەروەردە دەبن لێیان سود مەند دەبن، بەلکوو ئەو
 لەپێری ئەو پێغەمبەرانیە کە پەيامی ئاسمانیان لەئەستۆیە و راسپێراون
 بیگەیهنن بەزەوی، پەيامی خودایان هەنگرتوووە بۆ ئەوێ خەلکی رابگەیهن،
 ئادەمیزاد بەختەوەر بکەن، مەوقایەتی وێرایی جیاوازی نیوان نەتەوێکانی و
 چینهکانی و سەردەمەکانی و پێرەکانی سەر لەنۆی زیندو بکەنەووە
 بێبۆزێننەو.

۱۰. فەرز بوۋىنى نوپۇز:

لەشەۋى ميعراج دا نوپۇز لەسەر خۇي و ئوممەتەكەي فەرز كرا. لەسەرەتاۋە لەشەۋو پۇژىك دا پەنجا نوپۇز فەرزكرا، پيغەمبەر (درودى عراي لىسەين) ھىندە پارايەۋە داۋاي سوكرردنى ئەو ئەركە قورسەي كرد ھەتا پەرۋەردگار كردنى بەپىنج نوپۇز لەشەۋو پۇژىك دا، ھەركەسى بەرىك و پىكى بەجىيان بگەيەننى و خالىص بۇ خودا ئەنجاميان بدا خىرى پەنجا نوپۇزى دەگاتى.

۱۱. پيغەمبەر (درودى عراي لىسەين) پەيوەندى بەھۆزەكانەۋە دەكا و بانگەوازيان دەكا بۇ ئيمانھىنان:

لەدۋاي روداي شەۋ ۋەۋى و بەرزبوۋنەۋە بۇ ئاسمانەكان و بىنىنى جىھانى مەلەكوتى بالاۋ گەيشتن بەپلە و پاىەي ئاخاوتن لەگەل پەرۋەردگار راستەۋخۇ و بەدۋورى (قاب قوسين) كەھەر خودا چۈنە تىەي كەي دەزانى و بەس! ئىتر پيغەمبەر (درودى عراي لىسەين) درىژەي دا بەبانگەۋازى كردن و پەيوەندى كردن بەھۆزو تىرە عەرەبەكان لەۋەرزە تايەتەكان دا بەتايەتەي لەۋەرزى ھەجكردن دا، پەيوەندى پىۋە دكردن و بانگى دەكردن بۇ موسولمانبون، بۇ ئەۋەي لە دوژمنان بىپارىزن، بانگى دەكردن دەيفەرموو: ئەي بەرەي فلان! من پيغەمبەرى خودام بۇ سەر ئىۋە، خودا فەرمانتان پىدەكا كەتەنە بەندايەتەي بۇ خودا بگەن و يەكتا پەرست بن كەس مەكەن بەھاۋشان و ھاۋەلى، ۋاز لەبتەپرستى و ھاۋەلدانان بۇ خودا بىنن، ئيمان بەخودا بىنن، پيغەمبەر بەراستگۇ بزائن، پشتگىرىم بگەن ھەتا بتوانم ئەۋەي خودا بەنىگا بۇم دەنىرى بۇتانى شى بگەمەۋە.

جا هه موو جارئ كه پیغمبر له قسه كانی ده بووه، ئه بو له هه ب هه لده ساو ره ددی پیغمبره ده دایه وه ده یگوت: ئه ی به ره ی فلان؟ ئه م کابرایه بانگتان ده کا بو ئه وه ی واز له (اللات) و (العزی) بیئن، به ندایه تی ئه وان له ئه ستوی خوتان دارنن، واز له هاوپه یمانه جندوکه کانتان بیئن و بچه سه ره ئه و ریبازه بیدعه ت و گومرای یه ی كه لاف ی پیوه ئی ده دا، ده خیلتان بم نه گوئی ئی بگرن و نه فه رمانبه ر داری بن.

هه، به ره و ریبازی ئیسلام:

ریباز بو گه یشتن به پیغمبره تیگه یشتن له ئیسلام به چه ند له مپه پو به ره به ست ته ندرابوو به چقل و چال چینرابوو، زور ترس و بیمی تیدا ره چاو ده کرا، ریبوای ئه و ریبازه زرو خه ته رو ناخوشی له پئی دا ده بوو، هه ركه سی بیویستایه له و حه قیقه ت و راستی یه شاره زابئ ده بوایه گیانی خو ی بخاته خه ته ره وه به لگه ی ئه وه ئه و سه رگوروشته یه كه ئیبنو عه بباس ده رباره ی هاتنی ئه بو زه ری غه فقاری بو مه ککه و گه یشتنی به پیغمبره موسولمانبوونی بومانی ده گپیریته وه: ئیبنو عه بباس (ره زای عوای ئی بن) له م باره وه ده فه رموی: کاتیک هه وائی پیغمبرایه تی حه زره تی موحه ممه د (ره زای عوای لسه ربین) به ئه بو زه ر گه ییشت، به براکه ی خو ی گوت: برۆ بو ئه و دۆله (مه به ستی دۆلی مه ککه یه) بزانه هه وائی ئه م پیاوه چیه كه پئی ی وایه پیغمبره وه له ئاسمانه وه نیگای بو دئ، بچۆ هه ندئ له وته کانی ئه وت گوئ لی بئ و دوایی وه ره وه بۆم بگپیره وه، براکه ی ئه بو زه ر پو یشت و گه یشته پیغمبره وه هه ندئ له قسه کانی بیست و دوایی گه پرایه وه بو لای ئه بو زه ر و تی: کاکه! چۆم ئه و پیاوه م بین ی فه رمان ده کا به ره وشتی به رزو کتیبیک ده خوینی شیعر نیه، ئه بو زه ر و تی: مه به ستی منت نه هیئایه دی دلم به قسه کانت به ته وایی ئاوی نه خواره وه!!!

سەر لەنۆی لەسەر داوای ئەبو زەر، براکە ی تیشوی رینگای ھەنگرت و
 کوندە ئاویکی لەشانی کردو کەوتەو پری بەرەو مەککە، تا گەیشتە ئەوی و
 چوو مەزگەوت ویستی پیغەمبەر بدینی و نەیدەناسی، نەشی دەویست
 لەخەلکی تر پرسیار بکا، مایەو تاشەوی بەسەرھات، عەلی زانی ئەو
 غەریب و بێ ئەوایە بردیەو مائەو تەبەیان ی لەوی بوو کەسیان پرسیاری
 هیچ شتیکی لەوی تر نەکرد داوی کوندەو تیشووەکی ھەنگرت و چوو بۆ
 مەزگەوت، ئەو پۆژەش مایەو پیغەمبەری نەبینی ئیوارە ی ئی ھات، چوو
 لەقوژبەنیکەو پالی ئی دایەو، عەلی بەلای دا تێپەری، وتی: ئەو بۆ تو خانە
 خۆی ی خۆت ناناسی و تانیستا شارەزای مالی خۆت نەبووی؟ ھەلی ساندو
 لەگەل خۆی بردی، ئیتەر ئەو شەو شەو ھەچیان پرسیاریان لەیەکتر نەکرد،
 ھەتا پۆژی سییەم ھات بەھەمان شیوە ی رۆژی پیشوو عەلی کابرای بردەو
 بۆ مائەو داوی پئی ی گوت ئەو تۆ پیم نالی ی بۆ چی ھاتووی؟ وتی:
 ئەگەر پەیمانم دەدەیت ئی بۆ ئەو شوینە ی دەمەوی شارەزاییم بکە ی ئەو
 رازی دلی خۆمت پئی دەلیم عەلی پەیمانی دایەو ئەویش مەبەستی خۆی
 درکاند وتی: وەرە دوام بکەو عەلی پیشی کەوت تابدیە لای پیغەمبەر (درووی
 عوای لەسەری) لەوی پاش چەند گەفت و گۆیە موسوڵمان بوو، ئەمجار پیغەمبەر
 (درووی عوای لەسەری) فەرمووی برۆو بۆ ناو قەومەکە ی خۆت ھەوالی ھاتنی ئەم
 ئایینەیان پئی بدە، ھەتا فەرمانی منت پئی دەگا. کابرا وتی: سۆیندم بەو
 کەسە ی گیانی منی بەدەستە موسوڵمانبوونی خۆم ناشارمەو، ئیستا
 دەچم بۆ کەعبەو پڕ بەدەمی خۆم ھاوار دەکەم، رۆی بۆ مەزگەوت و تاهیزی
 تیدا بوو ھاواری کرد اشھد ان لا الھ الا اللھ وان محمد رسول (اللھ) پاشان
 قورەیشیەکان بۆی ھەلسان و دەستیان کرد بەلیدانی ھەتا نیوہ مردو یان
 کرد، عەبباس ھات خۆی بەسەر دادا و وتی مائویرانینە ئەو نازانن ئەم

پیاوه له بهر بابی غه ففاره، ریگهی کاروانی بازرگانیتان بۆ شام به سهر ناوچهی ئهوان دا تیده په پری، هه رچوئی بوو له دهستی ئهوانی پزگار کرد. بۆ بهیانی کابرا هاتهوه به هه مان شیوه هاواری کردهوه و قوره یشیه کان کهوتنه وه و یزه ی و عه بباس هات رزگاری کردهوه. ^(۸۱)

دهست بیکردنی موسولمانبوونی یاریده ده ران (الانصار):

پیغمبەر (هرویدی عوای لمسیرین) له کاتی هه ج دا هه ول و تیکۆشانی خوی زیاتر چرو پر ده کردهوه، په یوه ندی ده کرد به و شاندهانی ده هاتن بۆ هه ج، جاله کاتی که دا ته شریفی له لای (عهقه به) بوو توشی کۆمه لیک له هۆزی خه زه ج بوو، په یوه ندی پیوه کردن و بانگی کردن بۆ ئیمانیه ئان، هه ندی قورئانی بۆ خویندن. ئه م خه زه جیه جیرانی جوله که کان بوون له ناو شاری مه دینه دا، زۆر جار گوئیان ئی بو بوو جوله که کان باسی هاتنی پیغمبەر یکیان ده کرکه نزیکه ره وانه بکری، جاکه پیغمبەر (هرویدی عوای لمسیرین) بانگه وازی شانده که ی خه زه جی کرد بۆ ئیمانیه ئان، هه ندیکیان به هه ندیکیان گوت: وه لاهی هه بی و نه بی ئه مه ئه و پیغمبەر یه که جوله که کان هه ره شه یان پی ئی ده کردین. ده یانگوت: له گه ل ئه و پیغمبەر هه هات ئیمه نیشه کانی ده زانین یه کسه ر ئیمانی پی دینین. ئه م جار دوا وت و ویزو راگۆرینه وه وتیان: خزمینه با ئه و جوله کانه پیشمان نه که ون، ئیمه ده ست پیشخه ری خۆمان بکه یین، ئیتیر هه موو شانده که ئیمانیه یان پی هی ناو موسولمان بوون، ئه م جار وتیان: به خودا ئیمه خزمه کانمان (ئه وسو خه زه ج) به جی هیشتوه، هیچ کۆمه لیک نیه به ئه ندازه ی ئه وان دژایه تی و

^(۸۱) الجامع الصحيح للبخاری باب اسلام ابی ذر الغفاری.

ناکوکی له ناویانا بڼې، نه گهر بیتو خوداله سهر دهستی تو ئه ی پيغمبره ناکوکی له ناویانا بڼې، نه گهر بیتو خوداله سهر دهستی تو ئه ی پيغمبره خدا ئاشتيان بکاته وه و یه کیان بخاته وه، هیچ کس له تو به ده سولات تر نابڼې. ئیمه که چوپینه وه نه م ئایینه یان بو رون ده که یینه وه وبانگیان ده که ین بو ئیمان نه یان، سا به لکوو خدا بکا به ده نگمانه وه بڼې. په یمانیشیان دا به پيغمبره (دروې عروای لسمېن) که سالی داهاتو بیڼه وه لای و په یوه ندي پیوه بکه نه وه، هه تا ئه و وختش له مه دینه دا ئیسلامه تی بلاو بکه نه وه، ئیتر خدا حافیزیان کردو گه رانه وه بو ولاتی خو یان، که گه یشتنه وه مه دینه نه م دهنگو باسانه یان بو که س و کاریان باس کردو بانگه وازیان کردن بو ئیمان نه یان، زوربه ی زوری هوژی نه وس و خه زره م به ده ئیه ن نامه ده باشیان تیډا بوو بو به پیره وه چوونی بانگه وازییه که ی پيغمبره. هه تا وای لی هات هیچ مالی نه ما له ناو هوژی نه وس و خه زره م دا ناوی پيغمبره (دروې عروای لسمېن) تیډا نه بری..

۸. په یمانی یه که می عه قه به:

که سال تیوه سوپایه وه و کاتی چه جکردن هاته وه پیښه وه، دوانزه که س له موسولمانه کان به ناوی چه جکردنه وه هاتن بو لای پيغمبره (دروې عروای لسمېن) له عه قه به ی یه که م دا چاویان به پيغمبره (دروې عروای لسمېن) که وت، په یمانیان له گه ل به ست و به یه تیان پی کرد: که یه کتا په رستی بکه ن، داوین پاک بن، دزی و زینا نه که ن، منډال زینده به چال نه که ن له کاری چاکه دا فرمانبر دارین.

چاکه ویستیان بگه رینه وه پيغمبره (دروې عروای لسمېن) موضعه بی کوپی عومه یری له گه ل ناردن و فرمانی پی کرد که قورئانیان بو بخوینئ و فیری قورئانیان بکا و ئایینی ئیسلامیان بو شی بکاته وه، ئاینیان تی بگه یه نئ،

لہوہ دوا بہ (مصعب) یان دہگوت: قورئانخوینی مہدینہ. (مصعب) لہمہدینہ میوانی ئەسعدی کوپی زرارہ بوو، لہمالی ئەودا نویشی پی دہکردن، ئایینی بۆ شی دہکردنہوہ،

۴. ھۆی ئامادە باشی یاریدە دەران بۆ ئیمان ھینان:

ویستی پەروردگار وابوو کەئەوس و خەزرج ئامادە بکا بۆ بەپیرەوہ چوونی بانگەوازی ئیسلامی و پشتگیری کردنی خەزرجی موخەممەد (ﷺ) ھۆزی ئەوس و ھۆزی خوزرج دو ھۆزی گەرہی عەرەب بوون لہمہدینہدا نیشتەجی بوون، ئامادە باشی تیدا خولقاندن، بۆ ئەوہی ئەو سەر وەرپیہیان دەست بکەوی، کەھیچ سەرورپیہکی ناگاتی، ئەو نیعمەتہ گەرہیان بەنسیب بێ کەنیعمەت لہو گەرہترنیہ. خودا ریزی ئەوہی پیدان کەپیشەنگی ئادەمیزادانی سەردەمی خویان بن، لہناو دانیشتوانی جەزیرەدا دەست پێشخەر بوون بۆ موسوڵمانبون و پیشوازی کردن لہئسلام، لہکاتیەک دا ھۆزہ عەرەبەکانی تر لہسەر و ھەمووشیانەوہ ھۆزی قورەیش بانگەوازیہکەیان رەتکردەوہ، دژایەتی پیغمبەرەیان دہکردو بەدرویان دہخستەوہ، ﴿وَاللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَّشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ پەروردگار ھیدایەتی کەسانیک دہدا کەبیہوی ھیدایەتیان بدا بۆ ریبازی راست.

زۆر ھۆکار ھەبوون کەخودارەخساندبوونی بۆ ئەو ئامادە باشی و پیشوازی کردنہی یاریدە دەران لہئایینی ئیسلام، ئەو ھۆکارە رەخساوانە ھێلی جیاکەرەوہ بوون لہنیوان قورەیش و دانیشتوانی مەککە و نیوان ھۆزہعەرەبەکانی یەثریب بەتایبەتی ھۆزی ئەوس و خەزرج، لہو ھۆکارانە دڵنەرمی و میانەرہوی و ملکہ چکردن بۆ حەق و راستی، ئەمەش دہگەراییەوہ بۆ ئەو دیاردە نژادی و رەچەلەکیہی کەلە یە مەنیہکانەوہ بۆیان مابوہوہ،

چونکه باپیرانی هۆزی ئەوس و خەزرج لەپۆژگاریکی دیرین دا لەیەمەنەوه هاتوونە ولاتی یەثریب و دەوروبەری، پیغمبەر (مورودی عسوی لەسەری) لەفەرموودەیهکی دا لەکاتی هاتنی شانیدیکی یەمەنی بۆ لای ئاماژە بۆ ئەو رهوشته جوانانە یەمەنیەکان دەکاو دەرموئ: (اتاکم اهل الیمن ارق افئدة الین قلوبا) ئەهلی یەمەن هاتن بۆ لاتان ئەوان لەخەلکانی تر هەست ناسکترو دڵنەرم ترن.

قورئانی پیرۆز یش لەمەدحی یاریده دەرمان دا دەرموئ: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِیُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ. سورة الحشر (۹)﴾. ئەوانە ی لەمەدینەدا نیشتهجی بوون و بیرو باوەری ئیسلامی لەدلیان دا جیگیر بووه پیش کۆچکردنی کۆچکاران بۆ لایان کە ئەنصارەکانن، ئەوان کۆچکەرەکانیان خوش دەوین، بەمال و سامان هاوکارییان دەکەن، دلیان دەدەنەوه، لەدل و دەروونیان دا هیچ قین و کینه یە ک نیه دەربارە ی ئەوه ی کە پیغمبەر لەمالی غەنیمەت و فەیی بەشی بۆ کۆچکەرەکان داناو بۆ ئەوانی دانهنا.

بەلکوو بەدل پییان خوش بوو، ئەوان لەبەش و باری دنیایی دا هەرچەند پیوستیشیان بئ، برا کۆچکەرەکانیان پیش خویان دەخەن یەکیکی تر لەو هۆکارانە ی وایکرد ئەوس و خەزرج دەست پیشخەربن بۆ موسولمانبون، هەبوونی ناکۆکی و بەرپابوونی شەری ناوخویی و برا کۆژی لەنیوانیان کە بەتەواوی بپرستی ئی بپری بون و ماندوی کردبون، تالی و سویری پی چەشت بون و تەواو بئ زار بو بوون، هیشتا شوینەواری شەری

بەعات مابوو روداوەکانی ئەو پوژە شومەیان لەبەر نەچووبوونەوه. ^(٨٢) بۆیە لەناخەوه ئاواتە خوازی ئەوه بوون هەلیک بپرەخسی هەموویان یەك بگرن و شۆینەواری شەپری ناو خۆنەمیئێ و لەژێر خیمە یاسا و ئاینێك دا ببنە یەك هیژو یەك هەلۆیستیان هەبن، وەكوو لەیەكەم دیداری شانەكەیان لەگەل پیغەمبەر (ﷺ) لە موسی حەجدا ئاماژەیان پیکردو و تیان (بەخودا ئیغە لەمەدینەدا خزمەکانی خۆمان بەجێ هیشتو هێچ كۆمەلێك نیە بەئەندازە ی ئەوان ناکۆکی و درایەتی لەناو یانەبێ...) هۆکاریکی تر ئەوەبوو قورەیش و عەرەبەکانی تر زۆر لە سەردەم و روژگاری پیغەمبەرایەتی دوور کەوتبوونەوه، لەبەر دێر زەمانی مانای پیغەمبەرایەتی و پیغەمبەریتیان نەدەزانی، هەر و بەهۆی نەخویندەواری و روچون لەبەتەپەرستی داو دووری لەو گەل و نەتەوانە ی پیغەمبەریان تیدا پەوانە کراون و کتیبی ئاسمانییان لا هەیه، هەرچەندە کتیبەکان گۆرانکاریان تیدا کرابێ. بۆیە قورئان دەربارە ی قورەیشییەکان دەفەرموێ:

﴿لَتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ﴾ سورة یس (٦) ﴿﴾ بەلام ئەوس و خەزەج جیرانی جولەکەکان بوون، هەموو کاتی باسی پیغەمبەرایەتی و

^{٨٢} بۆژی بوعات دوا شەپو بەناو بانگترین جەنگی نیوان ئەوس و خەزەجە. بوعات شۆینێکە لەدەوری شاری مەدینە، ئەم شەپە بەویست و پلان بۆ دانانی جولەکەکانی مەدینە بوو، لەگەل ئەوس و خەزەجدا چەند هۆزو تیرەییکی تری عەرەب و جولەکە لەو شەپەوه گلان، چل روژ پێش هەلگیرسانی خۆیان بۆ حازر کرد، ئەمجار لەبوعات دا کەوتنە ویزە یەکتی، شەپکی خۆیناوییان ئەنجام دا، هەردو لایان ئازا و خوگر بون، لەبەیان ی سەرەتای شەپەکەدا ئەوس تیشکان، بەلام دەمو ئیوارە بەسەر خەزەجیە کان دا زالبون و کوشتاریکی باشیان ئی کردن، هەرچی مال و خانووی خەزەجیەکان بوو بەدەستی ئەوسیەکان سوتا. ئەم شەپە خۆیناوی یە پێنج سال پێش کۆچکردنی پیغەمبەر بوو بۆ مەدینە - فەتھولباری ج ٨٥/٧.

پیغمبر انیان له وان دہ بیست، نامہی تہوراتیان دہ خویندہ وہ و راقہ یان دہ کرد، بہ لکوی زور جار جولہ کہ کان ہہ پدہ شہی ئہ وہ یان لہ ئہ وس و خہ زرج دہ کرد و دہ یانگوت: پەرہ ردگار لہ ئاخرزہ مان دا پیغمبر یکن دہ نیری ئیمہ نیشانہ کانی دہ زانین لہ گہل رہوانہ کرا خیرا ئیمہ ئیمانی پی دہ ھینین و لہ گہلی دہ کھوین، ئہ مجار شہرتان لہ گہل دہ کھین، و دہ کوو گہلی عادو ئیرہم دہ تان برینینہ وہ.

بویہ قورئان دہ ربارہ یان دہ فہرموی: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ. سورة البقرة (۸۹)﴾.

کاتی ئہ و پیغمبرہ چا و پروان کرا و ہات و قورئانیان لہ لایہن خودا و ہ ہات کہ تہ صدیقی کتیبہ کہی ئہ وانیشی دہ کرد، لہ حالیک دا ئہ وان لہ پیش ہاتنی پیغمبر و قورئان، ہہ میشہ دا وای سہرکہ وتن و زالبونیان دہ کرد بہ سہر کافرہ کان دا و دہ یانگوت خودایہ سہرمان بخہ بہ ناردنی ئہ و پیغمبرہ ی کہ باش دہیناسین و نیشانہ ی کانی دہ زانین کہ (محمد) کہ چی کہ موخہ مہد رہوانہ کرا بؤ سہریان و بانگہ وازی کردن بؤ موسولمانبوون بر وایان پی نہ کرد، لہ بہر ملہوری حہ سوودی و تہماعی سہرؤکایہ تی، بہ لینہ کانی پیشوویان لہ بیر خویان بردہ وہ، سہرپیچی فہرمانی خودایان کرد و ئیمانیان بہ پیغمبرہ ی ئیسلام و پہ یامہ کہی نہ ھینا، نہ فرینی خودا لہ سہر بن بر وایان بی.

کہ و ابو و باس و خواسی پیغمبرہ رایہ تی و پیغمبرہ ران و پہ یامی ئاسمانی لہ لایہن دانیشتوانی مہ دینہ وہ جار جارہ دہ بیسترا و شتیکی نامؤ نہ بوو، ئہ و کہللہ رقی و نہ فامی و نہ زانی و ناشنا نہ بوون بہ مہ فاهیمی ئایینی و داب و نہ ریتی پەرہ ردگار کہ لہ لای دانیشتوانی مہ ککہ بہ زہقی دہ بینرا، لہ ناو

ھۆزی ئەوس و خەزرج و دانیشتوانی تری عەرەبی مەدینەدا نەبوو، مەدینەیی یەکان تائەندازەییەکی زۆر بەھۆی جولەکەکانەو بە باس و خواسی پیغمبەرەن و پەيامی ئاسمانی و مەفھومە ئایینی یەکان ئاشنا بوون، چونکە ئەوان بەھۆی ھاو شارنشینیی و تیکەلای و شەپرو ئاشتی و ھاوپەیمانی لەگەڵ جولەکەکان زۆر جار باسی ھاقتی پیغمبەری ئاخەر زەمانیان بیستبوو، جاکە پیغمبەر پەیوەندی پێوە کردن و بانگی کردن بۆ موسولمانبوون، پەردە لەسەر چاویان لابراو دەرگوت ئەوان لەگەڵ ئەم پەيامەدا پێش وەخت وادەیان داناهو وادەکە ھاوتۆتە جێ. بۆیە ئاوا بەپیر بانگەوازی یەکەیی پیغمبەرەو چوون!!!

۱. تایبەتمەندیەکانی شاری یەثریب:

حیکمەت و ویستی خودا وابوو: کە شاری یەثریب بکاتە شوینی کۆچ بۆ کردنی پیغمبەر و موسولمانان و مەلەبەندی بلاو کردنەوێ بانگەوازی ئیسلامی، جگە لەوێ خودا ویستی ریزی دانیشتوانەکەیی بگرت و چەند نەینی یەکی تریشی تێدا یە کەھەر خودا دەیانزانن، وێرایی ئەوشتانە ھەموو، شاری مەدینە تایبەتمەندی ئەوێ ھەبە بە سروشت وەکوو نیمچە قەلایەک وایە بۆ بەرگری کردنی دوژمن دەوران دەوری شارەکە. جگە لەلای باکووری- ھەمووی شاخ و چەقەن و دژو کەژە. ھیچ شاریکی تری نزیک لەو دەرە ئەو تایبەتمەندییە تێدا نیە، ئەوێ لەلای خۆرئاوایەو (حرە الوبرە) شاخ و چەقەن و خڕو بەردەلانی وەبەرە گرتووەتی لەخۆر ھەلاتیەو (حرە واقم) شاخ و چەقەن و خڕو بەردەلانی واقیم بووەتە سەنگەر و شورا یەکی پتەو. تەنھا ناوچەیی شیمالی نەبێ کەتا ئەندازەییە پێدەشت و بەئاسانی پێرەوێ پێدا دەکری، ھەر ئەم لایەشی بوو کە سالی پێنجەمی

كۆچى لەكاتى غەزاي ئەحزاب دا پىغەمبەر (ﷺ) بە ھەلکەندى خەندەق قايمى کرد، بەلام لایەکانى تری دەورە دراوہ بەباخە دارخورماو شیناوەر دو درەخت باخى کشت و کالى چرو پر کەسوپا ناتوانى پى یدا گوزەر بکا مەگەر بەرێچکەو باریکەرێى ناو ئەو باخانەدا کەبۆ یاسای سوپایى و رێکخستنى ریزەکانى دەست نادا. خەفەر و چاودیرىەکی سوپایى بەس بوو بۆ ھەلوەشانەندەوہى پلانى ھێرشى دوژمن و بەربینگ پى گرتن و مەنە کردنى لەپیشەرەو! ئیبنو ئیسحاق دەلێ: لایەکی مەدینە (عورە) بوو بەخۆشى پیشەرەو لى دەکرا باقى لایەنەکانى تری شار بەدار خورما و دیوار تەنرابوو بە ئاسانى دوژمن نەیدەتوانى ھێرشى لێوہ بێنێ و پیشەرەو بکا.

وێدەچى پىغەمبەر (ﷺ) ئاماژەى بەو حیکمەتە خودایى یە کردبى دەربارەى ھەلبژاردنى شارى مەدینە بۆ کۆچ بۆ کردنى موسولمانان بۆى، کە پيش کۆچ بەھاوہلانى فەرموو: (انى رایت دار هجرتکم ذات نخل بين لابتین وھما الحرتان) ^(۸۳) من ئەو شارەى ئیوہ کۆچى بۆ دەکەن دیتومە بەباخە خورما دەورە دراوہ و کەوتۆتە نیوان دوو شاخ و چەقەنەوہ. جاوردە وردە ھاوہلان کۆچیان کرد بۆ مەدینە.

دانیشتوانى مەدینە لەئەوس و خەزرج خاوەنى رەوشتى مرقایەتى و مەردایەتى و سوار چاکى و ورە بەرزى و خۆپاگرى بوون، خویان بەئازادى یەوہ گرتبوو، ملکہچى کەس نەبوو بوون، سەرانەو مەرانەو زەریبەیان نەدابوو بەھیچ ھۆزو حکومەت. ئەمە بەئاشکرا لەوتەکانى سەعدى کوپى مەعاز (سەرۆکی ئەوس کە بە پىغەمبەرى گوتن) دەردەکەوئ کەدەلێ: ئیمەو ئەو ھۆزو تیرانە بێپەرست بوین و ھاوہلمان بۆ خودا دادەنا، خودا مان

صحیح البخارى باب ھجرە النبی ص.

نہ دہناسی و بہ ندایہ تیمان بؤ نہ دہ کرد، ئەو ھۆزو تیرانہ تہماعی ئەوہ یان تی نہ کردوین دہنکە خورمایہ کمان بخۆن مەگەر لەرئی میوانداری یان کرپنہوہ نہ بنی. ^(۸۴)

ئیبنو خەلدون دەلی بەردەوام ھەر لەکۆنہوہ ئەم دوو ھۆزە بالآ دەست بوون بەسەر جولەکەکانی یەثریب دا، بەپیاوہتی و مەردایەتی ناسراپوون، ھەرکەسێ جیرانی ئەوان بووبی لەھۆزەکانی موزەر پالی داوہ بەوانہوہ، ^(۸۵) لەکتیبی (العقد الفريد) دا دەلی: یاریدە دەران بەرچەلەک دەچنہوہ سەر ھۆزی (الأزد) کەواتە ئەوس و خەزرج دەچنہوہ سەر حاریثی کوری عەمری کوری عامیر، ئەوان لەھەموو کەس زیاتر نەفس بەرزو ورە بەرز، بەھیمەت و چاو نەترسن، ھەرگیز سەرانہو مەرانہیان نہ داوہ بەھیچ پاشا و مەلیکی. ^(۸۶) لەسەریکی ترەوہ بەرەبابی (عدي) کوری النجار خالوانی پیغمبەر بوون دایکی عبدالمطلبی کوری ہاشم لەم بنەمالہیہ بوو، میژوو دەلی: ہاشم سەلمای کچی عەمر کەپیاویکی بنەمالہی (عدي) کوری النجار بوو مارە کرد، ہاشم لەم ئافرەتہ (عبد المطلب) ی بوو، ئیتەر ہاشم ئەم لەلای خیزانەکە ی جئ ہینشت تاپیگەیی، ئیتەر (عبد المطلب) ی مامی چوو ھینایەوہ بؤ مەککە، لەناو عەرەبەکان دا لەپرووی کۆمەلایەتیہوہ خال و خوارزایی حیسابیکی تایبەتی بؤ دہکری، ئەبو ئەیبوبی ئەلنہ نصاری کە پیغمبەر گەیشتە مەدینە لەمالی ئەودا میوان بوو، یەکیکە لە بنەمالہی

^{۸۴} سیرہ ابن ہشام ج ۱/ ۲۲۳.

^{۸۵} تاریخ ابن خلدون ج ۲/ ۲۸۹.

^{۸۶} العقد الفريد ج ۳/ ۳۳۴.

(عدى) ھۆزى ئەوس و ھۆزى خەزرج لەقەھطانىيەكانن، كۆچكاران ئەوانەى
 لەو پىش لەمەككە و دەورى بەرى دا موسولمان بووون لەعەدنانىيەكانن.
 جاكە پىغەمبەر (مورودى مىراى لىسرىن) كۆچى كرد بۆ مەدىنە و ئەنصارەكان
 پىشتىوانىيان ئى كرد، ئىتر لەم رەوہ قەھطانىيەكان و عەدنانىيەكان
 بەيەكەوہ چۈنە ژىر ئالائى ئىسلام، بوونە يەك جەستە و نمونەى تەبايى و
 ھارىكارى و يەك ھەلوئىستى بوون.

لەپىش ھاتنى ئىسلام دا كى بىر كىئى ھۆزايەتى و دەمارگىرى
 دياردەيەكى ديارو باو بوو لەناويان دا، بەلام لەژىر سايەى ئىسلام دا
 شەيتان نەيتوانى ئەم حىقدو كىنە و دەمارگىرى يە لەناو دلىان دا بچىئى.
 لەشوىئى دەمارگىرى قەھطانى و عەدنانى ئىسلام شوناسنامەيان بوو، لەبەر
 ئەم ھۆكارانە ھەموو، شارى يەئىرب گونجاوترىن شوىن بوو كە پىغەمبەر و
 ھاوہلانى كۆچى بۆ بكنە و بىكەنە مەئبەندو پايتەختى بانگەوازى ئىسلامى،
 بۆ ئەوہى ئەم ئايىنە گەشە بكاو بەھىز ببى و بلاو بىتەوہ و بەرەو پىش
 بچى و ھەموو جەزىرە كۆتەرۆل بكاو ئەمجار بەھەموو لايەكى جىھان دا پەل
 بەھائى. ھەموو جىھانى شارەستانى ئەو پۇرگارە بگرىتەوہ.

۱۱، بلاو بوونەوہى ئىسلام لەناو شارى مەدىنەدا:

بەشىوہيەكى لەسەرە خوئى و سروشتى ئايىنى ئىسلام بەناو خىزان و
 مائەكانى ئەوس و خەزرج دا بلاو بۆوہ، سەعدى كوپرى مەعانو ئوسەيدى
 كوپرى حوضەير: موسولمان بوون ھەردوكيان سەرەك ھۆزو رىش سىپى
 نەتەوہكەيان بوون لەبەرەبابى (عبد الأشهل) بوون لەھۆزى ئەوس.

به حیکمت و لیزانی ئەوانەى لەو پێش موسولمان بووون ئەمانیش خودا
هیدایەتى دان، هەلبەتە هەول و تەقەللاى موصەبى کوپى عومەید لەگەڵیان
پۆلىكى کاریگەرى هەبوو، هەر زوو سەرجهەم بەرەبابى (عبد الأشهل)
موسولمان بوون، هیچ مالىكى ئەوس و خەزرج نەمابوو کە پیاو و ئافرەتى
موسولمانى تیدا نەبێ.

١٠. پەیمانى عەقەبەى دووهم:

لەسالى داها تودا موصەبى کوپى عومەید گەرايەو بۆ مەككە ژمارەيك
لە موسولمانە يارىدە دەرەكان لەگەڵ حاجیەكانى تری ئەوس و خەزرج
هاتن بۆ حەج، گەيشتنە مەككە و وادەیان بە پیغمبەر (درودى عرای لىسەرى) دا پاش
حەج لە عەقەبە بەیەكتر ببینن، چاکە لە حەجکردن بوونەو و شەو داها ت
سەیه كىكى پۆیى، لەشیویكى لای عەقەبە دا لەگەڵ پیغمبەر كۆبوونەو،
ياریدە دەرەكان حەفتا و دوو پیاو و دوو ئافرت بوون، پیغمبەریش
عەباسى مامى لەگەڵ دا بوو هیشتا موسولمان نەبوو بوو....

پیغمبەر (درودى عرای لىسەرى) قسەى بۆ كردن، قورئانى بۆ خویندن، بانگەوازی
كردن بۆ پابەند بوون بە ئایینی خودا و هەولدان بۆ بلاو بوونەو و هەلى
نان بۆ خزمەتکردنى ئیسلام، پاشان فەرمووی من پەیمانتان لەگەڵ دەبەستم
لەسەر ئەوێ چۆن بەرگری لەخۆتان و مال و خیزانى خۆتان دەكەن ئاوا
بەرگری لەمن بكەن، ئەوانیش بەلێنیان پێداو پەیمانیان ئى وەرگرت كە
تەشرىفى هاتە مەدینە ئیتر بەجیانیان نەهێلى و نەگەریتەو بۆ ناو قەومەكەى
خوێ. پیغمبەریش (درودى عرای لىسەرى) لەلای خوێهەو پەیمانى ئەوێ پێدان،
فەرمووی: من لەئێوەم ئێوە لەمن، شەر لەگەڵ هەر كەسێك دەكەم ئێوە

شہری لہ گھل بکھن، ناشتی دھکم لہ گھل ھرکھسیک ئیوہ لہ گھلی ناشت بن،
ئہ مجار پیغمبر (درودی عوامی لیسرین) دوانزہ پیماو ماقولی ئی ھہ لبراردن نو کھس
لہ خہ زہ جیہ کان و سئ کھس لہ ئہ وس۔

۴. ریبیدانی کوچکردن بو مہ دینہ:

پاش ئوہی پیغمبر (درودی عوامی لیسرین) پھیمانی لہ گھل ئو کومہ لہ یاریدہ
دھرانہ بہست و پھیمانی یارمہ تیدانی ئی وەرگرتن کھ پاریزکاری لہ خوی و
ھاوہ لانی بکھن وھکوو چوئن مال و مندالی خویان دھ پاریزن، ئیتر پیغمبر
(درودی عوامی لیسرین) فہرمانی بہ ھاوہ لانی کرد کھلہ مہککھوہ کوچ بکھن بو مہ دینہ،
پھ یوہندی بکھن بہ برا موسولمانہ یاریدہ دھرکانیان، پی ئی فہرموون: (ان الله
عز وجل قد جعل لکم اخوانا ودارا تأمنون بها) پھروہر دگار چہند برایہ کی
موسولمانی بو رھ خساندون یارمہ تیدہرتانن شوینی حہوانہ وھشی بو داناون
تییدا ئارام دھگرن، ئیتر موسولمانان پؤل پؤل تاق و جوت مہککھیان جئ
ھیشت و کوچیان کرد بو مہ دینہ. پیغمبر (درودی عوامی لیسرین) بو خوی لہ مہککھ
مایوہ چاوپہ پی ئوہ بوو خودا ری ئی بدا ئویش لہ مہککھوہ کوچ بکا بو
مہ دینہ.

ھہ لہبہ تہ کوچکردنی موسولمانان لہ مہککھوہ بو مہ دینہ ئاسان نہ بوو،
ئہ گھر قورہیشیہ کان بیانزانیایہ یہ کیک لہ موسولمانہ کان کوچ دھکا جۆرہا
ئاستہنگ و ری گرییان ئی دھکرد، بہ ھموو شیوہ یہک ھولیان دھدا نہ ھیلن
دھرباز بن، دھیانگرتن، ژنیان ئی دھستاندن، مالیان داگیر دھکردن، بہ لام
بہ ھیچ شتیک موسولمانہ کان وازیان لہ ھہ لویستی خویان نہ دھ ھینا و
لہ مہککھدا نہ دھ مانوہ چہندیک توشی نارہحتی و تہنگ و چہلہ مہ بوونایہ،
ئازارو ئہ شکنجہ یان بچہ شتایہ گوئیان پی نہ دھدا، بہ ھر نرخیک بواہ

دەیانویست مەككە جئ بئێن و خو بگەیهننە مەدینە، هەیانبوو ناچار دەبوو واز لەژنو کوپو کچی بئێن و سەری خوێ دەربکا. وەکوو ئەومالەى تووشى ئەبو سەلەمە بوو هەیان بوو وازی لە هەموو مۆلك و مالى خوێ هیئا، هەرچی هەیبوو کافرەکان لییان ستاندو خوێ بە دەستی بەتال روی کردە مەدینە وەکوو سوهەیب کردی.

ئوموسەلەمە ((مژای مەرای لی بئ)) دەلی کاتیک ئەبوسەلەمە ((مژای مەرای لی بئ)) کاتیک بریاری دا کوچ بکا لە مەككەووە بۆ مەدینە و شترەكەى خوێ ئامادە کرد، ئەمجار منى خستە سەر و شترەكەى و سەلەمەى كورمى خستە باوەشمەووە ئەمجار ریشمەى حوشترەكەى گرت و كەوتینە پێ کاتیک هەندى پیاوی بنەمالەى (المغیرة) ئیمەیان بینى لیمان راپەرین و وتیان: ئەبو سەلەمە تۆ بۆ خۆت دەپۆی كەیفى خۆتە، بەلام ئەم ئافەرەتە خزمى ئیمەیهو هەرگیز ناهێلین بیبەى، ئوموسەلەمە دەلی: ئیتەر هەوسارى حوشترەكەیان لە ئەبوسەلەمەى میردم ستاندو منیان گێرایهوە كۆرەكەشم لەباوەشم دابوو.

دەلی: لەو كاتەدا تاقمى (بنو عبد الأسد) كەخزمى ئەبوسەلەمە رقیان هەلساو وتیان: سابه خوا ئیمەیش ناهێلین كۆرەكەمان لای ئوموسەلەمەبێ، ئیتەر ئەوان پەلى سەلەمەیان گرت و بۆ لای خوێان كیشیان کرد، بنەمالەى (المغیرة) ش بۆ لای خوێان پەلیان راکیشاو بوو بەكیشمە كیشم و لەوناوەدا كۆرەكەم (سەلەمە) دەستی لەجئ چوو، سەرەنجام بنەمالەى (بنو عبد الأسد) كۆرەكەمیان بردو لای خوێان گلیان دایهوە، ئەبو سەلەمەى میردم بە تەنیا خوێ كوچی کرد بۆ مەدینە، بەو جوړە خیزانى ئیمەیان لێك کرد. ئەبو سەلەمە چوو بۆ مەدینەو من چوومەووە ماله باوانى خۆم و سەلەمەى كۆریشمیان كەوتە لای خزمەكانى باوكى. ئیتەر كەوتەمە حالەتێكى ناخۆش و نااسایى یهوە، هەموو پۆژێ بەیانى دەردەچووم بۆ دەرەوێ مەككە لەسەر

چه وو لم به لانی شیوی خوار مه ککه ههتا ئیواره ده مامه وه ده گریام ماوهی
سالیك یا که متر بهو حاله مامه وه: ههتا پوژیک پیاویکی بهنو موغه پرهی
له خزمه کانم به لاما تیپه پری، حال و وه زعی منی بینی، به زهی پیم دا هاته وه،
چوو به بهنوموغه پرهی یه کانی وت: خودا بتانگری ئه وه بو ناهیلن ئه م
نافرته چاره ره شه بپوا بو لای میردی خوی کوره کهشی به ری؟!؟

له پای چی له میردو تاقه کوره کهیتان دور خستوته وه؟ لیکتان کردون؟!
قسه ی کابرا کاری تی کردن، وتیان ده نه گهر چه زده که ی برپو بولای
میرده کهت ئیمه ریگریت لی ناکه یین. بنه ماله ی به نولئه سه دیش که وایان زانی
کوره که یان بو هیئامه وه، منیش ئیتر بریاری کوچکردن دا، حوشتریکم
ئاماده کردو سوار بووم و کوره کهم گرتو باوه شم له مه ککه ده رچووم به ره و
مه دینه بو لای ئه بوسه له مه ی میردم، له خودا زیاتر که سم له گهل نه بوو، هاتم
ههتا گه یشتمه (التنعیم) له وی عوسمانی کوری طه لحه ی کوری ئه بو طه لحه
برای بهنو (عبد الدار)م توشبوو وتی: ئه وه بو کوئی ده چی ئه ی کچی
ئه بو ئومه ییه؟ وتم: وه لالا ده چم بو لای میرده کهم له مه دینه، وتی: ئه وه بو
که ست له گهل نه؟ وتم جگه له خوداو ئه م کوره بچکوله یه م که سم له گهل
نیه، وتی: کچی مالمویران ئه وه چۆن ده بی تو ئاوا به بی که س که وتویه ئه م
چۆله وانی یه؟ ئیتر هه وساری حوشتره که می گرتو که وته پیشم و که وتینه
ری، سویندم به خودا تانیستا هاوپریه تی پیاوی وابهریزم نه کردوه له ناو
عه رب دا، هاتین ههتا گه ییشتینه قوناخ و وشتره که ی بو یخ دام و لیم دور
که وته وه ئه مجار دابه زیم و هات حوشتره که ی برد بارو بارگه نه ی لی کرده وه
له ژیر دره ختیك دا به ستیه وه بو ئه وه ی ئه ویش بله وه پری و ماندوی
بحه سیته وه، ئه مجار بو خوشی چوو بن دره ختیك و پاکشا، که کاتی
و دریکه وتن هات، هه لسا چوو حوشتره که ی ئاماده کرده وه هیئای سواری

بوم و هوساری گرت و پیشم کهوت هاتین تاگه ییشستینه قوناخ، بهو جوړه له گه لم هات تاگه یاندمیه مه دینه، جاکه سهیری کوچو و گه پره کی بنه مالهی عه مری کوږی عه وفی کرد له (قوباء) وتی: نه بو سه له مهی میړدت له و گه پره که دانیشته جی یه، فهرمووی بچو بو لای ئیتر منت پیویست نیه، نه مجار گه پرایه وه بو مه که، جاله وه دوا نومموسه له مه دهیگوت: به خودا بپروا ناکه م نه وهی له پیناو ئیسلام دا توشی بنه مالهی نه بوسه له مه بوو توشی هیچ کهسی تر هاتبی ئای چمان دی و چمان به سهرهات؟ به خودا هاوړپشم نه دیوه هیندهی عوسمانی کوږی طه لحه به پریزو به ناموس بی^(۸۷) کاتیکیش صوهیب ویستی کوچ بکا بو مه دینه، کافرهکانی قورهیش پییان وت: نه تو هاتیه ناو ئیمه روت و ره جال بوی کهس نهیده ناسی، نه تو هاتیه ناو ئیمه روت و ره جال بوی کهس نهیده ناسی، له ناو ئیمه دا دهوله مند بووی و گه ییشتویه نه م گوزهرانه خوشه، ئیستا دته وی خوت و مال و سامانه کهت دهرکهی بو مه دینه برؤی؟ به خودا ناهیلین پیت کلابکهی یان هه موو مال و سامانه کهت لی دهستینین بو خوت به سه لتی برؤ صوهیب وتی: نه گهر هه موو مال و سامانه که متان بده می ریگم ددهن برؤم؟ وتیان به لی، وتی: دهوا من دهستبردارای هه موو مال و سامانه کهم بوم هه مووی بو ئیوه، ئیتر به ره وه مه دینه که و ته ری. نه م به رسهر هاته به پیغه مبه ر گه ییشته وه، فهرمووی: صوهیب قازانجی کردوه،^(۸۸)

^(۸۷) نه م عوسمانی کوږی طه لحه یه له دوا ی په یمانی (الدیبیه) موسولمان بوو کوچی کرد بو مه دینه، پوژی رزگار کردنی مه کهکه پیغه مبه ر (درویدی عوا لیسمین) کلپلهکانی که عبهی بهو سپاردن، ابن کبیر ج ۲/ ۲۱۵-۲۱۷.

^(۸۸) ئیبنو کهثیر له سیره ی ئیبنو هیشامی وهرگرتووه ج ۲/ ۲۲۳.

ئىتر ئەمجار عومەرى كوپى خەتتاب، طەلحە، حەمزە، زەيدى كوپى حارىثە، عەبدو رەھمانى كوپى عەون، زوبىرى كوپى عەوام، ئەبو حوزەيفە، عوشمانى كوپى عەفنان و ھى تىرىش (مەرەئى النىسرى) كۆچيان كرد، ئەمجار موسولمانەكان يەك بەدوا يەك دا كۆچيان كرد، جگە لەوانەى پىگەيان لى گىرا، يان بەند كران كەسيان لەمەككەدا نەمايەو جگە لە عەلى كوپى ئەبوتالىب و ئەبو بەكرى كوپى ئەبو قوحافە ئەم دوانە مانەو^(۸۹).

دوا پىلانى قورەيش دژى پيغمبەر سەرنەكەوتنىيان لە پىلانەكەيان دا:

كەقورەيشىيەكان زانىيان ئەوا پيغمبەر لەمەدينە دا ھاوئل و يارمەتيدەرى بۆ پەيدا بوون، دەسلەتيشيان بەسەر مەدينەدا ناشكى، زۆر لەو ترسان پيغمبەر كۆچ بكا بۆ مەدينە، بۆيان دەرکەوت ئەگەر بىت و ئەو رويدا ئىتر بەتەواوى دەستيان لەبن ھەمبانەكەو دەرەچى، بۆيە بپرياريان دا كۆبينەو و لەم بارەو و تو وىژ بکەن، لە (دار الندوة) كەمالى قوصەى كوپى كىلاب بوو كۆبوونەو، قورەيشيش عادەتيان وابوو بۆ ھەموو كاريكى گىرنگ لە (دار الندوة) دا كۆ دەبوونەو، پياو ماقولانى قورەيش لەو مألەدا كۆبوونەو بۆ ئەو بزانن دەربارەى پيغمبەر چى بکەن و چى نەكەن.

دواى راويژو ليكۆلینەو، ھاتنە سەر ئەو لەھەر بنەمالە و ھۆزىك، كوپىكى گەنجى ئازاو چاو نەترس ديارى بکەن ئەم گەنجانە لەشەويك دا ھىرش بکەنە سەر پيغمبەر و لەناوى بەرن، خوينەكەشى دەكەويتە سەر

^(۸۹) سيرة ابن هشام ج. ۱/ ۴۷۰-۴۷۹.

هه موو هۆزه کان و بکوژیکى دیاریکراوى نابى، ئەو کاته بنه مالهى (عبد مناف) ناتوانن شەڕ لە گەڵ هه موو قوڤه ییشیه کان بکەن، ئەمەیان بریار داو لە سەر ئەم رایە بلاوه یان ئی کرد پەرەردگار چۆنیەتى ئەم پیلانەى بە پیغمبەر گەیاندا، ئەویش ئەوشەووە فەرمانى بە عەلى کوڤى ئەبوتالیب کرد کە لە جیگای ئەو بخەوێ و بورده کەى پیغمبەر (درودی عرەبى لێسڕێ) بە خۆى دا بدا، بە عەلیشى فەموو دڵنیا بە هیچى ناخۆش نایەتە ڕیگات..

گەنجە دیاریکراو هەکان بەر دەرگای مالى پیغمبەر یان ئابلقە داو ئامادە بوون پەلامارى بدن، لەو کاتەدا پیغمبەر (درودی عرەبى لێسڕێ) هاتە دەرەووە مستى خۆلى بە سەردا بلاو کردنەو، خودا چاوى کوڤر کردن و کەسیان نەیبینی پیغمبەر (درودی عرەبى لێسڕێ) لە گەڵ خۆل بە سەردا بلاو کردنە کەدا، لە سەرەتاو هە سورەتى (یس) بە سەردا خویندن تا گەییشتە ﴿فَاغْشِينَاهُمْ فُهم لا یصرون﴾.

یەکیك هات پرسى یارى لە گەنجە کان کرد وتى: ئەو بەو چى لێرە گرد بوونەو؟ چاوەرێتى چى دەکەن، وتیان چاوەروانى (موحه مەهد) دەکەین. وتى: خودا رەنج بە خەسارتان بکا، ئەو ئەو دەلێن چى بە خودا من موحه مەهد بینى ئەوانیش لە کونى دەرگا کەووە دەیان پوانى وایەکیك لە جیگا کەدا نووستوو هەتا بە یانى چاوەرێ بون کە بە یانى هەلسا هاتە دەرەو پوڤى، تەماشایان کرد ئەو عەلى کوڤى ئەبوتالیبە لە جیگا کەى پیغمبەر دا نووستوو، ئیتر خەجالت بوون و بە شەرمە زارى بلاو یان ئی کرد. (۹۰)

(۹۰) سیره ابن هشام ج ۱/ ۴۸۰-۴۸۳.

ﷺ، کۆچکردنی پیغمبر (فرودی عوای لسمین) بۆ مه‌دینه:

پاش ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار ریتی به پیغمبره‌ری خوی دا کۆچ بکا بۆ مه‌دینه، ته‌شریفی هاته‌ لای ئه‌بو به‌کر پیی فهرموو: په‌روه‌ردگار ئیزنی داوم کۆچ بکه‌م بۆ مه‌دینه، ئه‌بو به‌کر (فرودی عوای لسمین) وتی: ئه‌ی پیغمبره‌ری خودا! من له‌م سه‌فه‌ره‌دا له‌خزمه‌تت دا ده‌بم؟ فهرمووی: به‌ئێ تۆ هاوڕینی سه‌فه‌رم ده‌بی، ئه‌بو به‌کر له‌خۆشیانا گریا، ئه‌مجار ئه‌بو به‌کر دوو حوشترو بارو بارگه‌نه‌ی که‌له‌وه‌ پیش حازری کردبوون هینانی، عه‌بدوللای کوپی (ثورة یغیط) یشی به‌کری گرت بۆ ئه‌وه‌ی رینگایان نیشان دا.

ﷺ، واقیعیکی سه‌یرو ناوازه:

قوره‌یشیه‌کان هه‌رچه‌نده‌ زۆر دژی پیغمبر بوون و به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک دژی ده‌وه‌ستان و بوختانیان بۆ هه‌لده‌به‌ستن، که‌چی له‌هه‌مان کات دا زۆر متمانه‌یان پی ده‌کردو دُنیا بوون له‌راستگویی و ده‌ستپاکی و جوانمه‌ردی، هه‌رکه‌سیک له‌مه‌که‌دا شتیکی به‌نرخ‌ی لا هه‌بوایه‌ و ترسی ئی بوایه‌ ده‌یبرده‌ لای پیغمبر به‌ئهمانه‌ت دایده‌نا، بۆیه‌ ئه‌وکاته‌ی پیغمبر (فرودی عوای لسمین) ویستی کۆچ بکا زۆر سپاردی به‌نرخ‌ی دانیشتوانی مه‌که‌کی له‌لا بوو، فه‌رمانی به‌ عه‌لی کرد که‌له‌مه‌که‌دا بمینیته‌وه‌ تاسپارده‌کان ده‌گیریته‌وه‌ بۆ خاوه‌نه‌کانیان، په‌روه‌ردگار راستی فهرمووه‌: که‌ده‌فه‌رموی: ﴿قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهُ لَيَحْزُنْكَ الَّذِي يَقُولُنْ فَاِلَهُمْ لَا يَكْذِبُوكَ وَلَكِنْ الظَّالِمِينَ بَايَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ﴾. سورة الانعام (۳۳) ﴿يُمَهِّدُ زَانِيُوْمَانَه‌ وَ دَه‌زَانِيْن‌ كه‌ئهو كَافِرُو خَوَانَه‌ نَاسَانَه‌ تُو به‌درو دَه‌خَه‌نه‌وه‌ و په‌يامه‌كه‌ت رَه‌ت ده‌كه‌نه‌وه‌، ئه‌تۆش به‌و هه‌لویسته‌یان دله‌نگ ده‌بی و غه‌م و په‌ژاره‌ دات ده‌گری، له‌راستی دا ئه‌وان تۆ به‌ درۆزن نازانن، ئه‌تۆ له‌دیدي ئه‌وانه‌وه‌ راستگۆو متمانه‌ پی کراوی و له‌وه‌ پیش درۆیان ئی

نہ بیستوی و خیانتیان لی نہ دیوی، ھموو کردارو گوفتاریکت لہناویان دا
ئہمانہت و راستی بووہ، وھ لی ئہو ستہمکارانہ لہبہر کورته ناموس و
لہدہستدانی بہرژہوہندی خویان بروات پی ناکہن بہرہرہکانیت دہکن.

۱۰. وانہ یہک لہکوچکردن:

بیگومان کوچکردنی پیغمبرو موسولمانان لہمہککہوہ بو مہدینہ
ئوہی سہلماند کہبانگہوازی ئیسلامی و بیرو باوہری ئیسلامی دوو تہوہری
گرنکن و لہپیٹناویان دا واز لہھموو خوشہویستیک دہیئیری، ھموو ملک و
مال و نیشتمان و بہرژہوہندییہک لہپیٹناویان دہستیان لی ھلدہگیری، بو ہیچ
شتیک واز لہو دوو شتہ ناھیندری، میژووی ھموو بانگہوازی یہکی
گہورہ و ئایینہ کونہکان پرن لہدیاردی ھول و تیکووشان و ھمیشہ
وابہستہی جم و جوئی تاک و کوہل بوون. ہیچ بانگہوازی و بیرو باوہریک
بہبی خہبات و ماندو بوون بہرہمی نابی و سہرناکہوی!

شاری مہککہ ویپرای ئوہی زیدی پیغمبرو ھاوہلانی بووہ و لہوی
دادپہرور دہبوون و بہئاو و ھوای ئہو شارہ راھاتبوون، دلکیش و دلگیری
بووہ ھموو دلک بوی دہکورکینی و تییدا ئارام دہگری، کہعبہی تیڈایہ
کہخوشہویسی ئہو لہدلان دا وھکوو گیان و خوین وایہ لہجہستہدا، کہچی
ھیچ شتیک لہمانہ نہبوونہ لہمپہر لہبہردہم موسولمانان داو لہ کوچکردن
ساردی نہکردنہوہ، کاتیک موسولمانان لہمہککہدا، لہوشارہ خوشہویستہ
دلگیریہدا کہبہلایانہوہ خوشترین بستہ زہوی دونیا بوو، تہنگیان پی
ھلچنراو بیرو باوہریان کہوتہ مہترسییہوہ، دہستہرداری ھموو شتیک
بوون و مال و مندال و خیزان و بہرژہوہندی خویان خستہ ئہو لاوہ و
بہسہلتی کوچیان کرد.

بیگومان نہم سۆزه تیگه له له سۆزی خوشه ویستی مرقانه و سۆزی خوشه ویستی ئایینی له و ته به نرخه که ی پیغه مبهردا که ئاراسته مه که ی کرد، بهروونی دهرده که وئ، ئه و هتا که له شار ی مه که که دهر که و ت ئا و پری دایه وه و فهرمووی: ئای چه ند ولاتیکی دلگیرو خوشه ویستی به لای منه وه ئه گهر خزمه کانم به زور له ناو تودا دهریان نه کرد مایه ههر گیز جگه لی ره له هیج ولاتیکی تر دا نیشته جئ نه ده بووم. به ئی پیغه مبهرو موسولمانان که ته نگه تا و کران و نه یانتوانی ئه رکه کانی سه رشانی وه کوو پییست به ئه نجام بگه یه نن له پینا و ئایینه که یاندا کوچیان کرد ئه مه ش به پیی فهرموده ی قورئان: که ده فهرموئ: ﴿يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً لِّإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ﴾ (سورة العنكبوت: ۵۶).

ئه ی به نده کانم ئه ی ئه وانه ی ئیمان تان هی نا وه و خا وه نی بیرو با وه پری راسته قینه ن، ههر کاتی ته نگتان پی هه لچنرا و نه تانتوانی ئه رکه کانی ئایین جئ به جئ بکه ن، ئه و ولاته به جئ بیلن، بچه شوینی ک بیرو با وه پرتان ئازاد بی بیگومان زه وی من به رفرا وانه به س من به رستن.

۴، بۆ ئه شکه وتی ئه ور:

پیغه مبهرو ئه بو به کر به شیوه یه کی قاچاغ و نهینی له مه که که وه دهر که و تن، ئه بو به کر فهرمانی به عه بدوللای کوپری کرد، که له مه که که دا گوئ هه لخوا و بزانی قوره یشیییه کان دهر باره یان چی یه ژن، زهندو خور دیان چۆنه و چیه؟ به شه و بجئ بۆ لایان و بۆ یان باس بکا، فهرمانی به کۆنه به نده ی خوی عامیری کوپری فوه یه پره کرد که به پوژ رانه مه پره که رادا بۆ ده ورو به ری ئه شکه و ته که و له وئ مؤلی بدا، بۆ ئه وه ی بتوانن سود له شیره که یان وه ر بگرن، ئه سمای کچی ئه بو به کریش به شه و به نهینی خوار ده مه نی بۆ

دەبردن. بەم جۆرە پیغمبەر و ئەبو بەکر سێ پوژ لە ئەشکەوتە کەدا مانەو، لەوێ دا خوێان لە مەکوڤاڤ کەس بەم مەکوێە یانی نەزانی. جگە لە خیزانی ئەبو بەکر و ئەسمای کچی و عەبدوللای کۆپی و عامیری کۆپی فوہەیرە.

خۆشەویستی یەکی نوازه و کەم وینە:

لەو پۆژەوہی خودا ئادەمیزادی هیئاوہتە گۆرەپانی ژیانەو، خۆشەویستی نیوان دووکەس یان زیاتر ئیلاہام بەخش بوو بۆ زۆر وردەکاری سەیر و سەمەر، ھەلنەر بوو بۆ ئەوہی دلسۆز بێ بۆ خۆشەویستەکە ی ھەلبەتە خۆشەویستی ئەبو بەکر بۆ پیغمبەر گەییشتبوو تۆپەلاکی خۆشەویستی و دلسۆزی راستەقینە. لەم سەفەرەدا ئەبو بەکر وەکوو چاوی خۆی دەیویست چاودیڤری پیغمبەر بکا و نەھیلێ توشی هیچ چورتم و ناخۆشییەک بێ. دەگیڤنەوہ کە کاتێ پیغمبەر (درووی عرابی لیسوین) بەرەو ئەشکەوتی ئەور کەوتە پێ و ئەبو بەکر ی لەگەڵ دابوو، ئەبو بەکر دەمیڤ پیش پیغمبەر دەکەوت و جاریڤ لەدواوہی دەپۆیشت، پیغمبەر (درووی عرابی لیسوین) فەرمووی: ئەبو بەکر ئەوہ بۆ ساتیڤ پیشم دەکەوی و ساتیڤ لەدواوہم دەپۆی؟ وتی: ئە ی پیغمبەری خودا، کاتێ بەدلم دادی کەسانیڤ ھەبن دومان کەوتبن و بیانەوێ زیانت پێ بگەینن، لەدواتەوہ دەپۆم بۆ ئەوہی پارێزگاریت ئی بکەم، پاشان کەبیر دەکەمەوہ بەدلم دادی کەمینیان بۆ دانابین خیرا دەکەومە پیشت بۆ ئەوہی نەھیلم دەستی پیسی ناخەزانت زیانت پێ بگەینن!

چاکە گەییشتنە ئەشکەوتەکە، ئەبو بەکر وتی: ئە ی پیغمبەری خودا تۆ لەشوینی خۆت مەجولێ ھەتا من بەباشی ناو ئەشکەوتەکە پاک دەکەمەوہ و کون و کەلەبەری دەپشکنم و دەیانگرم، ئیتەر دەستی کرد بەپرکردنەوہی

ہم کو کونو کہ لہ بہ ریکی ناو ئە شکەوتە کہ، پاشان بیرى کہ وتە وہ کہ کونە کہ ئە کیک ماوہ نہ یگرتووہ، وتى: ئەى پیغمبەرى خودا لە شوینی خۆت مە جوئی بائەو کونەش بگرم، ئە مجار کہ کونە کەى پەر کردووہ، وتى: ئەى پیغمبەرى خودا ئە جار وەرە ژووړووہ. کہ پیغمبەرو ئە بو بە کر بە تە واوی چوونە ناو ئە شکەوتە کہ وہ پەر وەر دگار جالجا کوکەى نارد نیوان ئەو درەختەى لە بەردەم ئە شکەوتە کہ دابوو لە گەل درەگای ئە شکەوتە کەى تەنى، بە جوړیک پیغمبەرو ئە بو بە کر دیار نہ بن، لە هەمان کات دا فەرمانی بە دوو کوتر کیوی کرد هاتن لە سەر درەختە کہ هیلانە یان کرد، (یان بە بالە فرە هاتن لە نیوان تەونی جالجا کوکە و درەختە کہ دا هەلبەزو دابە زیان دە کرد)^(۹۱) کافرەکان کہ ئە مە یان بینى د دنیا بوون لە وہى کەس نہ چۆتە ناو ئە شکەوتە کہ وہ ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾. (سورة الفتح).

❦ ناسکترین کات کہ مرقایە تی پیدای تیپەری:

وہ کوو گو ترا پیغمبەرو ئە بو بە کر لە ناو ئە شکەوتە کہ دا خو یان لە مە کو دا، قوړە یشییەکان شوین پییان هە لگرتن تابەردەمی ئە شکەوتە کہ هاتن بە دو یان دا! بە راستی ئەم ساتە وەختە ناسکترین چرکە سات بوو، کہ مرقایە تی لە کاروانی دوورو درێژی دا پی یدا تیپەری. مرقایە تی بە گشتی کہ وتە دووړییانی ئە وہ یان شەقاوہت و نە فامی هە تا هە تايە بەردەوام دە بن، یان بو هە تا هە تايە درەگای خوشبەختی لی دە کری تە وہ، ئەو کاتە ی کافرەکان گە یشتنە بەردەم ئە شکەوتە کہ مرقایە تی هە ناسە ی پی

^(۹۱) رواه الحافظ ابن عساكر بسنده عن جماعة من الصحابة.

سوار بوو، به ترسه وه هه لویسته ی کردو، روانی، هر نه وهنده قوره یشییه داخ له دل و شمشیر به ده سته کان ته ماشای ژیر قاشی خویان بکر دایه پیغمبرو نه بو به کر یان ده بینی نیچیری خویان ده دوزیه وه، نه وهی عه ودالی بوون و به دوا ی دا ده گه پان ده که وته به رده ستیان. به لام خودا سه ری ئی شیواندن، له نیوان نه وان و پیغمبرو نه بو به کردا له مپه ریکی دروست کرد خه یال و هوشی په رته وازه کردن، کاتیک بینیان ده رگای نه شکه وته که جالجالوکه ته نیویه تی و کوتره کیوی هیلانه ی له سه ر دره ختی به رده م نه شکه وته که کردوه، یه کسه ر گه پانه وه و نه چوونه ناو نه شکه وته که وه. قورئان که ده فرموی: ﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْغَلِيَّةُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (۴۰) سورة التوبة. ئاماژه بو نه و ساته وه خته زور ناسکه چاره نووسازه ده کا.

له کاتیک دا، که پیغمبرو نه بو به کر له نه شکه وته که دا بوون نه بو به کر قوره یشییه کانی بینی، وتی: نه ی پیغمبرو خودا! نه گه ر یه کیک له وان قاچ هه لپری و سهیری ژیر قاشی خوی بکا ئیمه ده بینی! پیغمبر (هرودی عوای لسه رین) فرموی: نه بو به کر تو گومانی چی ده به ی له دوکه س خودا سیه ه میان بی؟ مه ترسه ئیمه خودامان له گه له. (۹۲)

که قورئان ده فرموی: ﴿ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ سورة التوبة (۴۰) ئاماژه بو نه و وت و ویزه ی نیوان پیغمبرو خه زه تی نه بو به کر ده کاو دلنیا یی پیغمبر (هرودی عوای لسه رین) له سه ر که وتنی په یامه که ی و پشت به ستنی به خودا تائه و په ری سنوور دیاری ده کا.

(۹۲) الجامع الصحيح للبخاری باب قوله تعالى ثاني اثنين اذهما في الغار، كتاب التفسير.

سوراقه دهيه وي خه لاتى كرتنى پيغه مبهرو نه بو به كر به ده ست بينى و بوى نه كرا:

قوره يشيه كان به كوچكر دنى پيغه مبهرو زور ته نگه تاو بوون، ويستيان به هر نرخيك بى ده ستگيرى بكن و نه هيلن به مه به ست بگا، بويه خه لاتىكى باشيان دانا (هه نديك ده لين سهد حوشت بووه) بو هه ركه سيك بيانگيرتته وه بو مه ككه، پيغه مبهرو نه بو به كر سى پوژ له نه شكه و ته كه دا مانه وه، دوايى كه وتنه پى به ره و مه دينه، عاميرى كوچى فوه يره و كابرايه كى شاره زاشيان له گه ل بوو بى بپروا بوو پيغه مبهرو (دوروى موى لسرين) به كرى گرتبوو، به كه نار دهريادا بردنى!!

سوراقه ي كوچى ماليكى كوچى جه عشم ته ماع گرتى و ويستى نه و خه لاتى قوره يشيه كان دايان ناوه بو خوى ده ست به رى بگا، سهد حوشت يان لى وه رگرى، سواري نه سپه كه ي بوو شوين پيغه مبهرو كه وت ده ستى كرد به ئاو زهنگى ليدان و نه سپى تاودا، له شوينيك پييان گه يشت و لييان نزيك بووه، نه سپه كه ي نسكوى بردو سوراقه گلا، هه ر خيرا سوار بووه و كه وت شوينيان و سور بوو له سه ر نه وه ي بيان گيرتته وه، دوباره نه سپه كه ي نسكوى بردو سوراقه گلایه وه، خيرا هه ستايه وه و سوار بووه و سور بوو له سه ر شوينكه وتنيان، كاتى چاوى پييان كه وت و پيغه مبهرو نه بو به كر يش ديتيان، بو جارى سييه نه سپه كه ي نسكوى بردو هه ردو ده ستى به زه وي دا پويشتنه خوارو سوراقه له سه ر پشتى كه وت خواره وه، ئيتر ته پ و توژو چره دو كه ليك له شوين پيغه مبهرو نه بوو به كر پهيدا بوو، كاتى سوراقه نه وه ي بينى بوى ئاشكرا بوو كه موچه ممد پيغه مبهري خودايه و خودا

پاریزگاری دهکاو سهرکهوتنی مسوگهره، بانگی لی کردن وتی: من سوراقهی کوپی جه عشه‌م، که منی راوه‌ستن بالیتان نزیک بیه‌وه دوو قسه‌تان له‌گهل بکه‌م، سویندم وایی هیچی خراپه له‌من نابینن، شتی‌ک ناکه‌م پیتان ناخوش بی، پیغه‌مبه‌ر (درویدی عسری لسه‌ری) به‌ئه‌بو به‌کری گوت: پی‌ی بلنی چیت له‌ئی‌مه گهره‌که؟ سوراقه وتی: نووسینی‌کم بو بنووسن بییته نیشانه له‌نیوان منو ئیوه‌دا، عامیری کوپی فوه‌یره نووسینی‌کی بو نووسی له‌سهر ئیسقانی‌ک یان له‌سهر پارچه شتی‌ک.

۱۰. پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌ک که‌ه‌قلی هادی پی‌ی هه‌زم ناکری:

له‌م بارودوخه ناله‌باره دا که پیغه‌مبه‌ر (درویدی عسری لسه‌ری) به‌رواله‌ت پییدا تیده‌په‌ری، ئەم حاله‌ی پیغه‌مبه‌ر (درویدی عسری لسه‌ری) له‌مه‌ککه‌دا وای لی کرد ناچار کوچ بکاو شاری مه‌ککه جی بیلی، خزمه‌کانی راوه‌دویان ده‌نا، خه‌لکیان هه‌لده‌نا به‌شوینی دا برون و بیگرن، ئاله‌م بارو دوخه‌دا پیغه‌مبه‌ر (درویدی عسری لسه‌ری) به‌چاوی دل ده‌پروانییه‌ دوا پوژتیکی دور: که‌تاجی کیسراو ته‌ختی قه‌یصر ده‌که‌ویته ژیر قاجی، ئه‌وه‌ی راگه‌یاند که‌له‌ داهاتوودا تاجی کیسراو ته‌ختی قه‌یصر کو‌نترول ده‌کا، گه‌نجینه‌ی زه‌وی هه‌مووی ده‌که‌ویته ژیر ده‌ستی، له‌وتاریکه‌ ئه‌نگوسته‌ چاوه‌دا به‌نووری چاوی دل ئه‌و حاله‌ته‌ی بی‌نی، بویه‌ له‌و کاته‌دا به‌سوراقه‌ی فهرموو: چو‌ن ده‌بی ئه‌گه‌ر پوژتی له‌پوژان بازنه‌ی زی‌ری کیسرا له‌ده‌ست بکه‌ی!!؟

بی‌گومان په‌روه‌ردگار واده‌ی سهرکه‌وتن و بالاً ده‌ستی ئایینه‌که‌ی به‌سهر ئایینه‌کانی تردا دا به‌ پیغه‌مبه‌ر (درویدی عسری لسه‌ری) فهرمووی: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ

رَسُولُهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ. —
التوبة(۳۳) ﴿﴾ ئەو كاتە مەزگەر كورت بىنەكان و عەقڵ سوكەكان وەدى هاتنى
ئەو بارو دۆخەدا هاتوہ يان ئىنكار كردو قورەيشىيەكان بە دووريان زانى.
بەلام چاوى پىغەمبەرايەتى شتى دور بە نزيك دەبينى، دۇنيا بوو لەوہ كە
ئەو بەلینەوادەى خودايەو (ان الله لا يخلف الميعاد) بيگوومان پەروردگار
وادەى خوێ هەلناوہ شىئيەتەوہ. داها توش ئەو راستى يەى چەسپاند..
ئەوہبوو: كە پۆزگارى جى نشيني ئيمامى عومەر هات، لەدواى جەنگى
قادسيە، بازەو پشتين و تاچى كيسرايان هيناىە خزمەت عومەر ئەويش
سوراقەى بانگ كرد بازەكەى كيسراى لەدەستى كردو پشتينهكەى لەپشت
بەست. (٩٣)

شایانی باسه ئەو کاتەی سوراقه دوو پیڤه‌مبه‌رو ئەبو به‌کر که‌وتبوو
 دوا‌یی زانی که‌نا‌توانی هی‌چیان ئی بکا له‌هه‌ل‌ویستی خوی په‌شیمان بووه،
 ئەم‌جار دا‌وای له‌ پیڤه‌مبه‌ر کرد که تی‌شوو ئە‌سبابی سه‌فه‌ره‌که‌ی ئی
 وه‌رب‌گری، به‌لام پیڤه‌مبه‌ر (درو‌دی ع‌رای له‌س‌رین) لی‌ی قبول نه‌کر، ته‌نها ئە‌وه‌نده‌ی پی‌
 فه‌رموو: که‌را‌ستیان ئی نه‌ئی و ده‌نگ و با‌سیان بز‌ر بکا. پیڤه‌مبه‌رو ئە‌بو به‌کر
 در‌یژه‌یان به‌گه‌شتی خو‌یان دا‌و به‌ره‌و مه‌دینه‌ رو‌یشتن، له‌پ‌ر‌ه‌وی خو‌یان دا
 به‌لای (ام‌م‌ع‌بد) ی خو‌زاعی دا تی‌په‌رین، ئە‌م ئاف‌ره‌ته‌ مه‌ر‌یکی هه‌بوو له‌به‌ر
 پ‌یری و لا‌وا‌زی له‌جه‌له‌ب دوا که‌وتبوو، پیڤه‌مبه‌ر (درو‌دی ع‌رای له‌س‌رین) ده‌ستی
 مو‌باره‌کی به‌گوانی مه‌ر‌که‌دا هی‌نا‌و نا‌وی خو‌دای له‌سه‌ر برد‌و له‌خودا
 یارایه‌وه‌ به‌ره‌که‌ت بخاته‌ گوانی ئە‌و مه‌ره‌وه، گوانه‌کانی شیریان تی‌هات‌و

(٩٢) الاستيعاب في معرفة الأصحاب لابن عبد البر ج ٢/٥٩٧.

دوشيان پیغمبرو هاو لانی تیریان له شیره کهی خوارده وه دواپی
دوشیان وه مه نجه له شیریان ئی پر کرد، کاتی ئه بو مه عبه د گه رایه وه بو
ماله وه پرسیری کردو هه والی زور بوونی ئه و شیرهی پرسی، ئوم مه عبه د
وتی: به خودا هوکاری ئه مه نازانم، ئه وه نده هیه پیاویکی پیروز به لای
ئیمه دا تیپه پری ئاواو ئاواپی گوتو ئه وه ی کرد، ئه مجار وه صفیکی جوانی
پیغمبره ی بو کرد، ئیتر ئه بو مه عبه د وتی: به خودا هه بی نه بی ئه وه ئه و
پیاویه که قوریشیه کان ده یانه وی ده ستگیری بکن. ^(۹۴)

ئیتیر پیغمبرو ئه بو به کر دریزه یان به گه شتی خویان دا چاو ساغه که یان
له گه ل دابوو هه تا گه یاندنیه (قباء) که گوندیک بوو (هوبه یه ک بوو) له ده ورو
به ری مه دینه ئه مه ش پیکه وتی پوژی دوشه ممه دوازده ی مانگی ره بیعو
لئه وه لی کردو سه ره تای میژووی ئیسلامی له م روژو ساته وه ده ست پی
ده کا.

^(۹۴) زاد المعاد ج ۲/ ۳۰۹.

بارو دۆخى مەدینە

لەكاتى كۆچكردنى يىغەمبەر بۆ ئەۋى

۱. جودا وازى لەنىۋان كۆمەلگى مەككە و كۆمەلگى مەدینەدا:

بۇ ئەۋى وىنەيەكى پوخت و كورت و راستى شارى يەئربىر وەربىر چۈنىيەتى و واقىيەكەى بزانين لەو پۇژگارەدا، بزانين ئەو شارەى كەخودا ھەلى بژارد بۇ ئەۋى بىكاتە شارى كۆچ بۇ كراوى يىغەمبەر و مەلەبەندى بانگەوازى ئىسلامى لەجىھان داو لانەى يەكەم كۆمەلگى ئىسلامى كەپىك دى دواى پەيداۋونى ئايىنى ئىسلام جا بۇ ئەۋى ئاگادارى ئەو شتانه بين پىۋىستە بزانين ئاخۇ بارى شارەستانى و كۆمەلەيەتى و ئابورى و پەيوەندى ئەو ھۆزانەى تىيدا نىشتە جىن بەيەكتى يەۋە چۆن بوۋە لەچ ئاستىك دا بوۋە؟

ھەروا بزانين مەركەزى جۈلەكەكان لەمەدینەدا لەروى كۆمەلەيەتى و ئابورى جەنگى يەۋە چۆن بوۋە، ئاگادارىين بەسەر ئەو واقىع و بارو دۆخەى شارەكە تى يدا دەژيا، ئەو شارە دەۋلەمەندە خاك بەپىتەى چەند ئايىن و كۆمەلگاۋ جۆرى پۇشنىبىرى جودا جوداى لەخۇ گرتىۋو، بەپىچەۋانەى شارى مەككە كە دانىشتۋانە كانى يەك سىروشت يەك نەتەۋەو يەك ئايىن بوۋون و تا ئەندازەيەكى زۆر طەبىعەت وشك و سەر پەق بوۋون. باخوینەرى ئازىز لەگەلما بى ھەندى روناكايى بخەينە سەر دياردەكانى كۆمەلگى شارى مەدینە و پىكەتەكانى.

۱- جوله که کان: میژوو بۆ مانی سه لماندوه: که زۆربه ی ئه و جوله که نه ی ناو جه زیره به گشتی و ناو مه دینه، به تایبه تی له سه ده ی یه که می زایینی دا له و ولات و ده قه رانه دانیشه جی بون!! دکتور ئیسرائیل ولفنسون ده لئ: له پاش جهنگی نیوان جوله که و رومان سالی (۷۰) ی زایینی، ئه و شه ره ی ئاکامه که ی وئرا نبوونی ولاتی فه له ستین و روخانی هه یکه لی به یته لمه قدیس و په رته وازه بوونی جوله که بوو به ناو ولاتان دا.

۲- ئاله و سه ره به نده دا کو مه لانیکی زۆر له جوله که کان رویان کرده ولاتی جه زیره وتی یدا نیشته جی بوون، ئه مه ش به پی ی ئه و ریوایه ته ی میژوو نووسی جوله که نژاد (یوسی فوس) بۆمان ده گیریتوه که خو ی له گه ل روداو هکانی ئه و جهنگه دا ژیاوه و فه رمانده ی لقیکی ئه و هیزه هه رکه ره جوله که نه بووه و هه موو سه رچاوه میژووی یه عه ره بیه کانیش ئه م روداو انه ده سه لمینن.^(۹۵) له مه دینه دا سئ هۆزی گه وره ی جوله که هه بوون، ژماره ی پیاوه کامله کانیا ن زیاد له دوو هه زار که س بوو، ئه و سئ هۆزه سه ره کییه ی جوله که (قه ینوقاع، ئه لنه ضیر، قوره یظه) بوون ژماره ی پیاوه شه رکه ره کانی به نو قه ینوقاع ده گه یشته هه وت سه د که س، ژماره ی پیاوه جهنگاو هره کانی (به نو نه ضیر) یش ده گه یشته ئه و ژماره یه، پیاوه کامله کانی به نو قوره یظه ش ده گه یشته هه وت سه د تانو سه د که س!^(۹۶) په یوه ندی نیوان

^(۹۵) تاریخ اليهود في بلاد العرب في الجاهلية وصدر السلام / الدكتور اسرائیل ولفنسون ابو ذؤیب ص/ ۹ .

^(۹۶) ئه م مه زه نده و ژماره یه له سیره ی ئیبنو هشام وه رگیراوه هه ر له و ژمارانه ی له کاتی رو داوو جهنگه کان دا تو مار کراون وه کوو ده رکردنی به نو نه چیر وه کوو کوشتنی پیاوه کانی به نو قوره یظه و زۆر روداوی تر. قه ینوقاع و نه چیرو قوره یظه ئه م سئ هۆزه هۆزی سه ره کی جوله که بوون، ئه مانیش هه ریبه که یان چه ند تیره و هۆزی بچکوله ی تری

ئەم ھۆزە جولەکانە ھەمیشە کیشەو شەپو دوو بەرەکی بوو، ھەندئ شەپری خویناوی لەناویان دا قەوما بوو. دوکتور ئیسرائیل ولفنسون دەلی: بیگومان دوژمنایەتیەکی دژوار لەنیوان قەینوقاق و جولەکانی تردا ھەبوو، ھۆیەکەشی ئەو بوو بەنو قەینوقاق لەگەڵ ھۆزی خەزرج دا ھاریکار بوون لەشەپری پۆژی (بعاث) دا، بیگومان بەنو نەضیرو بەنو قورەیظە کوشتاریکی زۆریان ئی کردن، تاروماریان کردن، کەچی وێپرای ئەو ئەگەر جولەکە یەک دیل بکرایە، جولەکە دوژمنەکانیشی فیدیەیان بۆ دەداو لەکۆیلەیی رزگاریان دەکرد، سەیر بوو کوشتاریان لەیەکدی دەکردو فیدیەیان بۆ دیلی یەکتەری دەدا.

لەدوای شەپری پۆژی (بعاث) دوژمنایەتی نیوان تیرەو ھۆزەکانی جولەکە بەردەوام بوو تا ئەو پۆژە شەپ لەنیوان یاریدەدەران و بەنو قەینوقاق دا بەرپابوو، ئیتر کەس لە جولەکانی تر پشتگیری بەنو قەینوقاق نەکردو لەدژی ئەنصار نەوستا.

جولەکە خۆیان پێو ھەلواسی بوون و خۆیان پال یەکن لەوسێ ھۆزەدەدا، وەکوو (بەنو ھەدل) کەخۆیان پال بەنو قورەیظە دا بوو، بری لەم ھۆزە شوینکەوتە پاشگرە موسولمان بوون و بەگەرە ھاوێلی پیغمبەر دەناسرین. ھەروا (بەنو زنباع) ئەمانیش بەشیکن لە بەنوقورەیظە، ھەروا ناوی چەند کۆمەڵی جولەکە ھاتوو لەو پەیمانە ی کەلەنیوان پیغمبەر و جولەکەکان دا نووسرا، وەکوو (یەھودی بەنی عەوف، یەھودی بەنی نەجار، یەھودی بەنی ساعدە، یەھودی بەنی ئەلەبەو بەنی جوفنەو بەنو الحارث وھی تریش، لەم پەیمانەدا پاش ریز کردنی ئەم کۆمەڵانە ئەو ھاتوو دەلی: (بطانە) ی یەھود وەکوو خۆیان، بۆیە خاوەنی کتیبی (وفاء الوفاء فی اخبار المصطفی) دەلی جولەکانی مەدینە بیست و ئەوئەندە ھۆز بوون:

قورئانی پیروز لهدو و ئایهت دا ئاماژہ بۆ دوژمنایهتی نیوان هۆزه جوله که کان ده کاو ده فهرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تُشْهَدُونَ. ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فِرِيقًا مِّنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِلْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتِوكُمْ أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ. سورة البقرة (۸۴-۸۵)﴾ بیر له وه بکه نه وه نه وه کاته ی واده و په یمانمان ئی وهر گرتن که خوینی یه کتر نه پیتن، که س که س له مالی خو ی وده رنه نی، که س شانازی به سهر که س دا نه کا، پاشان ئیوه بۆ خوتان پیتان ئی ناو سه لماندتان، که چی به کرده وه سه رپیچی ئی ده که ن و پا به ندی هیچ وده و په یمانیک نابن.

له سه رده می سه ره تای کوچکردنی پیغمبر بۆ مه دینه له شاری مه دینه دا دوو تاقم جوله که هه بوون، به شیکیان به نو نه ضیر بوون هاو په یمانی هۆزی خه زره ج بوون، به شی دووهمیان که بریتی بوو له به نو قه ینوقاع و به نو قوره یظه نه مانیش هاو په یمانی هۆزی نه وس بوون، جاکه له وه پیش هۆزی نه وس و خه زره ج شهریان ده بوو (به نو قه ینوقاع) و (به نو قوره یظه) له گه ل هۆزی خه زره ج خو یان ئاماده ده کردو ده چوونه شه ر، (به نو نه ضیر) یش له گه ل هۆزی نه وس ده چوونه شه ر، هه ریه کئ له م جوله کانه شه ری له گه ل برا که ی خو ی و نه ته وه که ی خو ی ده کردو خوینی یه کتریان ده رشت، ته وراتیان ئاگا ئی بوو، ده یانزانی چی تیدا یه و چی پیویسته بیکه ن و چی نه که ن، هۆزی نه وس و خه زره جیش کافرو خوانه ناس بوون، نه یانده زانی به هه شت و دۆزه خ چی و چی نیه، قه برو قیامهت هه یه یان نیه، حه رام و حه لال چیه. جوله که جوله که ی ده کوشت و مالی یه کتریان داگیر ده کرد،

یہ کتریان وہ دہر دہنا، خانووی یہ کتریان دہروخاند ئەمەش بە پئی ی یاسای تہورات حەرام بوو. ئەمجا کەشەر دہوہستا بارتەقای جولەکە دیلەکانیان دہدا، ھەر ئەو جولەکانە ی کە لەگەڵ لایەنە سەرکەوتووہ کەبوون و ھاوپیەیمان بوون دہەاتن بە پارە ی خویمان ئەو جولەکە دیلانەیان پزگار دہکردن.

عەرەبەکانیش گالتە یان پئی دہکردن و پئییان دہگوتن: چۆن شەریان لەگەڵ دہکەن و دواپی فیدیە یان بۆ دہدەن؟؟

دەیانگوت تہورات فەرمانمان پئی دہکا فیدیە یان بۆ بدەین ئەمە یاسای ئایینی خۆمانە، پیویستە فیدیە بدەین بۆ پزگار کردنی دیل و نەھیلین بە دیلی بمیننەوہ، شەر کردنیشمان پئی حەرامە، بەلام بەلامانەوہ عەیبە ھاوپیەیمانەکانمان تئی بشکین...^(۹۷) ئەم جولەکانە تیکرا لەناو چەند ھوبەو گوندیکی جیا جیای تایبەت بە خویمان دا دەرژیان، بەنو قەینوقاع لەناو مەدینەدا، لەگەرەکیکی تایبەت بە خویمان دا دەرژیان، ئەمەش دوا ی ئەوہی لەلایەن بەنو نەضیرو بەنو قورەیظە وە لەدەرەوہی مەدینەوہ دەرکران و خانوو بەرہیان و یران کرا، شوینی نیشتەجئ بوونی بەنو نەضیرو بەنو قورەیظە بەرزایی یەکانی دۆلی (بەطمان) بوو دوسئ میل لەمەدینە دوور بوون، ئەو ولاتە زۆری دار خورمای تیدا بوو، بەنو قورەیظە لەدەقەری مەھزور کەبەچەند میلیک لەمەدینەوہ دوور بووہ و کەوتۆتە جنوبی شارەوہ.

ئەم جولەکانە لەدەوروہەری مەدینە چەند قەلاو شوراو بنکەو گوندیان ھەبوون تئی یدا دەرژیان، بو بوونە چەند کۆمەل و پیپرێک، ھەر کۆمەلە بۆ خۆی سەر بەخۆ بوو، بەدریژایی پۆزگار ئاویان ھینا بوو نەیان توانیبوو

^(۹۷) بپوانە تە فسیری رە وان جا/ ۱۱۵.

حکومتیک بۆ خویان پیگه وه بنین یه کد یگیریان بکاو به ناوی حکومتی یهوده وه فرمانبره وایی بکا. به لکوه هر هۆزو کۆمه لیکیان سهر به خۆ له ژیر یارینزگاری سهره ک هۆزه عهر به کان دا بوون، هه موو سائی له پای ئه و یارینزگاری و بهرگری ئی کردن و حه وانه وه یان دا سهرانه و مه رانه و باج خه رجیان ده دایه سهره ک هۆزه کان ئه وانیشت نه یان ده هیشت عهر به ده شته کی و که سانی دیکه ده ست در یژئی بکه نه سهر گیان و مال و ناموسیان، زۆر جار بۆ ئه م مه به سه ته له گه ل سهره ک خیلّه عهر به کان دا په یمانیان ده به ست، هه موو سه روک و پیاو ماقولیککی جوله که هاوپه یمانیککی له سه ره ک خیلیککی عهره ب و ئه عراب هه بوو. ^(۹۸)

جوله که کان وایان خۆ نیشان ده دا که خوینده وارو شاره زان له بواری ئایین شه ریعه ته ئاسمانیه کان دا، چه ند قوتا بخانه و خویندنگایه کیان هه بوو زانیاریه ئایینی یه کان ی خویانیان تیدا ده خویندو ئه حکام و یاسای تایبه ت به شه ریعه تی خویانیان تیدا شی ده کرده وه، تاریخ و میژووی تایبه ت به خویان و هه وائی تایبه ت به پیغه مبه رو پیاو چاکانی رابردویان تیدا به ده رس ده گوته وه، هه روا شوینی تایبه تیان هه بوو بۆ ئه نجامدانی عیبادت و شه عایره ئایینی یه کانیان، به مانه یان ده گوت (المدارس) خویندنگا ^(۹۹) له م جوړه خویندنگایانه دا کۆده بوونه وه بۆ راویژ کردن ده رباره ی وه زعو حالی ئایینی و دونیایی. جوله که کان به گشتی له ناو کۆمه لگای مه دینه دا ته شریعات و یاسای تایبه تی خویان هه بوو، هه ندیکیان له کتیه کان ی خویان وه رگرتبوو هه ندیکیش له و یاساو ته شریعاتانه ی مالمو

“ ملخص من تأريخ العرب قبل السلام د. جواد علی ج ۲۳/۷.

“ سه رچاوه یه هودی یه کان پنیان وایه ئه م خویندنگایانه شوینی فیترکردنی خویندنی بالا بون وه کوو کولیح و زانکۆ... سه یری ئیسکلوییدیای جوله که بکه.

کاهینہ کانیان لہ خوئیانہ وہ بۆ یان دانابوون، جہ ژنی تایبہ تی خوئیان ہہ بوو، روژی تایبہ تی خوئیان ہہ بوو تی یدا بہ پوژو دہ بوون، وەکو پوژی عاشورا^(۱۰۰) وادیارہ پەییوہندیان بہ ئایینہ ئەصلی و رەسەنەکە ی خوئیانہ وہ لاواز بوو، تائەندازەیک لہو تەعلیمات و یاسا و ریسایانہ دورکە و تەبوونہ وہ کەلە سیپارہ و پەراوہ کانیان دا ہہ بوو، بہ تیپەر بوونی پوژگار زور خوی هاوسئ عەرہ بە کانیان گرت وایان لئہات لہ عەرہ بەکان جیا نەدە کرانہ وہ، مەگەر بہ وہ نہ بی کە تارمایی یەکی یەکتا پەرستییان تیدا مابوو، کەم تاکورتیک جوداوازی نیوان حەلال و حەرامیان دہ کرد، کە ئایینی ئیسلام پەیدا بوو عەقیدە ی یەکتا پەرستی خاوینی هینا وەکوو قورئان ئامارە ی بۆ دہکا، ئیتر ئەو جوداوازییە کە مەشیان لہ دەست دا!!!.

ئیتەر لہ بارە ی رەوشت و ئەخلاقە وہ روخان و هیچ بنەمایەکیان نہما، وایان لئہات بۆ جئ بہ جئ کردنی ویستەکانی خوئیان پەنایان دہ بردە بەر شتی نہ شازو نامە عقول وەکوو سیحر بازی و زہر خواردو کردنی نہ یارە کانیان رازی کردنی نہ فسو و یجدانی خوئیان بہ شتی بی بنەماو بەکار هینانی وشە ی گوماناوی و دووسەرہ و دوو مانا ہەلگر، حال و وەزعیان وەکوو ہەموو ئەو کۆمەلگایە داخ لہ دل و چەوساوە و ژیر دەستانہ وەہابوون، کەلە ژیر نیری چەوسانہ وەدا ژیان بە سەر دہ بہن. لہ سەر یکی ترہوہ یەہود زور کاراما و لیہاتوو بوون لہ فەنی سیحر بازی دا، سیحر زانی و کۆلہ وہ نانی جولە کە راستییەکی حاشا ہەلنەگرہ لہ میژوودا، بە در یژایی میژوو سەر کردہ و زاناو مال مەکانیان دان بہ سحر بازی و کەہانہ تی خوئیان دا دہ نیئ و بە شانازییہ وہ باسی دہ کەن، قورئانی پیروز ئامارە بۆ ئەو لایەنہ سیحر بازییہ ی جولە کە دہکا و دہ فەرموی: ﴿وَأَتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ

^{۱۰۰} بنو اسرائیل فی القرئان والسنہ . ص ۸۰-۸۱.

سَلِيمَانَ وَمَا كَفَرَ سَلِيمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ. سورة البقرة (۱۰۲) ﴿﴾ ثم جوره قهنة به رده وام بوو تاسه رده می په یدابوونی پیغمبره نیسلام.

بوژ هه لاتناسی جوله که ی به ناویانگ مار جیلوت، که به وه ناسراوه دوژمنی نیسلامه و زوری رق له پیغمبره له کتیبیکي دا به ناوی (عن رسول الله) ده لی: ئه و جوله کانه زور کاراما و لیها تو بوون له فهنی سیحردا، هه میسه به کار هیئانی چه کی رهش (سیحروجادو بازی) یان به لاهه باشتو بوو له شه پری به رامبه ری و به کار هیئانی چه کی رواله تی.

له وه به ولادهش که باسی غه زای خه بهر ده کهین، سه رگوروشته ی ئه وه دی که چون هه ولیان دا پیغمبر ژهر خواردو بکه ن. ئه وه بوو ژه هریان کرده ناو گوشت به رخی سوره وه کراوو پیشکه شی پیغمبره ریان کرد بو ئه وه ی رزگاریان بی له دهستی، پیغمبر دهستی برد بو بال و شانه که ی تیکه یه کی لی هه لگرت، خستیه ده میه وه و تفی دایه وه فه رموی ئه م نیسقانه پیم ده لی: ژهرم پیوه کراوه، بیشری کوپی به راء تیکه یه کی لی هه لگرتبوو قوتی دابوو، له ئاکام دا بیشر به و ژهره مرد.^(۱۰۱) به کار هیئانی وشه و رسته ی دوو سه ره و دوو مانا به خش به شیوه یه کی تایبه تی و ئیراده کردنی مانا ناشیرینه که ی. وه کوو له قورنان دا هاتوو ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ. سورة البقرة (۱۰۴)﴾

^(۱۰۱) الجامع الصحيح للبخاری باب الشاه التي سمت للنبي ص بخير.

واته: ئه‌ی ئه‌و که سانه‌ی ئیمانان به پیغمبر مہر هی‌ناوه، هەرگیز له‌روی ئه‌و پیغمبر مہر دا وشه‌ی (راعنا) به‌کار مه‌هینن، ئه‌م وشه‌یه به‌تۆزیک دهم بۆ خوارکردنه‌وه ده‌بیته (راعینو) ی عیبری که جنیویکی ناشرینه، هەرچه‌نده له‌زمانی عه‌ره‌بی دا به‌مانای چاودی‌ری کردن و گوئی بۆ راگرتن دئی و له‌سهره خویی ده‌گه‌یه‌نی، واته: گوئی بگره بۆ مان تابتوانین ئه‌وه‌ی ده‌مانه‌وی لی‌ت پیرسین و ئه‌نجامی بده‌ین و لی‌ت حالی ببین، چاکه جوله‌که‌کان گوئیان لی بوو موسولمانه‌کان له‌گه‌ل پیغمبر مہر دا وشه‌ی (راعنا) به‌کار دینن به‌مه‌لیان زانی ئه‌وانیش ئه‌م وشه‌یه‌ی له‌گه‌ل دا به‌کار بینن به‌روا‌لت ده‌یانگوت مه‌به‌ستمان مانا عه‌ره‌بی‌که‌یه‌تی، به‌لام له‌راستی دا مانا عیبری‌که‌یان مه‌به‌ست بوو، ئیتر ئه‌وه بوو په‌روه‌ردگار گوتنی ئه‌و وشه‌یه‌ی له‌موسولمانان قه‌ده‌غه کرد که له‌روی پیغمبر مہر دا بیکه‌ن، به‌لکوو فه‌رمانی پئی کردن: که‌له شوین ئه‌و وشه‌یه وشه‌یه‌کی تر بلین: پئیانی فه‌رموو (قولوا انظرنا) بلین رومان تی‌بکه‌و سه‌یرمان بکه سه‌رنجمان لی بده، بزانه ئاخو فه‌رمایشته‌کانت حالی بووین یان نا. (واسمعوا) فه‌رمانبه‌رداری خودابن گوئی رابگرن پیغمبر مہر چیتان پئی ده‌لی ده‌رباره‌ی شه‌ری خودا بیقۆزنه‌وه. جاله‌به‌ر ئه‌وه‌ی جوله‌که‌کان بئ ئه‌ده‌بیان له‌خزمه‌ت پیغمبر مہر دا کرد وشه‌ی (راعنا) یان به‌مانا مه‌به‌سته‌که‌ی خویان (که‌شه‌رانی و نه‌گبه‌تی و شوم ده‌گه‌یه‌نی) لی داوه‌ته‌وه ئه‌مه‌ش کوفریکی ناشکرایه. ^(۱۰۲)

ئه‌بو نه‌عیم له‌کتی‌بی (الدلائل) دا له‌ئیب‌نو عه‌بباسه‌وه ریوايه‌ت ده‌کا ده‌فه‌رموی: جوله‌که‌کان به‌نه‌ینی به‌ پیغمبر مہر یان ده‌گوت: (راعنا) ئه‌م وشه‌یه‌ش به‌زمانی عیبری جنیویکی ناشرینه، ئه‌مجار له‌ناو خویان دا ئه‌م وشه‌یه‌یان دوپات ده‌کرده‌وه له‌قاقای پیکه‌نینیان ده‌دا. ئیتر په‌روه‌ردگار

^(۱۰۲) مانای ئایه‌ته‌که له‌ته‌فسیری ره‌وان ج ۱/ ۱۳۳-۱۳۴ وه‌رگیراوه.

نعم نایه تهی نازل کردو نهی له موسولمانان کرد که نهو وشهیه به کار نه هیئن،
نعمش به مه به سستی دهرگا داخستن لییان و پئی گرتن له وتنی نهو وشهیه،
دناى نهو وشهیه له لای جوله که کان، بیسه - که پبی. هندی کیش پییان
وایه: ویستویانه نهو وشهیه پال به پیغمبر بدن، لهم روه وه که (راعنا)
هچا وگی (رعونه) وهرگیراوه (رعونه) ش به مانای نه قامی و نه حمه قی دی.
نمرکاته نه لفی کوتایی وشه که بو دریز کردنه وهی دهنگه که یه. ^(۱۰۲) شیخی
بوخاری به رستهی خوی له عوروه وه نهویش له عائیشه وه ریوایهت دهکا
حلی: عائیشه فهرمووی: جوله که کان سلاویان له پیغمبر دهکر
دیانگوت: (السام) به مانا مردنه پیغمبر (مرووی مروی لسنین) فهرمویه تی (لکل
داء دواء الا السام) هه موو دهر دیک دهرمانی هیه جگه له مردن، قورئان که
د فهرموئی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ التَّجْوَى ثُمَّ يُعْوَدُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ
بِأَلْبَامٍ وَالْعُدْوَانِ وَمَغْصِبِ الرُّسُولِ وَإِذَا جَاؤُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ
فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ. سورة
مجادلة (۸)﴾ نامار هبهو جوړه سلاو کردنه ی جوله که کان دهکا. هه روا جوله که
دو چاری بی نه خلاق جینسی بوون، چه قینه زه لکاو ی بی ره وشتیه کی
وه هاوه: که شیاوی کو مه لگای به رزو یه کگرتوو نه بوو، شیاوی کو مه لگایه ک
نه بوو که له سهر بنه مای شه ریعت و ته علیماتی دابمه زری، نه مهش
به ناشکرا له چیروکی نهو ژنه عهر بهی که له بازار پی به نو قهینوقاع به سهر
پشت دا کهوت دهر ده که وئی. نهوه بوو ژنیکی عهره ب چووه بازار پی قهینوقاع
له لای زیر پینگه ریکی جوله که دانیش زپ بکری، جوله که کان دهیانویست
چارشیوی سهر دهم و چاوی لابداو روخساری دهر بکه وئی، نهویش رازی
نه بوو، کابرای زیر پینگه لایه کی چارشیه که ی گرت و بو لای پشتی هه لی

^(۱۰۲) ته فیسری روحولمه عانی / للالوسی ج ۱ / ۳۴۸-۳۴۹.

دایه وه، که هه نسا عه وره تی ده رکه وت جوله که کانیش پی ی پیکه نین، ژنه که هاواری کرد، پیاویکی موسولمان په لاماری ئالتون چیه که ی داو کوشتی، جوله که کانیش په لاماری موسولمانه که یان داو شه هیدیان کرد،^(۱۰۴) وادیاره ئه م روداوه یه که م روداوه نه بوه له و جوړه، به لکوو روداوی تریش له و جوړه له بازاره کانی عه رب دا رویان داوه. له لایه کی تره وه زوړبه ی مامه له ی جوله که کان له گهل که سانی تر دا به شیوه ی رهن کردن و گره وو سود خوړی به ریوه چووه، سروشتی هه ریمی مه دینه که ناوچه یه کی کشت و کالی یه هه لی ره خساندبوو بو جوله که کان که مامه له ی ریبا ئامیز به رفراوان بکه وه. چونکه به رواالت فه لاو کشتیار پیویستیان به وه هیه قهرزو قوله بکه ن بو کاتی دروینه و هه لگرتنه وه ی به رو بوم.^(۱۰۵) جا وه نه بی رهن کردن ته نها تایبته بووی به بارمته ی مالی یه وه، به لکوو زور جار رهن ژن و مندالیشی گرتوته وه، له سهر گوروشته ی کوشتنی که عبی کوپی نه شرف نه لنه ضری، که ئیمامی بوخاری ره زای خودای لی بی، له صه حیحه که ی دا بومانی ده گیریتته وه... موحه ممه دی کوپی مه سلمه به که عب ده لی: ده مانه وی ویسقی دوویسق خوراکمان به قهرز پی بدهیت، که عب گوتی باشه به لام ده بی بارمته م پی بدن، وتیان چیت ده وی که له بارمته دا دای بنین؟ وتی: ژنه کانتانم به بارمته که لا دابنین، گوتیان: تو جوانترین پیاوی عه ربی چون ژنت به بارمته له لا دابنین؟ تووشی سهر شوپی ده بین، گوتی ده ی کوره کانتانم به بارمته بدن، وتیان نه ویش هه رنه گونجاوه چونکه سبه ی جنیویان پی ددهن و پییان ده لین: نه ی بارمته ی ته غاری خوراک، ئه مه بو ئیمه ریسوایی یه، به لام ده توانین زریه کانمان واته چه ک و شتی وات له لا

^(۱۰۴) سیره ابن هشام ج ۲/ ۴۸.^(۱۰۵) بنو اسرائیل فی القرین والسنه.

بەبارمته دابنن^(۱۰۶) ئاشكراشه لهبەستنى ئەم جوړه رههنا نه دا بهتايبهتى نەگەر بارمتهكان ئافرهت و كوړ بن جوړه دژايهتى و قين و كينيك لهنيوان راهن و مرتهن) بارمته لا دانراو و بارمته دانهر دا پيدا دهئ، بهتايبهتى كه عەرب بهوه بهناو بانگن كهغيرهيان زۆره بهسەر ژنهكانيانهوهو زۆر نەمارگيرن. تەنانەت ئەوان جارى وا هه‌بوه كچى خويان زينده بهچال كرده بو ئەوهى گه‌وره نه‌ئى و بيدهن بهشو!!!

له‌ئاكامى بالا ده‌ستى جوله‌كه‌كان به‌سەر لايه‌نه ئابورييه‌كانى مه‌دينه‌و ده‌ورو به‌ريدا، واين لى هات هئزى ئابورييان په‌رهى سه‌ندو به‌ئاره‌زوى خويان له‌بازاره‌كان دا حوكميان ده‌كرد، داشكاندن و به‌رزكردنه‌وهى نرخى كالان له‌بازاردا به‌ده‌ست ئەوان بوو، بو به‌رژه‌وه‌ندى خويان كالان پەزمەندە دەكردو دشارده‌وه بو ئەوهى داخوازي زۆر بئو ئەمجار به‌گران بيفروشن ئيت زۆربه‌ى ره‌شه خه‌لكه‌كه رقى ليان بوو به‌هوى ئەو خۆپه‌رستى و سود خورى و ده‌وله‌مەند بوونه ناشه‌رى و ئاناسايى يه‌ى كه‌عه‌ره‌به‌كان پييان هەزم نه‌ده‌كراو قيزيان له‌و جوړه بازرگاني و مامه‌له‌يه بوو، هه‌روا به‌هوى ئەو هه‌له‌په‌ كردنه‌يان بو مال كۆكردنه‌وهو قورغكردنى سامان بو خويان و په‌ره‌پييدانى سياسه‌تى پاوانخوازييان بو زه‌وييه كشتوكاليه‌كان...

ديلاسى ئوليدي De Lacy O'Leary له‌كتيبه‌كه‌ى دا به‌ ناوى (العرب قبل محمد) ده‌ئى: له‌سه‌ده‌ى هه‌وته‌مى زاييىنى دا په‌يوه‌ندى نيوان عه‌ره‌به مه‌ده‌نييه‌كان و جوله‌كه‌ پاوان خوازو سامانداره‌كان گرژ بوو، چونكه ئەو جوله‌كانه زه‌وييه كشت و كاليه‌كانى خويان به‌رفراوان كرد تاله‌وه‌رگاو

^(۱۰۶) الجامع الصحيح للبخارى كتاب المغازى باب قتل كعب بن الأشرف.

پاوانی خیلہ عہدہ بے کانی شی گرتہ وہ، پہیوہندی نیوان جولہ کہ کان و ہوزی
 ئہ وس و ہوزی خہ زہج کہ دانیشٹوی سہرہ کی شاری مہ دینہ بوون،
 بہ گویرہ ی سودی شہ خصی و دہ سکوتہ مادیہ کان دہ گوزہ را، ہرکاتی
 بیانویستایہ ئہ وس و خہ زہج بہ شہر بدن و شہر ہلگیرسان لہ ناو یان دا بو
 ئہ وان سودی ہیہ ئہ وس و خہ زہجیان بہ گژیہ ک دا دہ کردن و خویان
 لہ دورہ وہ سہیریان دہ کردن، ئہ و شہرہ خویناوی و مالویرانکہرانہ ی کہ
 بہ دریژایی میژوو لہ نیوان ئہ وس و خہ زہج دا رویان داوہ زوربہ یان
 بہ پیلان و دہ سیسہ ی جولہ کہ کان ہلگیرساون۔ لہ روی بازرگانی و
 ساماندارییہ وہ بازارہ کانی مہ دینہ بو خویان کوئتپول بکہن قسہ کردنیان
 دہ بارہ ی پیغہ مہری چاوہ پروانکراو شانازی کردنیان بہ وہ ی کہ ئہ وان
 نیشانہ کانی دہ ناسن و زوو دہ ست پیشخہری دہ کەن بو ئیمان پی ہینانی،
 ہوزی ئہ وس و ہوزی خہ زہجی ہلنا بو ئہ وہ ی زوو موسولمان بن۔

زمانی جولہ کہ کانی ولاتی عہدہ بے کانیہ عہدہ بی بووہ بہ لام
 عہدہ بیہ کی پاک و خاوین نا، بہ لکوو زمانیکی خوارو خیچ و شیوہ عیبری،
 چونکہ ئہ وان زمانی رہ سہ نی خویان کہ عیبری بوو بہ تہ واوی وازیان لی
 نہ ہینابوو، لہ خویندنگا و انہ وتنہ وہ کان داو لہ نویژو طقووسہ ئایینی
 یہ کانیان دا زمانی عیبریان بہ کار دینا۔^(۱۰۷)

دہ بارہ ی لایہ نی ئایینی بانگہ وازی یان توندو تول نہ بوو۔ د۔ ئیسرائیل
 ولفنسون، دہ لی: گومان لہ وہ دا نیہ یہ ہودیہ کان لہ توانایان دا ہہ بوو
 دہ سہ لاتی ئایینی خویان لہ ناو عہدہ بہ کان دا بہر فراوان بکہن و بیگہ یہ ننہ
 پلہ و پایہ یہ کی بہر زتر لہ وہ ی کہ ہہ بوو، بہ مہرجیک بو خویان نیازو

معبهستیان بلاؤ کردنه وهی ئایینه که یان بوايه، وهی ئه وهی له میژوودا چسپاوه و گه واهی ئه وه دها که نه ته وهی ئیسرائیل به شیوه یه کی گشتی مه یلی له وه نه بووه گهل و نه ته وهی تر ناچار بکه ن بینه ناو ئایینه که یانه وه، ته نانه ت له هه ندی پوه وه بلاؤ کردنه وهی ئایینی جوله که به ناو نه ته وهی تر دا له سه ر خوودی جوله که کان قه ده غه بوو، به تایبه تی که ئایینی جوله که ئایینیکی تایبه ت بوو به نه وهی ئیسرائیله وه. جوله که وه کوو عاده ت و داب و نه ریتی هه میشه یییان نه یان نتوانی خو یان و کو مه لگا که یان له گهل کو مه لگای تازه ی مه دینه و گو پرا نکارییه تازه گه ری و حه قیقه ت و واقیعه کان دا بگو نجینن، له هه له بو ره خسا وه کان یان سود وه ربگرن و واز له ئایینی خو یان بینن و قبولی ئایینی تازه بکه ن.. که ئایینی ئیسلامه، شوینی شیایو خو یان وه ربگرن و سود له پو شن بیری و عه قل و نه زمون و هیزه ده روونی یه کانی خو یان ببینن، به لام وایان نه کردو ئه وهی به سه ر یان هات به سه ر یان هات! ئه مه ش سه ره نجام و ئاکامی هه موو کو مه ل و پیړیکه که بیانه وی له سه ر میژوو بژین و شانازی به ره چه له ک و رابردوویانه وه بکه ن و به هیوا و ناواتی هه نگو یناوی بژین و گره و له سه ر خلته و پلته ی رابردوویان و سه رانی موفلیس و روخاویان بکه ن.

بیگومان جوله که کان نه یان نتوانی هه بوونی خو یان بچه سپینن، ئیثباتی ئه وه بکه ن که نه ته وه یه کی خاوه ن به رنامه و نامه ی ئاسمانین و بالا ده ست و گونجاون بو ئه وهی ببنه فه رمانه روا ئه وه بیسه لمینن که میراتگرو جی نشینی پیغمبرانی پیشوون، ئه وان به لای خو یانه وه یه کتا په رست بوون، که چی هیچ به وه نارازی نه بوون که عه ره به کان بته په رست بوون، هیچ هه ولکیان نه دا له گه لیان بو ئه وهی له و بته په رستی و نه فامیه رزگاریان بکه ن، ته نات هیچ بانگه وازی یه کیان نه کرد بو یه کتا په رستی، له کاتی که دا

ئەوان بەو يەكتا پەرستى يە لەنەتەوہکانى دى جيا دەکرانەوہ ھەرچەندە لەبارەى ئەخلاقەوہ روخابوون و زۆر خالى لاوازيان تیدا بوون.

ویدەچى ھۆى سەرەكى بۆ بیدەنگى و بانگەوازی نەکردنیاں بۆ يەكتا پەرستى ئەوہ بوو بى، كەئەوان بانگەوازی کردنى غەيرى نەتەوہى ئيسرائیلی يان لەئەستۆ نەبوہ، بەئەرکى سەرشانى خۆيانیاں نەزانىوہ كەبانگەوازی نەتەوہکانى تر بکەن بۆ ئايىنى پيغەمبەرانى خۆيان، بەلکىو بەقسەى د. ئيسرائيل ولفنسون و مەريەم جەميلەى (بەنژاد جولەكەو ھاو ولاتى ئەمريكى و تازە موسولمان بوو)، نەتەوہى جولەكە بەدریژايى میژوو لەو ئەركە خۆيان پاراستووہ و خۆيان توشى ئەو نارەحتیە نەکردوہ رویان کردۆتە كاسبى كردن و مال و سامان كۆکردنەوہ، ئەمەش خوو سروشتى جولەكەيە.

بەلام ئەوہى گومانى تیدا نیە ئەوہیە ژمارەيەك لەو عەرەبانەى سەرەبەھۆزى ئەوس و خەزرج و ھۆزى تر بوون، بەشیوہیەكى ئارەزو مەندانەو ویستى خۆيان يان بەھۆزى ژن و ژنخوازی یەوہ يان بەھۆزى پەرورەدەبوونیاں لە ناو ھۆبە و گەرەكى جولەكە نشیندا چوو بوونە سەر ئايىنى جولەكەو پەپرەوى ئەو ئايىنەيان دەکرد.

بیگومان لەناو جولەكە عەرەبەكان دا ھەموو ئەم جۆرە جولەكانە ھەبوون، ئەوہ تا گەرە بازرگانی جولەكەو شاعیری ناودار كەعبى كورپى ئەشرف. كەبە (النضری) دەناسرئ لەھۆزى (طیء) ە باوكى ژنى لەھۆزى (بنو النضیر) ھیناوە، كەعب باوك عەرەب و دایك جولەكەيە بەجولەكەيى پەرورەدە بووہ و زۆر لایەنى جولەكایەتى پێوہ دیار بووہ، ئیبنو ھیشام دەلى: كەعب پیاویك بوو لەھۆزى (طیء) و یەكێك بوو لەبنەمالەى (بەنى

— دايكى لەھۆزى (بنو النضير) بو،^(۱۰۸) ھەرۋەھا ھەندى لەو
 ھەربانەى كەمنداڭيان بۇ نەدەژيا، لەسەر خۆيان نەزى دەكرد ئەگەر كوپريان
 سۆز بىژنى. بىكەنە جولهكە، لەناو شارى مەدينە دا ژمارەيەك ەھرب
 مەجوز لەم رىگەو ەببونە جولهكە. ئىمامى ئەبو داود (السجستاني)
 ەربىشەى خۆى لە ئىبنو ەبباسەو ەريوايەت دەكاو دەلى: ئافرەت ەببو
 مندالى بۇ رانەدەو ەستا، ئىتر لەسەر خۆى نەزى دەكرد ئەگەر مندالى بىي و
 رنى بىكاكە جولهكە، چاكە (بنو النضير) لە مەدينە و ەدەرنان، لەناويان دا
 نەزى مندالى ئەنصارەكان ەببون، بۆيە ئەنصارەكان رەخنە يان گرت و
 وتيان ئىمە دەستبەردارى كوپەكانى خۆمان ناين و نابى دەركردنەكە شمولى
 نەوان بكا، ئىتر پەرەردگار ئايەتى: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ
 فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ
 سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (سورة البقرة ۲۵۶).

نە، ھۆزى ئەوس و ھۆزى خەزرج:

بنەمالەكانى ئەوس و خەزرج كە دانىشتووى مەدينە بوون، بەنژاد
 دەچنەو ەسەر ھۆزەكانى ئوزدى يەمەنى، شەپۆلەكانى كۆچكردن لە
 يەمەنەو ەبۇ مەدينە لەچەند سەردەم و كاتى جيا جيا دا ئەنجام دراون و
 ھۆكارەكانىشيان جوداواز بوون، ھەندى لەو ھۆكارانە پشيووى وەزەو حالى
 ناو يەمەن و ھىرش كردنى ەبەشيبەكان بۇ سەر يەمەن و پاشگوئى خستنى
 لايەنى ئاو ەو ئاودىرى بەتايبەتى دواى روخانى بەنداوى مەئرب، بەم
 پىيە دەتوانين بلىين ھاتنى ئەوس و خەزرج بۇ مەدينە دوا ھاتنى جولهكە

^(۱۰۸) ابن هشام ج ۲/ ۵۱.

کان بووه واته: نیشته جئ بوونی جوله که له مه دینه دا پئیش نیشته بوون هۆزی ئه وس و خه زه ج بووه،^(۱۰۹) بنه ماله کانی هۆزی ئه وس له ناوچه ی باشورو خۆر هه لاتی مه دینه نیشته جئ بوون که ناوچه ی (العوالی) ی یه ثریبه، له کاتی که دا بنه ماله کانی خه زه ج له ناوچه ی ناوه راست و ناوچه ی باکوری مه دینه دا نیشته جئ بوون، ئه مه ناوچه ی خواروی مه دینه ده گریته وه، له دوا یانه وه به روی خۆر ئاوا دا هیچ شتی که نه بوو جگه له (حرة الوبرة). خه زه ج یه کان ده بنه چوار تیره و بنه ماله ئه وانیش (مالیک، عدی، مازن، دینار) بوون ئه مانه هه موویان له به نی نه جار بوون که به (تیم اللاث) ناسراون، بئگومان بنه ماله ی به نو نه جاری یه کان هه موویان له ناوچه ی ناوه راست که ده که ویتته ده ورو به ری مزگه وتی پیغمبر (درودی عسوی لسه رین) نیشته جئ بوون.

ئه وس یه کان له ناوچه کشت و کالی و به پیت و ده وله مه نده کان دا نیشته جئ بوون، هاوسئ ی گه وهره ترین و گرنه ترین هۆزی جوله که بوون، خه زه ج یه کان له ناوچه یه که دا نیشته جئ بوون پیت و به ره که تی که م تر بوو، هاوسئ ی هۆزی که گه وهره ی جوله که بوون، ئه ویش هۆزی به نو قه ینوقاع بوو. هه لبه ته شتی که ئاسان نیه ئیستا بتوانین سه ر ژمی ریکی ورد بکه ین ده رباره ی ژماره ی پیاوانی ئه وس و خه زه ج، وه ئی که سی که بیه وئ به شوین رودا وه کانی دا بگه رئ، له پری گه ی ئه و شه رانه ی به شداریان تیدا کردوه ده توانی ژماره ی جه نگا وهره و هیزی جه نگیان دیاری بکا. ئه وه ی ناشکرایه پۆزی پزگار کردنی مه که که ژماره ی شه ر که رانی ئه وس و خه زه ج چوار هه زار که س بووه.^(۱۱۰) ناشکرا شه له کاتی کوچکردنی پیغمبر (درودی

^{۱۰۹} مکه والمدینه / ص ۳۱۵-۳۱۶.

امتناع الاسماع بما للرسول من الانباء والاحوال والحفرة والاتباع للمقدیزی.

سرای لسمون) بۇ مەدینە خاوەن قسەو دەست پۆیشتوو بالا دەست بوون لەناو مەدینەدا، جلەوی هەمووکارو باریکیان بەدەستەو بوو، لەبەرامبەر ئەوەدا جولهکەکان نەیان توانیووە خۆیان رێک بخەن و قسەیان بکەن بەیەک و یەکیەتی خۆیان رابگەیهنن یەکرێز لەبەرامبەر دوژمنەکانیان دا رابووستن ئیتر تیرەو بنەمالەکانیان لەبەرامبەر دوژمنەکانیان پەرتەوازەبون، هەندیکیان پەیمانیان لەگەڵ ئەو سییەکان دا بەستوووەو بوونە سویند خۆرو پاشکۆی ئەوان، هەندیکیشیان لەگەڵ خەزرجیەکان پەیمانیان بەستوووەو سویند خۆرو هاوپەیمانی ئەوان بوون، لەشەرو پیکدادانەکان دا زۆر لەعەرەبەکان بئێ بەزەیی تر بوون بۆ جولهکە هاو پەیمانەکانی بەرامبەر یان. دژایەتی و دوژمنایەتی و رقەبەری نیوان (بنو القینقاع) و (بنو النضیر) و (بنو قریظە) گەیشتبووە ئەو پەری سنورو هەمیشە بەخوینی سەری یەکتەرتینو بوون. سەرەنجام وای لێ هات (بەنو قەینوقاع) زەوی کشت و کالیەکانیان واز لێ هێناو رویان کردە پێشەسازی. ^(۱۱۱) هەروا لەنیوان ھۆزی ئەوس و خەزرج دا چەندەها شەرو جەنگی خویناوی رویان داوە، یەکەمیان شەری (سمیر) و دوا شەپیشیان شەری (بوعاٹ) کە پینج سال پيش کۆچکردن روی دا. ^(۱۱۲) بێگومان هەمیشە جولهکەکان پۆلی فیتنەیی و دوو زمانیان دەگێرا لەنیوان ھۆزی ئەوس و خەزرجدا تابۆیان بکرایە هەولیان دەدا ئەم دوو ھۆزە عەرەبە لێک دوور بخەنەووەو پیکەوہیان شەرو هەرابێ هەمیشە دوژمنی یەکتەرتین و شێرو تیر لێک تر بسوون، بۆ ئەوەی نەیانپەرژیتە سەر ئەوان. عەرەبەکانیش هەستیان بەم واقعە کردبوو، بۆیە ناز ناوی (ریوی)یان بۆ بەکار دەهێنان، چونکە فیلی وایان دەکرد ریوی فیلباز پەیی نەدەبرد.

^(۱۱۱) مكة والمدينة ص ۳۲۲.^(۱۱۲) مكة والمدينة ص ۳۲۲-۳۲۳.

۱. بارودوخی سروشتی:

شاری مہ دینہ و دہوروبہری لہ کاتی کوچکردنی پیغمبر (درودی عوامی لیسرین) دابہش بو بوو بۆ چہند یہ کہ یہ کی کارگیچی (وحدات اداریہ) لہم دائیرانہ دا بنہ مالہی عہرہبی و یہ ہودی دہژیان و ہر دائیرہ یہک بۆ بنہ مالہ یہک لہ بنہ مالہ کان بوو، ہہ موو دائیرہ یہک دہبوو بہ دوو بہش، بہشی یہ کہم بریتی بوو لہ زہوی کشت و کالی بہ خانوو بہرہو دانیشٹوانیہو، بہشی دووہم بریتی بوو لہ قہ لاؤ سہنگہرو پہ ناگہی پتہو.^(۱۱۳) قہ لاؤ سہنگہرو پہ ناگہی جولہ کہ کان لہ مہ دینہ دا گہیشٹبہو پہ نجاو نو قہ لاؤ. دوکتور ولفنسون لہ بارہی ئەم قہ لایانہوہ دہلی: گرنگی ئەم قہ لایانہ لہ شاری یہ ثریب زور بوو چونکہ لہ کاتی ہیژشکردنی دوژمن دا ئافرہت و مندال و پیرو پہ ککہوتہ کان بہ ئارامی خوین تیدا دہجہ واندہوہو و پیاوہ کانیشیان دہچون بۆ شہر لہ گہل دوژمن، لہ ئەم قہ لاؤ پہ ناگایانہ دا خواردہ مہنی و بہرو بومیش تاقہت دہکراو قایم ہلہدہگیرا، چونکہ ئەگہر لہ دہرہوہ بواہ لہ وانہ بوو بہر ہیژشی تالان برپؤ بکہوئی، بۆیہ مہ میشتہ ئەم قہ لاؤ پہ ناگایانہ شوینی ہلگرتنی مال و سامان و چہک و بہرو بوم بوو، کاروانی بازگانینیان کہ دہگہ پراہوہ بارہکانیان لہ نزیک ئەم قہ لایانہ دہخستن بۆ ئەوہی لہ کاتی تہنگانہ دا بتوانن زوو تاقہتی بکەن، لہ بہر دہرگای قہ لاکانیش دا بازاریان رادہبہستن. قہ لاکان - وەکو زانیومانہ - پەرستگایان تیدا بوون، قوتابخانہ و پہیمانگاشیان لہ خو گرتبوون، راخہرو کەل و پەلی ناو مالی باشیان تیدا بوون، پیداوہستی ژیان، قاپ و قاچاغ و ئامیری جوړاو جوړیان تیدا دہست دہکەوتن، پەر بوون لہنوسخہ و پەرہوای تہورات و شہرح و شیکردنہوہی دہقہکانی. ریش سپی و پیاو ماقولانیان تییان دا کوڈہبوونہوہو گفٹ و گوو راویژئی خوین تیدا

^(۱۱۳) تاریخ اليهود في بلاد العرب د. اسرائیل والفسون ص ۱۱۶.

ئەنجام دەدان، ھەركاتى بىانويستايە پەيمانىك بېستى رىكەوتنامەيەك مۆر بكن بۆ جەختكردنەو دەبوايە سویندى ياساىى بەو كتيبە پىروژانە بخۆن!! (.....)^(۱۱۴) بەدەورى قەلاكانيان دا ديوارىكى ئەستور ھەبوو، دەيانتوانى ھەموو كاتيک لەناو ھەو دەرگاكانى دابخەن، لەدەر ھەوش چەند پەنجەرەيەكيان ھەبوو لەناو ھەو دەكرانەو، شارى مەدينە لەم قەلاو دائىرە قايم و پتەوانە پىك ھاتبوو، بەلكوو دەتوانىن بلىين شارى مەدينە ئەو كاتە برىتى بوو لەكۆمەلىك گوندى لىك نزيك و ليكەو ديار، بۆيە قورئان جارى واھيە شارى مەدينە بە (قرى) كە كۆى (قرى) يە ناوژەد دەكا. دەفەرموى: ﴿مَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى. سورة الحشر (۷)﴾ يان دەفەرموى: ﴿لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ. سورة الحشر (۱۴)﴾^(۱۱۵) (مرە واقم) كەلە خۆر ھەلاتەو سەنورى مەدينەى ديارى دەكرە لەناوچەى (وبەر) ئاوەدان تر بوو، ئەو كاتەى پىغەمبەر كۆچى كرد بۆ مەدينە ناوچەى (حرە واقم) گەنگەترىن ھۆزەكانى جولەكەى تىدا نىشتەجى بوو، زۆربەيان لە بەنى نەضىرو بەنو قورەيظە بوون، ھەندى ھۆزى ترى جولەكەشى تىدا بوو. لەھەمان كات دا بنەمالە سەرەكییەكانى ھۆزى ئەوس كە (بنو عبد الأشهل) و (بنو ظفر) و (بنو حارثە) و (بنو معاوية) بوون لەو ناوچەيەدا نىشتەجى بوون، لەگەپرەكى (بنو عبد الأشهل) دا قەلاكەيان كەناوى (واقم) بوو لەوى دا بنيات نرابوو، كە لەدوايى دا (حرە) ئەو ناوھى ھەرگرت و بووبە (حرە واقم).^(۱۱۶)

^(۱۱۴) لىرەدا شەش دىر ھەن بەپىويستم نەزانى بىانكوردىنم چونكە دەربارەى شى كردنەوھى وشەى (احمد اطم) دەدان.

^(۱۱۵) بىروانە كتيبى (مكة و المدينة) ص ۲۹۴.

^(۱۱۶) منزل الوحي / محمد حسين هيكل ص ۲۷۷.

۱۰، بارو دۆخی ئایینی و مه‌کانه‌تی کۆمه‌لایه‌تی مه‌دینه:

عه‌ره‌به‌کان به‌گشتی له‌باره‌ی ئایین و بیرو باوه‌ره‌وه شوینکه‌وتووی قوره‌یش و دانیشتوی مه‌ککه‌ بوون، قوره‌یشیییه‌کانیان به‌پیشه‌وای ئایین و رابه‌ری عه‌قیده‌و عیبادت له‌قه‌له‌م ده‌داو به‌سه‌رو کارو به‌پۆه‌به‌ری کارو باری که‌عه‌بیان ده‌زانین و به‌ریزه‌وه‌ بۆیان ده‌روانین، ملکه‌چی دیارده‌ی بته‌پرستی بوون: که‌له‌ سه‌رانسه‌ری جزیره‌ی عه‌ره‌بی دا باو بوو، ئه‌وبت و سه‌نه‌مانه‌یان ده‌پهرستن که‌قوره‌یش و دانیشتوانی نیوه‌ دوررگی عه‌ره‌بی ده‌یانپهرستن وه‌ی په‌یوه‌ندیان بۆ هه‌ندئ له‌به‌ته‌گه‌وره‌کان به‌هیز تر بوو له‌هه‌ندیکی تریان، بۆ نموونه (بت) ی (مناة) لای مه‌دینه‌یی یه‌کان ریزیکی تایبه‌تی هه‌بوو، کوئترین (بت)ی ناسراویان بوو، هۆزی ئه‌وس و خه‌زرج له‌به‌ته‌کانی تر، زیاتر ریزیان لئ ده‌گرت و به‌گه‌وره‌ تریان ده‌زانی، به‌هاوه‌لئ خودایان حسیب ده‌کرد: شوینه‌که‌شی له‌به‌رامبه‌ر کیوی (قدید) که‌ کیوکه‌ له‌نیوان مه‌ککه‌و مه‌دینه‌ به‌لای که‌ناری ده‌ریاوه، هه‌روه‌کوو بتی (اللات) که‌تایبه‌ت بوو به‌ دانیشتوانی (الطائف). (بت) ی (العزی) ش تایبه‌ت بوو به‌ دانیشتوانی مه‌ککه‌. دانیشتوانی ئه‌م شارانه زۆر هۆگری بته‌ تایبه‌ته‌کانیان بوون، زیاتر ریزیان لئ ده‌گرتن، هه‌ندیکیش له‌دانیشتوانی مه‌دینه‌ له‌به‌ردو داریان له‌شتیکی تر بتيکی تایبه‌تی بۆ خوی له‌ماله‌وه‌ هه‌لنا‌بووناوی (مناه) یان لئ نابوون. بۆ نموونه عه‌مری کوپی (الجموح) پیاو ماقول و ریش سپی به‌نی سه‌له‌مه‌ پيش نه‌وه‌ی ئیمان بینئ بتيکی له‌و جوړه‌ هه‌بوو.

له‌حه‌دیسێک دا که‌ئیمام ئه‌حمه‌د له‌عوپوه‌و ئه‌ویش له‌عائیشه‌وه‌ له‌باره‌ی ته‌فسیری ئایه‌تی ﴿إِنَّ الصِّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنَ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا وَمَنْ طَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾. سورة البقرة (۱۵۸) ده‌فرموی: یاریده‌ ده‌ران پيش نه‌وه‌ی موسولمان بن، په‌رستشيان

بُو (مہنات) دہکرد، نہو گہورہبتہی کہلای (المشغل) عبادہتیاں بُو دہکرد
 ہرکہسیکیان ریو و رہسمی پهرستشکردنی (بت)ی مہناتی جی بہجی
 بکردایہ ئیتر لہوہ دوا تہوافی صفافو مہروہی بہ پیویست نہدہزانی۔ لہم
 بارہوہ لہ پیغہمبہریان پرسى وتیان: ئہی پیغہمبہری خودا، ئیمہ لہسہر
 دہمی نہفامی دا ہاتوچوی نیوان گردی صفافو مہروہ مان بہپیویست
 نہدہزانی و خویمان لی دہدزیہوہ۔ ئیتر پەرہردگار ئایہتی ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ
 مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ
 خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ سورة البقرة (۱۵۸) نازل کرد۔ ئیمہ لہمیژودا
 نہمان دیوہو نہمان زانیوہ کہ دانیشتوانی مہدینہ بتیکی تاییہتی بہناو
 بانگی وکوو (اللات) و (مناة) و (العزی) یان ہہبووی، یان وکوو (بت) ی
 ہوہل بُو پهرستش بُو کردنی خویمان بہسہردا کوشمہلہ بکہن و ریگای
 دووری بُو بہرن و لہدہروہی مہدینہوہ بینہ زیارہتی، وادیارہ دیارہی
 (بت) و بتپہرستی لہمہدینہدا بہر فراوان نہبوو وکوو لہمہککہدا دہبیندرا،
 لہمہککہدا ہہموو مالیک و ہہموو خیزانیک بتیکی تاییہتی ہہبوو، بت و
 صہنہمی جوړاو جوړ بہناو شاری مہککہدا دہگیړ دران بُو کپین و فروشتن،
 بہلام لہمہدینہدا ئہو دیارہیہ نہدہبیندرا۔ دانیشتوانی مہدینہ چاو لیکہرو
 شوینکہ وتہی مہککہیی یہکان بوون لہبتپہرستی داو پاشکوی ئہوان بوون۔
 دانیشتوانی مہدینہ سالانہ دوو پوژیان ہہبوون یارییان تیدا دہکردن و
 دہیانکردنہ جہژنی خویمان، کہ پیغہمبہر (دروہی عوامی لہسہر) کوچی کرد بُو لایان
 پی ی فہرموون خودا ئہو دوو روژہی بُو گوپیون بہپوژنی باشتہ۔ ئہو دوو
 پوژہ باشتہش پوژنی جہژنی رہمہزان و روژنی جہژنی قوریانہ۔

ہہندی لہراقہکہرانی فہرموودہی پیغہمبہر (دروہی عوامی لہسہر) وتویانہ: ئہو
 دوو پوژہی مہدینہیی یہکان دہیانکردنہ جہژن روژنی نہوروزو روژنی

ميهرهجان بوون وادياره له فارسه كانيان وهرگرتووه.^(١١٧) له لايه كي تره وه
 قوردهيشييه كان دانيان به گه وره يي به گزاده يي هوزي نه وس و هوزي خه زره ج
 دا دهنه، نه وانيان به (بنو قحطان) ده زاني: كه عه ره بي عاريبه و ره سه نن،
 نافره تيان ده داني نافره تيان ئي ده خواستن، هاشمي كوپي (عبد مناف) كه
 گه وره پياوي قوره يش بوو له خيلى (بنو النجار) ژني هينا بوو، سه لماي
 كچي عه مري كوپي زه يدي ماره كرد بوو: كه له بنه ماله ي (عدي) ي خيلى
 (بنو النجار) كه به ره بابيكي هوزي خه زره جن. وه ئي له گه ل نه وه ش دا
 قوردهيشييه كان خويان له نه وس و خه زره ج به گه وره ترو ريژدا رتر ده زاني.
 نه وه تا (عوتبه و شهيبه و الوليد) كوراني ره بيعه كه له پوژي به دردا داواي
 زورانبازي و مهيدانبازيان كرد، كو مه ليك گه نج له ياريدده ران بو يان چوونه
 مهيدان، پييان گوتن ئيوه كيئن؟ وتيان ئيمه كو مه ليك گه نجى نه نصارين،
 كوراني ره بيعه وتيان ئيمه ئيشمان به ئيوه نيه، نه مجار يه كيكيان بانگي كرد
 نه ي موحه ممه د هاو كوفي خومان له قوره يش بو بنيره مهيدان، بي زمان نايه
 شيربازي و مهيدانبازي له گه ل نه مان دا بكه ين. نه مجار پيغه مبه ر (دورود مراه
 لسره) فهرمووي نه ي عوبه يده ي كوپي (الحارث) هه لسه، نه ي حه مزه توش
 خوت ناماده بكه، هه لسه عه لي توش له گه ليان بچو، جاكه بو يان چوونه
 مهيدان و لييان نزيك بوونه وه ناوي خويان راگه ياند، وتيان: به ئي نه مانه
 هاو كوفي ئيمه ن و ريژدارن، قوردهيشييه كان به چاويكي سوكه وه سه يري
 كاري وهرزيري و كشت و كال كردنيان ده كرد، كه دانيشتواني مه دينه

^(١١٧) ده ليم: وينده چي جه زني نه وره يي دانيشتواني مه دينه له جوله كه وه وهرگيرا بي،
 چونكه هر له كو نه وه به نو ئيسرائيلي يه كان روژي نه و روژيان كردوه به جه زن ته نانه ت
 كي بر كي ي نيوان حه زره تي موساو ساحيره كانى فيرعه ون له و پوژده دا نه نجام دراوه،
 نه و كاته به و پوژده يان گوتوه (يوم الزينه).

زور جوری هه بوو و رده کاری زوری تیدا کراوه، زانیی هه موو لایه نه کانی زور زه حمه ته، دانیشتوانی مه دینه ئه زمونی زورو ریگای جوراو جوریان زانیوه بو پهره پیدان و چاککردنی بهرو بوومی خورما و به کار هیئانی به چهند شیوازیك، ئه مانه شیان له ئاکامی ئه وه وه بو پهیدا ببوو که له میژ سال بوو ئه وان له گه ل خورما ئاشنابون و ئیشیان له سهر کردبوو، یه کیك لهو ته جربه و تاقیکردنه وه یه نیرومی کردنی دار خورما بوو، که پئی ی ده لئین: (تأییر النخل) ئه مه ئه وه ناگه یه نئ که له مه دینه دا جم و جوئی بازرگانی نه بو به لکوو تا ئه ندازه یه ک جم و جوئی بازرگانی تیدا بووه به لام نه گه ییشتوته ئاستی جم و جوئی بازرگانی کردنی مه ککه یی یه کان: که ولاته که یان چه قه ن و ره قه ن و بی کشت و کال و بهرو بوم بووه، ناچار بوون بازرگانی خویان به هیژ بکه ن و به هاوین کاروانیان به ره و شام و به زستان به ره و ولاتی یه مه ن بنیژن و سه رگه رمی مامه له ی کرین و فروشتن بن!

له مه دینه دا بری پیشه سازی هه بوو به زوری جوله که کان خه ریکی بوون، ویده چی فیروونی ئه م پیشه سازی یه یان له ولاتی یه مه نه وه گواستبیتته وه، ئیتر جوله که کان ده ستبهرداری ئه و لایه نه پیشه سازییه نه بوون هه تا له دوا یی دا له مه دینه وه ده رنران، جوله که کان له بواری پیشه سازی دا ده ست ره نگین و کاراما بوون زور به ی به نو قه ینو قاعیه کان ئالتون چی بوون و ده و له مه ند ترین هۆزو تیره ی جوله که ی ناو مه دینه و ده و روبه ری بوون، ماله کانیان پر بوو له کالای جوان و به نرخ، پارچه زیرو زیوی زورو جوراو جوریان له مال دا په زمه نده کردبوو، هه رچه نده ژماره یان زور نه بوو. سروشتی ولاتی مه دینه که خاوه نی زهوی و زاری به پیت و ئاوی زورو شیرین بوو، شیوو دۆلی زوری ئی هه لکه وتوون که لافاوو جوگه و جواری زوری تیدا ده کشین و زهوی یه کانی ئاو ده دن و باغو زراعه کانی تیرو ده که ن،

بەحوکمی ئەوەی ولاتەکیان ولاتیکی کشت و کالی بوو، بژیوی خۆیان بەرنگەیی فەلاحەتەوه دابین دەکرد و پشتیان بەوه دەبەست. ئەم تێپروانی و بەسوکرانینەیی فەلاحەت لەوتەکەیی ئەبو جەهل دا بەئاشکرا دەردەکەوی کاتیک بریندار کرابوو بەدەستی کوپانی عەفرا که لەیاریدە دەران بوون، ئەمەیانە لاودا عەبدوللای کوپی مەسعود چوو سەری وتی (وغير اكار قتلنی) خۆزگە پیاویک بیکوشتمایە وەرزیرو فەلا نەبوايه.^(١١٨)

١١٨. باری نابوری و ژیااری شاری یەثریب:

ولاتی یەثریب بەسروش و ولاتیکی کشت و کالی بوو، زۆریەیی دانیشتوانەکەیی بویژیوی خۆیان پشتیان بە کشت و کال کردن دەبەست، گەرنترین بەروبوومی مەدینە خورما و تری بوو، باغ و باغاتی خورما و تری زۆر تندا بوون، باغە میوی وای تندا بوون میوهکانی کەپریان بۆ کرابوو، مەروا باغە خورمای یەك فاق و دوو فاق و لەجۆرەها جۆر، لەکشت و کالیش دا دانەویڵەیی گەنم و جۆ و زوڤات و شتی تریش مەبوو، خورما بەتایبەتی لەسالی گرانی و بێ بارانی دا دەبوو بژیوو قوتی دانیشتوان، وەکو عوملەیهك و ابوو لەکاتی پیوستی دا مەدینەیی یەکان کالای تریان پی دەکری، تەنانەت دەتوانین بڵین: خورما سەرچاوەی خێرو بیریکی زۆر بوو لەژیانی مەدینەیی یەکان دا. بەرو بوومەکیان دەکردە بژیو قەدو لقهکانیان بۆ خانو کردن بەکار دەهینا، دەیانکردە ئامییری پیشەسازی و بۆ سوتەمەنی و ئالێکی ئازەلەکانیان سودیان ئی وەرەگرت، خورمای مەدینە

^{١١٨} محمد طاهر الفتني لة (مجمع بحار الأنوار) دا دەلی: (اكار) واتە: کشت و کال کەر،

فەلا. بەلای عەرەبی قورەیشەوه ئەو کارە کاریکی بێ ریز بوو. ج ٦٨/٩.

یەکی لەو شیوێ ئاودارو بەپیتانەیی دۆلی (العقیق) ه. که هاوینە هەوارو سەیرانگای مەدینە بوو، ئاوی لێ هەندەقولاو بەباغ و باغات رازابووە، تیکرای زەوی یەکەیی گونجاو بۆ بیر لێدان و ئاو هەلگواستن. باغی جوړاو جوړی وەبەر هاتبوون، هەیانبوو شورای بۆ کرابوو، که مەدینەیی یەکان پێیان دەگوت (الحائط) واتە دیواری باغ. زۆر لەبیرە ئاوەکانی بەو بەناو بانگ بوون کە ئاوەکانیان شیرین و سازگارە، جوگا و پلوسک و دویلاویان هەبوون، ئاویان بەناوێ هەلدینجاو دەیانگەیان دە باغەکانیان. دانەوێڵەیی سەرەکیان گەنم و جو بۆ، سەوزە و باقلاواتیان زۆر بوو، چەند یاساو رێسایەکیان هەبوو بۆ کشت و کاکردن وەکوو (مزارەعە، موناخەرە، موزابەنە، موخاقلە، موخابەرە، موغاوەمە).^(۱۱۹)

ئەمانە چەند شیوێ شێوازێک بوون کە مەدینەیی یەکان کشت و کالی خۆیان بەو شیوانە ئەنجام دەدا، ئەمجار کە ئیسلام هات هەندێ لەم شیوانەیی بەپەسەند زانی و هەندیکانی قبوول کردو چاکسازی لە هەندیکیان دا کرد. دراوی مامەلە پیکراوی مەدینە و مەککە یەک دراو بوو، لەو پێش ئاماژەمان بۆ کرد. دانیشتوانی مەدینە زۆرتر گرنگیان بە ئامییری پێوانە دەداو زیاتر لە دانیشتوانی مەککە پێویستیان بەو جوړە ئامییرانە بوو، چونکە دانیشتوانەکانی زیاتر خەریکی بەرھەمھێنان و کڕین و فروشتنی دانەوێڵە و میوەجات بوون، ئەو ئامییرانەیی بۆ پێوانە لە مەدینە دا باو بوون و بەکار دەھێنران، (مودد) و (رەبە) و فەرق و عەرق و ویسق (تەغار) بوون، ئامییری کیشانیش دیرھەم و ئەقاف و دانق و قیراٹ و نەوات و ریطل و قنطارو ئوقیە بوو.

^(۱۱۹) لەکاتی چاپکردن دا مانای ئەو وشانەشی دەکرێتەو.

ولاتی مەدینە و ێپرای ئەوەی خاکەکەیی بەپیت و ئاو داربوو بەروبوومی بەشی خۆیانی نەدەکرد، دانیشتوانەکانی ناچار دەبوون هەندێ جۆری خۆراک لەدەرەوێ بێنن.

جۆریک ئاریدیان لەدەرەوێ دەهینا پێیان دەگوت: (دقیق الحواری) یان (درمکه)، هەروا رون و هەنگوینیان لەشامەوێ دەهینا، لەفەرمودەیک دا کە تیرمیذی لەقەتادەیی کۆری (النعمان) وێ رێوایەتی کردوێ دەلی: خواردەمەنی ئەهلی مەدینە بەزۆری خورما و جۆ بوو، ئەگەر یەکیک دەولەمەند بواوە پیاوی خۆی دەنارد لەشام (درمکه) یان بۆ دینا. ئەم جۆرە خواردەمەنییە تایبەت بوو بەپیاوێ دەولەمەندەکە خۆیەو، بەلام مال و مندالەکەیی خۆراکیان جۆ خورما بوو! ئەم سەرگۆرشتە رۆشنایی یەک دەخاتە سەر چۆنیەتی خۆراک لەمەدینەدا، ئەو حالەت و چۆنیەتیەکی کە گۆزو گۆمەت دواي کۆچکردنی پیغمبر (درودی مەری لیسری) پەیدا نەبوو، هەروا رۆشنایی یەک دەخاتە سەر ئاستە جیا جیا کانی باری ژیان. جولهکە وەکو داب و نەریت و سروشت میژوویان دەری دەخا لەهەموو ولاتیک دا لەعەرەبەکان دەولەمەند تر بوون، عەرەبەکان بەهۆی سروشتی سارانشینیانەوێ زۆر بیریان لەدوا روژی خۆیان نە دەکردوێ تامل و سامان بۆ ئەو پۆژانە پەزمەندە بکەن، ئەوان بەسروشت ئەهلی سەخاوەت و نانبدە بوون، زۆر جار ناچار دەبوون بچن پارە لەجولهکەکان قەرز بکەن، زۆر جاریش ئەم قەرز کردنە بەسود و بەرهەن بووێ دانیشتوانی مەدینە ئەروەت و سامانیکی زۆریان لەحوشتر و رەشە و لاخ و مەپو بزن هەبوو، وشتریان بەکار دەهینا بۆ ئاو دیری زەوی و زار، بەو وشتراوەیان دەگوت (الأبل النواضح) حوشتری ناعور، هەندێ خەلک پیاوانی هەبوو لەو پیاوانانە (زغابة) و (الغابة) خەلک داری سوتانی ئی دەستەبەر دەکردن، مەپو مالاتیان تیدا دەلەوێراند،

نہ سپیان ھے بوو بۆ شہر بہ کاریان دہینا، ھەرچەند بہرێژە ی مەککە یی یە کان ئە سپیان نە بوو، بە نو سەلیم بەو مەشھور بوون، کە زۆر گرنگیان بەراگرتنی ئە سەپ و بە خێو کردنیان داو، لە دەرەوہرا دہیانہینان.

لە مەدینەدا چەند دوکان و بازارێک ھەبوون، ھەرە گرنگیان بازار ی بەنو قەینوقاع بوو، مەلەبەندی سەرەکی خشل و زێڕو زیوو بوو، بازار ی کوتاڵفرۆشیش ھەبوو، لە مەدینەدا چەند قوماشیکی تەنراوی لۆکە و حەریر ھەبوو، سەرچەف و پەردە ی رەنگاو رەنگ، عەتر فرۆشەکان جۆرەھا عەتر و میسکیان دەرۆشت، ھەیانبوو تەنیا بازارگانی لە عەنبەر و جیوہ دا دەکرد، چەند جۆرە مامەلە ی تیدا دەکرا ھەندیکیان ئیسلام بە پەسەندی زانی و ھەندیکیان رەتکردنەو، (بیع النجش) و ئیحتیکار و بە پیرەوہ چوونی کاروان بۆ دەرەوہ ی شارو فرۆشتنی ئازەلی گوان ھەلا و ساو بەھوی نەدۆشین شیرەکە ی، فرۆشتنی بەقەرزی بێنە و نیە، فرۆشتنی شارنشین بە سارا نشین، فرۆشتنی (مجازەفە) فرۆشتنی (المزابنە) و (المحاضرە) ھەندئ لەئەوس ی ھەکان مامەلە ی ریباً ئامیزیشیان دەکرد ھەرچەند بەرێژە ی جولەکەکان نەبوو. بێگومان ژیان لە مەدینە دا گەشە ی کرد و پیشکەوت، خوشگوزەرائی پەیدا بوو، دانیشتوانەکە ی بوونە چەند چین تەبەقە یەک، ھەندئ خانو و حەوشە و باغیان تیدا بوون، ھەیانبوو ئاوی شیرین و گواری لە حەوشەکە ی دا ھەبوو پیالە و پەرداخ ی لە شوشە دروستکراو و لە بەرد دروستکراویان بە کار دہینا چرای جۆراو جۆریان ھەبوون کیتەلە و جەرہیان بە کار دہینان، لە ئیشی ناو مال و کشت و کال دا دەرەوہ مەندەکانیان (بەتایبەتی جولەکەکان) ئە سبابی ناو مائیان زۆر ھەبوو،

جۆره‌ها خشل وەكوو بازنەو دەمە لۆج و خەلخال و گوارەو ھەنگوستیلەو ئەلقەو دەستەوانە لەزێرو لەمیروی ظەفار. رستن و تەنین کاری سەرەکی خان و بەرەو دارتاشی و نەقاری لەو جۆرە پیشەسازییانە بوون کەپیش کۆچکردنی پيغمبەر لەمەدینەدا باو بوون.

۴، بارو دۆخیکی ئالۆز توشی پيغمبەر بوو لەمەدینە:

پيغمبەر (دروودی عروای لیسری) لەگەڵ ھاوەلانی کە لەشاری مەككەو کۆچیان کرد بۆ مەدینە، وەنەبێ لەشاریکەو کۆچیان کردبێ بۆ گوندیک، بەلکوو لەشاریکەو کۆچیان کرد بۆ شاریک، ھەرچەند شاری کۆچ بۆ کراو لەزۆر لایەنی ژیان و دیاردەیی شارە ستانی یەو ئالۆز تر بوو، ئەو بارو دۆخانەیی لەو شارەدا ھەبوون، ئەو روداوانەیی بەرەو روی پيغمبەر (دروودی عروای لیسری) بونەو زۆر ھەمە جۆر ئالۆز بوون چونکە مەدینە زۆر جۆر ئایین و کۆمەلگەو رۆشنیری جۆراو جۆری تیدا ھەبوون، زۆر ئەستەم بوو ئەم ھەموو ئایین و کۆمەلگاوی رۆشنیریانە لەقالبی بیرو باوهری تازەدا بتوینریتەو، یەك بانگەواز ییان بۆ بکری. ئەمە ھەر لەتوانای پيغمبەریکی لەخودا وە پشتگیری کراو دا ھەیە، ئەو پيغمبەرەیی خودا ھیکمەت و دانایی پێ بەخشی بوو ھیزی یەكخستن و تەبایی خستە ناو چەند کۆمەلگاوی جۆری ئادەمیزادی پێ بەخشی توانی چەند ھیزی دژ بەیەك بکاتە براو پشتگیری کەر بۆ یەكتری. خۆشەویستی ئەو زاتەیی خستە دلی شوینکەوتوانی یەو. بۆیە خودا دەفەرموی: ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بُنْصُرَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ﴾. سورة الأنفال (۶۲).

پیغمبر له مه دینه

۱. دانېشتوانی مه دینه چوں پېشوازيان له پیغمبر (درودی)

عمری لسمین؟ کرد؟

یاریده دهران هه والی دهرچوونی پیغمبریان له مه ککه وه بۆ مه دینه بیست، که وتنه چاوه پروانی بۆ گه ییشتنی، هه موو پوژئی دوا نویژی به یانی دهچوونه دهره وهی شاری مه دینه، چاوه پروانی گه ییشتنی پیغمبریان دهکرد، تا گهرمایان ئی دههات و ناچار ده بوون خو بکوتن بۆ ژیر سیبه، نه و جا ده گهرانه وه بۆ ناو شارو دوچوونه وه مالی خویان، کاته کهش کاتی هاوین و گهرما بووه!!

پیغمبر (درودی عمری لسمین) کاتی که گه ییشته مه دینه، خه لکه چاوه پروانی که رهکان له بهر گهرما گهرابوونه وه بۆ مالی خویان، جوله که کان چاوه پروانی و تامه زرویی نه نصاره کانیاں بۆ دیتنی پیغمبر (درودی عمری لسمین) ده زانی و ناگیاں ئی بوو. . یه کهم کهس، که پیغمبره ی بینى له مه دینه پیاویکی جوله که بوو، که بینى خیرا هاواری کردو یاریده ده رانی له گه ییشتنی زاتی به پیزی ناگادار کرده وه، ئیتر یاریده دهران له مال هاتنه دهره وه و راجمین بۆ لای نه شوینه ی پیغمبره ی ئی بوو که له ژیر دارخورمایه ک دا بوو نه بو به کریشی له گه ل بوو، نه وو پیغمبر له ته مه ن دا دوستی سالیکیان نیوان بوو، زۆربه ی یاریده دهران له وه پیش به خزمهت پیغمبر نه گه ییشتبون و نه یان دیبوو، لیان کۆبوونه وه، زۆربه یان پیغمبره ی نه بو به کریان لی که جیا نه ده کرده وه، نه یان ده زانی کامه پیغمبره وه کئ نه بو به کره، نه بو به کره ههستی به وه کرد، به ریډاکه ی سیبه ی بۆ کرد، نه مجار بۆ خه لکه که

دەرکهوت کامه یان پیغمبره!!^(۱۲۰) نزیکه ی پینچ سهد کهس له ئه نصاره کان پیشوازییان له پیغمبره کردو به رهو پیری چون تابه خزمه تی گه یشتن، ئه مجار ئه نصاره کان به پیغمبره و ئه بو به کریان گوت ته شریفان به خیر بین و فهرموون برۆن ئه مین بن له ناحه زو دوژمن، چی بفرموون به سهر چاو جی به جی ده کری، ئه مجار پیغمبره و هاوه لی خوشه ویستی که وتنه ناو ئاپوره ی جه ماوه ره وه و به رهو شوینی تایبته به ری که وتن، ئیتر هه موو دانیشتوانی مه دینه له مال هاتنه دهر بو بینینی زاتی پاکی، ته نانه ت مندالی ئه نصاره کان له سهر بانه کانه وه ده یان بینو ده یانگوت: کامه یان ئه وه؟ کامه یان ئه وه؟! ئه نه سی کوپی مالیک ده لی: له ژیانما دیمه نی ئاوام نه بینیه وه له کاتی گه یشتنی پیغمبره و ئه بو به کر به شاری مه دینه دانیشتوانه که ی به ژنو پیاوو گه وه ره و بچوکه وه له سهر ریگا و جاده و کولان و سهر سوئی بانه کانیا ن چاوه پروانی پیغمبره یان ده کردو ده یانه ویست چاویان به بینینی روشن بیته وه، هه موو تیگرا ده یانگوت (الله اکبر) پیغمبره هات (الله اکبر) موحه ممه د هات. (الله اکبر) پیغمبره ی خودا هات.

به رائی کوپی عازیب که ئه و کاته مندال بوو، ده لی: ئه و کاته ی پیغمبره (درووی عوای لسه رین) گه یشته مه دینه که یف خوشی یه ک روی له خه لکه که کرد، نه مدیه به هیچ شتیکی تر ئه وه نده که یف خوش بن، ته نانه ت منداله وردکesh ده یانگوت پیغمبره (درووی عوای لسه رین) گه یشت. ^(۱۲۱) هه موو موسولمانه کان تیگرا (الله اکبر) یان ده کرد له خوشی هاتنی پیغمبره، له ژیانیا ن دا ئه وه نده که یفو خوشیا ن به خووه نه بینیه وه، شاری مه دینه دهم

^(۱۲۰) سيرة ابن هشام ج ۱ / ۴۹۲.

^(۱۲۱) الجامع الصحيح للبخاری (باب مقدم النبي ص واصحابه الى المدينة).

ہمیں کہیں و لہ برگی ئالو والادا خوئی دهنواند، کچہ یاریدہ دہرہ کان
بشموق و زہوقہ و سرودی

طلع البدر علينا من ثنيات الوداع

وجب الشكر علينا ما دعى الله داع

أيها المبعوث فينا جنت بالأمر المطاع (۱۲۲)

۲/ ۲۶۹. بیہقی ہروشتی خوئی لہئینو عہباس و عائیشہ وہ۔
نیبنو قہیم دو دیرہ شیعی یہکمی بؤ کاتی گہرانہوی پیغمبر (درودی برای لہسری)
لہغزای تہبک ریوایت کردون، دہئی: کہ پیغمبر لہغزای تہبک گہرایہ وہ بؤ
مدینہ خہلکہ کہ بہیریہ وہ چون و ہم سرودانہیان دہگوت، ہمجار ئیبنو قہیم دہئی:
ہندی ریواتکمر وای بؤ چون بؤ چونہ کہشیان ناشکرایہ، چونکہ (ثنیات الوداع)
لہلای شامہ وہیہ ئو کہسہی لہمککہ وہ بی بؤ مدینہ نای بینو و پیشی دا ناپوا
مہگر رو بکاتہ شام و بؤ ئوئی بچی۔ زاد المعاد ج ۲/ ۱۰۱ و دہئی ئوہی مہشہورو بلاؤہ
ئوہیہ ہم سرودہ کاتیک خویندراوہ تہوہ کہ پیغمبر (درودی برای لہسری) لہمککہ وہ چوہ
بؤ مدینہ، ویدہ چی ہموو نووسہرانی ژینامہی پیغمبر لہسہر ئوہ کؤک بن،
لہسرودہ کہ دا چہند شایہ تیکی ناو خوئی ہن ئوہ دہگیہنن کہ ہم شیعرانہ لہیہ کہ
مجاری چوونی پیغمبر بؤ مدینہ خویندراونہوہ، چونکہ ئو گیانی فہرح و
کیفخوشی یہی زالہ ہسہر شیعرہ کان دا ئوہ دہگیہنن کہ شیعرہ کہ لہکاتی
گہیشتنی پیغمبر (درودی برای لہسری) لہیہ کہمجار دا گوترا بن۔

لہلایہ کی ترہوہ چہند (ثنیات الوداع) یک لہدہوری مدینہ ہن، ئیتر چ قہیدی ہیہ
ئوہی لہمککہ وہ دئی بہ (ثنیۃ الوداع) یک دابی کہدہکویتہ دہروازہی مدینہ،
تہانانہ ئو بہرہ و خوارکہی لیوہی دہچی بؤ بیرى مہعونہ ولہجنوبی خور ئاویہ وہ
پی ئی دہگوتری (ثنیۃ الوداع). لہلایہ کی ترہوہ دانیشٹوانی مدینہ کہمیوانیان بہری
دہکردن بؤ لای شام لہ (ثنیۃ الوداع) یکہوہ ہرییان دہکردن کہکوتبہ لای شام دہی
لہہمان کاتدا بویان ہببو کہلہ (ثنیۃ الوداع) لای رینگہی مہککہ وہ ئو میوانانہ بہری
بکن کہ دہچوون بؤ مہککہ۔

۱۰، مزگہوتی قوباء و یه کهم نه نجامدانی نویژی ههینی له مه دینه:

پیغه مبهەر (درودی عرای لسهرب) چوار پوژ له قوبا و مایه وه، لهوئ مزگهوتیکی بنیات نا، به یانی پوژی جومعه لهوئ دهرچوو کاتی جومعه له ناو خیلئ بهنی (سالم) ی بهنی عهوف بوو له مزگهوتی نهوان دا نویژی ههینی خویند، نه وه یه کهم نویژی ههینی پیغه مبهەر (درودی عرای لسهرب) له مه دینه نه نجامی دا.

پیغه مبهەر (درودی عرای لسهرب) به ره و ناو شاری مه دینه کهوته پئی به دهم ریگاوه دانیشتوانه که ی کۆمه ل کۆمه ل پیشوازییان ئی ده کردو داوایان ئی ده کرد بیته میوانیان و گه وره یان بکا، ده یانگوت: ته شریف لاما ن بمینه وه به گیان و مال پارێزگاریت ده کهین. هه وساری حوشره که یان ده گرت و لئ ی ده پارانه وه، نه ویش ده یفه رموو: واز له حوشره که بینن ریشمه که ی به ره لا بکه ن نه و بو خوی فه رمانی پئی کراوه له کوئ ده وه ستئ، چه ند جارێک نه وه دووباره بووه، جا کاتیک پیغه مبهەر (درودی عرای لسهرب) به لای خیلئ بهنی (النجار) دا تیپه پری که چه کانیا ن ده فیان ئی ده داو ده یانگوت:

نحن جوار من بني النجار يا حبذا محمد من جار

ئیمه که چۆله ی بهنی نه جارین ئای چه ندما ن پئی خوشه (محمد) بیته جیرانما ن، ئیتر ته شریفی به سواری حوشره که ی پویشته هه تا گه ییشته هۆبه ی بنه ماله ی مالیک له خیلئ بهنی نه جار، ئیتر حوشره که ی له شوینیک که نه مپو ده رگای مزگهوتی مه دینه یه چوکی دادا. له و ده مه دا نه و شوینه شوینی مشتاخه خورما بوو، خورمایان تیدا وشک ده کرده وه ملک ی دوو مندالی هه تیو بوو له خیلئ بهنی نه جار که ده بوونه خالوانی پیغه مبهەر (درودی عرای لسهرب) ئیتر پیغه مبهەر (درودی عرای لسهرب) له وشره که دابه زی نه بو ئه ییوب (خالدی

کوپی زهیدی نه جاری و خه زره جی) کهل و پهله کانی هه لگرت و بردنی له مالی
 خوئی دای ناو پیغه مبهه (درویدی عروای لسه) بوو به میوانی، ئه بو ئه ییوب
 له خوشیا نا نهیده زانی چی بکا، زور زیده روئی کرد له میوانی کردنی و ریز
 پیدانی، پیغه مبهه (درویدی عروای لسه) له قاتی خواره وهی مالی ئه بو ئه ییوب دا
 نیشته جی بوو، ئه بو ئه ییوب پی ی ناخوش بوو ئه و خوئی و خاوو خیزانی
 له قاتی سه ره وه بن و پیغه مبهه له قاتی خواره وهی، داوای له پیغه مبهه کرد
 ئه و ته شریفی بجینه قاتی سه ره وه و ئه وان خوئیان بینه قاتی خواره وه
 پیغه مبهه (درویدی عروای لسه) فه رموی ئه ی ئه بو ئه ییوب! بو ئیمه ش و بو ئه وان ه ی
 له گه لم دان و بو ئیوه ش که له سه ر مانه وه ن واگونجا وه له باره ئیمه له قاتی
 خواره وه بین. ئه بو ئه ییوبی ئه نصاری ده وله مهند نه بوو، مال و حالی بو
 میوانداری نه ده گونجا، وه لی هینده ی پی خوش بوو: که پیغه مبهه (درویدی عروای
 لسه) له مالی ئه ودا دا به زیوه، هینده ی گرنگی به م ریز لیئانه ده دا و هینده
 سوپاس گوزار بوو که خودا ئه م سه ره ور ییه ی پی به خشیوه، له خوشیا ن
 نهیده زانی چی بکا، خوشه ویستی ئیلهام به خشه، ئه و خوشه ویستی به ی
 ئه و بو پیغه مبهه زور جوړ شیوازی خزمه تکردن و دابینکردنی راحت و
 ئارامی بو پیغه مبهه ری فیژ کرد بوو، که جگه له خوشه ویستی هیچ شتیکی تر
 ئه و هه لس و که و ته ی به ئه بو ئه ییوب نه ده کرد. ئه بو ئه ییوب ده لی: ئیمه
 خواردنی ئیواره مان بو پیغه مبهه (درویدی عروای لسه) دروست ده کردو بو مان
 ده نارد، چاکه بهرما وه که ی بومان ده هاته وه، من و ئوم ئه ییوب ده مانه ویست
 بزانی کام شوینه دهستی پیغه مبهه ری وی که و توه له وه مان ده خوارد،
 ده مانه ویست خیر و بهر که تمان دهست بکه وی، پیغه مبهه (درویدی عروای لسه)

له قاتی خواری خانوکه دابوو ئیمه‌یش له‌سهره‌وه بووین، رۆژیک کوپه
 ئاوه‌که‌مان شکاو ئاو بلاو بووه، لیفه‌و پیخه‌فمان نه‌بوو جگه له‌پارچه
 قهریفه‌یه‌ک من و ئوم ئه‌ییوب پارچه قه‌دیفه که‌مان هی‌نا ئاوه‌که‌مان وشک
 ده‌کرده‌وه له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌بادا ئاوه‌که دایدا‌ته خواره‌وه‌و دلۆپه به‌ر
 پیغه‌مبه‌ر بکه‌ون و ئازاری توش بئ.

۱. بنیات‌نانی مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌رو خانو بو‌خو‌ی و خیزانی:

یه‌که‌م شتی‌ک که پیغه‌مبه‌ر (درودی ع‌رای لسه‌رین) له‌مه‌دینه بیرى ئی کرده‌وه
 ئه‌نجامی بدا دروستکردنی مزگه‌وتی‌ک بوو بو‌ کۆبونه‌وه‌ی موسولمانان و
 خودا په‌رسی‌تى تئیدا، بۆیه ویستی له‌و شوینه‌دا که‌وشت‌ره‌که‌ی چۆکی
 داده‌دا مزگه‌وتی‌ک بنیات بئ، بو‌ ئه‌م مه‌به‌سته بانگی خاوه‌نی ئه‌و زه‌وییه‌ی
 کرد که‌له‌وه‌پیش شوینی مشتاخه خورما بوو، هی دوو کوپری مه‌تیو بوو،
 مامه‌له‌ی له‌گه‌ل کردن، که‌لییان بکړئ و بی‌کاته مزگه‌وت، ئه‌وانیش ویستیان
 به‌خو‌پرای بی‌به‌خشن به پیغه‌مبه‌ر (درودی ع‌رای لسه‌رین) به‌لام پیغه‌مبه‌ر رازی نه‌بوو،
 هه‌ولئ له‌گه‌لدان تا ئی کرین و پاشان مزگه‌وتی ئی بنیات نا، پیغه‌مبه‌ر (درودی
 ع‌رای لسه‌رین) بو‌ خو‌ی له‌دروستکردنی مزگه‌وته‌که‌دا ئیشی ده‌کرد، خشتی
 ده‌گواسته‌وه، ئیتر موسولمانانیش چاویان له‌و کرد و تاویاندا‌یه ئیش
 کردن، پیغه‌مبه‌ر (درودی ع‌رای لسه‌رین) به‌ده‌م ئیش کردنه‌وه ده‌یفه‌رموو:

اللهم ان الاجر اجر الآخرة فارحم الأنصار والمهاجرة.

خودایه پاداش پاداشی قیامه‌ته، خودایه رحم به‌یاریده‌ده‌ران و
 کۆچکه‌ران بکه. موسولمانه‌کان که‌یفخو‌ش و ته‌ر ده‌ماغ بوون، بو‌ زی‌ده

حماس و دہست و بردی کردن شیعیان دہخویندہوہ، سوپاسی خودایان
حکرد لہسہر نیعمہتی ئیسلام.

پیغمبر (درویدی برای لہسہر) لہمالی ئہبو ئہییوب دا حہوت مانگ مایہوہ^(۱۲۲)
- مزگہوت و خانووی حہوا نہوہی خوئی و خیزانہکانی تہواو بوون، ئہمجار
عمالی ئہبو ئہییوبہوہ گواستی یہوہ بو خانووی تازہو تی یدا نیشتہجی
بوو. ئہمجار وردہ وردہ موسولمانہکان لہمہککہوہ پہیوہندیان پیوہ کردو
کوچیان کرد بو مہدینہ، تاوای ئی ہات کہسیان لہمہککہدا نہمایہوہ، مہگہر
کسیک ہیچ چاری نہبوو بی، ریگہی ئی گیرا بی، حہبس بوو بی. لہلایہکی
ترمہوہ ہیچ مالہ ئہنصاری یہک نہما موسولمان نہبوو بی، ہموویان ئیمانیان
ہینا.

۴، برایہتی نیوان کوچکاران و یاریدہدہران:

بہمہبہستی پتہوکردنی ریزہکانی کوہلگای موسولمانان لہمہدینہداو
جی خوشکردن بو موسولمانہ کوچکہرہکان پیغمبر (درویدی برای لہسہر) پہیمانی
برایہتی خستہ نیوان کوچکہران و یاریدہ دہرانہوہ. برایہتی خستہ
نیوانیانہوہ بو دلدانہوہی موسولمانہ کوچکہرہکان، یاریدہ دہرہکان
پیشپرکییان دہکرد بو بہستنی پہیمانی برایہتی لہگہل موہاجیرہکان، ہتا
وای ئی ہات لہبہر زوری داخوازی ئہنصارہکان و کہمی کوچکہران یاسای

^(۱۲۲) ئیبنو کہثیر ج ۲/۲۷۹ ئہمہریوایہتی واقیدی یہ لای ئہبو سہعد... ئیبنو حہجر
لہفہتخ دا نہوہی چہسپاندوہ، ئیبنو ئیسحاق دہلئی پیغمبر (درویدی برای لہسہر) لہمہدینہ
مایہوہ لہمانگی رہبیعی یہکہمہوہ تامانگی سہفہری سالی داہاتوو ہتا
مزگہوتہکے و خانووی دروست کرد کہوابی دہبی زیاد لہدہمانگ لہمالی ئہبو ئہییوب
دا مایتہوہ.

قورعیان به کار هیئا. ئەنصارەکان موهاجیرەکانیان دەکردە برا بەشی خۆیان و داویان ئی دەکردن بە ئارە زوی خۆیان چییان دەوی لە ناو مال و خانوو زەوی هەلی بگرن، بەرژەوهندی ئەوانیان پیش بەرژەوهندی خۆیان دەخست، وادەبوو کابرای ئەنصاری بە بابای موهاجیری دەگوت: ئەو نیووی ماله کەمە فەرموو... بۆ خۆت بییه، دووژنم هەن کامە یانت بە دلە بوئی تەلاق دەدەم، بابای موهاجیر لە ناستی ئەم لەخۆ بردووی کابرای ئەنصاری دا دەیگوت خودا بەرە کەت بخاتە مال و مندالتەو هەچم ناوی و پێگە ی بازارم نیشان بدە دەچم کاسبی دەکەم چەندی یاریدە دەرە ئیثاریان بە کار بەیانیەو بەرژەوهندی خۆیان وەلا بنایەو بیانویستایە هاریکاری موهاجیرەکان بکەن، بەو رێژە یە موسوڵمانە کۆچکەرەکان نەفس بەرزی و تەعەفوف و بێ نیازی خۆیان لە مال و سامانی ئەنصارەکان دەر دەخست ئەم پەیمانی برایەتی یە بناغە یەکی پتەو بوو بۆ برایەتی ئیسلامی جیهانی سەر تاسەری بێ وینە لە میژوودا، سەرەتایە ک بوو بۆ رابوونی نەتەو یەکی خاوەن بەرنامە و بانگەوازی یەکتا پەرستی هەنگاوی دەنا بۆ وەدی هیانی جیهانیکی نوێ و کۆمەلگایەکی تازە کە لە سەر بنەمای بیرو باوەری راست و مەبەست و ئامانجی پیرو زوگ و نجاو و رزگار کەری جیهان لە نەگبەتی و شوم و دژایەتی و خۆکوژی دا دەمەزری، کۆمەلگایە ک کە لە سەر جوړی پە یوهندی تازە لە ئیمان و برایەتی راستە قینە و هەمنا هەنگی و هاریکاری و پێکەوە ژیان و پەر لە گیانی ئی بور دەیی دادەمەزری، ئەم برایەتیە سنور دارییە نیوان موهاجیر و ئەنصارەکان پیشەتایە ک بوو بۆ دەست پێکردنی ژیانیکێ تازە بۆ جیهان و مرقایەتی، بۆیە پەر وەردگار خیطابی خوێ ئاراستە ی ئەم کۆمەلە بچوکی ئادەمیزاد لەم شارە بچکۆلە دا دەکا و دەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِغُضُّهُمْ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ لَكُنْ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾ (سورة الأنفال).

❦، نووسىنى قەبالە نامەيەك لەنيوان موهاجيرهكانو ئەنصارەكانو موصالەحە كردن لەگەل جولهكەكان:

پيغمبەر (درودى عراى لسرى) بۆ ريكخستن و پتەوكردنى ناو كۆمەلگای مەدينە، قەبالە نامەيەكى لەنيوان كۆچكەران و يارىدەدەران دا نووسى و پەيمانى برا يانەى راستەقىنەى پى بەستن، برايتيەكى وا كەلە برايتى خوين و نژاد بەهيز ترو پتەو تر بوو، برايتيەك كەلە سەر بنەماي ﴿إِلْمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ دامەزراو (من من و تو توى) تيدا كوزايەو، يارىدە دەران بەدلفراوانىيەو هاتن بەدەم كۆچەرييەكانەو لەناخى دليانەو كرديانن بەسەر پشك لەنيوەى مال و سامانيان دا، لەهەمان كات دا كۆچكەرەكانيش بەو پەرى نەفس بەرزييەو، بەهەلس و كەوتى جوانميرانەو غيرەتى پياوانەو وەلامى يارىدە دەرانىان دايەو. وپراى نووسىنى ئەو قەلەبالە نامەيەى برايتى نيوان موهاجىرو ئەنصار، پەيماننامەيەكى ناشتياىانەى لەگەل جولهكەكان دا بەست و عەھدو پەيمانى لەگەل دا مۆر كردن و چەند خال و مەرجيكي بۆ دانان و چەنديكيشى خستە سەر شانى خوى، چەندى ماف پيدان ئەوئەندەشى ئەرك خستە ئەستۆ لەسەر ئايين و مال و حالى خوشيان هيشتنىەو، ئەم پەيمانەى نيوان پيغمبەر و جولهكەكان لەمەدينە بەگرتن و كۆنترين بەلگە نامەى سياسى دەژميردرى كەبە دەق تائيستا بەئيمە گەيشتوو.

❦، داهينانى بانگى نويز:

دواى ئەو پيغمبەر (درودى عراى لسرى) لەمەدينەدا نيشتەجى بوو دانيا بوو، بناغەيەكى دەولەتى دامەزراند ريزەكانى ناو كۆمەلى ريكخستن، ئيسلام جيگير بوو دەسلەلتى سياسى و تەشريعى گرتە دەست، موسولمانە

کانیش بهی هه بوونی بانگ یان شتیکی تری وها له کاتی نویژه کان دا به زه حمهت له دهوری پیغمبر کۆده بوونه وه، بویه بیرى له وه کرده وه شتیکی هه بی له کاتی نویژه کان دا موسولمانان ئاگادار بکاته وه، پیشی ناخوش بوو بۆ ئه م مه بهسته چاو له جوله که و مه سیحی یه کان بکا، زهنگو بۆق به کار بیئى، یان ئاگر له شوینی بهرز بکاته وه، پهروه دگار بۆ ریز لیئان له موسولمانان، بانگی بۆ دانان، بیلالی حه بهشی: که دهنگی بهرزو خوش بوو، هه لیزیردا ئیتر بیلال بوو به بانگدهری پیغمبر هه تا روژی قیامهت بوو هه رابهرو پیشه وای بانگدهرانی موسولمان،

۴. پهیدا بوونی دیاردهی دوو پووی دوو پووه کان له مه دینه دا:

تا پیغمبره موسولمانان له مه که که دا بوون دیاردهی دوو پووی له ناویان دا نه بوو. چونکه له مه که که دا موسولمانان و ئیسلام ژیر دهسته و چه و ساوه بوون، هیچ هیژو توانایه کی نه وتویان نه بوو بتوانن زیان به کهسانی دیکه بگهیهنن، یان سود بگهیهنن. له هیچ رویه که وه دارای زیان و سود گه یاندن نه بوو، هه رکه سیکی موسولمان بوایه گیان و مالی دهخسته خه تهره وه و خوی دهخسته بهر هه لمه تی زهره رو ناره حه تی و چه رمه سه ری، دوژمنی بی ره حمی بۆ خوی پهیدا ده کردن، رقی ناحه زانی له خوی هه لده ستان. که وابوو که سیکی له ناخه وه ویزدانی نه جولایه و، عه زم و جه زمی راستگویانه ی نه بو یایه و ئیمانی به هیژ نه بوایه موسولمان بوونی خوی رانه ده گه یاندو موجازه فه ی به ژیان و داها تووی خوی نه ده کرد، له مه که که دا دوو هیژی هاو کوف و ده سه لاتدار نه بوون، به لکوو موشریکه کان بالا ده ست و به هیژ بون و موسولمانه کان بی هیژو چه و ساوه، ده ستیان به کلاره

کونی خوځان دا گرتبوو بانه‌یبا، هه‌روه‌کوو قورئان وینه‌ی کیشتاون و
 دهرباره‌ی موسولمانه‌کانی مه‌ککه ده‌فه‌رموئ: ﴿وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ
 مُتَضَعِفُونَ فِي الْأَرْضِ تُخَافُونَ أَنْ يَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيْدِيكُمْ يُنْصِرُهُ وَرَزَقَكُمُ
 مِنَ الطُّيَاطِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ. سورة الأنفال (۲۶)﴾ یادی نه‌و پوژگارانه بکه‌نه‌وه
 که‌نیوه له‌مه‌ککه‌دا که‌م و بی ده‌سه‌لاتبوون، له‌نیشتمانی خوټان دا
 ده‌چوسیندرانه‌وه، ترسی نه‌وه‌تان هه‌بوو خه‌ک بتان‌رفینن.

جا که موسولمانان کوچیان کرد بو مه‌دینه و پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی له‌وئ
 دا جینگیر بوون و ئیسلام بالی کیشا به‌سه‌ر دانیش‌توانه‌که‌ی داو روژ به‌روژ
 په‌ره‌ی ده‌سه‌ندو بلاو ده‌بووه‌وو ده‌سه‌لاتی په‌یدا ده‌کرد، کو‌مه‌لگای
 ئیسلامی سه‌ری هه‌لداو حکومه‌تی ئیسلامی دامه‌زرا، بارو دو‌خه‌که‌ گو‌پاو
 دوو روویی په‌یدا بوو سه‌ری به‌رزکرده‌وه، نه‌مه‌ش دیارده‌یه‌کی سروشتی و
 ده‌روونی بوو ده‌بوايه سه‌ر هه‌لداو په‌یدا ببئ، چونکه به‌رواله‌ت دیارده‌ی
 دوو روویی له‌کو‌مه‌لگایه‌ک دا سه‌ر هه‌لده‌دا که دوو بانگه‌وازی دژ به‌یه‌کی
 تیندا هه‌لبدرئ، دوو سه‌رکردایه‌تی پرۆگرام جیاواز هه‌بئ و هه‌ریه‌که‌یان کار
 بو به‌رژه‌وه‌ندی خوځان بکه‌ن، ئاله‌م بارو دو‌خه‌دا که‌سانیک په‌یدا ده‌بن
 نایانه‌وئ خوځان یه‌کلایی بکه‌نه‌وه له‌نیوان نه‌م دوو لایه‌نه دژ به‌یه‌که‌دا دین و
 ده‌چن و به‌رژه‌وه‌ندی خوځان ده‌پاریزن و به‌س. واده‌بئ لایه‌نی بانگه‌وازی
 لایه‌کیان ده‌گرن و ده‌چنه نه‌و مه‌عه‌سکه‌ره‌وه، به‌رواله‌ت ده‌نگ و لایه‌نگری
 خو‌ی ده‌دا به‌و لایه‌نه‌و سو‌زی بو‌ی ده‌بئ، وه‌لئ به‌رژه‌وه‌ندییه مادییه‌کانی و
 جم و جو‌لئ بانگه‌وازی لایه‌نی به‌رامبه‌رو سه‌رکه‌وتنی له‌هه‌ندی بواردا
 رینگه‌ی نه‌وه‌ی ئی ده‌گرن به‌ته‌واوی له‌لایه‌که‌ی تر بیچرئ و هه‌لو‌یستی خو‌ی
 رابگه‌یه‌نئ و لی‌پراوانه بجیته ژیر خیمه‌ی بانگه‌وازی یه‌که‌وه. له‌ئا‌کامی نه‌م
 حاله‌ت و چو‌نیه‌تیانه‌دا دوو روویی و دوو پوو په‌یدا ده‌بن. بی‌گومان

قورئانى پىرۋز زۆر بە جوانى وينەى ھەلۋىستى ئىم جۈزە تەھىرەسى
 كىشاۋە دەفەرمۇي: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ خَسِرَ
 بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ.
 سورة الحج (۱۱)﴾ ھەندى ئادەمىزاد ھەن بەتەۋاۋى خۇيان يەكلايى
 ئاگەنەۋە بەروالەت عىبادەتى خۇدا دەكەن و راران، لەسەر كەنارن، جا ئەگەر
 ئەو بابايە توشى خىر بوو ئەۋە بەردەۋام دەبى لەسەر عىبادەت، خۇ ئەگەر
 توشى چورتم و ناخوشى يەك بوو، ئەۋە لە ئيمان ھىنان و عىبادەت كىردن
 پەشىمان دەبىتەۋە، خەسارەتمەندى دونياۋ قىيامەتەۋە عىبادەتەكەى سودى
 پى ئاگەيەننى ئەۋەش مالىۋىرائىيەكى ئاشكرايە.

يەككە لەسەرۈكە فىلبازو چەنەبازەكانى دوو پوۋەكان كەلە ئەۋس و
 خەزەرەج و جولەكەكان پىكەتەبىون عەبدوللاى كوپى ئوبەى كوپى سەلۇل
 بوو، ئەم پىاۋە قىر سىچمە رىۋى سىروشتە موناڧىقەكان لەدۋاى شەپى
 (بەاث) ھەۋە كىردبويانە سەرۈكى خۇيان و تاجى سەرۈكايەتەيىان پى دابوۋ،
 كاتىك كە ئىسلام ھات ئەۋەكەۋو سەرۈكى دوو پوۋەكان كارى دەكرد، جا
 كەدەيتى خەلك كۆمەل كۆمەل موسولمان دەبن زۆر دلتەنگ بوو، زۆرى رىق
 لەئىسلام و موسولمانان دەبۈۋە.

ئىبنو ھىشام دەلى: پىغەمبەر (ﷺ) گەيىشتە مەدەنە سەرۈكى
 سەرەكى و قسە رۇيشتۋى مەدەنە عەبدوللاى كوپى ئوبەى كوپى سەلۇل
 عەۋفى بوو، ھەر لەكۈنەۋە ھەتا ھاتنى ئىسلام ھۆزى ئەۋس و ھۆزى
 خەزەرەج بۇ ھىچ كەس ئاۋا كۆك نەبۋون ۋەكەۋو بۇ عەبدوللاى كوپى ئوبەى
 ملكەچ بوون ھەمويان بەسەرۈكايەتى ئەۋەرازى بوون، بەدل خەزىيان دەكرد
 سەرۈكايەتەيىان بكاۋ بىتتە پاشا يان، كەپەرۋەردگار پىغەمبەرى ئىسلامى
 رەۋانە كىرد و سەرەنجام كۆچى كىرد بۇ مەدەنە، ھەموۋ دانىشتۋانى مەدەنە

تیکرا عهبدولآیان بهسهرۆکی خویان دهزانی، جاکه خه لکه که هه موویان موسولمان بوون عهبدولآ زۆر دلگیر بوو رقو کینه دژی ئیسلام چوو دلیهوه، وای له قه لهم دا که پیغمبر

مه لیکایه تیه که ی ئی داگیر کردوه، ئه مجار که بوئی ده رکهوت خه لکه که جگه له موسولمان بوون هیچی تریان به لاهه په سه ند نیه، به نا چاری به روا لهت موسولمان بوو به لام به دوو پوو یی و کینه له دل!!

ئیت هه موو ئه وانه ی دلیان نه خوش بوو یان ته ماعی سه رۆکایه تی له می شکی دابوو ده ستیان کرد به دژایه تی کردنی پیغمبر و موسولمانه راسته قینه کان، به بلاو بوونه وه ی ئایین به ناو خه لک دا ته نگه تاو بوون، پییان نا خوش بوو ئه و ئایینه تازه ئاوا کاریگه ره و بارودۆخی مه دینه ی گوپی و موهاجیرو ئه نصاری کردونه برای یه کتری نه ته وه یه کی یه کپریز و یه که له ئویستی ئی پیک هی ناوون و خو له پی ناو پیغمبر و ئیسلام دا به خت ده که ن، پیغمبر یان له باوک و براو کوپو کچ و خیزان خوشتر ده وئ، ئیت دلی داخ له دله کان و دوو پوه کان پر بوو له قین و کین و ده ستیان کرد به پیلان گیران و فرت و فیل کردن و هه لئسو که وتی ناجوامیرانه، هه می شه چاوه پروانی فرسه ت بوون و له هه لیک ده گه ران خه نجهری ژه هراوی خویان بوه شینن، هه می شه خه ریکی دوزوبانی و ئاشوب نانه وه بوون، به م جو ره له مه دینه دا به ره یه کی دوژمن و ناحه ز به ئیسلام سه ری هه لدا، وه کوو مو رانه خویان خزانده وه ناو کو مه لگای ئیسلامی یه وه پیویست بوو موسولمانه کان به چه زه ره وه مامه له یان له گه ل بکه ن، چونکه خه ته ری ئه م دوو پروانه له سه ر ئیسلام و موسولمانان زۆر تر سه ناکتر بوو له دوژمنه ئاشکرا و به رامبه ره کانیان، بویه له م ره وه قورئانی پیرو زوریان باس ده کاو په رده له سه ر هه لویستی ناجوامیرانه ی ئه و کو مه له داخ له دلانه هه لده داته وه و

پيلانه كانيان ئا شڪرا دهكا، ئيتړ له وه دوأ ئيسلام له گهل ټهوان و ټهوان له گهل ئيسلام دا چه ندان كي شمه كي شم و د ژايه تي و ناكوكي روي دا، باسي هلس و كهوتي دووړووه كان له كتيببه كاني سيره داو له م كتيببه دا به تايبه تي دوباره و سي باره بوته وه.

سهره لداني د ژايه تيكردني جوله كه بو ئيسلام:

جوله كه كاني مه دينه كه له وه پيش ه لويستي بي لايه نييان و هرگرتبوو له ئاستي بهر بهر ه كاني موسولمانه كان و كافره كاني مه ككه و مه دينه دا، به لكوو تائه ندازه يه كيش مه يليان به لاي ئيسلام و موسولمانه كانه وه بوو، چونكه ټهوان له گهل موسولمانه كان دا له چه ند خالي هاوبه ش دا يه كيان دهگرت، هه ردولايان ئيمانيان به پيغه مبهرايه تي و به زيندو بوونه وه هه بوو، هه رچه نده له هه ندي ته فاصيل دا بو چووني جياوازيان هه بوو، ټهوان نزيك ترين نه ته وه بوون بو موسولمانه كان دهر باره ي يه كتا په رستي و خودا به يه كناسين و بړوا به تاك و ته نهايي خودا له زات و له صيفات دا. هه رچه نده بيرو باوه پري جوله كه توشي شكستي بو بوو به هو ي كاريگه ري نه ته وه نه فامه هاو سيكانيان و به لاي كوشنده ي بتيه رستي، چونكه ماوه يه كي زور له پوژاني دهر به دهر ي و مانه وه ي دريژيان له دووره ولا تي دا له ناو بتيه رستي دا ژيانيان به سهر برد بوو، هه روا ټه و زيده روي يه بي تامه ي كه دهر باره ي ته قديس و به پيروز زانيني هه ندي له پيغه مبه رانيان خزانده بوه ناو ئايينه كه يانه وه، وه كوو له وه پيش له باسي بارودوخي ئايني له لاي جوله كه له سه ده ي شه شه مي زاييني دا ئاماژه مان بو كرد. به لي هه موو ديارده و مه زنده كان ئاماژه يان به وه ده كرد كه جوله كه كاني مه دينه له شه پري نيوان موسولمانه كان و موشر كه كاني جزيره دا به لاني كه مه وه ټه گه ر شوين

ئیسلام نه‌که‌ون، هه‌لویستی بئ لایه‌نی وهرده‌گرن، ئه‌و ئیسلامه‌ی هاتوه ته‌صدیقی نامه‌ی ئاسمانی ئه‌وان ده‌کا: بانگه‌وازی ده‌کا بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لك بپروای به‌ پیغه‌مبه‌رانی به‌نو ئیسرائیلی هه‌بئ، قورئانی پیرۆز له‌سه‌ر زوبانی موسولمانان ده‌فه‌رموی: ﴿آَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَفَرُّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ. سورة البقرة (۲۸۵)﴾ خو‌ئه‌گه‌ر وابوایه‌و جوله‌که‌ شوین پیغه‌مبه‌ری ئیسلام بکه‌وتنایه‌، ئیستا می‌ژووی مرو‌فایه‌تی - ج جایی - می‌ژووی ئیسلامی به‌شیوه‌یه‌کی تر ده‌بوو له‌باردۆخیکی تردا ده‌بوو، بانگه‌وازی ئیسلامیش زۆر له‌و مه‌شاکیل و چورتم و روداوانه‌ی توش نه‌ده‌هاتن که‌ کی‌شه‌و به‌ربه‌ره‌کانی نی‌وان ئیسلام و جوله‌کایه‌تی په‌یدایان کردن، ئه‌م هه‌موو مه‌شاکیلانه‌ نه‌ده‌بوون که‌ تیکۆشان له‌نی‌وان موسولمانه تازه رسکاوه‌کان و جوله‌که‌ ده‌وله‌مهنده‌ پۆشنه‌یه‌ره‌کان دا ده‌سته‌ به‌ریان کردن، به‌لام شوینکه‌وتنی جوله‌که‌ بۆ پیغه‌مبه‌ری ئیسلام نه‌هاته‌ دی و له‌شه‌ری نی‌وان ئیسلام و موشریکه‌ کانیش دا بئ لایه‌ن نه‌بوون، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر دوو هۆ: یه‌که‌میان جوله‌که‌ به‌سروشته‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی چه‌سود و وشک و به‌رچاوته‌نگ و بئ چلیدانه‌ن، دووه‌میان ئه‌و ره‌خنه‌و هی‌رشانه‌ی قورئان ئا‌پراسته‌ی جوله‌که‌کانی ده‌کرد ده‌ربه‌ره‌ی بیرو باوه‌ری به‌تال و ئه‌خلاقی رو‌خاو و داب و نه‌ریتی ناشیرین و نه‌شازیان، هه‌روا باسکردنی می‌ژووی پ‌ر له‌روداوی ناجوانمیرانه‌یان، وه‌کوو دژایه‌تیکردن و کوشتنی پیغه‌مبه‌رانیان دورکه‌وتنه‌وه‌ له‌پ‌ربازی خودا و بوختانکردن به‌ده‌م خوداوه‌، مامه‌له‌ کردن به‌ریباو سود خو‌ری و خو‌اردنی مائی خه‌لك به‌ناحه‌ق و به‌رتیلخو‌ری و فی‌لبازی، گو‌پانکاری کردن له‌ته‌ورات دا خو‌په‌رستی و ژیان خو‌شه‌ویستی له‌را‌ده‌ به‌ده‌رو زۆر شتی تر که‌ قورئان باسیان ده‌کا. ئه‌گه‌ر له‌شوینی

پيغهمبهری خودا رابهریکی سیاسی بېوايه و يان به ته عبیریکی تر بلین:
 نه گهر مه حه مه د پيغهمبهر نه بوايه و رابهریکی سیاسی بوايه، به ته نکید
 حیسابیکی تایبه تی ده کرد بو پیکهاته ی دانیش توانی مه دینه و نه و بارو
 دوخه ئالوزه ی مه دینه ی تیدا ده ژیا. خو ی ده پراست له وه ی رقی
 جوله که کان هه لېسین و دژایه تی یان بکا، به لکوو له وانه بوو زه مانه سازی و
 کات بردنه سهری له گه ل دا به کار به یئانایه و خو ی له لا خوشه ویست
 بکردنایه، به لام وه کوو ده بینین پيغهمبهر هه لئس و که وتیکی تری کرد،
 چونکه نه و پيغهمبهر بوو، فه رمانی پی کرابوو په یامی خو ی بگه یه نی،
 نه وه ی فه رمانی پی کراوه بیته قین و بلاوی بکاته وه، حق و به تال لیک جیا
 بکاته وه پیناسه یان بکا و بو مه ردو میان رون بکاته وه، به هیچ شیوه یه ک
 زه مانه سازی له گه ل فه سادو گومرایی نه کا، نه و راسپیژدراوه به وه ی
 بانگه وازی هه موو گه ل و نه ته وه یه ک بکا، به جوله که و مه سیحیشه وه بو ژیر
 ئالای ئیسلام، نه و فه رمانی پی کراوه په یامی خودا بگه یه نی به هه موو
 جیهان، باله پیناو نه و ده دا توشی ته نگ و چه له مه و ئاسته نگ و چورته میش
 ببی! په پره وو پروگرامی نه و ریبازی پيغهمبهری تی یه و شه قامه ری
 پيغهمبهرانی پیشوو بووه، نه و نه هج و پروگرامه ی نه و پته وو راست و
 ره وان و بی غه ل و غه شه. هه ر نه و هه لویست و ئاکارانه شن که جودا وازی
 ده خاته نیوان پيغهمبهرایه تی و سیاسه تمه داری یه وه، رابه رو سه رکرده
 نه ته وه یی یه کان له پيغهمبهره ره وان کراوه کان جیا ده کاته وه.

ئهم ده ست لیدان و په لامار دانه ی پيغهمبهر بوو سه ر جوله که کان
 ده رباره ی بیرو باوه رو ژیان و ره وشتیان بووه هو ی نه وه ی جوله که کان
 له به رامبهر ئیسلام و موسولمانان بوو ژین و هه لویستی بی لایه نی خو یان
 وه لا بنین و هه لویستی دژایه تی و دوژمنایه تی وه ربگرن، به نه ینی و به ناشکرا

دڑاہیہ تی خویان بہرامہر ئیسلا م رابگہیہنن، ئیتر ہاتنہ گۆرہپانی مہیدان و شمشیری دوژمنایہ تییان لہ کالان دہرکیشا .

بیگومان نووسہری جولہ کہ نژاد ئیسرائیل ولفنسون زور ژیرانہ و بہ ویژدانہ وہ ہؤکارہکانی دوژمنایہ تی و صیراعی نیوان ئیسلا م جولہ کہی شی کردونہ تہ وہو دہئی: (ئہ گہر تہ علیماتی پیغہ مہر لہ سنووری دڑاہیہ تی ئایینی بتپہرستی دا بوہستایہ و داوای لہ جولہ کہ کان نہ کردایہ، دان بہ پیغہ مہر ایہ تی ئہودا بنین، ہہرگیز نیزاع لہ نیوان جولہ کہ و موسولمانہ کان دا بہرپا نہ دہبوو، جولہ کہ کانیش بہ چاوی ریزو شکومہندی دہیانپوانی یہ پہپرہو پروگرامی پیغہ مہر و یارمہ تییان دہدا بہ مال و گیانیان، بو ئہ وہی بتپہرستی لہ ناو بہرن و بیرو باوہری پپرو پوچی بتپہرستی ریشہ کیش بکہن، بہ لام بہ مہرجیک پیغہ مہر تہ عہ روزی نہ کردایہ بو جولہ کہ کان و بو ئایینہ کیان، ہہروا بہ مہرجی ئہ وہی داوایان ئی نہکا ئیعتراف بہ ئایینی تازہ بکہن، چونکہ عہ قلییہ تی جولہ کایہ تی زور رھق و سہر سہختہ لہ بہرامہ بہر ہہرشتیک کہ بیہوئی لہ سہر ئایینی خوئی لایبہری، ہہرشتیکی پی ہہزم بکری ئہ وہی پی ہہزم نا کری داوای ئی بکری واز لہ ئایینی خوئی بیئی، بہ ہیچ شیوہ یہک ئامادہ نین دان بہ پیغہ مہر یئک دابننن کہ لہ نہ تہ وہی بہنی ئیسرائیل نہ بی^(۱۲۴) . لہ لایہ کی ترہوہ جولہ کہ کان رق و کینہ یان بہرامہر پیغہ مہر و موسولمانان و ئیسلا م پہرہی سہند، بہ تاییہ تی کاتیئک زانییان کومہ لئیک لہ عالم و زاناکانیان موسولمان بوون! کاتیئک بو یان دہرکہوت : کہ گہورہ پیاو و زانای بہ ناو بانگیان عہ بدوللای کوپی سہلام موسولمان بوو زوریان پی ناخوش بوو، رق و کینہ یان لہ پیغہ مہر و لہ ئیسلا م گہیشتہ تۆپہ لاک و خہشم و قینی شاراوہ یان سہری کردو لہ کول ہات، چونکہ ہہرگیز

^(۱۲۴) تاریخ اليهود في بلاد العرب ولفنسون ص ۱۲۳.

پڻيان وانہو مالمی وھکوو عہدولآیان ئیمان بیئو و شوین پیغمبر بکھوئ.^(۱۲۵) دژایہ تی و دوژمنایہ تی جولہ کھکان ھربہ وندہو نہ وستا سہرپیچی یاسای ئیسلام بکھن و ئی ی دور بکھونہو، بہ لکوو لہوہیان تیپہراندو گہیشتنہ ئاستیک بتپہرستییان بہ لاوہ باشتہ بی لہ خودا پەرستی موسولمانہ کان، تہ فضیلی موشریکھکانیان دہدا بہ سہر ئہو موسولمانانہ دا کھلہ بیرو باوہری یہ کتا پەرستی دا یہ کیان دہگرتہو، خالی ھاوہشیان ھہبوو لہ ترؤکردنی بت و صہنہم دا. بہ گویرہی عہقل و ا چاوہ پروانیان ئی دہکرا ئہوان ئہ گہر داوایان ئی بکرایہ رای خویان دہرپرئ ئایا ئایینی قورہیش کھبتپہرستی بوو باشتہ یان ئہو ئایینہی کھموحہمہد بانگہوازی بو دہکا ھہرچہندہ خیلاف و راجیانی زوریش لہ نیوان ئہوان موسولمانہ کان دا ھہبواہی، بہ گویرہی عہقل دہبواہی شایہدی بہ فہضل و گہورہی ئیسلام بدہن، ئایینی ئیسلام بہ گہورہترو باشتہ بزائن لہ ئایینی بتپہرستی عہربہ موشریکھکان وھئ دوژمنایہ تییان بو ئیسلام ریگہی ئہم شایہ تیہی ئی گرتن، بہ لکوو بہ پیچہوانہو شایہ تییان داو تہ فضیلی بتپہرستیان دا بہ سہر ئیسلام دا. ریوایہ تکرارہ کھقورہیشیہ کان بہ ئہو مالمہ جولہ کانہی کھدہیدہنی ئہوانیان کردبوو لہ مککہ گوت: ئہری جہماوہری زانایانی جولہ کھ ئیوہ خاوہنی یہ کھم نامہی ئاسمانین، ئاگاداری

^(۱۲۵) ژمارہی ئہو جولہ کانہی ئیمانیان بہ پیغمبر ھینا و ریزو شہرفی ھاوہلیہ تی پیغمبریان بہ دہست ھینا، (۳۹) سی و نو پیاو بوو، ناو ژینامہیان لہ کتیبہ کانی تاییہت بہ ژینامہی ھاوہلانی پیغمبر دا وھکوو کتیبی (الأصباة فی تمييز الصحابة - الاستيعاب فی معرفة الأصحاب (اسد الغابة) حياة الصحابة لیوسف کاند ھلوی) داھاتوہ ھہندیکیان لہ گہورہ گہورانی ھاوہلان دہژمیردرین، سہیری کتیبی (الصحابة والتابعون من اهل الکتاب) دانراوہ مجیب اللہ ندوی بکھ.

ئەو خيلاف و كيشه يەن كە ئيمە لە گەل موحه مەدا تى ى كە وتوين، پيمان
 بلين: ئايا ئاييىنى ئيمە حەقە يان ئاييىنى موحه مەدا؟ ھەموو تىكرا
 وتيان: ئاييىنى ئيوە لە ئاييىنى ئەو باشترە، ئيوە لانى حەقتان گرتووە. زانای
 بەويژدانى جولەكە نژاد د. ئيسرائيل ولفنسون بارى سەرنجى خوێ لەسەر
 ئەم روداوە دەردەبەري و دەلى: بەلام ئەوەى كە سەر زەنشتى جولەكەكانى
 لەسەر دەكرى و ئەوەى جيگای رەخنەى ھەموو خودا ناسيگە لەموسولمان و
 جولەكە وەكوو يەك، ئەو روداوەيە كە لەنيوان چەند كەسيكى جولەكە و
 قورەيشيە موشريكەكان دا روى دا، كە ئەو چەند كەسە جولەكە ئاييىنى
 بتيەرسى جولەكەيان بەسەر ئاييىنى ئيسلام دا پاساو داىەو، ئاييىنى
 موحه مەدا يان بەناحەق لەقەلەم داو ئاييىنى بتيەرسىيان بەحەق و راست
 دانا. دوكتور ولفنسون: پيوە دەروا تادەگاتە ئەوەى كە دەلى: پيوستيانى
 جەنگ پاساوى ئەوەى بۆ گەل و نەتەوكان دەستەبەر كردووە كە فرت و فيل
 درۆو دەلەسە و چاوو راو بەكار بيئن، پەنا بەرنە بەر ھەلس و كەوتى ناپراست
 بۆ سەر كەوتن بەسەر دوژمنان دا، بەلام ويپراى ئەمانە ھەموو لەسەر ئەو
 كۆمەلە جولەكەيە پيوست بوو كە خوڤيان نەخەنە ئەو ھەلە گەورەو و
 ئەو ھەندە خوڤيان گيل نەكەن و راستى پيخوست نەكەن، كە لەبەرەمبەر
 سەرائى قورەيشى بتيەرسى دا شايتەى ئەو بەدەن كە عيادەتى صەنەم و
 بتيەرسى باشترە لەيەكتا پەرسى و خودا ناسى لە ئيسلام دا. ھەرچەندە
 ئەو داننان بەحەقيقەت و راستى يەدا سەرى بكيشايتە بۆ ئەوەى
 قورەيشيەكان مەرامى ئەوان نەھيئەنە دى. چونكە نەتەو و ئيسرائيل ئەو
 نەتەو رەسەنە خاوەن ھەلوستەيە بەدریژاي سەدان سال ھەنگرى ئالای
 يەكتا پەرسى بوو لەجىهان دا، لەكاتيك دا نەتەوكانى دەورو بەرو
 ھاوسىيان ھەموو بتيەرسى بون، نەتەو و ئيسرائيل ئەو نەتەو يە

له چاخه جيا جيا كان دا به هوى سوربوونيان له سهر يه كتا په رستى توشى دهيان چورتم و دهر به دهرى و كوشتن و بپرین بوون، دهر كراون چه وسيندراونه وه، كوژراون نه زيهت و نار هه تى زور و زه بنديان چه شتووه، دهى دهبوايه نهو چه ند كه سه جوله كانهش كه چوونه مهككه و له گهل قوره يشييه كان وت و ويژيان كرد حه قيان بگوتايه، نه ده بوو به هيچ شيويه كه ريگا به خويان بدن ناوا حه حقيقت و راستى ژير پى بدن، نه ركى سهرشانيان بوو ژيان و گيان و مال و سامانيان بكر دايه ته قورباني له پيناو ريسوا كردنى موشريكه كان.^(١٢٦) بيگومان قورئان له نايه تيكي دا ناماز هى بهم هه لويسته ناجوانميرانه ي جوله كه كردوه و فهرموويه تى: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوَّلُوا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا. سورة النساء (٥١)﴾ واته: نه وه ناروانى بو نه وانه ي به شيكيان له كتيبي ناسمانى پى دراوه و تهورات ده خوينن، چون كلكه لقى بو موشريكه قوره يشييه كان دهكهن، بپوا به بت و صه نه م دهكهن، يارمه تى قوره يشييه كان دژى موسولمانه كان ددهن، هه مو پيداويستى يه كيان بو دابن دهكهن، شا يه تى به درويان بو ددهن، ده لين: موشريكه كانى قوره يش نايينه كيان راست ترو حه ق تره له نايين و ريبارى نه وانه ي ئيمانين به په يامى موحه ممد هيناوه. .).

١٢٦. گوراني قيبله له به يتوله قديسه وه بو كه عبه:

له سهره تاي نايينى ئيسلامه وه، هه مو فتره ي مهككى و ماويه كيش له مهدينه (شانزه مانگ) موسولمانه كان له نويژدا رويان دهكرده

^(١٢٦) اليهود في بلاد العرب ص ١٤٢.

بهیتولمه قَدِيس، پَنَغه مَبەر (دروزی غمراهی لَسَمرین) حەزی ئی بوو روگهی بگۆرد پَری بۆ که عبه، عه ره به موسولمانه کانیش هه ره زیان له وه بوو. چونکه ئەوان خۆشه ویستی که عبه و ریز ئی گرتنی مائی خودایان به شیروه خوار دبوو، خۆشه ویستی ئەو ماله پیروزه یان له ناخ دا روابوو، تیکه لی خوین و گوشتیان بو بوو، هیچ مالیکیان هیندهی که عبه به لاوه پیروز نه بوو، هه رگیز نه یان ده ویست روگهی ئیبراهیم و ئیسماعیل پا شگۆی بخه ن و رو بکه نه شوینیکی تر، روکردنه (بهیتولمه قَدِيس) یان به لاوه ناخۆش بوو، به لām چار نیه و فرمانی ئایینه فرمان به ردار بون، فرمانه و له خودا وه هاتوو ده بی پابه ندی بن، ئەوان جگه له ملکه چی بۆ فرمانی خودا هیچی تریان نه ده زانی، له ئاست فرمانی ئایین دا هیچ ره خنه یه کیان نه بوو جا پێیان خۆش بوایه یان نا. له گه ل داب و نه ریت یان گونجاو بوایه یان نا. جاکه خودا ده ری خست ئەوان به ته واوی ملکه چی فرمانی خودان و به راستی ته قواکارن، په روه رداگار ئاواتی دیرینیانی بۆ هیئانه دی و روگهی له بهیتولمه قَدِيسه وه بۆ گۆرین به که عبه. ^(۱۲۷) قورئانی پیروز له م باره وه ده فه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَوُوفٌ رَحِيمٌ. سورة البقرة (۱۴۳)﴾ ئیتر دوا ی نازلبونونی ئەم نایه ته پیروزه، موسولمانه کان رویان کرده که عبه و ئەو ماله پیروزه بوو به قیبله ی موسولمانان بۆ هه تا هه تایه، له هه رشوینیک بن له خودا په رستی دا- به تایبه تی له نوێژدا رو ده که نه لای که عبه.

^(۱۲۷) گۆردانی قیبله ریکه وتی سالی دووه می کۆچی کردوه.

ﷺ، ورده هیترش و پهلاماردانی قوره‌یش بۆ موسولمانه‌کان له‌مه‌دینه:

دواى ئه‌وه‌ى موسولمانه‌كان كۆچيان كرد بۆ مه‌دینه و تى یدا جیگیر بوون، قوره‌یشیه‌كان بۆ یان ده‌ركه‌وت كه‌پۆژ به‌پۆژ موسولمانه‌كان له‌بره‌وو گه‌شه‌كردن دان، پۆژانه هیزیان زیاد ده‌بێ و ئایینی پاکی ئیسلام به‌ناو خه‌لك دا بلاو ده‌بیته‌وه، ئیتر گه‌یشتنه ئه‌و قه‌ناعه‌ته ئه‌گه‌ر بارو دۆخه‌كه وابه‌روا جله‌وى روداوه‌كانیان له‌ده‌ست ده‌رده‌چێ و رۆژ دوا پۆژ زیاتر گلۆله‌یان ده‌كه‌ویتته لیژى، موسولمانه‌كانیش وه‌كوو گه‌نجیكى تازه پیگه‌یشتوو خۆى دا ده‌پژێرى و به‌ره‌و كامڵ بوون ده‌چێ و وایان لى‌دی به‌هیچ شتێك چاریان ناكه‌ن. ئیتر به‌ته‌واوى لى‌پران بۆ دژایه‌تیکردنى ئیسلام و موسولمانان، قۆلیان هه‌لمالى بۆ به‌گژدا چوونونی ئیسلام، له‌هه‌موو لایه‌كه‌وه پریان دانی، له‌هه‌مان كات دا په‌روه‌ردگار فه‌رمانى به‌ موسولمانه‌كان كرد كه‌دان به‌خویان دا بگرن و چاو پۆشى بکه‌ن، پێیان ده‌گوترا (كفوا ایدیكم و اقیموا الصلاه) ده‌ستى خۆتان بپاریزن و نوێژه‌كانتان به‌جێ بێنن، بۆ ئه‌وه‌ى ژبان و خۆشیه‌كانى به‌لایانه‌وه بێ بایه‌خ بێ و، به‌ئاسانى بتوانن تاعه‌تى خودا بکه‌ن و سه‌رپێچی نه‌فس و شه‌یتان بکه‌ن، به‌رژه‌وه‌ندى براى موسولمانیان پیش به‌رژه‌وه‌ندى خویان بخه‌ن.

ﷺ، ئیزندانی موسولمانه‌كان بۆ شه‌ركردن:

كاتى موسولمانه‌كان له‌مه‌دینه‌دا خویان گرت و به‌هیز بوون په‌روه‌ردگار ئیزنى ئه‌وه‌ى پێ دان: كه‌له‌گه‌ل موشریكه‌كان شه‌ر بکه‌ن، له‌وه پیش فه‌رمانیان پێ كرابوو دان به‌خویان دا بگرن شه‌ر نه‌كه‌ن، ئیستا ئیزنیان پێ دراوه كه‌له‌هه‌ر شوێنێك شه‌ریان به‌توشه‌وه بوو یان هه‌لى ده‌ست

وہ شانددیان بۆرہ خسا، شہر بکھن. ئوہ بوو ئہم ئایہ تہ نازل بوو: کہ دہ فرموی: ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾. سورة الحج (۳۹) ﴿﴾ ریگہ دراوہ بہو موسولمانانہی کہ شہریان دژ دہ کری دہستہ وہ سان دائہ نیشن، بہرہ نگاری دوزمن ببہوہو شہر بکھن، چونکہ ستہ میان لی کر اوہ، لہ مال و حالی خویان وہ دہر نارون، خودا پشتگیریان دہکا، بیگومان دہتوانی یا رمہ تییان بدا و بہسہر دوزمن دا سہریان بخا.

۴، دہستہی عہدوللای کوری جہش و غہزای ئہبواء:

لہدوای ئوہی پەرور دگار ریگہی ئوہی دا موسولمانہکان ہرکاتی ہلیان بۆرہ خسا دہست لہدوزمن بوہشینن، ئیتر پیغمبر (دروہی عہد لہسریں) دہستہو مہفرزہی لہموسولمانان ناردن بۆسہر ہندی ھوزو ھوبہی دہوروبہری مہدینہ، زۆربہی زوری ئو مہفرزہو دہستہ جہنگاوارانہ بہمہبہستی شہری راستہقینہ نہدہنیردان بہلکوو مہبہستہکہ خودہرخستن و ترس خستہ دلی موشریکہ عہربہ کان بوو، بۆئوہی گورج و گولی و شکومہندی موسولمانہکان دہربکہوی، ئیستا ئیمہ لیڑہدا باسی یہکی لہو مہفرزہو دہستہ جہنگاوارانہ دہکین: کہ پیغمبر (دروہی عہد لہسریں) ناردنی ئویش مہفرزہی عہدوللای کوری جہش بوو، بۆیہ باسی ئو مہفرزہیہ دہکین چونکہ دہربارہی ئہم مہفرزہیہ ئایہ تیکی قورئان نازل بووہ، ہر وہا پوشنایی دہخاتہ سہر ئوہ کہ قورئان زہمانہ سازی لہگہل موسولمانان ناکا، ئہگہر ہلہ یہکیان کرد یان سنووریان بہزاند چاپوشییان لی ناکا بہلکوو ئاگاداریان دہکاتہوہ، ئو قورئانہ تہرازویہکی دادوہری راستہقینہ یہ لہحوکم و پریاردان دا بہسہر ھموو گہل و نہتہوہو پیڑو چین و کوہلیک دا. دہی باخوینہر لہگہلمان بی بزانیں

سەرگوروشتهی ئەم مەفرەزەیه چۆن بوو؟ پیغمبەر (درویدی عەزیز لیسەری) مانگی رەجەبی سالی دووهمی کۆچی عەبدوللای کۆپی جەحشی ئەسەدی ناردو کۆمەلێکی لەکۆچکاران لەتەکیا نارد، نامەیهکی نووسی و دایە دەستی و فەرمانی پێ کرد کەهەلی نەپچرێ و سەیری نەکا تا دوو رۆژە پێ دەپەن ئەمجار سەیری بکا و چی تیدا نووسراوە تەنغیزی بکا و کەس لەهاوەلانی بەزۆر نەبا. چاکە دوو پۆژ رۆشت نامەکی هەلپچری تیدا نووسرابوو بپۆتا دەرگەیه (نەخلە) لەنیوان مەککە و طائف دا، لەوێ خۆتان مەلّاس بدەن و چاودیتری قورەیشییەکان بکەن، هەوالی ئەوانمان بۆ بنێرن..

چاکە عەبدوللّاسەیری نامەکی کرد وتی: من بەش بەحالی خۆم فەرمانبەر دارم و فەرمانی پیغمبەر جێ بەجێ دەکەم ئەمجار بەهاوەلانی گوت: پیغمبەر فەرمانی پێ کردوم کەپۆ بۆ ناوچە (نەخلە) چاودیتری جم و جۆلی قورەیشییەکان بکەم و بزەم چی دەکەن و خەریکی چین؟ ئەوەشی ئێ قەدەغە کردوم کەزۆرە مللی لەکەستان بکەم، هەرکەسێ دەیهوێ پلە ی شەهید بوون وەرگرێ و حەزی ئێ بە بالەتەکم دابی، ئەوەی ناشیهوێ بابگەریتەوه، بەلام من بەپێی فەرمانی پیغمبەر (درویدی عەزیز لیسەری) بەرەو پیش دەچم و ناگەریتەوه، ئیتەر عەبدوللّا بەرەو (نەخلە) رۆیی و هاوەلانی لەتەکیا بوون و کەسیان نەگەریتەوه، عەبدوللّا و هاوەلانی رۆشتن تاگەییشتنە (نەخلە) لەوێ خۆیان مەلّاس دا، کاروانیکی قورەیش بەکالایەکی زۆرەوه بەوێ دا تێپەری عەمری کۆپی ئەلحەضرە مییان تیدا بوو، چاکە قورەیشییەکان چاویان بەو مەفرەزە موسولمانە کەوت ترسیان ئێ نیشتن بەتایبەتی کەزۆر لییان نزیک بوون. . موسولمانەکان لەناو خۆیان دا کەوتنە مشت و مپ، کاتەکەش ریکەوتی دوا پۆژی مانگی رەجەبی دەکرد، (رەجب) ییش یەکەم مانگی قەدەغە کراوەکانە ئەو مانگانە ی شەر تییان دا یاساغە.

جا موسولمانه کان وتیان: ئەگەر ئیمە ئەمشەو دەستیان ئى ئەو شىئین ئەو دەگەنەو مەككەو لەکیسمان دەچن و دەستمان نایانگاتى، ئەگەر شەپیشیان لەگەل بکەین ئەو شەپکردنە کەمان ریکەوتى یەكئى لەو مانگانە دەکا کە شەپیان تیدا قەدەغەیه. لەمەو مەقۇ مەقۇیان ئى پەیدا بوو، سەرەتا ترسان هیرش بکەن، دواىى ورەیان بەر خۇداو بریاریان دا دەستیان ئى بوەشیئن. کینان بۇ کوژا لییان بکوژن، ئیتەر تاویان دایە چەکەکانیان و پەلاماریان دان.

واقیدی کوپى عەبدوللای تەمیمى تیریکی ئاراستەى عەمرى کوپى ئەلحەضرەمى کردو کوشتنى دو کەسیشیان ئى بەدیل گرتن کاروانە کەشیان کوئتپۆل کرد، ئەمجار عەبدوللای کوپى جەحشو هاوەلانى سەر بەرزانە گەرانەو بۇ مەدینە بەدوو دیل و کالای کاروانە کەشەو، جاکە بەو مەلەو چوئە لای پیغمبەر (دروودی عوایى لیسری) فەرمووی ئەو چیتان کردو؟ خۆمن پیم نەگوتبوون شەپ بکەن!! کاروان و دوو دیلە کەیان راگرت و پیغمبەر ئامادە نەبوو لییان وەر بگری، جاکە پیغمبەر (دروودی عوایى لیسری) ئەو رەخنەیهى ئاراستە کردن ئیتەر بەتەواوی دەستیان لەکراس هاتەدەر و گومانیان برد: کە مەلویران بوون، لە هەمان کات دا برا موسولمانەکانى تریان کەوتنە سەر زەنشت کردنیان و پییان دەگوتن بۇ چى لەقسەى پیغمبەر (دروودی عوایى لیسری) دەرچون؟! قورەیشییە موشریکەکانیش گەزافیان کیشاو کەوتنە پەرو پاگەندەى جوړاو جوړو وتیان: موخەمەدو هاوەلانى ریزی مانگە قەدەغە کراوەکانیان شکاندو، خوینیان تیدا رشتوو، ئیتەر پەرەردگار لەم بارەو ئەم ئایەتەى نازل کرد کە دەفەرموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ. سورة البقرة (۲۱۷)﴾ پرسىارت ئى دەکەن دەر بارەى مانگە

قدهغه کراوه کان له روی چونیتهی شهر کردن تییدا، بلئی: شهر کردن تییان دا تاوانی گه وره یه، لادانه له ریباری نایینی خودا، برپوا نه بوونه به خودا به مزگه وتی که عبه، به لام وده رنانی موسولمانان له مه که لای خودا له و تاوانه گه وره تره. نانه وهی فیتنه و ئاشوبیش له کوشتن گه وره تره.^(۱۲۸) ئیبنو لقه ییمی نه لجه وزی له کتیبی (زاد المعادا) ده لئی: مه به ست له نایه ته که نه وه یه په روه ردگار برپارو حوکی خوی له نیوان خوشه ویستانی خوی و دوزمنانی دا راگیانند، خوشه ویسته کانی له و کاره دا بی تاوان دهرنه کرد، نه وهی راگیانند: که نه وان له نه نجامدانی نه و شهره ی کردیان له مانگی قدهغه کراودا تاوانیکی گه وره بوو، به لام له هه مان کات دا تاوانی نه و هه لویست و بیرو باوه رهی موشریکه کان ده نیوینن و له سه ری به رده وامن له نه نجامدانی شهره له مانگه قدهغه کراوه کان دا گه وره تره، نه وان شایانی سه رزه نشت و توله لی ستاندن و سزادانن، به تایبه تی که موسولمانه کان له شهره کردنه کیان دا جوړه ته ئولیکیان کردوه، یان بلین جوړه ته قصیر و که مته رخنه مییه کیان لی

^(۱۲۸) جه ماوهری زانایانی ئیسلام و شهر عزانان پییان وایه نایه تی (یسئلونک عن الشهر الحرام..... الآية) نه سخ کراوه ته وه به نایه تی سوره تی به رائه که ده فهرموئی: ﴿لَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ... الآية﴾ هه روه ها به نایه تی: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً...﴾ پرسیار له سه عیدی کوپی نه لموسه ییه ب کرا نایا دروسته موسولمانان له مانگه قدهغه کراوه کان دا شهره له گه ل کافرو موشریکه کان بکه ن؟ فهرمووی به لئی. له هیچ کتیبیکی میژوو سیره دا نه مان دیوه برپارو راگیانندی که له سه ر کردایه تی ئیسلامی یه وه، له کوشکی خه لافه ت و مه رکه زی فرمانپه وایی یه وه دهرچووبی بو فرماندهی هیژیکی ئیسلامی که شهره رابگری له بهر نه وهی کاته کانی (اشهر الحرم) ه مانگه قدهغه کراوه کانه .

رودراوه، ئه‌وه‌ش خودا لێیان خوش ده‌بی چونکه یه‌کتا په‌رست و ته‌قواکارن، له‌ته‌ك پیغه‌مبه‌ر دا له‌پیناو ره‌زامه‌ندی خودا دا كوچیان كردوه، وازیان له‌ زیدو نیشتمانی خویان هیناوه‌ مال و سامانی خویان جی هینشتووه. پیغه‌مبه‌ر (درووی عوای لسه‌ری) بۆ خوی سه‌ره‌پرشتی غه‌زای ئه‌بوائی كرد ئه‌و غه‌زایه‌ یه‌كه‌م غه‌زا بووه‌ پیغه‌مبه‌ر (درووی عوای لسه‌ری) بۆ خوی سه‌ره‌پرشتی كردوه، له‌و‌غه‌زایه‌ دا توشی هیچ ناخوشی و چورتمیك نه‌هات و به‌سه‌ر به‌رزی گه‌پرایه‌وه، ئه‌مجار به‌شوین ئه‌وه‌دا چه‌ندان غه‌زاو په‌لاماردانی دوژمن له‌لایه‌ن موسوڵمانه‌كانه‌وه‌ روی دا. به‌جۆریك كه‌موشریكه‌كان به‌ته‌واوی ته‌نگه‌ تاو بون و چه‌راسانیان هه‌لگیرا.

ج، واجب بوونی پۆژوی مانگی ره‌مه‌زان:

هه‌ر له‌سائی دووه‌می كوچی دا پۆژوی مانگی ره‌مه‌زان فه‌رزكرا، ئه‌مه‌ش دواي ئه‌وه‌ی بیرو باوه‌ری ئیسلامی به‌ته‌واوی له‌دئی موسوڵمانه‌كان دا چه‌سپاو له‌گه‌ل نوێژ كردن راهاتن و وه‌گه‌ری بوون، فه‌رمانیان پئی كرا كه‌خۆ ناماده‌ بکه‌ن و بۆ وه‌رگرتنی ئه‌و حوكمه‌ شه‌رعیانه‌ به‌دلفراوانی یه‌وه‌ به‌ره‌و پیری فه‌رمانی په‌روه‌ردگار بچن. ئیترايه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾. سورة البقرة (١٨٣). هه‌روه‌ها ئایه‌تی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِّنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾. سورة البقرة (١٨٥).

جهنگی به درى يه کالاکه ره وه سالى دووه مى کوچی:

۱. گرنگی شه‌ری به‌در:

له مانگی ره مه‌زانی سالی دووه‌می کوچی دا شه‌ری به‌در روی دا، ئەم شه‌ره شه‌ریکی یه کالاکه ره وه بوو دوا پوژو ئاکامی نه‌ته‌وه‌ی موسولمان و ئاکامی بانگه وازی ئیسلامی ده‌ستنیشان کرد... به‌ئکوو ئاکامی مه‌عنه‌وی مروّقایه‌تیشی دیاری کرد، خالی وه‌رچه‌خان بوو، بناغه‌ی هه‌موو سه‌رکه‌وتنه سه‌ره‌کییه‌کانی ئیسلام بوو له‌دژی کوفر. هه‌رچی سه‌رکه‌وتن و رزگار کردنی ولات و گهل و نه‌ته‌وه‌کان که له‌وه‌دوا رویان دا، هه‌رحکومه‌ت و فه‌رمانه‌روایه‌کی ئیسلامی که له‌وه‌دوا دامه‌زنان هه‌موویان قه‌رزداري سه‌رکه‌وتنی شکومه‌ندی گوپه‌پانی به‌درن، بۆیه په‌روه‌وردگار ناوی ئەو شه‌ره‌ی ناوه‌ روژی جیاکه‌ره‌وه (یوم الفرقان) ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ الْجَمْعَانِ﴾ (۴۱) سورة الأنفال.

سه‌رگوروشته‌ی ئەم شه‌ره ئەوه بوو پیغه‌مبه‌ر (درویدی ع‌رای لسه‌ری) هه‌والی پی گه‌یی که ئەبو سه‌فیانی کوپی حه‌رب له‌شامه‌وه به‌کاروانیکی زۆرو کالای به‌نرخ‌ی جوړاو جوړه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه بۆ مه‌ککه، زۆربه‌ی سه‌روه‌ت و سامانی قوره‌یشیییه‌کان له‌و کاروانه‌دایه، شه‌ری نیوان موسولمانان و موشریکه‌کان هه‌لگیرسا بوو، قوپه‌یشیییه‌کان هه‌رچی بۆیان بکرایه دژی ئیسلام ئەنجامیان ده‌دا، تابۆیان بکرایه خه‌لکیان له‌ئیسلام ده‌گیرایه‌وه، له‌مپه‌رو ئاسته‌نگی جوړاو جوړیان له‌به‌رده‌م بانگه‌وازی ئیسلامی و موسولمانان داده‌نان. مال و سامانی خو‌یان و هی‌زو توانایان و چه‌ک و وزه‌یان له‌دژی ئیسلام خه‌رج ده‌کرد. هه‌رچی له‌توانایان دا بوايه بۆ دژایه‌تی ئیسلام ئەنجامیان ده‌دا،

هه ندى جار مه فرزه و دهسته يان دهگه يشتنه دهوړو بهرى مه دينه و باغو له وړگاکاني، جا که پيغه مېهر (دروږى عمرى لسبرين) بيستى که ئه بو سه فيان له شامه وه به کاروانه که وه دهگه پيټه وه و خوى سه روکاري کاروانه که دهکا. له سه ريکي تره وه ئه بو سه فيان دوژمنيکي سه رسه ختي ئيسلام و موسولمانان بو، بويه پيغه مېهر خه لکي هه لئا بو ئه وهى خويان ناماده بکه ن بړون پيشي کاروانه که بگرن و نه هيئن بگاته مه که و روتيان بکه ن و کاروانچيه کانيش به ديل بگرن. به لام خه لکيکي زور به پير بانگه وازي يه که وه نه چوون، چونکه مه وزوعه که نه فير عام نه بوو به لکوو گرتني کاروانه که بوو.

ئو بو سه فيان هه والي ئه وهى پي گهي: که پيغه مېهر (دروږى عمرى لسبرين) به هيژيکه وه له مه دينه ده رکه و تووه بو دست به سه را گرتني کاروانه که، ئيتر هاواري نارد بو مه که که که تازووه به هانا يه وه بيئ و پاريزگاري بکه ن و نه هيئن موسولمانه کان زه فريان پي بهرن. هاواري که گه يشته مه که و قوره يشييه کان زور به وه ته نگه تاو بوون و به لايانه وه سوکايه تي پيکردن بو، که موسولمانه کان پيکيشي ئه وه بکه ن کارواني ئه وان روت بکه ن، بويه خيرا له شکرکي گه وريان پيکه وه نا به په له به هاواري کاروانه که وه هاتن، هيچ کام له پياو ماقولانيشيان دوا نه که و تن، هوژه عه ربه کاني تريش لييان کوښونه وه، هيچ که س له تيره و به ربه بابه کاني قوره يش به ده گمه ن نه بي دوا نه که و ت، هه موويان به رقي و کينه وه هاتبوون و داخ له دل و رق هه لساو!!

ه، به پيره وه چووني نه نصاره کان و خويه ختکردن و ناماده باشيان بو جهنگ!!

کاتيک هه والي له شکر کيشي قوره يشييه کان به و شيوه به پيغه مېهر (دروږى عمرى لسبرين) گه ييشت، راويژي به هاوه لان کرد ناخو چي بکه ن، له م

راویژەشی مەبەستی ئەنصارەکان بوو، چونکە ئەوان پەیمانیان داوویە کە وەک خۆیان ئەویش بپاریزن، جاکە عەزەمی دەرچوونی کرد لە مەدینە و یستی بزانی ئاخۆ هەلۆیستی هاوێلانێ چۆنە، کۆچکەرەکان رای خۆیان دەربری و هەلۆیستیان مەردانە بوو، پیغەمبەر (درووی عەزەلەسەری) جاریکی تر راویژی پیکردنەو و ئەوانیش هەلۆیستی خۆیان دووبارە کردەو، بۆسییەمجار راویژی ئاراستە کردنەو و ئەنصارەکان تیگەیشتن کە پیغەمبەر مەبەستی ئەوانەو دەیهوێ هەلۆیستی ئەوانی بۆ دەر بکەوێ. ئیتر سەعدی کوپی مەعاز هەلسایە سەر پێ و وتی: ئەی پیغەمبەری خودا وادیارە مەبەستت ئیمەیه و دەتەوێ دەم و دوی ئیمە تاقی بکەیهو؟ وادیارە ترسی ئەوەت هەیه ئەنصارەکان بە مافی خۆیان بزانت دەستت ئی بەردەن و پشتگیری نەکن، مەگەر لەناو مائی خۆیان دا بێ؟! ئەی پیغەمبەری خودا من بەزمانی یاریدەدەرەنەو و عەرزت دەکەم و لەجیاتی ئەوان وەلامت دەدەمەو، بڕۆ بۆ کوێ دەچی بچۆ، ئیمە لەخەمەتت داین، لەگەڵ کێ پەيوەندی دەبەستی لەگەڵ کێ دوژمنایەتی دەکەیت. ئیمە لەگەڵت داین، لەمال و سامانی ئیمە چی وەلادەنێ ی بۆ بەرژەوێندی ئایین سەر پشک بە، چیمان دەدەیه ئیمە رازین، دڵنیابە ئەوەی لیمان وەردەگری لەلامان خۆشەوێست ترە لەوەی بۆ مان جێ دێلێ، هەرچی فەرمانمان پێ دەکەیت ئیمە گوێ لەمشت و فەرمانبەر دارین، رامان لەگەڵ رای تۆیە، هەرچی بفەرموی جێ بەجێ ی دەکەین، سویندم بەخودا ئەگەر بەرەو پیش بڕۆی تادەگەیه بەلەخانە ی غومدان^(١٢٩) ئیمە لەخەمەتت داین و هەنگاویک لیّت دوا ناکەوین، سویندم بەخودا ئەگەر پیشمان بکەوێ بۆ ناو دەریا لەگەڵت دا خۆی تی فەری دەدەین.

(١٢٩) غومدان: بەلەخانەیه که لەصەنعای یەمەن بارەگای پاشاکانیان بوو.

میقدادیش وتی: ئیمه وهکوه قهومی موسا ناکهین بلین ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ﴾ برۆ توو خودا کهت شهر بکهن ئیمه لیڤه دانیشتونین و چاوه پیری ی سهره نجام دهکین. به لکوه ئیمه له گهلت ده بین و له راست و له چه پته وه، له پیش و دواته وه شهر دهکین و ده جهنگین. جاکه پیغه مبهه (درویدی عوای لسهین) ئهم وتانه ی گوئی لی بوون روخساری گه شایه وه، فهرمووی برۆن سهرکه وتن بو ئیمه یه موژده بی. ^(۱۳۰)

۴، کی برکی گهنج و لاوه موسولمانه کان بو به شداریکردن و شههید بوون:

کاتیک موسولمانه کان رویان له بهدر کردو سوپایان به پئی کهوت، کوپه لاویک که ناوی عومهیری کوپی ئه بووه قاص بوو له ته مهنی شانزه سالی دابوو، له گه ل سوپاکه ده رکه وتبوو ده ترسا پیغه مبهه (درویدی عوای لسهین) نه هیلی بجی بو غهزا له بهرئه وهی ته مهنی که مه، دهیه ویست خو په نابدا و کهس نه یبینی، برا گه وره کهی که سه عدی کوپی ئه بوو قاص بوو لی ی پرسى ئه وه بو واخوت دهشاریه وه؟ وتی: ده ترسم پیغه مبهه (درویدی عوای لسهین) بمگه پرنیته وه، له کاتیک دا پیم خوشه به شدارى بکه م به لکوه خودا شههید بوونم به نسیب بکا، هه رواش بوو، پیغه مبهه (درویدی عوای لسهین) ویستی بیگه پرنیته وه چونکه نه بو بوه پیاو ئیتر عومهیر گریا، پیغه مبهه به زهیی پیدا هاته وه و ریگه ی پیدا که له گه لیان بجی بو ئه و شه ره. له و غهزایه دا شههید بوو. ^(۱۳۱)

^(۱۳۰) زادا المعاد ج ۱/ ۳۴۲-۳۴۳، سیره ابن هشام ج ۱/ ۶۱۴ بوخاری له ته فسیری نایه تی ﴿إِذْ تَسْتَفِئُونَ رَبَّكُمْ لَأَسْتَجَابَ لَكُمْ﴾ موسلیم له (باب غزوة بدر) دا.
^(۱۳۱) اسد الغابة ۱۴۸/۴.

۸، جياوازی نيتوان موسولمانه كان و موشريكه كان له ژماره و كه ره سه ي جهنگ دا

پيغهمبهر (درودی عروای لسمین) به په له له گهل (۳۱۳) سیئصه دو سیانزه
جهنگاوهردا له مه دینه وه بهر وروی کافره کان بهر پی كهوت، ته نها دوو ئه سپ
سواریان له گهل بوو، حه فتا حوشتریان پی بوو، دوو دووسئ سی به نوره
سواری حوشتره کان ده بوون، فه رقی سه ربازو ئه فسه نه بوو، جياوازی نيتوان
سه رکرده و نه فه ری ئاسایی نه بوو، له و له شکرده ا پیغهمبهر (درودی عروای لسمین)
وه کوو سه رکرده ی له شکر ئاماده بوو، ئه بو به کرو عومه رو گه وره هاوه لانی
تیدا بوون ئالای سوپا درایه مه صعه بی کوپی عومه یر ئالای کوچکه ران
درایه عه لی ئه بو طالیب، ئالای یاریده ده ران درایه سه عدی کوپی مه عاذ.

کاتی ئه بو سه فیان بوی ده رکه وت که موسولمانه کان له مه دینه
به مه به سستی گرتنی کاروانه که ی وده ر که وتوون، ریگاکه ی خوی گوپی و
خوار بووه بۆ که نارده ریا و له ویوه تیپه ری و کاروانه که ی رزگاری بوو،
ئه مجار نامه ی نووسی بۆ قوره یشییه کان که بگه ریئنه وه، بوی نووسی بوون
که هو ی ده رچوونی ئیوه له مه که به مه به سستی پاراستنی کاروانه که بوو، ئه و
کاروانه که به سه لامه تی رزگاری بوو ئیتر وابه شه بگه ریئنه وه، له شکری
قوره یش ویستیان بگه ریئنه وه، به لام ئه بو جه هل وتی: نه خه یر هه روا
به ئاسانی ناگه ری ینه وه، شه ر ده که ین، ده بی ده رسیکی وا به موچه ممه دو
هاوه لانی بده ین جاریکی تر خه یالی له م جوړه نه که ن!!

ژماره ی سوپای قوره یش هه زارو شتیك بوون هه موو پیوا
ماقول وجهنگاوهره ناوداره کانیا و سوار چاکه کانیا و هاتبوون، پیغهمبهر
(درودی عروای لسمین) پوی کرده هاوه لان و فه رمووی ئه وه مه که یه هه موو خو شه
ویسته کانی خوی بۆ ئیوه نارده وه.

۴. موسولمانه کان راویژ ده کهن:

قورده شیهه کان به قسه ی نه بو سه فیانیان نه کرد پهره یان به پیشره وی
خویان دا تا له لایه کی دۆلی به دره وه له شکر به زیان کرد،
موسولمانه کانیش له لایه کی تری دۆلی به دره وه له شکر خویان دامه زراند.
حبابی کوپی مونذیر هات وتی: ئه ی پیغمبه ری خودا! ئایا ئه م شوینه ی
که واین تی یدا، شوینی که خودا فرمانی پی کردوی ئی ی بین، بۆمان نیه
به ره و پیشتر بچین یان به ره و دواوه بگه ری ینه وه، یان ئه وه رای خۆته و شه ر
فرت و فیله؟! پیغمبه ر (فرودی عروای لسه رین) فرموی به خهیر ئه مه رای خۆمه و شه ر
فیل و پلانه، وتی: ده سا ئه ی پیغمبه ری خودا! ئه م شوینه به که لکی
له شکر به زی ئیمی نایه، شوینی کی تری ده ست نیشان کرد بۆ شه ر تیدا
کردن گونجاو بوو، پیغمبه ر (فرودی عروای لسه رین) فرموی: رایه که ت په سه نده و
مه نسا، هاوه لانی له ته کی دا راست بوونه وه، هاتنه خوار ئاوه که و خویان
تیدا له مه کوذا. . .

هیشتا شه و به شیکی مابوو پیغمبه رو هاوه لانی خویان گه یانده
ئاوه که و چه وزی پیو یستیان تیدا دروست کردن، پیغمبه ر (فرودی عروای لسه رین)
ناوی خواردنه وه ی له کافره کان قه ده غه نه کرد، هه رچی یان به اتایه بۆ ئاو
خواردنه وه ری که یان ئی نه ده گرت. ئیتر ئه و شه وه به قودره تی خودا بارانیکی
به خور باری، ئه م بارانه بوو به کی شه و چورتم بۆ کافره کان و نه یان توانی
پیشره وی بکه ن، بۆ موسولمانه بوو به رحمه ت و زه وییه که ی په ستاوته وه و
قا چیان له سه ری وه ستاو هۆیه ک بوو له هۆیه کانی سه رکه وتن، دلایان ئارامی
گرت و دله راو کییان نه ما، په ره ردگار له م باره وه ده فرموی: ﴿وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَ كُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ
بِهِ أَقْدَامَكُمْ﴾. سورة الأنفال (۱۱).

۱۸۶، پيغهامبره سهرکرده:

بيگومان چه زړه تي موحه ممد پيش هموو شتيك پيغهامبره بوو،
 پيغهامبره رايه تيه كه ي سهرچاوه ي هموو ئيلهام و ليواني و پسپوريه كي بوو،
 له م عه زايه دا به ته واوي ليها تووي و ليواني پيغهامبره (دورود عروى لسرين) له بواوي
 سهركر دايه تي كردنى سوپا دا به دهر كه وت، وپراي په يامه پيروزه گه وره كه ي
 كه بنه ماي هموو ئيلهام و هيدا يه تيك بوو، له م جهنگه دا دهر كه وت: كه
 پيغهامبره (دورود عروى لسرين) چند ليان و كارامه يه له بهر يوه بردنى سوپا و سهر
 كارى كردنى و پر كردنه و ه ي بوشايي ناوسوپا و كون و كه له بهر گرتن
 له دوژمن و پوچهل كردنه و ه ي هيرش و په لاماردانه كانى هروه ها مه زنده
 كردنى راست و دروستى بو هيرى شهر كه رى دوژمن و ژماره ي
 جهنگاوهرانى و شويى دامه زرانى، هم لايه نه به وردى له كتيببه كانى سيره دا
 رون كراونه وه،^(۱۳۲)

۱۸۷، خوناماده كردن بو جهنگ:

پيغهامبره (دورود عروى لسرين) كه پريك (كوخته) يه كي بو خوى له سهر
 ته پولاكه يه ك بنيات نا بو نه و ه ي لييه وه چاوديري شهر كه بكا، به ناو شويى
 شهر كه كه دا گه راو به تاقى كرده وه، يه كه يه كه ده ست نيشانى شويى
 كوژرانى سهرانى قوره يشى كرد، فهرمووى: خودا چه ز بكا نه مه شويى
 كوژرانى فلانه، نه و شويى له خوين داگه وزانى فيساره، نه مه شويى

^(۱۳۲) هر كه سى بيه وى به دورو دريژى نه و لايه نانه بزاني بابگه رپته وه بو كتيبى (حديث
 الدفاع) دانراوى ليوا موحه ممد نه كبر خان سهركرده ي سوپاى پاكستان له نوردو.
 هروا كتيبى (الرسول القائد) دانراوى ليوا روكن خانه نشين مه حمود شيت خه طاب
 سهركرده يه كي سوپاى عيراق.

رمبانی قلتانہ. چونی فہرموو، ئاوا سہرانی قورہیش لہو شوینانہدا کوژران کہ موشریکہکان دہرکەوتن و ہەردو لەشکر یەکتریان بینی، پیغەمبەر (ہروردی عوای لیسری) کہوتە دوعاکردن و پارانەوہ، دەیفەرموو: خودایە! ئەوہ قورہیشن بەہەموو ھیزو توانایانەوہ، بەلەخۆبایی بون و لوتبەرزییەوہ ھاتون شەپ لەگەڵ ئایینی تو دەکەن، پیغەمبەرکەت بەدرۆ دەخەنەوہ..

ئەو شەوہی بۆ بەیانی شەپکە روی دا شەوی ھەینی بوو حەقدەہی مانگی رەمەزان بوو، کہ پۆژ بووہ ھەر دوو لەشکر بەرامبەر یەک وەستان، قورہیش ھەموو ھیزو توانای خۆیان ئامادە کرد. (١٣٣)

٨، پارانەوہو نوزانەوہو دوعاکردنی پیغەمبەر (ہروردی عوای لیسری): -

پیغەمبەر (ہروردی عوای لیسری) کہ موسوڵمانەکانی ئامادە کردو ھەموو شوین و سەنگەری خۆی گرت و ئامادەہی جەنگ بوون ئەمجار گەرایەوہ بۆ ژێر کہ پرە (کوختە) کہی خۆی و چووہ ناوی، ئەبو بەکریشی لەگەڵ دابوو، ئیتەر پیغەمبەر (ہروردی عوای لیسری) دەستی کرد بە پارانەوہو لالانەوہو دوعاکردن، بۆ سەرکەوتنی موسوڵمانان. بیگومان پیغەمبەر (ہروردی عوای لیسری) دەیزانی ئەگەر موسوڵمانەکان بە پشتیوانی ھیزو توانای خۆیان شەپ بکەن دەرەقەتی کافرەکان نایەن، چونکہ ھیزەکان تابلێ ی نابەرانبەر بوون، موسوڵمانەکان کەم و بێ چەک و کەرەسەہی شەپ، قورہیشیەکان زۆرو پەر چەک و تەیار، ئاشکراشە ھەرکاتێ ھیزیکی زەعیف لەگەڵ ھیزیکی زۆرو پەر چەک دا جەنگ بکەن، ھیزە زەعیفە کہ تێ شکاوە!

(١٣٣) زاد المعاد ج ١/ ٣٤٣-٣٤٤.

چا که پیغمبر هردو هیزه که ی بینن، لایه نی موسولمانه کان و لایه نی
 قورده شیییه کان، لای مه علوم بوو که دوو هیزه که نابهران بهرن، ئیتر
 قورسای یه کی پته وی خسته تایی موسولمانه کانه وه، بهروالت
 کیسه که یانی هیئیه وه تایم، ئیتر هاواری کرده ئه و خودایه ی که که س
 ناتوانی بریاری هلبوه شینیتته وه، حوکم و قهضای رت ناکریتته وه، (وما
 النصر الا من عند الله) شه فاعه تی کرد، پارایه وه بو ئه وه ی هیزی که می
 موسولمانان سهربخا، پشتیوانی له شکری ژماره که م و بی که ره سه بکا،
 دهستی بهرز کرده وه بو ئاسمان و دهیفرموو: (اللهم ان تهلك هذه العصابة
 لاتعبد بعدها في الارض) خودایه! نه گهر یارمه تی ئه م کومه له موسولمانه
 نه ده ی له وه به و لا وه له زه وی دا په رستشت بو ناکری. ئیتر دهستی کرد
 به نوزانه وه و هاوار کردن له خوداو دهیگوت: (اللهم انجزنی ما وعدتني اللهم
 نصرک!) خودایه ئه وه ی واده ت پیداوم بوم جی به جی بکه، خودایه یارمه تی
 تومن دهوی و چاوه پروانی نه وه یین. هیئده ی دهست بهرز کرده وه تاریدا که ی
 له سر شانی که و ته خواره وه، نه بو به کریش له لایه وه بوو دلنه وایی ده کردو
 به زه یی پیدا ده هاته وه چونکه پیغمبر (درودی عرای لسمین) ئیجگار زور لایه وه و
 نوزایه وه و کروزایه وه و دوعای کرد.

۸۱، پیناسه یه کی ورد بو موسولمانان و دیاریکردنی رۆیان له ژیان دا:

بیگومان پیغمبر (درودی عرای لسمین) دوعاو پارانه وه ی بو ئه و کومه له
 موسولمانه کرد له وکاته چاره نووس سازه دا به و وته کورت و پرمانایه ی
 که بتمان به خو و پارایی و نارامگرتن و هژاری شان به شانی یه ک پیکه وه
 گری دابوو، به راستی وته که ی به پیزی وردترین پیناسه بوو بو نه نه ته وه ی

موسولمان، باشتین دیاریکردنی سنوورو رۆل و پایه‌ی موسولمانان بوو له‌ناو گه‌لان دا، نرخ و پیزی له‌جیهان دا درخستن، قایم و قۆلی سه‌نگه‌ریانی چه‌سپاند، ئه‌ویش بانگه‌وازی بۆ ریبازی خوداو دلسۆزی به‌رامبه‌ر ئایین و به‌ندایه‌تیکردنی راستالانه‌ بۆ خودا^(۱۲۴) بیگومان ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ سه‌رنج راکیشیه‌ی که‌ هه‌موو ئه‌زمونیکی رواله‌تی مرۆقانه‌ی پوچ کرده‌وه، راستی ئه‌و وته‌یه‌ی پیغه‌مبه‌رو وردی پیناسه‌که‌ی چه‌سپاند، له‌راستی دا وینه‌ کیشانیکی پراو پری بئ غه‌ل و غه‌ش بوو بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام.

پاشان پیغه‌مبه‌ر هاته‌وه‌ لای هاوه‌لانی و هه‌لینان بۆ شه‌پرکردن، عوتبه‌ی کوپی ره‌بیعه‌ و شه‌یبه‌ی برایی و وه‌لیدی کوپی هاتنه‌ مه‌یدان، له‌نیوان هه‌ردو له‌شکره‌که‌ وه‌ستان داوای ئه‌وه‌یان کرد سئ که‌س له‌موسولمانه‌کان بۆیان بچه‌ مه‌یدان، سئ گه‌نجی ئه‌نصاری بۆیان چوونه‌ مه‌یدان، وتیان: ئیوه‌ کی؟ وتیان کۆمه‌لیکین له‌یاریده‌ ده‌ران، وتیان: ئیمه‌ ئیشمان به‌ئیه‌ نیه‌، ده‌مانه‌وئ هاوشانی خۆمان بێته‌ مه‌یدانمان له‌خزم و که‌س و کاری خۆمان بابینه‌ گوپه‌پان بۆ مان، پیغه‌مبه‌ر (هروندی عوای لسه‌رین) فه‌رمووی: ئه‌ی عوبه‌یده‌ی کوپی (الحارث) ی کوپی (عبدالمطلب) ی کوپی عه‌بدی مه‌ناف هه‌سته‌ بچۆره‌ مه‌یدان، هه‌سته‌ حه‌مزه‌ برۆره‌ مه‌یدان، عه‌لی هه‌لسه‌ بچۆره‌ مه‌یدان، جاکه‌ ئه‌م سئ پاله‌وانه‌ موسولمانه‌ چوونه‌ مه‌یدان، کوپانی ره‌بیعه‌ وتیان: هاوشانی خۆمان، عوبه‌یده‌ که‌له‌ هه‌موانیان به‌ته‌مه‌ن تر بوو، له‌گژ

^(۱۲۴) له‌حه‌دیثی سه‌حیح دا له‌ عومهری کوپی خه‌تا به‌وه‌ ریه‌ویه‌تکراوه‌ ده‌فه‌رموئ که‌پۆژی به‌دره‌ات، پیغه‌مبه‌رو سیسه‌دو نۆزده‌ له‌هاوه‌لانی له‌شکر به‌زییان کرد پیغه‌مبه‌ر (هروندی عوای لسه‌رین) روی کرده‌ پۆگه‌و ده‌ستی به‌رزکردنه‌وه‌ و که‌وته‌ پارانه‌وه‌ و لالانه‌وه‌ ده‌یفه‌رموو (اللهم انجزنی ماوعدتنی اللهم آت ماوعدتنی، اللهم ان تهلك هذه العصابة من اهل السلام لاتعبد فی الارض) (باب الامداد بالملائكة فی غزوة بدر)

عوتبه راجو، حمزه كهوته ويزه شهبه كوپى ره بعه، عهلى كوپى ئه بو طالبيش كهوته زورانبازي له گهل وه لیدی كوپى عوتبه. حمزه و عهلى زو به رامبه ره كانى خويان كهله پارچه كردن و له ناویان بردن، به لام عوبه یده و عوتبه ماوه یه كه تریان هیناو برد یه كه ی دو برینیان لیكتر كرد بوون، ئه مجار حه سزو عهلى به شمشیره كانیان هلمه تیان برده سهر عوتبه و كوشتیان، عوبه یده یان به برینداری له مه یدان برده دهر و پاش ماوه یك گیانی دهر چوو شه ید بوو. ئه مجار هه ردولا به ره و روی یه كتر هاتن و لیك نزیك بوونه وه، كافر هكان زیاتر هاتنه پیشه وه، پیغه مبهس (درووی عروای لمسه ی)

فهرمووی برۆن بو به هه شتیك پانتایی یه كه ی به قه ی پانتایی ئاسمانه كان و زهوییه!!

ه، یه كه م شه یدی به در:

عومه یری كوپى (الحمام) ی ئه نصاری وتی: ئه ی پیغه مبهری خودا فهرمووت: (به هه شتیك پانتایی یه كه ی به قه ی ئاسمانه كان و زهوی یه؟) فهرمووی به ئی: وتی: (به خبه خ) ئه ی پیغه مبهری خودا، وتی: چی وای لی كردی وشه ی (به خ به خ) بللی ی؟ وتی: ئه ی پیغه مبهری خودا سویندم به خودا حه زده كه م له ئه هلی به هه شت بم، فهرمووی تو له ئه هلی به هه شتی، هه ندی خورمای له هه مبانه كه ی خو ی دهر هینان بو ئه وه ی بیانخوا، ده سستی كرد به خواردنیان پاشان وتی: به خوا تامن ئه م خورمایانه ده خوم زوری پی ده چی، ئیتر خیرا خورماكانی فپی دان و كهوته ویزه ی كافر هكان و شه یری كرد تاشه ید بوو، ئه م زاته یه كه م شه یدی جهنگی به دره. (۱۳۰)

(۱۳۰) زاد المعاد ج ۱/ ۳۴۵ و سیرة ابن کثیر ج ۲/ ۴۲۱.

ئيتر موسولمانه كان له شويئى خويان دامه زراوو جيگير بوون، دانيان به خودا گرتبوو به صهبرو پشوو دريژ بوون، زيکرى خودايان ده کردو سه رگه رمى شهرو به ربه ره کاني بوون، پیغمبر (مرودی عراقی لیسری) خودی خوئی شهريکی مهردانه ی کرد، نزيك ترين کهس بوو له دوژمنه وه^(۱۳۶) له هه موو جهنگاوه ره موسولمانه کان ئازاترو به وره تر بوو، پهروه رديگار فريشته ی نازلکردن بو یارمه تيدانی موسولمانه کان و کوشتاريکی باشيان لی کردن، به لگه ی نازلبوونی فريشته بویارمه تيدانی موسولمانه کان ئه و ئايه ته ی قورئانه که ده فهرموی: ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلِفِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ سورة الأنفال (۱۲) ﴿

ﷺ، پيشبرکي برايان له کوشتنی دوژمنانی خوداو پیغمبري خودا:

شه رگه رم بوو، گه نجه موسولمانه کان که وتنه پيشبرکي بو شه هيد بوون و کافرکوشتن و به مران گه یشتن، پيشبرکي که له نيوان دوست و خو شه ويست و برا دابوو. عه بدور ره حماني کوپی عه وف ده لی پوژی به در من له ريزی جهنگاوه ران دا بووم شه رم ده کرد، که روم وه رگيپرا روانيم له لای راست و له لای چه پمه وه دوو لای تازه پیگه یشتوم بينی وه کوو ئه وه بلی ی من تيم رانه ده دين بتوانن هيچ بکه ن، که چی یه کيان: به سرت ه وه سه ری هيئايه بنگويم بو ئه وه ی هاوه له که ی گوئی لی نه بی، وتی: مامه، ئه بو جه هلم پی نشان بده، وتم: رۆله ئه وا نيشانيشم دای، ده توانی چی بکه ی؟ وتی:

^(۱۳۶) سيرة ابن کثير ج ۲/ ۴۲۵.

په یمانم داوه به خودا نه گهر چنگم کهوئ بیکورم یان خوم به کوژ بدهم. کوره لاوه که ی تریشیان به دزی هاوه له که یه وه هه مان قسه ی پی گوتم، نه مجار عه بدو ره حمان ده لی: من زور که یف خوشبووم که بینم له نیوان دوجه نگاوه ردام ئیتر منیش نه بو جهلم نیشان دان، هه ردو وکیان وه کوو هه لوی چنگ به خوین هه لمه تیان بو بردو لی نزیك بوونه وه هه تا دهستی خویمان لی وه شان دو کوشتیان. نهو دولاوه هه ردو وکیان کوپی عه فراء بوون^(١٢٧)

چاکه نه بو جهل کوژا پیغه مبهه (درووی عوای لسه یه) فه رمووی نه وه نه بو جهله فیر عه ونی نه نه ته وه یه. ^(١٢٨)

هه، سه رکه وتنی که وره وه مهن و ناشکرا

چاکه شه پر کو تایی هات و سه رکه وتنی موسولمانه کان ده رکه وت و تیشکانی کافره کان بوو به نه مری واقع. پیغه مبهه (درووی عوای لسه یه) فه رمووی: (الله اکبر، الحمد لله الذي صدق وعده ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده). شکومه ندی هه بو خودایه زاتی پاک ی له هه موو که سو هه موو شتیك به رزو پیروز تره، سو پاس بو نهو خودایه ی واده ی خو ی به راست گییا، یارمه تی به نده ی خو ی دا، هه نهو کومه لانی دوژمنکاری شکاندن. په روه ردگار له باره ی سه رکه وتنی موسولمانه کان له به دردا ده فه رمو ی: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ﴾. سورة آل عمران (١٢٣).

^(١٢٧) بهروانه صحیح بوخاری (کتاب المغازی - باب غزوة بدر).

^(١٢٨) سیره ابن کثیر ج ٢/٤٤٤.

ئەمجار پيغمبر (درویدی عرایی لیسری) فەرمانی کرد کوژراوه‌کانی قورەیش فری
 بدەنە شیوی قولەیبەو، هەموویان لەشیوەکەدا گرد کرانەو، ئەمجار
 پيغمبر (درویدی عرایی لیسری) لەسەریان راوەستاو فەرمووی ئەی ئەهلی قولەیب!
 نایا بۆتان دەرکەوت ئەوێ خودا وادەي پيدا بوون حەقەو هاتە جی؟
 بنگومان من ئەوێ خودا وادەي پيدا بووم هاتە جی و حەقە. (١٣٩)

لەغەزای بەدردا لەگەورە گەورانی قورەیش حەفتا کەسیان ئی کوژرابوو،
 حەفتا کەسیشیان ئی بەدیل گیرا بوو، لەموسولمانەکانیش چوار جەنگاوەر
 شەهید بوون شەشیان لەکوچکەرەن و هەشتیان لەیاریدە دەرەن بوون.

٥، کاریگەری شەری بەدر:

دوای تەواوبوونی جەنگی بەدر پيغمبر (درویدی عرایی لیسری) بەلەشکرە
 سەرکەوتوویی یەکەیه‌وێ گەراپەوێ بەرەو مەدینە، سەرفرازو شکۆمەند،
 ترسی خستە دلی هەموو دوژمنەکانی لەمەدینەو دەورو بەری دا، دوای
 شەری بەدر خەلکیکی زۆر لەئەهلی مەدینە موسولمان بوون هەر لەگەڵ
 شەری بەدر تەواو بوو پيغمبر (درویدی عرایی لیسری) لەپیش خۆیه‌وێ دوو مزگینێ
 دەری ناردنەوێ بۆ مەدینە، یەکیان عەبدوللای کوپی ئەبو رەواحە بوو
 مزگینێ دابە دانیشتوانی مەدینە وتی: ئەي کۆمەلي یاریدەدەرەن، مزگینێ
 بئ لیتان پيغمبر (درویدی عرایی لیسری) سەلامەتە، ژمارەیه‌کی زۆریش
 لەقورەیشییەکان کوژراون، ژمارەیه‌کی زۆریشیان ئی بەدیل گیراوه، ئەمجار
 یەکە یەکە ناوی کوژراوه‌کانی قورەیشی دەهینان، ماله و مال دەرگەراو
 مزگینێ پی دەدان، منداڵان شوینی کەوتبوون لەخۆشیان دا شیعوو

(١٣٩) سيرة ابن هشام ج ١/ ٦٣٨-٦٣٩.

سرودیان دہخویندنه وه، خه لکه کهش هه یانبوو بر وایان ده کرد، هه یانبوو دوو دل بوو، هه تا پیغه مبهه (مرردی، مرادی، لیسری) گه ییشته وه مه دینه دیله کانیان هینان و رایانن واندن، شه قران که مه ولای پیغه مبهه بوو سه ره رشتی ده کردن، هه تا گه ییشته شوینیک که پی ی ده لین: (الروحا) له وی دا موسولمانه کان پیشوازیان لی کردن و پیروزبایی سه رکه و تنیان لی کردن!.

هاوکات له مه که که دا شین و گابور پهیدا بوو، گریان بو کورژاوان و لاواندنه و هیان زور بوو، ترسو و لهرز که و ته ناو دلی دوژمنانه وه، نه بوسه فیان له سه ره خوی فهرز کرد که ناو به سه ره خوی دا نه کاو خونه شوا هه تا نه م تو له له پیغه مبهه و موسولمانان ده کاته وه، نه و موسولمانانه ی له مه که که دا به دزی یه وه مابونه وه له دل و ناخی خویان دا هه ستیان به شکو مهن دی ده کرد.

۸. برایه تی نایینی له ژور برایه تی ریشه و نژاده وه یه:

له پوژی به دردا نه بو عه زیزی کوپی عومهیری کوپی هاشم که برای باوک و دایکی موضع بی کوپی عومهیر بوو به دلیل گیرا. موضع بی برای له و پوژده دا خاوه نی (لیواء) ئالا بوو، نه بو عه زیزیش هه لگری ئالای موشریکه کان بوو، موضع بی برای به لای دا تیپه پری پیاوینکی نه نصاری دهستی ده به ستن، موضع ب و تی: به قوربانت بم توند دهسته کانی به سته، نه مجار و تی: نه م پیاوه دایکی ده و له مه نده له وانه یه فیدی یه بو بدا، نه بو عه زیز و تی: برای خوم نه مه یه ئاموژگاریت ده باره ی من؟! موضع ب پی ی گوت نه تو برام نی نه وه برامه.

۴، فیرکردنی مندالی موسولمانه کان له جیاتی فیدی

دیلی

پیغه مبهه (درویدی عرای لسه) دیله کانی عهفو کردن، فیدی یی لی وهرگرتن به گویره ی دهوله مهنده ی و هه ژارییان فیدی یی لی وهرده گرتن... ئه وه ی میچی نه بوايه به مننهت به ره لالی ده کرد، قوره ی شیبیه کان بو هندی له دیله کان فیدی یان نارد و پیغه مبهه به ره لالی کردن، له نیو دیله کان دا هه یان بوو خوینده وار بوو، مال و سامانی شیان نه بوو، ئیتر پیغه مبهه (درویدی عرای لسه) له جیاتی فیدی داوای لی کردن هه ریه که یان ده مندالی موسولمانان فیری خوینده واری بکه، زهیدی کوپی ثابت یه کیکه له وانه ی بهم شیوه فیری خوینده واری بوو، ئه مهش نیشانه ی ئه وه یه که ریزی عیلم و زانیاری له ئیسلام داچهند نرخ ی هه یه. (۱۴۰)

۴، غه زاو سیریه کان

له داوای شه ری به در ئه بو سه فیان له سه ره خوی پیویست کرد بوو که ئاو ری سهری نه که وی هه تا غه زای موسولمانه کان نه کاو توله ی به دریان لی نه ستینی. به دوو سه د سواره وه له مه که ده رچوو بو ئه وه ی سوینده که ی لی نه که وی، ئی زنی له سه لامی کوپی میشکه م وهرگرت که گه وره ی به نو نه ضیر بوو، ئه ویش ئی زنی داو میوانداری کرد ئاوی بو دابین کرد، چاو ساغی کردن، ئه مجار ئه بو سه فیان هندی که سی نارد دو پیای ئه نصارییان شه هید کردن، پیغه مبهه (درویدی عرای لسه) هیژیکی پیکه وه ناو شوینیان که وت ئه بو سه فیان و له شکره که ی به ره مه که هه لاتن، ده ترسان موسولمانه کان

(۱۴۰) مسند امام احمد ج ۲۴۷/۱ و طبقات ابن سعد ج ۱۴/۲.

پییان بگهن، بۆیه بۆ بارسوکی و خیرا ههلاتن ههرجی پییان بوو لهتیشوو
خواردهمهنی فریانیان دا، زۆربهی تیشوهکه شیانیان قات و (سویق) بوو، بۆیه
ئهم غهزایه ناو نرا (غزوه السویق).

بهنو قهینوقاع یهکهه کۆمهلی جولکه بوون که پهیمانی نیوان خویان و
پیغه مبهریان ههلوه شاندهوه، لهغهزای بهدرو ئوحووددا شهپریان دژی
پیغه مبهرو موسولمانان کردوه، زۆر ئهزیهتی موسولمانهکانیان دا، بۆیه
پیغه مبهر (دروودی عموای لیسری) گهمارۆی دان و پانزه پۆژو شهو ئهم گهمارۆدانه
بهردهوام بوو، دواپی لهسهه بریاری پیغه مبهر لهقه لاکهیان دابهزین،
سهروکی دوو پرووهکان عهبدوللای کوپی ئهبو ئوبهی شهفاعهتی بۆ کردن،
پیغه مبهر (دروودی عموای لیسری) لهبهه خاتری ئهو مههه خهسی کردن، ژماره یانحهوت
سهه شهپکهه بوو، ئیش و کاریان ئالتونچیهتی و بازرگانی بوو ^(١٤١)

پیغه مبهر (دروودی عموای لیسری) لیپوردنیکی گشتی بۆ ئهو جولهکانه دهکرد
بهمهه رجی شاری مهدینه بهجی بیلن، بۆ خویان شوینیکی ترههلبژێرن و
رهوی بۆ بگهن، لهمهدینه دههکران بهرهو ولاتی شام رهویان کرد، گیانیان
پاریزبوو، بۆشیان ههبوو ههیهکهیان باری حوشتریک یان چهندیک
دهتوانن کال لهگهه خویان بهرن، ئیتر بهنو قهینوقاعهکان مهدینهیان جی
هیشته بهسهلامهتی رزگاریان بوو، ئهمهش دواپی ئهوهی پییان وابوو سزای
ههلوه شاندهوهی پهیمان و یاخی بوونیان له پیغه مبهر (دروودی عموای لیسری) ،
کوشت و پرکردنیانه. ^(١٤٢)

^(١٤١) زاد المعاد ج ١/ ٣٤٨.

^(١٤٢) زاد المعاد ج ١/ ٤٢٥ بیگومان وهدهرنانی هۆزی بهنو قهینوقاعی جولکه لهمهدینه
یهکیکه لهو هۆکاره گرنگانهی پلهو پایهی پیغه مبهریان لهمهدینه دا چهسپاند، هۆی

كه عبي كورى نه شرف يه كيك بوو له سهرانى جوله كه، زورى نه زيه تى
 پيغمبر دها، شيعرى دلدارى به ژنى هاوه لان دا هه لده گوت، جاكه شه پى
 به در رويدا چوو بو مه ككه، له وى قوره يشييه كانى هه لان بو نه وهى زياتر
 نوژمنايه تى پيغمبرو موسولمانان بكن، پاشان بهو حاله وه گه پايه وه بو
 مدينه، پيغمبر (مرويه عروى لسرى) فهرمووى كى بوم له عودهى كه عبي كورى
 نه شرف دى، بيگومان نهو خويزييه زورى نه زيه تى خوداو پيغمبرى
 خودا داوه؟ چهند پياويكى نه نصارى خويان بو فيدايى كردو پاريزيان
 بردى و كوشتيان.

هم دهر كردنه وه كووه هه ندى ريوايات باسى ليوه ده كهن كيشه يه كى بچوك بوو له نيوان
 جوله كهى قهينوقاع و برى بازركانى موسولمان له بازارى مدينه دا.
 سونتجمرى وات نهوهرت ده كاته وه كه هوى نهو دهر كردنه چيروكى نهو ژنه
 موسولمانه نى كه له بازارى قهينوقاع دا ده ستدرىژى كرايه سهر وه كووه له كتيب ه كانى
 سهره دا هاتوه. ناو براو ده لى: نهو هويانهى كه موحه ممديان هه لئا بريارى
 هر كردنى جوله كه له مدينه دا وهر بگرى وادياره زور لهو روداوه قول ترو گهره تر بى
 شكاريه جوله كه كان ناماده باشى خويان دهرنه برى بو نه وهى موسولمان ببن و
 حكومه لگاي ئيسلامى بتوينه وه.

همه كى تره وه پيغمبر ناگادارى هه موو نهو كه ين و بهينانه بوو كه جوله كه كان
 هه لئا قوره يشييه كان دا هه يان بوو په يوه وندى دوستايه تى جوله كه كان و قوره يشى
 هكه له موحه ممد شاراوه نه بوو، نه مهش سهر پيچى يه كى ناشكراو عه يان بو نهو
 پيمان نامه يه كه له نيوان موسولمانه كان و جوله كه كان دا موكرا بوو.

غەزای ئوچود لە مانگی شەوالی سالی سییه می کوچی

هه، ده مار گیری و تۆله ستاندنه وه:

كاتێك كه له شهڕی به دردا پیاو ماقولانی قورهیش توشی ئهو نوشوستییه هاتن: هفتا کهسیان ئی کوژراو هفتاشیان ئی به دیل گیرا، له شکره شکاوه کهیان بهو حاله شیرپوه گهییشته وه مهککه، به لاکهیان زۆر گهوره بوو پیاوانی مهککه (کوڕ کوژراوو برا کوژراوو باب کوژراو) رویشتن بۆ لای ئه بو سه فیان و قسهیان له گهڵ کرد، ههروا باسی چۆنیهتی شهڕه کهو شکست هینانیان بهو جوړه به دورو درێژی بۆ باسکرا، ئهوانه ی مال و سامانیان له کاروانی بازرگانیه کهدا هه بوو، بریاران دا ماله کهیان ته رخان بکری بۆ پێداویستی شهڕ له گهڵ موسولمانان، هه موو قورهیش بریاریان دا شهڕی مان و نه مان له گهڵ پیغمبر و هاوه لانی دا بکهن، شاعیره کانیان به شیعره ی هه ماسی و وروژینه ر خه لکیان هه لئا بۆ شهڕ و غیره تیان وه به رنان. پاش ئاماده باشی یه کی ته و او له نیوه پراستی مانگی شه و والی سالی سییه می کوچی دا قوڕه ی شیه کان به هه موو هیژو توانا و پێداویستی یه کی شهڕ وه به گشتی له مهککه ده رکه و تن، گه نه ج و پیریان، ژنی تانه ده رو قسه نه سه قهیشیان له که ژاوه دا له گهڵ خو بردن، سه رانی قورهیش و پیاو ماقولانیان خیزانه کانی خو یان له گهڵ خو هینان و هاتن تا گه ییشتنه به رامبه ر مه دینه و له شکر به زییان کرد.

پیغمبر (دروودی عری لسه رین) وای به باش ده زانی که موسولمانه کان له مه دینه دا بمیننه وه و ده رنه چن، ئه گه ر قوره ی شیه کان هیژشیان بۆ کردن بۆ ناو مه دینه، له و ئی دا شهڕ بکهن، به لکوو پیغمبر درودی خودای ئی بی پی ی ناخۆش بوو له مه دینه ده ربچن، عه بدوللای کوپی ئوبه ی رای پیغمبره ی

پسند کرد، کۆمه لیک لهو موسولمانانهی ئامادهی شه‌ری به‌در نه‌بوو
بوون و ئه‌و سه‌روه‌رییه‌یان له‌کیس چو بوو، وتیان: ئه‌ی پیغمه‌به‌ری خودا
بعانبه، بۆ ده‌روه بۆ روبه‌رو بوونه‌وه‌ی دوژمن، باوا نه‌زانن ئیمه‌ لییان
ترساوین بئ هیژو لاوازین.

ئیترازیان له پیغمه‌به‌ر نه‌هیناو داوایان ئی کرد له‌مه‌دینه‌ ده‌ربچئ و
له‌ده‌روه‌ی شار به‌ره‌نگاری قوره‌یشیه‌کان ببنه‌وه، هینده‌یان ئیلحاح کرد
مه‌تا پیغمه‌به‌ر (درویدی عسای لسه‌رین) چووه‌ مائی و زری ی شه‌ری له‌به‌ر کرد، ئیترا
نهمجار ئه‌وانه‌ی له‌وه‌پیش ئیلحاحیان له پیغمه‌به‌ر کرد بوو بۆ ده‌رچوون
له‌مه‌دینه‌ له‌هه‌لویستی خویان په‌شیمان بوونه‌وه، وتیان: ئه‌ی پیغمه‌به‌ری
خودا ئیمه‌ زۆرمان ئی کردی، مافی ئه‌وه‌ مان نه‌بوو ئه‌وه‌نده ئیلحاحت ئی
بکه‌ین، ئه‌گه‌ر ئاره‌زوت ئی یه‌ دانیشه‌و ناچینه‌ ده‌روه‌وه، پیغمه‌به‌ر (درویدی عسای
سه‌رین) فه‌رمووی: بۆ هیچ پیغمه‌به‌ریک ره‌وانیه‌ که‌زری له‌به‌ر کرد بۆ شه‌ر
تاشه‌ر نه‌کا دایکه‌نیته‌وه، ئیترا پیغمه‌به‌ر (درویدی عسای لسه‌رین) به‌سوپایه‌کی هه‌زار
جه‌نگاوه‌رییه‌وه له‌مه‌دینه‌ وه‌ده‌رکه‌وت، کاتیك له‌شکری موسولمانه‌کان
گه‌یشته‌ نیوان مه‌دینه‌و کیوی ئوحوده‌وه، عه‌بدوللای کوپی ئوبه‌ی
به‌سییه‌کی له‌شکره‌که‌وه‌ گه‌رایه‌وه، وتی: پیغمه‌به‌ر به‌قسه‌ی منی نه‌کرد
به‌پای ئه‌وان جولایه‌وه، بۆیه‌ من هاوکاری ناکه‌م.

هه‌، له‌گۆره‌پانی ئوحوودا:

پیغمه‌به‌ر (درویدی عسای لسه‌رین) به‌له‌شکره‌که‌یه‌وه پێشه‌ری کرد تاگه‌یشته
شیوی ئوحوود، کیوی ئوحوود سی کیلومه‌تریك له‌مه‌دینه‌وه‌ دووره‌، له‌وی
پیغمه‌به‌ر (درویدی عسای لسه‌رین) موسولمانه‌کانی واده‌ مه‌زراند پشتیان کرده‌ ئوحوود،
فه‌رمووی که‌س شه‌ر نه‌کا تافه‌رمانی شه‌رکردن راده‌گه‌یه‌نین. ئیترا پیغمه‌به‌ر

(درودی عروای لسمین) نامادہ باشی به موسولمانان کرد بو شہر: کہ ژمارہ یان
 حہوتصہد جہنگاوہر بوو، عہدوللای کوپی جوبہیری کردہ سہر کاری تیر
 ہاویژہکان: کہ ژمارہ یان پہنجا کہس بوو، پیانی فہرموو بہ تیرہ کانتان
 نہسپ سوارمان لی بتہ کیننہوہ، مہیلن لہدواوہ پاشپ مان بدہن، نیمہ
 سہرکہوین یان تی بشکینن نیوہ شوینی خوتان بہجی مہیلن و سہنگہری
 خوتان بہرمہدہن. تہنانتہ ٹہگر بہچاوی خوتان بینیتان بالندہ عہسکہہر
 دہرفیننی نیوہ لہم شوینہ مہجولین. ^(۱۴۲) پیغمبہر (درودی عروای لسمین) زبانیہکی
 تری لہسہر زبیکہیہوہ لہبہر کرد ٹالاکہی دابہ موصعہبی کوپی عومہیر
 خودای لی رازی بی.

۴. گہنجو لاوہ موسولمانہکان پیشبرکی دہکەن:

پوژی دہرچون بو غہزای ٹوحد، پیغمبہر (درودی عروای لسمین) کوئمہلیکی
 لاوی موسولمانی گیرانہوہ لہبہر ٹہوہی تہمہنیان بچوک بوو، سومرہی
 کوپی جوندوب و رافیعی کوپی خودہیجی گہرانہوہ کہ تہمہنیان پانزہ سال
 بوو، باوکی رافیع تکای بو رافیعی کوپی کرد، وتی ٹہی پیغمبہری خودا
 رافیعی کوپم تیر ٹہندازیکی باشہ، پیغمبہر (درودی عروای لسمین) ریگہی بہودا،
 ٹہمجار سومرہی کوپی جوندوبیان ہینا ٹہویش لہتہمہنی رافیع دا بوو
 پیغمبہر (درودی عروای لسمین) گہرانہیہوہ، سومرہ وتی: ریگہت بہرافیع داو منت
 گہرانہوہ؟ وہللاہی ٹہگہر زورانی لہگہل بگرم لہعہرزی دہدہم زورانیان پی
 گرتن، سومرہ رافیعی بہعہرزدا داو خستی، ٹیتر ریگہ بہسومرہش درا
 ہاوبہشی بکا، لہگہل سوپاکہوت و شہری کرد، لہشکری موسولمانہکان و

^(۱۴۲) زاد المعاد ج ۱/ ۳۴۹ وصحیح البخاری باب غزوة احد من کتاب المعازی.

حشکری قورەیشییەکان بەرامبەر یەکتەر وەستان و لیک نزیك بوونەو، میندی کچی عوتبە لەگەڵ کۆمەلیک ئافرەتی تر لەپشتی جەنگاوەرانەوە حەستیان کرد بەدەف لێدان و هەلیان دەنان بۆ شەپ کردن و خۆپاگری، شەپ حەستی پیکردو گەرم بوو، ئەبو دوجانە شمشیریکی لە پیغمبەر وەرگرت و دەی دایە کە مافی تەواو بەو شمشیرە بدا، ئیتر کەوتە ویزە ی کافرەکان و هەركەسێکی توش بەهاتایە دەیکوشت. (۱۴۴)

۴. شەهید بوونی حەمزە ی کور ی عەبدو لموتەلیب و موصەبی کور ی عومەیر رەزای خودایان لی بی:

حەمزە ی کور ی عەبدو لموتەلیب یەکیکە لە پالەوانە جەنگاوەرە و دارەکانی سوپای موسولمانان، لە شەری ئوحووددا شەپریکی مەردانە ی کرد. ژمارە یەکی زۆری لە پالەوانەکانی سوپای قورەیش کوشت. وەحشی. کەبەندە ی جوبەیری کور ی موطعیم بوو خۆی بۆ مەلا س دابوو، ئەم وەحشی یە حەربە هاویژیکی کاراما بوو کەم واهەبوو حەربە بهاویژی و نەییکی. جوبەیر کە ئاغای وەحشی بوو وادە ی پێدا بوو ئەگەر بتوانی حەمزە بکوژی زادی بکا، جوبەیر زۆر داخ لە دل بوو چونکە پۆژی بە در طوعەیمە ی مامی کوژابوو، هیندیش وەحشی هەلدەنا و دەنە دەنە ی دەدا بۆ کوشتنی مەمزە و دەیه ویست داخی دلی خۆی پی بریژی، ئیتر وەحشی بە رمەکە یەوە مەلمەتی بۆ هەمزە بردو حەربە یەکی ئاراستە کردو شەهیدی کرد. موصەبی کور ی عومەیر پارێزگاری لە پیغمبەر دەکرد هەتا شەهید بوو موسولمانەکان مەردانە شەریان کردو تەنگیان بە کافرەکان هەلچنی،

پەرور دگار یارمەتی دان و سەری خستەن و وادە ی خۆی بۆ هینانە دی، دوژمن پەشوکار و شکا ئافرەتە دەف لێدەر و دەنە دەنە دەرەکان پشتیان هەلکرد و هەلاتن، لەم بارودۆخەدا کە موسرێکە کان تیشکابون و خەریکی هەلاتن و خۆر رزگار کردن بوون بەرەو پاش گەرانەو و تاگەییشتنەو و لای ئافرەتەکانیان. جا کە تیر ئەندازە موسولمانەکان سەیری گۆرەپانی جەنگیان کرد و لەشکری دوژمنیان ئاوا بەپەشوکاروی دی، دلتیا بوون لەسەر کەوتنی موسولمانەکان هاواریان لەیەکتەر کرد: کوپینە تالان، تالان فریا کەون بەشمان نەما!!.

هەرچەندە ئەمیرەکیان فەرمودە ی پیغمبەری بیر هینانەو و پئی ی گوتن کە ئەو پئی ی فەرمون: بەهیچ شیوەیەک ئەوان ئەم بەندەنە بەر نەدەن و لەهیچ بارودۆخیەک دا چۆلی نەکەن، بەگوێیان نەکرد، چونکە پئیان وابوو موشریکەکان توانای گەرانەو و پاشقول گرتنیان نەماو، بیر لەو ناکەنەو و لەدواو و بێنەو و بەندەنەکە بگرن، ئیتەر بەندەنەکیان جئ هیشت و پشستی موسولمانە شەر کەرەکانی گۆرەپانی شەریان چۆل کرد، رینگا ئاچوخ بوو بۆ ئەو و خالیدی کوپی وەلید کە سەرکردە ی سوارەکانی قورەیش بوو لەدواو و سەرکەوێتە سەر کەژەکەو بەندەنەکە بگری و ئەو هەشت نو تیر ئەندازە ی لەگەڵ عەبدوللای ئەمیریان دا مابوونەو و گەمارو بداو شەهیدیان بکا. ئیتەر هەلگرانی ئالای موشریکەکان کە لەو پێش توشی تی شکان و کوشتن و هەلاتن بوو بوون و ئالاکەیان لەقوڕ چەقیبوو کەس لەموشریکەکان نەیدەوێرا توخنی بکەوێ، یان لئی نزیک بێتەو، بەلام کە خالید بەهیزەکیەو و پاشی لەموسولمانەکان گرت و پەلاماری دان، بارودۆخی شەرکە گۆرا، لەو کاتە ناسک و چارەنووس سازەدا یەکی لەموشریکەکان نەپاندی و تی: موحمەد خۆی کوژراو!! ئەم هەوالە وەکوو هەورە تریشقە

له موسولمانه كانى داو بۆ دواوه گه پانه وه، موشريكه كان به ههليانزاني و هيرشيان هينا، به راستى ساته وهختيكي ناخوش و پوژيكي تهنگانه وه پر چورتوم بوو، موسولمانه كان به ته واوى په شوكان، كافره كان توانيان له پيغه مبهري نزيك ببه وه وه به ردى تيگرن، روخسارى بريندار بوو، ددانى شكا، سهري شكا، خوئين له دهم و چاوى دهاته خوار خيرا خوينه كهى دهسپرى و دهيفه رموو: (كيف يفلح قوم خضبوا وجه نبيهم وهو يدعوهن الى ربهم) چون نه ته وه يه كه سهركه وتوو دهبن دهم و چاوى پيغه مبهريه كان خويناوى بكن وه لحال ئه و بانگه وازيان دهكا بۆ لاي خوداي خويان!!!^(۱۴۵) پيغه مبهري بهم حاله و موسولمانه كانيش شوينه كهى نازان، عهلى كوپى ئه بو تاليب ئى يه وه نزيك بوو دهستى گرت و طه لحهى كوپى عوبه يدوللا له چاله كه به رزى كرده وه، ههتا واى ئى هات ريك وهستا.. ئه مجار ورده ورده گپو تين بهر موسولمانه كان كه وته وه و يه كديگير بوونه وه.

ههلبه ته ئه م تيشكانهى موسولمانه كان هه لاتن نه بوو، بهلكوو جي گوركي و سهنگهري گورپين بوو: كه زور جار سوپا پيوستى پى دهبن، له شويني كه وه دهگويزي ته وه بۆ شوينيكي ترو ههلمه تي ليوه دهبا، ريزه كانى خوى ريك دهخاته وه و سهري له نوئى په لامار ده داته وه!!!

ئه وهى له پوژى ئو خوددا به سهري موسولمانه كان هات له تيشكان و له دهستدانى پيگه و شههيد بوون و بريندار بوونى زوريان، ليكه وتنى زهرهرو زياني زورو بى شمار، هه مووى ئاكامى ههله يهكى تير ئه ندازه كان بوو، هوى ئه وه بوو پابه ندى فهريمان و ئاموزگارييه كانى پيغه مبهري نه بوون، نه يانتوانى تا كو تايبى شهريه كه دان به خويان دا بگرن و سهنگهريه كانيان چول نه كن،

^(۱۴۵) سيرة ابن هشام ج ۲ ص ۷۸-۸۰.

گوئی نہ دهنه مالى دونياو چاو نه برنه تالانى جهنگ. به راستى هه له يان كردو خودا زللهى ميهره بانى لى دان، فه رمانى پيغه مبهريان شكاندو خودا به تاقى كردنه وه، وهكوو قورئان له م باره وه ده فه رموى: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَغَدَهُ إِذْ تُحْسِرُهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَكُنَّازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾. سورة آل عمران (۱۵۲).

هه، نهوونهى خو شه ويستى و خو فيدا كردن:

ئه بو دوجانه خو ى كرد بو ه مه تال بو پيغه مبه ر، كافره كان تيريان ئا راسته ى پيغه مبه ر (درووى عروى لى سى رى) ده كرد، هه موو تيره كان له پى شتى ئه بو دوجانه ده كه وتن كه خو ى به سه ر پيغه مبه ردا كو م كرد بو وه هه تا وا ى لى هات ژماره يه كى زورى سه ره تيره به پى شته وه بوو، سه عدى كو پرى ئه بو وه ققاص خيرا خيرا تيرى به كافره كانه وه ده نان، پيغه مبه ر (درووى عروى لى سى رى) بو خو ى سه ره تيره ى ده دان به سه عدى كو پرى ئه بو وه ققاص و پى ى ده فه رموو: (ارم فداك ابي وامى) تيريان تن بگره داىك و باوكم به قوربانت بى هه ر له و شه رده دا قه تاده چاو يكى ده رپه رى له سه ر كو لمى بوو، پيغه مبه ر (درووى عروى لى سى رى) به ده ستى موباره كى خستيه وه شو ينى خو ى، له وه دوا ئه و چاو ه جوانترو تير ترىش بوو، مو شريكه كان هير شيكيان بو پيغه مبه ر (درووى عروى لى سى رى) كرد، ويستيان ئه وه ى خودا نايه وى ئه وان بيه يئنه دى. نزىكه ى ده جه نگاوه ر به ره نگاريان بوون به رگرييان له پيغه مبه ر كرد تا هه ر ده يان كو ژدان، طه لحه ى كو پرى عوبه يدوللا شه ريكى مه ردانه ى له دژ كردن، خو ى كرد بو ه مه تال و به جه سته ى خو ى جه سته ى پيغه مبه رى ده پاراست. هه رتيريكيان ئا راسته ى پيغه مبه ر بكردا يه ئه و ده ستى به ردينا، له ئا كام دا ده ستى ئازارى

پئی گهی و له کار کهوت پیغمبر (درودی عربی لیسری) ویستی بجیته سهر بهردیک له بهر برین و ماندویی و شه که تی نهیتوانی سهر بهر ده که بکهوئی طه لحه دانیشته و پیغمبر (درودی عربی لیسری) چوو سهرشانی و سهر بهر ده که کهوت. کاتی نویژ هات پیغمبر له بهر بئی هیژی و برینداری و ماندو بوون به دانیشته وه پیش نویژی کرد. ^(۱۴۶) که موسولمانه کان شکان و هه لاتن نه نه سی کوپی نه ضر (مامی نه نه سی کوپی مالیک) خزمه تچی پیغمبر (درودی عربی لیسری) هه لئه هات، به لکوو به ره و پیش هه لمه تی برد، سه عدی کوپی مه عاز توشی بوو پئی ی گوت: نه وه بو کوئی ده چی نه بو عومه؟ نه نه س وتی: ئای که بوئی به هه شت خو شه نهی سه عدا! نه من بوئی به هه شت ده که م له ناکامی شه هید بوونم له غه زای ئو حوددا. ^(۱۴۷) نه نه سی کوپی نه ضر گه ییشته کو مه لیک له موهاجیرو نه نصاره کان ده سته و نه ژنو دانیشته بوون، پئی ی وتن: نه وه بو دانیشته وون؟! وتیان: پیغمبر کوژاوه، ئیتر ئیمه تازه پاش نهو ژیانمان بو چیه! وتی: کوپه مآلویرانینه ده هه ستن له و ری بازهی پیغمبری تیدا کوژاوه ئیوه ش خوتان به کوژ بدهن، ئیتر بره و پیشی کافره کان پویی شه پی کرد تا شه هید بوو نه نه سی کوپی مالیک ده لی: نهو پوژه که به شه هیدی چوینه سه ری حه فتا برینی پیوه بوو، که سمان نه یناسی یه وه، خوشکه که ی به نیشانه یه که له سه ر په نجه ی بوو ناسی یه وه، . . .

زیادی کوپی (السکن) له گه ل پینج له یاریده ده ران پاریزگارییان له پیغمبر ده کرد هیژشی کافره کانیان پوچه ل ده کرده وه، یه که یه که له و پیناوه دا شه هید بوون، زیاد شه پی کرد هتا له برینه زوره کانی دا

^(۱۴۶) سیرۃ ابن هشام ج ۲ ص ۸۶ وزاد العاد ج ۳۵۰ /

^(۱۴۷) زاد المعاد ج ۱ / ۳۵۰ واصل الروایة فی الصحیحین.

خەلتانی خوین بوو، پیغمبەر (دروود عرای لیسرین) فەرمووی لیمی نزیك بکەنەو، لییان نزیك خستەو، ئەویش قاچی خۆی بو کردە سەرین، رومەتی لەسەر قاچی پیغمبەر بوو گیانی دەرچوو.

عەمری کوپی (الجموح) شەل بوو زۆر دەشەلی، چوار کوپی گەنجی هەبوون لەگەڵ پیغمبەردا لەغەزادا بوون جاکە بەرەو ئوحوود پویشتن ویستی لەگەڵیان بچن، کوپەکانی پێیان گوت، خودا ریگەیی داوی کە هاوبەشی غەزانەکەیی، پێمان خۆشە بۆ خۆت لەمالەو بەی ئەو ئیمە لەجیاتیی تۆ غەزا دەکەین و خودا ئەو ئەرکەیی لەسەر هەلگرتووی عەمر هات بۆ لای پیغمبەر (دروود عرای لیسرین) وتی: قوربان کورەکانم پێیان خۆشە من لەخزمەت تۆدا نەیهەم بۆ غەزا، وەللأھی من پیم خۆشە شەهید بێم و بەم قاچە شەلەمەو بەناو بەهەشت دا بسورپیمەو، دەرەوێ بەئەم قاچە شەلەم پێ لەعەرزێ بەهەشت بەدەم. پیغمبەر (دروود عرای لیسرین) فەرمووی: ئەتۆ خودا ریگەیی پێداوی کە هاوبەشی غەزانەکەیی، بەکوپەکانیشی گوت وازی ئی بێنن بەلکو خودا شەهادەتی بەنسیب بکا، ئیتر لەگەڵ پیغمبەر دەرچوو بۆ غەزاو پوژێ ئوحوود شەهید بوو. زەیدی کوپی تابیت دەلی: پوژێ ئوحوود پیغمبەر (دروود عرای لیسرین) ناردی لەسەعدی کوپی (الربیع) بگەپیم، فەرمووی ئەگەر دیت سلاوی منی پێ بگەیهنە، پێی بلێ: پیغمبەری خودا دەلی: هەوالم بداتی وەزعو حالی چۆنەو چی دەست کەوتوو؟ زەید دەلی منیش چوم بەناو کوژراوەکانی ئوحوودا دەگەڕام، بینیم لەگیانەلادا بوو، حەفتا برینی ئی کرابوو، هەموو جەستەیی شوینی سەرەرم و دەمە شیرو سەرە تیر بوو، پیم گوت: ئەی سەعد! پیغمبەری خودا سلاوی ئی دەکردی، دەفەرمووی: چیت دەست کەوتوو؟ وتی سلاو لە پیغمبەر بێ، عەرزێ بکە ئەی پیغمبەری خودا، بۆنی بەهەشت دەست کەوتوو، بەنەتەو کەم کە

نه نصاره كانن بلئي: ئيوه لاي خودا بيانوتان نيه نه گهر دوژمن دهستيان بگاته پيغمبرو ئيوه زيندو بن، ئيتري گياني درچوو.

عه بدوللای کوپی جه حش لهو پوژدها وتی: خودایه من په یمانت دده می: که سبه ینی شهر له گهل دوژمن بکه م بمکوژن پاشان ورگم بدن، لوت و گوچکه م بپن، پاشان ریسوام بکه ن پیم بلئي ی نه وه له پیناو چی دا ده لیم له پیناو ره زامه ندی تودا.

ه، گه رانه وهی موسولمانه کان بو مه لبه ندی خویان:

که موسولمانه کان پيغمبريان بينی و زانیان: که ماوه هه لیان ساندده وه، نه ویش له گهلایان هه لسا یه وه و به ره و شیوه که پویشتن، ئوبه ی کوپی خه لف پینان گه یی و ده یگوت: نه ی موحه ممه د نه گهر بیلم درچی داوه شیم، پيغمبر (درودی عوای لسه یین) فه رموی وازی لی بینن، که نزیك بووه وه پيغمبر (درودی عوای لسه یین) حه ربه یه کی له یه کی له هاوه لانی وهرگرت و به ره و پوی چوو به ک رمیکی له ملی چه قاند له سه ر نه سپه که ی گلوری کردده وه.

عه لی کوپی نه بو طالیب تیر دانه که ی پر کرد له ئاوو خوینی دهم و چاوی پيغمبره ی ششت، عه لی ئاوی پيدا ده کردو فاطیمه ده یشت، عه لی به به مه تاله ی ئاوی پيدا کرد، جا که فاطیمه دیتی ئاوه که خوینه که زیاد ده کا، پارچه هه سیریکی هینا سوتاندی و خوله که ی لی دا ئیتري خوینه که وه ستایه وه،^(١٤٨) له شه ری ئو خودا عایشه ی کچی نه بو به کرو ئوم سوله ویم کونده ئاویان ده خسته سه ریشتی خویان و ده یانه یینا ده یانکرده ده می خه لکه که وه، له گهل ته واو ده بوون ده گه رانه وه پریان ده کردنه وه و ده هاتنه وه

^(١٤٨) رواء البخاري في غزوة بدر باب ما اصاب النبي من الجراح يوم احد .

ئاوهكەيان دەكرده دەمی خەلكەكەوه، ئومموسولهیط لهسەر ئاوهكه كوندهكانی بۆ پر دهكردن،^(۱۴۹).

له لایهکی ترهوه هیندی كچی عوتبهو كۆمهله ئافرهتیک لهتهکیا ههتکی شههیدهکانیان دهکرد دهم و لوت و گوێچکهیان دهبرین هیند ورگی چه مزهی ههڵدپری و جهرگی دهرهینا پارچهیهکی خسته دهمیهوه و جوی و بۆی قوت نهچوو تفی دایهوه. . . !

جا كه ئهبو سهفیان ویستی له ئوحد بگهڕێتهوه، چوو سهركیوهكهو تاهینزی تیدا بوو قیراندی، وتی: بێگومان سهركهوتن له شهردا بهنۆریهوه هه پۆژه بۆ یهكێكه، دهی ئهی بتی هو بهل! خۆت به بهرزى بنوینه، تۆ هه بهرزى، پیغه مبهه (درویدی عرای لسهرب) فهرمووی: عومه هه ئسه ولامی بدهرهوه، بلی بهرزى و شكۆمهندی هه بۆ خودایه، ئیمه و ئیوه وهك یهك نین كوژراوی ئیمه له بهههشت دان، كوژراوی ئیوه له ئاگردان، ئهبو سهفیان وتی: ئیمه بتی (العزی) مان ههیه ئیوه (عزی) تان نیه پیغه مبهه (درویدی عرای لسهرب) فهرمووی به هاوه لآن ولامی بدهنهوه، وتیان: بلیین چی؟ فهرمووی بلیین: خودا گه وره و سه رپه رشتیارمانه ئیوه بێ سه رپه رشتیارن.^(۱۵۰)

جاكه ئهبو سهفیان گه پرایهوه و موسولمانانیش گه پانهوه ئهبو سهفیان بانگی کرد وتی: واده مان به در بێ له سالی داهاتوودا، پیغه مبهه (درویدی عرای لسهرب) بهیهكێ له هاوه لانی فهرموو بلی باشه سالی داهاتوو ئیمه و ئیوه له بهدر یهكتری ده بینینهوه.

^(۱۴۹) الجامع الصحيح للبخاري باب ام سلیط.

^(۱۵۰) الجامع الصحيح للبخاري باب عزوة احد.

خه لکه زور به پەرۆش بوون بۆ کوژراوه کانیان، پیغمبەر (درویدی عروای لیسری) زوری پەرۆشی حه مزه بوو، مامیشی بوو برای شیریشی بوو، پاریزهرو پشتیوانی بوو، (صفیة) ی کچی عه بدولموته لیب که خوشکی باوکی و دایکی حه مزه بوو هات بۆ ئه وهی چاوی به براکه ی بکه وئ پیغمبەر (درویدی عروای لیسری) به کوپه که ی گوت که زوبه یری کوپی عه ووام بوو، فهرمووی دایکت بگپه وه بابو حاله حه مزه ی برای نه بینئ، زوبه یر وتی: دایکه! پیغمبەر (درویدی عروای لیسری) ده فهرموئ بابگه پیته وه پیویست ناکا تو حه مزه ببینی، (صفیه وتی: بۆ بگه پیته وه؟ خو من زانیومه که به کوژراوی براکه میان هه تک کردوه! ئه وه له پیناو ره زامه ندی خودادا ئه وه ی به سه ر هاتوه، من داوای پاداشت له خودا ده که م و خودا یاریئ صه بر ده گرم، ئه مجار هاته سه ر لاشه ی حه مزه ی برای و سه یری کردو نوێژیکه له سه ر کرد وتی (إنا لله وإنا إليه راجعون) داوای لیخو شبنونی بۆ کرد، ئه مجار پیغمبەر (درویدی عروای لیسری) فهرمانی کرد ناشتیان. (۱۵۱)

❦، موصعبی کوپی عومه یرو شه هیده کانی تر چوَن نیژران؟

موصعبی کوپی عومه یر که یه کیك بوو له گه نجه قۆزه کانی قوره یش له پیش ئیسلام دا، زور به ناز په روه رده کرابوو کوپیکه جوانخاص و پو شناخ و شوخ و شه نگ بوو، پوژێ غه زای ئو حود ئالای پیغمبهری هه لگرتبوو شه هید بوو، چاره که خامیکه بۆ کرا به کفن به شی هه موو جه سته ی نه ده کرد، ئه گه ر سه ریان پی داپو شیا یه قاچی به ده ره وه ده بوون،

(۱۵۱) سیرة ابن هشام ج ۳/ ۹۷.

ئەگەر قاچیان پی دا پۆشینایە سەری بەدەرەو دەبوو، پیغمبەر (دروود، عوای لسترین) فرمودی: بەقوماشەکه سەری داپۆشن و قاچەکانی بە (ئیز خەر)^(۱۵۲) بشیرنەو، ئەمجار پیغمبەر (دروودی عوای لسترین) کراسیکی دینا دوو پیاوی شەهیدی دەخستە ناو، پاشان دەیفەرموو کامیان زۆر تر قورئانی لەبەر بوو، ئەگەر بیانگوتایە ئەمەیان زۆر تری لەبەر بوو، لە گۆرپچە کەدا پیشی دەخست، ئەمجار فرمودی: من پۆژی قیامت شایەتیان بو دەدم، پاشان فرمانی کرد بەخوینەو بیاننیزن، نەنویژی لەسەر کردن نەششتنی.

هەلوێستی ئافرەتانی موسولمان دەربارە پیغمبەر

(دروودی عوای لەسەری):

موسولمانەکان لەئوحدەو گەرانەو بو مەدینە، بەلای ئافرەتییکی (بەنی دینار) دا تیپەرین، ئەم ئافرەتە لەجەنگی ئوحددا مێردەکە و باوکی و براکە شەهید بووون، جاکە سەرەخۆشیان لی کرد، وتی: توخوا پیم بلین: پیغمبەر چۆنە؟ وتیان: شکور ئەو سەلامەتە بەویستی تۆیە، وتی: دەباشە نیشانم بدەن بابیبینم، وتیان: هاها ئەوەتا، جاکە چاوی پیکەوت وتی: ئۆخەیش کەتۆ بی وەو سەلامەتی، هەموو بەلاو نارەحەتیە سەهل و ئاسانە.^(۱۵۳)

^(۱۵۲) گیایەکی بۆن خوشە، حەشیشە سەوزە.

^(۱۵۳) سیرە ابن هشام ج ۲/ ۹۹.

۴، راوانان و ھولائي ۽ ھولائي ۽ ھولائي ۽ ھولائي موسولمانان ۽ ھولائي ۽ ھولائي ۽ ھولائي:

له دواي ڪوٽايي هاتني جهنگي ٺوڃو، موشريڪه کان لهناو خويان دا دهستان ڪرد به سهر زهنشتي يهڪٿري، ههنديڪيان به ههنديڪيان ڪوت: ٺيوه هيچتان نه ڪرد، چهند پياويڪي بهناو بانگو ديارتان لي ڪوشتن و ئيتر وازتان لي هيٺان به ته واهوتي لهناوتان نه بردن، ٺوهنده يان هيٺ ماوه خويان ريڪبخه نه وهو بيٺه وه سهرتان، باوازيان لي نه هيٺين بويان بگهري ٺيهه و ريشه ڪيش و بنه بريان بگهين. ئيتر پيڙهه مبهه (دروڙ مري لسري) فهرماني دابه هاوه لائي: ڪه شوين ڊوڙمن بگهون و پهلاماري بدهن. موسولمانان ڪان تازه له جهنگي ٺوڃو گهرايو نه وهو بؤ مهدينه ماندو شهڪهت و لهش بريندارو په شوڪاو، هيشتا ماندو يه تييان نه رهوي بووه. برينه ڪانيان سارسيڙ نه بوو بون ڄل و جوڙي جهنگيان دانه ڪه ندبوو، بانگهري پيڙهه مبهري بانگه وازي بؤ موسولمانان ڪان بلاو ڪرده وه، فهرماني پي ڪردن خويان نه ڪه نه وهو ٺاماده بن بؤ چوونه ڊهر له مهدينه شوين ڪه وٽني ڊوڙمن، پيڙهه مبهه (دروڙ مري لسري) فهرماني پي ڪردن ڪه ته نيا ٺهوانه له گهلي دا بچنه ڊهر، ڪه دويني ٺاماده ي جهنگه ڪه بوون، هه مووشيان بريندارو ماندو بوون، پوڙي دوايي ڪه پوڙي يه ڪشه مبهه بوو به بي دواڪه وٽن و دوو دلي، هه موو موسولمانان به شداربووه ڪاني جهنگي ٺوڃو، ٺاماده بون و له خزمهت پيڙهه مبهه ڊا به رهو سوپاي ڊوڙمن به پي ڪه وٽن و پوڙيشتن تا گه ييشتنه شوينيڪ ڪه پي ي دهگوتري (حمراء الاسد) ڪه ههشت ميل له مهدينه دور بوو، ئيتر پيڙهه مبهه رو هاوه لائي پوڙاني دوو شه مبهه و سي شه مبهه و چوار شه مبهه لهو شوينه مان وه، پاشان گهرايه وه بؤ مهدينه، پهروه دگار له قورناني پيروزدا ٺهه هه لويست و وره به رزي و فهرمان بهه دارييه ي هاوه لائي پيڙهه مبهري به رز

www.igra.ahlamontada.com

خَرَاكُم فَأَتَابَكُم عُمَّا بَعْمَ لَكَيْلًا تَخَزِنُوا عَلَى مَا فَاكُكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُم وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ. سورة آل عمران (۱۵۳) ﴿ بيگومان په روږدگار له م جهنگه دا دلی موسولمانه کانی راهینا و په روږدهی کردن بو ئه وهی لهداها تودا به مردنی پیغه مبه ر تیك نه چن، بتوانن به روږدووی کاره ساتیكي له و جوړه ببنه وه و له سره بیرو باوهړی خوږان دامه زراوو چه سپاو بن. قالبوی مهیدانی جهنگو بوژانی سهخت و دژوار بن، بانگه وازی بکه ن بو ئایینی خوداو هه ول و تیکو شان له پیناوی دا، وه فاو ئه مه کدارییان به رده وام بی بو ئایینی پاکي ئیسلام له ژپانی پیغه مبه ر داو له دوا کوچکردنیشی وره به رزو دامه زراو بن، ترسنوکی و ریسوایی رویان تی نه کا، له پیش چاوی دوژمن سوک و سه لیم نه بن و ته مبه ل و ته وه زه ل نه که ون، بویه په روږدگار له م باره وه ده فه رموی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ. سورة آل عمران (۱۴۴)﴾

ه، پیغه مبه ر (دروږدی عوامی لسمېږن) لای هاوه لانی له گیان خوشه ویست

تر بوو.

سالی سییه می کوچی^(۱۵۵) تیره ی (عضل) و تیره ی (قاره) به پیلانی قوړه یشییه کان و بو توله ساندنه وهی کوژراوانی به دریان داوایان له پیغه مبه ر (دروږدی عوامی لسمېږن) کرد: که چند که سیك له هاوه لانی بنیري بو لایان بو ئه وهی فیری نایینیان بکه ن و ئادابی ئیسلامیان بو رون بکه نه وه، پیغه مبه ر (دروږدی عوامی لسمېږن) شهش که س له هاوه لانی تیگه یشتیوی خو ی له گه ل دا ناردن (عاصم) ی کوړی ثابت و خوبه یی کوړی عه دی و زهیدی کوړی (الدثنة) یان تیدا بوون، پویشتن تاگه یشتنه (الرجیع) شوینیکه له نیوان عه سفان و

^(۱۵۵) هندیك پییان وایه مانگی سه فیری سالی چواره م بووه.

مہککے، لہوئی نیازی دلی خویان دہرخست و لہژیرہوہ خہبریان دا بہ (ہوزہلی) یہکان ئہوانیش بہدوو سہد چہکدارہوہ دہوریان گرتن، پییان گوتن عہدو پہیمان بی خو تہسلیم بکھن ناتانکوژین دہتان دہینہ دہست قورہیشی یہکان، ہندی لہموسولمانہکان وتیان ئیمہ لہگل موشریک و بتپہرست دا عہدو پہیمان نابہستین وبہ بہلینی ئہوان ہروا ناکہین، شہریان کرد تا شہہید بوون، زہیدی کوپی دیشنہ و خوبہیب و عہدوللای کوپی طاریق دہستگیر کران، لہرنگا عہدوللایان شہہید کرد، خوبہیب و زہید یشیان بہقورہیشی یہکان فروشت: حوجہیری کوپی ئیہاب خوبہیبی کپی بو ئہوہی لہباتی باوکی کہ (اہاب) بوو بیکوژیتہوہ،^(۱۵۶) زہیدیش صہفوانی کوپی ئومہییہی کپی بو ئہوہی لہجیاتی باوکی (امیہ) ی کوپی خہلف بیکوژیتہوہ. لہمہککے زہیدیان لہحہرہم بردہ دہر بو ئہوہی بیکوژن، کومہلیک لہقورہیشی یہکان ئامادہ بوون، ئہبو سہفیانیشیان تیڈا بوو، ئہبو سہفیان بہزہیدی گوت: بہخودات سویند دہدہم تو پیت خوٹ بوو ئیستا موحمہد لہشوینی تو بوایہ و ہمانکوشتایہ، تویش لہناو مال و مندالی خوٹ دا بویتایہ؟ زہید وتی: سویندم بہخودا. من پیم ناخوشہ ئیستا موحمہد لہشوینی خوئی چقلیکی لہقاچ راجی و من لہناو مال و مندالی خوم دا بوماہ. ئہبو سہفیان وتی کہسم نہدیوہ کہسیکی تری خوٹ بوئی بہئہندازہی خوشہویستی ہاوہلانی موحمہد بو موحمہد. (خوبہیب) یش کہ ہینایان بو ئہوہی بیکوژن، پیی گوتن ریگام دہدہن دوو رکات نویژ بکہم ئہمجار چی دہکھن بیکھن، وتیان باشہ دوپکاتہ نویژہکہت بکہ، ئہویش بہریک و پیکی دوور کاتی نویژ کرد پاشان روی لہخہلککہ کرد وتی: خہلکینہ بزائن وہللآہی ئہگہر لہبہر ئہوہ نہبواہی گوماننتان دہبردکہ

^(۱۵۶) ہندی دہلین عوقبہی کوپی حارث کپی تا لہجیاتی باوکی بیکوژیتہوہ.

من له ترسی مردن دریژ به نویژ کهم دهدهم زورم دریژ دهکردهوه. نه مجار
 نه دوو دیږه شیعره ی خویندهوه.

فلست ابالي حین ا قتل مسلما
 علی ابی شق کان فی الله مصرعی
 وذلک فی ذات الاله وان یشأ
 یبارک علی اوصال شلو ممزع

۱۰۷، مه فزه ی بیرى مه عونہ:

پیغه مېهر (دروغى مېرى لىسرى) له سهر داواى عامیری کوپى مالیک کومه لیکی
 له هاوه لانی نارد بۆ سهر ولاتی نه جد بۆ نه وه ی بانگه وازی ئیسلامی بلاو
 بکه نه وه، ژماره ی هاوه له کان هفتا کهس بوو، عامیری کوپى مالیک واده ی
 نه وه ی دا په ناگیری موسولمانه کان بکاو نه هیلتی دوژمن زیانیان پی
 بگه یه نئ. نه په ناگیرییه له ناو عه رب دا باو بوو هیچ په ناگیری کراویک
 زیانی پی نه ده گه یه نرا، بهم پییه هفتا کهس له هاوه لان بهر پی که وتن
 تاگه ییشتنه بیرى مه عونہ له وئ خستیان، کاتیکیان به خو زانی هوزه کانی
 به نى سوله یم (عصیه، رعل، زکوان) گه له کومه کییان لی کردن و ده وره یان
 دان، موسولمانه کان که وایان زانی دهستیان دایه شمشیرو شه پی بهرگرییان
 کرد تا هه موویان شه ید بوون جگه له که عبی کوپى زه ید که به برینداری
 له ناو شه یده کان دا مابوه و دایى مه ره خهس کرا، نه زاته ژیا هه تا
 له غه زای خنده ق دا شه ید بوو^(۱۰۷) هه روا عه مری کوپى ئومه ییه که له و
 کاته دا له وئ نه بوو، نه دوو هاوه له نه کوژان .

^(۱۰۷) بوخاری موسلیم و سیره ی (ابن هشام).

۱۰، وشه ی کوژراویک بکوژه که ی موسولمان کرد:

له ناو ئەم مەفرەزەییە ی بیری مەعونە دا (حەرام) ی کوپی (میلحان) شەهید بوو بە دەستی جەبار ی کوپی سولەمی دوایی (جەبار) موسولمان بوو، هۆی موسولمانبوونە که ی وشە یە ک بوو (حەرام) لە کاتی گیانە لاو دا وتی: جەبار دەلی: ئەو ی پالی پیو نام موسولمان ببم ئەو بوو من لەو شەپەدا رمیکم لە ناوشانی پیاویکیان دا، روانیم سەری رمە که لە سینگی دەرچوو بوو لەو کاتە دا گویم ئی بوو وتی: (فزت ورب الکعبة) بە خودای کابە بە مرز گەشتی، لە دلی خوّم دا وتم بە مرز گەشتنی چی؟ ئەو نە من کوشتم، دوایی لەو بارەو پرسیارم کرد وتیان: مەبەستی شەهید بوون بوو، ئەمجار وتم وە لا دیارە بە مرز گەشتوو ئەمە بوو بە هۆی موسولمانبوونی جەبار^(۱۰۸)

۱۱، وە دەرنانی بە نو نهضیر:

پیغەمبەر (ئەروەدی عوای لەسەری) پوشت بۆ لای هۆی بە نو نهضیر که هۆی کی گەورە ی جوله که بوون، بۆ ئەو ی یارمەتی بدەن لە خوین بەستنی دوو کوژراوی بە نو عامیر، چونکە لە نیوان بە نو نهضیر و بە نو عامیردا پەیمان بە لێن نامە هەبوو، ئەوانیش بە قسە نەرم بوون و وادە ی خیریان دا، بە لام لە دل دا خەشم و قینیان هەبوو پیلانی تیروو کوشتنی لە ناکاو یان بۆ پیغەمبەر نیاز بوو، پیغەمبەر لە بن دیواری خانویکیان لایان دانیشتبوو گفت و گو ی لە گەل دەرکردن، هەندیکیان بە سرتە بە هەندیکیان گوت: جاریکی تر ئێمە موخە مەمان ناوا بۆ هە لاکە وێتەو، پیاویکمان دەست بکە و تایە

^(۱۰۸) بوخاری (باب غزوة الرجیع من کتاب المعازی وابن هشام ج ۲/۱۸۷).

بچوایە سەر ئەو بانەو تاوێرە بەردیکی گەورە بەسەردا بدایەو لەکۆلی
 بکردیانایەو! پیڤەمبەر (دورودی عرای لیسری) چەند کەسیکی لەهاوەلان لەگەڵ بوو،
 لەوانە ئەبو بەکرو عومەرو عەلی.

پەرەردگار بەنیگا پیڤەمبەری لەوپیلانە شوومە ئاگادار کردەو، پیش
 ئەوێ کارەکیان ئەنجام بدەن، پیڤەمبەر (دورودی عرای لیسری) لەو شوینە هەلساو
 بەپەلە گەرایەو بۆ مەدینە، بەگەیشتنەوێ بۆ ناو شار فەرمانی دا
 بەهاوەلانی خۆیان ئامادە بکەن بۆ شەڕ لەدژی جولهکەیی بەنو نەضیر
 گەمارۆ دانیان، پاشان بەسوپایەکەو چوو سەریان و چوار دەوری گرتن،
 ئەمەش رێکەوتی مانگی رەبیعوئەوێ سالی چوارەمی کۆچی بوو، شەش
 شەو گەمارۆدانەکەیی بەردەوام بوو، خودا ترسی خستە دلایانەو، داویان لە
 پیڤەمبەر (دورودی عرای لیسری) کرد: کەبەمەرچیک گیانیان پارێزراو بیت، پازین
 لەمەدینە و دەریان نین هەر یەکەیی باری حوشتیک کەل و پەلی خۆیان جگە
 لەچەک بەرن بۆ ئەو شوینەیی بۆی دەونیاردین... پیڤەمبەر (دورودی عرای لیسری) بەم
 مەرجانە رازی بوو، ئەوانیش هەریەکەیان باری حوشتیکیان کەل و پەل
 لەگەڵ خودا برد، هێ وایان هەبوو خانووی خۆی دەپوخاندو دارو
 پەردوووەکەیی لەحوشتەکە بار دەکردو دەپۆیی، پەرەردگار دەربارەیی ئەم
 غەزایە دەفەرموێ: ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
 لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ
 مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي
 الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ سورة الحشر/ ٢٠. جا ئەو جولهکانە کەبەو
 شیوە لەمەدینە و دەرنران هەیانبوو چوو بۆ خەیبەر، هەیانبوو پۆیی بۆ
 شام، موسولمانانیش لەلانەیهکی جاسوسی و سیخوپی و پیلان رزگاریان

بوو کۆمه لیک دو پوو پیلانگیرو فیلبازیان له ناو دا نه مان: ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِفَيْضِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾
سورة الاحزاب/ ۲۵. پیغه مبهەر (دروودی عروای لیسری) مال و سامانی به جیماویانی به سهر کۆچکهره پیشینه کان دا دابهش کرد.

غەزای ذات الرقاع:

له سالی چواره م دا پیغه مبهەر (دروودی عروای لیسری) غەزای ولاتی نه جدی کرد،
ئوه بوو پیغه مبهەر (دروودی عروای لیسری) هه والی پی گه یشت: که چهند تیره هه
له نه جدیه کان (بنو محارب) و (بنو ثعلبة) و (بنو انمار) خه ریکن خویان
ئاماده ده کهن بۆ جهنگ دژی پیغه مبهەر بویه پیغه مبهەر (دروودی عروای لیسری) زۆر
به خیرای سوپایه کی پیکه وه ناو به رهو لای ئه وه رهیمه که وه پێ
تاگه یشتنه شوینی که پێ ی ده گوتری (ذات الرقاع) یان هه ندیکیان
پیلویان دپاو ناچار بوون په پۆو پیتالیان له تاجی خویانه وه ده ئالاند، ئیتر
بویه غه زاکه ناوی نراوه (ذات الرقاع) جاکه دوژمن زانیان پیغه مبهەر (دروودی عروای
لیسری) به سوپایه وه هاتوه بۆ سهریان، به سه لته خیزانی هه لاتن، مال و
سامانی به جیماویان و هه ندی ئافره تیشیان که وه ده ست موسولمانه کان
موسولمانه کان ماوه نیک له وئ مانه وه به لام ترسی ئه وه یان هه بوو له ناکاو
دوژمن په لاماریان بداو غافلگیریان بکهن بویه پیغه مبهەر نویرژی عه صری
به شیوه ی نویرژی مه ترسی (صلاة الخوف) پی کردن.^(۱۵۹)

^(۱۵۹) سيرة ابن هشام ج ۲/ ۲۰۴.

جا کاتیک پیغمبر (درودی عری لیسری) لهم غزایه گهرايه وه و خه لکه که
 له ته کیا گهرايه وه، له قرچه ی گهرمای نیوه پوډا له شیویکی درخت چقلاوی دا
 لایان دا، پیغمبر (درودی عری لیسری) له بن دره ختیک دا شمشیره که ی هه لواسی و
 ئی ی نوست، خه لکه که ش هه دو دوسئ سئ له بن دره ختیک دا پالیان
 دایه وه جابیر ده لئ: ئیمه خه ومان ئی که وت، هینده ی پئ نه چوو پیغمبر
 (درودی عری لیسری) بانگی ئی کردین که چوین بو خزمه تی کابرایه کی عه ره بی
 ده شته کی لای دانیشتبوو، پیغمبر (درودی عری لیسری) فهرمووی من نوستبوم
 ئه م کابرایه هاتبوو شمشیره که ی منی هه لکیشابوو پیم نه زانیبوو، به خه بهر
 هاتم روانیم شمشیره که ی منی به روتی به ده سته وه یه، پئ ی گوتم: کئ تو له
 من رزگار ده کا؟ وتم: خودا، ئیتر شمشیره که ی خسته وه ناکالان و داینا،
 نه وه ئیستا دانیشتوه. پاشان پیغمبر (درودی عری لیسری) هیچ سزای نه دا.

۱۷. چه ند غزایه ک که شه ری تیدا نه کراوه:

پیغمبر (درودی عری لیسری) له مانگی شه عبانی سالی چواره می کوچی له
 مه دینه ده رچوو بو بهر چونکه ئه بو سه فیان واده ی به دری دانابوو،
 پیغمبر و موسولمانه کان هه شت شه و له وشوینه مانه وه، چاوه پروانی
 هاتنی ئه بو سه فیانی کرد، ئه بو سه فیانیش له سه ر واده ی خو ی
 به له شکرکه وه به ره و بهر هات، پاشان وای به باش زانی بگه ریته وه،
 به له شکرکه ی خو ی گوتم: ئه مسال وشکه ساله و گرانی و قات و قری
 به ریته یه، من پیم باشه بگه ری ینه وه، ئیتر گهرايه وه شه ر توشی
 موسولمانان نه بوو، پیغمبر (درودی عری لیسری) غزای (دومة الجندل) یشی کرد،
 توشی هیچ ناخو ش و رو به رو بوونه وه یه که نه هاتن و گهرايه وه بو مه دینه.

۱۰، غهزای خهندهق یان غهزای نه حزاب:

له مانگی شه ووالی سالی پینجه می کوچی دا غهزای خهندهق یان غهزای نه حزاب روی دا، روداوی خهندهق لهو روداوانه یه که کاریگه ریه کی قول و چرو پری له میژووی ئیسلام و موسولمانان دا هه یه، ره وره وهی میژووی ئیسلامی و بانگه وازی ئیسلامی گوپی، پوئیکی بهرچاوی بینی له پهله ویشتنی ئایینی پیروزی ئیسلام به هر چوارده وری خوئی دا، غهزای خهندهق روداوئیکی یه کالاً که ره وه بوو، نه زمون و تاقیگه و له بوته دانیک بوو موسولمانانی پی تاقیکرانه وه، قالی کردن بۆ روبه رو بونه وهی هه موو نه و روداوانه ی له وه دوا توشی موسولمانان هات. پوژی خهندهق روژیکی سهخت و چاره نووس سازبوو، وهرچه خانیکی میژوویی بوو قورئانی پیروز و هکوو کامیرایه کی موعجیزه ئاسا وینه ی بارو دوخه که مان بۆ نمایش ده کاو ده فهرموی: ﴿إِذْ جَاؤُكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَكُفُّوا نَافِثَاتِهِمْ لِمَا رَأَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ مَهِیْمًا﴾. سورة الاحزاب/ ۱۰. هوکاری نه م غهزایه وه کوو میژوو نووسان باسیان لیوه کردوه، پیلان و دهنه دهنه دانی جوله که کان بوو، قوره یشی کانیاان هه لنان بۆ شهرو داوایان لی کردن نه مجارهش بهختی خویمان به تاقی بکه نه وه واده ی یارمه تی و هاریکاری زوریان پی دان. نه مهش دوا ی نه وه ی پیغه مبه ر (درووی عوای لسه ر) له چه ند شهرو روبه رو بوونه وه دا سه رکه وتنی به ده ست هیئاو مه لبه ندی کوفرو بته رستی خسته له رزه وه و جوله که کانی له مه دینه دا ته فرو تونا کردن، بویه هه ولی ته قه للای نه یارانی ئیسلام جم و جوئی زیاتری به خووه بینی، جوله که کان هه رچه ند نه هلی کیتاب بوون به روالهت یه کتا په رست بوون، به لام دوژمنیکی سه رسه ختی فیلبازی پیغه مبه رو موسولمانان بوون، نه وان سه ره پای نه وه ی که به سه روشت پیس و سه سودو بوغزاوی بوون،

بەرژەوهندیشیان لە دەست دابوو ئەوان لە وەپیش بەهۆی ئەووە کە ئەهلی
 کیتاب بوون و نامەی ئاسمانییان هەبوو، زانیاری خۆیان بەکار دەهێنا بۆ
 ژێر بارکردنی عەرەبەکان و زالبون بەسەریان دا بەلام ئیستا بەهۆی
 بلابوونەوهی بانگهوازی ئیسلامی ئەم بەرژەوهندییانەیان هەموو لە دەست
 چوو، ئەوەشیان ئی ئاشکرا بوو کە بەشیکی زۆری نامە ئاسمانییەکیان
 تەزویرو گۆرانکاری تیدا کراوە، لەشوینی خۆشیان گۆیزراوەوە و ملک و
 سامانیان داگیر کراوە، لەبەر ئەم هۆیانە و گەلی هۆی تر بیریان لەو کردەوه
 لەگەڵ قورەیشییەکان دا یەك بگرن و پەيوەندی نیوان خۆیان توندو تول
 بکەن، بەهەموو لایەکیان لە پیغه مەبرو هاو لەانی بدن بۆ ئەم مەبەستە
 شاندیک لەبەنو نهضیرو بەنی وائیل چوونە مەککە و لەگەڵ قورەیشی یەکان
 دا کۆبونەوه، داوایان ئی کردن شەر لەگەڵ پیغه مەبرو موسولمانان بکەن،
 لەو پشیش بۆ خۆیان دەستیان بەم ئاگرە سوتا بوو، نەیاندهویرا بۆ
 خۆیان بەتەنها بەگژ موسولمانەکان دا بچن، قورەیشییەکانیش تا ئەندازە
 یەك شەرکردن یان بەلاو نابوو، نەیاندهویرا جاریکی تر ئەو ئاگرە
 هەلگیرسینەوه، بەلام شاندی جوله کەکان کە چوونە مەککە،
 قورەیشییەکانیان هانداو بەزمانی لوس و فیلبازی خۆیان وایان ئی کردن
 جاریکی تر بۆ شەر خۆیان کۆبکەنەوه، بەلینی ئەویان بەموشریکەکانی
 مەککە دا کە یارمەتیان بدن و بەمال و گیانیان هاوبەشی شەرکە بکەن تا بە
 هەر دوولایان موسولمانەکان ریشە کیش دەکەن! ئەمەش قورەیشییەکانی
 دلخۆش کردو وری بەرز کردنەوه دەستیان کرد بەئامادە باشی و
 خۆپیکخستن بۆ شەر، شاندی جوله کەکانیش گەرایەوه و چوونە لای هۆزی
 (غطفان) ئەوانیشیان بانگهێشت کرد، بەناو هۆزو تیرەکانی تری عەرەب و
 جوله کە دا گەپان و پرۆژە گرتنی مەدینە و لەناو بردن و ریشە کیشکردنی

موسولمانه كانيان بۇ باسكردن و موافقه و رهامه ندى قوره يشى كانيشيان
 پى راگه ياندن،^(١٦٠) هه موو تيره و هوزه كان ئاماده باشى خويان دهربرى و
 په يمانى عهسكهرى يان به ست، قوره يشىيه كان و جوله كه و هوزى (غطفان)
 سى كۆچكه ي گرنكى ئه م په يمانه بوون، له سهر چهند خاليكى سهره كى ريك
 كه وتن، يه كى له و خاله گرنكانه ئه وه بوو هوزى (غطفان) به شش هزار
 جهنگاوه رهاوبه شى له سوپاي هاوپه يمانى دا بكا، جوله كه كانيش داهات و
 بهرو بوومى ساليكى ولاتى خه يبه ر بده نه هوزى (غطفان)،
 قوره يشىيه كانيش چوار هزار جهنگاوه ر ئاماده بكن، به هه ردولايان
 ده هزار شهركه ر كۆيكه نه وه و سهر كردا يه تى سوپا كه شيان خسته ئه ستوى
 ئه بو سه فيان و به ره و مه دينه سوپا كه وته گه ر! كاتي ك پيغه مبهر ((دروى عربى
 لسرى)) هه والى ئه م له شكر كيشى يه ي بيست و به وردى گه له كۆمه كى ئه و
 هه موو هوزو تيره و لايه نان ه ي بريان داوه شه ر دژى موسولمانان بكن و
 ريشه كيشيان بكن بۇ دهر كه وت، موسولمانه كانى كۆكرده وه و كه وته راويژ
 له گه ليان داو بريارى به رگرى كردن درا، به لام هه ر له ناو مه دينه دا بميننه وه و
 خويان قايم بكن و به رگرى له خويان و مال و منداليان بكن، ژماره ي
 جهنگاوه رانى موسولمانيش له سى هزار كه س تى نه ده په رى ئاله م كاته دا
 سه لمانى فارسى بيروكه ي لي دانى خه نده كى به ده ورى مه دينه دا خسته
 به رده م پيغه مبهر ((دروى عربى لسرى)) هه لكه ندى خه نده ك نه خشه و پلانىك بوو
 فارسه كان له شه را په يره وييان ده كرد، سه لمان وتى ئه ي پيغه مبهرى خودا
 ئيمه له ولاتى فارس دا هه ركاتى ميژشى له م جۆره مان بكرايه ته سهر،
 به ده ورى خو مان دا خه نده كمان لى ده دا. پيغه مبهر ((دروى عربى لسرى)) راي
 سه لمانى په سه ند كردو فه رمانى دا به هه لكه ندى خه نده ك له و ده شتايى و

^(١٦٠) سيرة ابن هشام ج ٢/٢١٤-٢١٥.

ناو چهیهی که وتۆته باکورێ خۆر ئاواي سارهوه، که بهرواته ناوچهیهکی دهشتایی و روتهن بوو له مپهری سروشتی لی نه بون و ترسی هاتنه ناوهوهی دوژمنی لی دهکرا. ^(۱۶۱)

پیغمبەر (درودی عوای لیسرین) هه لکه نندنی خه نده کی له نیوان هاوه لانی دا دابه شکرد بۆ ههر ده که سیان چل گه ز هه لکه نن، در یژی خه نده که که پینج هه زار گه ز بوو قولی هه وت گه ز تا ده گه ز بوو پانیشی (۹) گه زو به ره و ژورتر بوو.

۸. گیانی یه کسانێ و هه مناههنگی نیوان موسولمانان:

پیغمبەر (درودی عوای لیسرین) بۆ خۆی هاوکاری هه لکه نندنی خه نده کی کرد بۆ ئه وهی موسولمانه کان زیاتر سه رگه رمی هه لکه نندنی بن. موسولمانان به چالاکی یه وه به شداریان کرد، بی وچان پیغمبهر و هاوه لانی خه ریکی به نه نجام گه یانندنی ئه و کاره بوون، کاته که وه رزی سه رما بوو زۆریان سه رما بوو له هه مان کاتدا خۆراکیشیان وه کوو پیویست ده ست نه ده که وت. برسیایه تی و سه رما ته وا و هیاکی کرد بوون، وه لی هیزی ئیمان و برایه تی و هاوکاری و به شداریکردنی پیغمبهر بۆ خۆی قه ره بووی هه موو که م و کوپیه کانی بۆ پر کردنه وه. ئه بو طه لحه ده لی: چوینه لای پیغمبهر (درودی عوای لیسرین) باسی برسیایه تی خۆمانمان بۆ کرد و هه ریه که مان که به ردمان خستبو به ر پشتینی خۆمان له برسان به رده کانمان نیشان دا، که چی پیغمبهر (درودی

^(۱۶۱) خه نده که که له باکورێ خۆر هه لاتی مه دینه وه ده ست پی کرا تا باکورێ خۆر ئاواي. سنوری خۆر هه لاتی که ناری (حره واقم) و سنووری خۆر ئاوايشی خۆر ئاواي شیوی (بطحان) بوو که ده بیته ته نیشتی (حره الویره). بهروانه کتیی: آثار المدینه المنوره / عبد القدوس الأنصاري.

عمری لیسریں) پەردەى لەسەر سکی خۆى لادا روانیمان ئەو دوو بەردى بەر پششتینی خۆى داو. ^(۱۶۲) موسولمانەکان بەوردی بەرزو حەماسەتەو هابەشی هەلکەندنى خەندەکیان دەکرد، حەمدو سوپاسی خودایان دەکرد، شیعی حەماسەت خولقیانیان دەخویندەو، گرژى و ناپارازیبوونیان پیوه دیار نەبوو، ماندوو نەدەبوون و سات دوا سات پتر شانیان لەهەلکەندنى خەندەك خوش دەبوو.

ئەنەس دەلى: پیغمەبەر (وردی عمری لیسریں) تەشریفى هات بو سەر خەندەکەکە، بینى ئەوا کوچکەران و یاریدە دەران لەبەیانى یەکی زۆر ساردا سەرگەرمى هەلکەندنى خەندەکن، بەندەو کوپله یان نەبوون لەجیاتى ئەوان ئەو کارە لەئەستۆ بگرن، جاکە بینى دیاردەى ماندویى و برسییەتیان پیوهیە فەرموى:

اللهم إنّ العيش عيش الآخرة فاغفر للأنصار و المهاجرة

خودایە ژیان ژیانى قیامەتە، دەسا خواپە لەیاریدەدەران و کوچکەران خوش ببە.

موسولمانەکانیش بەدەنگى بەرز ولامیان دایەو ووتیان:

نحن الذين بايعوا محمدا على الجهاد ما بقينا أبدا

ئیمە ئەوانەین پەیمانمان بەموحەممەد داو تادەمرین لەسەر جیهاد کردن و خۆبەختکردن بەردەوام بین. . .

^(۱۶۳) تیرمذى ئەم رىواتەى گێراوئەو. (الطیبى) دەلى دابو نەرىتى ئەوانەى کەبرسیان دەبن بەردىك یان زیاتر بخەنە بەر پششتینی خویان بو ئەوئەى بیرو شى برسپایەتیە کەیان بى. چونکە ساردى بەردەکەو گەرمى سکيان لىك بدا هەستکردن بەبرسپایەتی کەم دەبیتەو.

نہنس دہلئ: ناو ناوہ یەکە ی لویچە جو یەکیان بو دینان لە گەل ھەندی ییخوری بۆن و تام و گوڤاو قنیا تیان پی دەکرد.

۴. موزدەدی دەرکەوتنی ناسۆی سەرکەوتنی سوپای ئسلام بە سەر جیھان دا لەوکاتە ناسک و تەنگانە یەدا.

لەکاتی ھەلکەندنی خەندەکە کەدا موسولمانەکان توشی بەردیکی گمژە ی تەمەمی سەخت ھاتن، پاچ قولنگ کاری ئی نەدەکرد. گیرو گرتی نەرویان بردە لای پیغمبەری خودا، پیغمبەر (درودی عروبی لەسەری) کە بەردەکە ی بینی تاوئ دایە قولنگ و وتی: (بسم الله) یەك قولنگی پیاکیشاو سییەکی ئی کردەو، ئەمجار وتی: (الله اکبر) کللی ولاتی شام پیدراو ئەو ولاتە حکمەیتە ژیر دەسەلاتی شوینکە و توانی منەو، ئەمجار قولینگیکی تری و داو وتی (الله اکبر) کللی ولاتی فارس پی دراو ئەو ولاتە دەکەوئە ژیر کوئەتوئی موسولمانانەو وەللاھی ئیستا بالەخانە سپی یەکە ی پایتەختی ماسان دەبینم لەمەدائین کە دەکەوئە ژیر کوئەتوئی ئیمەو پاشان قولنگیکی تری پیا مائی و وتی (بسم الله) باقی مان دە ی بەردەکە ی لەت و یەت کرد، ئەمجار وتی (الله اکبر) کللی ولاتی یەمەن پیدرا، سوئند بەخودا ئیستا من چاوم ھا لەدەرگاکانی شاری صەنعا چۆن دەکەوئە ژیر دەسەلاتی ئیمەو. ئەم ھەوالانە لەکاتی ک دا بوو: کە موسولمانەکان دەربارە ی ژیانە ی خویان کەوتبوونە گومانەو، برسایەتی برستی ئی بریبون و تینی بو ھینا بون. سەرما ئازاری دەدان و دوژمن ھەرەشە ی ئی دەکردن!!

۱. موعجزه کانی پيغمبريتی له و غه زايه دا:

چهند موعجزه يه كه له سهر ده سستی پيغمبر مبهري (درودي عرواي لسرين) رويان دا كاتيځ له شويڼيكي خه نده كه كه دا دركه شاخځ ئاخي بوو نه ده شكنا، پيغمبر مبهري (درودي عرواي لسرين) فهرمووي جامي ئاوم بو بيڼن، جامه ئاوه كه يان بو هيئاو تفي تيكرد، پاشان وهنده ي تواني له خودا پارايه وه و ئاوه كه ي به تيلماسكه شاخه كه دا كردو تيځ روخاو وهكوو كوومه له لمبي لي هات. هه روا به دوعاو نزي پيغمبر مبهري بهر كه كه وته خوڙاكي كه مه وه به جوړيځ كه خوارده مه نيه كي كه م سوپايه كي پي ي تير بوو، به شي هه مووياني كرد.

جابيري كوپي عه بدوللا ده لي: ئيمه روژي خه نده كه خه ريكي هه لكه ندي خه نده كه بووين دركه شاخځ هاته بهرمان زور سهخت بوو بومان نه شكنا، هاوه لان هاتنه لاي پيغمبر مبهري عه رزيان كرد قوربان دركه شاخځ هاتوته بهرمان بومان ناشكي، پيغمبر مبهري (درودي عرواي لسرين) فهرمووي من بو ي ده چمه خوارځ، هه لسا، ديار بوو بهردي له سهر سكي دانا بوو توند به ستيبوي، سي پوژ ماینه وه وه خوڙا كمان تام نه كردو زه وادمان نه چوه گه ده وه، پيغمبر مبهري (درودي عرواي لسرين) قولنگي هه لگرت پيا كي شا، ئيتر نه و دركه ساخه وهكوو خويز پيژاو بلاو بووه، جابيري ده لي: عه رزي پيغمبر مبهري كرد قوربان ريگه م بده تا ماله وه ده چم، كه چوم وه به خيزانه كه م گوت: پيغمبر مبهري به شيوه يه كي بيني ته حه ممول ناكري، له برسانا بهردي له سهر سكي دا نابوو توند به ستيبوي. هيچ خوارده مه نيه كمان هه يه؟؟ وتي جومان هه يه و گيسكي شمان هه يه، خيرا جويه كه م هاري و گيسكه كه م سهر پري و گوشته كه م كرده مه نجه له وه، پاشان هاتمه خزمهت پيغمبر مبهري (درودي عرواي لسرين) بو ئه وه ي ميوانداريم بكا، هه وير ناماده كرابوو بكري به نان و گوشته كهش له سهر سي كوچكه ي ناگردان ده كولا، واته نزيك بوو خواردن پي بگا، عه رزي م كرد

قوربان! کہ میك خوراک نامادہ كردوہ تہ شریف و یه کیکی تریان دوکہ سی تر بیئہ بابجینہ وہ لەخزمەتت دا دەبم. فەرمووی خواردنەكە چەندە؟ بۆم باسکرد، فەرمووی زۆرو بەلەزەتە، هەوال بۆ خیزانت بنیەرە چیشتەكە لەمەنجەل دەرنەكاو نانیش نەخاتە تەنووڕەوہ تادیم، ئەمجار فەرمانی بەكۆچكەران و یاریدە دەران دا فەرمووی هەستەن بابڕۆین، هەموویان دوا مان كەوتن. كاتیك گەیشتمەوہ مال، بەخیزانم وت بابان شیواو، پیغەمبەر بەخۆی و موهاجیرین و ئەنصارەوہ هاتوون بۆ ناخواردن! خیزانم وتی: ئایا پیغەمبەر پرسسیاری ئی كردی خواردنەكە چەندەو چۆنە؟ وتم بەئێ، ئیتەر پیغەمبەر فەرمووی قەرەبالغی مەكەن و بچنە ژۆرەوہ، ئیتەر نانی ورد دەكردو گوشتاوی پێدا دەكرد گوشتی كولاو، دەكەوتە سەر نانەكە، مەنجەلی چیشتەكەو تەنوری نانەكە ی دادەپۆشی، تاوہ جبەیهکی تری تی دەكردو دەیخستە بەردەمی هاوہلان. ئیتەر بەو جۆرە بەردەوام بوو تاہەموویان تیر بون، هیشتا هەندیکی مابوو، فەرمووی ئەوہش بۆ خۆتان بخۆن و بیدەن بەكەسانی دی. چونكە خەلك توشی برسایەتی بووہ.^(۱۶۳) لەریواہەتیکی تردا جابیر دەئێ: هاتمە لای پیغەمبەر و بە سرتەوہ عەرزەم كرد ئە ی پیغەمبەری خودا ئازەلێكمان هەبوو سەرم بڕیوہ، ربه جۆیە كیشمان هەبوو هاریومە، تەشریف و دووسێ كەسی تریش لەگەل خۆت بیئە فەرمون بۆ مالی ئیمە، ئیتەر پیغەمبەر (درووی عسری لسمەن) بەدەنگی بەرز فەرمووی ئە ی هاوہلانی خەندەك هەلكەن! جابیر دەعوەتی كردوہ بابجین بۆ مالیان.

بەئێ خەندەك تەواو بوو، قورەیشییەكان بە گوێرە ی وادەو پەیمانی سەربازیان لەگەل جۆلەكەو ھۆزی (غطفان) دا بەرەو مەدینە هاتن و لەشكر بەزییان كرد، ھۆزی (غطفان) یش بەخویان و لق و پۆپی ترەوہ هاتن و لەنزیک

^(۱۶۳) بوخاری لەباسی غەزای خەندەك دا ریواہەتی كردوہ.

مه دینه له ریزی قوره یشییه کان له شکر به زییان کرد، پیغمبەر (درویدی عری لسترین) و موسولمانه کان که سئ هه زار که س دهبوون هاتنه به رامبهریان له نیوان ئه مان و دوژمن دا خه نده که هه بوو. له نیوان موسولمانه کان و به نو قوره یظه دا عه هه دو په یمان هه بوو، به لām حویه ی کوپی ئه خطه ب سه روکی به نو نه ضیر هانی دان بۆ ئه وه ی له عه هه دو په یمانی خویمان په شیمان ببه وه، به نو قوره یظه پاش دوو دلی و رارایی یه کی زۆر هاتنه سه ر پای حویه ی و له په یمانی خویمان په شیمان بوونه وه، پیغمبەر (درویدی عری لسترین) به مه ی زانی و دلیا بوو له هه لویستی نا پیاوانه یان. ئیتر ئه مجار ته نگانه بوو به دوو، ترس و خوڤ زیادی کرد دوژمن تا ئیستا هه ر دوژمنی ده ره کی بوو ئه وا دوژمنی ناو خوڤ په یدا بوو، هه ندی له دوو رووه کانیش سه ریان هه لداو که وتنه جم و جوئی نامه ردانه، پیغمبەر (درویدی عری لسترین) ویستی له گه ل هۆزی (غطفان) دا ریکه که وتن بکاو سییه کی داها ت و به رو بوومی مه دینه یان بداتی. بۆ ئه وه ی ئه و زه خته گه وه له سه ر ئه نصاره کان که م بکاته وه، چونکه ئه وان قورسای هه ره گه وه ی ئه م شه په ریان له سه ر شان بوو، به لām پاشان له م فکریه لای دا، ئه مه ش دوا ی ئه وه ی که سه عدی کوپی مه عاذو سه عدی کوپی عوباده هه لویستی مه ردانه ی خویمان ده ره پری و به ناوی یاریده ده رانه وه خوڤاگری و ملنه دانی خویمان بۆ دوژمن راگه یاند، سه عدی کوپی مه عاذ وتی: ئه ی پیغمبهری خودا، له رابردودا ئیمه و ئه وان له سه ر بیرو باوه پری بته په رستی بووین، هاوه لمان بۆ خودا داده نا، خودامان نه ده ناسی، په رستشمان بۆ خودای تاك و ته نها نه ده کرد، ئه وان هه رگیز نه یان توانیوه ته ماع له ئیمه بکه ن بۆ هیچ شتیك، له ریگه ی میزانداری یان کرین و فروشتنه وه نه بووین حوققه میوه یه کمان نه داوئ، ئایا دوا ئه وه ی خودا به هۆی ئیسلامه وه ریژی داویننی و هیادیه تی داوین بۆ خودا په رستی و

یہ کتا پەرستی، بههوی شوینکه وتنی ئایینی تووه، شان و شهوکه تمان پهیدا کردوه! ئیستا مال و سامانیان بدهینی؟ بهخودا ئیمه بههیچ شیوهیهک ئاماده نین و کارمان بهوه نیه، بهخودا جگه له شمشیر هیچیان نادهینی، ئیمه و ئهوان گوهره پانی شهپر، ههتا خودا نیوانی ئیمه و ئهوان دهکا. ئیتر پیغمبر (درویدی عسری لیسری) فهرمووی: تو ئهوت لی دی، پیاوی وهک تو ههر ههلو یستی ئاوی دهبی.

۴. کئی برکی ی نیوان پالنهوانی ئیسلام و پالنهوانی کافر:

پیغمبر و موسولمانهکان له شوینی خویان مانهوه، دوزمنیش لهوبههر خهندهک دهوهرهیان دابوون، شهپر روی نهدا، وهلی ههندی سوار چاکی قورهیش بهئسپ سواری هاتن، ئهسپهکانیان تاو دان تالهسهر لیواری خهندهک راوهستان، که خهندهکیان بینی وتیان سویندمان وابی، ئهم فیله فیلیکه عهرب نه یانزانیوه، پاشان بهرهو شوینیکی خهندهکه پویشتن که بری تهنگه بهربئ بو ئهوهی لیوهی بپهروه، بهپر تاوو قلمباز پهپینهوه بو بهری مه دینه، یهکی لهو سوارانه پالنهوانی مه شهوهر عهمری کوپی عهبدی ود بوو، که به خه یالی خوی دههقهتی ههزار کهس دی. جاکه لهو بهر وهستا، وتی: کئی دهتوانی بۆم بیته مهیدان، عهلی کوپی ئهبو تالیب بۆی چوووه مهیدان و وتی: ئهی عهمر! ئهتو پهیمانت بهخودا داوه، که ههر پیاویکی قورهیشی بانگت بکا بۆ دوو رهوشت لی و ههردهگری. وتی: بهلی:—

عهلی وتی: من بانگهوازیت دهکهم بۆ لای خوداو شوینکه وتنی پیغمبر و پابهند بوون به ئایینی ئیسلام. عهمر وتی: من کارم بهو ئیشه نیه، وتی: دهباشه بانگت دهکهم بۆ زورانبازی و شه ره شیر. عهمر وتی: بۆ چی برازای خۆم؟ سویندم بهو خودایه من نامهوی بتکوژم.

عہلی پئی گوت: بہ لآم من پیّم خوشہ بتکوژم. ئیتر ئو بہم قسہیہ دونیای لہ پیش چاو تاریک بوو کہللی گہرم بوو، لہئسپہکھی دابہزی و ئہسپہکھی سہر بری و خوینہکھی لہم دہم و چاوی خوئی دا. ئہمجار روی کردہ عہلی و چہمپہریان لیکہوہ هیئاو یہکتریان هیئاو برد سہرہنجام عہلی کوشتی! یہکیکی تر لہ پالہوانہکانیان نہو فہلی کوپی موغہیرہ بوو ئہسپہکانیان بہرہو ئہوبہری خہندہک غاریان داو پہرینہوہ.

❦، دایکک کورہکھی ہاندہدا بو شہر کردن و شہید بوون:

عائیشہ (دایکی موسولمانان) رہزای خودای لی بی، دہفہرموی: من لہگہل چہند نافرہتیکی تری موسولمان لہقہلای بہنو حاریثہ دا بووین، ئہم روداوش پیش ئہوہ بووہ کہ حیجاب واجب ببی، دہفہرموی: سہعدی کوپی مہعاز بہلامان دا تیپہری زرییہکی کورتی لہبہر دابوو ہہموو باسکی بہدہرہوہ بوو، شیعری دہخویندہوہ دایکی پئی ی گوت: گوتم دایکی سہعد! بہخودا پیّم خوش بوو زری کہی سہعد تیرو تہسہل بواہ لہوہی ئیستای. ہہر وایش بوو ئہوہی عائیشہ لی دہترسا ہاتہ جی سہعدی کوپی مہعاز تیریکی پیوہندرا دہماریکی قولی بری و لہ عہزای بہنو قورہیظہدا شہید بوو.

❦، واللہ جنود السموات والأرض:

لہشہری ئہحزاب موشریکہکان دہورہی موسولمانہکانیان دابوو، بہجوړیک شوینی موسولمانہکان وہکوو قہلای دہورہ دراو وابوو، لہہہر چوار لاوہ دوریان گیرابوو، ئہحزاب نزیکہی ماوہی مانگیک گہمارویان دان،

لهه موو لايه كه وه ريگه يان لي بربوونه وه، كاره سات قورس بوو، دوپويي به ته واوي سهرى هه لدا، هه ندئي له خه لكه كه داوايان له پيغه مبه ر كرد ريگه يان بدا برؤنه وه بو مه دينه وتيان: (ان بيوتنا عورة وما هي بعورة ان يريدون الا فرارا) جالهم سات و كاته دا كه پيغه مبه ر، موسولمانان له و ترسو دله راوكييه دابوون، بريكيان گيانيان گه يشتبوه سهرى لوتيان و لهه موو لايه كه وه گه مارؤ درا بوون، نه عيمي كوپي مه سعودى (الغطفاني) هات وتي: ئه ي پيغه مبه رى خودا من موسولمان بووم، نه ته وه كه م به موسولمانبووني منيان نه زانيوه، فه رمانم پئ بكه چي بكه چي بكه م، هه رچي ده فه رموي واده كه م، پيغه مبه ر (دروى عربى لسرين) فه رموي تو تاقه پياويكي، بچؤ بزانه كيئت بو په شيمان ده بيته وه له و كؤمه ل و گروپانه په شيماني بكه ره وه، چونكه بيگومان شه ر فرت و فيلى تيذا ده كرئ، زؤر جار فيل و چاوو راو پؤلى خويان ده بينن. ئيتر نه عيمي كوپي مه سعود هلسا چوو بو لاي به نو قوره يظه به جوريك قسه ي له گه ل دا كردن، كه گومان په يدا بكه ن له چؤنيه تي و هه لويستيان و دوستايه تي قوره يش و غه طه فان، ئه وانه ي كه دانيشتوي مه دينه بوون و دوژمني موهاجيرين و نه نصاره كانن كه دانيشتوي مه دينه و هاوسئ ي هه ميشه يي جوله كه كانن. داواي لي كردن كه يارمه تي قوره يش و غه طه فان نه دن نه بنه هاو به شيان له شه ردا هه تا يه كيك له پياو ماقولانيان نه كه نه بارمه لايان، ئه وانيش راي نه عيميان په سه ند كردو وتيان باشه. ئه مجار نه عيم هلسا چوو بو لاي قوره يشيه كان دلسؤزي خوي بوو ده رب رين و ئاموژگاري كردن، هه والي پيدان كه جوله كه كان له په يمان و به ليئي خويان په شيمان بوونه وه له ئيستا به و لاوه داوا ده كه ن پياو ماقوليكي ئيوه ببيته بارمه لايان و تا ئه و مه رجه يان نه هيئنه دي

ئہوان متمانہ ناکہن۔ بہ نیازیشن ئہو بارمتهی لایان دادہنن بیدہنہ دست پیغہمبہرو ھاوہ لانی بؤ ئہوہی لہ ملی بدہن و بیکوژن، ئہمجار چو بؤ لای (غطفان) ئہوہی بہ قورہیشی یہکانی گوتبوو بہ وانیشی گوت، ھہردو لای لیک دپ دؤم کردو دلی لہ یہکتری کرمی کردن، ھہردو لایان گومانیان لہ جولہکہکان پیدا کرد، ئیتر دوو بہرہکی و بی متمانہیی بہناو کوہل و گروپہکان دا بلاو بووہ، ھہریہکہیان لہ ھاوہلہکہی دہترسا۔ جا کہ ئہبو سہفیان و سہرانی غہطہفان داوایان کرد بہ ھہموو لایہک شہریکی یہکالا کەرہوہ بکہن و بہ ھہموو لایہک پہلامار بدہن، جولہکہکان خویان دزیہوہ، تہمہلییان نواند، داوایان کرد بارمتهیان بدہن، یہکیک لہ پیاو ماقولانیان بہ بارمته لا دابنن ئہمجار نامادہن ھاوبہشی بکہن، ئیتر قورہیش بویان دہرکہوت قسہی نہ عیمی کوپی مہسعود راستہ، داخوازی جولہکہکانیان جی بہ جی نہ کرد، جولہکہکانیش بویان مہعلوم بوو کہ قسہی نہ عیم راستہ۔ ئیتر ھہموو لایہک لہ یہکتر کہوتنہ گومانہوہ، مقو مقویان تی کہوت، یہکریزی و یہکدہنگیان نہما۔

لہ لایہکی ترہوہ بہویستی خودا، بؤ یارمہتیدانی پیغہمبہرہ پەرہردگار رہشہبایہکی سہخت و زریانیکی توندی ناردہ سہر ئہو گروپ و کوہلانیہ زستانی ساردو شہو رہشہبا یہکیان گرت و تہنگیان پیہلچنین، رہشہبای سہخت خیمہ و رہشمالی بردن، مہنجل و مہرکانہی وەرگیڑان، ئہبو سہفیان ھاواری لی ھہلساو بہدہنگی بہرز وتی: ئہی جہماوہری قورہیش ئیوہ کہوتوونہ بارو دؤخیکی وا تہحہممول ناکری، ئاژہل و کەل و پہلمان لہناو چوو بہنو قورہیظہ درویان لہگہل کردین، ھہوالی ناخوشمان لییانہوہ بؤ ھاتووہ، ئہو نارہحہتی و ئہزیہتہی لہم رہشہباو زریانہ پیمان گہیشتوہ

ئەو ەتا ەموومان بەچاوی خۆمان دەبینن. مەنچەل و دیزەمان بۆ لەسەر ئاگردان ناوەستی، خێمە و رەشمالمان ەمووی باهەلی تەکاندو بەحەوادا چوو، چی زوو خۆ کۆیکەنەو و باریکەن، ئەو ەتا من وادەرۆم و چیدی نامینمەو. ئیتەر ئەبو سەفیان چوو بۆ لای حوشرەکە ی کەییخ درابوو بەسترا بوو، چوو سەر پشتی و راست بوو، ئیتەر قاچاندنی. قورەیش بەدوی دا، ھۆزی غەطەفان ئەم ەلویست و ەلەس و کەوتە ی قورەیشییان بیست، ئەوانیش خێرا بەپەلە پرۆزە گەرانەو بۆ ولاتی خویمان، پیغەمبەر (دروە، عرەبی لیسری) لەو کات و شەو ساردەدا، خەریکی شەو نوێژ بوو، ئەبو حوزەیفە ی کوپی (الیمان): کە پیغەمبەر نارد بووی بۆ ناو گروپ و حیزبەکان بزانی چی دەکەن و چی ناکەن و ئەمجار بیتەو ەوالی بداتی: گەرایەو و واقع و رودای بۆ پیغەمبەر گیرایەو، چاکە پۆژ بوو پیغەمبەر و موسولمانان گەرانەو بۆ مەدینە و چەکی شەریان دانا، تەنگانە بەسەر چوو ترس و بیم نەما. بۆیە لەم بارەو خودا دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ سورة الأحزاب/ ۹. شەر کۆتایی ەات و ئاگری فیتنە کۆژیەو، ئیتەر لەو ەدوا قورەیش نەگەرانەو بۆ شەری موسولمانەکان، پیغەمبەر (دروە، عرەبی لیسری) فەرمووی: ئیتەر لەم سالەو قورەیش ھیرش ناهیننە سەر ئێو بەلکوو ئێو غەزای ئەوان دەکەن.

لەغەزای ئەحزاب دا لەموسولمانەکان ەوت کەس شەھید بوون لەموشریکەکانیش چوار کەس کۆژان.

غەزای بەنو قورەیظە سالی پێنجەمی کۆچی

هه‌ڵوه‌شاندنه‌وه‌ی په‌یمان له‌لایه‌ن به‌نو قورەيظه‌وه :

له‌وه پێش ئاماژه‌مان به‌وه كرد كه پێغه‌مبەر (درودی ع‌رای لیسری) کاتیك چووه مه‌دینه، په‌یمان و به‌لێننامه یه‌کی له‌نیوان موهاجرین و ئه‌نصاره‌كان دا نووسی، دلنه‌وایی جوله‌كه‌كانی كردو په‌یمانی له‌گه‌ڵ دا به‌ستن، له‌سه‌ر ئایین و مال و حاڵی خۆیان هیشتنیه‌وه، مه‌رجی له‌سه‌ر دانان و مه‌رجیشی بۆ دانان، له‌و به‌لێننامه‌یه‌دا هاتوو ده‌لێ: (هه‌ر كه‌سێ له‌جوله‌كه‌كان شوین ئێمه‌ بکه‌وێ ئه‌وه ئێمه‌ یارمه‌تی ده‌ده‌ین ناهێلین كه‌س سته‌می ئی بكا، ناهێلین كه‌س بالا ده‌ستی بكا به‌سه‌ریان داو لافی ئاغایه‌تی ئی بدا به‌سه‌ریانه‌وه، نابێ هیچ بته‌په‌رستیك (قورەيشییه‌ك) یان مال و سامانی بگرتنه‌ خۆی و په‌نای بدا، نابێ هاوكاری بته‌په‌رست بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی گه‌له‌ كۆمه‌کی له‌سه‌ر موسوڵمانان بکه‌ن، جوله‌كه‌ و موسوڵمانه‌كان به‌یه‌كه‌وه مال و سامان بۆ شه‌ر خه‌رج ده‌كه‌ن هه‌تا له‌ شه‌ر دابن، هۆزه‌كانی جوله‌كه‌ له‌گه‌ڵ موسوڵمانه‌كان یه‌ك گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ن، جوله‌كه‌ له‌سه‌ر ئایینی خۆیان و موسوڵمان له‌سه‌ر ئایینی خۆیان سویند خورانیان و خودی خۆیان! هه‌ر له‌په‌یماننامه‌كه‌دا هاتوو، هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌م په‌یماننامه‌دا ناویان هاتوو ده‌بێ یه‌ك ریز بن له‌به‌رامبه‌ر دوژمنه‌ كانیان، ده‌بێ له‌شتی چاكه‌دا هاریكاری یه‌كتر بن و نه‌سیحه‌ت و ئامۆژگاری یه‌كتری بکه‌ن، هه‌ركاتێ هی‌زو خیل و كۆمه‌لیك هی‌رش بکه‌نه‌ سه‌ر یه‌شیرب ئه‌وان تیكرا به‌ره‌نگاری ده‌بنه‌وه.

وه‌لێ حویه‌ی كۆری ئه‌خته‌بی جوله‌كه‌ و سه‌روکی هۆزی به‌نو نه‌ضیر، توانی به‌نو قورەيظه‌ هه‌لبنی بۆ ئه‌وه‌ی په‌یمانە كه‌یان هه‌لبوه‌شیننه‌وه‌، مه‌یلیان به‌لای قورەيش دا وه‌رگی‌پێی. ئه‌مه‌ش دوا ئه‌وه‌ی ریش سپی

یہ کہ بیان کہ عبی کوپی ئہ سہدی (القرطبی) وتی: من له موحه ممد جگہ
 لہ راستی و وہ فاداری ہیچی ترم لی نہ دیوہ، کہ چی ویپرای ئہ وەش کہ عب
 پەیمان خوی ہلئوہ شانده و تہ بہ پرای کرد لو عہدو پەیمانہی لہ نیوان
 ئہ و پیغہ مہر دا ہہ بوو، جاکہ ہہ والی ہلئوہ شانده و پەیمانہ کہ لہ لایہن
 جولہ کہ کانہ و بہ پیغہ مہر گہ یشت، سہ عدی کوپی مہ عاز کہ سہ روکی
 ئہ وس بوو ہاوپہ یمانی بہ نو قورہ یظہ بوو، سہ عدی کوپی عوبادہ
 کہ سہ روکی خہ زہج بوو لہ گہل کؤمہ لیک لہ ئہ نصارہ کان ناردنی بو ئہ وہی لہ
 ہہ والہ کہ بکؤنہ وہ، کہ چون و سہیریان کرد، ہہ لویستی جولہ کہ کان زور
 لہ وہ خرا پتر بوو: کہ بیسترا بوو تہ نانہت قسہی ناشرینیان بہ پیغہ مہر
 گوتبوو، گوتبویان کی پیغہ مہرہ؟؟ ہہرگیز لہ نیوان ئیمہ و موحہ ممد دا
 نہ عہ قد ہہیہ نہ عہدو پەیمان!!! لہ سہریکی ترہ وہ بہ عہ ملی خویان ئامادہ
 کردبوو بو ئہ وہی ہیرش بکہ نہ سہر موسولمانان و لہ پشستہ و خہنجہری
 زہہ راوی خویان بوہ شیئن. ہہ لہ بہ تہ خہ تہری ئہم جوہ ہہ لویستہ زور
 لہ خہ تہری شہری بہ رامبہری و ہجومی راستہ و خو زیاترہ، بویہ قورئان
 ئامارہ دہ کاو دہ فہرموی: ﴿إِذْ جَاؤُكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ
 الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَكُفُّوا أَلْسِنَهُمْ﴾ سورة الأحزاب/ ۱۰. ئہم
 وہ زعہ لہ سہر موسولمانان کان زور توند بوو زوری پی تہ نگہ تاو بوون،
 تہ نانہت سہ عدی کوپی مہ عاز کہ لہ ہہ موو کہ س زیاتر بویان دلسوز بوو،
 لہ ہہ موو تیگیرو یکیانا بہ دہ میانہ وہ دہ چوو، کاتیک سہ عدی کوپی مہ عاز
 لہ غہ زای خہ ندہق دا تیریکی ری کہوت و شادہ ماریکی بری و دنییا بوو ئہم
 برینہ دہیکوژی، وتی: خودایہ گیانم دہرنہ چی ہہ تا بہ چاوی خوم زہ لیلی و
 مہینہ تی ہوژی بہ نو قورہ یظہ دہینم.

۴. له شکر کیشی پیغه مبهرو موسولمانان بو سهر بهنو قوره یظه:

کاتیک پیغه مبهرو موسولمانان له خندهک گه رانه وه و گه یشتنه وه مه دینه و چه کیان له خوکرده وه، چه زه تی جو برائیل هاته لای پی ی فرموو: نه ی پیغه مبهری خودا نه وه چه کی شه پرت داناوه؟ پیغه مبهرو وه لای دایه وه وتی: به لای. جو برائیل وتی: ده سا بزانه تانیستا فریشته چه کیان دانه ناوه، خودا فرمانت پی دهکا چی زووه بروی بو سهر بهنو قوره یظه، نه منیش بو سهر نه وان ده چم و وه شه قه توله یان دینم و تاروماریان ده کم. ئیتر پیغه مبهرو (درووی عرای لیسری) فرمانی به بانگده ریگ کرد به ناو خه لک دا جار هه لبدن، هه رکه سی گوئی لی یه و فرمانبهرو داری پیغه مبهرو نویژی عه صر نه کا تانه چیته ناو بهنو قوره یظه^(۱۶۴) پیغه مبهرو (درووی عرای لیسری) چووه سهر بهنو قوره یظه و گه مارودان بیست و پینج پوژ گه مارو دانه که بهرده وام بوو هه تا وایان لی هات ته واو ته نگه تاو بوون و ترسو و لهرز چووه دلایانه وه.

بهنو قوره یظه پیاویان نارد بو لای پیغه مبهرو (درووی عرای لیسری) داوایان لی کرد که نه بو لوبابه (برای عه مری کوپی عه وف) بنیری بو لایان که هاو په یمانی هوژی نه وس بوون. بو نه وه ی دهر باره ی خو یان راویژ بکه ن، پیغه مبهرو (درووی عرای لیسری) نه بو لوبابه ی نارد بو لایان، که جوله که کان دیتیان چه ند پیاویکیان بهرو پیری چون، ئافره ت و مندال دهستیان کرد به شین و شه پور له بهر ده می دا، نه ویش به زه یی پیدا هاتن، دواپی وتیان نه ی نه بو لوبابه، نه تو پیئت باشه له سهر بریاری موحه ممه د له قه لا دابه زین؟ وتی: به لای. به ده ستیش ئامارهی بو گهر دنی خو ی کرد واته: نه گهر دابه زن سهر تان دهر پی نه بو لوبابه

^(۱۶۴) سیرة ابن هشام ج ۲/ ۲۳۳-۲۳۴.

دهلی: سویند به خودا له شوینی خوم نه بزوتم ههتا دنیا بووم له وهی: که من خییا نه تم له گهل خوداو پیغمبر کرد، پاشان ئه بو لوبابه رؤی به ری خویه وه و سه ری خوی شوپر کرد. هیشتا پیغمبر (درودی عوامی لیسری) نه هاتبوو بو مزگوت ئه بو لوبابه خوی به کوله که یه کی مزگوت به ستبوه وه وتی: وه لاهی خوم ناکه مه وه له شوینه دهرناچم ههتا خودا له تاوانم خوش دهی و چاوپوشیم لی دهکا. په یمانم به خودا داوه که ئیتر من جاریکی تر پی ناخه مه ناو خاکی به نو قوره یظه وه، نامه وی خوم ببینم له ولاتیك دا که خیانه تم له گهل خوداو پیغمبر تیدا کردی. جاکه خودا له تاوانی خوش بوو ئه م ئایه ته نازل بوو که ده فرمووی: ﴿فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ سورة الملك/ ۱۱. ئیتر خه لکه که راجمین بو ئه وهی له کوله که کی بکه نه وه، ئه بو لوبابه وتی: به خودا نابی بمکه نه وه ههتا پیغمبر ته شریفی دینی و به دهستی خوی ده مکاته وه، پیغمبر (درودی عوامی لیسری) به لای دا تیپه ری بو نویرتی به یانی، ئیتر به ره لای کرد، بیگومان ئه بو لوبابه نزیکه ی بیست شه و به و شیوه مایه وه، هه موو پوژئی خیزانه کی له کاتی نویرت دا ده هات ده یکرده وه پاش نویرت کردنه کی ده چوو خوی ده به سته وه.

۴. سه عدی کوپ مه عاذ له پیناو ره زابوونی خودا دا گوی
به لومه ی لومه کهران نادا:

به نو قوره یظه له سه ر بریاری پیغمبر (درودی عوامی لیسری) رازی بوون له قه لا دابه زن، ئیتر هوژی ئه وس، هه لسانه سه ر پی و وتیان ئه ی پیغمبره ری خودا ئه وانه هاوپه یمانی ئیمه ن، نه ک هی خه زه ج. ته شریفه ده زانی له وه پیش چیت دهرباره ی هاوپه یمانانی برا کانمان کرد (واته: هاوپه یمانی خه زه جیه کان) ئه مجار پیغمبر (درودی عوامی لیسری) فهرمووی: ئه ی کومه لی

ئەوس ئایا رازی نابن پیاویک لەخۆتان بکەمە حەکەم و بریار دەر دەر بارەیان؟ وتیان بەئێ ئەو پیغمبەری خودا، پیغمبەر فەرمووی ئەو کەسە سەعدی کوپی مەعازە، ناردی بۆ لای، جاگە سەعد هات، ئەوسا یەکان پێیان گوت ئەو ئەبو عەمر لەگەڵ ھاو پەیمانەکانمان باشبە، پیغمبەر (فەرمووی عەزەم) بۆیە تۆی کردووە بەحەکەم بۆ ئەوەی چاکەیان لەگەڵ بکە. جاگە زۆر ئیلحاحیان ئی کرد وتی بەخودا لەپێناو رازی بوونی خودادا گوێ نادەمە سەر زەنشتی لۆمە کاران. ئەمجار وتی: بریاری من دەر بارەیان ئەوەیە پیاو کانیان بکوژێن مالا و سامانیان دابەش بکری، ژن و مندالیان بکری نە کوێلە، پیغمبەر (فەرمووی عەزەم) فەرمووی: بەحوکمی خودا حوکمت کردن (۱۶۵)

(۱۶۵) سیرۃ ابن هشام ج ۲/ ۲۲۹-۲۴۰ لێریوایەتی بوخاری ە موسلیم دا هاتوووە دەئێ (قضیت بحکم الله) یان و تویەتی (بحکم الملك) پروانە (صحیح البخاری کتاب المغازی باب مرجع النبی صلی اللہ علیہ وسلم من الاحزاب ومخرجه من بني قریظۃ) ژمارە ی جۆلە کە ئیعدام کراوە کان نزیکە ی (۸۰۰) هەشت سەد کەس شەڕ کەر بوو وەکوو لە (الکامل) ی ئیبنو لئەئیردا ج ۲/ ۱۲۷ ئاماژە ی بۆ کراوە. بیگومان بێئ نووسەری ھاو چەرخی لەژێر روشنایی بەراوردو لیکۆلینە وەدا گومانیا ن خستۆتە سەر ئەم کۆ کۆژییە و تویانە عەقل نایبێئ لەشاریکێ بچوکی وەکوو مەدینە دا لەسەر دەستی پیغمبەریکی ئاوا بەبەزەیی و مروۆ دۆست دا ئەو حەمکە پیاو ئیعدام کرابێ بەئێ ئەوەی ئەو نووسەرانە هیچ بەلگە یەکی میژوویان بە دەستەو بێ. سەرچاوەکانی جۆلە کە خۆیان بێ دەنگن لەرونکردنە وەو وروژاندنی ئەم روداوە کەزۆر شیاو بۆ ئەوەی هەستی دینی لای جۆلە کەکان پێ بوروژیندرئ نووسەریکی جۆلە کە نژار بەناوی (سیموئیل اسبک) کتیبێکی گرنگی لەسە دە ی شانزە هەمی زایینی دا داناو ناوی ناو (ماثر شهداء اليهود) نووسەر لەو کتیبە دا بە هیچ کلۆجێ ئە بارە ی دەرکردنی جۆلە کە ی بەنو قەینوقاع و بەنو نەضیر لە مەدینە و هەروا ئیعدامکردنی شەڕ کەرەکانی بەنو قورە یظه هیچ ئاماژە یەکی نە کردووە.

ئەم بېرىارە رىك ھاتەوہ لەگەل قانۋونى شەپ لەشەرىعەتى بەنو ئىسرائىل دا، ئەوھتا لە (سفر التثنىة ئىصحاخى بىست ۱۰-۱۱-۱۲-۱۳) دەلى: -

كاتىك لەشارىك نزيك دەبىتەوہ بۆ ئەوہى شەپى لەگەل دانىشتوانەكەى دا بكەى. سەرھتا بانگيان بكە بۆ ئاشتى، جا ئەگەر بەپىر بانگەوازى يە كەتەوہ ھاتن ئامادە بوون بۆ ئاشتى و شارەكەت گرت، ئەوہ ھەموو دانىشتوانەكەى ھى تۆن و دەتوانى ژيەر دەستەيان بكەى، ئەگەر شەپريان لەگەل دا كردى، دەورەيان بگەرەو گەمارۆيانبەدە، جا ئەگەر خودا سەرکەوتوى كردى و بالاً دەست بووى. ئەوہ ھەموو نىرینەكانيان بەشمشیر بكوژە، ئافرەت و مندال و ئازەلەكانيان و ھەرچى لەشارەكە دايە بىكەرە دەستكەوتى تالانى و بۆ خۆتى دانى، چۆنت دەوى ئاوا دەستكەوتى بەدەست ھاتوو لەدوژمنەكانت بخۆو خەرجى بكە. ئەوہ دەسندەو بە خششيكە خودا پىى داوى.

ئەم شىوہ تەعامولە لەناو بەنو ئىسرائىل دا لەسەردەمى پىغەمبەرە كانيان پەپرەو دەكرا، ئەوھتا لەتەورات دا ھاتووہ دەلى: بەپىى قەرمانى خودا لەشكر كەشيان كرد بۆ سەر (مديان) ھەرچى نىرینەو كار بەدەستى (مديان) ھەبوو كوشتيانن كوژراويان كەلەكە كردن، ھەموو دانىشتوانى (اوى، راقم، صور، حور، رابع، پىنج كار بەدەستى مديان، بلعام بن باعور، ھەموويان بە شمشیر كوشت و بپ كردن، ھەرچى ئافرەتى (مديان) و مندالەكانيان ھەبوون ھەموو كوژران ھەرچى ئازەل و پىپۆيان ھەبوو ھەموو ملك و مالىيان بەتالان برىا، ھەموو شارو گوندو شاروچكە و قەلاو بەناگايان بەئاگر سوتینرا، سفر العدد الاصحاح الحادي و الثلاثون، ۷-۸-۹-۱۰.

ئەم پووداوانە ھەموو لەسەردەمى ھەزەرەتى موساداو بەرەزامەندى ئەو بوو، وەكوو لەتەوراتدا ھاتووہ دەلى: موسا لەشار دەرچوو عازرى كاھنو

هه موو سه رهك عه شیرهت و پیاو ماقوله كان له تهكیا بوون بو پیشوازی له سوپای گه پاره له شهپر، موسا رقی هه لسا له فهرمانده عه سکه ریه کان که هه زاران سه ربازیان له بهرده ستدا بوو له شهپر گه پابوونه وه، به توورپه ییه وه مووسا پیی وتن: ئایا هه موو میینه کانتان به زیندوویی هیشتنه وه؟ (سفر العدد، الاصحاح الحادي والثلاثون، ۱۲-۱۶) الكتاب المقدس مطبعة اركسفورد ۱۸۷۹ م.

به ئی دهرباره ی به نو قوره یظه حوكمی سه عدی کوپی معان جیبه جی کرا، شاری مه دینه له هه موو هیلانه یه کی سیخوپی و شهپر و ناشوویی جوله که پزگاری بوو، موسولمانان ئه مین بوون له وهی له دواوه خه نجه ری ژه هراویان ئی بدری، هه روا له وهش دلنیا بوون که جاریکی تر له ناوه وه فیتنه و ناشووب بهرپایی. خه زره جییه کان سه لامی کوپی ئه بولحه قیقیان کوشت، چونکه هانده ریکی سه ره کی بوو بو گرد کردنه وهی حیزبه کان و گه مارو دانی مه دینه. ئه وسییه کانیش له وه و پیش که عبی کوپی ئه شره فیان کوشتبوو، چونکه ده ست پیشخه ربوو بو دوژمنایه تیکردنی پیغمبر و هه لنانی خه لک بو به گژاچوونی، ئیتر موسولمانان پزگاریان بوو له سه رانی فیتنه گیرو ناشووبخواز که هه میشه دژی ئیسلام و موسولمانان له جم و جولدابوون گرؤهو کو مه لیان پیکه وه ده نا بوئه وهی دژی موسولمانان کاربکه ن و دژیان بوهستن!!!

به ده رکردن و له ناوبردنی به نو قوره یزه موسولمانه کان ئیسرائحه تیان کرد^(۱۶۶) ئه و هه لس و که وت و یاساو پرسیایه ی پیغمبر (درویدی عسوی لسه رین) دهرباره ی به نو قوره یظه ته عامولی پی کرد، شتیك بوو سیاسه تی شه پر و

^(۱۶۶) سیره ابن هشام ج/ ۲- ۲۷۳.

چۆنیه تی سروشستی هۆزو تیره عه ره ب و جوله که کان داخوازی بوون، به سه رهاتی به نو قوره یظه سزادانیکی یه کالاکه ره وه و بنج بر بوو، بۆئه وهی ببیته دهرسو عیبرت بۆ هه موو ئه وانهی گالته به په یمان و به لاین ده که نو پابه ندی قسه و گفتی خویان نابن..

R. V. C. Bodley له کتیبه کهیدا که ناوی ناوه (حیاء محمد) ده لئ:

محمد (دروزی عه رای لهری) له ولاتی عه ره بدا تاقه که س بوو، ئه م ولاته له پرووی پرو به ره وه پانتاییه که ی به ئه ندازه ی سی یه کی ولاته یه گرتوو هه کانی ئه مه ریکا ده بوو، ژماره ی دانیش توانی (۵) ملیۆن که س بوو. موچه مه دیش ئه وه ندیه سوپا و هیژ نه بوو که خه لکی وای بکا فه رمان به رداری فه رمانه کانی بن، هه موو سوپای که موچه مه مه ده یبوو بریتی بوو له سی هه زار و چه ند که سی که ئه م سوپا که مه شی به ته وای چه کدار نه بوو، چه ک و سیلاحی وه کوو پیویست نه بوو، جا ئه گه ر موچه مه مه ده له م رودا وه دا لاوازی نیشان بدایه، یان چا و پۆشی له به نو قووره یظه بکردایه و به بی سزادان وازی لی به یئانایه، به بی شک له نیوه دورگه ی عه ره ب دا ئیسلام نهیده توانی بمیئیته وه، بیگومان پرۆسه ی ئیعدا مکردنی جوله که کان زۆر توندو تیژی تیدا بوه، به لām وه نه بی تاکه رودا و بی که له میژووی ئایینه کان دا روی دا بی، به لئ ئه م تۆله ستاندنه به و جوړه توندو تیژی به پاساوی هه بوو له لای موسولمانه کان، له ئیستا به و لاوه پیویسته هه موو تیره و هۆزه کان جار دوا جار پیش ئه وه ی پرکیشی کاریکی ئاوه ها بکه ن زۆر بیر بکه نه وه و به خویاندا بچه نه وه، هه رگیز جاریکی تر خیانه تی ئاوه ها نه که ن و په یمان هه ل نه وه شیننه وه، چونکه ئه وه تا به چاوی خویان سه ره نجامی ترسناکی په یمانشکینئ و خیانه تیان دی. بۆیان ده رکه وت موچه مه مه ده ده توانی ئه وه ی بیهوی بیکا ئه نجامی بدا!!

بىگومان سودو قازانجى قەلچۇكردى دوا قەلچى جولهكان
 لەمەدىنەدا بىن ھىز كردن و لاواز بوونى بەرەى دوو پووەكان و كەمبۇنەوہى
 جم و جۆلى خىيانەتكارەيان. بىگومان ئەو زەبرە كوشندە كاريگەرەيەكى
 زۆرى ھەبوو لەسەر وەرە مەعنەويەتيان، تائەندازەيەكى زۆر متمانەيان لە
 دەست دا، ھىواو ئاواتيان كۆژايەوہ، چونكە لەراستى دا جولهكەى بەنو
 قورەيظە دوا سەنگەرى خىيانەتكارى و خم خۆركەى ناو كۆمەلگای مەدىنە
 بوون، دوكتور ئيسرائيل ولفنسون كاتى دەربارەى غەزەى بەنو قورەيظە
 دەدوئ دەلى: بەلام دوو پووەكان لەدواى جەنگى بەنوقورەيظە دەنگيان كپ
 بوو ھەلس و كەوت و جم و جۆليان سەستى تىكەوت، لەوہ بەو لاوہ نەمان
 بىست كاريك بكن، قسەيەك بلىن پىچەوانەى ويستى پىغەمبەر و ھاوہلانى
 بى، لەپيش غەزای بەنو قورەيظە بەتەواو شوويان لى ھەلكيشابوو، ھەرچى
 دەيانكردو دەيانكوت بۆ دژايەتى پىغەمبەر و ھاوہلانى بوو. ^(۱۶۷)

۱۶۷، بەسەر ھاتى ئەمامەى كورى ئائال:

پىغەمبەر (ھەروەى مەراى لەسەرىن) دەستەيەكى سوار ناردن بۆ ولاتى نەجد
 ئەمامەى كورى ئائاليان ھىنا: كە سەرۆكى بەنو ھەنىفە بوو ھىنايان
 بەكۆلەكەيەك لەكۆلەكەكانى مەزگەوتەوہ بەستيانەوہ، پىغەمبەر بەلای دا
 تىپەرى، فەرمووى: ئەمامە چىت لايە؟ وتى: ئەى موحەممەد! ئەگەر
 بمكوژى كەسەك دەكوژى خاوەن خەزم و كەس و كارە، ئەگەر رىزى بگرى و
 نىعمەتى لىبوردنى بەسەردا بپريزى، ئەوہ پياوہتى لەگەل سوپاسگوزار
 دەكەى! ئەگەر مال و سامانت دەوى، داوا بكە چىت دەوى دەريئتى، ئىتر

^(۱۶۷) اليهود في بلاد العرب / ۱۵۵.

پیغمبر (درود عری لیسری) به جی هیشت. جاریکی تر به لای دا تیپه پرییه وه. هه مان قسه ی پی گوتیه وه، نه ویش هه مان قسه کانی پیشووی پی گوتیه وه. جاری سییه م به لای دا تیپه پرییه وه فهرمووی ته مامه به ره لای بکن، ئیتر به ره لایان کرد.

ته مامه چوه ناو باخه خورمائیکه وه که له مزگه وته که وه نزیک بو، خوی ششت، نه مجار هاته لای پیغمبر و موسولمان بو وتی: سویندم به خودا له سهر روی زهوی دا دهم و چاوک نه بووهینده ی دهم و چاوی تو له لام دزیوبی به لام ئیستا روخساری تو خوشه و یستری روخساره له لام. هیچ ئاینیکیشم هینده ی ئایینی تو نه ده دزا وه لی ئیستا روخساری تو خوشه و یستری روخساره له لام. هیچ ئاینیکیشم هینده ی ئایینی تو نه ده دزا وه لی ئیستا خوشه و یستری ئایینه له لام. کومه لیک نه سپ سواری تو گرتیانم من دهمه و یست بچم بو عهره، ئیتر پیغمبر (درود عری لیسری) مزگینی دایه و فهرمانی پی کرد که عهره که ی بکا. چاکه ته مامه چوه لای قورهیشی یه کان وتیان: نه ی ته مامه شیئت بووی! نه وه بو وات له خوت کرد.

وتی نه به خودا شیئت نه بووم به لکو موسولمان بووم، ئیمانم به ئایینی موحه ممد هیناوه، سویندم به خودا له وه به ولاوه به بی ره زامه ندی پیغمبر (درود عری لیسری) ناهیلیم ده که گه نمیکتان له ولاتی یه مامه وه بو بی.

ولاتی یه مامه وه کوو دیهاتی مه که و ابوو زوری به ی دانه ویله ی له یه مامه وه بو دابین ده کرا. دوا یی ته مامه گه رایه وه بو ولاتی خوی، بارکردنی دانه ویله ی بو مه که مه نع کرد، هه تا وای لی هات قورهیشی یه کان تینیان بو هات، نامه یان بو پیغمبر (درود عری لیسری) نووسی داوایان لی کرد،

نامه بۇ ښه مامه بنووسئ پښه بدا خوراك بئ مهككه پښه مېرېش
داواكهياني جئ بهجئ كرد. (۱۶۸)

۸، غهزای به نولموسطه له قو چيروکی بوختان:

مانگی شهعبانی سائی شهشهمی کوچی ههوالی ئهوه به پښه مېر (درود)
عوی لیسرې: - که به نولموسطه له قو که لقیکی هوژی خوزاعه بوون خویمان ناماده
دهکهن بۇ په لاماردانی پښه مېر و موسولمانان، جا که پښه مېر (درود) عوی
لسرې ئه مهي بیست، سوپای پښه مېر و ناو روئی بۇ سهریان، ژماره یه کی زور
له دوو پووهکان له گه لیا بۇ ئه و غهزایه چوون، عه بدوللای کوپی ئوبه ی کوپی
سهلول سهروکایه تی دوو پووهکانی دهکرد. بیگومان هه لمه تی
موسولمانه کان دواي سهروکوتنیان له غهزای (الاحزاب) دا گه یشته چله
پوپه و چونکه گهله کو مه کی ی قوره یش و غه طه فان و جوله که بۇ ئه و بوو
موسولمانه کان ریشه کیش بکه ن، گهله کو مه کی یه ک بوو له وه پښ گهله
کو مه کی وه ها ساز نه درابوو، که و ابوو سهروکوتنی موسولمانه کان و
تیکشکاندنئ ئه و گهله کو مه کی یه بوو به چقلیک له گه روی کافرهکانی
مهککه و جوله که کان و دوو رووهکانی مه دینه و دهووبه ری. ئیتر دوو
پووهکان بویان دهروکوت کهله مهیدانی شهرو روبهرو بوونه و هدا له ری
ژماره ی زور له شهروکه رو پیداویستی جهنگ ناتوانن موسولمانه کان بشکینن،
بویه دوا جار هاتنه سهر ئه و پریاره: که خه ریکی دوزمانی و هه لگیرسانی
فیتنه و ناشوب بن، هه ولی ئه و هبدن موسولمانه کان لیك دپ دؤم بکه ن،

(۱۶۸) زاد المعاد ج ۱/ ۲۷۷ و رداه مسلم فی کتاب الجهاد والسير باب الامداد بالملائكة يوم
الدين.

بانگه شہی دہمارگیری نہ تہ وایہ تی و ہوزایہ تی و خیلائیہ تی بکہن، قسہ و قسہ
 لۆک بۆ پیغمبر ہلہبہستن، دلی موسولمانان لہیہ کتر کرمی بکہن، بوختان
 دہبارہی ناموس و ریژی پیغمبر (درودی عوامی لیسرین) بلاؤ بکہنہوہ، بوختان بۆ
 خوشہ ویستریں خیزانہی ہلہبہستن، بۆ ئہوہی کہ سایہ تی و کیانی ئہم
 کۆمہ لگا نمونہیی یہ تازہ رسکاوہ بکہویتہ شہقہ تۆلہو پایہکانی وہ لہرزہ
 بکہون، ئہو کۆمہ لگایہی کہوا دامہ زرابوو ہموو تاکیکی ہموو ئہندامیکی
 ناوینہ بی بۆ براکہی. ئہگہر شتیکی وای لۆ بیست کہوا گومانی لی پەیدا
 بکری خیرا بہ خوی دا دہچیٹہوہ، بہ پاک و خاوینی لہقہ لہم دہداو ئہو
 تۆمہ تی لۆ دور دہخاتہوہ، وہکوو چۆن تۆمہ لہ خوی دور دہخاتہوہ!!

ہر وہا ہندیکیان متمانہ بہیہ کتر نہ کەن، جا ئہگہر متمانہ
 بہ خانہ وادہی پیغمبر نہما، کەس متمانہی پی ناگری، بیگومان
 بوختانکردن بہدایکی موسولمانان خاتو عائیشہ گہورہترین پیلان بوو
 کەدوو پووہکان نہخشہیان بۆ داپشت، ئہم سیاسہتہ فیل و تہلکہ بازیہ
 بہتہواوی لہغہزای بہنو لموسطہلہق دا لہہموو غہزاکانی تر زیاتر
 نہرکەوت.

پیغمبر (درودی عوامی لیسرین) بہسوپایہکەوہ لہمہدینہ دہرکەوت بۆ سەر (بہنو
 لموسطہلہق) لہنزیک ئاویک کە پی دہگوتری (المرسیع) لہدہقہری قہدید
 بہلای کەناری دہریاوہ بہیہک گہیشتن، شہر دامہزراو تیگہرژان پەیدا بوو
 بہنولموسطہلہق شکان و شہر کوتایی ہات. ہلہبہتہ ئہم غہزایہ گرنگی
 یەکی تایبہ تی خوی ہہبوو، گرنگی سیاسی، ستراتیجی، نابوری، چونکہ
 کەوتبہوہ سەر ریگہی سہرہکی بازرگانی مہککەیی یہکان، لہہمان کات دا
 ریگہیہکی فہرعی نیوان مہککەو مہدینہ بوو، ہر وہا چہند تایبہتمەندی
 تریشی ہہبوو، لہدوای شہری بہنولموسطہلہق خزمہتکاریکی عومہری

کوپی خه تتاب که له به نی غه ففار بوو له گهل هاوپه یمانی یه کی خیلنی
 خه زه ج که له هوژی جوههینه بوو شه پریان بوو، کابرای جوهه نی هاواری
 کرد: نهی جه ماوهری یارمه تیده ران فریام بکه ون، خزمه تکاره که ی عومه ریش
 هاواری کرد نهی جه ماوهری کوچکه ران وهرن به هانا مه وه، عه بدوللای کوپی
 ثوبه ی کوپی سه لول رقی هه لساو کوومه لیکیشی له خزم و که سو کاری خو ی
 له لا بوو، وتی: توخوا نه مه کاری کردنه، له ولاتی خو مان دا له سهر ملک و
 مالی خو مان ته نگیان پی هه لچنیوین ولاتیان لی قهره بالغ کردوین، هیشتا
 نه وان ده ستریزیمان ده که نه سه رو گهل کوومه کیمان لی ده که ن، وه لاهی
 نه مه وه کوو نه و پهنده ی لی هاتوو که ده لی: (سه گه که ت قه له و بکه بتخوا)
 ده سا سویندم وایی نه گهر گه ییشتینه وه مه دینه ده بی خواهن شکوو پیاه
 ره سه ن و بالآ ده سته کان نه و کوچکاره بی مال و داماوانه ده ربکه ون و نه هیلن
 له مه دینه دا دانیشن، نه مجار روی کرده ناماده بووانی لای خو ی و پی گوتن
 نه مه ی کردتان خو تان به خو تان کرد، به ده سستی خو تان خو تان به سه ری
 خو تان دا کرده، له زیدو نیشتمانی خو تان جیگاتان کردنه وه، مال و
 سامانتان له گهل به ش کردن به خت و خو پایی کردتان به برابه شی خو تان،
 سویندم به خودا نه گهر ئیوه مال و سامانی خو تانتان لی بگرتنایه وه
 یارمه تیتان نه دانایه ده پویشتن بو ولاتیکی تر.

چاکه پیغمبر ﷺ (فرودی عرای لیسری) گوئی له و مقو مقویه بوو خیرا فه رمانی
 کرد به بارکردنی شت و مه و به ریکه وتنی سوپا، هرچه نده کاته که کاتی
 که وتنه ری سوپا نه بوو به لکوو بوئه وه بوو خه لکه که ده م تیک نه نی و
 شهیتان و فیتنه جو نه که ونه نیوانیان و دلیان له یه ک کرمی نه بی، پیغمبر
 (فرودی عرای لیسری) ، نه و پوژ به بی وچان و شه وه که شی پیگه یان بری و
 هه دادانیان نه بوو هتا پوژ بووه به یانیه که شی هر پویشتن تاگه رما داهات

نهمجار لایان دا بۆ پشودان، هر له گه‌ل باریان خستن و دانیشتن یه کسه‌ر
خویان ئی کهوت.

عبداللای کورپی عه‌بدوللای کورپی ئوبه‌ی پیش کهوت له سه‌ر رینگا بۆ
باوکی راوه‌ستا، که‌باوکی گه‌ییشه‌ جی حوشره‌که‌ی ییخ داو پی ی گوت:
به‌خودا وازت ئی ناهینم هه‌تا پی‌ت نه‌سه‌لمینم که‌تۆ زه‌لیلی و موچه‌مه‌د
عه‌زیزه‌! پیغه‌مبه‌ر به‌لای دا تیپه‌ری و فه‌رمووی: ئی ی گه‌رئ، سویندم وابی
هه‌تا له‌ناو مان دابی به‌جوانی هاوړییه‌تی ده‌که‌ین و خراپه‌ کاری له‌گه‌ل
ناکه‌ین.

پیغه‌مبه‌ر (درویدی عروای لسه‌رین) که‌بچویایه بۆ سه‌فه‌ر قورعه (پشک) ی ده‌خسته
ناو خیزانه‌کانی، کامه‌یان پشکه‌که‌ی بۆ ده‌ربچویایه ئه‌ویانی له‌گه‌ل خوی
ده‌برد بۆ سه‌فه‌ره‌که، له‌و غه‌زایه‌دا پشکه‌که به‌ر خاتو عایشه‌ کهوت، ئیتر
پیغه‌مبه‌ر (درویدی عروای لسه‌رین) له‌گه‌ل خوی بردی، که‌له غه‌زاکه بوونه‌وه به‌ره‌و
مه‌دینه گه‌رانه‌وه، هاتن هه‌تا گه‌ییشه‌نه شوینیک نزیك مه‌دینه، له‌شوینیک
لایان دا، برئ له‌وشه‌وه له‌وئ دا نووستن، پاشان پیغه‌مبه‌ر (درویدی عروای لسه‌رین)
فه‌رمانی دا له‌شکر به‌رئ بکه‌وئ له‌و کاته‌دا خاتو عایشه بۆ هه‌ندی کاری
تایبه‌تی خوی دوور که‌و تبوه‌وه، مله‌وانکه‌یه‌کی له‌مل دا بوو پساو ده‌نکه
میوه‌کانی په‌رت و بلاو بوونه‌وه، که‌ گه‌رایه‌وه بۆ لای کاروانه‌که
مله‌وانکه‌که‌ی له‌مل دا نه‌ما‌بوو، له‌وکاته‌ش دا له‌شکره‌که به‌رئ کهوت،
نه‌وانه‌ی به‌ر پرسیا‌ری حوشره‌ که‌ژاوه‌ی خاتو عایشه بوون هاتن
که‌ژاوه‌که‌ی خاتو عایشه‌یان خسته سه‌رپشتی حوشره‌که‌ی و پییان وابوو
له‌ناوی دایه، چونکه ئه‌و کاته عایشه ئافره‌تیکی می‌ر مندال و کزه‌لۆکه بوو،
هیچ هه‌ستیان به‌وه نه‌کرد ناخو عایشه له‌ناو که‌ژاوه‌که‌دا یه یان نا. کاتی‌ک
عایشه هاته‌وه بۆ شوینی له‌شکر به‌زییه‌که که‌سی ئی نه‌ما‌بوو، نه‌که‌س

مابوو بانگ بکا، نه کهس هه بوو وه لām بداته وه، له شکر بهرئ که وتبوو، ئیتیر عائیشه به عاباکه ی خۆی خۆی پێچایه وه له شوینی خۆی راکشا، له کاتی که دا عائیشه له بارودوخه دا بوو، هاوه لێکی تر که ناوی صه فوانی کوپی (المعطل السلمي) بوو ئه ویش به هۆی هه ندئ کاری تایبه تی خۆیه وه له شکره که به جئ مابوو، که هات و خاتو عائیشه ی بهو حاله بینى وتی: (انا لله وانا اليه راجعون) ناکا ئه وه هاوسهری پێغه مبه ری خودا بئ؟! ئیتیر حوشتره که ی خۆی ئی نزیک کرده وه بۆ خۆی پاشه و پاش که مئ چوو ده واه، ئه مجار خاتو عائیشه سواری حوشتره که بوو، ئه مجار ریشمه ی حوشتره که ی گرت و به په له شوین له شکره که کهوتن بۆ ئه وه ی پێیان بگه نه وه، پاش ماوه یه که له کاتی که دا له شکره که لایان دابوو بۆ پشوو دان، پێیان گه ییشه وه، ئه و رودا وه هیچ سه رنجی خه لکه که ی رانه کیشا، چونکه ئه و جوړه شتانه له ژيانى سارا نشینه کان دا باو بوو، پێیه وه راهاتبوون، پارێزگاری عه هدو په یمان و داوینپاکى و خو دوور خستنه وه له ره وشتى نزم داب و نه ریتی عه ره به کان بوو^(١٦٩)، ته نانه ت له سه رده مى پێش ئیسلامیش

^(١٦٩) نمونه یه کی له و جوړه ئه و سه ر گوروشته یه ی ئومموسه له مه یه، که خزمه کانی نه یان هیشت کوچ بکا بۆ مه دینه و بچئ بۆ لای میړده که ی، ئه وه بوو هه موو پوژئ به یانیا ن له مال دهرده چوو بۆ دهره وه ی مه که و هه تا ئیواره له وئ ده گریا، ماوه ی سالی که یان که تر بهو حاله مایه وه، هه تا خزمه کانی به زه ییان پێدا هات و وتیان بهرئ بۆ لای میړده که ت، ئه ویش حوشتره کی ئاماده کردو به ته نیا بهرئ که وت و که سی له گه ل نه بوو عوسمانی کوپی طه لحه ی (الدارى) توش هات به زه یی پێدا هات و هه وساری حوشتره که ی گرت ه ده ست و به ره و مه دینه که وتنه پئ، ئومموسه له مه ده لئ: سویندم به خودا که سم نه دیوه هینده ی عوسمان بهرئزو خاوه ن شه رف بئ، هه رکاتی ده گه ییشه تینه قوناغ و شتره که ی یه خ ده داو بۆ خۆی لیم دوور ده که وته وه که داده به زیم ئه مجار ده هات حوشتره که ی ده برد ده یبه سته وه، که وه ختی بهرئ که وتنه مان ده هات

دا پارێزگاری ناموسیان به لاره گرنگ بوو، ئه وه تا شاعیری سهردهمی جاهیلی ده ئی:

واعض طرفس ان بدت لس جارتس ختس یواری جارتس ماواها.

بینگومان هاوه لانی پیغه مبهه (دروزی عری لسه) ته عامولیان له گه ل پیغه مبهه را وه کوو هه لئس و که وتی کوپ له گه ل باوکی دا بوو، خیزانه کانی پیغه مبهریان به دایکانی خویان ده زانی، خوشه ویستین که س لایان پیغه مبهه بوو، له باوک و کوپی خویان خوشتر ده ویست. سه فوانی کوپی (المعطل) یش به ناییندارو داوینپاک و خاوهن شهرم و حه یا ناسرا بوو، ته نانه ده گوتری حه زی له نافرته نه بهوه، روداوه که سه ره تا سه رنجی که سی رانه کیشتا، شتیکی ئاسایی بوو، وه لی عه بدوللای کوپی ئوبه ی دوا گه رانه وه ی بۆ مه دینه ئه م روداوه ی زه ق کرده وه، هه وا خواهانی بلاویان کرده وه، گه وره یان کرد، بۆ به رپا کردنی فیتنه و ئاشوب و لاواز کردنی په یوه ندی نیوان پیغه مبهه رو هاوه لانی، لاواز کردنی متمانه ی موسولمان به موسولمان و نه میشتنی متمانه له هه موو رویه که وه، بریکیش له موسولمانه کان قاچیان له م قوپه چه قی و هاوبه شی ئه م بوختانه گه وره یان کرد. به خویان نه زانی بوونه نیچیری هه واو هه وه سی خویان و جونه وه ی قسه و قسه لۆکی بوختانه که ره کان و له م پیلانه گه وره و بوختانه گه وره یه ی که به خانه واده ی خودی پیغه مبهه ری خودا کرا هاوبه شییان کرد وه کوو له م باره وه قورئان ناماژه ده کاو ده فهرموئ: ﴿إِذْ تُلْقُوهُ بِالْأَسْنَتِکُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِکُمْ مَا لَیْسَ لَکُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَیْئًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِیْمٌ﴾ (سورة النور) چاکه له دوا

خوشره که ی بۆ ناماده ده کردم و سوار ده بوم و پیشم ده که وت، به و جوژه هاتین تا که میشتینه مه دینه.

گه پانه وهی سوپا بۆ مه دینه و تیپه پوونی ماوه ییک خاتو عایشه ئهم
 هه واله جه رگته زینه ی وه کوو هه وره تریشقه بهر گوئی کهوت، کهوته له رزین و
 غه م و خه فته دایگرت و زۆر دلته نگ بوو، فرمیسکی ده باراندن و خه وی ئی
 زپا، شه کهت و په ریشان بوو، پیغه مبه ر (دورودى مرادى لى سى رى) ئه مه ی زۆر له سه ر شان
 گران بوو، سه رچاوه ی پیلانه که شه ی ده زانی، هه ر ئه و پۆژه و تار یکی
 خوینده وه، له سه ر دوانگه گله یی له عه بدوللای کوپی ئوبه ی کرد، وتی
 موسولمانینه، بۆ چی ئه زیه تم ده دن، قسه و بوختان بۆ خیزانم هه لده به ستن،
 کئ هیه پاساوم بۆ بینیته وه ده رباره ی پیاویک که ئه زیه تی پی گه یاندوم
 بوختانی بۆ خیزانم هه لبه ستووه؟ وه للاهی من جگه له چاکه خراپه م
 له خیزانی خۆم نه دیوه، پیاویکیان گلاندۆته ئه و بوختانه وه جگه له خیر و
 چاکه هیچی ترم ئی نه دیوه، له گه ل خۆما نه بی نه ها تۆته مالى من. ئیتر
 کۆمه لیک له پیاوانی ئه وس خوینیان گه رم بوو ئاماده باشی خویان ده رپری
 بۆ کوشتنی ئه و که سه ی ئه م بوختانه گه وره یه ی هه لبه ستووه، وتیان:
 قوربان بفرموو ئه و بوختانچی یه له هه رتایه فه و خیل و هۆزیک بی
 بابیکوژین. عه بدوللای کوپی ئوبه ی له هۆزی خه زره ج بوو، هیندی
 له خزمه کانی ده مارگیری خزمایه تی گرتنی و هه لیاندا یه له سه ری، خه ریک
 بوو ببیته شه رو هه را له نیوان ئه وس و خه زره ج دا، وه لی پیغه مبه ر (دورودى مرادى
 لى سى رى) به حیکمه ت و لی زانی خۆی هه را که ی کپ کرده وه و نه یه یشت گپ
 بسینئ، ده نگ و باسی ئه م بوختانه گه وره یه به ناو مه دینه دا بلاو بووه. خاتو
 عایشه بۆ خۆی دلنیا بوو له پاکداوینی خۆی، وه ی به رز بوو ده یزانی
 کاتیک دئ راستییه کان ده رده که ون، بی تاوانی و پاکداوینی خۆی وه کوو
 هه موو بی تاوان و پاکداوینیک متمانه یه کی ته واوی له لاپه یدا کردبوو، دلنیا
 بوو خودا بی تاوانی ئه و ده رده خا، هه موو گومان و تۆمه تیک له خۆی و

حیزانی پیغهمبهر دُور دهخاتهوه، بهلام گومانی نهوهی نهدهکرد خودا نیگا
 حربارهی بی تاوانی و پاکداوینی نازل بکا، نایهتی قورئان لهو بارهوه
 بنیری و ههتا ههتایه بخویندریتتهوه! نهو بههیوا بوو پیغهمبهر (دروود، موی، لیسین)
 بهخو بوی دهریکهوی که نهو بوختانه بی بنهمایه و هیچی بهسهه هیچهوه
 یه. بهلام زوری پی نهچوو پهروهردگار نایهتی قورئانی بهنیگا نازل کرده
 سه پیغهمبهری خووی و لهژور ههوت تهبهقهی ئاسمانهوه پاکداوینی
 عیشهی راگهیاندو فهرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ
 شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ
 مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ. سورة النور (۱۱)﴾

بهنازلبوونی نهه نایهتانه ئاگری فیتنه کوژایهوه، پاکداوینی خاتو
 عیشه چهسپاو مادهی فهسادو ئاشوب پوچایهوه، شهیتان و ههوا خوا
 هنی ریسوا بوون، بارودوخهکه ئاسایی بووه، ههروهکوو نهوه هیچ
 سهوین. موسولمانهکان کهوتنهوه سهه کاروباری خویمان و بهپی ی فهرمانی
 حو-او رینوماپی پیغهمبهر و بهو شیوهی که خیرو بییری مروقاییهتی و
 موسولمانانی تیدابی ههلس و کهوتیان کرد.

پهیمان و ناستینامه‌ی حوده‌ییبیه مانگی زولقه‌عیده‌ی سالی شه‌شه‌می کۆچی

هه، خه‌وبینینی پیغمبره‌و خو ناماده‌کردنی موسولمان
بو چونه ناو مه‌ککه‌وه:

له‌وه‌پیش پیغمبره‌و (دروزی عه‌وای لسه‌ری) له‌مه‌دینه بوو له‌خه‌ودا بینیبووی که
چوه‌و ناو مه‌ککه‌و ته‌وافی که‌عه‌بی کرد، به‌لام دیاریکردنی کات و مانگو
سالی نه‌زانی، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی بینی چوه‌و مه‌ککه‌و ته‌وافی کرد هیچی تری
بو مه‌علووم نه‌بوو، ئه‌ویش به‌هاوه‌لانی فهرموو که‌له‌ خه‌ودا شتیکی ناو های
بینیوه‌ هاوه‌لان ئه‌م خه‌ونه‌ی پیغمبره‌ریان به‌موژده‌و خوشی زانی، زوری پی
که‌یف خوش بوون، چونکه‌ ده‌میک بوو له‌مه‌ککه‌و دابرا بوون و له‌که‌عه‌به
دوورکه‌و تبوونه‌وه‌ دلایان بوی ده‌یکورکاندو ئاواته‌ خوازی ئه‌وه‌ بوون پوژئی
له‌پوژان به‌دیداری شاد بینه‌وه‌، به‌هوی موسولمانبونیان هینده‌ی تر
په‌یوه‌ندیان به‌که‌عه‌به‌وه‌ زیادی کردو، به‌دل و به‌گیان ئاواته‌ خوازی ئه‌وه‌
بوون پوژئی بیته‌ پیشه‌وه‌ ئه‌وان ته‌وافی ئه‌وما‌له‌ پیروژه‌ بکه‌ن و ئاوو هه‌وای
ئو خاکه‌ پیروژه‌ هه‌لمژن.

کۆچکه‌ره‌کان له‌ئه‌نصاره‌کان زیاتر دلایان ده‌یکورکاند بو مه‌ککه‌و
به‌شه‌وق و سۆزه‌وه‌ چاوه‌پوانی وه‌دی هاتنی خه‌ونه‌که‌ی پیغمبره‌و بوون،
ئه‌وان له‌مه‌ککه‌دا له‌دایک بو بوون به‌ئاوو هه‌وای ئو خاکه‌ په‌روه‌رده‌ بو
بوون.

زیدو نیشتمانیان بوو به‌تۆپزی لی وه‌ده‌رنرا بوون جا که‌ پیغمبره‌و (دروزی
عه‌وای لسه‌ری) هه‌والی دیتنی خه‌ونیکی له‌و جوژه‌ی پیدان، گومانیان له‌وه‌دا نه‌ما

كەئەو خەونە لەم سالدەدا دىتە جئ و بەچاوى خويان ناوہ پۆكى ئەو خەونە دەبينن.

خەونەكە ئەو ەندەى تر خۆشەويستى كەعبەى لەلاى ھاوہلان چەسپاند، لەناخەوہ سۆزو خۆشەويستى ئەوانى وروژاند، بۆيە پيش وەخت خويان نامادە كرد بۆ ھاوبەشى كردن و چوونە دەرەوہ لەتەك پيغەمبەردا. ھەر لەگەل فرمانيان پئى كرا يەكسەر ھەمويان نامادە بوون و كەسيان خوى پاش نەدا.

بەرەو مەككە دواى دابراىكى زۆر:

پيغەمبەرى خودا لەمانگى ذى يلقەعيدەى سالى شەشەمى كۆچى دا لەمەدينەو بەرەو حودەيبىيە كەوتە پئى. بەمەبەستى ئەنجامدانى عومرە، بەھيوای شەر نەبوو، ھەزارو پينج سەد كەسى لەھاوہلان لەخزمەت دا بوو، ئازەلى ديارى بۆ كەعبەى لەگەل خوى دا ھيئا بوو، ئيحرامى بەعەرە بەست بوو بۆ ئەوہى لەخەلكى بگەيەنئى كە دەرچوونەكەى لەمەدينە بەمەبەستى زيارەتى كەعبەيەو ريز لى گرتنيەتى. لەھەمان كات دا پيغەمبەر (ﷺ) پياويكى خوزاعەيى ناردبوو بۆ ئەوہى چاوديرى قورەيشىيەكان بكاو بزائى چى دەكەن و بەتەما چين و ھەوالەكە بە پيغەمبەر بگەيەنئى. لەشكرەكە ھات ھەتا گەييشتنە نزىك عەسفان شوينئىكە لەنيوان مەككە و مەدينەدا، كابراى خوزاعەيى ھاتەوہ بۆ لاى پيغەمبەر و عەرزى كرد قوربان: من كەعبى كورى (لوى) يم بينى خەلكىكى زۆرى بۆ شەر لەگەل كردنت كۆ كردبووہ، لەھەموو ھۆزو خيلىك جەنگاوەرى كۆكردنەوہ، ئەوان بەتەماى شەپن و ناھيئل بچينە ناو مەككەو تەوافى كەعبە بكەن، پيغەمبەر (ﷺ) رۆيى تاگەييشتنە شوينئىكە كەپئى دى دەگوترئى: (الثنية) لەوى

حوشتره که ی چوکی دادا، هاوه لآن وتیان: وه لآ (قه صواء)^(۱۷۰) له شوینی خوی ناجولی و (قه صواء مانی گرتووه و نابوا، پیغمبر (درودی عروای لسمین) فرموی: نه خیر قه صواء مانی نه گرتووه ئه وه ره وشتی قه صواء نیه مان بگری، وه ئی ئه و که سه ی فیلی له چونه پیشه وه بو سهر که عبه منع کرد (قه صواء) یشی منع کردوه، سویندم به و که سه ی گیانی منی به دهسته قوره یش داوای هه رچیم ئی بکه ن دهر باره ی ئه و شتانه ی سنوره کانی خودای تیدا ریز گیراوبی، هه ر پرسیاریکم ئی بکه ن دهر باره ی صیله ی رحم، ولایمان دهمه وه، ئه مجار له حوشتره (قه صواء) که ی راخوپی و ئاوزهنگی ئی دا قصواء راپه پی و رویی تاگه ییشته ئه و په پی حوده ییبیه له وی له شوینیکی زونگاوی که م ئاودا دابه زی، هاوه لآن هانای بی ئاوی و تینویه تییان بو پیغمبر هیئا، ئه ویش تیریکی له تیردانه که ی خوی دهر هیئا و فرمانی به هاوه لآن کرد بیخه نه ناو زونگاوه که و، ئیتر ئا و هه لقولا و جاری بو، تاله وی بوون بی ئاویان به خووه نه بیینی.

۸. قوره یش ترسان موسولمانه کان بچنه ناو مه که وه:

قوره یشیه کان له وه ترسان که پیغمبر (درودی عروای لسمین) به ته ما ئه وه بی بچینه ناو مه که. له سه ریکی تره وه پیغمبر به لایه وه باش بوو یه کی که له هاوه لانی بنیری بو لایان وتو ویزیان له گهل بکا، بانگی عومهری کوپی خه تتابی کرد بو ئه وه ی بینیری بو لایان، وتی: ئه ی پیغمبره ی خودا! له مه که دا که سیکی تیره ی عه دی کوپی که عبی ئی نه ماوه ئه گهر قوره یشیه کان ده ستیان ئی وه شاندم و ئه زیه تیان دام له سهرم بکاته وه، پیم

^(۱۷۰) قه صواء: ناوی حوشتره که ی پیغمبره.

باشه عوسمانی کوپی عهفان بنیڙی چونکه هؤزی ئه وهی دا هه،
 عوسمان دهتوانی ئه وهی دهته وهی پییان بگهیهنی، ئیتر پیغه مبهه (درویدی عهوی
 سهر) عوسمانی بانگ کردو ناردی بۆ لای قورهیشیهکان، پی ی فهرموو
 پییان بیژه ئیمه نه هاتووین بۆ شهه به لکوو هاتووین عه مره بکهین و بگهړی
 ینه وه، له هه مان کات بانگه وازیان بکه بۆ موسولمانبوون، له هه مان کات دا
 فهرمانی پی کرد که دیدهنی چه ند پیاو یکی موسولمان و ئافره تی موسولمان
 بکا مزگیننی رزگار کردنی مه که یان پی بداو وره یان به رزیکاته وه و سوربن
 له سهه ئایینی خو یان، له سهه راسپارده و فهرمانی پیغه مبهه عوسمان رۆیی
 بۆ مه که، چوه لای ئه بو سه فیان و ریش سپیانی قورهیش و راسپارده کانی
 پیغه مبهه ری پی گه یاندن و هه لویست و مه بهستی پیغه مبهه و موسولمانانی بۆ
 شیکردنه وه. که عوسمان له قسه کانی بو وه وه، قورهیشیهکان به عوسمانیان
 گوت: ئه گهر دهته وهی ته وافی که عبه بکه ی بچۆ ته وافی بکه، عوسمان وتی:
 تا پیغه مبهه (درویدی عهوی لسهه) ته وافی نه کا من ته وافی نا کهم.

چا که عوسمان گه راپه وه موسولمانه کان پییان گوت، ئه ی ئه بو عه بدوللا
 تینوایه تی خۆت به ته وافی که عبه شکاند؟؟ عوسمان گوتی: به خودا گومانی
 خراپتان پی بردوم، سویندم به و که سه ی گیانی منی به دهسته ئه گهر سالیك
 به ما مایه وه و پیغه مبهه (درویدی عهوی لسهه) له خوده یبیه دا بوایه، تا پیغه مبهه
 ته وافی نه کردایه من ته وافی نه ده کرد، ئه مجار وتی: قورهیشیهکان زۆریان
 پی گوتم: که بچم ته وافی به لام نه مکرد.

ه، په یمانی خودا له خۆرازیکردن (بیعه الرضوان):

له و کاته دا که عوسمان له ناو قورهیشیهکان دا بوو پیغه مبهه هه وائی
 ئه وهی پی گه یی: که عوسمان کوژرا وه، ئیتر پیغه مبهه (درویدی عهوی لسهه) دا وای

له وه لآم دا پیغه مبهه (درودی عمرای لسمین) فهرمووی ئیمه نه هاتوین بو شهر
 کردن له گهل که س دا، هاتوین عه مره بکه یین و بکه پئی ینه وه،
 قوره یشیه کانیش شهر و هه را ته و او ماندوی کردون و زوریان زیان پئی
 که ییشتوو، جا نه گهر که زیان لی یه ماوه یان بو دریز ده که مه وه، چییان
 به سه ر نیوان من و خه لکی یه وه نه بی، نه گهر ده یانه وئی بی نه ناو ئه و
 په یمانه ی نیوانی من و خه لکی یه وه بابین. نه گهر هیچ کام له م رییا نه ناکه م،
 ئه وه سویندم وایی له سه ر کاری خوم دهرؤم و هه تا سه رم له جه سته م جیا
 ده بیته وه شهر یان له گهل ده که م، یان خودا فهرمانی خوځی دهریاره یان جی
 به جی ده کا.

چاکه بوده یل و ته کانی پیغه مبهه ی پئی که یاندن، عوپوه ی کوپی
 مه سعودی (الثقفي) وتی: بنگومان ئه م پیاوه نیردراوه پلانیکی باشی بو

داناون، رایه‌ک‌هی وەرگرن، لیم گهرین بامن بچم بۆ لای، وتیان: فهرموو بچۆ، عوره‌وه‌ی کوپی مه‌سعود هاته لای پیغمبر (درودی عوای لسه‌رین) قسه‌ی له‌گه‌ل کرد، عوپوه خیرا خیرا سهرنجی هاوه‌لانی پیغمبره‌ی ده‌دا که‌فه‌رمانی پی نمکردن خیرا نه‌نجامیان ده‌دا، که‌ده‌ست نویژی هه‌ل‌ده‌گرت شه‌ر بوو له‌سه‌ر ناوی ده‌ستنویژی که‌فه‌رمایشتی ده‌فه‌رموون، هه‌موویان بۆ ده‌نگ ده‌بوون و مه‌تیه‌ان له‌خۆ ده‌بپی گوچکه‌یان بۆ کلور ده‌کرد زاتیان نه‌بوو پ‌ر به‌چاویان سه‌یری بکه‌ن چونکه‌ نه‌وه‌نده به‌لایانه‌وه گه‌وره بوو، ئیتر عوپوه هاته‌وه بۆ لای جه‌ماعه‌ته‌که‌ی و وتی گه‌لۆ سویندم وابی من سهردانی زۆر پاشاو فهرمان‌پ‌ه‌وام کردوه، چوومه لای کیسراو قه‌یصه‌رو نه‌جاشی، سویندم به‌خودا هیچ پاشاو مه‌لیکیکم نه‌دیوه هاوه‌له‌کانی ریزی لی بگرن هینده‌ی هاوه‌لانی (موحه‌مه‌د) ریز له‌موحه‌مه‌د ده‌گرن، پیاوی چاک بن لیان گه‌رین باعه‌مره‌که‌یان بکه‌ن و به‌بی وه‌ی و شه‌رو هه‌را بگه‌رینه‌وه!!

ه، په‌یمان و ناشتی:

له‌م کات و ساتانه‌دا پیاویکی به‌نو که‌نانه‌یی و پیاویکی تریش که‌ناوی مکرز) ی کوپی (حفص) بوو هاتن چییان بینیبوو به‌وجۆزه هه‌والیان به‌قوره‌یشیه‌کان دا نه‌مجار قوره‌یشیه‌کان سوه‌ه‌یلی کوپی عه‌مریان نارد، که‌ پیغمبر (درودی عوای لسه‌رین) سوه‌ه‌یلی بینی فهرمووی قوره‌یش که‌ نه‌م پیاوه‌یان ناردوه وادیاره ده‌یانه‌وی په‌یمانی ناشتی به‌ستین. نه‌مجار که‌مات و دانیشته و قه‌سه‌کرا، پیغمبر (درودی عوای لسه‌رین) فهرمووی نووسراویک عه‌نیوان ئیمه‌و نه‌وان دا بنووسه‌و ئاماده‌ین بۆ ناشته‌واپی. سوه‌ه‌یلیش پی ی باش بوو ئیتر بانگی نووسه‌ره‌که‌ی کرد (که‌ عه‌لی کوپی نه‌بو طالیب بوو) وتی: بنووسه (بسم الله الرحمن الرحيم) سوه‌ه‌یل وتی: به‌خودا ئیمه‌ نازانین

(الرحمن) چيه له پهيمان و نووسراوى ئيمه دا ئه و جوړه وشانه به کار ناهيږي، به لکړو بنووسه (باسمك اللهم) وهكړو له وه پيش دهنووسى، موسولمانه كان رهخنيان گرت و رازى نه بوون و وتيان نابى ئاوا بنووسرى، هره ده بى بنووسرى (بسم الله الرحمن الرحيم) پيغه مبهه (درودى عروى لسيرين) فهرمووى بنووسه (باسمك اللهم) قهيناكا. ئه مجارفه رمووى بنووسه (هذا ما قاضى محمد رسول الله) سوهيل وتى: ئه گهر ئيمه دان به وه دا بنيين كه تو پيغه مبهه رى خوداى له ته وافي كه عبه مه نعمان نه ده كړدى و شهريشمان له دژت رانه ده گه ياند به لکړو بنووسه (محمد بن عبدالله) پيغه مبهه (درودى عروى لسيرين) فهرمووى من پيغه مبهه رى خودام هه رچه نده به دروشم بخنه وه، قهيناكا بنووسن (محمد بن عبدالله) فهرمانى به عه لى كرد كه وشه رى (رسول الله) بكورژنيته وه عه لى وتى: به خودا من وشه رى (رسول الله) ناكورژنمه وه پيغه مبهه (درودى عروى لسيرين) فهرمووى وشه كه م نيشان بده من بو خوم دهيكورژنمه وه، عه لى نيشانى داو ئه ویش به دهستى خوى كورژاندييه وه.

۱۰. ناشتى و نه زمون:

پيغه مبهه (درودى عروى لسيرين) فهرمووى: ئه مه ئه و پهيمان ناشتينا ميه يه كه موحه مبه دى كوپى عه بدوللا مورى كرد له گه ل سوهه يلى كوپى عه مردا، كه ريگه مان بو چول بكن بچين ته وافي كه عبه بكهين. سوههيل وتى: ده بى له سالى داهاتوودا بين بو عه مره نهك نه مسال، چونكه ئه وه به تيشكان له سهر ئيمه حيساب دهكړى و عه ره به كان به دؤراومان حيساب دهكن.

خاليكى تر كه سوههيل جهختى له سهر كرده وه ئه وه بوو كه وتى: ههركه سى له قوره يشييه كان هاته لاي توو ده بى بيگيريه وه بو مهكه و دالدهى نه دهى بايسته سهر ئاييىنى توش. موسولمانه كان سهرسام بوون

وتيان چؤن كه سيك بئ موسولمان بئ ئيمه بيگيرينه وه بؤ لاي
بتپهرسته كان؟! به لام پيغمبر نه مه شي قبول كرد فهرمووي باشه رازين.

له كاتيك كه سوههيلي كوري عه مر بهو شيوه خهريكي دانوسان بوو
سهرگه رمي ئهم بيته و بهرديه بوون نه بو جهنده لي كوري سوههيل هات،
پمناي هينا بؤ موسولمانه كان و وتي موسولمان بووم و لاي ئيوه ده مينمه وه،
كه سوههيل كوره كه ي بيني بؤي ههلساو دهستي كرد به لي داناي به
پيغمبره ري گوت، پيش نه وه ي ئهم كوره ي من بگاته ئيره
نيمه ري كه وتنه كه مان مۆر كرد وه، ده بئ بيگيريه وه بؤ مه كه پيغمبر (درودي
عربي) فهرمووي راست ده كه ي ئيتر سوههيل نه بو جهنده لي كوري راده كيشتا
بيباته وه بؤ مه كه و نه بو جهنده ليش هاواري ده كرد نه ي كۆمه لي
موسولمانان نايا ره وايه باوكم بمباته وه بؤ ناو بتپهرسته كان و له نايين لام
بنه ن^۹. پيغمبر (درودي عربي لسيري) روي كرده نه بو جهنده ل و پئ ي فهرموو:
نارامت بئ و به فهرماني خودا رازي يه، بزانه خودا دهرووي خير له تويش و
موسولمانان ده كاته، ئيمه پهيمانمان به ستووه له گه ل قوره يش دا ريك
كموتوين، پهيماني خودامان داوئي ناتوانين نه و پهيمانه بشكينين.

ههردولا موسولمانه كان و قوره يش ريك كه وتن: كه بؤ ماوه ي ده سال
ناشتي بهر قه راربئ، خه لك دنيابئ و به ناشتي زيان به سهر بهرن. كه س
حسست دريژي نه كاته سهر كه س. ههركه سئ به بئ ئيزني وه لي يه كه ي
عقوره يشيه كان بيته لاي موحه ممه د ده بئ بيگيريه وه، نه گه ر له هاوه لاني
موحه ممه د پاشگه ز بو وه چوو بؤ لاي قوره يشيه كان نايگيرنه وه بؤ لاي
موحه ممه د. ههركه سئ ده يه وي بجيته ناو عه ه دو پهيماني موحه ممه د وه
حتواني بجيته ناو پهيمانه كه يه وه ههركه سئ ئاره زوي لي يه بجيته ناو
پهيماني قوره يشه وه بابچئ.

۱۰، بهروالہات موسولمانہکان له صولج دا تی شکابون:

کاتیک موسولمانہکان له خوده یبیه بینیان پیغمبر (درودی عوای لسمین) ئه وه موو مه رجه قورسانه ی قوره یشییهکانی قبول کرد، خه لکه که که وتنه حاله تی جوش دامان و خه فته تباریه وه به جوریک هندیکیان خه ریک بوو له خه فته تان دلیان بته قی هه رچی بیریان لی ده کرده وه خویان به دوپراو تیشکاو ده زانی. هه تا عومهری کورپی خه تتاب هات بو لای ئه بو به کر خودایان لی رازی بی، وتی: ئه ری پیغمبر نه یفه رموو ئیمه ته وافی که عبه ده کهین و ده چینه ناو مائی به یته وه، ئه بو به کر وتی: به لی، وه لی پیم خوشه ئه وه بزانی ئایا پیغمبر وتی: ئه مسال؟! عومهر وتی: ناوه للاً نه یفه رموو ئه مسال. ئه بو به کر وتی: ده سا دلنیابه ده چینه ناو مائی به یته وه ته وافی که عبه ش ده کهین. پیغمبر (درودی عوای لسمین) که له مؤرکردنی ناشتینامه که به وه چوو به ده سستی خوی خوشتره که ی به دیاری بردبووی سه ری بری، ئه مجار دانیششت و سه ری خوشی تاشی به مه ش موسولمانه کان زور ناره حه ت بون و نه یانده زانی له خه فته تان چی بکه ن چونکه ئه وان که له مه دینه وه در که وتبوون دلنیا بوون سه د ده رسه د که ده چنه مه که وه ته وافی که عبه ش ده کهن، به لام وائیستابه چاوی خویان دیتیان پیغمبر (درودی عوای لسمین) خوشتری دیاری خوی سه ربری و ئیحرامی شکاند دلنیا که له م مه و سیمه دا ته وافیان بو ناکری و عه مره یان بو ئه نجام ندری وه نده ی تر خه فته تبار بوون، به لام وپرای ئه وه ش خیرا هه ریه که یان په لاماری دیارییهکانی خویان داو سه ریان برین و سه ری خویان تاشی و ئیحرامیان شکاند.

۱۰. ناشتینامہ ی شہرم ناوہر یان سہرکہ وتنی ناشکرا:

دوای ئیحرام شکاندن پیغمبر (درودی عرایی لیسرین) گہرایہ وہ بؤ مہدینہ لہکاتی گہرانہ وہ دا پەروردگار ئایہ تہکانی سہرتای سورہتی (الفتح) ی نازل کرد، دہفرموئ: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ سورة الفتح/۱. کہ پیغمبر (درودی عرایی لیسرین) ئایہ تہکانی بہ سہر موسولمانہکان دا خویندہ وہ عومہری کوری خہتتاب فہرموئ: ئەمە سەھرکەوتنە ئەو پیغمبەری خودا؟! پیغمبر (درودی عرایی لیسرین) فہرموئ بہ ئی: (عسی أن تکرھوا شیئاً وهو خیر لکم) ویدہ چی شتیکتان پی ناخوش بی وئی سہرنجامی خیر بی کہ پیغمبر گہرایہ وہ بؤ مہدینہ پیاویک لہ قورہیشییہکان موسولمان بوو ہات بؤ لای پیغمبر (درودی عرایی لیسرین) کہ ناوی ئەبو بہصیر (عوتبہی کوری ئوسہید) بوو، قورہیشییہکان دوو پیاویان نارد بہ شوینیا، بؤ مہدینہ وتیان: بہ گویرہی عہدو پەیمانێ مۆرمان کردوہ دہبی موحەممەد پەنای نەداو بۆمانی بگێریتەوہ، پیغمبریش (درودی عرایی لیسرین) ئەبو بہصیری لہ گەل ناردنہ وہو بہرہو مەککە کەوتنہرئ لہرێگا فرسەتی لی هینان و شمشیرەکە ی لہ دەستی یەکیان وەرگرت و کوشتی و ئەوی تریان ہەلات و ئەبو بہصیریش گہرایہ وہ بؤ مہدینہ و ئەم ہەوالہی بہ پیغمبر (درودی عرایی لیسرین) گہیاندو ئەمجار بہرہو دہریا رۆیی تاگہیشتہ شوینیک پی ی دہگوترئ (العیسی) لہوئ بہقاچاغی ہەلہات پەیوہندی بہ ئەبو بہصیرہ وہ کرد وردہ وردہ موسولمانی تریش لہ مەککە وہ پەیوہندیان پیوہ کردن ہەرکەسی لہ مەککە موسولمان بواہ دہاتہ گەل گروپی ئەبو بہصیر ہەتا وایان لی ہات بوونہ ہیزیکی رینگرو ہەرکاروانیکی قورہیش بہرہو شام برۆیشتایہ ئەوان پیشیان پی دہگرت و کاروانچیہکانیان دہکوشت و کالاکەشیان داگیر دہکرد، قورہیشییہکان تہنگہ تاو بوون و داویان لہ پیغمبر (درودی عرایی لیسرین) کردو لی پارانہ وہ وتیان بؤ خاتری خوا بؤ خاتری خزمایہتی و صیلہی رەحم با ئەو کۆمەلہ

بچنے مہ دینہ و پیگہ مان لی نہ گرن و لہ و بہ و لاوہ ہر کہ سئی موسولمان دہبی بابچیہ لای موچہ مہدو ئیمہ داوای ناکہینہوہ، ئیتر ئہبو بہ صیرو گروپہ کہی لہ سہر داوای قورہیش و فہرمانی پیغہ مہر (مرووی مروی لسنہ) ہاتنہوہ مہ دینہ و لہو بہ دواش ہر کہ سئی لہ قورہیشیہ کان ئیمانہ بیئانیہ و بہاتیہ بؤ مہ دینہ و ہر دہ گیار و نہدہ گہ پیندراہوہ بؤ مہ ککہ۔ بہم جوڑہ ناشتینامہی حودہ بیبیہ بوو بہ سہر کہ و تن بؤ موسولمانہ کان۔ روداوہ کانی دووا صولحی حودہ بیبیہ ئہوہ یان سہلمان کہ نہرم کیئشی پیغہ مہر بؤ زہخت و زوری قورہیشیہ کان، قبول کردنی ئہوہ ہموو مہرجہ قورسانہی قورہیش قورہیش لہ لایہن پیغہ مہرہوہ و دان بہ خودا گرتنی موسولمانہ کان و پابہ ندبونیان بہرینومایی یہ کانی پیغہ مہر تا ئہوہ پہری سنور، دہرگاہہ کی سہر کہ و تنی گہورہی لی کردنہوہ، بوو بہ بہہوی خیرا بلاو بوونہوہی ئایینی ئیسلام لہناو نیوہ دورگہی عہرب دا۔ لہہمان کات دا بوو بہ دہرگاہہ کی سہر کہی بؤ رزگار کردنی مہککہ و بانگہ وازی پاشاکانی جیہان، (قہیصہرو کیسراو، موقہ و قیس و نہ جاشی و سہ و روکو ریش سپیانی خیلہ عہربہ کان) بویہ پہرہردگار لہم بارہوہ دہفہرموی: ﴿کَتَبَ عَلَیْکُمُ الْقِتَالَ وَهُوَ کُرَّةٌ لَّکُمْ وَعَسَى أَنْ تَکْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّکُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّکُمْ وَاللَّهُ یَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (سورۃ البقرہ) یہ کیلک لہدہستکہوہ سہرہکیہ کانی ئہم ناشتینامہیہ دان پیدانانی قورہیشیہ کان بوو بہکہ سایہتی و مہکانہتی موسولمانہ کان، تہ سلیم بوونیان بہوہ کہ موسولمانان ہیژیکن و دہبی حیسابیان بؤ بکری، پہیمان و ناشتینامہیان لہ گہل دا مؤر بکری، دان و سان و بہرامبہریان لہ گہل دا ئہنجام بدری، لہ لایہ کی ترہوہ گہورہترین بہرو بوومی ئہوہ صولحہ بہرقہرار بوونی ناشتی و شہرہستان بوو، موسولمانہ کان لہو شہرہ مالویرانکارانہی سہرو بنیان نہبوو رزگاریان بوو، چی تر وزہو توانایان لہو جوڑہ شہرانہ دا خہرج نہدہکرد، لہماوہی ناشتی

يکه دا موسولمانان توانييان بانگه‌وازي ئيسلامي بلاؤ بکه‌نه‌وه، له‌ژير
سايه‌ي ناشتوايي و کەش و هه‌واي ئارامي دا په‌يامي خويان به‌ خيّل و هوبه
گونډو شاره‌کان بگه‌يه‌نن.

له‌مه‌مانکات دا ئهم ناشتينا مه‌يه‌ بواري ئه‌وه‌ي بؤ موسولمانه‌کان و
موشريکه‌کان ره‌خساند تيکه‌لاوي يه‌کترين و له‌وزع و حالي يه‌کتری
ناگاداربن، به‌هوي تيکه‌لاوي و يه‌کتری ديتنه‌وه موشريکه‌کان ناگاداري
ناکارو رفتاري جواني موسولمانه‌کان بوون، بويان ده‌رکه‌وت ئه‌و ئايينه
چوني قالي کردون و له‌بوتهي داوون و دل و ده‌روني مشت و مال کردون و
نه‌خلاق و ره‌وشتي ئارايش داوون، چلک و پوخلآواتي شيرک و بته‌ره‌ستي ئي
نورخستونه‌وه، دوژمنايه‌تي و کيشه‌و نيزاعی له‌نيودا نه‌هيشتون، رقه
به‌ري و شه‌ره‌نگيزي و تينویتی بؤ خوین رشتن و براکوژي له‌بیر بردونه‌وه،
کومه‌لگايه‌کي نمونه‌يي و به‌خو چاراوو پوخت و هاوړازو هه‌مناه‌نگو
خودا په‌رستي لئ دروست کردون، هه‌رچه‌نده بته‌ره‌سته‌کان سه‌ره‌رق
ملنه‌در بوون بؤ بانگه‌وازي پيغه‌مبه‌ر، به‌لام هه‌ستيان به‌وه ده‌کرد که‌ته‌نها
رينومايي يه‌کاني ئيسلامه‌و هاوه‌لييه‌تي پيغه‌مبه‌ره‌ وای کردوه
موسولمانه‌کان له‌خزم و که‌سو کاري خويان جيا بکاته‌وه و گه‌لو
نهمه‌يه‌کي نمونه‌يي و خاوه‌ن ره‌وشتي به‌رزو سه‌نگين به‌دي بي. هه‌موو
نهمانه‌ وای کرد بته‌ره‌سته‌کان له‌ئيسلام تيگه‌ن و دان به‌کاريگه‌ري و
نيهاتوويي ئه‌و ئايينه‌ دا بنين. ئه‌وه‌تا ساليکي ته‌واو تينه‌ په‌ري به‌سه‌ر ئهم
صولحه‌دا ئه‌وانه‌ي له‌عه‌ره‌به‌کان موسولمان بوون پتربوون له‌وانه‌ي له‌ماوه‌ي
پانزه‌ سالي پيشوودا موسولمان بوون. به‌مه‌رجيک هيشتا مه‌که‌ه رزگار
نه‌کرايو!

ئيمام ئيبنو شه‌هابي زوهري (مردوي ۱۲۴هـ) ده‌لي: له‌پيش صولحي
حوده‌يببیه‌ دا هيچ شه‌رو غه‌زايه‌ک نه‌کراوه هينده‌ي ناشتينا مه‌ي حوده‌يببیه‌

کاریگر بوونی، لہ پیش خودہیبیہ دا موسولمانہ کان بؤ جہنگو بہرامبہری
 بہیک دہگہیشتن، کہ ناشتی بہرقہرار بوو شہرو پوبہرو بوونہوہ نہما، خہک
 کہوتنہ ئارامی و خوشی یوہ، ہندیکیان بہقسہ و وت و ویز بہیک گہیشتن
 بیرو رایان ئال و گوپ کرد، کہوتنہ موناہشہی دورو دریژہوہ، ہرکہسی
 بہوردی ئایینی ئیسلامی بؤ شی بکرایہوہ موسولمان دہبوو، چہندیک
 لہماوہی پیش صولحی خودہیبیہ موسولمان بو بوون لہدوسالی دوا
 خودہیبیہ زیاتر لہو ژمارہیہ موسولمان بوون۔

ئیبنو ہیشام دہلی: بہلگہ لہسہر راستی قسہی (الزہری) ئوہیہ:
 پیغہمبہر (دوروی عری لسیرین) کہچوو بؤ خودہیبیہ ہزارو چوار سہد کہسی
 لہخزمہت دابوو، کہلہ سالی رزگار کردنی مہککہدا کہ دووسال دوا
 خودہیبیہ بوو دہہزار کہسی لہگل دابوو۔

لہسہریکی ترہوہ لہوئاگر بہرو شہر وہستانہدا موسولمانہ ہہژارہکانی
 ناو مہککہ زور سود مہند بوون، تہانہت خہلکیکی زور لہدانیشتوانی
 مہککہ لہسہر دہستی ئہبو جہندہل موسولمان بوون، قورہیشیہکان بہجم و
 جوئی ئہبو جہندہل زور تہنگہ تاوبون و بانگہوازی کردنی ئہم ہاوہلہ لہخو
 بردوہ پوئیکی سہرہکی ہہبوو لہبلاو بوونہوہی ئایینی ئیسلام دا۔ چ
 لہمہککہ و چ لہدہرہوہی مہککہدا۔ گروپی ئہبو جہندہل تالہ مہککہدا بوون
 ہہمیشہ سہر گہرمی پہیوہندیکردن و بانگہوازی کردن بوون دواپی
 پہیوہندیان کرد بہ گروپہکھی ئہبو بہصیرہوہ، ئیتر بوونہ ہیژیکی گہورہو
 حیساب بؤ کراو، قورہیشیہکانی ناچار کرد لہو بارہوہ لہگل پیغہمبہردا
 سہر لہنوئی لہسہر چہند خالیکی صولحی خودہیبیہ دان و سان بکہنہوہ،
 بہلکوو داوایان لہ پیغہمبہر کرد کہئو گروپہ بگہرینیتہوہ بؤ مہدینہ و چی
 تر نہبنہ ریگر لہسہر ریگای کاروانی بازرگانییان، ئہو خالہ زہقہی کہلہ

صولحی خوده یییه دا به ئیلحاحه وه له سه ره موسولمانه کانیان داناو (تئی یدا
 ماتبوو هه رکه سئ له قوره ییشیه کان په یوه ندی به موحه ممه ده وه بکا ده بئ
 یگه رننیته وه بۆ مه کهه) به ناچاری وازیان ئی هیناو له پیغه مبه ره پارانه وه
 نیان قبول بکا، ئه ویش قبولی کرد، به مهش قوره ییشیه کان له و ته نگانه
 نابورییه رزگاریان بوو که گروپی ئه بو جه ندهل و ئه بو به صیر خستبویانه
 سه ره دانیشتوانی مه کهه. که وابوو ئه مهش له چاکه کاری و سیمای باشی ئه مه
 صولحه بوو.

هه‌لبه‌ته هه‌لوێستی ئاشتیخوازانه‌ی پیغه‌مبهر (درویدی عه‌ری له‌سهرین) له‌ناشتینامه‌ی حوده‌ی بییه‌داو هه‌ل‌دان‌ی بۆ وه‌لانی شه‌رو کار کردنی د‌لسۆزانه‌ بۆ چه‌سپاندنی ئاشتی و ئارامی، هه‌روا پ‌شوو در‌یژ‌ی و له‌سه‌ره‌ خۆ‌یی پیغه‌مبهر (درویدی عه‌ری له‌سهرین) له‌هه‌موو کات و سه‌رده‌میکی ژ‌یانی دا بیرو بۆ چونی هۆزه‌ عه‌ره‌به‌کانی که‌تائه‌و کاته‌ موسو‌لمان نه‌بووون سه‌ر له‌به‌ر گو‌پی و وای کرد به‌ت‌یروانی‌ن‌یکی تازه‌و ب‌روانه‌ ئیسلام و بانگ‌خو‌ازانی، له‌دل و ده‌رونیان دا جو‌ره‌ شو‌مه‌ندییه‌کی چه‌سپاند له‌وه‌ پ‌یش نه‌چه‌سپابوو، به‌کو‌رت‌ی ئاشتی‌نامه‌ی حوده‌ی بییه‌ له‌هه‌موو رویه‌که‌وه‌ سو‌د به‌خش بوو بۆ موسو‌لمانان به‌تایبه‌تی له‌بواری بانگه‌وازی کردن دا.

۴. موسولمانبوونی خالیدی کوری وه لیدو عه مری کوری

عاصی:

ناشتینامه‌ی حوده‌ییبیه کیلی قفلی دله‌کان بوو له‌دوای حوده‌ییبیه، که‌له پیاوی وه‌کوو خالیدی کوپی وه‌لید موسولمان بوو سه‌ر لق و به‌پررسی سوار چاکانی عه‌ره‌بو پاله‌وانی شه‌ره‌به ناو بانگه‌کان و سوپا سالاری فوتوحاتی ئیسلامی له‌عیراق و ولاتی شام دا هی‌نده ئازاو نه‌برد بوو

پیغمبەر ناز ناوی (سیف الله) ی بۆ دانابوو، ههروا پیاوی وهکوو عهمری کوپی عاص ئیمانی هینا! کهیهکیکه لهقائیدو فرمانده عهسکهرییهکانو پزگار کهری میصر، ئەم دوو کهلهپیاوه له‌دوای صولحی حوده‌یبییه هاتن بۆ مه‌دینه و موسولمان بوون و تاکوتایی ژیانیشیان به‌و پهری دلسوزییه وه له‌پیناو ئیسلام دا تیکۆشان و فیدا کارییان نواندا!

ب، بانگه‌وازیکردنی پاشاو مه‌لیکه‌کانی ئەو رۆژگارە بۆ موسولمانبوون:

له‌کوتایی سالی شه‌شه‌می کوچی و سه‌ره‌تای سالی هه‌وتم. که‌ناشتینامه‌ی حوده‌یبییه مۆرکراو بارودۆخ ئارام بووه بانگه‌وازی ئیسلامی که‌ش و هه‌وایه‌کی باشی بۆ ره‌خسا، پێگه‌ی بۆ کرایه‌وه بۆ پیشکه‌وتن و گه‌شه‌کردن، پیغمبەر (دروود عه‌ری لسه‌ری) چه‌ند نامه‌یه‌کی نووسین بۆ پاشاو مه‌لیک و قه‌راله‌کانی جیهان و پیاوه ناوداره‌کانی عه‌رب، به‌شیوه‌یه‌کی حیکمه‌تنامیز بانگه‌وازی کردن بۆ ئیمان هینان و شوینکه‌وتنی رێبازی خوداو ئایینی ئیسلام، پیغمبەر (دروود عه‌ری لسه‌ری) زۆر گرنگی به‌م بواره‌ی په‌یوه‌ندیکردنه‌وه داوه، بۆ هه‌ریه‌کی له‌و مه‌لیک و پادشایانه به‌نۆینه‌ریکی خۆی دا نامه‌ی نارد، که‌سیکی هه‌لبژارد بۆ ئەو نامه‌ بردنه که‌به‌ته‌واوی زمانی نامه‌ بۆ نێردراو بزانی. ^(١٧١) له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌و رۆژگارهدا نامه‌ به‌بێ مۆر

^(١٧١) وایپێده‌چی ئەم نامانه له‌مانگی ذیلحجه‌ی سالی شه‌شه‌می کوچی دوای ناشتینامه‌ی حوده‌یبییه نێر درابن، که‌ریکه‌وتی سالی ٦٢٧ ی زایینی ده‌کا. پێش هه‌موو ئەو پاشایانه‌ی نامه‌ی بۆ نێردراوه کیسرا ئەپه‌روێژه. ئەم کیسرایه له‌ مانگی ئازاری سالی ٦٢٨ ی زایینی له‌دوینا ده‌رچوو، که‌ وای به‌ی صولحی حوده‌یبییه

قبول نه کراوه پیغمبر (درودی عراقی لیسرین) ههنگوستیلهیهکی دروستکرد
نلقهکەئێ له زیو بوو، لهتهختی ههنگوستیلهیهکه رستهی (محمد رسول الله)
ی ئی هه لکهند بوو، هه رنامهیهکی بنار دایه بهو مؤره موری دهکرد. . .

ئهم نامانه ئاماژهی ئهوهیان تیدا بوو که ئهم دینه بهتهنیا دینی عه ره ب
نیه. یان تایبەت نیه به دانیشتوانی جهزیره وه. به لکوو ئایینی هه موو

هسره تای سالی ٦٢٧ ی کۆچی بۆ. جائه گهر نامه ی پیغمبر سالی ٦٢٨ ی زایینی
بۆ هیرقه لی رۆم نێردرابۆ زه حمه ته ئه و ساله نامه که ی پێ گه یشتبۆ چونکه هیر قه ل ئه و
ساله روه و ئه رمینیا رۆیشتوه. ئیبنو سه عد له (طبقات ج ٢/٢٣) داو سیوطی له
: (خصائص الکبری، ج ١١/٢) دا ئاماژه به وه ده که ن که گه یشتنی ئهم نامانه به شیوه ی
موعجیزه بووه. نووسهر هه رچهنده ئه وه به دوور نازانی که گه یشتنی نامه کان به شیوه ی
موعجیزه بووبۆ و زانیینی نامه به ره کان بۆ زمانی نامه بۆ نێردراوه کان هه ردووباره
موعجیزه بووبۆ. خوژینه نامه ی پیغمبرانه ی پێشوو پر به له نمونه ی موعجیزه.
نینکار یکردنیان تاوانی گه وره یه وه ئی و پرای هه بوونی ئهم نه گهره، به لām ئه و بۆ چوونه
به په سه ند ده زانی که پیغمبر (درودی عراقی لیسرین) به حیکمه ت و لی زانی و دانایی خو ی
که سانی شیاو ی هه لێ ژاردون بۆ گه یاندنی نامه کان، ئا شکر اش هه بوونی که سانی که
که زمانی رۆمی یا فارسی یا قبطی یا زمانی حه به شه بزانی شتیکی ئاسایی بووه،
چونکه عه ره به کان تیکه لاوی ئهم گه ل و نه ته وانه بوون و هه مو شو ی یه کتریان کردوه،
بازرگان نیان له گه ل یه ک کردوه، که وابۆ پیغمبر (درودی عراقی لیسرین) که سیکی ناردوه بۆ
لای کیسرا زمانی فارسی بزانی، که سیکی ناردوه بۆ لای هیر قه ل زمانی رۆمی بزانی،
نه وانه ی ناردونی بۆ لای سه ره ک هۆزه عه ره به کان جه زیره ش بێشک به زمانی عه ره بی
زگماکی خو یان ئا خاوتنیان له گه ل کردون، ئه و که سانه ی پیغمبر هه لی بژاردون بۆ
نامه به ری هه موویان دانا و لی هاتوو بوون. بۆ نمونه دوحیه ی که لبی هه لێ ژاردو بۆ
بردنی نامه بۆ لای هیر قه ل رۆم له بهر ئه وه بووه گه نجیکی جوان خاسی زیره کی خاوه ن
ویرو باوه ری پته و بووه، ته نانه ت گوتراوه جو برائیل زۆر جار له سه ره شیوه ی دیمه نی
دوحیه هاتوه بۆ لای پیغمبر.

ئادەمیزادەو ئایینی مروّقایەتییه. ئەم نامانە ئاگادار کردنەووە ئینذار بوون
 بۆ پاشاو دەسەلاتدارانی دەرەوێ جەزیرە ی عەرەب، ترساندنێ خواوەن
 ھیزو پلەو پایەکان بوو کە چەندێک قەلەمەرەوێ بەرفراوان و دەسەلاتی زۆرو
 پڕ زەبرو زەنگتان ھەبێ، ئەگەر بەخۆشی وەلامی نامەکانی پیغمبەر
 نەدەنەووە ئەو زۆری پێ ناچێ روبەرۆی تێک روخان و لەدەستدانی
 دەسەلات دەبنەووە، ئەگەر بەپیر بانگەوازی ئیسلامی یەوێ نەین و نەچنە
 ژێر سایە ی پیرۆزیەووە، یان بەلانی کەمەووە دەبێ رێگە بدەن رەعیەت و
 جەماوەری ژێر دەسەلاتیان ئەم ئایینەیان بۆ شی بکریتەووە نەبنە رێگر
 لەبەر دەم بانگخوازانی ئیسلام و موسولمانبوونی گەل و نەتەوەکانی ژێر
 قەلەمەرەویان!!

ئەو نامانە ی پیغمبەر (درویدی عوای لەسەری) ناردنی بۆ پاشاکان

یەکیک لەو پاشایانە ی پیغمبەر (درویدی عوای لەسەری) دوا ی ئاشتنامە ی
 حودەیبییە نامە ی بۆ ناردو بانگەوازی کرد بۆ ئیمانھێنان، ئیمپراتۆری روم
 (ھیر قەل) و ئیمپراتۆری فارس (کیسرا ئەپەرۆیز) بوو ھەروا نەجاشی
 پاشای حەبەشە بوو، (الموقس) ی مەلیکی میصر بوو، ئەمەش دەقی
 نامەکانە، کە یەکە یەکە دەیاننوسین: پیغمبەر (درویدی عوای لەسەری) نامە ی بۆ ھیر
 قەل ی روم بەھاوہێکی دا کە ناوی (دحیة الکلبی) بوو نارد، دوحیە نامەکە ی
 گەیانە پاشای (بوصرا) ئەویش بە دەوری خۆی ناردی بۆ ھیر قەل دەقی
 نامەکەش بەم جوړە بوو:

بسم الله الرحمن الرحيم

من محمد عبدالله ورسوله، الى هرقل، عظيم الروم سلام على من اتبع الهدى
اما بعد فاني أدعوك بدعاية الاسلام، اسلم تسلم يؤتك الله اجرک مرتين، فان
توليت فان عليك اثم الاريسين يا اهل الكتاب تعالوا الى كلمة سواء بيننا وبينكم،
الا نعبدا الا الله ولا نشرك به شيئا ولا يتخذ بعضنا بعضا اربابا من دون الله فان
تولوا فقولوا اشهدوا بانا مسلمون.

واته به ناوی خودای به خشندهو میهره بان، له موحه ممه دهوه به ندهو
پیغه مبهری خودا بو هیرقل پاشاو گه وره پیاوی پوم ناشتی و رحمت
له سهر که سیك بی شوین هیدایه تی قورئان ده که وی و نایینی نیسلام قبول
ده کا. پاش سلاو هیوای خوشی، من بانگه وازیت ده که م به بانگه وازی
نیسلامی، موسولمان به خوین و مال و ژیان پاریزراوه، خودا دوچه ندانه
پاداشت ده داته وه، به خته وهری دنیا و قیامت ده بی، نه گهر پشت
هه لبکه ی نه وه هو بالی تاوانی نه ریسینه کانیشته له نه ستو ده بی (نه ی
خاوه ن نامه کان، هه لگرانی ته ورات و ئینجیل وهرن باهه موومان به یه که وه
له سهر نایینیک کوینه وه، هه رخودا بپهرستین و جگه له نه و که سی تر به خودا
نه زانین، هیچ شتی که نه کهین به هاوه لی، بریکمان نه چن بریکمان به خودا
له قه له م بدن له جیاتی نه وه به ندایه تی بو خودا بکه ن به ندایه تی نه وان
بکه ن، جا نه گهر نه و خاوه ن نامانه پشتیان هه لکردو نه هاتنه ژیر سایه ی
نیسلامه وه، نه وه نیوه پییان بلین: ده سا باش بزانن نیمه موسولمانین و
پابه ندی نه و نایینه پیروزهین..!

له و نامه یه ش دا که بو کیسری نه په رویزی نووسیوه ده فهرموی:

بسم الله الرحمن الرحيم

من محمد رسول الله الى كسرى عظيم فارس. سلام على من اتبع الهدى و آمن بالله و رسوله و شهد ان لا اله الا الله و اني رسول الله الى الناس كافة، لينذر من كان حياً أسلم تسلم فإن آيت فعليك إثم المجوس.

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان. له موحه مبهري پيغه مبهري خوداوه
 بۆ کيسرا گه وره پياوی فارس، سلاؤ له سهر که سيک بئ شوين هيدايتي
 خودا ده که وي و ئيمان به تاك و ته نهايي خودا و راستي پيغه مبهري تي
 پيغه مبهري که ي ده يني، شايه تي ده دا که جگه له خودا هيچ خوداي ترين
 شياوي پهرستن بن، هه روا شايه تي بدا که من پيغه مبهري خودام بۆ سهر
 هه موو ئاده ميزاد بۆ ئه وي که سانیک بترسينم که دليان زيندوه، موسولمان
 ببه گيان و مالى خوتان ده رپاريژن نه گهر پشت هه لکه ي و به پير بانگه وازي
 يه که مه وه نه يه ي ئه وه هو بآلى تاواني مه جوسه کانت له نه ستويه.

له و نامه يه ش دا که بۆ نه جاشي نووسی ده فهرموي:

بسم الله الرحمن الرحيم

من محمد رسول الله الى النجاشي عظيم الحبشة سلام على من اتبع الهدى، أما
 بعد فان احمد اليك الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن.
 وأشهد ان عيسى بن مريم روح الله وكلمته القاها الى مريم البتول الطيبة الحصينة
 فحملت بعيسى من روحه ونفخة كما خلق آدم بيده، واني ادعوك الى الله وحده
 لا شريك له والموالاة على طاعة وان تبغني وتؤمن بالذي جاءني. فاني رسول
 الله، واني ادعوك وجنودك الى الله عز وجل وقد بلغت ونصحت فأقبل نصحتي
 والسلام على من اتبع الهدى.

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان، له موحه ممد پیغمبهری خداوه
 بۆ لای نه جاشی گه وره پیاوی چه به شه، سلاو له سر که سیك بی شوین
 هیدایهت ده که وی دوی سلاو من سوپاسی نه و خودایه ده که م که هر خوی
 خودایه و پاشای بونه وره، بالا ده ست و پیروزو شکومه نده شایه تی دهم
 که عیسای کوپی مریه م گیانی یه زدانی یه و به وشه ی یه زدانی که (کن
 فیکون) بوو ناراسته ی خاتو مریه می پاکداوین و شوونه کردو و ده ست لی
 نه دراو کرا، به فهرمانی خودا عیسا له رحه می خاتو مریه م دا به بی
 هه بوونی باوک خهلق بوو، وه کو چون به ده ستی قودره ت ئاده می دروست
 کرد نه من بانگه وازیت ده که م بۆ یه کتا په رستی، بۆ خودا به یه ک ناسین و
 داننان به وه که هاوه لی نیه، به رده و امیوون له سر تاعه ت و به ندایه تی کردن بۆ
 زاتی پاک، داوات لی ده که م شوینم بکه وی و ئیمان بین ی به و په یامه ی بوم
 هاتووه. بیگومان من پیغمبهری خودام، من توو نه ته وه که ت بانگه وازی
 ده که م بۆ لای خودا نه و من په یامی خوم گه یاندو ناموزگاری پیویستم
 نه نجام دا، ناموزگاری به کانم وهر بگره سلاو له سر نه وانه بی که شوین
 هیدات ده که ون.

نامه یه کی نووسی بۆ لای (المقوقس) گه وره پیاوی قیبطیه کان
 ده فهرموئ:

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان.

له موحه ممد به نده و پیغمبهری خداوه بۆ (المقوقس) گه وره پیاوی
 قیبط سلاو له که سیك شوین هیدایهت ده که وی، دوی سلاو نه من
 بانگه وازیت ده که م به بانگه وازی ئیسلامی، موسولمان به سه لامه ت ده بی،
 موسولمان به گیان و مالت پاریزراوه، موسولمان به خودا به خته وه ری دنیاو
 قیامهت ده کا، نه گه ر پشتت هه لیکه ی نه وه هو بالی تاوانی هه موو نه ته وه ی

قیبطی) یت لهئه ستویہ. ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ سورة آل عمران/ ۶۴. (۱۷۲)

(۱۷۲) بروانه المواهب اللدنیہ ج ۲/ ۲۴۷-۲۴۸. بیگومان تائیسٹا پینچ پارچہ چہرم دوزرانہوہ، خوڑ ھه لاتناسی فہرہنسی بارتلیمی لہیکئی لہکہنیشٹہکانی ناوچہی ئہخمیم لہصہعیدی میصر سالی ۱۸۵۰ی ز پارچہ چہرمیکی دوزی یہوہ دواى لیکولینہوہ دہرکوت کہ ئہو پارچہ چہرمہ نامہی پیغمبر (درودی عربی لہسری) بووہ کہ ناردوویہتی بو (المقوقس) گہورہ پیواى قیبط لہمیصر دا. ماموستا المسیوبلین ھاوبہشی کرد لہپشکنین و لیکولینہوہی نامہکہ داو بہراورد کردنی دہقہکہی بہو دہقانہی کہلہسہر چاوه میژووی و ئایینی یہکان دا ھاتوون، دواى لیکولینہوہو پشکنین ئہوہی راگہیانند کہ متمانہی تہواوی ھہوہ دانیایہ لہوہی کہ ئہو نووسراوہ نوسخہ ئہصلی یہکہیہ. ئہم لیکولینہوہشی لہگوڤاری بہناو بانگ (المجلۃ الآسیویۃ سالی ۱۸۵۴ دا بلاؤ کردہوہ، پاشان لہگوڤاری (الھلال) ی میصری دا سالی ۱۹۰۴ دا بلاؤ ی کردہوہ. ھہروہا پیستہ نووسراویک دوزرایہوہ وامہزہندہ کرا کہنامہی پیغمبر بووئی بو (منذر) ی کوپی ساوی کہفہرمانرہواى بہحرہین بووہ دوکتور بوش (Busch) ی ئہلمانى لہگوڤاری خوڑ ھه لاتناسانی ئہلمان دا لیکولینہوہیہکی لہسہر ئہو پارچہ پیستہ بلاؤ کردہوہ. لہسالی ۱۹۴۰ی ز خوڑ ھه لاتناسی ئینگلیزی دنلوب (Dunlop) نووسینیکی لہگوڤاری (الجمعیۃ الآسیویۃ الملکیہ) دا بلاؤ کردہوہ لہو لیکولینہوہیہدا ئہوہی راگہیانند کہلہ ریگہی بازرگانیکى سورى یہوہ، پیستہ نووسراویکی دوزیوہتہوہ پی ی وایہ نامہی پیغمبرکہ کاتی خوئی بو نہجاشی پاشای حہبہشہ ناردوویہتی، ئہوہشی رون کردوتہوہ کہ ئہو بازرگانہ سوریہ کوتویہتی ئہم پارچہ پیستہی لہکہشیشیکى ئہٹیوبی یہوہ دہست کہوتوہ کہ کاتی خوئی ھاتوہ بو سوریه لہکاتی جہنگی جیہانی دووہم دا. /

سالی ۱۹۶۳ز دوکتور صلاح الدین المنجد وتاریکی لہپوژنامہی (الحیاء) دا لہبیروٹ بلاؤ کردہوہ، تییدا باسی دوزینہوہی ئہو نامہیہ دہکات کہکاتی خوئی پیغمبر (درودی

* تیبینی و سهرنجدانی دانایانهی پیغمبر (دروسی عربی لیسری) که تایبته بوو بهو پاشاو گهوره پیاوانهی نامهکانی ناراسته کردن.

خوینهری زیرهک تیبینی نهو جودا وازییه وردو ژیرانه دهکا کهله نیوان نامهکان دا هیه و حکمهت و دانایی پیغمبره تیډا دهردهکهوی، لهبوارى بانگهوازی دا، موراعاتی نهوهی تیډا کراوه نهو پاشایانه بیرو باوهپریان

عربی لیسری: بؤ کیسرای نارذبوو، جهختی لهسهر نهوه کردهوه که نوسخه چهرمه نهصلهکهی نهه نامهکهیه لهلای ههری فیر عهون (وزیرهکی پیشووی لوبنان بوو) هه لگراوه له نیوان دوپارچه شوشه دا پاریزراوه، دپویهکی پیوه دیاره لهلای سهرهوهرا بهره و ناوهپراست نههجار بهره و لای راستی و نههجار دپویهکه بهره و خوار هاتوو، نهه شوین دپویه زور بهکارامایی پیکهوه نووسینراوتهوه بؤ نهوهی دیمهنی نامهکه وهک خوئی بمینیتتهوه.

لهپوختهی باسیکی په یوهست به نامهکانی پیغمبر (دروسی عربی لیسری) بؤ پاشاو قهپالهکانی سهردهمی خوئی: که دوکتور (عزالدين ابراهيم) پیشکشی کونگره ژینامه ی پیغمبره کرد که مانگی موهره می سالی ۱۴۰۰ی کؤچی لهدهوحه بهسترا لهو باسه دا هاتوو: دهلی: نهو نامهیهی ناراسته ی نیمپراتوری روم (هیر قهل) ی کردن، نهوه تاسهدهی ههوتهمی کؤچی له ئیسپانیا هه لگرا بوو میژوو نووسی بهناو بانگ (السهيلى) لهروژگاری خوئی دا ناماژه بههه بوونی نهو نامهیه دهکا لهکتیبی ارشاد الساری لشرح صحیح البخاری نووسینی شهاب الدین احمد بن محمد القسطلانی ج ۸۱/۱ داهاتوو دهلی: دهگیرنهوه پاشای فهرنگ لهسهردهمی فهرمانپره وایی مهلیک مهنصور (قلاون الصالحی) دا سندوقیکی زهر کهفتی بؤ سهیفو الدین قلج دهرمینا، لهناو سندوقه که دا قوتوو زپریکی هیئایه دهری نامهیهکی تیډابوو زوربهی پیتتهکانی سربابوونهوه، وتی: نهه نامه ی پیغمبره نیویه کاتی خوئی بؤ باپیره گهوره ی من قهیههری رومی ناردوه، نیمه پشتاو پشت پاریزگاری نهه نامهیه مان کردوه، باوک و باپیرانمان رایان سپاردوین که پاریزگاری بکهین چونکه تا نهه نامهیه لمان بی دسه لاتمان پاریزراوه.

چۆنەو چی لەناخیان دەدا، چۆن سەرنجیان بۆ لای خۆی رادەکیشتی، ئەوەتا چونکە هیرقل و موقەوقەس کەم تازۆر بپروایان بەخودایەتی مەسیح ھەیە، یان پێیان وایە کوپی خودایە. لەو نامانەدا کە ئاپراستەیی ئەوانی کردون وشەیی بەندەیی خودا (عبداللە) ی بۆ خۆی بەکار ھێناوە، دواي بیسمیلا کردن دەفەرموی لەموحەممەد بەندەیی خودا و پیغمبەری خوداوە بۆ لای ھیر قەل گەورە پیاوی رۆم. یان دەفەرموی لەموحەممەد بەندەیی خودا و پیغمبەر خوداوە بۆ لای موقەوقەس گەورە پیاوی قیبط. بەپێچەوانەیی ئەو نامەیی بۆ کیسرا نووسیوە دەفەرموی لە موحمەد پیغمبەری خوداوە بۆ لای کیسرا گەورە پیاوی فارس. ھەرودھا دەربارەیی ھیر قەل و موقەوقیس ئایەتی ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ سورە آل عمران/ ۶۴. لەم دوو نامەیەداوە لەو نامەیەدا کە بۆ کیسرای نووسیوە، جودا وازی یەکی بەرچاوە ھەیە، چونکە لەدوو نامەکاندا ئایەتە کە خیطاب لەگەڵ ئەھلی کیتاب دەکا ئەوانەیی بپروایان بەخودایەتی مەسیح ھەیە، مالم و قەشەکانیان کردون بەئەرباب جگە لە خوداوە حەلال و حەرامیان بۆ دیاری دەکەن و شەریعتیان بۆ دادەنێن. بیگومان ھیر قەل. ئیمپراتۆری بیزەنتی و موقەوقیس فەرمانرەوای میصر ھەردوکیان سەرکردەیی رامیاری بوون، دوو رابەری ئایینی گەورە و ناوداری عالەمی مەسیحی بوون، ھەرچەندە جیاوازی یەکی کەمیان لەنیوان دا ھەبوو دەربارەیی خودی مەسیح لەوبارەو ئایە یەك سروشتی ھەیە، یان خواھنی دوو سروشتە؟ جالە کاتیک دا کیسرا ئەپەرۆیزو نەتەوھەکی خۆرپەرست و ناگر پەرست بوون، بپروایان وابوو دوو خودا لەبۆنەوێردا ھەن، یەکیکیان خودای خێرەو یەزدانیان پێ دەگوت، ئەویتریان خودای شەر بوو

ئەھرىمەنيان پى دەگوت. زۆر بەچمكى پيغەمبەرىتى و تېروانىنى راستى بۇ پيغەمبەرايەتى بىگانه بوون، دوور بوون لەو جۆره مەفھومە.
لەونامەيەى ئاراستەى ئىمپراتورىيەتى ئىرانى كرد ئەم رستەيەى تىدا
ھاتووه دەلى: (واني رسول الله الى الناس كافة لينذر من كان حيا).

ئەو پاشايانە كىن كە پيغەمبەر نامەى بۇ ناردن؟!

بۇ ئەوھى ھەست بەگرنكى ئەو نامانە بکەين كەلە پيغەمبەرھو
ئاراستەى فەرمانپەرھو پاشا و لاتەكان و پاشاكان كراون بزائين مەكانەى
راستەقىنە و رۇليان لەميژووى سەردەم دا چۆنە و چيە؟ تاجەند كاريگەريان
لەسەر دل و دەرونەكان ھەبوھ؟ بۇ زانينى ئەو واقىعە پيويستە پيئاسەيەكى
ئەو چوار پاشايە (ھىرقەل، كىسرا، نەجاشى، موقەوقىس) بکەين و قەبارەو
پانتايى ئەو دەقەرەنەى ئەوان تىيان دا بالە دەست بوون بزائين و سنوورى
قەلەمپەرويان چەندو چۆن بووھ؟ وادە بى خويئەريكى بى ئاگا لە چۆنيەتى
بارودۇخى سەدەى ھەوتەمى زايينى ياكەسىك كەماوھى ليكۆلينەوھى
دەربارەى ئەو پاشايانەى بۆنەرخسابى و تەصەور دەكا كە ئەو نامانە
ئاراستەى چەند فەرمان پەرھو پاشا و دەربەگىك كراون: كەلە ھەموو
سەردەم و شويئىك دا ژمارەيان زۆرو زەبەندەيە، وەلى كەسىك ئاگادارى
ئاستى مەكانەت و دەسلەت و پانتايى قەلەمپەروى ئەوان بى و زانيارى
تەواوى دەربارەيان ھەبى، نەخشەى سياسى ئەو پۆژگارە بزائى، ميژووى
ھەلس و كەوت و ژينامەو رەو شتيان شارەزايى، بزائى ئەو چوار پاشايەى
پيغەمبەر نامەكانى ئاراستەى كردون چەند بەدە سەلەت و ھىزو توانا و زەبرو
زەنگ بوون، چەند ديكتاتورو ملھوپو خۆبە خودا زان بوون، كەسى ئەمانە
ھەموو بزائى ئەمجار بۆى دەردەكەوى: كەئاراستە كردنى ئەو جۆره نامانە

بو ٿو پاشایانه له توانای کهسیک دایه پیغمبر بی و خودا فرمانی پی کردبی و ټرکی بانگهوازی له ټهستودا بی، کهسیک ټوه دهکا نه زانی ترس چیه له هیچ ټاقاریکه وه تارمایی و سیبهری ترس و لاوازی له خوی دا نه بینئ، ملک و مه له کوتی ټاسمانه کان و زهوی بو رانوینرابی و ټو پاشا و خوبه خودا زانانه ی وه کوو بووکه شوشه و دومیه که پوښاکی رهنګاو رهنګیان له بهر کرابی یان وه کو په یکه ره گرګنوکه هاتبیته پیش چاو که بی گیان بنو هیچیان پی نه کری، !! دهی بابزانین ټهم پاشایانه کی بوون و پانتایی دهسه لاتیان چه ند بوو و چون بووه؟

ه، هیرقه لی یه کهم، قه یصهری روم (۶۱۰-۶۴۱ ز) :

هیر قه ل قه یصهری روم ټیمپراتوری بیزنتی بووه، فرمانره وایی ټیمپراتورییه ټیکی فراوان و گه وړه ی کردوه، له گهل ټیمپراتوریه تی ټیرانی دا جیهانی شاره ستانی ټو سهرده مه یان له نیو خویان دابه ش کردبوو، نیوه ی جیهانی ټه وسای له ژیر کونټرول دا بووه، چه ندان هریم و ناوچه ی بهر فراوان و خاوه ن شاره ستانی له کیشوهره کانی ټه وروپا و ټاسیاو ټه فهریقا دا هه بوه، جیگیرو شوینگره وه ی ده ولته ی گه وړه ی روم بوو، که له کاتی خوی دا هه موو دونیای کونی به دهسته وه بوو،^(۱۷۳) هیر قه ل له بنه مالیه کی ره سه نی یونانی دا چاوی به دونیا هه لټیناوه، له شاری (کیبودیشیا) له دایک بووه، له قهرتاجنه (کارتھیج)^(۱۷۴) په وړه ده بووه،

^(۱۷۳) له وه پیش له باسی ده ولته تی روم دا ټو هریمانه مان دیاری کردن که ټو ټیمپراتوریه ته فرمانره وایی کردن.

^(۱۷۴) شاریکی کونه له ټه فهریقا فینیقییه کان سالی (۸۱۴ پ.ز) بنیاتیان ناوه دواپی ویران بووه له نریک که لاوه کونه کانی شاری (تونس) ی ټیستا بنیات نراوه.

باوکی فرمانروای ئەفریقیای رومی بوو (Exarch of Africa) له سه‌ره‌تادا هیچ بلیمه‌تی و لی‌هاتویی پی‌وه دیار نه‌بوو، ئازایه‌تی لی‌زانی و عه‌بقه‌رییه‌تی سه‌رکردایه‌تی و رابه‌ری ئی نه‌ده‌بیندرا، هه‌تا له‌سالی ۶۰۲ ی ز Phocac (فوقس) ی داگیر که‌ر، Muurice (موریکس) ی کوشه‌ت. موریکس ئیمپراتۆری شه‌رعی بی‌زه‌نتی بوو به‌کوژارانی ئەم ئیمپراتۆره‌ ده‌رگا له‌به‌ر سوپای کیسرای ئەبه‌رویز دا ئاوالا بوو بو‌ئوه‌ی هێرش بکه‌نه‌ سه‌ر ده‌وله‌تی بی‌زه‌نتی و داگیری بکه‌ن، به‌ئێ فارسه‌کان پێش‌ه‌روییان کرد بو‌ئاو ولاتی بی‌زه‌نتی و ته‌خت و تاراجی ئەو ئیمپراتۆرییه‌ته‌یان هینایه‌ له‌رزه‌و سوکایه‌تییان پێ کرد، ده‌وله‌تی بی‌زه‌نتی که‌وته‌ گیانه‌لا‌وو خه‌ریک بوو دوا هه‌ناسه‌ بداو کو‌تایی پێ بێ. ئاله‌و کاته‌دا له‌قه‌رتاجنه‌وه‌ هیر قه‌ل بانگ کراو (فوقسی) کوشه‌ت و سالی (۶۱۰ ز) جله‌وی سه‌رکردایه‌تی و ده‌سه‌لاتی به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و بوو به‌یه‌که‌ پیا‌وو گه‌وره‌ پیا‌وی ئیمپراتۆرییه‌تی بی‌زنتی به‌لام چ ئیمپراتۆرییه‌که‌؟ ئیمپراتۆرییه‌تی که‌ له‌گه‌ل مردن دا چه‌مبه‌ره‌ی به‌سته‌بوو، توشی ده‌یانده‌ردی کو‌مه‌لایه‌تی وه‌کوو برسیایه‌تی و نه‌خۆشی تاعون و هه‌ژاری و عیجزی مالی بوو، هیر قه‌ل له‌ساله‌ سه‌ره‌تایی یه‌کانی فرمانه‌روایی یه‌که‌ی دا ده‌سته‌وه‌ستان بوو هه‌چی پێ نه‌ده‌کراو نه‌یده‌توانی هیچ کاری که‌ ئەنجام بدا! وه‌لێ سالی (۶۱۶ ز) گو‌رانکارییه‌کی سه‌رتاسه‌ری به‌سه‌ر ئەو ئیمپراتۆره‌ نه‌خۆشه‌ شپه‌له‌ی دراوه‌ دا‌هات، وه‌کوو ئینقلاب و کوده‌تایه‌کی بنه‌ره‌تی روداوه‌کان پێچه‌وانه‌ بوونه‌وه‌، ئەو ساله‌ هه‌مان سال بوو که‌ قورئان ناما‌ژه‌ی بو‌ده‌کا و ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا، غُلِبَتِ الرُّومُ، فِي أَذْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَافِلُونَ، فِي بَضْعِ سِنِينَ﴾ سورة الروم/ ۱-۴ ئەوه‌ بوو هیر قه‌ل له‌پاشایه‌کی ته‌نپه‌روه‌ری خۆپه‌رستی بێ ده‌سه‌لاتی ته‌مبه‌ل و هه‌یج له‌ده‌ست نه‌هاتوو گو‌را بوو به‌سه‌رکرده‌یه‌کی ئازاو قاره‌مان و جه‌ربه‌زه‌و بیر

تیرڅو پشوو دريڅو خوفیدا کارو کولنه دهر و قالبووی بهر هکاني جهنگ، سوپای ریڅ خست و روی کرده پایتهختی ئیمپراتورییه تی ئیران و دهستی کرد بهر زگار کردن و گیرانه وهی بست بهبستی ولاتی داگیر کراوی و گیرانه وهی شکومهندی و که سایه تی بو گهل و نه ته وه که ی. پیشپره وی کردو سنووری ئیمپراتورییه تی ساسانی به زاندو که و ته داگیر کردنی شاره به ناو بانگه کانی ئیران و پایتهخت و مه لبه نده گرنگه کانی نه و ئیمپراتورییه ته ی یه که له دوا یه که داگیر کرد هه تا چووه ناوه راستی ئیمپراتورییه ت و سوکایه تی به دام و ده زگا سه ره کییه کاتنی نه و ولاته کرد، ولاتی پان و پوپی ساسانی له فرمیسک و خوین دا لیواو لیو کرد، هه تا وای لی هات خه ریک بوو به ته وای ئیمپراتورییه تی ئیران له ناو به ری، خه ریک بوو تهختی کیسرا ژيرو زه بهر بکا، دوا ی نه م سه رکه وتن و پیشپروی کردنه هیر قهل به ره و ولاتی خو ی گه پرایه وه، سالی (۶۲۵ ز) وه کوو سه رکرده یه کی سه رکه وتو چووه ناو قوسته نطینیه وه نه مجار سالی (۶۱۹ ز) روی کرده به یتولمه قدیس و بو نه وه ی صه لیبی پیروز بگیریته وه، نه و صه لیبی له وه پیش فارسه کان برد بوویان و دهستیان به سه ردا گرتبوو، نه م فرمانده نازاو لی هاتوو به هه ر شوینیک دا برویشته یه فره شیان بو راده خست عه ترو گولویان به سه ردا ده پرژاند، هه له له یان بو ده کیشا، فیستیقال و کوپو کوپونه وه یان بو ریڅ ده خستن، که صه لیبی پیروزی گیرایه وه بو شوینی خو ی جه زن و شادی بو نه نجام درا خوشی و که یف خوشی که و ته ولاته وه، ناله و کاته دا بوو: که نامه ی پیغمبر گه ییشته هیر قهل دا وای لی ده کا ئیمان به یینی^(۱۷۵) ئیتر له وه دوا هیر قهل روی کرده وه ژيانی ته نپهروه ری و

^(۱۷۵) هو ی دوا که وتنی نامه ی پیغمبر (درودی برای لسمین) بو هیر قهل نه وه بوو نامه که له پیش دا درابوو به پاشای بوسرا بو نه وه ی نه و بینیری بو هیر قهل، رهنکه پاشای

رابواردن و بەزمو صفەفا، كار بە دەست و پياوھەكانى سەرگەرمى كەيف و شادى بون و جوړەها نەخوشى كۆمەلايەتى لەناو ئىمپراتورىيەتە كەى بلاو بوو، دام و دەزگای هير قەل بەم شىوہ روژگار يان تىپەپاند هەتا سوپای ئىسلام هيرشى كرده سەريان و سەرەنجام تەخت و تاراجى تىك چوو كۆتايى بە دەسەلاتى هات و ئىمپراتورىيەتى بيزەنتى لەكيشوهرى ئاسيا و ئەفريقادا لەناو چوو تەنيا دەسەلاتيان لەئەوروپا و ئاسياى بچوك دامايەو، بەهەر حال هير قەل لە روژگارى خۆى دا يەكێك بوو لە پاشا هەرە گەورەكانى جيهان و هيج پاشا و مەليكيك شانى لە شانى نەداو، لەروى بەرفراوانى قەلە مەرەو و هيزى سەربازى و گەشە كردنى شارەستانى و بارى ژيارو زانست و زانيارى جگە لە ئىمپراتورى ئيرانى خوسرەوى دووهم هيج كەس هاوشانى نەبوو. سالى (۶۴۱ ز) لە قوستەنطينيه لەدنيا دەرچوو هەر لەویش بەخاك سپێردرا.

۵. کيسرا ئەبەرۆيژ خەسرەوى دووهم (۵۹۰-۶۲۸ ز):

كوپى هورموزدى چوارەم و كورەزاي خەسرەوى يەكەم ناسراو بە (ئەنەو شىروان) ى داد پەرەز كە عەرەب پى ى دەلێن: كيسرا ئەبەرۆيژ سالى (۵۹۰ ز) باوكى كوژدا، لەدواى كوژرانی باوكى تاجى پاشايەتى نرايە سەرى. بارامى چۆپين لى ى راپەرێ، خەسرەو شكاو نەيتوانى لەناو

بوصرا نەيتوانيبى لەكاتى خۆى دا نامەكە بگەيەنن، چونكە قەيسەر سەرگەرمى شەپو جەنگ بوو و لەپايتەختى ولاتى خۆى زۆر دوور بوو، هەندىكيش پىيان وايە هير قەل سالى (۶۲۸ ز) چوو بۆ ئەرمينيا بەمەبەستى كوژاندنەوى راپەرينێك كە لەو دەقەرە سەرى هەلدا بوو بۆيە نەيتوانى نەزەرەكەى بەجێ بێنن كەبريتى بوو لەگىرانەوى صەليب بۆ شوينى خۆى تاسالى (۶۲۹ ز).

قہلہ مہروی ئیمپراتوریہ تی ساسانی دا بمینیتہوہ، ناچار بوو پھنا بو ئیمپراتوریہ تی بیژہنتی مۆریقس بہری و داوای لی کرد یارمہ تی بدا بو وەرگرتنہوہی دہسہلات و ولاتی لہکیس چووی، موریقس سوپایہ کی گہورہ و بہہیزی بو ریك خست و لہگہل سوپای بہہرام دا کہوتنہ شہری خویناوی و سہرہنجام بہہرام شکاو خوسرہو تاج و تہختی لہدہست چووی وەرگرتہوہ و لہسہر کورسی فہرمانرہوایی روئیشتہوہ!!

سالی (۶۱۲ ز) خہسرہو ہیرشی کردہ سہر ولاتی بیژہنتہو بہسوپایہ کی زورہوہ پہلاماری ئہو ولاتہی دا بو ئہوہی تولہی کوژرانی (مۆریقس) یارمہ تی دہرو پہنادہری لہتہنگانہی دہر بہدہری داو باوکی مہعنہوی خوئی بستینئی تولہی ئہو دؤستہ گہورہ بہئہمہکی لہو بکوژہ خویری یہ داگیرکہرہ بستینئی کہناوی نوقس بوو عہرشی قہیصرہکانی داگیرکردوہ خہسرہو لہو ہیرشہ دا ہہربہوہندہ وہ نہوہستا: کہ (فوقس) ی کوشت، بہلکوو دریژہی بہپیشرہوی یہکی داو گہیشتہ قوستہنطینیہ و داگیری کرد، سہرکہوتنیکی وای بہدہست ہینا کہ لہوہپیش ہیچ کام لہپاشاکانی ئیران بہدہستیان نہہینا بوو، سالی (۶۱۵ ز) سہرکہوتنہ کانی گہیشتہ تۆپہلآک و بہتہوای، ہہتا ہیرقل ہاتہ مہیدان و ئیرانییہکانی شکاندو لہولات دہری کردن بہوہشہوہ نہوہستا بہلکوو ہیرقل ہیرشی بہہیزو تۆکمہی ناراستہی ئیمپراتوریہ تی ساسانی کردو تہنگی پی ہہلچنین، ہہتا وای لی ہات خہسرہو ناچار بوو پایتہختی فہرمانرہوای خوئی جئ بیلی و پہنابہری بو شوینی قایم و سہخت، بہلام ئہوہندہی پی نہچوو، سالی (۶۲۸ ز) لہکوڈہتایہک دا کوژرا. میژوو نووسانی ئیران ہہموویان کوکن لہسہر ئہوہ: کہ خوسرہوی دووہم گہورہترین و بہدہسہلاتترین پاشاکانی ئیران بووہ لہروی شکۆمہندی و جاہو

دەسەلاتەو، حکومەتی ساسانی لەسەردەمی ئەودا گەیشتە لوتکەو
تۆپەلاکی شارەستانی و هیژو دەسەلات فراوانی و دیاردەیی خوش رابواردن و
بەزم و صەفا، بەشیکی ھەریمی شیمالی خۆرئاوای ھیندو ستانیشتی
کۆتەرۆل کردبوو، خۆی بەخوداوەند دەزانی و بەم شیوەیە پێناسەیی
دەسەلات و پاشایەتی خۆی کردو (لەناو خوداوەندەکان دا ئادەمیزادیک
ھەییە نافەوتی، لەئادەمیزاددا خودایەکی ھەییەو بەس! بەرزو شکۆمەندە
ناوی، مەجدو عەظەمەتی بەرز بۆتەو، لەگەڵ روناکی خۆدا شکۆمەندی
ئەو ھەلیدی، خۆر بەھۆی ئەووەو روناکەو تاریکە شەووەکان روناک
دەکاتەو^(۱۷۶) لەرۆژگاری خەسرەو ئیمپراتۆرییەتی ساسانی گەیشتە
پلەو پایەکی لە شکۆداری و رازاوەیی خان و بەرەو ناومال و کالای جۆراو
جۆردا لەھیچ سەردەم و رۆژگارێک دا نەگەیشتە ئەو ئاستە. طەبەری
لەکتیبە بەناو بانگە میژوویی یەکەیی دا ئاوا باسی شکۆمەندی خەسرەو
دەکاو دەلی: خەسرەو لەھەموو پاشاکانی ساسانی زیاتر توندو تیژ بوو، را
دروستترو دووربین تر بوو، لەدەسەلات و بەھانا چوونی لی قەوماوان و
کۆکردنەوێ مال و سامان و پەزمەندە کردنی زیرو زیوو سەرکەوتن بەسەر
دوژمن و شانسی و بەخت و ھاتی دا، گەیشتە ئاستیک بۆ ھیچ پاشایەکی تر
دەستە بەر نەبوو، بۆیە ناوی (ئەبەرۆین) یان خستبۆه پال ناوەکەیی: واتە
سەرکەوتو! لەدیاردەیی خوش رابواردن و رازاندنەوێ خان و بەرەو
ناومال و تەخت و کورسی و جل و بەرگ و حەشەم و خەدەم دا زۆر فەتازییانە
ھەلس و کەوتی کرد، زۆری گەرنگی بەخواردن و خواردنەوێ، سفرەو خوان
بەجۆرەھا خۆراک و خواردنەوێ جۆراو جۆرو رەنگا و رەنگ دەپارازیەو،
جۆرەھا عەترو کریم و ئامیری جوانکردن و ئارایشتی رازاندنەوێ

^(۱۷۶) ایران فی عهد الساسانیین ص ۶۰۲ و ۶۰۴.

دەستەبەر کردبوو. لەسەردەمی ئەودا زۆرگەنگی دەدا بەجۆری خواردنی بەتام و مەیی و شەرابی نایاب و قاپ و قاچاخی شت تێدا خواردن و پیاڵە و پەرداخی مەیخواردنەو، جۆرەها عەتری بۆ نەخۆش و دەرمانی ئارایشت ھاتبویدی، گۆرانی و موسیقا و سازو سەمتور باوی ستاندبوو، جەماوەر پێشپەکی ی لەدەستەبەر کردنی ئەو جۆرە خۆرازانەو و ژیاڵە فەنتازییەدا دەکرد، ھەموو ھەول و کۆششیان بۆ کۆکردنەوێ مال و سامان و پەزمەندە کردنی زیرو زیوو خەزنکردنی بوو، شتی عەنتیکە و بەبەھاو جوان و سەرنج راکێشیان کۆدەکردەو و ھەلیان دەگرت و خۆیان پێ ھەلەنایەو، شانازییان بەخاوەنداریەتی ئەوشتە بەنرخ و عەنتیکانە دەکرد. . سالی (۶۰۷-۶۰۸ ز) کاتی کەنجینە کیسرا لەمۆزەخانە کۆنەو گۆیزرایەو بۆ بالەخانە تازە لەشاری طەیسەفون ئەو ئالتونە گۆیزرایەو بریتی بوو لە (۴۶۸) چوار سەدو شەصت ھەشت ملیون میثقال زێر. کەئەمرو بە (۳۷۵) سیسەدو ھەفتاو پێنج ملیون فرنگی زێر مەزەندە دەکری، سالی سیانزە ھەمی پاشایەتی ئەم خوسرەو لەخەزینە پاشا خۆی دا (۸۸۰) ھەشت سەدو ھەشتا ملیون میثقال.

ئەم پاشا ناودارە سی و ھەوت سال فرمانرەوایی کرد لەدوای خۆی شیرەوہیی کۆری بوو جی نشینی.

(المقوس) فرمانرەوای شاری ئەسکەندەرییە بەناو بانگو و بریکارو ناییبی گشتی دەولەتی بیزەنتە لەناخی میصردا، میژوو نووسە عەرەبەکان بەگشتی بە (المقوس) ناویان ھیناوە، ھەرچەندە کەوتونە راجیایی یەو دەربارە ناوی حەقیقی و ناز ناوی و ھەریەکەیان جۆرە بۆ چونیکی ھەیە، میژوو نووس ئەبو صالح کەمیژوو کە لەسەدە شەمی کۆچی (۱۲۰۰ز) دا داناوە بە (جورەیح) ی کۆری مینا (المقوس) ناوی بردو،

ئیبنو خەلدون دەلئ ئەم موقەو قسە، قیبطی بوو، مەقریزی دەلئ: ناوی (المقوقس الرومي) بوو! کاتیک فارسەکان هیزشیان کردە سەر میصر، فەرمانڕەوای ئەسکەندەرییە کە بیزەنتی بوو هەلات، ناوی John The ALmoner بوو لە ئەسکەندەرییەو هەلات چوو بۆ قوبروس و لەوێ مرد. هەر قەل لەشوینی ئەو نائیبیکی دامەزراند ناوی جۆرج بوو، وێدە چئ هەر ئەم جورجیە کە عەرەب پئ ی دەلئ: جورج، هەر قەل سەرۆکیەتی کە نیشتهی ملکانی پئ دا، هەندئ لە میژوو نووسان دەلئ: دامەزراندنی جۆرج (جریج) لە سالی (۶۲۱ ز) دابوو.

ئەلفەرد بەتلەر دانەری کتیبی (فتح العرب لمصر) دەلئ: عەرەبەکان پێیان وابوو ئەو فەرمانڕەوایە بیزنتی یەکان دایانبوو بەسەر ولاتی میصرەو دەوای سەرکەوتنێان بەسەر ئێرانی یەکان دا ناز ناوی (المقوقس) ی هەبوو، ئەم فەرمانڕەوایە هەم پاشای میصر بوو هەم سەرۆکی کە نیسە بوو، واتە دەسلاتی دنیایی و دینی هەبوو، ئەمجار لە قەبی (مقوقس) یان پال ئەو (جۆرج) داو کە نائیبی دەولەتی بیزەنتی بوو، کەوابئ پێدەچئ وشە (المقوقس) ناز ناو بووبئ نەک ناو! هەندئ پێیان وایە ریشە ی ئەم ناو قیبطی یە، دەشگونجئ لەوکات و رۆژگارێک دا کە فارسەکان میصریان گرت کە شیشیکی قیبطی دەسلاتی بەدەستەو گرتبئ و لە هەمان کات دا سەرۆکی کە نیسەش بووبئ، ئاشکراشە هیزەکانی ساسانی سالی (۶۲۷ ز) لە میصر گەرانەو (انسحاب) یان کرد وەلئ سالی (۶۲۸ ز) پەیمانی ناستیان مۆر کرد، جاوا پێدەچئ نامە ی پیغمبەر (درویدی عرای لیسری) لەم سەر بەندە دا گەییشتۆتە دەستی (المقوقس) لەوکاتە دا (مقوقس) پاشایەکی نیمچە سەر بەخۆ بوو، بۆیە پیغمبەر (درویدی عرای لیسری) بە (عظیم القبط) گەورە پیاوی قیبط ناوی بردو. بێگومان میصر دەولەمەندترین هەریم و ئەیالەتی ئیمپراتورییەتی بیزەنتی بوو، خاک و ولاتی لە هەموو خاک و ولاتەکانی تر

به پیت و بهرو بوم دار تر بوو، دانیشتوانه کانیشی قهره بالغ تر بوون، هه میشه زۆربهی خۆراکی پایتهختی ئیمپراتورییهتی بیژهنتی له ولاتی میصرهوه دابین کراوه.

عهری کوپی عاص رزگار کهری میصر که چووه ناو میصرهوه (۱۴) سال به سهر ناردنی نامه کهی پیغمبەر (درویدی عوامی لیسری) بو (المقوقس) تیپه پری بوو، ئه و پوژگاره ی عهر میصری رزگار کرد، فه رمانه وای موسولمانان عومهری کوپی خهتتاب بوو، عهر له میصرهوه نامه یه کی بو عومهر نووسی بهم جوړه باسی ئاخی میصره دهکا. (مصر تربة غبراء وشجرة خضراء طولها شهر وعرضها عشر)^(۱۷۷) میصر ولاتیکی ته پ و توژاوی و به پیت و پر دارو درهختی سهوزه دریژی یه کهی مانگهری یه که و پانی یه کهی ده پوژه پرییه. ئه وهی به لگه یه له سهر ئاوه دانی میصرو زۆری دانیشتوانه کهی له و روژگارده ئه وهیه: کاتیک عهری کوپی عاص سالی (۲۰) ی کوچی (۶۴۰ ز) سه رزمیری ئه وانه ی کرد که شیاوی ئه وهن سه رانه یان بخریته سهر، ژماره یان گه ییشه زیاده له شهش ملیون کهس^(۱۷۸) رومه کان ژماره یان سه دهزار کهس بووه. له نامه کهی عهرده که بو عومهری کوپی خهتتابی نووسیوه هاتووه ده لی: دوا ی سلاو من شاریکم پرگار کردوه وه صفی ئه و شتانه ناکه م که تی یدا هه ن، وه لی هه ر ئه وهنده ده لییم: چوار هه زار گردولکه و چوار هه زار هه مام و چل هه زار یه هودی و چوار سه ده تیا ترو خانهی تیدایه بو پاشاکان.^(۱۷۹)

^(۱۷۷) النجوم الزاهرة لابن تغری بروی ج ۱ / ۲۲.

^(۱۷۸) دائرة معارف. قرن العشرين - محمد فرید وجدی ماده ی میصر هه رچهنده دانه ر

گومانی له و ژماره زۆره هه یه.

^(۱۷۹) حسن المحاضرة للسيوطی.

٦٩. نه جاشی پاشای حه به شه:

نهم ولاته‌ی نه‌مپو پئی ی ده‌گوترئ حه به شه ههر له‌دیر زه‌مانه‌وه به‌م ناوه مشهور بووه و پییان گوتووه Abyssinia یان پییان گوتووه اثیوپیا Ethiopia نهم ولاته به‌شیکه له نه‌فریقای خور هه‌لاتی و که‌وتوته باشوری خورئاوای ده‌ریای سوره‌وه، ئیستا زور به‌ناره‌ه‌تی سنوره‌کانی دیاری ده‌کرین. حکومه‌تی حه به شه کو‌تترین حکومه‌تی جیهانه، له‌نووسراوو هه‌واله‌کانی جوله‌که‌دا ئاماژه به‌وه کراوه که‌شارژنی (سبأ) کاتی خوی له‌حه به شه‌دا نیشته‌جئ بووه، وه‌چه‌و نه‌وه‌ی هه‌زهره‌تی سوله‌یمان تانیستاش فه‌رمانه‌روایی حه به شه ده‌که‌ن، جوله‌که‌کان دوا‌ی ویران‌کردنی هه‌یکه‌لی سوله‌یمان ده‌ستیان کرد به‌نیشته‌جئ بوون له‌حه به شه‌دا، هه‌روا ئایینی مه‌سیحی له‌سه‌ده‌ی چواره‌می زایینی یه‌وه له‌ ناو دانیش‌توانی حه به شه‌دا بلا‌وبوته‌وه!!

کاتیک پاشای یه‌مه‌ن ده‌ستی کرد به‌چه‌وساندنه‌وه‌ی مه‌سیحیه‌کان له‌ولاته‌که‌ی دا (جیستینین) ی یه‌که‌م داوا‌ی له‌پاشای حه به شه کرد، که‌یارمه‌تی مه‌سیحیه‌کانی یه‌مه‌ن بدا، نه‌ویش سالی (۵۲۵) ی ز‌توانی یه‌مه‌ن داگیر بکا، ده‌سه‌لاتی حه به شیه‌کان به‌سه‌ر یه‌مه‌ن دا نزیکه‌ی په‌نجا سالیکی خایاند، له‌م سه‌رو به‌نده دا پاشای یه‌مه‌ن له‌لایه‌ن حه به شه‌وه که نه‌بره‌ه‌ی ناو بوو، هی‌رش‌ی کرده سه‌ر مه‌که‌که به‌مه‌به‌ستی روخاندنی که‌عبه، ئیتر رودا‌ی فیل په‌یدا بوو. پایته‌ختی حه به شه (AXUM) بوو حکومه‌تیکی سه‌ربه‌خوی تیدا دامه‌زرا‌بوو ملکه‌چی هیچ حکومه‌تیکی بی‌گانه نه‌بوو، سه‌رانه‌ی نه‌ده‌دا، به‌هیچ که‌س. له‌روی دۆستایه‌تی و هاوبه‌شی له‌ئایینی مه‌سیحی دا و به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌ تیه‌وه نه‌بئ په‌یوه‌ندی به‌ ئیمپراتۆریه‌تی بیزه‌نتی یه‌وه نه‌بوو، به‌لگه‌ له‌سه‌ر نهم راستی یه‌ نه‌وه‌یه

ئىمپراتورىيەتى بىزەنتى (جىستىنېن) لەناوەرەستى سەدەى سىيەمى كۆچى
دا لەدەربارەى ھەبەشەدا پىاويكى كىرە شالىار ناوى جوليان Julian بوو.

دىلاسى ئۆلۈرى لەكتىبەكەى دا (العرب قبل محمد) دەلى: ھەبەشە
لەسالى ۵۲۲ ى زايىنى يەو ھەتا پەيدا بوونى ئىسلام پۆلىكى گىرنگى
لەبازرگانى خۆر ھەلاتى دەريا لوشى دەرياي سورو ئەفەرىقادا ھەبوو،
بەلكو بەسەر ھەموو بازرگانى ھىندو ستان دا بالا دەست بوو.

مەلىكى ھەبەشە ھەمىشە ناز ناوى (النجاشى) ھەبوو. بىرو بۇ چۈن و
رىوايەتەكان دەربارەى دىارىكىردنى ئەو نەجاشى يەى پىغەمبەر (دروى مىرەى
لىرى) نامەى بۇ نوسىو ھە بانگەواى كىردو بۇ ئىسلام بوون چەواشە و
تىكەل و پىكەلن. . . ئەو ھەى گومانى تىدا نىە دوو كەسايەتى لىكتىر جىا
ھەبوون، يەكەمىيان ئەو نەجاشى يەىە كەسەرەتا موسولمانەكان لەمەككەو
ھىجرەتىيان بۇ لا كىردو پەناى دان، لەناو موسولمانە كۆچكەرەكان دا
جەغەرى كۆرى ئەبو طالىب ھەبوو، ئەم كۆچكەرنەى موسولمانەكان
رىكەوتى سالى پىنجەمى پىغەمبەرايەتى بوو، ناشگونجى ئەو كاتە
پىغەمبەر (دروى مىرەى لىرى) نامەى بۇ نوسىيى، چۈنكە بارودۇخى بانگەواى
ئىسلامى ئەو ھەلەى بۇ نەپەخسابو لەو كاتەدا نامەى لەو جۆرە بۇ پىاوى
لەو جۆرە بنووسى، تا ئىستاش نەمانزانيو پىغەمبەر (دروى مىرەى لىرى) پىش
كۆچكەرن بۇ مەدىنە نامەى بۇ ھىچ پاشايەكى لەو جۆرە پاشايانە
نوسىيى، داواى لى كىردىن ئىمانى پى بەيىن. وىدەچى پىغەمبەر (دروى مىرەى
لىرى) ئەو كاتە داواى لەنەجاشى كىرد بى كەپەنا بەو موسولمانە بدا
كەقورەيشىيەكان دەيان چەوساندەو، لەو ھەوال و رىوايەتانەى ئىبىنو
ھىشام و ھى تىش لەكتىبەكانى سىرەدا گىراويايەتەو بۇنى ئەو دى:
كەنەجاشى نوورى ئىمان چووتە ناو دلىەو، ئىمانى بەو ھىناو،

كعيساي كورپی مەريەم بەندە و پيغەمبەري خودايە و بەفرمانی خوداو رستەي (كن فيكون) ھاتۆتە وجود.

ئەو نەجاشی یە کە پيغەمبەر (درودی عرەي لیسری) نامەي بۆ نووسیوە و داوای لێ کردووە بەپیر بانگەوازی ئیسلامی یەوہ بێ و ئیمان بەیئێ. وەکوو ئیبنو کەثیر ئاماژەي بۆ دەکا ئەو نەجاشی یە یە داوای ئەو نەجاشی یەي ئیمانی میناو جەعفەري کورپی ئەبو طالیب چووہ لای و قسەي لەگەڵ دا کرد. بووہتە پاشای ولاتی حەبەشە. ئیبنو کەثیر دەلێ: ئەم نامە نووسینەي پيغەمبەر (درودی عرەي لیسری) بۆ نەجاشی (پاشای حەبەشە) کاتیك بووہ: کە پيش رزگارکردنی مەککە نامەي ئاراستەي پاشاکانی سەرزەوي کردوہ، بانگەوازی کردون بۆ ئیمانھێنان و خودا پەرستەي و خودا بەیەکناسین، کەوابێ رای پەسەند ئەوہیە، ئەم نەجاشی یە ئەوہیە: کە پيغەمبەر (درودی عرەي لیسری) ھەوایی مردنەکەي بلآو کردوہو بەناو موسولمانان داو نوێژي (غائب)ی لەسەر کرد، ھەرۆھا (ئوبەي) لە واقیدي و غەیری واقیدیشەوہ لەشارەزایانی میژوو ژینامەي گەورە پیاوان، دەلێ ئەم نەجاشی یە ئەوہیە کە پيغەمبەر (درودی عرەي لیسری) مانگی رەجەبی سالی نۆیەمی کۆچی لەکاتی گەرانەوہي لەتەبوک نوێژي لەسەر کرد^(١٨٠).

بەمجۆرە رێوایەتەکان رێک و پێک دەبن و چەواشەکارییان لێ بەدی ناکرێ، نیشانەو تیگەییشتنەکانیش پشتگیریان دەکەن.

هەلس و کەوتی ئەو پاشاو مەلیکانە بەرامبەر نامەکان:

یان بلێین ئەو پاشاو مەلیکانە چۆن بەپیر نامەکانی پيغەمبەرۆہ چون؟؟ میژوو ئەوہمان بۆ دووپات دەکاتەوہ: کە ھیر قەل و نەجاشی و موقەوقیس

^(١٨٠) صحیح مسلم ج ٥ / ١٦٦.

بہئہ دہبانہ وہ وہ لامی نامہ کانی پیغمبر یان دایہ وہ، بہ نہ رمی لہ گہل نامہ بہرہ کان دا جولانہ وہ، تہ نانہت موقہ و قیس لہ گہل وہ لامہ کہی دا دوو جاریہ شی بو پیغمبر بہ دیاری ناردن یہ کیکیان (ماریہ) ی قیبطی یہ کہ دایکی ئیراہیمی پیغمبرہ، بہ لام کیسرا ئہ بہ روئز، کہ نامہ کہی پیغمبر یان بو خویندہ وہ، نامہ کہی دپی و بہ تورہیی یہ وہ وتی: بہو جوڑہ ئہو کابرایہ کہ کویلہی منہ نامہم بو دہنووسی؟!

کہ ئہم ھہ والہ یان بو پیغمبر گیرایہ وہ فہرمووی: خودا دہسہ لاتی شہق و پھق بکاو تہخت و تاجی و ہرگیرئ. ^(۱۸۸) ئہ مجار کیسرا فہرمانی بہ (بازان) کرد کہ فہرمانہ وای بوو بہ سہر ولاتی یہ مہنہ وہ، کہ پیغمبر بگریو بہ پھل بہ سترای لہ لای کیسرا ئامادہی بکا، (بازان) یش (بابویہ) ی نارد بہ پیغمبر بلی: کہ شاہہ نشای پاشایان خاوہن شکو کیسرا فہرمانی بہ (بازان) ی فہرمانہ وای خوئی بہ سہر یہ مہنہ وہ کردہ کہ چہند کہ سیئ بنیرئ پہلہبہستی بکھن و بیہینن، ئیستاش (بازان) منی ناردہ بو ئہ وہی بہرئزہ وہ لہ تہ کمابئ ی . لہو کاتہ دا پیغمبر (درویدی عرای لہسیرن) فہرمووی خودا کیسرای لہ ناو برد؟ (شیرہ وہیہ) ی کوپی کوشتی! بیگومان ئہم ھہ والہی پیغمبر (درویدی عرای لہسیرن) لہو کاتہ دا رایگہ یاند ہاتہ جئ و کوپی کیسرا کہ ناوی (قوبان) و ناز ناوی (شیرہ وہیہ) بوو کودہتای لہ باوکی کرد و تہخت و تاجی لی داگیر کرد، بہ فہرمانی ئہو سالی ۶۲۸ ی ز کیسرا زور بہ زہ لیلی کوژرا، لہ وای کوژرانی کیسرا ملک و دہسہ لاتی کیسرا شہق و پھق بوو، دام و دہزگا و دہسہ لات بوونہ ئامیری یاری کردن بہ دہستی ھہ تیو مچہو پیوانی بنہ مالہی کیسرا وہ، شہش مانگ تی پھری بہ سہر پاشایہ تی

شیره‌ویه) دا کوده‌تای ئی کراو ئی خرا، له‌ماوه‌ی چوار سالّ دا (ده) پاشایه‌ک له‌دوایه‌ک هاتنه‌ سهر ته‌ختی پاشایه‌تی و کاروباری ده‌ولت له‌ گریژنه‌ چوو، پشیوی سهرانسهر ئیمپراتورییه‌تی ساسانی گرتیه‌وه، تا له‌سهره‌نجام دا جه‌ماوه‌رو پیاو ماقولان بریاریان دا (یه‌زدو جورده) بکه‌نه‌ پاشاو تاجی شاهه‌ نشاهی له‌سهر نین و خویان له‌م گه‌نده‌لی و ناشوبه‌ رزگار بکه‌ن، یه‌زدو جورده بووه‌ پاشاو له‌سهر ته‌خت رو‌نیششت، ههر ئه‌میش بووه‌ دوا پاشاو فه‌رمانه‌روای ئیمپراتورییه‌تی ساسانی، ههرئه‌ویش بوو که‌وته‌ به‌ر هی‌رشی سوپای ئیسلام و تیشکاو سهره‌نجام کو‌تایی به‌ ئیمپراتورییه‌تی ساسانی ته‌مه‌ن چوار سه‌ده‌ ساله‌ هات و به‌ته‌واوی له‌ناو چوو... ئه‌مه‌ش ری‌که‌وتی سالی (۶۳۷ ز) کرد، به‌م جو‌ره‌ ئه‌و پیشبینی یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر کردی له‌ماوه‌ی هه‌شت سالّ دا هاته‌ دی و له‌وه‌ به‌ولاوه‌ ده‌سه‌لاتیک نه‌ما له‌جیهان دا ناوی ده‌سه‌لاتی ساسانی بئ و کیسرا له‌توپه‌لاکی ههره‌مه‌که‌ی دا بئ، ئه‌مه‌ش راستی فه‌رموده‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ری چه‌سپاند: که‌فه‌رمووی: (اذا هلك كسرى فلا كسرى بعده) ئه‌گه‌ر ئه‌و کیسرایه‌ له‌ناو چوو ئیتر کیسرایه‌کی تر دوا ئه‌و نایه‌.

به‌ئێ: ده‌وله‌تی ساسانی رو‌خاو موسولمانه‌کان ته‌خت و تاج و ملک و ولاتی کیسرایان که‌وته‌ ژێر ده‌ست، جه‌ماوه‌ری ئه‌و ولاته‌ش هه‌موویان موسولمان بوون، به‌دل و به‌گیان باوه‌شیان بو ئیسلام کرده‌وه‌ زاناو پیشه‌وا‌ی گه‌وره‌یان تی‌دا هه‌لکه‌وت، عه‌بقه‌ری و فه‌یله‌سوفی به‌ناو بانگیان ئی په‌یدا‌بوو فه‌رموده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر هاته‌ دی! که‌ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رموئ: (لو كان العلم بالثريا لتناوله رجال من فارس) ئه‌گه‌ر زانسته‌ و زانیاری به‌ئه‌ستیره‌ی ئوره‌یاوه‌بئ پیاوانی فارس نژاد به‌ده‌ستی ده‌یئن.

۴، گفت و گوی نیتوان هیر قهلو نه بو سفیان:

هیر قهلو رۆم ویستی دهرباره ی پیغمبهر (دروود عرو لیسری) دلنیا ببی، دهگهرا
یه کیکی دهست بکهوی بهوردی و دورو دریژی ههوالی پی بدا، هاوکات
لهوسهرو بهندهدا، نه بو سهفیان لهشاری (غهزه) بوو، بو بازرگانی چوو
بوو، فهرمانی کرد نه بوسهفیانان برده لای، دهرباره ی پیغمبهر (دروود عرو لیسری)
چهند پرسپاری ژیرانه ی ناراسته کردن، پرسپاری کهسیکی خاوهن
نه زمون و شارهزا له میژووی ئایینهکان و تایبهتمهندی پیغمبهران و
ژینامهیان و ههلس و کهوتیان له گهل گهل و نهتهوهکانیان داو داب و نه ریتی
خودا دهربارهیان، نه بو سهفیانیش راستگو یانه وهلامی پرسپارهکانی هیر
قهلو دایهوه و نه گفت و گویه له نیتوانیان دا بهریا بوو.

هیر قهلو: نهو پیاوه له نیو ئیوه خانهدان و خاوهن بنه مالهیه؟

نه بوسهفیان: بهلئ نهو خاوهن بنه مالهو خانه دانه له ناو ئیمه دا.

هیر قهلو: ئایا کهسیک له ئیوه له وه پیش لافی پیغمبهریتی لی داوه؟

نه بوسهفیان: نه خیر.

هیر قهلو: ئایا ری کهوتووه یه کیک له باوک و باپیرانی پاشا بووبی؟

نه بوسهفیان: نه خیر.

هیر قهلو: ئایا پیاو ماقول و پیاوی ساماندارو خانهدان شوینی کهوتون

یان ههژارو مسکین؟

نه بوسهفیان: ههژارو بۆره پیاو شوینی کهوتون.

هیر قهلو: ئایا ژماره ی شوینکهو توانی پوژ به پوژ زیاد دهکن یان کهم

دهبنهوه؟

نه بوسهفیان: به لکوو زیاد دهبن.

هیر قہل: ئایا تائیستا ری کەوتووہ کەسیک چووہ تە ناو ئایینە کە یەوہ و پەشیمان بو بیئتەوہ.

ئەبوسەفیان: نەخەیر

هیر قہل: ئایا ئیوہ پیش ئەوہی لافی پیغمبەریتی لی بدا تۆمەتی درۆزنیقان پال داوہ؟

ئەبوسەفیان: نەخەیر

هیر قہل: ئایا غەدر دەکا؟

ئەبوسەفیان: نەخەیر، ئیمە ماوہ ییکە لی ی دور کەوتوینەوہ نازانین چی تیدا دەکا.

ئەبوسەفیان: دەلی نەمتوانی وشەیکە بلیم جگە لەووشانە ی گوتمن.

هیر قہل: ئایا شەرتان لەدرژ کردوہ؟

ئەبوسەفیان: بەلی.

هیر قہل: شەرەکانتان لەدرژی چۆن بووہ؟

ئەبوسەفیان: شەر لەنیوان ئیمەو ئەودا بەنۆرە یە وادەبی ئەو سەرکەوتووہ، وادەبی ئیمە سەرکەو تووین.

هیر قہل: فەرمانی چیتان پی دەکا؟

ئەبوسەفیان: پیمان دەلی تەنیا پەرستش بو خودا بکەن، کەس مەکەن بەھاوہل و شەریکی، پیمان دەلی: واز لەبیرو باوہ پی باوک و باپیرتان بەینن، فەرمانمان پی دەکا بەئەنجامدانی نوێژو بەراستگویی و داوینپاکی و بەجێهێنانی صیلە ی رەحم. ئەمجار هیر قہل بەتەر جومانە کە ی وت پی ی بنی: پرسیارم لی کردی لەریشە و نژادی، لەوہ لām دا وت ئەو خاوہن بەنمالەو خاوہن نژادی رەسەنە. ھەر وایشە پیغمبەران دەبی لەبنەمالە ی

خانہ دان و رھسەن دا بنیردرین . پرسیارم ئی کردی ئایا لەوہ پیش کەسیک لەئێوہ ئەم لافە ی ئی داوہ؟ وتت: نەخەیر، دەلیم: ئەگەر یەکیک لەئێوہ پیش ئەو ئەم لافە ی ئی بدایە گومانم بو ئەوہ دەچوو کەئەو پیاوہ لاسایی کەسانی پیش خۆی دەکاتەوہ، پرسیارم ئی کردی ئایا ری کەوتووہ یەکیک لەباوک و باپیرانی پاشا بووبن؟ وەلامت بەنەخەیر دامەوہ، ئەگەر یەکیک لەباوک و باپیرانی پاشا بوایە دەمگوت ئەو پیاوہ هەولێ گەراندنەوہی تەخت و تاجی باوکی دەدا.

پرسیارم ئی کردی ئایا لەوہ پیش تۆمەتی دروزنیتان پال داوہ! لەوہلام دا وتت: نا، بیگو مان دەزانم ئەو لەو کەسانە نیە کە درۆ بە دەم خەلکەوہ هەل نەبەستێ، بەلام بە دەم خوداوہ درۆ هەلبەستێ، پرسیارم ئی کردی ئایا شوینیکە و توانی پیاو ماقول و کەسانی ناودارن؟ یان بۆرە پیاو و هەژارن، وتت شوینیکە و توانی بەزۆری بۆرە پیاو و هەژارەکانن. هەروا بوو، بەدریژایی میژوو بۆرە پیاو و هەژارەکان شوینیکە و تویی پیغمبەرەن بوون، پرسیارم ئی کردی ئایا ژمارە ی شوینیکە و توانی رو لەزیادین یان لەکەمی؟ وتت رو لەزیادین، ئەمەش دیاردە ی ئەهلی برپوادارە و کاری ئیمانی راستەقینە یە تا بەئاکام دەگا، پرسیارم ئی کردی ئایا کەسیان ئی پاشگەز دەبیتهوہ؟ بەم جوړە پاش ئەوہ ی ئەو بیرو باوہرە وەر دەگرن رقیان ئی هەلسێ و ژێوان ببنەوہ؟ وتت: نەخەیر، ئەمەش کاریگەری ئیمانی راستەقینە یە کاتیک دەچیته ناو دلانەوہ و جیگیر دەبی بەهیچ شتیک ناجولێ. پرسیارم ئی کردی ئایا ئەو پیاوہ غەدر دەکا؟ وتت: نە. ئەمە رەوشتی پیغمبەرەنە هەرگیز ئەوان غەدر ناکەن. پرسیارم ئی کردی فەرمانتان پێ دەکا چی بکەن و چ نەکەن؟ وتت: فەرمانمان پێ دەکا، کە عیبادەت بو خودا بکەین و کەس نەکەین بەهاوہلی، واز لە بێپەرستی بینێن و یەکتا پەرستی بکەین.

مهروهه ما وتت فرمانمان پی دهکا به نویژ کردن و راستگوئی و داوینپاکی. جا نهگه رهوهی تو دهیلئی ی راست بی دلنیا به نه شوینهی کهوا قاجم له سهر داناه دهکوهیته ژیر دهسه لاتیوه. من لهوه پیش بهمزانی که پیغمبریکی ناوا پهیدا دهبی به لام نه مدهزانی که له ریشه و نژادی نیوهی عه رب دهبی. نهگه من بهمزانیاه دهتوانم بگه مه لای، هه ولم دهدا هه رچونیک بی چاوم پی بکهوتایه. نهگه لای بومایه خزمه تم دهکردو قاجه کانیم دهشوردن.^(۱۸۲) نه بو سه فیان دهلی: نه مجار هیر قهل فرمانی کرد که پیوا ماقولانی روم له باله خانهی پاشادا کوینهوه که کوپونهوه فرمانی دا ده رگای باله خانه داخران، نه مجار روی کرده خه لکه که و وتی: نهی جه ماوه ری روم! نایا ده تانه وی له ژیان دا سهر که وتوو بن و ملک و سه لته نه تان پایه دار بی؟ وهرن بابهیعت به و پیغمبره بکهین، خه لکه که که زوریان پی ناخوش بوو هه لسان له قه صر برپونه دهرو به ره و ده رگا راجمین که رویشتن ده رگاگان داخرا بوون. جاکه هیر قهل بینی جه ماوه ره که زور به وه نارازین و دلنیا بوو ناماده نین ئیمان به پیغمبر بینن. وتی: جه ماوه ره کهم بو بیننه وه قسهی تریان بو ده کهم، وتی: من نه و قسانه ی پیشووم بویه بو کردن بو نه وهی تاقیتان بکه مه وه، و تم بزائم تاجه ند پابه ندی ئایین و بیرو باوه ری خوتانن، نهوا بوم ده رکوت زور باشه، نهوانیش که وتنه سو جده بردن بو هیر قهل و نهویش ره زامه ندی خوی لییان نیشان دا. بهم شیوه هیر قهل ملک و کورسی به سهر هیدایهت و به خته وه ری هه تا هه تایی قیامت دا هه لبرارد، له وه دوا شه پرو هه رایه کی زور له نیوان نه وو موسولماناندا له سهر ده می خه لافه تی نه بو به کرو عومهر دا روی داو سهره نجام بووه هوی له ناو چوونی ده سه لاتی هیر قهل و داگیر کردنی ولات و قله مپه وی.

^(۱۸۲) وهرگیراوه له فهرموده یه کی دریز بوخاری ریوایه تی کردوه له (باب) ی چوینه تی ده ست پیکردنی نیگا بو پیغمبر .

۴، اریسین کین؟

وشه ی ئه ریسین یان ئه لیه ریسین له زۆر ریوایه تی هه دیث دا هاتوو، به تایبه تی له و نامه یه دا که پیغمبر ناردی بۆ هیر قه ل، وه ئی له نامه کانی تردا که ناردونی بۆ پاشاو ئه میره کان وشه ی ئه ریسین نه هاتوو، زانیانی فهرموده ناس و زمانه وان له مانای ئه م وشه یه دا راجیاییان هه یه. قسه ی مه شه ورو باو ئه وه یه ئه ریسین کو ی (اریسی) یه که به مانا خزمه تکارو کریکار دی، له کتیبی (لسان العرب) ی ئیبنو مه نظوردا هاتوو ده ئی: (الارس) واته ئه صل و بنه ما، (الاریس) کریکار. ئیبنو مه نظور ئه مه ی له شه عله ب وه رگرتوو. هه ر ئه و له ئیبنو لئه عرابی یه وه نه قل ده کا ده ئی (ارس یارس ارسا اذا صار اریسا) (و ارس یورس تاریسا) (اذا صار اکارا) له ئه بو عوبه یده وه گێردراوه ته وه ده ئی قسه ی په سه ند لای من ئه وه یه بگوتری (الاریس) ئه و که سه یه به رپرسی کریکارو خزمه تچیه کان بی، که فه رمانی پی کردن گو ی بیسی فه رمانه کانی بن.

ئیسئا خوینهر بو ی هه یه پرسیار بکا بلئ ئه گه ر مه به ست به (الاریسین) وه رزیرو فه لا بی، ده بوایه له و نامه یه دا که پیغمبر بۆ کیسرای نووسی وشه ی (ئه ریسین) ی تیدا بوایه چونکه کیسرا شیوا تر بوو به وه ی که به ر پرسیاریتی ئه ریسیه کانی بکه ویته ئه ستو، له به ر ئه وه ی چینی وه رزیرو فه لا له ئیمپراتورییه تی ساسانی دا پتر هه بوو تا له ئیمپراتورییه تی رۆمانی دا.

زۆربه ی زۆری دانیشتوانی ئیمپراتورییه تی ساسانی پشتی به کشت و کال ده به ست و زۆربه ی داها تی ده ولت له کشت و کاله وه په یدا ده بوو، بۆیه ئه زه هری وه کوو ئیبنو مه نظور لییه وه نه قل ده کا ده ئی: دانیشتوانی ره شه خاک (اهل السواد) هه یانبوو له سه ر ئایینی کیسرا بوو به کشت و کال و باخ و

بیستانه وه خهريك بوون، جه ماوهري رۆمانی خاوهن کالآو پیشه سازی و هونهر بوون، به مه جوسییه کانیاں ده گوت: (ئه ریسین) پالیاں ده دان بۆ لای (الاریس) واته: کریکار، عه ره ب پیاں ده گوتن: وه رزیر.

بۆیه ئیمه ئه وه مان به لآوه په سنده که بلنن: مه به ست به ئه ریسین شوینکه وتوانی (اریوس) میصری یه ۲۸۰-۳۳۶ ی ز دامه زیننه ری گروپینکی مه سیحی یه. رۆلکی گه وره یان هه بوو له میژووی بیرو باوه پی مه سیحی و چاکسازی ئایینی، بنگومان ئهم گروپه مه سیحی یه ماوه یه کی دورو دریز ده وله تی بیزهنتی و که نیسه ی مه سیحی هه له و گیر کردن! (اریوس) بانگه وازی بۆ یه کتا په رستی کردو مه فهومی خالق و مه خلوقی لیک جیا ده کرده وه، (باوک و کوپ) ی باوی ناو مه سیحیه کانی لیک جیا نه کرده وه، ئه مهش بووه هۆی گفت و گوو مونا قه شه ی نیوان مه سیحیه کان، بۆ ماوه ی چه ند سه ده یه ک کۆمه لگای مه سیحی خسته بینه و به ره یه کی فه لسه فی و نیقاش و نیزاعینکی توندو تیزو دورو دریز.

پوخته ی بیرو بۆ چونه کانی ئه وه بوو ده لئ له سروشتی خودادا ئه وه نیه که له سه ر زه وی ده ربکه وئ، له بهر ئه وه مه سیحی پر کرده وه له زانست و هینزو قسه ی پر مانا. ههروه ها پی ی وایه: صیفات ی تاک و ته نهایی و هه بوونی بی سه ره تاو بی کۆتایی صیفات ی سه ره کی خودان، وه هه ر گیز خودا راسته وخۆ که سی له زاتی خۆی دروست نه کرده وه، ههروه ها (کوپ) واته: عیسا خودا نیه، به لکوو دیارده ی فه رمانی خودایه، خودایه تی عیسا نیضافی یه ره ها نیه.

جیمس ماکینون Jams macinon له کتیه که ی (من المسيح الى قسطنطين) دا ده لئ: (اریوس) زۆر پیکیشی له وه کردو جه ختی کرده وه که خودا بۆ خۆی به زاتی خۆی هه ربوه وه هه ر ده بی، (ازلی وابدی) که س نیه

ہاوشان و ہاوہلی بی، ئەو (کوپی) واتە: عیسیٰ لەنەبوو دروستکردووە، کەوابی (کوپی) عیسا ئەزەلی نیە، ھەرگیزاوە ھەرگیز خودا باوک نەبووە و نابێ، رۆژگارێک ھەبووە، عیسا نەبووە، عیسا بۆ خۆی تایبەتمەندییەکی ھەیە خودا لەویدا وەک ئەو ناچێ، عیسا ملکہچی گۆدانکارییەکانە، بەھێچ شیوەیی عیسا بەمانای تەواو خودا نیە و لەخودا ناچێ، بەلام دەتوانی کەم و کوپی تێدا نەبێ و کامل بێ، وەلی بەھەموو حالێک لەو دەرنایێ کە بگوتری دروستکراویکی بێ کەم و کوپییە. لەکاتیەک دا کەنێسە ی ئەسکەندەرییە لەسەرەتاکانی سەدە ی چوارەمی زایینی بپوای بەخودایەتی عیسا ھەبوو بانگەشە ی بۆ ئەو بیرو باوەرپەر دەکرد و ھیچ جوداوازییەکی لەنیوان بەدیھینەر و بەدیھینراودا (کوپی باوک) دا نەدەکرد!!

سالی (۳۲۱ ز) سەرۆکی کەنێسە ی میصر ئەلەکساندەر (اریوس) ی لەکەنێسە ی ئەسکەندەرییە وەدەرنایا و ئەریوس بەناچاری شاری ئەسکەندەرییە ی بەجێ ھێشت، وەلی بەدەرچوونی ئەریوس لەئەسکەندەرییە کیشە ی نیوان شۆینکەوتوانی ئەریوس و مەسیحیەکانی تر کۆتایی نەھات، ھەرچەندە (قوستەنطین) ھەولەکانی خۆی خستە گەڕ بۆ نەھێشتنی ئەو کیشە یە. وەلی سەرکەوتوو نەبوو، سالی (۳۲۵ ز) لەنیقیە کوپیکی بەرەراوان بەسترا (۲۰۳۰) ئوسقوف بەشدارییان تێدا کرد، ئیمپراتۆر بۆ خۆی بیرو باوەرپی بەلای ئەویدا دەشکایەووە کەعیسا خودایە، بە پێچەوانە ی بیرو باوەرپی ئەریوسەو ھەلس و کەوتی دەکرد، ھەرچەندە زۆربە ی زۆری بەشدار بووانی کوپەکە پشتگیری بیرو باوەرپی (ئەریوس) یان دەکرد و لەو ژمارە زۆرە ی بەشدار بووان تەنیا (۳۱۸) ئەسقوف پشتگیریان لەبیرو بۆ چوونەکانی قوستەنطین کرد، بەلام قوستەنطین رای خۆی سەپاندو دیکتاتۆریانە ھەلس و کەوتی کرد بپاری دا ئەریوس دوور بخەیتەووە بۆ

(البريا) و چي نووسيني ههيه بسوتيندرئ، ههركه سيك نووسيني (ئريوس) ي بهلاوه بي سزا بدرئ، وهئ ئه وهموو له مپهرو ههولدانانه بو رتهكردنه وهو بلاونه بوونه وهي بيرو باوهري ئريوس نه يانتواني جه ماوه ره شوينكه وتني ئه و ژيوان بكنه وه يان كه ميان بكنه وه، ئه وه بوو پوژ دوا پوژ جه ماوه ري زياتر ده بوو بيرو باوهركاني زياتر به ناو خه لك دا بلاو ده بووه، سه ره نجام قوسته نطين ناچار بوو هه ندئ نه رمي له هه لويسي خوي دا بنوينئ و ئه و سانسوره ي خستبويه سه ر بيرو باوهري (اريوس) لاي به رئ، له دواي مردني ركا به ري گه وري ئه ريوس كه ئه له كسانده ر بوو، هه روا دوور خستنه وه ي جيگره كه ي Athananius (ئريوس) قاچاغ و ده ركراو گه پرايه وه بو ئه سكه نده رييه، قوسته نطين خهريك بوو بيكا ته سه روكي كه نيسه ي ميصرو بيرو باوهريشي قبول بكا، وهئ پيش ئه وه ي ئه وه بيته جي قوسته نطين مرد.

له كتيبى (الصراع بين الدين والعلم) ي درابه ر هاتووه ده ئئ: له سه ده ي چواره مي زاييني دا سيانزه كوڤو قوتابخانه ي مه سيحي له درئي ئه ريوس ده نكيان دا، پانزه كوڤو قوتابخانه ده نكيان بو دا، هه قده كوڤ رايان له راي ئه ريوس نزيك بوو، به م جوړه (٤٥) چلو پينچ كوڤ كه وتنه دان و سان و گفت و گووه بو ئه وه ي ئه م قه ضيه يه كالا بكنه وه، .

له راستي دا جيهاني مه سيحي ئه و بيرو باوهره سي خودايي يه ي كه ئيسا هه يه تي و له ناويان دا باوه پيش سه ده ي چواره م چ ديارده يه كي نه بو، له كتيبى دائيره تولمه عاريفي كاڅوليكي تازه دا هاتووه ده ئئ: په رده له سه ر بيرو باوهري سي خودايي نه ئني يه كاني هه لئه درايه وه مه گه ر له ناوه راستي سه ده ي نوزده هه مي زاييني دا ئه و بيرو باوهره بلاو بووه و په رهي سه ند، هه موو ئه وانه ي ده رباره ي بيرو باوهري سي خودايي ره ها

قسهيان كردوه، يهكسهر له بهره بهياني ميژووي مهسيحي يهوه دهگويزرتهوه بؤ كوټايي سهدهي چوارهم. بيگومان بيرو باوهرو داننان بهوهي كه خوداي تاك و تنها سئ دياردهي هن (الأقانيم الثلاث) له ناو جه ماوهري مهسيحي دا سهري هه لئه دا مهگهر له ماوه زهمهني يهي باسما ن كرد. به لئ بيرو باوهري ئهريوس و بانگهوازي يهكهي بهردهوام له كيشه و نيزاع دا بوون دژي بانگهوازي به خودا زانيني عيساو يهكسانيكردني به خوداي بالا دهست و بهديهتهر، شهرو جهنگ له نيوانيان دا بي پسانهوهو برانهوه هه بوو، بيگومان ژمارهيهكي زور له مهسيحيهكان له ويلايه ته خوړ هه لاتييهكاني ئيمپراتورييه تي بيزهنتي دا بيرو باوهري (ئهريوس) يان وهرگرت و پيوهي پابه ند بوون هه تا (تيوسودس) ي گه و ره قوسته نطيني ه كوړپيكي مهسيحي بهست لهو كوړده دا برياري خودايه تي عيساو بهكوړ بووني درا، ئه م بريارو ئيعلانه به ته واوي پاله پهستوي خسته سهر ئه و بيرو باوهري ئهريوس بانگهوازي بؤ دهكرد، سهره نجام ئه م بيرو باوهري نوزه ي ئي براو به كوټا هات، به لام له گه ل ئه وهش دا كو مه ليك له مهسيحيهكان پيوهي پابه ند بون وازيان ئي نه هينا ئه م كو مه له به گروپي ئهريسيهكان به ناو بانگ بون، كه وائي راي په سهندو مه عقول ئه و هيه بگوتري پيغه مبه ر (دروود مريه سري) كه له نامه كهي هير قه ل دا ده فهرموي: (فان توليت فان عليك اثم الاريسين) مه بهستي به (ئهريسين) ئه و گروپه يه، چونكه ئه وان له ناو ئيمپراتورييه تي بيزهنتي دا پابه ندي بيرو باوهري يهكتا په مرستي يهكي مام ناوه ندي بوون.

مه عروف ئه لده واليبي له م باره وه به حثيكي به نرخی نووسيوه ر پشتگيري ئه وه دهكا كه مه بهست به (الاريسين) له نامه كهي پيغه مبه ر بؤ هير قه ل گروپيكي (مهسيحي) ين شوينكه وتووي (ئاريوس) ن بانگه واري

دهكهن بۆ بىرو باوهرى ئهوه كه عيسا ئادهميزاده و رهوشتى خودايهتى تيدا نيه^(١٨٣) سهيره برىك له گهوره زانايانى ئيسلام له سهدهى يه كه مى كوچى دا بۆ ئهه مه عنايه چون، ئيمام ئه بو جه عفه رى طه حاوى له كتيبى (مشكل الآثار) دا ده باره رى (الارىسيين) ده لئى: هه ندئ له زانايان و شاره زايان وتويانه له ناو جه ماوه رى هير قه ل دا گروپىك هه بون پييان گوتراوه (الاروسية) ئه مانه يه كتا په رست بون دان ده نئى به به ندايه تى مه سيح داو ده لئى عيسا به ندهى خودايه و پيغه مبه رى خودايه ئه و قسانه ي مه سيحييه كان ده يكه ن ده رباره رى خودايه تى ئه وان نايلئى و ئه و بىرو باوه رانه يان نيه. ئه وان پا به ندى ئاييىنى راسته قينه ي مه سيح و به رويان به ناوه روكى ئينجيله كه يه تى و دژى هه موو بىرو باوه رىكى ترن كه له و سنوره موده چئ و بانگه شه ي خودايه تى عيسا ده كا، جا ئه گه ر ئه مه وابئ، ده گونجئ به م كۆمه له بگوتري گروپى (الارىسيون) له حاله تى (رفع) دا (الارىسيين) له حاله تى (نصب) و (جر) دا. وه كوو زانايانى فه رموده فه رمويانه^(١٨٤) نزيك له م رايه ئه وه يه كه ئيمام محي الدين يه حياى نه وه وى رافه كه رى (صحيح)ى موسليم (٦٧٦هـ) ده لئى: دووهم ئه وان (جوله كه و مه سيح) ن، شوينكه و تووى عه بدوللأى كورى ئه ريس ئه و كه سه ي نه صرانييه ئه روسيه كانى پال ده درين پييان ده گوتري (ئه روسيون)^(١٨٥)

^(١٨٣) بروانه نظرات اسلامية ٦٨-٨٣.

^(١٨٤) مشکل الآثار ج ٣/٣٩٩.

^(١٨٥) شرح صحيح مسلم ج ٢/٩٨.

نامەکانی پێغه مبه‌ر بۆ لای میره عه‌ره به‌کان

یه‌کیك لهو میره عه‌ره‌بانە‌ی پێغه‌مبه‌ر (درودە عه‌ره‌ی لسه‌رین) نامە‌ی بۆ نوسیون موندیری کۆپی ساوا میری به‌حه‌ره‌ین بوو،^(١٨٦) هه‌روه‌ها نامە‌ی ناردوه بۆ لای (جیفر بن الجندنا) و (عبد بن الجندنا) له‌هۆزی ئۆزد بون و فه‌رمانه‌وه‌ی عه‌مان بوون.^(١٨٧) هه‌روه‌ها نامە‌ی نارد بۆ لای (هۆزه) ی کۆپی عه‌لی خاوه‌نی یه‌مامه^(١٨٨) هه‌روه‌ها بۆ لای (حاریث) ی کۆپی شه‌ممه‌ری غه‌سانی.. موندیری کۆپی ساواو جه‌یفه‌رو عه‌بد کۆرانی (جندای ئۆزدی و موسوڵمان

^(١٨٦) پێشی ده‌گوتی: (الأحساء) زۆربه‌ی دانیش‌توانی له‌به‌نی عه‌بدول قه‌یس و تیره‌ی به‌کری کۆپی وائیل و هۆزی ته‌میم بوون ئه‌میره‌که‌شی له‌کاتی نامه‌ ناردنی پێغه‌مبه‌ردا (مندیرین ساوی) بووه له‌هۆزی به‌نو ته‌میم بوو.

^(١٨٧) جه‌یفه‌ری کۆپی جوله‌ندی و عه‌بدی کۆپی جوله‌ندی هه‌ردوکیان فه‌رمانه‌وه‌ا بوون به‌سه‌ر ولاتی عه‌مانه‌وه، جه‌یفه‌ر پاشا بوو له‌عه‌بدی برای به‌ته‌مه‌ن تر بوو سه‌یری نه‌ایه‌ الادب ١٨-٦٧ بکه‌ وشه‌ی جوله‌ندی وه‌کوو ده‌رده‌ که‌وی له‌ریوایه‌تی هه‌وال گێه‌وه‌کان ناوی که‌س نه‌یه‌ به‌ئکوو ناز ناو بووه به‌مانا (که‌م) یان که‌هین هاتوه‌. تأریخ العرب قبل الاسلام علی جواد الطاهر ج ٤/٢٠١.

^(١٨٨) هۆزه‌ی کۆپی عه‌لی (الحنفی) پاشای یه‌مامه‌ بوو له‌سه‌ر ئایینی مه‌سیحی بوو، پێغه‌مبه‌ر (درودە عه‌ره‌ی لسه‌رین) به‌ (سلیط بن عمرو) دا نامە‌ی بۆ نارد. سنووری یه‌مامه‌ له‌و پۆژگاره‌دا له‌خۆر هه‌لاته‌وه‌ ده‌گه‌یشه‌ به‌حه‌ره‌ین، له‌خۆر ئاواوه‌ ده‌گه‌یشه‌ حیجاز ناوچه‌یه‌که‌ له‌ ناوچه‌کانی یه‌مامه‌ (منفوخه‌) بوو زێدو نیشه‌مه‌نی (الاعشی) بوو، دیاری ترین هۆزی یه‌مامه‌ له‌سه‌ر ده‌می پێغه‌مبه‌ردا (بنو حه‌نیفه‌) بوون (مسیلمة الکذاب) له‌وان بوو. ناز ناوی درۆزی پێوه‌ نراوه‌ چونکه‌ ئیدیعای پێغه‌مبه‌رایه‌تی کردوه‌. هه‌رکه‌سێ بیه‌وی به‌دور درێژی ئاگاداری ده‌قی نامه‌ نێردراوه‌کانی پێغه‌مبه‌ر بێ که‌ناردونی بۆ پاشاو میره‌کانی ئه‌و پۆژگاره‌و ناوی نامه‌به‌ره‌کان و نامه‌ بۆ نێردراوه‌کان و ژینامه‌ یان بزانی بابکه‌رێته‌وه‌ بۆ کتیی (اعلام السائلین عن کتب سید المرسلین دانانی محمد بن طولون الدمشقی).

بون، وهی (هوذة) ی کوپی عهلی خاوهنی یه مامه داوای کرد پیغه مبهه
فرمانده وایی بداتی، پیغه مبهه ریش رازی بوو دوا به دوا ی نه وه مرد.

ﷻ، غه زای به نوله حیان و غه زای ذیقهره د:

له نیوان په یمانی حوده ییبیه سالی شه شه می کوچی و غه زای خه یبه ردا
غه زای به نوله حیان و غه زای ذیقهره رویان دا، پیغه مبهه (درویدی عسری لمسری)
عبدوللای کوپی ئومی مه کتومی به سهر مه دینه وه داناو ته شریفی له گهل
هاوه لانی دا به ری کوهت بو نه نجامدانیان.

ﷻ، غه زای خه یبه سالی هه وته می کوچی:

په روه دگار پیش وهخت له (بیعة الرضوان) دا که له حوده ییبیه هاوه لان
له ژیر دره خته که په یمانیان به پیغه مبهه ردا، پیش وهخت موژده ی
سهرکه وتنی پیدان موژده ی ره زامه ندی خو ی لییان و سهرکه وتنی
دهسکه وتی زورو به نرخي دایه نهو هاوه لانه که پابه ندی فرمانی خوداو
پیغه مبهه ری خودا بوون و بریاری خودایان به سهر ناره زوکانی خو یان دا
هه لبرارد، دهستبه رداري ویست و بیرو بو چوونی رواله تی خو یان بون و بی
چهندو چون ملکه چی خو یان بو فرمانی خودا راگه یاندا دهفه رموی: ﴿لَقَدْ
رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُوكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا لِي بقلوبهم فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ
عَلَيْهِمْ وَأَكَابَهُمْ فَتَحَا قَرِيْبًا، وَمَغَانِمَ كَثِيْرَةً يَأْخُذُوْنَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا﴾ سورة
الفتح/ ١٨-١٩. بیگومان خودا ره زامه ندی خو ی لهو موسولمانانه راگه یاندا
که له ژیر دره ختی (سمره) دا به لیئیان به تو دا نه ی پیغه مبهه! په یمانیان
له گهل بهستی که دژی قوره یشییه کان بجه نگو و به گیان و مال به رگری

لهئیسلاام بکهن و گۆږه پانی جهنگو رو بهرو بوونه وه چۆل نه کهن. پهروهردگار دهیزانی چی له دلیان دایه، ناگاداری ئه وه بوو که بیرو باوهږو راستی و دلسۆزی و به ئه مه کی و فه رمان بهر دارییان چهنده و چۆنه، بۆیه خودا زیاتر ئارامی و تهسکینی خسته ناو دهرونیانه وه، سه رکه وتنی خه یبه ری به نسیب کردن دوا به دوا ی سهروه ری غه زای خه یبه ر رزگار کردن ی مه که که شی بۆ دهسته بهر کردن، ئه مجار سه رکه وتن و بالا دهستی فره ی پی به خشین و ولاتی تریان کۆتړول کردن، سهروه ری یه که له دوا یه کی باقی کیشوهرو ولاتانی تریان بۆ دهسته بهر کرا، ههروه ها پادا شی تریشی دانه وه به وه! دهسته که وتی زۆرو زه به نده ی جوله که کانی خه یبه ری بۆ دهسته بهر کردن، به تایبه تی ئه و ثروه و سامانه ی خه یبه ر به سه ر ئه وان دا دابهش کراو به شی که سی تری ئی نه درا.

به ئی دوا ی په یمانی حوده ی بییه ده رگای سه رکه وتنه کان بۆ موسولمانان کرانه وه، پیشه نگ ی ئه و سه رکه وتن و دهسته که وتانهش غه زای خه یبه ر بوو، خه یبه ر بۆ خوی کۆمه لگایه کی جوله که نشین بوو ژماره یه کی قه لاو شورای قایم و قول و سه رباز خانه ی جوله که ی تیډا بوون^(١٨٩)، دواسه نگهرو سه ربازخانه یان بوو له ناو جه زیره تول عه رب دا . ئه م جوله کانه هه میشه له هه لیک ده گه ږان موسولمانه کان تی بشکین و ئه وانیش له پشته وه خه نجه ری ژه هراوی خویانیان ئی بوه شینن، چونکه ئه وان هه میشه به سه ر هاتی براکانیان به نو قوره یظه و به نو قه ینوقاع و به نو نه ضیریان له یاد

^(١٨٩) قه لا به ناو بانگه کانی جوله که له خه یبه ردا قه لای (ناعم، قموص، قه لای (السق) و قه لای (نطاة) قه لای (السلام) و قه لای (الوطیح) و قه لای (الکتیبه) بوون. یه عقوبی ده ئی له خه یبه ردا جوله که کان بیست هه زار شه ر که ریان هه بوو تاریخ البعقوبی ج ٥٦/٢.

نہدہ چو وہ۔ دلنیا نہ بوون لہ وہی پوژیک لہ پوژان ئہ وہی بہ سہر براکانیان
ہاتوہ بہ سہر ئہ مانیش نہیہ۔ بویہ لہ گہل ھوژی (غطفان) کلکیان لیک
بہستبوو بو پہ لاماردانی مہ دینہ و قہ لاجو کردنی موسولمانان۔^(۱۹۰) بویہ
پیغہ مہر (دوروی مہر لہ سہر) ویستی نیستیرا حہ تیان لی بکاو ترسی ھیرشی
ئہوانی نہ مینئ خہیہر کہ و تبوہ باکوری خورہ لاتی مہ دینہ و، حہ فتا کیلو
مہتر لہ مہ دینہ وہ دور بوو۔

۴، سوپایہ کی خاوند بروا لہ ژیر فہرماندہی پیغہ مہر

کہ پیغہ مہر (دوروی مہر لہ سہر) لہ خودہ یبیبہ گہ پرایہ وہ مانگی ذیلحیجہ و بری
لہ مانگی موحرہم لہ مہ دینہ دا مایہ وہ، ئہ مجار لہ و باقی ماندہی موحرہمہ دا
سالی حہ وتہ می کوچی بہرہ و خہیہر بہرئ کہوت، عامیری کوپی ئہ کوہ
کہ ماوہ لیک پیغہ مہر بوو لہ ریگادا بہدنگی بہرز ئہم شیعرانہی
نہ خویندہ وہ و دہیگوت،

واللہ لولا اللہ ما اھتدینا	ولا تصدقنا ولا صلینا
انا اذا قوم بغوا علینا	وان ارادوا فتنۃ ابینا
فانزلن سکینۃ علینا	و ثبت الازقدام ان لاقینا

مؤستای ئینگلیزی نژادی بہ ناویانگ مونتو گومری W.Montgomery
مکتبہ کہی دا (محمد النبی والسیاسی) دا دہلئ: جولہ کہ کانی خہیہر بہ تابیہ تی
سہرانی ھوژی بہ نونہ ضیر ئہ وانہی پیغہ مہر (دوروی مہر لہ سہر) لہ مہ دینہ دوری
خستبوونہ و، لہ دلی خویان دا حیق دو کینہیہ کی زوریان بو موحرہمہ کہ لہ کہ
کریبوو، سہر ئہ وانیش بوون توانیبان ھوژہ عہرہ بہ کانی ھاوسییان مہ لنئ بو چہ کہ
مہگرتن دژی موسولمانہ کان و ھیرش کردنہ سہریان۔ لہم پینا وہ دا مال و سامانیکی
زوریان دابہ و ھوژہ عہرہ بانہ و وادہی زوری تریشیان پیدان، ئہ مہش ھوژی سہرہ کی بوو
بو نہوی موحرہمہ ھیرش بہریتہ سہر خہیہر و غزایان بکا۔

پيغمبر (درودی عری لسرين) به سوپایه کی (١٤٠٠) کهسی یه وه دوسه دیان
 نه سپ سوار بوون روی کرده خه یبر، ریگهی نه دا به وانهی له چون بو
 حوده یییه دواکه وتبوون له گه لیا بچن، بیست ئافرت له ژنی هاوه لان
 هاوبه شی نه و غه زایه یان کرد بو نه وهی دهرمانی نه خوش و برینداره کان
 بکه ن، له کاتی شه پرو تیکرژان دا ناو و خوارده مهنی بگه یه ننه شهر که ره کان.
 پيغمبر (درودی عری لسرين) به سوپاکه یه وه روی تاگه یشته (الرجیع) شوینی که
 له نیوان یه هودو غه طه فان بو نه وهی نیوان بریان بکاو نه هیلی پشتگیری
 دانیشتوانی خه یبر بکه ن و یارمه تیایان بو بنیرن، به له شکر به زی پيغمبر
 له و شوینه وای له هوزی غه طه فان کرد که له مالی خویمان دانیشن و خو
 له هه موو جوړه یارمه تیدانیکی خه یبریه کان پیاریزن و بی لایه ن بن.

پيغمبر (درودی عری لسرين) داوای تیشوی کرد، ته نها قاوتیان هینا،
 فرمووی دابه شی بکه ن دوعای زور بوونی لی کرد زور بوو موسولمانه کان
 خواردیان، پيغمبر (درودی عری لسرين) که به سهر خه یبردا روانی دوعای کردن،
 له خودا پارایه وه خیریان توش بی و له شه پرو نه گبه تی خه یبرو
 دانیشتوانه که ی پیاریزاو بن، پيغمبر (درودی عری لسرين) هه رکاتی غه زای
 قه ومیکی بکردایه به شه و په لاماری نه دده دان، لیایان ده گه را تا پوژ
 ده بو وه نه گه ر گوئی له دهنگی بانگ بویه وازی لی دینان، به گویره ی نه م
 دابو نه ریتهی شه و چاوه روانی کرد تاپوژ بو وه، گوئی له دهنگی بانگ
 نه بوو، ئیتر ته شریفی سوار بوو، هاوه لانی له خزمه تیا سوارو ته یار بون، له و
 کاته دا کریکارو جوتیارو ئیش که ریان له مال دهرکه وتبوون به پاچ و
 بیله کانیا نه وه ده چون بو ناو کیلگه کانیا ن، بو ئیش کردن، که نه م
 سوپایه یان بینی له ده وری قه لاکانیا ن هاواریان کردو وتیان ئای پيغمبرو

سویاکه ی! ئیتیر پاشه و پاش کشانه وه و رایانکرده وه بۆ ماله کانی خو یان، پیغمبر (درودی عرای لیسرین) فهرمووی: (الله اکبر) خه یبهر و یران بوو، ئیمه هه کاتی په لاماری شوینیک بدهین کاری دانیشتونانی نه و ولاته خراپ ده بی.

ه، سه رکرده ی سه رکه وتوو:

پیغمبر (درودی عرای لیسرین) په لاماری قه لاکانی خه یبهری دا، قه لا دوا قه لای کۆترو ل کردن، یه کهم قه لایه ک: کۆترو ل کرا قه لای (ناعم) بوو نه مجار قه لای القموص) له و کاته دا عه لی کوپی نه بو تالیب چاوی دیشا، پیغمبر (درودی عرای لیسرین) فهرمووی: سبهینن پیاویک ئالاکه وهرده گری خودا و پیغمبره ی خودا خوشیان ده وی، نه و قه لاکه کۆترو ل ده کا. گه وره هاوه لانی پیغمبر (درودی عرای لیسرین) هه ریه که یان له عاست خو یه وه خودا خودای بوو سه روهری نه م ئالاهه رگرتنه بهر نه و بکه وی. ئیتیر پیغمبر (درودی عرای لیسرین) بانگی عه لی کرد که به ده ست چاو ئیشه وه زور ناره حه ت بوو، عه لی له پیغمبره نزیک بووه وه، ته شریفی تفی خو ی کرده چاوه کانیه وه و دوعای چاکبوونه وه ی بۆ کرد و چاوی ئازاریان نه ما، نه مجار ئالاکه ی پیدای عه لی وتی: من شهریان له گه ل ده کهم هه تا شایه تومان ده هینن.^(۱۹۱) پیغمبر (درودی عرای لیسرین) پی ی فهرموو:

“ریوایه تی جوړاو جوړه ن ده رباره ی دیاریکردنی نه و قه لایه ی که عه لی کۆترو لی کرد، نه وه ی له راستی یه وه نزیکه نه وه یه بگوتری: نه و قه لایه قه لای (القموص) بوو بی، چونکه نه م قه لایه مه لبه ندی پاله وانی جوله که ی ناودارو پاله وانی مه یدان بوو که مه رحه ب. بوو، هه رچه نده له سیره ی ئیبنو هشام دا ها تووه نه وکه سه ی مه رحه بی کوشت موحه ممه دی کوپ مه سه له مه بوو، وه لی ریوایه تی مه شهو رو په سند لای میژوو نووسان نه وه یه بکوژی مه رحه ب عه لی کوپی نه بو تالیب بوو. صحیح مسلم حه دیثی شماره (۱۸۰۷) کتاب السیر و الجهاد.

بړې بړ سهریان و پیښه وی بکه تاده گه یه نړیکیان، پاشان بانگه وازیان بکه
 بړ نیمان هینان و پابه ندبون به ئیسلامه وه، پییان بلئ: چییان له سهر
 پیویسته به رامبه به خودای تاك و تهنیا و به دیهینه. سویندم به خودا نه گهر
 خودا به هوئی توره هیدایه تی یه کیك بدا توره زور باشته بړ تو له حوشتی
 سور. عه لی دهوری قه لای (القموص) ی گرت، مهرب که پالنه وانیکي
 به ناوبانگی جوله که بوو هاته گوره پان و هندی شیعی حه ماسه ت
 خولقیڼ و خو هه لکیشانی خویندنه وه، به شیر لیك راسان عه لی دهست
 پیښخه ری کردو شیریکي داهینایه ته وقی سهری و کوشتی و سهرکه وتنی
 به دهست هینا.

موچه ممدی کورې مه سله مه له م شپه ردا هه لویستی مهربانه ی نواندو
 پالنه وانانه جهنگا، ژماره یه کی له سوار چاکان و پالنه وانانی جوله که کوشت.

۱۰، کرده وده یه کی که مو پاداشی زور:

له وکاته دا که پیغه مبه (درویدی مری لستری) گه ماروی قه لاکانی خه یبه ری دابوو،
 کویله یه کی رهش پیستی حه به شی که شوانی میگه له مریکی ئاگاهه ی بوو،
 چاوی ئی بوو دانیشتوانی خه یبه ر تاویان دایه چه ک و خویان بړ شپه ئاماده
 کرد پرسپاری ئی کردن توره چی دهکن و به ته ما چین؟ وتیان: ده مانه وی
 شپه له گه ل توره پیاوه بکه ین که پی ی وایه پیغه مبه ره، به نده رهش
 پیسته که، بیستی وشه ی پیغه مبه ر سهرنجی راکیشاو به میگه له مهربه که یه
 وه هات بړ لای پیغه مبه ر (درویدی مری لستری) عهرزی کرد تو چی ده لی و
 بانگه وازی بړ چی ده که ی؟ پیغه مبه ر (درویدی مری لستری) فهرمووی بانگه وازی
 ده که م بړ بلاوبونه وه ی ئیسلام به ناو ئاده میزاددا ده مه وی مهربوم شایه تی
 بدن که جگه له خودای بونه وهرچ خودای ترنین، هه روا شایه تی بدن که من

پيڻه مبهرو رهوانه كراوى خودام په رستش هر بؤ خودا بكنو و يه كتا
 په رست بن. بهنده رهش پيسته كه وتى: من چيم پي ددرى نه گهر
 شايه تومان بينم به تاك و ته نهايي خوداو پيځه مبهريتي تو؟ پيځه مبهرو (دروډى مبرى
 نسر) فهرمووى: نه گهر له سهر نهو حالت بمرى ده چيه بهه شته وه. ئيترا
 كابرلى قوله رهش ئيمانى هيناو موسولمان بوو، پاشان وتى: نهى
 پيځه مبهري خودا نه مگه له مېره نه مانه ته لام چييان لي بكم؟ پيځه مبهرو
 (دروډى مبرى لىسر) فهرمووى: له كول خوتيان بكه ره وه و بهر للى سارايان بكه
 خودا له جياتي تو نه مانه ته كهت ده گه يه نيته وه شويني خوى. نهو يش واي
 كردو ميگه له مېره كه گه پرايه وه بؤ مالى خاوه نى، كابرلى جوله كهى خاوه ن
 مېر بؤى دهر كهوت كه بهنده كهى موسولمان بووه. پيځه مبهرو (دروډى مبرى لىسر)
 وتارى بؤ خه لكه كه خوينه ده وه ه لينا بؤ جيهاد كردن، جاكه
 موسولمانه كان و جوله كه كان كهوتنه شه پره وه و له ناو كوژاوى
 موسولمانه كان دا يه كيكيان كويله رهش پيسته كه بوو، موسولمانه كان
 جهسته ي له خوين خلتا بووى نهويان برده لاي خويان و له ژير خيمه يه ك دا
 دايان نا، موسولمانه كان و ايان زانى پيځه مبهرو له خيمه كه دا چاوى لي بووه،
 پاشان روى كرده هاوه لاني و فهرمووى: بيگومان خوداي گه وړه ريږي له م
 بهنده يه ي خوى گرت و كيشي كرد بؤ ژير ره حمه تي خوى، وه لاهى له لاي
 سهر يه وه دوو حورى چاوگه شم بينين، به مېرجي له ژيانيا سوژده يه كي بؤ
 خودا نه برده وه. (۱۹۲) كابرليه كي عه ره بى ده شته كي هات بؤ لاي پيځه مبهرو
 ئيمانى پي هينا، وتى: له پيناو ئايين دا له خزمه تت دا كوچ ده كم، پيځه مبهرو
 (دروډى مبرى لىسر) بهه ندى له هاوه لاني فهرموو ناگاداري نه م پياوه بكنو و
 ئاييني ئيسلامى بؤ شى بكنه وه. جاكه غه زاي خه يبهرو روى دا، پيځه مبهرو

(۱۹۲) زاد المعاد ج ۱/ ۳۹۳.

(دروغی عروای لیسرین) بڑیک لہ مال و سامانہ دہستکھوتہی بؤ دانا، کابرای دہشتہکی لہکاتی شہردا پاریزگاری پشتہوہی ئی دہکردن. چاکہ کابرا ہاتہوہ ہاوہلان بہشہ دیاریکراوی خوی کہبؤ دانرابو پئیان دا، وتی: ئەمہ چیہ؟ ہاوہلان وتیان: ئەمہ بہشی خوتہ لہتالانی، پیغہمبہر بؤی دانای، کابرا بہشہکھی ہلگرت و چو بؤ لای پیغہمبہر (دروغی عروای لیسرین) وتی: ئەمہ چیہ ئەہی پیغہمبہری خودا، فہرمووی بہشی خوتہ بؤم دانای، کابرا وتی: من بؤ ئەوہ شوینت نہکھوتوم، بہلکوو بؤ ئەوہ شوینت کھوتوم تیریکم بہگہردن بدرئ و شہید بېم و بچمہ بہہشتہوہ، پیغہمبہر (دروغی عروای لیسرین) فہرمووی ئەگہر بہراستی بئی خودا ویستہکھی بؤ دینیتہ جئ. پاشان ہاوہلان راپہرین بؤ شہری دوژمن و شہر گہرم بوو پاش ماوہیہک کابرایان بہکوژراوی ہیئایہ خزمہت پیغہمبہر (دروغی عروای لیسرین) فہرمووی ئەوہ کابرایہ؟ ہاوہلان عہریزان کرد بہلئ: پیغہمبہر (دروغی عروای لیسرین) فہرمووی لہگہل خودا دا راستی کرد خوداش ئاواتہکھی ہیئایہ دی، ئیتیر پیغہمبہر (دروغی عروای لیسرین) لہجہو جل و بہرگی خوی کفنی کرد، ئەمجار پیئشی خست و نوژی لہسہر کرد، پیغہمبہر (دروغی عروای لیسرین) ئەم دوعایہی بؤ کرد (خودایہ ئەمہ بہندہی تویہ، لہپیئناو ئایینی تودا کوچکار بووہ لہپیئناو ئایینی تودا شہیدبووہ، من شایہتی بؤ دہدہم.

۴، مہرجی مانہوہ لہخہیبہر:

قہلاکانی خہیبہر یہک لہدوایہک پاش شہرو گہمارؤدان رزگار کران، ئەم شہرو ہراو گرتن و کوشتنہ چہند روژیکی خایاند، ہەتا داوایان کرد پیغہمبہر صولحیان لہگہل دا بکا، پیغہمبہریش دہیویست لہخہیبہر و دہیریان نئ، وتیان ئەہی موخہممہدا! وازمان ئی بیئہ بؤ خومان لہم

ناوچه يه دا بژين زهوی و باخه کانی به خپو ده کین و به سهری دا راده گین نیمه له ئیوه باشر خاکی خومان دهناسین و دهنانین به که لکی چی دی و چ بهروبومیکی پی ده که وی.

پیغمبر (درودی سرای لیسری) نه خوی و نه هاوه لانی که سانیکی وایان نه بوو به سهری دا رابگه و بتوانن زهوی زارو باخه کانی به خپو بکه، نه ونده بی نیش نه بوون خه ریکی نه وه بن، بویه پیغمبر (درودی سرای لیسری) خه یبه ری پیدان به نیوه یی به ره می بینن به کشت و کال و بهروبومی دا، چهند پیغمبر به لایه وه باش بی له سهری بمیننه وه. پیغمبر (درودی سرای لیسری) سالانه عبدوللای کوری ره واحه ی دهنارده سهریان باخه کانی بو ده خه رساندن، اما ته که ی ده کرده دووبه ش و پی ی ده گوتن سهریشک بن کام لا هله دگرن باهلی گرن، نه وانیش ده یانگوت: نه مه داد په روه ریبه و بهم داد په روه ریبه ناسمانه کان و زهوی راوه ستاون.

۳. گیانی لی بورده یی زایینی:

له ناو نه و کالایه ی دهستی موسولمانه کان که وتبوو له غه زای خه یبه ر دا چهند سیپاره و لاپه ریه کی ته ورات هه بوون، جوله که کان دا وایان کردنه وه پیغمبر (درودی سرای لیسری) فهرمانی دا بیانده نه وه، دوکتور ئیسرائیل ولفنسون عباره ی نه م چیرۆکه وه ده لی: نه مه نه وه ده گه یه نی که نه م سیپاره ته وراتیانه عدل و دهروونی پیغمبر دا پله و پایه ی تایبه تیان هه بوو، بویه جوله که حناشکرا په نجه بو پیغمبر راده کیشتن و نه م ده ستپاکی یه ی بهرز حنرخینن، چونکه سوکایه تی به په راوه پیروزه که ی نه وان نه کرد مبرامبر دا هه لس و که وتی رومانه کان دیننه وه یادی خویان کاتیک حزشه لیمیان داگیر کردو سالی هفتای زایینی به ته واوی له و ولاته دا

بالادست بوون هرچی کتیبی پیروزی نهوان هیه هه موویان سوتاندن و خستیانه ژیر قاجی خویانه وه، ههروه ها نه وهی مه سیحیه توندروه کان له شه پری چه وساندنه وهی جوله که کاند له نه ندهلوس نه نجامیان دا که هه لسان به سوتاندنی نوسخه کانی ته ورات و له ناو بردنی کتیبه پیروزه کانیان، که وابوو پانتایی یه کی به رفراوان هیه له نیوان هه لویستی نه ورومان و مه سیحیانه و هه لویستی پیغمبره ی ئیسلام دا.

هاتنی جه عفری کوری نه بو طالیب:

له کاتی نه غه زاو سه رکه وتنه دا بوو که جه عفری کوری نه بو طالیب و هاوه لانی گه رانه وه هاتنه لای پیغمبر (درویدی عفرای لیسرین) پیغمبر (درویدی عفرای لیسرین) به گه رانه وهی جه عفری هاوه لانی زور شادمان بوو، به خوشی و شادمانی یه وه پیشوازی لی کردن، ناوچه وانی جه عفری ماچ کردو فرموی سویندم به خودا نازانم به کامیان زیاتر که یفخوش بجم به رزگار کردنی خه ییبه ریان به هاتنه وهی جه عفر!!

هه ولیکی تاوانکارانه ی جوله که:

له م غه زایه دا پیغمبر (درویدی عفرای لیسرین) ژهر خواردو کرا، نه وه بو ژنی سه لامی کوری میشکه م که ناوی زهینه بی کچی (الحرث) ی جوله که بوو کاوړیکی سور کرده وه و به دیاری بو پیغمبره ی نارد، نه م نافره ته گوشته سورکراوه که ی ژه راوی کردبوو، پرسپاری کردبوو ناخو پیغمبر (درویدی عفرای لیسرین) ناره زوی له کوئی گوشتی ناره له پییان گوتبوو له گوشتی دهستی کاوړه، نه ویش به زوری ژه هری به و به شه ی گوشته سورکراوه که وه کردبوو، جاکه پیغمبر (درویدی عفرای لیسرین) دهستی بو ده فشان و قولی بوریا نییه که بردو

تيكهيه كي لي بچري خستيه دهمي خيرا پئي ي زاني و تفي دايه وه،
 فهرمووي: ئەم ئيسقان و گوشته پيم دهلين: ژهراوي كراوين. لهو كاته دا
 (بشر) ي كوري (البراء) يش تيكهيه كي لهو بوريانيه خستيوه دهمي يه وه و
 قوتي دابوو.

پيغمبر (ﷺ) (فرودي عواي لسميرين) جوله كه كاني كوكرده وه و پئي ي فهرموون: ئەگەر
 پرسيارتان لي بكم راستم پئي دهلين: وتيان به لي: فهرمووي ئەم بوريانيه تان
 ژهراوي كردبوو؟ وتيان به لي: فهرمووي بوچي و چي پالي پيوه نان ئەوه
 بكن؟ وتيان: ويستومانه له دهستت رزگارمان بي و توومانه ئەگەر درويكا و
 پيغمبر نه بي ئەوه ژههره كه دهيكوژي و له دهستي رزگارمان ده بي، خو
 ئەگەر به راستي پيغمبر بي ئەوه پئي ده زاني و زياني پئي ناگا. دوايي
 ئافره ته كه يان هينا بو لاي پيغمبر و داني به تاوانه كه ي دا ناو وتي:
 ويستومه له توله ي ئەوه ي له گه ل خزم و كه سه كانما كردت بتكوژم، پيغمبر
 (ﷺ) (فرودي عواي لسميرين) فهرمووي خودا تو به سهر من دا بالا دهست ناكا. هاوه لان
 عه رزيان كرد ئه ري له تولي ئەو تاوانه دا نهيكوژين؟ پيغمبر (ﷺ) (فرودي عواي لسميرين)
 فهرمووي نه خير، سزاشي نه داو نه شي كوشت له هه ندي ريوايه ت دا هاتوو
 ده لي موسولمان بووه، له ريوايه تيكي تر دا ده لي: كه بشيري كوري بهراء
 به ژههره كه مرد پيغمبر فهرمان ي كرد زهينه بيان كوشت. (١٩٣)

٨، كاريگهري غه زاي خه يبه:

غه زاي خه يبه رو سهركه وتني موسولمانان تي يدا كاريگه ريه كي
 بهرچاوي هه بوو له سهر دل و دهرووني ئەو هوزه عه ره بانه ي تا ئەو كاته

(١٩٣) زاد المعاد ج ١/ ٣٩٨ رواه البخاري مختصرا عن ابي هريرة في (باب الشاة التي
 سمت للنبي بخير).

موسولمان نہ بوو بوون. بیگومان هیڙو توانای سهربازی و ئابوری جوله که کان له قه لای خه یبه ردا ئاشکراو بهرچاو بوو، هه موو هۆزه عه ره به کان ده یان زانی چهند نهو جوله کانه ساماندارو خاوه ن کالو چه ک و قه لآو سه نگه رو زه برو زه نگن، هه ریم ده قه ره که یان چهند به پیت و خاوه نی چ شه روت و سامانیکی کشت و کالین و قه لآو دژه کان یان چهند قایم و قولن، چهند سه رکرده و پال هوانی جهنگی وه کوو مه رحه ب و حاریث نه بو زه ینه بیان هه بوون، هه موو نه م هیڙو توانایه یان حیسابی خو ی بو ده کراو پو لی خو یان ده گیږا. دوکتور ئیسرائیل ولفنسون له باسی غه زای خه یبه رو کار دانه وهی له میژووی ئیسلام دا ده لی: (ئه وهی گومانی تیډا نیه ئه وه یه غه زای خه یبه رو سه رکه وتنی موسولمانه کان تیډا کاریگه ریه کی گه وری هه بوو له میژووی فوتوحاتی ئیسلامی دا، چونکه تیڭرا هه موو هۆزه عه ره به کانی ولاتی حیجاز زور به وردی چاوه پروانی سه ره نجامی شه پی خه یبه ریان ده کرد. هه موو کاروباری خو یان سازده دا به گویره ی نهو سه ره نجامه ی که له دیدی خو یاندا ده یان بی نی و چاوه پروانی یه کالآ کردنه وهی بوون به زه بری شمشیر له نیوان نه نصاره کان و جوله که کان دا.

بیگومان پیغمبر له ناو خودی مه دینه و ده ورو به ری مه دینه و ساری عه رب نشین دا زوری دوژمن هه بوون، هه موویان هیوا و ئاواتی خو یان به ئاکامی نه وشه پروه هه لواسی بوو، له راستیش دا غه زای خه یبه ر هه ر بو نه وه نه بوو مه لبه ندی به ره له ستکاری جوله که له ناو بچی به لکوو مه به سته که زور له وه بهر فراواتر بوو، هه نگاوی بو ده سته بهر کردنی چهند شتیکی تر ده نا که له راستی دا له قه لآ چو کردنی هیڙی جوله که که متر نه بوو، یه کئ له و مه به سته سه ره کی یانه ی غه زای خه یبه ر سه رکو تکردنی به ره له ستکاری و دژایه تیکردنی گه وره ترین هۆزی عه ره بی بوو، که له نیوان ولاتی نه جدو حیجاز له باشورو ناوه راست دا نیشته جئ بوون، ئه ویش هۆزی غه طه فان

بوو، چونکه ده‌بوايه پیغمبەر پیش ئه‌وهی هیزه‌که‌ی به‌ره‌و مه‌ککه‌و بۆ بزگار کردنی ئه‌و مه‌لبه‌نده گرنه‌گه ئاراسته بکا، هۆزی (غطفان) سه‌رکوت بکا و ئه‌و خه‌ته‌ره گه‌وره‌یه له‌سه‌ر دوا پوژی موسولمانان و ئیسلام لابه‌ری.

٢. سه‌رکه‌وتن و ده‌ستکه‌وت:

دواى ئه‌وه‌ی پیغمبەر (دروودی هه‌وای لسه‌ری) کاروباری خه‌یبه‌ری یه‌کالا کرده‌وه، هیزه‌که‌ی به‌ره‌و (فه‌ده‌ک)^(١٩٤) ئاراسته کرد، که‌له‌شکری موسولمانه‌کان لییان نزیک بوونه‌وه، زانیان کار له‌کار ترازاه‌و، شانیدیکیان نارد ه‌لای پیغمبەر و داواى ناشتی و ریک که‌وتنیان له‌گه‌ل دا کرد، رازی بوون نیوه‌ی فه‌ده‌ک بده‌ن به‌موسولمانان و پیغمبهریش به‌وه رازی بوو، ئیتر له‌وه‌دوا پیغمبەر نه‌وبه‌شه‌ داهاته‌ی (فه‌ده‌ک)ی له‌به‌رژه‌وه‌ندی ئیسلام و موسولمانان دا خه‌رج ده‌کرد. بۆ کوئ پیویست بوايه بۆ ویی ده‌نارد ئه‌مجار ته‌شیری به‌سوپایه‌که‌یه‌وه هات بۆ سه‌ر ده‌قه‌ری (وادى القرى)^(١٩٥) کۆمه‌له‌ گوندو دیهاتیکی بوون که‌وتبوونه‌و خه‌یبه‌رو ته‌یما، پیش هاتنی ئیسلام جوله‌که‌کان ئاوه‌دانیان کردبوونه‌وه و کردبوویانه مه‌لبه‌ندیکی گرنه‌گی خویان، ئه‌مجار کۆمه‌لیک عه‌ره‌بیشیان ره‌گه‌ل که‌وتبوون. که‌ئایینی ئیسلام هات پیغمبەر (دروودی هه‌وای لسه‌ری) بانگه‌وازی کردن بۆ ئیمانیه‌نان و موسولمانبوون، ئه‌وه‌ی پی

^(١٩٤) فه‌ده‌ک که‌وتۆته به‌رزایی یه‌کانی حیجاز و دانیشه‌توانه‌کانی جوله‌که‌ بوون، بریکیشی له‌هۆزی (بنی مره) و (بنی سعد) ئی هه‌بوون، وه‌کوو حکومه‌تیکی نیمچه سه‌ربه‌خو وایوون.

^(١٩٥) وادی القرى، دۆلیکه زوری گوندی تیدان بۆیه پییان گوتوه (وادى القرى) دانیشه‌توانه‌که‌ی جوله‌که‌و عه‌ره‌ب بوون، ناوچه‌یه‌کی به‌پیت و یه‌ره‌که‌تی ولاتی نیوه دورگه‌ی عه‌ره‌به معجم البلدان ج ٧ پیتی وای.

راگه یاندن، نه گهر موسولمان بن مال و گیانیان پاریزراو ده بی و حیسابیان لای خودا ده بی، پوژی قیامت خودا به گویره ی نیه تپاکی و دلسوزیان بو ئیسلام پاداشیان ده داته وه. وهی جوله که کان ده سته برداری ثایینی خویان نه بوون سهره نجام پیغمبر (درویدی عرای لسترین) جهنگی له گهل دا کردن، (الزیر) ی کوپی (العوام) پالوانی ئهم غه زایه بوو، پاش که میك پیکدادان و شه پرو بگره و بهرده موسولمانه کان سهرکه وتنیان به ده ست هیئا، جوله که کان ناچار بوون چییان هه بوو ته سلیمی موسولمانه کانیاں کرد، ده سته که وتی زور له مال و ناو مال که وته ده ست جهنگاوه رانی ئیسلام، پیغمبر (درویدی عرای لسترین) دابه شی کرد به سهریان دا. زهوی زارو باخه خورماکانیشی دایه وه به جوله که کان و مامه له ی سهرانه ی له گهل کردن. که هه والی روداوه کانی (خه یبه رو فده ک و وادیلقورا) به جوله که کانی ته یما گه یشت یه کسه به پیر سوپای ئیسلامه وه چون و صولحیان له گهل پیغمبر کردو ناماده باشی خویان بو سهرانه دان و مهرجه کانی موسولمانان راگه یاند، ئهمجار پیغمبر (درویدی عرای لسترین) به سوپا که یه وه گه رایه وه بو مه دینه.

ه، بی ته ماعی و قه ناعه تی موسولمانه کوچکه ره کان:

که موسولمانه کان گه رانه وه مه دینه، کوچکاره کان که له وه پیش به پی ی ئه و په یمانه برایه تیه ی پیغمبر (درویدی عرای لسترین) له نیوان ئه وان و یاریده ده ران دا به سته بووی و هندی مال و مولکیان پی به خشرا بوو، گه راندیانه وه بو یاریده ده ران، چونکه ئه وان به هو ی ده سته که وتی خه یبه ره وه بی ئاتاج و بوو بون و مال و سامان و باخه خورمایان پی برا بوو!!! له وه پیش ئوموموسه لیم که دایکی ئه نه سی کوپی مالیک بوو هندی بره خورمای پیشکه شی پیغمبر کردبون، ئه ویش ئه و بره خورمایانه ی دابون به ئومومو ئه یمن که

مهولاتی) بو، له دواى غه زای خه یبهر پیغمبر (درویدی عروای لیسرین) بره خورماکانی دایه وه به ئوموسوله یم و له جیگای هر بره خورمایه ک ده بره خورمای له و باخه خورمایه ی له خه یبهر بهری که وتبوو دان به ئومو نهمه. ^(۱۹۶) له دواى غه زای خه یبهر پیغمبر (درویدی عروای لیسرین) زور مه فره وه هسته جه نگاوه ری ریکخستن و به سه روکایه تی یه کی که له هاوه لانی خوی تاردنی بهم لاو ئه و لای مه دینه دا، هه ندیکیان توشی روبه روبوونه وه و شه پر هاتزو هه ندیکیان به بی شه پر گه رانه وه.

ه، نه نجامدانی عه مره تولقه ضا:

له سالی داهاتوودا واته سالی هه وته می کوچی پیغمبر (درویدی عروای لیسرین) هگل هاوه لانی له مه دینه وه به ره و مه که به مه به سستی نه نجامدانی (عه مره) که وته پی، قوریشیییه کان به پی ی پی که وتنی سالی پیشوو پیگیان بو موسولمانه کان چول کردو هیچ به رگری یه کیان نه کرد، ده رگای ماله کان خویان داخست و چوونه سه ر کیوی (قعقیعان). پیغمبر وه هاوه لانی سی یوز مانه وه و عومره یان به جی هینا. ئه وه ش ئه وه یه که په ره و ده رگار حقه رموی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنِ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُؤُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ (سورة الفتح)

زاد المعاد ج ۱/ ۴۰۶ نیمامی موسلیم به دورو دریزی ئه م به سه رهاته ی ریاویه ت کردوه له بابی (ردا المهاجرین الی الانصار من الشجر والثمر حین استغنوا عنها بالفتوح.

ﷺ، پیشبرکئی له به خټو کردن و له خوگرتنی کچو به کسانى موسولمانان له ماف دا :

به بلاوبونه وهى ئيسلام و جيگير بوونى ياساكانى دلّ و دهروونه كان
گوږانيان به سهردا هات، عه قلّ و ناوه زه كان کرانه وه، کچ که پياو ماقولّه
عه ربه كان به له ککه و حه يا به رهيان ده زانى و هر که کچيان ده بوو رهنگان
رهش دا ده گيرساو به نو شوستى له قه له میان دداو ده که وتنه بىرو بوّ چونى
ئوه ئايا ئهم زينده وه ره حه يا به ره بیلنه وه و قبولی ئهم نوسوشتی به بکه ن
يان زينده به چاليان ده کردن. وه لّ به هاتنى ئيسلام ئهم ديارده يه نه ک
هر نه ما، به لکوو ئافرهت به گشتى و کچ به تايبه تى ريزى شياوى خويان پى
درا، کچولّه له جياتى ئوهى زينده به چالّ بکرى بوو به ريحانه و گولّ و بونی
پيوه ده کرا، موسولمانان که وتنه پیشبرکئی له وه دا هر که سه چوّن کچى
خوى په روه رده بکاو پى ی بگه يه نئ. هه موو موسولمانان يه کسان بون و
که س له که س گه وره تر نه بوو مه گهر به ته قواو خودا په رستى. کاتیک
پیغمبر ويستى له مه ککه ده ربچئ کچه بچکوله که ی حه مزه به مامه مامه!
شوینى که وت، عه لى له باوه شى گرت و لاوانديه وه، دوايى ده ستى گرت و
به فاطيمه ی گوت: ئاگات له کچه بچکوله که ی مامت بئ، فاطيمه ش له باوه شى
گرت، ئيتر عه لى و زه يدو جه عفر له سهر ئه و کچولّه که وتنه کيشه و مقو
مقووه، عه لى وتى: من به خيوى ده که م و کچى مامه و يه که مجار من ده ستيم
گرت. جه عفر وتى: من له خوى ده گرم کچى مامه و پورى خيزانمه، زه يد
وتى: نه خير من له خوى ده گرم کچى براى خومه، پیغمبر (درووى عربى لى سیرين)
برپارى دا پوره که ی له خوى بگرئ، فهرمووى پور له شوینى دايکه. به (عه لى)
يشى فهرموو: ئه تو له منى و من له توّم، به جه عفر يشى فهرموو تو له من
ده چى له باره ی شيوه و روخسارو ره وشته وه. به زه يد يشى فهرموو تو براو
خوشه ويستمانى.

غزای مؤتہ^(۱۹۷) مانگی جیمادی یہ کہم سالی ہہ شتہ می کوچی:

۴، کوشتنی سہ فیری پیغمبر (دورودی عوامی لمبرین):

پیغمبر (دورودی عوامی لمبرین) (الحارث) ی کوپی عومہیری ئوزدی بہ نامہ یہ کہوہ نارد بو لای (شرجیل) ی کوپی عہ مری (الغسانی) فرمانبرہ وای (بصری) و سہر بہ قہ یصہری روم، کہ نامہ بہر گہ یشتہ لای شورہ حبیل لہ جیاتی ئوہی ریژی لی بگری و بہ پیر بانگہ وازی ئیسلامی یہوہ بی، قولبہستی کردو لہ ملی دا، ئہم زالمہ نا پیایو یہ کی زور ناشرینی ئہ نجام دا، چونکہ داب و نہریتی وانہ بوو سہ فیرو نامہ بہر بکوژرین لہ لایہن پاشاو فرمانبرہ وایانہوہ، ہرچہ ندہ دوژمنایہ تی نیوان نامہ نیرو نامہ بو لانیراود زور توند بی و رقی لہ ناوہ روکی نامہ کہ بووبی، چونکہ نامہ ہلگر راسپاردیہ راسپاردانیش ہیچیان لہ سہر نیہ. ہلہ بہ تہ کوژرانی نامہ بہری پیغمبرہری خودا روداویک بوو نہدہ بوو چاو پوشی لی بگری، داینانی ئہم دابہ خہ تہریکی گہورہی تیدا بوو، بو سہر گیانی نامہ بہرو سہ فیرو راسپیروان سوکایہ تیکردن بووبہ نامہ نیرو خودی نامہ کہ، کہ وابوو زور پیویست بوو شورہ حبیل ئوہی بہ سہرہوہ نہ چی و تہ مبی بگری، تۆلہی کوشتنی ئوہ نامہ بہرہی لی بگری تہوہ، بو ئوہی گیانی سہ فیرو راسپاردہ کان پاریزراوبی.

^(۱۹۷) مؤتہ: گوندیکہ لہ ئہردہن دوانزہ کیلو مہتر لہ باشووری کەرک دورہ. مہ سافہی نیوان مہدینہ و گوندی مؤتہ ۱۱۰ کیلو مہترہ موسولمانان بہ سواری ئہ سپ و حوشتہر ئوہ پیگہ دورہ یان بری خوراک و تیشویان لی برا.

۴، بۆ یه که مجار سوپای نیسلام پی ده خاته خاکی رومه وه:

کاتیڤ پیغمبر (درویدی عرای لیسری) هه وائی کوژرانی نامه بهرو نیرواوه که ی خوی پیگهیی، بریاری دا سوپایه ک بنیری بۆ (بصری) له مانگی جیمادی یه که می سالی هه شته می کوچی دا سوپاکه ی ریک خست، نزیکه ی سی هزار جهنگاوه ری موسولمان ئاماده بوون، پیغمبر (درویدی عرای لیسری) زهیدی کوپی حاریشه ی کرده فرماندهیان: که مه ولای پیغمبر بوو، له ناو سوپاکه دا، گه وره گه وره ی هاوه لآن له کوچکهران و یاریده دهرانی تیدا بوو، پیغمبر (درویدی عرای لیسری) فهرمووی: که زهید شهید بوو جه عفری کوپی نه بو طالب بکه نه فرماندهی سوپا و ئالاکه ی بده نی، نه گهر جه عفریش شهید بوو عه بدوللای کوپی ره واحه بکه نه فرماندهی سوپا و ئالاکه ی بده نه ده ست. پیغمبر (درویدی عرای لیسری) بۆ خوی ئاماده ی به ری کردنی سوپاکه بوو، خه لکیکی زوریش له خزمه تیا بوون بۆ خودا حافیزی کردن له فرماندهو سوپاکه، سوپای ئیمانداران له مه دینه دهرچوو به ره و شام، ههنگاویان بۆ سه فهریکی دورو دریژو پر له ناره حه تی هه لئینا، به ره و روبه روبونه وه ی دوژمنیکی به هیژو ته یارو خاوه ن ده سه لات که وتنه ری، دوژمنیک که گه وره ترین ئیمپراتوریه تی نه و پوژگاره پشتگیری ئی ده کرد، سوپا دریژهی به رویشتنی خوی دا تاگه یشته خاکی (معان) که سنووری ده وله تی رۆم بوو، له وئ موسولمانه کان هه وائیان پی گه یی که هیر قه ل به سوپایه کی سه د هزار که سی یه وه له (البلقاء) له شکر به زی کردوه کو مه لیک زوریش له هۆزو تیره عه ره به کان (لحم، جذاب، بلقین، به هرا، بلی) په یوه ندییان پیوه کردون و سوپاکه ی دوژمن هینده ی تر زور بووه، سوپای موسولمانه کان دوو شه و له معان مانوه، له بارو دۆخه که ورد ده بوونه وه و هیژی خویان و هیژی دوژمنیان به راود ده کرد، وتیان باواقیعی حال بۆ پیغمبر بنووسین،

چەندییەت و چۆنیەتی هیزی دوژمنی بۆ روون بکەینەو، یان هیزی ترمان بۆ دەنیڕی یان فەرمانیکمان بۆ دەربکا و پابەندی دەبین.^(١٩٨) عەبدوللای کوپی رەواحە تەشجیعی خەڵکەکی کرد، وتی: گەلۆ! سویند بەخودا ئەوێ ناخۆشتان دەوێ ئەوێ بۆی هاتوون، کەشەهید بوونە. ئێمە شەر لەگەڵ دوژمن بەپێی ژمارەو هیزو زۆری و کەمی ناکەین، ئێمە تەنهاو تەنها بەهیزی ئەم ئایینە شەریان لەگەڵ دەکەین، کە خودا بەهۆیەو هیزی ئی گرتوون، گەلۆ هەستن لەخۆ کەون، پەلاماری دوژمن بدەن، ئێمە یەکیک لەم دوو سەرورەری یەمان بۆ دەستەبەر دەبێ یان سەرکەوتن یان شەهید بوون نیتەر جەنگاوەران بپاری شەر کردنیاندا.

کاتیکی موسولمانەکان لەدەورووبەری (البلقاء) بوون لەنزیکی گوندیک کەپێی دەگوترێ (مشارف) روبەر و بوونەو لەگەڵ چەند تاقم و گروپی سوپای رۆم و خیلە عەرەبەکانی کە پەییوەندییان بەسوپای رۆمەو کردبوو، دوژمن لییان نزیکی بوونەو، موسولمانەکان کشان بۆ لای گوندیک کە پێی دەگوترێ: (مۆتە) تیکرژان و شەر بەر پابوو، زەید کە ئالای لەشکری هەنگرتبوو شەپکی نەبەردانەکی کرد هەتا شەهید بوو، هەموو لەشی سەرە رم بوو، ئەمجار جەعفەری کوپی ئەبو طالیب ئالاکەکی گرتە دەست و شەپری کرد هەتا وای ئی هات بپرستی ئی بپێ، بەئەسپەکیەو خۆی فری دایە ناو سوپای دوژمنەو، ئەسپەکی ئەنگیۆراو ئی دابەزی کەوتە شمشیر وەشاندن، قۆلی راستی بەشمشیر پەپیندرا، بەدەستی چەپی ئالاکەکی گرت، دەستی چەپیشیان قرتاند ئەمجار بەهەر دو قۆلی ئالاکەکی لەباوەش گرت هەتا شەهید بوو، ئەو کاتە تەمەنی سی و سێ سال بوو، موسولمانەکان بەسینگ و ناوشانی و پیشەوێ زیاد لەنەوهد برینیان ژمارد کە بەشمشیر و

^(١٩٨) زاد المعاد ج ١/ ٤١٥.

سهره ڀم ٿي ڊرابو، همموو ٿم برينانهي له پيشه وه بوون بهو شيوه ٿو
 گه نجه خوينگه رمه جوانمه رده له مهيداني شه ڀدا گياني دهرچو وه فسي
 ده يکورکاند بو به هشت و گوراني بو نازو نيعمه ته کاني ده گوتن. گالته ي
 به دوزمن ده هات، باکي له زوري و به هيڙي دوزمن نه بو، ژياني دونيا و
 خوشي ژياني به لاه مه به ست نه بو: که جه عفر شه هيد بو، عه بدوللاي
 کوڀي ره واحه ٿالا که ي گرته ده ست و به ره و پوي دوزمن پيشه وي کرد،
 له ٿه سپه که ي دابه زي، ٿامو زايه که ي ٿيسقه گوشتي کي کولاي بو هينا
 هه نديکي گوشت پيوه بو و تي: که ميک به خواردني ٿم گوشته خوت به هيڙ
 بکه ره وه، ٿاگام لييه چيت به سر هاتوه چون له برسان شه پرزه بووي!
 ٿه ویش ٿي و هرگرت به ددان هه ندي گوشتي ٿي پچري و خواردي ٿه مجار
 فري داو شمشيره که ي به دهسته وه گرته وه و چوه پيش شه ري کرد تا
 شه هيد بو.^(١٩٩) له دوا ٿه وه موسولمانه کان برياريان دا خالیدی کوڀي وه ليد
 بکه نه فرمانده ي خويان. ٿه ویش ٿالاي به ده ست و هرگرت جه نگا وه ره کاني
 هه ٿنان بو وره به رزي و بهر خودان، خاليد فرمانده يه که ي عه سکه ري ٿازاو
 ليوه شاه و داناو زانا بو له سياسي ته جه نگا زور شاه زابو، به پي ٿي ٿم
 ليڙاني و دوربيني يه ي خوي. واي به باش زاني سوپاي ٿيسلام به ره و باشور
 ٿاراسته بکا، دوزمنيش به ره و باکور ٿينسحابي کرد، شه و داهات و مهيداني
 شه ڀر چول بو، هه ردولا جه زيان له پشودان و ٿارامي بو هه ردولا شه ڀر
 نه کردنيان به لاه به په سه نذراني. خاليد ويستی به شيوه يه که ي ريک و پيک
 پاشه کشه به سوپا که ي بکا، ٿاشکراشه پاشه کشه کردن به سوپا
 له به ره کاني جه نگ- وه کوو ليوا روکن مه حمود شيت خطاب ده ٿي:
 پاشه کشه کردن به سوپا گرانترين کاري فرمانده ي سوپا که يه، ده بي زور

^(١٩٩) زاد المعاد ج ١/ ٤١٥ سيرة ابن هشام ج ٢/ ٣٧٩.

بہلیزانی و وردبینی یہ وہ سہرو کاری پاشہ کشہ کردنہ کہ بکا، بؤ ئہ وہی پاشہ کشہ کردنہ کہ نہ بیٹہ تی شکان و ہہ لآتن و روخانی ورہی جہ نگاوہ رکان، چونکہ تی شکان و ہہ لآتن کاریٹہ یہ کہ سہر دہ کیٹشی بؤ بہ فیروڈانی گیانی زور لہ ہہ لآتوہ کان۔

ہہ لبتہ تہ ئہ و خہ سارہ تہ کہ مہی لہ جہنگی (موتہ) دا لہ موسولمانہ کان کہوت بہ راورد نا کرئی بہو ہہ موو سودو قازانجہ سہربازیہی کہ موسولمانہ کان دہستیان کہوت لہ ٹاکامی ٹاگادار بوونیان بہ سہر تایبہ تمہندیہ کانی سوپای روم و شیوہی پیکخستہ کانیان و جوڑی چہک و شیوازی شہر کردنیان۔ کہ لہ شہرہ کانی داہاتویان دا موسولمانہ کان لہو نہ زمون و زانیاریانہ یان کہ لکیان و ہرگرت و سہرکہوتن و سہرورہریان بہ دہست ہینا^(۲۰۰) یہ کیٹ لہ تاکتیکہ سہربازیہ کانی خالید ئہوہ بوو ژمارہیہ کی زوری لہ جہ نگاوہ رانی موسولمان بہ شہو لہ ہیٹی دواۓ سوپاوہ ا، فہرمانی پی کردن کہ پوژ بووہ و دنیا روناک بوو بیکہ نہ رمبازی و تہ پ و توڑو چہو صہ لآوات و قریوہ، وانیٹانی سوپاسی دوژمن بدن کہ لہ مہدینہوہ کوئمہ کیان بؤ ہاتوہو بہ ردہ و امیش کوئمہ کی تر دی، بہ مہ ترسی خستہ دلی سوپای دوژمنہوہ و وتیان ئہ گہر ئہ مانہ بہ سی ہزار شہر کہ رہوہ ئہوہ زہ برو زہنگیان بی، ئہی دہبی ئہ گہر کوئمہ ک و یارمہ تدہری تریان پی بگا چون بن، بہ تایبہ تی کہ ئیمہ نہ زانین ئہو کوئمہ کی بؤ یان ہاتوہو بویان دی چونہو چہندہ، لہ بہر ئہ مہ رومہ کان نہ ویران ہیرش بکہ نہ سہر موسولمانہ کان و خودا شہری نابہ رامبہری لہ موسولمانہ کان دور خستہوہ۔

^(۲۰۰) الرسول القائد / محمود شیت خطاب ص ۲۰۶-۲۰۷۔

لهسهر يكي ترهوه لهو كاته دا جهنگاوهراني سوپاي ئيسلام روبهروي ئهو شهړه نابهرامبهره بوو بوونهوه، پيغمبر (درودى عربى لسرين) لهمهدينه سات بهسات روداوهراني شهړهكهي بهموسولمانان رادهگهياند، ئههسي كوپي ماليك دهلي: هيشتا هيچ دهنگو باسيكي شهړهكه نههاتبوو پيغمبر (درودى عربى لسرين) ههوالي كوژراني زهيدو جهغفرو عهبدولاي كوپي رهواحه بهخهكهكه راگهياند، فهرمووي: زهيد ئالاكههي ههگرتو ئهنگيور او شههيد بوو، جهغفر ئالاكههي گرتو دهستو ئهويش شههيد بوو، كوپي رهواحه ئالاكههي ههگرتو شههيد كرا، لهو كاته دا كه ئهم ههوالانهي رادهگهياندين خوړ خوړ فرميسكي چازي دههاتنه خوار. پيغمبر بهردهوام بوو لهرانواندني روداوهراني جهنگه كه تاگهيشته ئهوه فهرمووي: شمشيريك لهشمشيرهكاني خودا (مهبهستي خاليدى كوپي وهليد بوو) ئالاكههي گرتو دهستو سهركهوتني بهدهست هينا. (۲۰۱)

لهريوايهتيكي تر دا هاتوو دهلي: پيغمبر (درودى عربى لسرين) ئهم فهرمايشتانهي لهسهر مينبه فهرموون. ئهوهشي فهرموو: ئهوان پييان خوش نيه ئهگهر لامان بوونايه.

دهربارهي جهغفر يش فهرمووي: بيگومان پهروهردگار لهبههشت دا دوبالي بو جهغفر دروستكردون بو كويي بوي پييان دهفري (۲۰۲) بويه ناز ناوي جهغفر وشهي (الطييار) يان (ذي الجناحين).

(۲۰۱) رواه البخاري (باب غزوة مؤتة).

(۲۰۲) روى البخاري في صحيحه، ئيبنو عومره يش كه سلاوي لهكوړهكهي جهغفر دهكر دهي فهرموو (السلام عليك يا ابن ذي الجناحين).

۱۰، خوشه‌ویستی یه‌کی پیغه‌مبه‌رانه‌و سۆزیکى مروّفانه:

پیغه‌مبه‌ر (درویدی عروای لیسری) به‌خیزانی جه‌عفری فهرموو: کوپه‌کانی جه‌عفرم بۆ بینه، که‌هاتنه‌ خزمه‌تی یه‌که‌ یه‌که‌ بۆنی پیوه‌ کردن و له‌ ئامیزی گرتن و فرمیسکی هه‌لوه‌راندن، ئه‌مجار هه‌والی شه‌هید بوونی جه‌عفری پی دان، که‌ ئه‌م هه‌واله‌ ناخۆشه‌ یان پی درا، پیغه‌مبه‌ر (درویدی عروای لیسری) به‌مال و خیزانی خوی فهرموو: خواردن بۆ مال و خیزانی جه‌عفر دروست بکه‌ن، چونکه‌ کاره‌ساتیان ئی قه‌وماوه‌و نایان پرژئ خواردن بۆ خویان دروست بکه‌ن، غه‌م و خه‌فه‌تیکی زۆریش به‌روخساری پیروزییه‌وه‌ دیار بوو، زۆری په‌رۆشی جه‌عفر بوو. جاکاتیکی سوپای ئیسلام له‌غه‌زای موته‌ گه‌رایه‌وه‌و نزیکى مه‌دینه‌ بووه‌وه‌، پیغه‌مبه‌رو موسولمانان به‌ره‌و پیران چون و پیشوازییان ئی کردن، له‌قه‌راخ شار مندا له‌ ورکه‌ تییان وروکان، پیغه‌مبه‌ر (درویدی عروای لیسری) له‌گه‌ل پیشوازی که‌ران دا به‌سواری ولاغییک ده‌گه‌رایه‌وه‌، فهرمووی: مندا له‌کان هه‌لگرن بیانخه‌نه‌ باوه‌شی خۆتانه‌وه‌، کوپی جه‌عفرم بده‌نی باله‌ ئامیزی بگرم. عه‌بدوللایان بۆ هیئا له‌ئامیزی گرت و له‌پیش ده‌می خۆیه‌وه‌ داینا. هه‌ندی له‌خه‌لکه‌که‌ گل و خۆلیان به‌سه‌ر سوپاکه‌ داده‌ کرد و هاواریان نه‌کرد ئه‌ی هه‌لاتوه‌ به‌زیوه‌کان! ئه‌وه‌ له‌پریگای خودادا هه‌لاتون! پیغه‌مبه‌ریش (درویدی عروای لیسری) ده‌یفه‌رموو: نه‌خیر هه‌لاتوونین به‌لکوو هی‌رش به‌رن خودا یاربئ هی‌رش ده‌که‌نه‌وه‌!

۱۱، له‌نیوان غه‌زای مۆته‌و رزگار کردنی مه‌که‌دا:

له‌نیوان غه‌زای مۆته‌و رزگار کردنی مه‌که‌دا چه‌ند ده‌سته‌و مه‌فره‌زه‌ به‌م لاودا نی‌ر دران له‌وانه‌ سیرییه‌ی ذا تولسه‌لاسیل. که‌له‌ مانگی

جیما دیلئا خیره ی سالی هه شته می کوچی دا بوو (ذا تولسه لاسیل) که وتوته پشت وادیلقوراوه، له ولات و هه ریمی (قضاعه).

ناردنی ئەم سیریە بۆ چاو ترساندنی هۆزی قوزاعه و بهر بهست کردنیان له وه هیش بکه نه سه ر مه دینه، ههروه ها بۆ چاو شکاندنی تیره و هۆزه کانی تری ئەو ناوه به گشتی سیریە ی خهبط. مانگی رهجه بی سالی هه شته می کوچی، پیغه مبه ر (درودی عرایی لسه رین) به فەرمانده یی ئەبو عوبه یده ی کوپی (الجراح) ئەم سیریە ی نارد بۆ سه ر هۆزیک ی جو هه ی نه یی که له قه راخ ده ریا ده ژیان، ژماره ی جهنگاوه رانی ئەم هیزه سیسه د پیاو بوو، له پینگا تووشی برسیایه تیه کی کوشنده بوون، ته نانه ت ئەوه نده یان برسی بوو گه لایان خوارد، ده ریا ماسیه کی گه وره ی بۆ که تار خستن له جو ری (عنبر) بوو ماوه ی پانزه پوژ لییان خوارد رو نیان لی گرت، خو یان پی هه نو، برین و قلشاوی جهسته یان پی چاک کرد نه وه. جاکه پیغه مبه ر (درودی عرایی لسه رین) ئەم هه واله ی بیست فهرمووی: ئەوه رزق و روژی یه که خودا له ده ریا بو ی ده ره ی ناو ن. که میکیشی له گوشتی ماسی یه که خوارد.

رزگار کردنی مه که مانگی ره مه زانی سالی هه شته می کوچی

بەرکولیک بۆ رزگار کردنی مه که:

به ره به ره ئایینی ئیسلام بلاو بووه، له ناو دلّه کان دا چه که ره ی کردو بوا، چه سپاو گه شه ی کرد، موسولمانان به و ئایینه پیروژه په روه رده بوو و هیزیان پهیدا کرد ته قواو خودا په رستی چوه ناو خوین و گوشتیان وه،

له ولا شهوه قوره يشيه كان جامى رقى و كينه يان پر بوو، خهريك بوو له خهفته و هه سوودى دا بتهقن، هه موو هه وليكيان نه وه بوو بهر له ثاين بگرن و درى خوداو پيغه مبه ر بگولنه وه، (به لام نه وهى لابه نده خه ياله لاي خودا به تاله). ويستى خودا وابوو به ته واوى روكه ي موسولمانان له بت و بته رستى پاك بكرينه وه، نوري ئيسلامى تيدا بلاو ببينه وه، پيغه مبه رو موسولمانان به سهر كه وتوويى بچنه ناو مهككه و له كوفرو سته م رزگارى بكهن، پله و پايله شياوى خوى پى بدرينه وه، ببينه وه شوينى خودا په رستى و نه من و ئاسايش و مهلبه ندى خودا په رستان. په روه رديگار ويستى وابوو بو نه م به سته هوكار ريك بخا، قوره يشيه كان بو خويان بوونه ريكخستنى هوكاره كان، به بى نه وهى پى بزنان ريخوشكه رهيان بو رزگار كردنى مهككه ره خساند، نه وه بوو روداويك روى دا نهك ريگاي خوش كرد بو رزگار كردنى مهككه و به س! به لكوو به پيوستيشى داناو جهختى له سهر كرده وه، خودا بو خوى كه ريمى كار سازه، هوكاره كانى سازدان بو رزگار كردنى مهككه، (ولله جنود السموات والأرض) چ هيرو توانا هه يه له ئاسمانه كان و زهوى دا هه مووى هى خودا يه. نه وه بوو له صولحي حوده ييبه دا نه وه چه سپابوو هه ركه سيك بيهوى بچيته ناو په يمانى پيغه مبه روه عه هدى په يمانى نه و قبول بكهن ده توانن بچنه ناو نه و عه هدى په يمانه وه، هه ركه سيكيش پى خوشه بچيته ناو په يمانى قوره يشيه كانه وه ده توانى بچى. به پى نه وهى نه م خاله ي ناو په يمانى حوده ييبه، به نو به كر چوونه ناو په يمان و عه هدى قوره يشيه وه، هوزى خوزاعه ش چوونه ناو په يمان و عه هدى پيغه مبه روه (دوروى حوى نه م حرم) هه ر له كوئيشه وه واته پيش هاتنى ئيسلام دوژمنايه تيهكى توند له نيوان هوزى به نو به كرو هوزى خوزاعه دا هه بوو خوينيكي زور كه وتبوه نيوان يانه وه،

ئیسلام هات پەردە یەکی پی دا دا خەلکە که به هۆی بلاو بونە وهی ئیسلام و روداوەکانی نیوان موسولمانان و قورەیشییەکان ئەو دوژمنایەتیەیان که میك لەبیر چووه، که پەیمانی خودەیبییە مۆر کرا هەریەکی لەو دوو هۆزە پالیان دا بەلایە که وه که وتنه بەرامبەر یەک هۆزی بەنو بەکر ویستیان هەل بقۆزنە وه و تۆلە ی خوینی کۆنی خۆیان لە هۆزی خوزاعە بکەنە وه، لە کاتی ک دا چەند پیاویکی هۆزی بەنو بەکر پارێزیان بردنی و دەستی خۆیان ئی وه شاندن ژمارە یەکیان ئی کوشتن ئیتر بەتیرو شیر که وتنه شەر لە گەل یە کتری قورەیشییەکان یارمەتی جۆراو جۆریان بە هۆزی بەنو بەکر کرد تەنانەت هەندی پیاو ماقول و جەنگاوەریان بەدزی یە وه بەشەو لەتەک بەنو بەکر دا هیرشیان کردە سەر خوزاعە و ناچاریان کردن بەرەو حەرەم رەو بکەن، کاتی گەشتنە ناو حەرەم بەنو بەکر ییەکان بەهەندی لە پیاوانی خوزاعەیان گوت: ئیمە هەموومان که وتینه خاکی حەرەمە وه که شەرپو کوشتار لەبەینمان دا نەمیئ، وتیان ئەو نابێ ئیوه هەلتان قۆزتە وه و تۆلە ی خۆتان کردە وه، لەمەو دوا ناھیلین چیدی هەلتان بۆ هەلکەوی.

لەهەمان کات دا عەمری کۆپی سالمی خوزاعی بەرەو مەدینە کهوتە پێ و چوووە خزمەت پیغمبەر (دروودی عوای لیسری) و لە بەردەمیا وەستابو چەند شیعیکی حەماسەت خولقینی خویندەنە وه، باسی ئەو پەیمان و بەلێنانە ی نیوان هۆزە که ی و پیغمبەری کرد، داوای ئی کرد یارمەتیان بداو نەهیلێ غەدریان ئی بکری، سکالای خۆی کردو ئەو ی راگەیاندا که قورەیشییەکان پەیمانیان شکاندو و یارمەتی بەنو بەکر یان داو لەسەر ئاوو ملکی خۆمان لەکاتی ک دا چەند پیاویکمان خەریکی نوێژ کردن بوون قورەیش و بەنو بەکر لەناکو پەلاماریان داوون و ژمارە یەکیان ئی کوشتوین!! پیغمبەر (دروودی عوای لیسری) فەرمووی ئە ی عەمر دنیابە یارمەتیتان دەدەین و تۆلە یان ئی دەکەینە وه!

ۛ، بهرائى ذيممه و بهلگه له سهر راستکردنه وه:

- پيغمبر (دروى عوامى لىسرى) ويستى هه واله كه رونبكات وه و بيانوى قورهيشيه كان بېرى، پياويكى نارد له لايان سى ريگاي بۆ دانان:
١. خوينى كوژراوه كانى هۆزى خوزاعه بدهن.
 ٢. يان خويان بى بهرى بكن له پهيمانى نهو كه سهى ههلساوه بهو پهيمان شكينى يه و هيرشى بردوته سهر هۆزى خوزاعه و نهو تاوانه گه وهى نه نجام داوه. كه بهرهبابى (بنو نفاسه) ي هۆزى بهنو بهكر بوون.
 ٣. يان ئيعلانى نهوه بكن كه پهيمانكهى حوده ييبه نهوان ناگريته وه. هه ندئ له پياو ماقولانيان وتيان: بهئى: عه هدى پهيمانكهيان بۆ فرى دودهينه وه. بهمهش ذيممهى قورهيشيه كان پاك بۆوه، بهلگهيان له سهر راستكرايه وه.

ۛ، ههولدانى قورهيش بۆ تازه كردنه وهى پهيمانكه

قورهيشيه كان لهو هاوكاريكردنهى خويان بۆ بهنو بهكر پهشيمان بوونه وه، لهوولامهش پاشگهزبوونه وه كه هه ندئ بى عهقله كانيان ولا مى پيغمبريان دابوه وه نهبو سهفيانيان نارد بۆ مهدينه بۆ نهوهى ماوهى ئاگر بهسته كه دريژ بكنه وه و پهيمانكهش زياتر توندو تۆل بكنه وه، كاتيى پيغمبر (دروى عوامى لىسرى) هه والى هاتنى نهبو سهفيانى بيست فهرمووى: من بزانم نهبو سهفيان بۆ نهوه هاتوه پهيمانكه توندو تۆل تر بكاو ماوه كهشى دريژبكات وه. نهبو سهفيان كاتى گهيشته مهدينه چوه مالى كچهكهى خوى ئومموحه بيبه كه خيزانى پيغمبر بوو، كاتيى نهبو سهفيان ويستى دانيشى له سهر فهرشهكهى پيغمبر ئوممو حه بيبه خيرا فهرشهكهى

پنجایه وه لای برد، ئەبو سەفیان وتی: پۆله لەبەرمن جیگا کەت لا برد یان لەبەر جیگا کە بوو؟ ئوممو حەبیبە بێ پەردە وتی: ئەو جیگای پیڤەمبەرە تویش بقیەستی پیم ناخۆش بوو لەسەری دابنیشی. وتی: بەخودا پۆله تویش دواى من توشى خراپى بووى!!!

ئەمجار ئەبو سەفیان چوو خزمەت پیڤەمبەرە زۆری لەگەڵ گوت و ئەو هیچ ولامى نەدايهوه، پاشان چوو لای ئەبو بکر بەلکوو قسەیهکی بۆ لەگەڵ پیڤەمبەر بکا، فەرمووی من لەو بارهوه هیچ بە ئەو نالیم. چوو لای عومەر و عەل و فاطیمە کەس ولامى نەدايهوه ئیتر ئەبو سەفیان کەوتە حالەتی سەر لێ تیکچوونەوه نەیدەزانی چی بکا.

ئەبو سەفیان بە دەستی بەتالەوه گەپایهوه بۆ مەكکەو لیشى مەعلووم بوو کە پیڤەمبەر بەرامبەر ئەم پەیمان شکاندن و دەست درێژی کردنەى قورەیش بۆ سەر هاوپەیمانهکانى بێ دەنگ نابێ. جا کە ئەبو سەفیان چیرۆکەکەى بۆ قورەیشییەکان گێپرایهوه. وتیان: شتیکت بۆ هیناوینهوه نە پێداویستی ئیمە نەهێ تو دابین ناکا. بە دەستی بەتال گەپراویتەوه و هیچت بەهیچ نەکردوه، هەى هاوار بۆ چی کابرا (مەبەستیان پیڤەمبەرە) وای لى هات گالتهت پى بکا؟!!

نامەى (خۆ ئامادەکردنى پیڤەمبەر بۆ پزگار کردنى مەكکەو نامەى (حاطب) کۆرى بەلتهه:

پیڤەمبەر (دروى عوبى لىسەرى) فەرمانى بەموسولمانان کرد خۆ ئامادە بکەن، هەولیشى دا ئەم خۆ ئامادە کردنەیان بە نهینى بێ، سەرەتا بەکەسى نەوت بۆ کوێ دەچێ، تەنانهت نزیکترین هاوێ و گەورەترین باوەر پیکراوى خۆى نەى دەزانی بۆ کوێ دەچێ. پاشان هەندێ لەیارو باوەر پیکراوانى خۆى کۆ

کردهوه و پئی ی راگه یانندن که به ته مایه بجیتته سهر قورهیشی یه کان و مه که که بزگار بکا. فه رمانی پئی کردن که گرنکی بهم خو ئاماده کردنه بدهن و بلاوی نه که نه وه، ئه مجار فه رمووی: خودایه! وابکه ی قورهیش هه والی ئه م خو ئاماده کردن و چونه ی ئیمه نه زانن تا له ناکا و له مائی خو یاندا په لاماریان نه دهین و غافلگیریان ده کهین.

هه ئه به ته کو مه ئگای ئیسلامی کو مه ئگای ئاده میزاده له واقعی ژیان دا ده ژی و ههستی ئاده میزادییان هه یه و له ناو خاطیراتی نه فس و هه زو ئاره زوه کانی دا هه ئس و کهوت ده کهن، له م جو ره کو مه ئگایه دا که سانیککی تیندا ده بن توشی هه ئه و تاوان ده بن، واده بئ بیانویکیان بو ئه و هه ئس و کهوته نابهجیییه یان ده دوزنه وه و به خه یالی خو یان کاریکی ناشه رعییان نه نجام نه داوه، وا ده بئ له و بیانو دوزینه وه و ته ئویل کردنه یان به هه ئه ده چن و راستی ناپیکن. ئه مه ش دیارده یه کی کو مه ئگای ئاده میزاده که سه ر به ستنی و ئازادی تیدا بالا ده ست بئ. پیغمه مبه ریش (درودی عری لسه رین) له کاتیک دا که چاو پۆشی له هه ئه که یان ناکا هه ول ده دا بیانویان بو بدوزیتته وه و ئه مجار چاو پۆشیان لی بکا. هه ئه به ته پیغمه مبه ر (درودی عری لسه رین) له هه موو که س زیاتر سنگ و دل فراوان بووه له گه ل ئه و جو ره ئاده میزاده به هه ئه چوانه دا چاکه و دلسۆزی رابردوی نه ده سپرینه وه و هه ول و تیکۆشانی له وه پینشیانی پوچ نه ده کرده وه، کتیبه کانی میژووی ئیسلام و ژینامه ی پیغمه مبه ر ئه م روداوانه یان بو تو مار کردوین، هه رچه نده به ده گمه ن نه بئ رویان نه داوه. ئه م تو مار کردنانه ش نیشانه ی ئه وه ن که میژووی ئیسلام و ژینامه ی پیغمه مبه ر (درودی عری لسه رین) زۆر به ئه مانه ته وه نووسراونه وه. یه کیك له م روداوانه به سه رهاتی (حاطب) ی کوپی ئه بو به لته عیه ئه م پیاوه یه کیکه له کوچکه ران که له مه که وه کوچی کرد بو مه دینه، هاوبه شی غه زای به دری

کردوه، ريوایه تہ کان دہلین: کاتیک پیغمبر (درودی عروای لیسری) بہ خہ لکہ کی راگیانند کہ دہچی بۆ سہر قورہیش و دہیہ وی مہککہ رزگار بکا، تا ئەندازہیہ کی زوریش ئەم نیازہی بہ نہینی راگرت موسولمانہ کان لەمہ دینہ دا خہریکی خو ئامادہ کردن بوون ئالہم کاتہ دا (حاطب) ی کوپی ئەبو بەلتہ عہ نامہیہ کی بۆ قورہیشیہ کان نووسی و ویستی ہہوالی لەشکر کیشی بۆ سہریان پی بگہیہ نی. ئەم نامہیہ ی دایہ ئافرہ تی و کرپیہ کی باشی بۆ تہرخان کرد ئەگہر نامہ کە بگہیہ نی تہ قورہیش، ئافرہ تہ کە نامہ کی لەناو قژی سہری دا شار دہوہ بہرہو مہککہ بہرپی کەوت. پیغمبر لە ئاسمانہوہ ہہوالی پی درا کە (حاطب) چی کردہ، ئەویش عہ ی و زوبہیری ناردن پی ی فہرموون برۆن تادہ گہنہ (روضہ خاخ)^(۲۰۲) لەوی ئافرہ تی کی کە ژاوە نشین مہیہ نامہیہ کی پییہ دہیبا بۆ قورہیشیہ کان، عہ ی و زوبہیری خیرا سواری ئەسپہ کانیاں بون بہ پەلہ و بہ غار پویشتن تالہ و شوینہ ی پیغمبر دیاری کردبوو ئافرہ تہ کیان گرت. دایانہ زاندو پییان وت نامہیہ کت پییہ؟ وتی: نہ خیر من ہیچ نامہم پی نیہ، بارو بارگہنہ کیان پشکنی ہیچیان دہست نہ کەوت، عہ ی وتی: سویند دہخوم پیغمبر درۆ ناکاو درۆی لە گہل نہ کردوین، بہ خودا قہسہم یان نامہ کەمان دہدہیتی یان روتت دہکەینہوہ، کەزانی بہ راستییانہ وتی رو وەرگیپن! ئەوانیش رویان وەرگیپا، ئەمجار پرچہکانی خاو کردنہوہ و نامہ کی دہرہینا دایہ دہستیان ئەمجار ہینایان بۆ پیغمبر (درودی عروای لیسری) نامہ کە لە (حاطب) ی کوپی ئەبو بەلتہ عہوہ نووسرابوو بۆ قورہیش و تی یدا ہہوالی ئەوہیان دہداتی کە پیغمبر بہ نیازہ بیتہ سہرتان و شاری مہککہ بخاتہ ژیر کوئترۆلی خوہوہ. ئەمجار پیغمبر (درودی عروای لیسری) بانگی (حاطب) ی کرد، (حاطب) وتی: ئەی

^(۲۰۲) شوینیکہ لەنیوان مہککہو مہدینہ دا دوانزہ میل لەمہ دینہوہ دوورہ.

پیغمبرِ خدا له گه لما له سهره خو به. وه لآهی من بروام به خودا پته وه
 نیمانم به راستی پیغمبره که یه تی، من له ئیسلام پاشگزن نه بوومه وه،
 له حالی خو م نه گو پراوم به لام من بابایه کم تی که لی قوره یشیییه کان بوم و له وان
 نیم، له ناویان دا خزم و کهس و کارم هیه، مال و مندالم له ناویان دایه،
 خزمایه تیم له گه ل قوره یشیییه کان دا نیه تابه هو ی خزمایه تیمه وه بمپاریزن،
 هاوه له کانی ترت هه موو خزمایه تییان له گه ل قوره یشیییه کان دا هیه به و
 هو یه وه مال و مندالیان پاریزراوه، منیش ویستم پیاوه تییه کم به سهریانه وه
 هه بی بو ئه وه ی خزم و کهس و کارو مال و مندالم بیاریزم. عومهری کوپی
 خه تتاب وتی: ئه ی پیغمبرِ خدا! لی م گه ری باله گه ردنی بدهم بیگومان
 خیانه تی له خوداو پیغمبرِ خدا کردوه، هه لساوه به ئه نجامدانی کاری
 دوورووی. پیغمبر (درووی عرای لسه رین) فهرمووی: ئه و هاوبه شی غه زای به دری
 کردوه، ئه تو چوزانی ئه ی عومهر! به لکوو خودا به هاوبه شکارانی به دری
 فهرمووی چی ده کهن بی کهن من له تاوانتان خو ش بووم، ئیتر عومهر
 هه ردوچاوی فرمیسیکیان رشتن و وتی: خوداو پیغمبرِ خدا باشتر ده زانن.

پیغمبر (درووی عرای لسه رین) مانگی ره مه زانی سالی هه شته می کوچی
 له مه دینه وه به ره و مه کهه ری که وت، ده هه زار جه نگاوه ری له خزمه ت دا بوو،
 رو یی هه تا گه یشته (مر الظهران) قوره یشیییه کان نه یانزانی، خودا هه والی
 نه م له شکر کیشیه ی لی گوم کردن، له مه کهه دا به ترس و بیمه وه چاوه پروانی
 روداو بوون! له ریگه دا پیغمبر (درووی عرای لسه رین) توشی ئه بو سه فیانی کوپی
 (الحارث) ی کوپی (عبدالمطلب) بوو به لام روی وه رگیپرا چونکه له وه پیش
 زور ئه زیه تی پیغمبره و موسولمانانی دابوو، تانه و ته شه ری ناشرینی
 ناراسته ی پیغمبره کردبوو، ئه بو سه فیان چوو له ی عه لی و سکا لای خو ی
 له م هه لو یسته ی پیغمبره به رامبه ری کرد، عه لی پی ی گوت: برؤ پیش

دهمی پیغمبرو داوای لی بوردنی لی بکه، وتهکھی براکانی یوسف دوباره بکهروهه که پییان گوت (تالله لقد اترك الله علينا وان كنا لخاطئين) چونکه پیغمبر (درویدی عوامی لیسرین) رازی نابی و پیگه بهخوی نادا ئاده میزادی که هبی لهو قسه جواترو لیبوره تربی، ئه بو سه فیان یه کسه به قسه ی عه لی کردو چوه پیش دهمی پیغمبرو ئه و تهیه ی پی گوت: پیغمبر (درویدی عوامی لیسرین) له وه لام دا فهرموی: ﴿قَالَ لَا تُؤْيِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ سورة یوسف / ۹۲. ئیتر ئه بو سه فیانی کوری (الحارث) موسولمان بوو، له وه له خزمهت پیغمبردا له شهرمان سه ری بهرز نه ده کرده،^(۲۰۴)

❦، ئه بو سه فیانی کوری (الحرب) له خزمهت پیغمبردا:

پیغمبرو سوپای موسولمانان نزیک مه که بوونه وه، شه و داهات، فهرمانی به هاوه لانی کرد ئاگری زور بکه نه وه، له ولایشه وه ئه بو سه فیان له گه ل چه ند که سیکی تر دا چو بوه ده ری مه که و گوی قولاغی هه والو روداو بوو، که ئه م ئاگره زورانه ی دی، وتی له ژیانم ئه وه ندهم ئاگر نه دیوه و سوپای وا زورم بهرچاو نه که وتوه، ئه مه چ چه شامه تی که و چ قه و ماوه؟ (العباس) ی کوری (عبد المطلب) مامی پیغمبر ماوه یه که له وه پیش به مال و مندا له وه له مه که که کوچی کرد بوو به ره و مه دینه به ری که وتبوو له ریگا تووشی سوپای ئیسلام بوبوو موسولمان بوبوو له گه ل سوپا که دا گه رابوه وه، عه رزی پیغمبره ری کرد، که ریگا چاره یه که بدوزیته وه بو ئه وه ی شهر رو کوشتار رونه داو به بی خوین رشتن مه که رزگار بکری، پیغمبر (درویدی عوامی لیسرین) داوای له عه باسی مامی کرد که یه کی که بدوزیته وه بجیته ناو

^(۲۰۴) زاد المعاد ج ۱ / ۴۲۱.

قورەیشییەکان بیاترسینئ، عەباس سواری حوشتەر سپی یەکە ی پیغمبەر بوو هات بۆ ناوچە ی (أراك) بەلکوو یەکیکی لیزان بدۆزیتەوہ رایسپیئرئ بۆ ناو قورەیشییەکان و هیزو دەسەلاتی موسولمانەکانیان بۆ شی بکاتەوہ، بۆ ئەوہی بەناشتی بەپیر پیغمبەرەوہ بیژ و شەپو هەرا رونەدا. لەم کات و ساتانەدا کە عەباس سەرگەرمی ئەوہ بوو یەکیک بدۆزیتەوہ گوئی لەقسەکانی ئەبو سەفیان بوو دەنگەکە ی ناسی، هات بۆ لای و وتی ئەبو سەفیان! ئەو ئاگرانە ی کراونەوہ هەمووی سوپای پیغمبەرە، ئای قور بە سەر قورەیش، ئەمجار هاوہلەکانی ئەبو سەفیان کە (بدیل) ی کوپی ورقاو حەکیمی کوپی حیزام بوون ناردیاننەوہ بۆ مەککە بۆ ئەوہی ئامۆژگاری قورەیشییەکان بکەن، ئەمجار عەباس لەترسی ئەوہی یەکیک لەموسولمانەکان ئەبو سەفیان ببینئ و بیکوژئ ئەبو سەفیانی خستە پاشکۆی خوئ، بەسواری حوشتەر سپی یەکە ی پیغمبەر بەناو سوپاکەدا ئەبو سەفیانی گەیانده لای پیغمبەر (دروودی عوای لسموین) و ئەمانی بۆ وەرگرت، پیغمبەر (دروودی عوای لسموین) بەعەباسی فەرموو ئیستا لەگەل خۆت ئەبو سەفیان بەرەوہو بەیانی بیهینەرەوہ، عەباس بەیانی ئەبو سەفیانی هیئایەوہ خزمەت پیغمبەر (دروودی عوای لسموین) پیغمبەر (دروودی عوای لسموین) روی کردە ئەبو سەفیان و فەرمووی: هاوار بۆ تۆ ئە ی ئەبو سەفیان ئەرئ کاتی ئەوہ نەهاتووہ دان بەوہ دابنئ ی کە هیچ خودانین شیاوی پەرستن بن جگە لەخودا؟ ئەبو سەفیان وتی: دایک و باوکم قوربانت بن چەند لەسەرە خو و دلسۆزو خاوہن ریزو جوانمیریت! بەخودا دەزانم ئەگەر جگە لەخودای پەرورەدگار خودایەکی تر هەبوا یە یارمەتیەکی منی دەدا. ئەمجار پئی ی فەرموو: ئەرئ کاتی ئەوہ نەهاتووہ دان بەدەدا بنئ ی کە من پیغمبەر و رهوانەکراوی

خودام؟ ئہبو سہفیان وتی: دایک و باوکم بہقوربانت بن دہربارہی ئہمہ تا ئیستا شتیک لہدلمایہ. عہباس ہلی دایہو وتی: کوہ مالویران موسولمان ببہو شایہتومان بینہ: کہ جگہ لہخودای بالآ دەست خودای تر نین و موحمہدیش پیغمبہری خودایہ، پیش ئہوہی لہملت بدن! ئہبو سہفیان جگہ لہئیسلام بوون ریگا چارہی تری نہماو بہنا عیلاجی موسولمان بوو. شایہتومانی بہحہقی ہینا.

۱۱، لیبوردنی گشتی و ئہمن و ئاسایشی سادہ:

پیغمبہر پیش ئہوہی بچیئہ ناو مہککہوہ لیبوردنی گشی راگہیاند، ناشتی و لیبوردنی خوئی لہدانیشتونانی مہککہ گشتگیر کرد، بہجوریک ہرکہسئ لہ دانیشتونانی مہککہ حہزی لہناشتی بواہی بئ وہی دہبوو. ہرکہسیک شانی لہشہرو کوشتار نہخورایہ لیبوردنہکہ دہیگر تہوہ، ئہوہ بوو فہرمووی: ہرکہسئ بچیئہ مالی ئہبو سہفیان پاریزراوہ، ہرکہسیک بچیئہ مالی خوئی و دہرگا لہسہر مال و مندالی خوئی دابخا پاریزراوہ، ہرکہسیک بچیئہ ناو کہ عہوہ پاریزراوہ^(۲۰۵) لہہمان کات دا پیغمبہر نہی لہوہ کرد کہ سوپاکہی لہکاتی چوونہ ناو کہعہوہ چہک بہکار بہینن دژی ہر مروقیک مہگہر کہسیک پیشیان پی بگری و سہنگہریان لی بگری، ہرروہا فہرمانی بہسوپای موسولمانان کرد کہدہست دریزئی نہکہنہ سہر مال و ملکی دانیشتونانی مہککہ، چہپاو تالان و برو نہکہن.

^(۲۰۵) سیرہ ابن ہشام ج ۴۰۳/۲ ریواہیہ تہکہ لہبوخاری بہکورتی ہاتوہ سہیری (باب

این رکز النبی ص الراية يوم الفتح)؟.

۱. ئەبو سەفيان رۆژى رزگار كردنى مەككە:

لەبەردەم كەپ نەفالى سوپاي ئىسلام دا: پيغمبەر (درویدی عراي لىسرىن) فەرمانى بەعەباسى مامى كرد كە ئەبو سەفيان لەشوينىكى وادا رابگرى، ھەموو دەستەوہ تاقم و گروپەكانى سوپاي ئىسلام ببينى . . .

بەئى سوپاي ئىسلام وەكوو شەپۆلى دەريا ھەلرژانە ناو مەككەوہ، ھەموو ھۆزو خيّل و تيرەو بەرەبابيک ئالای خۆى ھەبوو ھەرتاقمەو بەئالای تايبەتى خويانەوہ داخلى مەككە دەبوون! ھەركە خيلىك بە بەردەميانا تپەر دەبوو ئەبو سەفيان لەعەباسى دەپرسى ئەمە كيّن و ھۆزى چييان پى دەليّن: عەباس وەلامى دەدايەوہ دەيگوت ئەمە فلان تپ و لەفلان ھۆزن، دەيگوت جا ئەوانە چ ئى بکەم و چييان پى بليّم ئەوانە پەيوەندييان بەمنەوہ نيە! سوپا بەمجورە تپ تپ و دەستە دەستە بەبەردەمى عەباس و ئەبو سەفيان دا داخل بوون ھەتا گەييشتە ئەو پيغمبەرى خودا لەگەل کۆمەلى لەياريدە دەران و کۆچکەران دا كەكە تيبەكەيان سەوز بوو ھەموويان ئاسن و زرييان پۆشى بوو ھەر كەسنى سەيرى بکردنايە تەنھا چاويان و ئاسن و زرى ي دەبينى، ئەبو سەفيان واقى و پماو وتى سوبحانەللا ئەى ئەمانە كيّن؟ عەباس وتى: ئەمە پيغمبەرى خودايە لەناو کۆمەلى کۆچکەران و ياريدە دەران دايە، ئەبو سەفيان وتى بەخودا ئەمانە كەس نايانويړيتى و كەس چاريان ناكا. سويندم بەخودا ئەى عەباس! مۆلك و سەلتەنەتى برازاكەت گەرە بوو، لەوہ دانەما قورەيش و غەيرى قورەيش دەرەقەتى بيّن. عەباس وتى: ئەمە شكۆمەندى و سەلتەنەتى پيغمبەرايەتى يە. ئەبو سەفيان وتى: دەى پيروزى.

ئەمجار ئەبو سەفيان بەسەر سوپماوى و پەريشانی يەوہ چووە ناو مەككە بە ھەموو دەنگى بەرزى ھاوارى كرد ئەى جەماوہرى قورەيش! ئەمە

موحه ممدہ بہ سوپایہ کی زُور و جہر بہ زہوہ ہاتوہ، بہرہ لستی و ریگرتن لی
ی لہ توانای ئیوہ و کہسی تردا نیہ، کہس دہست بؤ چہک نہبا، خوتان
پہ نابگرن، وہ عدم لہ پیغمبر وہرگرتوہ ہرکہسی بجیتہ مالی ئہبو
سہ فیانہوہ پاریزراوہ، ہندی کہس بہروی دا ہلشاخان وتیان خودا
بتکوژی مالی توچ سودیکمان پی دہگہیہنی؟ ئہمجار وتی: ہرکہسی
بجیتہوہ مالی خوئی دہرگا لہسہر خوئی پیوہدا پاریزراوہ، ہرکہسی بجیتہ
ناو کہعبہوہ پاریزراوہ، ئیتر بلاوہیان لی کردو ہہیانبوو چوہوہ ناو مال و
مندالی خوئی و دہرگای لہسہر خوئی گالدا، ہہیانبوو چوہوہ ناو مزگہوتی
کہعبہوہ.

۴، پیغمبر بہ خوشو و ملکہچی بؤ خودا دہجیتہ ناو مہککہ.

پیغمبری خودا بہم سہرکہوتن و دہسہلاتہی ہیچ لہخوئی بایی نہبوو،
بہخو بادان و لوتبہرزی نہچوہ ناو مہککہوہ بہلکوو لہکاتی چوونہ ناو
مہککہدا بہ ئہو پہری بہندایہتی نواندن و سہرنہوی کردن بؤ خودا داخل
مہککہ بوو، سہری کرنوشی بؤ خودا دانہواندو کہوتہ سوپاس و
ستایشکردنی پہرہردگار کہ ئہم سہرکہوتن و بالآ دہستی یہی پی
بہخشیوہ، بہبی جہنگ و خوین ریژی و شکاندنی حورمہتی کہعبہ ئاوا
بہناسانی مہککہی رزگار کرد، بہسواری حوشرکہیہوہ سہری نزم کردبوہ
پیشی خویتیہنانت ئہوہندہی سہر نزم کردبوہوہ، خہریک بوو چہناگہی
بدا لہزینی ولاخہکہی. بہو شیوہش سورہتی (الفتح) ی دہخویند پیغمبر
بہچوونہ ناو مہککہ بہم شیوہ شکومہندی و بالآدہستی یہوہ، بہرزگارکردنی
مہککہ: کہ پایتہختی جزیرہی عہرہب و مہلبہندی روحی و سیاسی
عہرہبہکان بوو ہیچ لوت بہرزی و کہشخہیی و فیزیکی نہنواند، بہلکوو

وږای سوپاس و ستایشکردن بۆ خودا ئاموژگاری کردنی جه نځاوه ران که بهیچ جوړی دهست درېژنی نه که نه سهر کهس و مال و سامانی کهس داگیر نه کهن، نه و په پری داد په روهری و مروقه دوستی نواند، هه موو شیعاریکي داد په روهری و یه کسانى نیوان ئاده میزادی راگه یاند، ته وازوع و به ندایه تی خوئی بۆ خودا نیشان دا، ئوسامه ی کوپى زیدی خسته پاشکوی خوئی، که مندالی به ندهیه کی ئازاد کراوی بوو، هیچ کام له مندالی به رهی هاشم و پیاو ماقولانی قوره یشی نه خسته پاشکوی خویه وه که زورو زه بنده بوون ئهم سهرکه وتنه گه ورهیه و رزگار کردنی مه که له به یانی پوژنی هینی بیستی مانگی ره مەزانی سالی هه شته می کوچی دا بوو له و پوژدها پیاویک قسه یه کی به پیغمبر گوت: پیغمبر (درویدی عرای لیسری) زوری پی ناخوش بوو پیستی گرژ بوو فهرمووی توژی له سهره خوبه، من پاشا نیم من کوپى ئافره تیکی قوره یشیم که تیگوشاوی ده خوارد!! له کاتیک دا که سهدی کوپى عوباده به تیپیک له یاریده ده رانه وه به لای ئه بو سه فیان دا تیپه پری، سهد به ئه بو سه فیانی گوت: ئه مپو پوژنی شه ره، ئه مپو حورمه تی که عبه حلال ده بی، ئه مپو خودا قوره یشی زه لیل و ریسوا کرد، جاکه پیغمبر (درویدی عرای لیسری) گه یشته عاستی ئه بو سه فیان سکالای قسه که ی سهدی لای پیغمبر کردو وتی: ئه ی پیغمبر خودا! گویت لی بوو سهد چی گوت؟ پیغمبر (درویدی عرای لیسری) فهرمووی چی گوت؟ ئه بو سه فیان وتی: سهد واو وای گوت: پیغمبر (درویدی عرای لیسری) قسه که ی سهدی پی ناخوش بوو فهرمووی نه خیر ئه مپو پوژنی رحمته و یه کیه تی یه، ئه مپو خودا قوره یشی سهر به زکرد به وه ی ئایینی ئیسلامیان تیدا بلاو بووه، خودا شکومه ندی به که عبه به خشی به وه ی له بت و بتپه رستی خاوینی کرده وه، ئه مجار ناردی سهد هات ئالاکه ی لی ستانده وه و دای به قه یسی کوپى که پیاویکی هیمن و

لہ سہرہ خو بو، سہ عدیش ئالا لی ستانده وە کە ی هیندە بە لاوہ ناخوش نە بوو چونکہ درابوو بە کورە کە ی! ^(۲۰۶) پیغمبەری داناو حکیم ئەم کیشە یە ی زۆر بە ئاسانی حەل کرد وشە ی (ملحمە) ی کرد بە (مرحمە) باوکیکی لی خست و کورە کە ی خستە شوینی. دل و دەروونی برینداری ئەبو سەفیانیشی دەرمان کرد، بە بی ئەو ی دلی سەعدیش برەنجی، بە تایبەتی سەعد رابردو یە کی زیرینی هەبوو لە ئیسلام دا.

پیغمبەر (درودی عسای لیسرین) بە پلانیکێ توکمە و وردبینی یەوہ سوپاکە ی ئاراستە ی ناو شاری مەککە کرد، لە پیشەوہ ئامۆژگارییە کی جوان و پەرمانای کردن، ئەمجار سوپاکە ی کرد بە چوار بە شەوہ زوبەیری کورپی عوامی کرد بە بەرپرسیاری بەشی چەپی سوپاکە، فەرمانی پی کرد کە لە لای چەپەوہ بجیتە ناو مەککەوہ، خالیدی کورپی وەلیدی کرد بە سەرۆکی لای راستی سوپاکە و فەرمانی پی کرد کە لە خواروہ وە لگەرین و بینە ناو شارەوہ، سەعدی کوری عوبادەشی کرد بە لیپرسراوی مەدەنی یەکان و فەرمانی پی کرد لە خۆرئاواوہ بجیتە ناو مەککەوہ، ئەبو عوبەیدەشی کردە سەرۆکی کۆچکەرەکان و خۆیشی لە گەلیان دا بوو، هەموو کەرتەکان بە گوێرە ی پلانە کە ی پیغمبەر (درودی عسای لیسرین) رژانە ناو شارەوہ، هیچ کام لە کەرتەکان توشی شەپو بەرەنگاری نە هاتن، بیجگە لە تیپە کە ی خالیدی کورپی وەلید کە سوکە پیاوہ لپژان و تیگگیرانیکیان لە گەل صەفوانی کورپی ئومەییە و عیکریمە ی کورپی ئەبو جەهل و سوەیلی کورپی عەمر ئەنجام دا، لە قورەیشییەکان نزیکە ی دوانزە کەس بریندار بوون و پاشان شکان و هەلاتن. پیغمبەر لەو پیش فەرمانی دا بوو بە فرماندە موسولمانەکان کە لە کاتی چوونە ناو مەککەوہ شەپ نە کەن مەگەر شەپیان پی بفروشری.

^(۲۰۶) زاد المعاد ج ۱/ ۴۲۳.

❦، خاوينکردنه وهی که عبه له بت و سه نه م:

که پیغمبره ری خودا چووه ناو شاره وه، خه لکه که ی دلتیا کردو دانیشتون هیور بونه وه و ترس و بیمیان نه ما، ته شریفی به ره و که عبه روی ته وافی که عبه ی کرد، قهوسیکی به دهسته وه بوو، ته ماشای کرد سیسه دو شه صت بت به دهوری که عبه وه بوون، ئیتر به و قه و سه که و ته سه رو گزیلاکیان، تیوه ی ده ژهنین و ده یفه رموو: ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ (٨١) سورة الإسراء ﴿ئیتر یه که یه که به ته کان به ره و دم سه رهنگری ده بوون^(٢٠٧) هه روه ها له ناو که عبه دا چهند وینه و په یکه ریکی تری بینین فرمانی کرد بیان شکینن و تیکیان بدهن.

❦، نه مړو پوژی چاکه کاری و نه مه که:

کاتی که پیغمبره ری خودا ته وافی که عبه ی نه نجام دا، بانگی عوسمانی کوپی طه لحه کردو کلیلی که عبه ی ئی ستاندو ده رگای که عبه ی بو کرایه وه و چووه ناوه وه، شایانی باسه پیغمبره ری خودا له وه پیش پوژیک پیش کوچکردنی بو مه دینه داوای له عوسمانی کوپی طه لحه کرد بوو کلیلی که عبه ی بداتی، به لام عوسمان به قسه ی ره ق وه لامی دابوه وه قسه ی ناشیرینی پی گوتبوو، پیغمبره (درووی عرای لسه رین) دانی به خو یا گرتبوو. دواپی پیغمبره (درووی عرای لسه رین) فه رموی: ئه ی عوتمان! له وانه یه پوژیک بی ئه م کلیلانه به ده ست منه وه ببینی به ئاره زوی خو م بیده م به کی ده یده م، عوسمان وتی: ئه گهر پوژیکی واییته پیشه وه مانای وایه قوره یش زه لیل و ریسوا

^(٢٠٧) زاد المعاد ج ١/ ٤٢٤ هه روا ئه م چیرۆکه له سه حیجی بوخاری دا (باب ابن رکز النبی صلی الله علیه وسلم) الرايه يوم الفتح.

دەبن، پیغمبەر فەرمووبوی نەخێر وانیە بەلکوو ئەو پۆژە قورەیش شکۆمەند دەبن و عیززەت بە دەست دەهێنن، ئیتر قسەکهی پیغمبەر کاری لەدل و دەروونی عوتمان کردبوو، وای زانیبوو پۆژیک دێ ئەو وادەیه دیتەجێ.

چاکە پیغمبەر (درووی عەری لەسەری) لەکەعبەو چوو دەر عەلی کوپی ئەبو طالب بەپیری یەو چوو، کلیلهکانی کەعبەش بە دەست پیغمبەرەو بوون عەلی عەززی کرد قوربان لیپرسراویتی حجابە واتە: زیوانی کەعبەو (السقایه) ئاو دابەشکردن بەسەر حاجیان بۆ ئیمە دابنێ، پیغمبەر (درووی عەری لەسەری) فەرمووی: عوتمانی کوپی طەلحە لەکوپیە، بانگیان کردو هاتە خزمەتی، پیغمبەر فەرمووی: ئەی عوتمان! ئەو کلیلهکانت وەر بگرەو، ئەمڕۆ پژی چاکە و فەدارییه، کلیلهکان وەر بگرەو بۆ هەتا هەتایە، کەسیک ستمکار نەبێ ئەم کلیلانەت ئی ناستین.

❦ ئیسلام ئایینی یەکتا پەرستی و یەکیەتییه:

پیغمبەری خودا دەرگای کەعبەیی کردو، قورەیشییەکان بەپێز وەستابوون مزگەوتیان پێ کرد بوو، هەموو چاوەروانی ئەو بوون ئاخۆ ئەم پیغمبەرە مەزنە ئەم فەرماندە دڵسۆزە چ بپاریک دەدا دەربارەیی ئەو قورەیشییانەیی ماوەی بیست ساڵ بوونە کۆسپ و تەگەرە لەبەردەم بلاو بوونەو ئایینی ئیسلام دا، ئەوێ لە دەستیان هات لەئەزیەتدانی پیغمبەر و موسولمانان درێغیان نەکرد، ئیستا وای بەبێ دەسلاتی لەژێر فرمانی پیغمبەر دان و هیچ بەرگرییهکیان بۆ لەخۆ ناکرێ. پیغمبەر (درووی عەری لەسەری) دەستی بەدوو لاشییانەیی دەرگاکی و گرت و قورەیشییەکان لەخوار یەو بوون، فەرمووی: بزائن جگە لەخودای گەر وەر و میهرەبان هیچ خودای

تر نین، وادهی خوئی هینایه دی، یارمه تی بهندهی خوئی دا، هر خوئی نه حزب و کومه لانی هاوپه یمانی تیکشکاندن، ناگادارین، هه موو داب و نه ریتیکی سه رده می نه زانی، هه موو داب و نه ریتیکی و هه لاس و که و تیکی په سه ند کراوی پیشوو دهر باره ی مال و سامان و خوین ریژی و خوین به ستن به تاله و کاری پی ناکری، جگه له زیوانی که عبه و ئاودا به شکردن به سه ر حاجیان دا.

ئه ی جه ماوه ری قوره یش! خودا ده مارگیری سه رده می نه قامی و خو هه لکی شان به نه مال و باوک و باپیره وه ی لی قه ده غه کردون، داب و نه ریتیکی ناپه سنده و ده سته ردار ی بن، ئاده می زاد هه موویان له ئاده م که و توونه وه و ئاده می ش له خاک دروستکراوه. ئه مجار ئه م ئایه ته ی خوینده وه که ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾. (سورة الحجرات ۱۳) ئه ی ئاده می زادینه! ئیمه ئیوه مان له نیرو مییه که باوه ئاده م و دایه حه وایه دروستکرده، پاشان به هوئی زاو و زیوه ئیوه مان زور کردوه کردومانن به به ره باب و تیره و هوژو نه ته وه بو ئه وه ی یه کتر بناسن و هاریکاری یه کتری بکه ن و سه رزه وی ئاوه دان بکه نه وه، له بونه وهر وردبینه وه و بیکه نه نیشانه ی تاک و ته نها خودای بونه وهر بیگومان کی تان ته قواو خودا په رستی زیاتر بی ئه وه تان لای خودا ری زدار تره. دلنیا بن خودا زانایه به هه مووشتیک چی له بونه وهر دایه له ده رزی یه وه تا مه جهره خودا ده زانی چی و بو چی به دی هیناوه، خه بهر داره به هه موو جم و جو لیک له بونه وهر دا.

۴. پیغه مه ری خوشه ویست و ره وانه کراوی ره حمه ت:

پیغه مه ری خودا پاشان رووی کرده جه ماوه ره که و فه رموی: ئه ی جه ماوه ری قوره یش! پیتان وایه من چی له گه ل ئیوه ده که م؟ وتیان:

بہیوای خیرین برایہ کی دلسوزو برازیہ کی دلسوز! فرموی: من بہرامبہری نیوہ ہلویستی یوسف بہرامبہر براکانی و ہردہ گرم و پیتان دہلیم (لا تثریب علیکم الیوم اذہبوا فانتم طلقاء) نہمرو سہرزہ نشت لہ سہرتان نیہ برؤن ہہموتان مہرہ خہسین نہمجار فہرمانی بہ بیلال کرد بجیتہ سہربانی کہ عہو بانگ بدا، سہرانی قورہیش بہ گوئی خویان بانگی ئیسلام ببیستن وشہی (اللہ) و بانگی یہکتا پہرستی بہرزہ بیتہ و ہو مہککہ و کیوو دولہکانی بہودہنگہ بہرژین و لہرہلہریان پی بکہوی.

نہمجار پیغمہری خودا چووہ ناو مائی (ام ہانی) کچی نہبو طالب خوی ششت و بہمہ بہستی سوپاسکردنی پہرہردگار ہشت رکات نویژی فہتھی بہجی ہینا. (۲۰۸)

۴۴، فہرق و جوداوازی لہجی بہجی کردنی خودودی خودا دا نییہ:

لہو سہرو بہندہدا کہ پیغمہر (خوددی مہر لہو) لہ مہککہ بوو ہیشتا نہگہرا بوہوہ ئافرہ تیکی بہنو مہخزومی ناوی فاطمہ بوو، دزی کردبوو، خزمہکانی پہنایان بو ئوسامہی کوپی زہید برد، چونکہ بہخہیالی خویان ہہرئو دہتوانی لہو بارہوہ قسہ لہگہل پیغمبہر بکا، جاکہ ئوسامہ تکای بو ئافرہ تہکہ کرد، پیغمبہر پہنگی گوپا، توپہیی یہکی زور لہسہر روخساری دہرکہوت. فرموی: نہوہ قسہم لہگہل دہکہی دہربارہی (حد) یک لہ خودودی خودا؟! ئوسامہ خیرا وتی: نہی پیغمبہری خودا داوای لیخوشبوونم بو بکہ. لہ قسہکہی خوم پہشیمانم. کہ ئیوارہ داہات

(۲۰۸) رواہ البخاری فی باب منزل النبی صلی اللہ علیہ وسلم یوم الفتح وزاد المعاد ج ۱/ ۲۵۰.

پیغمبر به مہبستی و تاردان هہ لسا یہ سہرپی و سوپاس و ستایشی خودای کرد ئہ مجار فہرموی: بیگومان ئہ وہی بوو بہ ہوی گہندہ لی و لہ ناوچوونی نہ تہ وہکانی پیشوو، ئہ وہ بووہ ہرکاتی پیاویکی بنہ مالہ و بہدہسہ لات دزی بکردایہ گوئیان پی نہدہداو (وہک بہر زہکی بانان بوی دہردہ چوون)، ئہ گہر لاوازو بی دہسہ لاتیک دزی بکردایہ حہدیان لی دہردہ کردو سزایان دہدا، دہسا سویندم بہ وکہسہی گیانی منی بہدہستہ ئہ گہر فاطمہی کچی موحمہد دزی بکا دہستی دہبرم.

ئہ مجار پیغمبر (درودی عراقی لسنوی) فرمانی کرد ئافرہ تہ کیان ہیئاو دہستی بردرا، توبہی لہ تاوانہ کھی کردو جاریکی تر روی نہ کردہ وہ ئہ و تاوانہ پاشان شوی کرد!

۴، لیبوردن لہ ہرہ دوژمنہ خوینخوہکان:

کہ رزگار کردنی مہککہ ئہ نجام درا، پیغمبر جہ ماوہرہ کھی ئارام کردہ وہ، لیبوردنی بوہ موو قورہیشییہکان دہر کرد جگہ (۹) نو کہس کہ لیبوردن نہ یگرتنہ وہ، فرمانی کرد بہ کوشتنیان، تہ نانہت ئہ گہر لہ ژیر پہردہی کہ عہ شد ا و ہگیر بکھون، ئہ و نو کہسہ تاوانہ کیان زور گہ و رہ و ناجوانمیرانہ بوو، ہہ یانبوو لہ ئیسلام پاشگہز ببوہ وہ، ہہ یانبوو بہ غہدر موسولمانی کوشتبوو، ہہ یانبوو ہہ میشہ خہریکی ہہ جوو جنیودان بوو بہ پیغمبر و ہاوہ لانی و داخی دلی خوئی بہ وہ دہرشت کہ تانہ و تہ شہر لہ موسولمانان بداو عہیب و عاریان بو ہہ لبہستی و بہ ناو خہ لکی دا بلاوی بکاتہ وہ، لہ وانہ یہ کیکیان عہ بدوللای کوپی سہعدی کوری ئہ بو سہرح بوو لہ ئیسلام پاشگہز ببوہ وہ، یہ کیکی تریان عہ کرہ مہی کوپی ئہ بوجہل بوو، چاوی بہرایی نہدا حکومہتی ئیسلامی ببینی لہ بہر ئہ وہ و لہ ترسی گیانی

خوی به ره و لاتی یه مهن هه لاتبوو، دواپی خیزانه که ی ئه مانی بۆ وهرگرت و پیغمبر (درودی عسری لیسرین) ئه مانی پیندا، له کاتی که دا کوپی سه رسه ختترین دوژمنی پیغمبر بوو، که گه رایه وه پیغمبر به شانی روت و بی ریدا له خوشیا نا به قلمباز پیشوازی ئی کرد، عه کره مه موسولمان بوو، پیغمبر به موسولمانبوونه که ی زۆر که یفخوش بوو، ئه ویش موسولمانبوونه که ی به راست بوو، زۆر دلسۆزی نواند بۆ ئیسلام و هه لویستی مردانه ی نواند له شه پری پاشگه ز بووه کان و شه په کانی شام دا.

یه کیکی تریان وه حشی بوو به نده ی ئازاد کراوی جوبه یری کوپی موطعیم بوو، بکوژی مامی پیغمبر و شیر ی خوداو پالنه وانی پیغمبر ه مزه ی کوپی عبدالمطلب بوو له وه پیش پیغمبر (درودی عسری لیسرین) خوینی به زایه دابوو، فه رموبووی له هه ر شوینی که چنگ که وت بی سی و دوو بیکوژن. که موسلمان بوو پیغمبر موسولمانبوونه که ی ئی وهرگرت!

یه کیکی تر له وانه (هبار) ی کوپی ئه سوهد بوو، ئه میان چووبوه سه ر پینی زهینه بی کچی پیغمبر له و کاته دا که ویستبووی کوچ بکا بۆ مه دینه، له نا کاو هاتبووه به رده م و لاخه که ی زهینه ب و لاخه که ره وی بووه زهینه ب به سه ر به ردیک دا که وتبوو، مندالی له بار چووبوو، ئه مجار که ئه م که تنه ی کردبوو هه لاتبوو، دواپی موسولمان بوو موسولمانبوونه که شی دلسۆزانه بوو، ئه مانیشی وهرگرت بۆ ساراو بویه کئ له و دوو ئافره ته گۆرانی بیژهی به گۆرانی یه کانیان هه جوی پیغمبر یان ده کرد، ئه وانیش موسولمان بوون!

۴، گفتوگوی نیوان عوتبه و پیغمبر ی خودا:

پیغمبر ی خودا به وجۆره دلسۆزی و دلفراوانی یه وه هه لئس و که وتی له گه ل قوره یشی یه کانداکرد، ئه وانیش هه موو لینی کۆبوونه وه بۆ به یعه ت

پنکردن و ئیمانھینان لەسەر تەپۆلکەى صەفا بۆیان دانیشت و پۆل پۆل دەچوونە خزمەتى لەسەر ئایینی پیرۆزى ئیسلام بەیعتیان پى دەکرد، ئەویش بەلینی لى وەرگرتن کە بەگوێرەى توانا گوێرایەلى فەرمانى خودابن و بەندایەتى بۆ بکەن. چاکە لەبەیعت وەرگرتنى پیاوان بوو وە نۆرەى بەیعتکردنى ئافرەتان هات، ئەوانیش وەجەبە وەجەبە هاتنە خزمەتى، لەناو ئافرەتەکاندا هیندى کچی عوتبە، خیزانى ئەبو سوفیانیان تێدا بوو، نىقابى پۆشیبوو دەمو چاوى دیارنەبوون، خوا خواى بوو پیغمبر (درودى عوای لەسەرى) نەیناسیته وە لەبەر ئەوە کردارە ناشیرینەى کاتى خوێ بەحەمزەى کردبوو لەپاش شەھید بوونی لەغەزای ئو خوددا.

چاکە ئافرەتەکان هاتنە خزمەت پیغمبر (درودى عوای لەسەرى) پى فەرموون: پەیمانم بدەن: کە هاوێل بۆ خودا دانانین و کەس ناکەن بەھاوشانى، هیند هەلى دایە و تى: وەللاھى پەیمانیکمان لى وەر دەگرى لەپیاوێکانت وەر نەگرتوو.

ئەمجار پى فەرموون پەیمانم بدەن کە دزی ناکەن، هیند و تى: وەللاھى سامن لەمالى ئەبوسەفیان ئەوەندەو ئەوەندەم دزیو، چا نازانم ئاخۆ ئەو حەللە یان حەرامە؟ بەدزی حلیبە یان نا؟ ئەبو سەفیان کە لەوکاتەدا ئامادە بوو و تى: ئەوێ تا ئیستا لەمالى من بەدزی هەلت گرتبى گەردنت ئازادبى، پیغمبر (درودى عوای لەسەرى) فەرمووی: ئەتۆ هیندى کچی عوتبەى؟ و تى: بەلى، داواکارم لەهەلوێستى رابوردوم خوشبى، پیغمبر (درودى عوای لەسەرى) فەرمووی خودا لیت خوش بى. ئەمجار پى فەرموون: پەیمانم بدەن کە هەرگیزاو هەرگیز داوینپىسى ناکەن. هیند و تى: ئەیه پۆ چا بۆ ئافرەتى ئازاد و حوێرە زینا دەکا؟! (۲۰۹)

(۲۰۹) السيرة النبوية لابن كثير ج ۳/ ۶۰۳.

ئەمجار پئی فەرموون پەیمانم بدەنئ: کەبەهیچ جوړئ مندالی خوتان ناکوژن، هیند وتی: ئیمە بەزاروکی پەرودەردەمان کردن و پیمان گەیاندن، کە گەرە بوون تو کوشستن. توو ئەوان چاک دەزانن ئیمە چەند بەکوێرە وەری و دەردی سەری مندالی خۆمان پیگەیانندن!! عومەری کوپی خەتتاب زور بەقسەکە ی هیند پیگەنی.

پاشان پئی فەرموون: پەیمانم بدەنئ کە لەخت و خۆپای بوختان بو کەس هەلنا بەستن، هیند وتی: وەللاهی وەللاهی بوختانکردن کاریکی ناشیرین و دزیو، پاشان فەرمووی پەیمانم بدەنئ: کە بی فەرمانیم ناکەن، هیند وتی: بەلئ لەچاکە کاری دا نەفرمانیت ناکەین.^(۲۱۰)

کە خودای بالادەست بارو دۆخەکە ی وا لئ کرد مەککە کەوتە ژێر دەسەلاتی پیغمبەرەو و بەتەواوی لەبت و بێپەرستی رزگاری بوو، یاریدەدەران لەناو خۆیاندا کەوتنە مقومقوو وتیان: ئەو پیغمبەر، خودا بەولات و زێد و نیشتمانی خۆی شادی کردەو، مەککە زێد و نیشتمانی خۆیەتی و رەنگە لەمەدوا هەر لیڤەدا نیشتهجئ ببئ و نەیتەو مەدینە. پیغمبەر (درووی عسرای لیسری) پرسیاری لەیاریدە دەران کرد دەربارە ی ئەو وت و وێژە ی ناوخوايان، کەسی تریش بەمە ی نەزانی بوو یاریدە دەران تەریق بوونەو و شەرمەزاری گرتنی، دوایی دانیان پیا ناو وتیان: بەلئ لەناو خۆمان دا ئەم بۆچونەمان تاو توئ کردو و هاتوینە سەر ئەو رایە کە لەمەدوا تەشریفت لەمەککە دا دەمیڤیتەو. پیغمبەر (درووی عسرای لیسری) فەرمووی: (معاذ الله! المحيا محياکم و الممات مماتکم) پەنا دەگرم بەخودا ژیان ئەو ژیا نەیه لەگەل ئیو بئ مردنیشم لەناو ئیو دا دەبئ.

^(۲۱۰) السيرة النبوية لابن كثير ج ۲/ ۶۰۲-۶۰۳ به زياديەکی کەمەو کە لەغەیری ئیبنو کەثیر هینراو.

۱۰، چۆن دوژمن بوو به دوستو خوو خراب به ته قواکار:

فهضاله ی کوری عومهر ویستی دهست له پیغمبر بوو شینئ و شهیدی بکا. لهوکاته دا پیغمبر (درووی عروای لسمین) ته وافی که عبه ی دهکرد، جا که فهضاله لیئ نزیک بووه وه، فهرمووی ئه ی فهضاله! وتی: به لیئ ئه ی پیغمبر ی خودا، فهرمووی ئه وه چیت له دل دا بوو؟ وتی: هیچ له دل دانه بوو به لکوو خه ریکی ذیکری خودا بووم، پیغمبر (درووی عروای لسمین) پیکه نی، فهرمووی: (استغفر الله) داوای لی خوشبون له خودا بکه ئه مجار دهستی موباره کی خسته سه ر سنگی دلی ئارامی گرت، فهضاله ده لی: وه لاهی هیشتا پیغمبر دهستی له سه ر سینگم هه لئه گرتبوو وام لی هات هیچ که سم هینده ی ئه و خوش نه ده ویست. جا فهضاله ده لی گه رامه وه بو ماله وه، به لای ئافره تی کدا تیپه ریم له وه پیش گفت و گو ی دلداریم له گه ل ده کرد. وتی ده ی باده ست بکه ین به قسه و پیکه نی نی خو مان و غم به باده ین، منیش وتم خوداو ئیسلام به وه ناپازین و ئیتر من شتی وانا که م.

۱۱، لابردنی دیارده ی سه رده می نه زانی شیعاری

بتپه رستی:

پیغمبر ی خودا فره مان ی کرد به هاوه لانی هه رچی دیارده و نیشانه ی بتپه رستی هه یه لایبه رن، دهسته و تاقمی ناردن بو ئه و بتانه ی له ده ورو پشتی که عبه دانرابوون وه کوو بتی (اللات، العزی، مناة الثالثة) هه موویان شکاندن، بانگده ر به ناو مه که ده جاپی دا، هه رکه سی بپوای به تاک و ته نهایی خوداو روژی دوایی هه یه، له ناو مالی خو ی دا بتیک نه هیلیته وه هه موویان بشکینن، ئه مجار چه ند که سیکی له هاوه لانی خو ی نارد بو ناو تیره و هۆزه کانی ده ورو به ر بته کانیان شکاندن.

جابر ریوایت دہکا دہلئ: لہ سہردہمی نہ فامی دا خانویک ہہ بوو پییان دہگوت: (ذو الخلصة) و (الكعبة اليمانية) (الكعبة الشامية) پیغمبر فہرموی: ئہرئ خہم و خہفہتی (ذو الخلصة) م لہ کؤل ناکہ یہوہ!؟ جابر دہلئ: ئیتر سہدو پہنجا جہنگاوہرم لہ گہل خؤم برد ہہموویان ئہسپ سواربوون، بتہکانیانمان شکاندن، گہراینہوہ ہاتمہ خزمہت پیغمبر و ہہوالئ سہرکہوتنہکانمان پیئ راگہیانند ئہویش دوعای بو ئیمہ و ئہحمہسہکان کرد. (۲۱۱)

ئہمجار پیغمبرہری خودا لہمہککہ داو تاریکی بو خہلککہ داو ئہوہی راگہیانند کہ ئاخى مہککہ خاکیکی پیروزہ و تاروژئ قیامت پیروزییہکہی بہردہوامہ، بو ہیچ کہسیکی ئیماندار رہوانیہ خوینی تیدا بریژئ یان دہرختی بپئ، فہرموی: خوینپرشتن و دارپرین لہمہککہ بو کہس لہپیش منداو لہدوامنیش حہلال نہبووہو نابئ، ئہمجار گہرایہوہی بو مہدینہ.

ہہئبہتہ رزگار کردنی مہککہ کاریگہریہکی قول و بہتہوژمی ہہبوو لہدل و دہروونی عہرہبہکاندا، دوا بہدوای رزگار کردنی مہککہ خودا ہیدایہتی زوریانی دا بو ئیمان ہیئان، وہجبہ وہجبہ و پؤل پؤل دہہاتنہ ژیر ئالای ئیسلامہوہ موسولمان دہبوون، ژمارہیہکی زور لہہوژہ عہرہبہکان لہگہل قورہیشدا عہدو پہیمانیان ہہبوو بہگویرہی ئہو پہیمانانہ ریگیان نہبوو ئیمان بہیئن، چونکہ پابہند بوون بہپہیمانہوہ لای عہرہبہکان زور گرنگی پیئ دہدرا، ہہندی تیرہو ہوژئ عہرہب لہقوریشییہکان دہترسان یان ریزیان ئی دہگرتن و ئہوانیان لہخؤ نہدہرہنجانند، جا کہ بینیان قورہیشییہکان بوخویان چونہ ناو ئایینی ئیسلامہوہ باوہشیان بو

(۲۱۱) (الأحمس) پیای جہنگاوہرو ئازاو نہبہرد و خوڤاگر. یان توند رہو لہبارہی نایینہوہ.

کرد و تہوہ، ۛو لہ مپہرہ لہ بہر دہم خہ لکی تردا لاجو، ھۆزہ کانی عہرہ ب
پییان وابو ھہرکہ سئی ستہ مکارو خراپہ کاربی نا توانی مہککہ کوئترؤل
بکا، ھہرکہ سئی بہ مہ بہستی زیانگہ یاندن بہکہ عبہو مہککہ ھیرش بکاتہ سہر
ۛو شارہ سہرکہ و توونابی، ۛو سہر دہمہ ھیشتا کہ سانیک مابوون، روداوی
فیلیان دیبوو یان ھاوچہ رخی بوون، بہ چاوی خویان دیبویان ۛہرہہ چی
بہ سہرہات. دہیانگوت: واز لہ موخہ مہد بینن، چاوہ روان بن ۛہگر بہ سہر
گہل و نہ تہوہ کہی دا زال بوو ۛوہ پیغہ مہر یکی راستگو یہ. جا کہ
پہرہ ردگار مہککہی خستہ ژیر دہ سہ لاتی پیغہ مہرہوہ قورہیش بہ خوشی
و ناخوشی موسولمان بوون، ئیتر عہرہ بہکان لہ ھہموو لایہ کہوہ رویان کردہ
ئیسلام و کوہل کوہل موسولمان بوون و چوونہ ژیر ئالای ئیسلامہوہ،
وہکو قورئان لہو بارہو دہ فہرموی ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ، وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا. سورة النصر (۱-۲)﴾. ۛہی موخہ مہد! ھہرکاتی
بہ سہر دوژمنہ قورہیشیہ کانتدا زال بووی و یارمہتی دانی خودات بو
دہستہ بہر بوو، شاری مہککہت بو رزگار کراو بالادہست بووی. ئادہ میزادی
بہرہ گہز عہرہ ب و ناعہرہ بت بینن پؤل پؤل دہہاتنہ ژیر خیوہتی
ئیسلامہوہو موسلمان بوونی خویان راگہ یاند، ۛوہ تو ۛہی موخہ مہد!
شو کرو سوپاسی خودا بکہ.

ﷺ، فہرماندہ یہ کی گہنجی تازہ پیگہ یشتوو:

پیغہ مہر (درودی عروای لسمین) پیش ۛوہی مہککہ جی بئلی عوتابی کوپی
ئوسہیدی کردہ ۛہ میری حہج، داواوی لی کرد ئامادہ باشی بو ۛوکارو ۛہرکہ
بکا، شایہنی باسہ ۛو کاتہ عوتاب تہ مہنی بیست سائیک دہبوو نہ دہبوو،
ۛہ مہ لہ کاتیک دابوو گہورہ گہورہی ھاوہ لان ئامادہ بوون ۛہ مش ۛوہ

دەگەيەنئى كە مەنصەب و پلەو پایە بەلپھاتوویی و هیزو توانا دەبئى، دوایی
 حەزەرەتى ئەبوبەكریش عوتابى بەئەمیر حەج هیشتەو.

٨، غەزای حونەین لەمانگی شەوالی سالی هەشتەمی كوچی دا:

هەولێكى تری دوژمنانی خودا بۆ كوژاندنەوێ نوری خودا بە فوی
 دەم. ئەو بوو لەدوای رزگارکردنی مەككە، خەلكەكە پۆل پۆل موسولمان
 دەبون و دەهاتنە ژێر ئالای ئیسلامەو، ئیتر عەرەبە بپەرستەكان دواتیری
 ژەهراوی خۆیان ئاراستەى ئیسلام و موسولمانان كرد، هەولێكى پوچی
 سەرئەكەوتووین دا بۆ دژایەتیکردنی پیغەمبەرى ئیسلام و راگرتنی بلاو
 بوونەوێ ئایین لەناو جزیرەتولعەرەب دا، ئەوکاتە هەوازین هیژیکی
 گەورەى عەرەب بوون لەدوا قورەیش هیچ هۆزیكى تر دەسەلاتى ئەوانى
 نەبوو، هەموو كاتیكیش لەنیوان ئەوان و قورەیش دا كئی بركى هەبوو، كە
 مەككەش رزگار كرا نەهاتن وەكوو قورەیشییەكان ملەكەچى ئیسلام ببن و
 موسولمان ببن، بەخەيالى پوچی خۆیان ویستیان ئەو سەرورەییە بۆخۆیان
 تۆمار بكەن، موسولمانەكان لەناو بەرن و ئایینی ئیسلام ریشە كیش بكەن،
 خەلكى پەنجەیان بۆ رادیرن و بلین: هۆزى هەوازین لەقورەیشییەكان
 بەدەسەلات ترو ئازاترن ئەوێ بە قورەیشییەكان نەكرا ئەوان كریان.
 لەسەر ئەم خەيالە پوچەى خۆیان مالیكى كوپى عەوف (النضري) سەرۆك
 خێلى هەوازین بانگەوازی شەپرى كرد دژی موسولمانەكان، وپراى هۆزى
 هەوازین، هۆزى ئەقیف هەمووی. هۆزى (نضر) و (جشم) هەموویان تیرەى
 سەعدى كوپى بەكر، هەموو ئەم هۆزانە بەپیر بانگەوازییەكەى مالیكى
 كوپى عەوفەوێ چون و كۆبونەوێ لەهۆزى هەوازین تیرەى (كەعب و كیلاب)

هاوبه شيان نه کرد، ئەوانی تر هه موویان کۆبوونهوه و بهر هه موسولمانه کان له شکرکی شيان کرد، له گهڵ خوشیان دا ژن و مال و منداڵ و ئازهلێ خۆیانیا هه موو هی نابوو، به مه بهستی ئەوهی جهنگاوه رهکانیا شەپری باش بکه و بهرگری له مال و ناموسی خۆیان بکه و به هیچ شیوهیه که خه یالی ئەوه نه که نه لیبێ و دهست بهرداری مال و ناموسیان بن.

(دریدی کوری (الصمة) حازری ئەو شەپه بووه، ئەوکاته ئەو پیریکی ته مه ن سه دو بیست ساله بوو کویر بوو بوو، پیاویکی خاوه ن ئەزمون بوو، روداوه کانی رۆژگار له بۆته یان دابوو، هاوبه شی کردنه که ی هه ره نه وه بوو رای ئی وهر ده گرا و به س ئەگینا هیچی تری پی نه ده کرا.

مالیکی کوری عه وف که فه رمانده یی گشتی سوپاکه ی پی درابوو له سه ر بپاری ئەویش ئەو هه موو ژن و ژال و مال و سامان و ئازهلێان له گهڵ خۆیان هی نابوو، هه موویان رژانده ده شتی ئەوطاسه وه (شوینی که له ناوچه ی هوازن) ئیتر له و شیوو پی ده شته دا دهنگی گریانی ژن و منداڵ و باره باری حوشترو مه پو بز و زه پینی گویدریژو... هتد. دهنگی ده دایه وه، (دریدی کوری (الصمة) راو بو چونه که ی مالیکی کوری نه ضری به لاوه هه له بوو، تی که گران و نیوانیا تیکچوو، به لام خه لکه که پشتگیری رای مالیکیان کردو گوئیان به رای (دریدی خاوه ن ئەزمون و دنیا دیده نه دا. ئەمجار مالیک (فه رمانده ی گشتی سوپا) فه رمانی دا به له شکره که ی بپۆن ته نگه به رای شیوی حونه ی بگرن و خۆیان دابه زینن، دهنگ نه که نه تا سوپای موسولمانه کان ده که ونه ناویانه وه و ئەمجار لییان بده ن و ده ستیا ن لی نه پارین، به لکوو بتوانین به ئاسانی له ناویان به رین. له ولا شه وه پیغه مبه ری خودا که هه والی ئەم له شه کر که شییه ی هۆزی هه وازین و ته قیفی بیست له شکرکی پیکه و ناو له مه دینه وه که و ته پری به ره و دوژمن ژماره ی

له شکری موسولمانه کان دوانزه هزار کهس بوو دوو هه زاریان لهو مه کهکیانه بوون که تازه موسولمان بوون و هه ندیکیان هه رثیمانان نه هی نابوو دهه زاریشیان له هاوه لانی تری بوون که هاتبوون مه کهکیان گرتبوو، تا ئه و کاته بۆهیچ غه زایه که ژماره ی جهنگاوه رانی موسولمان نه گه یشتبووه ئه و ئه ندازه یه، ته نانه ت هه ندی له موسولمانه کان وتیان ئه مپۆ ئیمه به هوی که می ژماره مانه وه توشی شکستی نابین، به زوری له شکره کیان بادی هه و بوو بوون.

پیغمبر (درودی برای لیسری) ژماره یه کی زوری چه کی هه مه جووری له صه فوانی کوپی ئومه ییه وه رگرت، هه رچه ند صه فوان موشریک بوو، ئیتیر به ره و پوی دوژمن سوپای ئاژوت. له ته که پیغمبردا هه ندی تازه موسولمانبووی بپروا له رزۆک هه بوون، هه ندی هۆزی عه رب دره ختیکی سه وزی گه وره یان هه بوو پییان ده گوت (ذات انواط) سالانه له ده وری کۆده بوونه وه، چه که کانیان پیدا هه لده واسی ئاژه لیان له لاسه ر ده بپری و چه ند ساتیک له لای دره خته که ده مانه وه، له کاتی که دا ئه و تازه موسولمانبوانه له خزمه ت پیغمبردا ده پویشتن چاویان به دره ختیکی له وجۆره که وت ئیتیر بیره وه ری سه رده می نه فامییان هاته وه یادو ئه و چه ژن و رابواردنه یان هاته وه به رچاو و ده میان ئاوی تی زییاو له ناخه وه چه زیان لی کرد بچه وه ئه و رۆژگاره، وتیان: ئه ی پیغمبره ی خودا دره ختی (ذات انواط) مان بۆ دیاری بکه وه کوو چۆن ئه وان دره ختی (ذات انواط) یان هه یه!! پیغمبر (درودی برای لیسری) فه رمووی: (الله اکبر) سویندم به وکه سه ی گیانی موچه ممه دی به ده سته، ئیوه ش هه مان قسه ی نه ته وه که ی موساتان کرد: که پییان گوت: ﴿وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ. سورة الأعراف (۱۳۸)﴾ ئه ی موسا: (بت) مان بۆ دابنی

بیپهرستین وهکوو چۆن ئهونهتهوه بتيان ههيهو دهپهرستن! موسا وتی:
بهراستی ئیوه نهتهوهيهکی نهقامن..

وهللاهی ئیوه پهپرهوی ریبازی نهتهوهکانی پیش خوتان دهکهن و بست
به بست شوینیان دهکهون و چاویان ئی دهکهن! موسولمانهکان دهیهمی
شهشهلانی سالی ههشتهمی کوچی لهتاریکه شهوی پیش گزنگی بهرهبهیان
دا روویان لهدۆلی حونهین کرد سهرهو ژیر بوونهوه، بئ ئاگابوون لهوهی که
هۆزی ههوازین پیش ئهوانن خویان گهیاوندۆته دۆلهکهو خویان دانوساندوهو
له کهمین دان، لهههموو پهناو پاسارو لادۆل و بن کهندهکان دا سهنگهریان
گرتوه، ههرئهوهندهیان خوش بوو گهیشته ناو دۆلهکهو پییدا بلاو
بوونهوه کاتیکیان بهخۆزانی کهوتنه بهر ریژنهی تیرو کهوان و لهههموو
لایهکهوه بهشمشیر پهلامار دران، یهکانگیر ههلمهتیاں کرایه سهر و
گهمارۆدران.

موسولمانهکان بهم پهلاماره لهنکاوه ههلسلهمینوه بهسهریهک دا
شکانهوهو شلهژان و کهس ئاوری لهکهس نهدهدایهوه، کات و ساتیکی زۆر
ناسک و چارهنووس ساز هاتهکایهوه، نزیک بوو سوپای موسولمانهکان و
بشکین ههلهسنهوه بارو دۆخیکی وایان بهسهرداها تدهشوبهیا هه
حالهتهی لهغهزای ئوحوودا توشیاں هات، کاتیک دهنگی ئهوه بلاو بۆوه که
پیغهمبر کوژراوهو لهموسولمانهکانیش دابرابوو.

ه، پيخوشبوونی دۆژمنان و روخانی بڕوا لهرزۆکهکان:

کاتیک ئهو تازه موسولمانبووه مهکهکهيانهی که هیشتا بهتهواوی ئيمان
لهدلياندا نهچهسپابوو، ئهو تيشکانهه موسولمانهکانيان بينی، ههنديکیان
کهوتنه تهعليق لیدان و دهربرینی رق و کینی شاراهیان. ههنديکیان وتیان:

تازە تاسەر دەريا خۇئاگرىنەو، ھەندىكى تريان وتيان: ئەو سىخرو جادو بازىيەكەى موحەممەد پوچ بوو.

ۛ، سه ركه و تن و ئارمگرتن:

موسولمانه‌کان تالایوی تیشکانیان چه‌ست، په‌روه‌ردگار زلله‌ی میهره‌بانی ئاراسته‌کردن و ئه‌ده‌بی ئه‌وانه‌ی دادا: که به‌زۆریی خویان نازین و وتیان ئه‌مپۆ به‌هوی که‌می ژماره‌ مانه‌وه‌ تیناشکین. دوا‌ی سه‌رکه‌وتن و رزگار کردنی مه‌که‌که‌ ئه‌و تیشکانه‌یان توش هات و له‌بۆته‌ی دان بو‌ ئه‌وه‌ی بپروایان به‌خودا به‌هیزبیی و به‌سه‌رکه‌وتن له‌خویان بایی نه‌بن و به‌تیشکانیش ناهومید نه‌بن، جاریکی تر هه‌لیسانده‌وه‌و به‌سه‌ر دوژمندا زالی کردنه‌وه‌، ئارامی خسته‌ دلی پیغه‌مبه‌ر و موسولمانانه‌وه‌ له‌کاتی ئه‌و ترس و بیمه‌دا، پیغه‌مبه‌ری خودا وه‌کوو کیو خۆراگرو چه‌سپاو له‌شوینی خوی وه‌ستا بوو، به‌سواری ئیستره‌ بۆزه‌که‌ی هیچ ترس و خۆفیک‌ی پیوه‌ دیارنه‌بوو، کۆمه‌لیک له‌هاوه‌لانی (کوچکه‌رو یاریده‌ده‌ر) به‌ده‌وره‌وه‌ مابوه‌وه‌، چه‌ند که‌سیکیش له‌خانه‌واده‌ی خوی و هه‌روه‌ها عه‌باسی کوپی (عبدالمطلب) له‌ای مابوونه‌وه‌، عه‌باس ریشمه‌ی ئه‌سپه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری گرتبوو، پیغه‌مبه‌ر (درووی عوای لسه‌رین) ده‌یفه‌رموو: من پیغه‌مبه‌رم و درۆنیه‌ من نه‌وه‌ی (عبدالمطلب)م، کاتیکیش چه‌ند پۆله‌ شه‌رکه‌ریکی موشریکه‌کان شالایان بو‌هینا چنگیک‌ی خۆل هه‌لگرت و پڕژاندی به‌ده‌م و چاویان دا له‌دوره‌وه‌ چاویانی پڕکرد له‌خۆل و له‌کاری خست و که‌وتنه‌ ئه‌وه‌ی چاوی خویان پاک بکه‌نه‌وه‌، جا که پیغه‌مبه‌ر بینی موشریکه‌کان خه‌ریکی ئه‌وه‌ن چاوی خویان ناسایی بکه‌نه‌وه‌ وتی: ئه‌ی عه‌باس! به‌ده‌نگی به‌رز هاوار بکه‌و بلی: ئه‌ی جه‌ماوه‌ری په‌یمانی ژێر دره‌ختی (سومره‌)! هه‌موو وتیان به‌لێ به‌لێ حازرین، عه‌باس

دهنگی بهرزبوو، موسولمانهکان بهرهو دهنګهکهی دههاتن هه یانبوو له په له
په لیان له حوشره کهی داده بهزی و شمشیرو تیرو کهوان و تیردانه کهی
هه لده گرت و دههات تا دهگه یشته لای پیغمبر (فرودی عرای لسمین) به وجوره
کومه لیکی باش له هاهو لآن له دهووری گرد بونه وه، نه مجار به فهرمانی
پیغمبر به رهو پوی دوژمن بوونه وه، شهپ دامه زراو پیغمبر (فرودی عرای لسمین)
بو خوی سه روکاری شهپ کهی ده کرد، سهیری کرد وا شهپ شمشیره و
هه ردولا تیک هالاون، فهرمووی: نیستا شهپ گهرم بوو، نه مجار پیغمبر
(فرودی عرای لسمین) هه ندی به رده وردهی هه لگرتن به رهو پوی دوژمن هاویشتنی،
عه بیاس دهلی: نیتر من دهمدی دوژمن له تیشکان و هه لاتن دا بوو، له هیچ
شوینیک خویان پی نه ده گیرایه وه، وره روخاوو نه ژنؤ شکاوو هیز
تیدانه ماو!

شهپ به رده وام بوو، هیچ شتیک نه بوو سه رکه وتن بو دوژمن دهسته بهر
بکا، تیشکان به دوا تیشکان داده هات، هه تا وای لی هات دیلی دوژمن له لای
پیغمبر له بهر زوریان پاله په ستویان بوو، خودا فریشتهی ناردنه خوار بو
بو یارمه تیدانی موسولمانهکان، دولی حونهین پرپوو له فریشته شکانی
هوژی ههوازین ته واو بوو، قورئانی پیروز دهر باره ی روداوه کانی نه غه زایه
ده فهرمووی: ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كُرُوكُكُمْ فَلَمْ
تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتِ الْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ ثُمَّ وُلِّيتُمْ مُذَبِّرِينَ، ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ
سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ
جَزَاءُ الْكَافِرِينَ. سورة التوبة (۲۵-۲۶)﴾ به تیشکانی کافرهکان له غه زای
حونهین دا، شان و شکوی عه ره به موشریکهکان نزم بووه، ناگری
شهپ نه گیزیان کوژایه وه، هیزو توانایان نه ما، چه کی شهپیان کول بوو کوپو

کۆمه‌لیان لاوازو زه‌لیل. خودا هیدایه‌تی دان بو ئیمان هی‌نان و هاتنه‌ ژیر
ئالای ئیسلامه‌وه.

که هۆزی هه‌وازین له حونه‌ین تیشکان و ئه‌و هه‌موو کوژراو و دیله‌یان
دا، ئه‌و هه‌موو ئافره‌ت و مال و سامان و ئاژه‌له‌یان که‌وته ده‌ست
موسولمانه‌کان کۆمه‌لیکیان به‌سه‌روکایه‌تی مالیکی کوپی عه‌وفی
سه‌روکیان، به‌ره‌و طائف هه‌لاتن و په‌نایان بو ئه‌وی بردو ویستیان خۆیانی
تیدا قایم بکه‌ن و خه‌لکی تریان پێوه نووسا، بوونه هی‌زکی گه‌وره، سه‌ره‌تا
له ئه‌وطاس‌دا له‌شکر به‌زییان کرد، پیغه‌مبه‌ر (درودی عرای لسه‌رین) به‌سه‌روکایه‌تی
ئه‌بو عامیری (الأشعري) هی‌زکی بو ناردن، که‌وته جه‌نگ له‌گه‌لیان داو عامیر
شه‌هید کرا، و ئی سه‌ره‌نجام هی‌زی موسولمانه‌کان توانییان هی‌زی کافره‌کان
له شوینی خۆیان هه‌لکه‌ن و به‌ره‌و طائف راویان نین.

ئه‌مجار ده‌ست کرا به‌ کوک‌دنه‌وه‌و سه‌رژمیر کردنی دیل و ئافره‌ت و
مندالی ده‌ست به‌سه‌راگیرا و مال و سامانی به‌جی ماو، هه‌موو ده‌ستکه‌وتی
جه‌نگ گرد کرایه‌وه له‌شوینی‌ک که‌پێی ده‌گوتری (الجعرانة) ^(٢١٢) دانرا،
ژماره‌ی ده‌ستکه‌وت له ئافره‌ت و منداله‌کان شه‌ش هه‌زار که‌س بوو بیست و
چوار هه‌زار سه‌ر حوشت و چل هه‌زار سه‌ر مه‌رو بزن و چوار هه‌زار ئوقیه‌ زیو
ده‌ستکه‌وتی جه‌نگی حونه‌ین بوو، تا ئه‌و رۆژه موسولمانه‌کان ده‌ستکه‌وتی
له‌جۆره‌یان به‌ده‌ست نه‌هینابوو، هه‌رچه‌نده موسولمانه‌کان زۆر دل‌یان به‌و
ده‌ستکه‌وتانه خۆش بوو به‌ته‌ما بوون به‌سه‌ریان دا دابه‌ش بکری، وه‌ی
پیغه‌مبه‌ر (درودی عرای لسه‌رین) دابه‌شی نه‌کرد، ده‌یویست ئه‌م تالانییه‌ بیته‌ هۆی

^(٢١٢) جه‌عرا نه شوینی‌که ده‌که‌ویته باکوری خۆره‌لاتی مه‌که‌که به‌لای طائف‌دا ٢٠ کیلو
مه‌تر له‌مه‌که‌که‌وه دووره، ده‌که‌ویته ده‌ره‌وه‌ی حه‌رم پیغه‌مبه‌ر له‌وی بو عه‌مره ئیحرامی
به‌ست.

موسولمانبوونی ئەو ھۆزانە، بۆیە فەرمانی دا سوپای موسولمانان بەرھەو
طائیف بکەوێتە پێ و ئابلقەیی بھەن، چونکە دەستەو تاقمە پەرتەوازەو
ھەلاتوھکانی ھەوازین لەوشارەدا خۆیان ھەشار داو.

لەشەری حونەین دا پیغەمبەر (ﷺ) زۆر ھەختی لەسەر ئەو
کردبووھو و داوای ئی کردبوون کەنابی بەھیج جوړئ مندال و ئافرەت
بکوژن، کوێلەو خەلکی بەزۆر ھینراو بکوژن، بۆیە لەو شەپە
خویناویەدا ئەو ھەموو ئافرەت و مندالە گیانیان پارێزراو بوو، کاتی
ھەوایی ئەوھیان پێدا: کە ئافرەتێک کوژراو زۆری پێ ناخۆش بوو ئەسەفی
بو خوارد.

۱۰. ئەزای طائف مانگی شەشەلانی سالی ھەشتەمی کۆچی:

ھێزە پەراگەندەکانی ھۆزی ئەقیف خۆیان خزانە ناوشاری طائیفەو
دەرگای سەرھکی شاریان لەسەر خۆیان گالدا، کەلین و کون و کەلەبەری
روخاوی قەلاکەیان تەعمیر کردوھ، پێویستی سالیکیان لەگەڵ خۆیان بردە
ژوورەو، پێویستی شەریان ئامادەکرد. پیغەمبەری خودا بەلەشکرێکەو
لەمانگی شەشەلانی سالی ھەشتەمی کۆچی بەمەبەستی چوونە سەریان
رۆیی تاگەیشتە شوینیکی نزیک شاری طائیف، چەندی کە ھەولیان دا
نەیانئوانی بچنە ناو شارەکەو، چونکە دەوران دەوری شار قەلاو شورابوو،
دەرگای سەرھکیان لەسەر خۆیان گالدا بوو، پیاوانی ھۆزی ئەقیف کە
تیرەندازی بەناوبانگ بوون لەمەتەرێزی قەلاو شوراكانەو بەچەرۆ پێ
تیربارانی موسولمانەکانیان دەکردو سەرەتیر وەکوو قاچەقوللە دەکەوتنە
ناویان!

پڻغه مبهري (دروږدي عرواي لسيري) كه وای زانی له شكره كه ی ئه وڼده دوور خسته وه
 كه تيريان نه گاتې، له هه موولا يه كه وه بؤ ماوه ی بیست و حوت شه و گه مارو ی
 خسته سهر شاره كه، شهړيكي نه بهردانه و دليرانه يان له گه لدا كردن، تير
 بارانی يه كتر يان كرد، پڻغه مبهري (دروږدي عرواي لسيري) له م شاره دا بؤ يه كه مجار
 مه نجه نيقي به كار هيڼاو گه مارو ی له سهر توند تر كردن، چهند كه سيك
 له موسولمانه كان به تير شه هيد بوون.

جا كه پڻغه مبهري گه مارو كه ی توند تر كردو شهړو تير بارانكردنی يه كتری
 دريژهي كيښاو دانيشتوانی طائف مليان نه دا، ئه مجار پڻغه مبهري (دروږدي عرواي
 لسيري) فه رماني كرد به برينی روزه كانيان كه سهر چاوه ی بژيؤو گوزهرانيان
 بوون، كه ده ستیان كرد به برينی دره ختی میوه كانيان، دانيشتوانی طائف
 هاواريان لي هه لساو پارانه وه دا وایان له پڻغه مبهري كرد له بهر خاتری خودا و
 صيله ی رحم واز له برينی روزه كانيان بينن، پڻغه مبهري (دروږدي عرواي لسيري)
 فه رموی ئه واله بهر خاتری خودا و صيله ی رحم وازم هيڼا. ئه مجار
 بانگه ريك به ناوی پڻغه مبهري وه بانگی هه لدا وتی: ههركويله يه كه له قه لا بيته
 خواره وه په يوه ندي به ئيمه وه بكا ئه و ئازاده، زياد له پانزه كهس بهم بؤنه وه
 له قه لاهه خويان دزييه وه و په يوه نديان به سوپای موسولمانانه وه كرد،
 له ريواتيک دا هاتووه ده لي ژماره يان (۲۳) كهس بووه يه كي له وانه
 (ئهبوبه كره) بوو، پڻغه مبهري له سهر واده كه ی خوی ئازادی كردن، هه
 پياويكي له وانه خسته لای پياويكي موسولمان بؤنه وه ی بژيؤوی بؤدابين
 بكا، خه لکی طائف به مه زور ته نگه تاو بوون، زوريان له سهر شان
 گران بوو. (۲۱۳)

(۲۱۳) زاد المعاد ج ۱/ ۴۵۷.

پیغمبر ریگهی پی نهدرا شاری طائف ففتح بکا، چهند هوکاریک هاتنه پیش و بوونه کوپ له بهردهم گرتنی دا، بویه پیغمبر (درویدی عرای لسمبرین) فهرمانی به عومری کوپی خهتتاب کرد، که بهناو لهشکرهکهدا بانگ هلبدا بهگهپانهوه و کوتایی هاتنی گهماروی سهر طائف. خهکهکه کهوتنه بوله بولکردن و مقومقوتیان: چون دهبی نیمه بگهپینهوه و شاری طائف مان رزگار نهکردبی؟ پیغمبر (درویدی عرای لسمبرین) فهرمووی: دهباشه بهیانی شهریان لهگهل بکهن و هلهکوتنه سهریان، بهیانی شهر بهریا بوو لهسهر لیواری شورهی قهلاکهو بهدووره تیر کومهلیک موسولمان بریندار بوون و هیچیشیان پی نهکردن، نهجار پیغمبر (درویدی عرای لسمبرین) فهرمووی بهیانی خودا خهزکا دهگهپینهوه، نهجاره موسولمانهکان گهپانهویان پی خوش بوو، ههر بهربهیان خویان حازر کرد دهستیان کرد بهگهپانهوهو پیغمبریش کهبینی واریان گوپی لهبر خویهوه پیکهنینی پییان دههات. (۲۱۴)

۴، زن و مندالی دهست بهسهرایوای غهزای حونهین و دهستکهوتهکانی تری:

پیغمبری خودا که گهماروی لهسهر طائف ههگرت و گهپایهوه، به لهشکرهکهیهوه چووه (الجعرانة) که دهستکهوتی غهزای حونهینی تیدا گرد کرابووهوه، ههرچهنده تازه موسولمانبووهکان و دهشتهکییهکان نهوانهی هیشتا بیرو باوهپی نیسلامهتی لهدل و دهروونیان دا جیگیر نهبوو بوو خهزیان لهوهبوو زوو مال و تالانیهکیان بهسهردا دابهش بکری، وهلی

(۲۱۴) أخرجه مسلم في الجهاد و السير باب غزوة الطائف رقم الحديث ۱۷۷۸ و صحيح البخاري باب غزوة الطائف.

پیغمبەر (درویدی عسری لیسری) دهیویست دواى بخا به مه به سستی ئه وهى خاوه نه كانیان بین به شوینیا و هاتنه که یان ببیته هوى موسولمانبونیان، ته نانهت زیاد له پانزه رۆژ چاوه پوانى هۆزى (هه وازین) ى کرد بین له ژنو مندال و مال و سامانى خویان بپرسنه وه ونه هاتن، ئیتر پیغمبەر (درویدی عسری لیسری) ده سستی کرد به دابه شکردنى تالانى یه که، سه ره تا به شى ئه وانه ى دا که تازه موسولمان بوو بوون، ئه مجا به شى سه رۆکه. قوره یشى یه کانی لى دا، به شیکی باشى دا به ئه بو سه فیانى کوپى حهرب و هه ردوو کوپه که ى یه زیدو معاویه، هه روا هه کیمى کوپى حیزام (النضری کوپى (الحارث) و (العلاء) ى کوپى الحارث که سانی دیکه ش له سه رانى قوره یش.. پیغمبەر (درویدی عسری لیسری) ویستی به شیکی وایان بداتى له سه ر موسولمانه تی دلیان دابه زرى و دلسۆزین بو ئیسلام، ئه مانه پییان ده گوترى: (مؤلفة القلوب) ئه مجار ده سستی کرد به دابه شکردنى تالانى یه که به سه ر خه لکه که داو به شى یاریده ده رانى لى نه دا، هه ندی گهنجی یاریده ده ران که وتنه گله یی و گازنده کردن و ووتیان: بۆچی ده بى به شى سه رانى قوره یش و تازه موسولمانبوه کان بدرى و یاریده ده ران بى به ش بکرى؟

پیغمبەر (درویدی عسری لیسری) فه رمانى کرد یاریده ده ران کۆبینه وه قسه یان له گه ل بکا، له په نایه که وه کۆبوونه وه، پیغمبەر چووه لایان و وتاریکی بو دان، کارى له ناخیان کرد، چاویان فرمیسکی هه لوه راند و خوشه ویستی و دلسۆزى تیدا و روژاندن. فه رموى ئیوه نه بوون گو مپراو سه رلى شیواو بوون خودا به هوى منه وه هیدایه تی دان، هه ژار بوون ده وله مهندى کردن، له ناویه ک دا دوژمنى بابه کوشته ى یه کتر بوون خودا ناشتى خسته نیوانتانه وهو بوونه براو خوشه ویستی یه کترى؟!

هه موو وتیان خوداو پیغمبهری خودا فهضلو منه تیان به سهر ئیمه وه
زۆره. جاکه ئه نصاره کان بئ دهنگ بوون فهی رمووی ئه وه بو وه لام
نا ده نه وه و بهرگری له خوتان ناکه ن؟

وتیان ئه ی پیغمبهری خودا وه لامی چیت بدهینه وه، فهضلو منه ت
بوخواو و پیغمبهری خودایه.. پیغمبهر فه رمووی: وه لامی ئه گهر بتانه وی
وه لام بده نه وه قسه تان ههیه و راستیشتان ده کردو منیش ده مسه لماند،
ده تانتوانی بلین، هاتیته ناومان به درویان خستبویه وه، ئیمه بروامان پی
کردی، سوکایه تیان پی کردبووی ئیمه یارمه تیمان دای، ده ریان کردبووی
ئیمه له خومان گرتی، هه ژارو بئ ده رته تان بووی دلنه وایمان کردی. ئه مجار
وتهیه کی کاریگهری ئاراسته کردن ئاماژه ی ئه وه ی تیدا بوو بوچی جودا
وازی کراوه له نیوان ئه وان و کهسانی دیکه دا، بوچی بهشی وان نه دراوه و
سه رانی قوره یش و تازه موسولمانبوه کان بهشی باشیان دراوه تی،
فه رمووی: ئه ی کۆمه لی ئه نصاره کان ئه وه چیتان له دلی خوتان گرتووه
ده رباره ی من چیتان گوتووه؟ ئه وه به وه دلگران بوون که من به هه ندی پرو
پیتی دونیایی ئه وانم دلخوش کردوه بوئه وه ی ئیمان له دلیان دا بچه سپی،
ئیه وشم به ئایینه که ی خوتان سپاردوه، دلنیم له وه ی که بیرو باوه ری ئیه
دامه زراو و چه سپاوه. ئه مجار وتهیه کی کاریگهرتری ئاراسته کردن خویان
له ئاستیانه گرت و ئیمان و سۆزو خوشه ویستییان بو پیغمبهر و ئایین
فواره ی به ست. ئه وه بوو رووی تیکردن و فه رمووی: ئه ی کۆمه لی یاریده
ده ران! ئه ری ئیه به وه رازی نابن که خه لکی تر دینارو درهم و مه پرو مالآت
ببنه وه بۆماله وه یان که ئه مانه مایه ی خوشی ئه م جیهانه بئ به قایه ن، به لام
ئیه له باتی ئه و په رو و پیتالانه ی ئه وان ده یبه نه وه پیغمبهر ی خودا له گه ل
خوتان ببه نه وه بۆماله وه تان و ئه وله خوتان رازی بکه ن، که رازی بوونی ئه و

مایه‌ی به‌خته‌وه‌ری ه‌ردو دونیایه، سویندم به‌وکه‌سه‌ی گیانی موچه‌مه‌دی به‌ده‌سته ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل خوتانی ده‌به‌نه‌وه زۆر زۆر باشته له‌وه‌ی ئه‌وان له‌گه‌ل خویانی ده‌به‌نه‌وه، ئه‌گه‌ر کوچکردن نه‌بوایه من خۆم یه‌کیک ده‌بوم له‌ئیه‌وه‌ی ئه‌نصار، باش بزانی ئه‌گه‌ر خه‌لکی تر هه‌موویان له‌شاریگه‌کانه‌وه بپۆن و ئیه‌وه‌ی ئه‌نصار له‌باریکه‌ ریگه‌که‌یه‌وه بپۆن، من له‌ریگه‌که‌ی ئیه‌وه‌ ده‌پۆم، خودایه‌ رحم به‌ یاریده‌ ده‌ران بکه، رحم به‌کوچه‌کانیان بکه، رحم به‌کوچی کوچه‌کانیان بکه.

ئیت‌ر خه‌لکه‌که‌ ده‌ستیان کرد به‌گریان هه‌تا هه‌موو ریشیان به‌فرمی‌سک ته‌ربوو، به‌یه‌ک ده‌نگ هاواریان کرد به‌لێ رازین به‌وه‌ی پیغمبر به‌شی ئیمه بی...

له‌دوای دابه‌شکردنی تالان شانیدی هه‌وازی هاتنه‌ خزمه‌ت پیغمبر (ه‌رویدی ع‌وای لسه‌ری) موسولمان بوون، ژماره‌یان چواره‌ که‌س بوون. پیغمبر زۆر به‌گه‌رمی پیشوازی لێ کردن، پاشان داوایان لێ کرد که‌ئهو ژن و مندال و مال و سامانه‌ی له‌جه‌نگی حونه‌ین دا ده‌ستی به‌سه‌رداگیراوه به‌پیاوه‌تی بیانده‌نه‌وه، پیغمبر (ه‌رویدی ع‌وای لسه‌ری) فهرمووی ئیه‌وه‌ ده‌زانی من چیم له‌گه‌ل‌دایه، من قسه‌ی راست و بێ پیچ و په‌نام پێ خوشه‌. ئایا ئیه‌وه‌ ده‌تانه‌وی ژن و منداله‌کانتان بدریته‌وه یان مال و سامانه‌که‌تان؟ وتیان: ئیمه‌ هیچ شتی‌ک به‌ناموس ناگۆڕینه‌وه، ژن و منداله‌کانمان بده‌نه‌وه، پیغمبر (ه‌رویدی ع‌وای لسه‌ری) فهرمووی ئه‌وه‌ی به‌شی خۆم و به‌شی به‌ره‌ی (عبدالطلب) له‌ئیستا وه‌ بوختان بێ، بو ئه‌وانی تریش که‌نویژی نیوه‌پۆمان کرد، به‌کۆمه‌ل ئیه‌وه‌ هه‌لسن بلین: ئیمه‌ پیغمبره‌ی خودا ده‌که‌ینه‌ تکاکار که‌ئهو ئافره‌ت و منداله‌ ده‌ست به‌سه‌رگیراوانه‌مان بده‌نه‌وه. جا که‌ پیغمبره‌ی نیه‌پۆی کرد، شانه‌که‌ی هه‌وازی هه‌لسانه‌ سه‌رپێ و وتیان: پیغمبره‌ی خودا ده‌که‌ینه‌

تکا کار بولای موسولمانہ کان و موسولمانانیش بولای پیغمبر کہ ٹافرت و مندالہ کانمان بدہنہ وہ، پیغمبریش ہنسایہ سہرپی و فہرموی: ٹہوی لای خوم و لای بہرہ بابی (عبدال مطلب) ٹہوا دامنہ وہ، ٹہجارہ روی کردہ موسولمانہ کان و فہرموی: موسولمانینہ! ٹہم برایانہ تان لہہ ٹویستی پیشوویان پہشیمانبونہ وہ و موسولمان بوون، ہاتونہ لاتان داوای ژنو مندالی خویان دہکہ نہ وہ، منیش پیم خوشہ بیاندہ نہ وہ، جا ہرکس حہ زدہ کا بابیاندتہ وہ، ٹہوی ناشیہ وی بہ خوپایی بیانداتہ وہ با بہ قہرز بیاندہ نہ من، لہمہ و دوا من لہیہ کم دہسکہ و تا ٹولہ یان بؤدہ کہمہ وہ، ہہرخیرا کؤچکہ رکان و یاریدہ دہران وتیان: ٹہوی بہشی ٹیمیہ ٹہوا دامنہ وہ بہ پیغمبر (درویدی عروای لہسری) خوی سہریشک بی چونیان دہداتہ وہ بابیانداتہ وہ، ٹہجار خہلکہ کہ ہرکسہ لہعاست خویہ وہ راست بؤہ و وتیان: ٹیمہش پیمان خوشہ، پیغمبر فہرموی من بہوشیوہ نازانم کی رازی یہ و کی ناپازی یہ، باہہر کؤمہ لہ نوینہریک دیاری بکا و بی تیم بگیہ نہی، ہہرکؤمہ لہ و نوینہری خوی دیاری کرد و ناردیانہ خزمہت پیغمبر و ہہموویان رازی بوون بہ گیرانہ وہی ژنو مندالہ دہست بہسہرا گیرا و ہکان بولای ہہوا زینیہ کان.

بیجگہ لہسی کس، ٹہقرہعی کوری حابیس و عویہینہی کوری جہعین و عباسی کوری مہرداس. ٹہمانہ رازی نہبوون بہشی خویان بدہنہ وہ، وہی کؤمہ لی بہنوسہ لیم (خزمہکانی عہباس) گوئیان نہدایہ عہباس و بہشی خویان پی دانہ وہ، ٹہوانی تریش پیغمبر بہقہرز لی و ہرگرتنہ وہ و ہہموویانی بؤگیرانہ وہ و کس سہرپیچی نہکرد، بؤہریہ کی لہو مال و مندالانہ پیغمبر (درویدی عروای لہسری) سہرو کراسی کہتانی دہستکردی قیبطی لہبہرکردن. وہی پیغمبر (درویدی عروای لہسری) ژنو مندالی مالیکی کوری

عهوفی گل دایهوه، ئەوانیش وتیان: چۆن دەبێ ئیمە ژن و مندالی ئەو
 حەمکە خەلکە ببەینەوه ژن و مندالی سەرۆکەکانمان نەبەینەوه؟! پیغەمبەر
 (دروودی عسری لەسەری) فەرمووی: خێرو خوشیم بۆیان دەوێ، ئەمجار سپاردنی
 بەدایکی عەبدوللای کۆری ئومەییە کەپوریان بوو، هەوالی مالیکی کۆری
 عەوفی لی پرسی، لەو لām دا وتیان لەورۆژەوه رایکردووە بۆناو ئەقیفی یەکان
 لە طائف و لەوێ ماوەتەوه. فەرمووی: پێی بلین: ئەگەر بێو موسولمان
 ببێ سەد حوشتی پێ دەبەخشم. مالیک کەئەم هەوالە بیست بەنهیانی
 قەلای طائفی جێهێشت و هاتە خزمەت پیغەمبەر و موسولمان بوو؟
 پیغەمبەریش (دروودی عسری لەسەری) لەسەر بەلێنەکە ی خۆی سەد حوشتەکە ی پێ
 بەخشی و ژن و مندالەکانیشی دایهوه و کردی بەسەرۆکی موسولمانەکانی
 هەوازین.

یەکیک لەو ئافەرەتە دەست بەسەرگیراوانە ی غەزای حونەین (الشیماء) ی
 کچی حەلیمە ی سەعدییە بوو، کە خوشکی شیر ی پیغەمبەر بوو، کە
 هیئابوویان بۆلای پیغەمبەر هاو لانی کەمیک بەتوندو تیژی لەگەلیا
 جولا بوونەوه، نەیانزانیبوو کە ئەم ئافەرەتە کییە، ئەویش بەلەخۆرادیوی
 یهوه وتبوی وەللاهی باش بزانی من خوشکی شیر ی پیغەمبەرە کەتەم،
 ئەوانیش بریایان پێ نەکردبوو تاهینابوویانە خزمەت پیغەمبەر، کەهاتە
 خزمەتی وتی: ئە ی پیغەمبەری خودا من خوشکی شیر ی تۆم، پیغەمبەر
 دەفەرموێ بەچ بەلگە و نیشانە یەک؟ دەلی نیشان بەو نیشانە من لەکوێم
 کردبووی گازیکت لەپشتم گرتوو ئیستاش ئیشەکە ی لەلما ماوه، پیغەمبەر
 (دروودی عسری لەسەری) ناسیوه و زانی ئەمە شەیمای کچی حاریسە و خوشکی
 شیرییەتی بانگی کردە لای خۆیهوه و عەباکە ی بۆ راخست لەتەنیش
 خۆیهوه داینا، ئەمجار فەرمووی: بۆ خۆت سەرپشک بە ئەگەر لای من

دهمینیتیه وه به ریزو خوشه ویستنییه وه خزمه تت ده کهم، نه گهر پیّت خوشه ده تنیرمه وه بۆلای که سوکاری خۆت، شهیماء وتی: پیّم خوشه یارمه تیم بدهی و بچمه وه بۆلای که سوکاری خۆم، پیغمبر (درودی عرایی لیسری) فهرمووی: یارمه تیشیت ددهم دهشتنیرمه وه بۆلای که سوکاره کانت، شهیماء ئیمانی هینا، پیغمبر (درودی عرایی لیسری) سئ کویله و که نیزه کی و بپی مهرو بزنی پی به خشین و رهوانه ی کرده وه.

۱۰. عومره کردنی پیغمبر (عمرة الجعرانة):

پیغمبریه خودا له گه ل هاوه لانی به بۆنه ی ئیش و کاره وه سیانزه روژ له جهرانه مانه وه، هه موو تالانی و دهستکه وتی غه زای حونه یینی دابهش کرد، یان گهراندیییه وه.

جهرانه قونا ناخه رییه که له مه کهکه دووره و میقانی دانیشتوانی طائفه، ههر له ویوه ئیحرامی عومره ی به ست و هاته مه کهکه و تهافی که عبه ی کردو پیویستیاتی عومره ی به جئ هینا و مه عازی کوپی جبه لی له مه کهکه دانا فیتری ئیسلامه تییان بکا! له مجار پیغمبر (درودی عرایی لیسری) له مانگی ذیلقه عیده ی سالی هه شته می کوچی دا گه پرایه وه بۆ مه دینه ^(۲۱۵) کاتی موسولمانه کان ولاتی (طائف) یان جئ هیشت و گه رانه وه پیغمبر (درودی عرایی لیسری) فهرمووی: بلین: ده گه پریینه وه به تۆبه کاری و به ندایه تیکردن بۆ پهروه دگارمان و سوپاسگوزاری کردن بۆ زاتی پاک. عهرزی پیغمبریه یان کرد وتیان: دوعا بکه هۆزی ته قیف بدهو دلایان نه رم بی بین بۆلام موسولمان بین. پیغمبر (درودی عرایی لیسری) به رهو مه دینه ده هاته وه پیش ئه وه ی بگاته وه ناوشار عوروه ی کوپی مه سهوودی ته قه فی گه ییشته خزمه تی و ئیمانی

^(۲۱۵) سیرة ابن هشام ج ۲/ ۵۰۰ و الجامع الصحيح کتاب باب غزوة الحديبية.

هینا و گه پرایه وه بونا و قه و مه که ی بانگه وازی کردن بو ئیمان هینان، عوروه له لای هوزو نه ته وه که ی ریزیکی تایبه تی هه بوو، که بانگی کردن بو موسلمان بوون و نه وه ی درکاند که خو ی موسولمان بووه تیره بارانیان کردو شه هید بوو.

هوزی شه قیف له دوا ی کوژرانی عوروه چهند مانگیك مانه وه دوا یی کو بونه وه یه کیان گری دا، دوا ی ئال و گو پکردنی بیرو را هاتنه سه رنه وه: که ناتوانن شهر له گه ل عه ره به موسولمانه کانی دهرو بهریان بکه ن، بویه وایان به باش زانی که به بیعت بکه ن و موسولمان بن، بو ئهم مه به سته شان دیکیان پیکه وه ناو نار دیان بولای پیغه مبه ر (درو دی عوای لسه رین) وه فده که گه یشت و چوونه خزمه ت پیغه مبه ر (درو دی عوای لسه رین) له په نا مزگه وته که ی و خیمه یه کیان بوه لدان، موسولمان بوون و دا وایان له پیغه مبه ر کرد که بوما وه ی سی سال ریگه یان بدا په یکه ری (بت ی) (اللات) بهیلنه وه و نه یرو خینن پیغه مبه ر رازی نه بوو، نه مجار به ئیلحاحه وه دا وایان لی کرد سالیك بیهیلنه وه پیغه مبه ر رازی نه بوو نه مجار وتیان: له م روه مانگیك بومان بهیلنه وه، پیغه مبه ر (درو دی عوای لسه رین) فه رموی به هیچ جوړیك ریگه ی نه وه ناده م و نه بوسه فیانی کوپی حه رب و (المغیره) ی کوپی شو عبه که نه میان له هوزی نه وان بوو، ده نیرم په یکه ری بتی (لات) برو خینن. نه مجار دا وای نه وه یان کرد نویژیان له سه ر لایا، پیغه مبه ر (درو دی عوای لسه رین) فه رموی خیر له ئاینیک دا نییه نویژی تیدا نه بی. جاکه گفت و گو یان له گه ل پیغه مبه ر دا ته و او کرد گه رانه وه بو ولاتی خو یان، پیغه مبه ر (درو دی عوای لسه رین) نه بوسه فیان کوپی حه رب و موغه یه ی کوپی شو عبه ی له گه ل دا ناردن، به گه یشتنیان بو نه وی موغه یه یه کسه ر په یکه ری (بت ی) (اللات) ی تیك رو خاند، ئایینی ئیسلام له و ولاته دا بلا و بوه ته نانه ت هه موو نه هلی طائف تیكرا موسولمان بوون. ^(۳۱۶)

^(۳۱۶) زاد المعاد ج ۱/ ۴۵۸-۴۵۹.

١٠٠٠ موسولمانبوونى كه عبي كورى زوهه ير:

كه پيغه مبهري خودا له طائيف گهرايه وه كه عبي كورى زوهه ير (شاعيري كورى شاعير) هاته خزمهت پيغه مبهري (درودي عروى لسرين). كه عب له وه پيش زوري قسه ي ناشيرين و جوينى به پيغه مبهري دابوو، له سهر ئه مه خوينى حه لال كرابوو، بهم بونه وه دونياى ئى وه تنگ هاتبوو، كوئن نه بوو خوى تيدا وه شارئ، بوجه يري برى زور ناموزگارى كردبوو هه لينا بوو بونه وه ي توبه له تاوانه كانى بكاو بيته لاي پيغه مبهري و ئيعلانى موسولمانبوونى خوى بكا. هه ره شه ي دواروژيكي ره شو ناخوشى ئى كردبوو ئه گهر به گوئى نه كا. ئه و پيش ئه و چامه به ناو بانگه ي دانابوو له په سنى پيغه مبهري كه (قصيدة بانث سعاد) هو هاته مه دينه له كاتى نويژى به يانى دا دانىشت و ده ستي خسته ناو ده ستي يه وه... پيغه مبهري (درودي عروى لسرين) نه يده ناسى، به پيغه مبهري گوت: بنگومان كه عبي كورى زوهه ير به په شيمانى و موسولمانى هاتوته خزمهت و داواى ئه مان و په نا ده كا. ئايا جه نابت توبه و موسولمانبوونه كه ي ئى وهرده گري؟ پياويكى ئه نصارى قه له مبارى بو بردو وتى: ئه ي پيغه مبهري خودا ريم بده با له گهر دنى بدهم! پيغه مبهري (درودي عروى لسرين) فهرمووى: وازى ئى بينه، ئه و توبه ي كردوه و كوفرو بيدينى وه لاناوه، ئه مجار كه عب چامه لاميه كه ي خوى خوينده وه كه له سهره تاوه ده ئى:

متيم اثرها لم يفد مكبول

بانث سعد قلبي اليوم متبول

ئه مجار پيوه ده پروا و ده ئى:

مهند من سيوف الله مسلول

ان الرسول لسيف يستضاء به

پيغه مبهري شيعره كه ي هينده پى خوش بوو بورده كه ي پى به خشى. كه عب هه تا له ژيان دابوو ئه و بورده يه ي زور به لاوه به نرخ بوو، معاويه ده هه زار دينارى زيپرى دايه بيداتى نه يدايه، وتى: هيچ كهس به شياوتر

له خۆم نازانم بۆ له بهرکردنی ئهو بوردهیه. که کهعب مرد معاویه ناردی بۆلای میراتگرهکانی به بیست هزار دینار لای کپین دواى معاویه ئهم بوردهیه دهستاو دهستی کرد تا سه ره نجام کهوته دهست سولتانهکانی عوسمانی.

غەزای تەبۆک^(۲۱۷) لە مانگی رەجەبی سالی نۆیه می کۆچی

۱. کاریگەری دەروونی غەزای تەبۆک و هۆیهکانی:

غەزای تەبۆک به ئەندازەى رزگار کردنی مهککه ترس و بیمی خسته دلى دوژمنانهوه، پهردەى له سه رچاوى ئەوانه لادا که پێیان وابوو ئایینی ئیسلام چرایه که هه لکراوه و پاشان دهکوژیتهوه، یان هه ورێکی هاوینهیه و زۆری پێ ناچێ دهره ویتهوه، هه لبه ته ئهم غەزایه سه ره تاي شه پرکردن بوو له گه ل گه وره ترين هیژو گه وره ترين حکومه ت و ده وله تی ئهو رۆژگار. له و رۆژگاردا له دیدی عه ره به کان دا ئیمپراتۆریه تی رۆم زله یژو حیساب بۆ کراو و به سام و هه یبه ت بوو. ئه بو سوفیان کاتیك گرنگی پێدانی هیرقه لی

^(۲۱۷) شوینیکه له ولاتی عه ره بدا که وتۆته نیوه ریگه ی نیوان مه دینه و دیمه شق به لای باشوری خۆره لاتی ئەبله دا که وتوو. له معجم البلدان دا ده لێ تەبۆک له نیوان حیجرو سه ره تاي ولاتی شام چوار قوناغ له حیجروه دووره! ده گوتری (اصحاب الایکه) ئهو گه له ی شوعیب بۆ سه ریان نیردرا له و ده قهره بوون! شه ش قوناغ له ده ریای قولزومه وه له نیوان دوکیوی مسحی و شروی دایه ئیستا سه ربازخانه یه که و سه ر به شاری مه دینه یه و جه وت سه د کیلۆ مه ترێک له مه دینه وه دووره.

رؤمى بينى كه به نامه كهى پيغه مېرى دا، كه به دوحى كهى كهلى دا بوى ناردبوو، هه ستي كرد هيرقلل حيسا بيكي تايبه تي خوئ كردوه بو پهدابوونى پيغه مېريك له نيوه دوورگهى عه رب دا. ئاله و كاته دا نه بو سوفيان به ريكهوت له وئى ده بئ و ده بېن بولاي هيرقلل، ده لئ كه هيرقلل له خويندنه وهى نامه كه بووه وه، بووه قاوو قيژو هه راو هوريا ئيتير ئيمه كراينه دهره وه، كه چوپينه دهره وه به هاوړيكانى خومم گوت: كوپينه كارى كوپه كهى نه بو كه بشه گه وره بوو، خو نه وه تا شاي روميش لئى دترسى (نه بو كه بشه ميړدى باوكى شيرى پيغه مېره، ميړدى حه ليمه سه عدييه كه دايه نى پيغه مېره بووه.) جا نه بو سوفيان ده لئ: ئيتير هه له وكاته وه من دهمزانى كه كاروبارى پيغه مېره سهرده كه وئى گومانم له وه دا نه بوو تا نه ورژهى خودا كردمى به موسولمان و چوومه سهر ئايينى ئيسلام؟.

عه ربه كان له وه پيش هيج روژئى له روژان بيرىان له وه نه كردبوه وه: كه هيرش بكه نه سهر روم، به لكوو نه وان هه ميشه له وه دترسان رومه كان هيرشيان بو بكه نه له ناو مالى خويان دا بيانچه وسيننه وه، ته نانه زوريان خو له وه به بچوكتر ده زانى كه بير له وه بكه نه وه هيرش بكه نه سهر روم، موسولمانه كانيش له مه دينه هه ركاتئ ته نگانه يه كيان ئى پيدا بوو بئ يان خه ته رو ترسيك بهر بينگى پئ گرتبن يه كسهر زه ينيان بو هيرش و په لامارى غه سانينه كان ده چوو، له هه موو كاتيك دا ترسى نه وانيان له دل دا بوو، دهى غه سانينه كان فه رمانره وايي يه كى سهر به رومه كان بوون. حه زه تي عومهر له باسى حوكمى (الايلاء) دا: كه ناخو وه كو ته لاق وايه يان نا، ده لئ له گه ل كابريره كى نه نصارى دا براده رايه تيم هه بوو، نه گهر من ديارنه بوومايه هه والى روداوه كانى بو ده ينام، نه گهر نه ديارنه بووايه من هه والم بو ده گيرايه وه. نه و كاته ئيمه ترسى هيرشى پاشايه ك له پاشاكانى

رۇمان ھەبوو، رۇژىك ھاۋەلەكەم ھات بۇ مالىمان لەدەرگاي داو خيرا خيرا دەيگوت: دەرگا بکەرەۋە منيش وتم: چيه خو باباي غەسانى ھىرشى نەکردوۋە؟ بۇ ۋا پەشۇكاۋى؟

حکومتى رۇم گەيشتە تۇپەلاكى شکۆمەندى و دەسەلات، سوپا ئازاو جەربەزەكەى بەسەرۇكاىەتى ھىرقەل، سوپاي ساسانى ئىرانى شکاندو چوۋە ناو خاك و ولاتىەۋە داگىرى کرد، زۆر بەخراپى ئەو جەيشە گەۋرەى ساسانى تارومار کرد، بەمە ھىرقەل بوۋە سەرۇكى ولاتىكى زلھىزو بەدەسەلات، بەشيوۋى كەرنەفالىكى شايانەى بى وینە لە (حمص) ھەۋە رۇيشت بۇ ئىلييا، ئەۋە بوۋ سالى ھەۋتەمى كۆچى بەمەبەستى سوپاس و ستايش لەسەر ئەۋ سەرکەۋتەنى بەسەر فارسەکان دا، صەلىبى ستىنراۋەى لەفارسەکان ھەلگرت و رۇيى بۇ شارى ئىلييا، بەھەر شوينىك دا دەپۇيى فەرشیان بۇ دادەخست و بۆن و گولۇۋيان بەسەردا دەباراند، ھىچ ھىزىكى ئەۋ سەردەمە بەخەيالىش بىريان لەۋە نەدەکردەۋە بەگژ سوپاي دونيا گرى ھىرقەل دا بچن. دەى دوسال بەسەر ئەۋسەرکەۋتەنى ھىرقەلدا تىنەپەرى، پيغەمبەر (درودى غراى لەسەرىن) لەمەدینەۋە سوپاي رىكخست و بەرەۋ ولاتى ئەۋ ئىمپراتورىيەتە كەۋتە پى. ئەم غەزايە كاريگەرىيەكى قول و بەرفراۋانى ھەبوۋ لەسەر دلى عەرەبەکان، ئەۋەى گەياند كە پيغەمبەر (درودى غراى لەسەرىن) سل لەھىچ ھىزىك ناكاتەۋە، بەمەش پەرۋەردگار رىخۇشكەرەيەكى باشى رزگارکردنى بۇ ولاتى شام لەسەردەمى خەلىفەى يەكەم و دوۋەمى راشىدىن (ئەبۇبەكر و عومەر) دا بەرجەستە کرد، غەزاي تەبوك لەسەردەمى پيغەمبەر دا پشتگىرى و سەنەد بوۋ بۇ ھىرشەكانى سەردەمى ئەبۇبەكر و عومەر (درودى غراى لىن).

دربارہی ہوکاری ئہم غزایہ گوتراوہ: کہ پیغمبر (درودی عمرای لیسرین) ہوالی پھوہی پی گہی: کہ رومہکان خویان نامادہ دہکن بو پھلاماردانی سنورہ باکوریکانی ولاتی عہرب.

ئیبینو سہعدو ماموستاکہی کہ واقیدی یہ، دہلین: پیغمبرہی خودا ہوالی پی گہی کہ ہیرقل رزقو رۆزی سالیکی سہر لہبہری بو دہست و پیوہندہکانی دابین کردوہ، پیوانی ہۆزی لہخم و جوزام و عامیلہ و غہسان و ہی تریش لہعہربہ مہسیحیہکانی کو کردوتہوہ و ہموویانی بہرہ و سنورہکانی باکوری جزیرہ ئاروتون و پیشہتای ئہو سوپایہ گہیشتوتہ بہلقاء.

جا ئہم ریوایہتہ راست بی یان نا، گومان لہوہدانیہ کہ مہبہستی سہرہکی لہم غزایہ ترساندنی ئہو دہولتہ دراوسئی یہ بو. کہ خہتہری ہہبوو بو سہر مہکزی موسولمانان و بانگہوازی ئیسلامی و ہیژہ تازہ پیگہیشتوہکہی، و مہنکردنی لہوہی تہماع بکاتہ ہیژش ہیٹان بو سہر موسولمانان لہ زیدو نیشتمانی خویان دا، یان پیی وابی موسولمانہکان مال و سامانیکی بی خاوہن و بہرہلان و پارویکی نہرم و نۆلی خوشجون و بہناسانی قوت دہدرین. کہسیک ئہوہ حالی بی، سوپاو ہیژی ئاراستہی ولاتی ئیمپراتوریہتیکی وا زلہیز ناکا، ناچیتہ ناو سنووری و تہحدای ناکا ئہمہیہ ئہو حیکمہتہی قورٹان لہو ئایہتہاندہ کہ دہربارہی غزای تہبوک نازل بوون، نامارہی پی دہکاو دہفہرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾. سورة التوبة (۱۲۳) ئہی ئہوکہسانہی برواتان بہتاک و تہنہایی خوداو بہ پیغمبرہی موحہمہدو بہ ہاتنی رۆزی قیامہتہ، دژی کافرہکان بجہنگن، کامہیان لیٹان نزیکترہو ہاوسئی (دار الاسلام) لہوہو دہست پیبکن تا ہاوسئی و خزمہ نزیکہکانتان نہخہنہ ژیر رکیفی ئیسلامہوہ پھل بو دور مہہاویژن.

بیگومان بهم نه خشه و پلانه خوداییه بۆ جیهادو جهنگان، موسولمانان ههلس و کهوتیان کرد، بۆیه سه رهتا جیهادیان له دژی جوله کهکانی مه دینه ئه نجام دا، جو له کهکانی هۆزی قوره یظه و بهنو نه ضیر و بهنو قه ینوقاعو خه یبهریان ته فرو تونا کرد، ئه مجار په لاماری موشریکهکانی نیوه دوورگهی عهره بی یان دا، پاشان سوپای ئیسلام به رهو شیمالی مه دینه به پری خرا بۆئه وهی جیهاد له گهڵ رۆمه کان بکهن، له هه مان کاتیش دا سوپایان به رهو عیراق و ولاتی فارس ره وانه کرد. ئه وهتا په ره وردگار بی په رده موسولمانه کان هانده دا بۆ به گژاچوونی کوفرو رامالینی له مپه ره کان و ده فره موئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ سورة التوبة/ ۱۲۳.

با له شه پو رووبه رووبوونه وه دا کافره کان، رینگانی بلا بوونه وهی ئیسلام، توندو تیژی و نازایه تی له ئیوه ببینن، نازایه تی و خۆراگری چاو نه ترسی و مه ردایه تی ئیوه یان بۆ ده ربکه وی، بزائن ئیوه چهند سورن له سه ر گه یاندنی روناکی نووری ئیسلام به هه موو جیهان.

باش بزائن خودا له گهڵ ته قوا کارانه، پشتگیری ئه وانه ده کا: که له خودا ترسن و پاریزگاری سنوورهکانی ده کهن. خودا له گه لئانه ئه گه ر ئیوه پابه ندی حوکه مهکانی شه ریه تی ئیسلام بن فره زو سونه تهکانی ئه نجام به دن، خاوه ن سه برو خۆگرو پابه ندی یاساو نیظام بن، خۆتان له یاساشکینی و سنور به زینی و که مه تر خه می له دا بینکردنی پیویستیاتی به ره نگار بوونه وهی دوژمن بپارین.

به ئی ئه و مه به سه تهی که سوپای ئیسلامی به ره و ته بوک بۆ ره وانه کرا ها ته دی، رۆمه کان چاو ترسین کران، ئه وه بوو سوپای رۆم به رامبه ر ئه م له شکر کیشیهی موسولمانه کان هیه چ جم و جۆلیکی سه ربازی و

بہرامبہریان نہنجام نہدا، بہرہو پیش نہہاتن بہلکوو نیمچہ پاشہ کشہیہکیشیان کردو حیسابیکی تایہتیان بوئم ہیژہ تازہ رسکاوہ کرد کہلہوہ پیش نہیانکرد بوو.

حیکمہتیکی تری ئەم غەزایەو لەشکرکیشیە ئازایانە یان بلّین: ئەو موغامەرە ترسناکەى موسولمانەکان ئەنجامیان دا، چاو ترسینی ھۆزە عەرەبەکانی ناو جەزیرە بوو، بو ئەوہ بوو ترس بخاتە دلی ئەو ھۆزە عەرەبانەى ناو جەزیرە کہ تائەو دەمە موسولمان نہبوو بوون، ھەروا ئەو خیلە عەرەبانەى بوو بوو نہ مەسیحی و ملکہچی ئیمپراتوریہتى رۆمانی بون و خویان بہرەعیای ئەو دہزانی. لەھەمان کات دا بوئەوہ بوو ھەل بو رۆمەکان و عەرەبەکانیش بپرخسینئ کہ بەجیدی بیر لەداھاتووی خویان بکەنەوہ، بہوردی بپواننہ گرنگی ئایینی ئیسلام و انەزانن موسولمانان ھیزیکی تازہ ھەلتوقیوو تازہ پەیدابون و وەکوو بلقی سەر ئاوو میژەلدانی ھەواتیکراو وان و زوو دەپوکیئەوہ. تیڤگەن کہ ئیسلام داھاتوویہکی پپشنگذاری ھەیە، بہلکوو بیرلەوہ بکەنەوہ ئەو ئایینەى تازہ لەناو خاک و ولاتیان دا سەری ھەلداوہ. پیویستە حیسابی بو بکری بویە قورئانی پیروز دہبارەى ئەوانەى ھاوبەشى ئەو غەزایەیان کردوہ دەفەرموی: ﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَؤُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نِيلاً إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ سورة التوبة/ ۱۲۰. ئەوانەى کەدەچن بو جیہاد، بپیک خاکی کوفر داگیر دەکەن و پییان دەخەنە سەری و کافرەکان نارەحەت دەکەن، ھەروہا کەفرسەت لە کافرەکان دەبینن و دەست لە دوزمن دەوہشینن، بەدیل دەیانگرن، یان لییان دەکوژن، یان تالانیان لی دەگرن و

شکستيان به سهر ديئن، ئيلا به هر يه کي له شتانه چا کهيان بو دهنوسري، يان پاداشتي باشيان دهر ديتوه.

بيگومان رومه کان هميشه و ئيستاشي له گهل دابي يادي غزاي موته ده که نه وه، که هيچ پيداويستي يه کي نهواني جي به جي نه کرد، ناکامه کهي نه وه بوو هر دوو لايان له گورپاني جهنگ پاشه کشه يان کرد، به بي دستکه وتي تالاني گه پرانه وه، به لام سامو هه يبه تي ئيمپراتوريه تي رومو سويا زه به لاحه کهي له دلي عه ره به کان دا ره وانه وه به کورتي نه غزايه گرنگي يه کي تايبه تي هه بوو له سيره ي پيغمبر داو له ميژووي بانگه وازي ئيسلامي دا چهند مه به ستي کي گرنگ و کاري گهري به دي هينا، که پولی خويان هه بوو له سهر دل و دهر ووني موسولمانان و رهوتي روداو ه کان له ميژووي زيبريني ئيسلامي دا.

❦، کاتي نه غزايه:

کاتي به ري که وتني موسولمانان بو نه غزايه له مانگي ره جبه ي سالي نويمه مي کوچي دا بوو^(٢١٨). له جهنگه کهي گه رماو کاتي هاوين دا له کاتيک دا

^(٢١٨) زور زه حمه ته بتوانري به گويره ي ميژووي زاييني کاتي چون بو نه غزايه ديارى بکري، به ته واي نازانري چوني پيغمبر له مه دينه وه بو ته بوك له چ مانگي شهمسي دا بووه، هه ندئ له نوسهرو شاره زاياني ژيان نامه ي پيغمبر (درودي عرابي لسرين) مانگي نوڤه مبر يان داناوه به به رامبر له گهل مانگي ره جبه ي سالي نويمه مي کوچي دا. له وانه زاناي به ناوبانگ شبلي النعماني له کتيبه کهي دا به ناوي (سيرة النبي). وه لي به لگه و نيشانه ناوه کي و ئاماژه بو کردنه کاني ده قي نه وه حه ديسه ي بوخاري و خاوه ناني صيحا ح و سونهن نه وه ده گه يه نن که نه غزايه له کاتي هاوين دا بووه، نه وه قا له ده قي حه ديسه که دا له سهر زوباني که عبي کوپي ماليک هاتوه ده لي: پيغمبر (درودي عرابي

بوو که سيبهر خوښ بو بوو ميوه پي گه يشتبوو ناله م کاته دا پيغهامبهر (دروېد) مړې لسرين) فه رمانی دا موسولمانان خويان ناماده بکه ن بو چون بو غه زای روم، هه لبه ته کاتي چون بو نه و غه زايه کاتيکی ناخوش بوو، له نيوان کو تايي وهرزي هاوین و سهره تاي وهرزي پايزدابوو، سانه کesh ساليکی گرانې و وشک و بئ بارانی بوو، نازو خه که م بوو، ميوه پي گهي بوو کاتي نه و بوو خه لکی به ديار باخه کانيان ه و به مانايه و ه خزمه تيان بکردنایه و

لسرين) له جهنگي گه رماو ميوه گه نان دا بو نه م غه زايه به پي کهوت. که وایي ده بي ده قی نه م ريوايه ته بکه ين به ته رازوو پيوهر بو ديار يکردنی کاتي نه م غه زايه، هر بيو بو چونیک له گه نه م ريوايه ته ی بوخاری ريک نه بي پشتی پي نابه سترې له ريوايه تي (موسی) کورې عوقبه دا له ئيبنوشيهابه و هاتوو ده لئ (في قيظ شديد) له جهنگي گه رما دا له روزه کاني پايزدا، خه لکی خريکی چيني خور مابوون زياد له وesh گوته ی دوو پوه کان که قورناني پيروز له سوره تي (التوبة) دا نه قلې کردوو و نه مجار ره ديان ده داته و ده فهرموئ (و قالوا لاتنفروا في الحر) مونا فقه کان وتيان له م کاتي گه رمايه دا مه چن بو جيهاد. ﴿لَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ. (٨١) سورة التوبة﴾ مانگی نوغه مبه ر له ولاتي مه دينه و حيجاز دا ده که ويته سهره تاي زستانه و ه، به رامبه ر کردنی ته قويمی شه مسی و مانگی کاريکی ناسان نييه. زور گيره و کيشه ی تي دايه، چونکه نوسه راني ژيان نامه ی پيغهامبهر راجيا ييان هيه ده رباري سالي کوچی و ته قويمی کوچی ثايا له مانگی ره بيهولنه و ه ل دابوو يان له موچه رره م دابوو! ماموستا ئيسحاق رافعوري دواي ليکولينه و ه به راورد کردنيکی دورو دريژ بو روداو ه کان و غه زاکاني پيغهامبهر به راورد کردنی نيوان ته قويمی شه مسی و قه مهي گه يشتونه ته نه و ه که ده رچوونی پيغهامبهر (دروېد مړې لسرين) بو غه زاي ته بوک له مانگی نيسان دا بوو، نه مه ش له راستييه و ه نزیکه چونکه مانگی نيسان له ولاتي مه دينه و حيجاز دا سهره تاي هاوینه، وه ل نه م ده لئ: ته صادوقي سالي ٦٣٠ ز کردوه، ماموستا شبلي ده لئ: سالي ٦٣٥ زايینی بوو.

بهروبوومه کانیان بچنیا به هیچ لایه ک دانه چو نایه. سه رباری ئه مانه هه موو ریگای نیوان مه دینه و شام بی ئاوو دورو ناهه مواره، بویه به پیچه وانه ی غه زاکانی تر ئه مجاره پیغمبر (دوروی عربی لیسری) به راشکاوی مه به ست و ریژه وی غه زاکه ی بۆ موسولمانان راگه یاند، دوروو هه کان که وتنه مقو مقوو بیانوو هیئانه وه بۆ خودزینه وه لهو غه زایه له لایه که وه ده ترسان شه پ له گه ل ئه و هیژه زه به للاحه ی رۆم بکه ن، له سه ری که وه کاته که گهرم وه ختی پیگه یشتنی میوه بوو، له لایه کی تره وه حه زیان له جیهاد نه بوو چونکه بهوایان پی نه بوو، گومانیان هه بوو به دل موسولمان نه بوو بوون. قورئانی پیروز ئاماره بۆئوه ده کاو ده فهرمو ی: ﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ. سورة التوبة (۸۱)﴾ دوو رووه کان دلخوشتن به وه ی که له مه دینه دا پاش دراو و نه براو بۆ غه زاو ئه و به هره مه ندیه یان به نسیب نه بووه، که یفخوشتن به وه له مال وه دانیشتون و پیغمبر (دوروی عربی لیسری) له کاتی به ری که وتنی بۆ غه زای ته بوک له گه ل خو ی نه بردون، هو ی دلخوشتیان به و دهر نه چونه یان به وانه بوونیانه به گرنگی جیهاد و به خیر و بیرو تی کو شان له پینا و ئایینی خودادا، پینان ناخو شه له ته ک پیغمبر دا به مال و به گیان جیهاد بکه ن، هه لبه ته پیخو شبوونیان به مانه وه له مال مانای ئه وه ده گه یه نی که چوونیان پی ناخو شه به لام په روهر دگار مانای رسته که ی جهخت کرده وه فهرمو ی: (و کرهوا ان یجاهدوا باموالهم وانفسهم في سبيل الله) واته: پینان ناخو شه که جیهاد بکه ن به مال و گیانیان له پینا و ئایینی خودادا هاو به شی غه زابکه ن.

جا و نه بی هه به پیخو شبوونی مانه و هیان له مال وه وازی ن به لکوو خه لکی تریش ده ترسی ن له هاو به شی کردن و هه لیان ده فریوین بۆ

خوپاشدان و پالڊانه وه به جوریک هندیکیان ئاموژگاری هندیکیان دهکرد ﴿وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾. سورة التوبة (۸۱) پییان گوتن: مه چن بۆ جیهاد لهم وهرزه گهرمایه دا و هاوبهشی ئه وه غهزایه مه کهن، کاته کهی ناسکهو سیبهر خوشن و میوه گه نانه و بهرو بووم پیگه یشتووه، مال و حال و باغو باغاتی خوتان به جی مه یلن. پهروه ردگار ره دیان ده داته وه ده فهرموئ: ئه ی موحه ممه د پییان بلئ: ئاگری دوزخ که ئاماده کراوه بۆ سه ریچیکاران له وه گهرمایه گهرمتره که ئیوه خوی لی ده شیرنه وه، ئه گهر عه قل و تی فکرینتان ببوايه.

۴، کی برکی هاهه لانی پیغمبر له هاوبهشی کردنی غهزا:

پیغمبر (هرووی عرای لسه رین) لهم سه فهرهیدا زۆر به جیدی هه لئس و کهوتی کرد، جم و جۆلی گورج و گۆلی پیوه دیاربوو، فهرمانی به هاوه لانی کرد توندو تول و ئاماده باش بن، دهوله مهنده کانی هه لنان بۆ مالبه خشین و دابینکردنی پیویستانی غهزایه که، چه ند دهوله مهنديک زوربه ی خهرجی غهزا که یان له نه ستو گرت و به ته ما پاداشی باشی خودا بوون.

عوسمانی کوری عه فان پیداویستی سوپای تهنگانه (جیش العسرة)ی دابینکرد، هه زار دیناری به خشی پیغمبره دوعای بوکرد، کو مه لیک له هاوه له هه ژاره کان هاتنه خزمهت پیغمبره و داوای ولاغی سوارییان لی کرد بۆیان دابین بکاو بچه غهزا، پیغمبره (هرووی عرای لسه رین) فهرمووی ناتوانم ولاغی سواریتان بۆ دابین بکه م، ئه وانیش زۆر خه فه تبار بوون و پییان ناخوش بوو که ناتوانن هاوبهشی بکه ن.. قورئان ئه وه ی راگه یاند که ئه وانه گله ییان له سه ر نیه، فهرمووی: ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا

أَجِدْ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ. سورة التوبة (۹۲) ههروهه ها گلهیی لهسهه نهوانه نیه کههاتنه لای توئی پیغمبر داوای و لاغی سوارییان لی کردی، نهتوش پیئت گوتن ناتوانم و لاغی سواری و تیشوتان بو دابین بکهه، نهوانیش بهدل شکاوی گهپانهوه، لهخهفهتبارییان فرمیسیکیان لهچاو دهباری، چونکه تیشوو و لاغی سوارییان نهبوو، نهوانه نیازیان پاک بوو بهدل پییان خوش بوو هاوبهشی بکهه و بویان نهکرا.

ﷺ، بهریکهوتنی سوپا بهرهو تهبوک:

پیغمبره خودا (درویدی عسای لسههه) سوپایهکی سی (۳۰) ههزار کهسی ریڅخست و لهمهدينهوه بهرهو تهبوک کهوتهپړی، نهه سوپایه گهوره ترین سوپای ئیسلام بوو که پیغمبر (درویدی عسای لسههه) ریڅی خستبی و ئاراسته ی دوژمنی کردبی، لهمهدينه چوووه دهرو لهسهه (ثنية الوداع) لهشکر بهزی کرد، موچه ممه دی کوپری مهسله مهی نه نصاری کرده لیپرسراو، کارو باری شاری مهدينه ی پئی نه سپارد، عه لی کوپری (نه بو طالب) یشی بو ئاگاداری مال و خیزانی لهمهدينه هیشتهوه، که دوورووه کان تانوتیان له عه لی کوپری نه بو طالب دا: عه لی هاته خزمهت پیغمبر (درویدی عسای لسههه) وتی بو له گهل مال و مندا ل جیم دیلئ و ریگهه ناده ی هاوبهشی نهو غهزایه بکهه؟ پیغمبر پئی فرموو: ئه ری بههرازی نابی تو بو من وهکوو هارون و ابی بو موسا؟ وه لی نه وهنده ههیه دوامن هیچ پیغمبریک نهه. (۲۱۹)

سوپای گهوره ی ئیسلام بهفرمانپره وایی پیغمبر خو ی کهوته پړی، چه زده تی نه بو به کری دانا که له کاتی سههه جنجالی خو ی دا سههه وکاری

(۲۱۹) صحیح البخاری باب غزوة تبوک.

سوپاکه بکاو نویژیان بو بکا ئالای سهرهکی سوپاکه‌ی دایه دهستی ئه‌و، به‌یداخه‌کانی تری دابه‌ش کرد ئالای کوچه‌رییه‌کانی دا به‌زوبه‌یرو ئالای نه‌وسیه‌کانی دا به‌ئوسه‌یدی کوپی خضیرو ئالای خه‌زه‌جیه‌کانی دا به‌حوبابی کوپی مونذیر و خیله‌کانی تره‌ریه‌که به‌یداخی خوئی بو دیاری کرد. ئه‌مجار سوپا به‌ناوی خودا شاری مه‌دینه‌ی جی هیشت و به‌ره‌و ته‌بوك كه‌وته جه‌وه‌لان، هه‌بوو دوا ده‌كه‌وت و به‌جی ده‌ما، ولاغی ده‌وستاو بری نه‌ده‌کرد، باری گران بوو ئالیک و ئالفی که‌م بوو، که به‌ پیغمه‌مبه‌ریان ده‌گوت ئه‌وه فلان به‌جی ما، ده‌یفه‌رموو لیی گه‌رین ئه‌گه‌ر خیری تیدابی پیتان ده‌گاته‌وه. یه‌کی له‌وانه‌ی له‌ریگادا په‌کی كه‌وت ئه‌بو زه‌ری غه‌فاری بوو حوشره‌که‌ی وه‌ستاو له‌پوین كه‌وت، ئه‌بو زه‌ر له‌حوشره‌که‌ی دابه‌زی و تیشوو پیداو یستی یه‌که‌ی له‌کۆلی ناو شوین له‌شکر كه‌وت، کاتیك له‌شکر بو پشودان لایاندا بوو، عه‌ززی پیغمه‌مبه‌ریان کرد له‌دووره‌وه پیاویك دیاره کۆلیکی له‌کۆلدا وه‌و به‌پی دئ، پیغمه‌مبه‌ر (درووی عه‌مرا لسه‌رین) فه‌رمووی: خودا رحم به‌ئه‌بو زه‌ر بکا به‌ته‌نیا ده‌روا به‌ته‌نیا ده‌مری به‌ته‌نیا زیندو ده‌کریته‌وه. ئه‌مجار پاش هه‌سانه‌وه و پشودان، سوپاکه و ته‌وه‌گه‌ر به‌ره‌و شام ده‌نگو خرمه خرمی قاجی ئه‌سپ و حوشره‌کان و ته‌پ و تۆزی به‌زه‌وه بوو له‌و سوپا جه‌راپه‌ دونیای پر کردبوو، سوپا گه‌ییشه‌ و لا‌تی (الحجر) کاو له‌ ئاشه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی شه‌مود، پیغمه‌مبه‌ر (درووی عه‌مرا لسه‌رین) پیی راگه‌یاندن که‌ئهم ولا‌ته که‌لاوه کۆن و خانوی که‌س تیدانه‌ماوی گه‌لی شه‌مودی غه‌زه‌ب لی گیراوه، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک لاه‌ده‌نه ناو کاو له‌ کۆنه‌کانیا نه‌وه مه‌گه‌ر به‌گریان و فرمیسه‌که‌وه به‌دلی ترساو له‌خودا ترسی ئه‌وه‌ی ئیوه‌ش توشی هه‌مان غه‌زه‌ب و قین و قاری خودا بن. له‌ئای بیرو کانیه‌کانیان مه‌خۆنه‌وه ده‌سنویرتی پی مه‌گرن بو نویژ، ئه‌و هه‌ویژه‌ی شیللاوتانه مه‌یکه‌ن به‌نان بیده‌ن به‌ولاغه‌کانتان خوتان لیی مه‌خۆن. خه‌لک به‌بی ئای ناره‌حه‌ت بوون،

هاواریان بۆ پیغمبر برد دوعای بۆکردن، خودا هه‌وړیکى بۆناردن بارانى به رحمة‌تى بۆناردن، خوځیان و ولاغه‌کانیان ئى تیرئاو کردن به‌شى خوځشیان ئى په‌زمه‌نده کرد.

کۆمه‌لێک له‌دوو پووه‌کان، له‌وکاته‌دا که پیغمبر (دروودی عوای لسمین) به‌ره‌و ته‌بوك ده‌پویشته، به‌هه‌ندیکی تریان ده‌گوت ئه‌وه پیتان وایه شه‌پرکردن و به‌رامبه‌ری کردن له‌گه‌ل رۆمه‌کان دا وه‌کوو شه‌پری نیوان دوو خێله‌ عه‌ره‌ب وایه؟ وه‌للأه‌ی سبه‌ی ده‌تان بینین ده‌ست و پئی که‌له‌پچه‌کراو له‌ته‌نیشت یه‌کدی ریز کراون.

پیغمبر گه‌یشت ته‌بوك و له‌شکر به‌زی کرد، (یوحنه‌)ی کوپری روئبه‌ خاوه‌نی ئه‌یله که‌یه‌کیک بوو له‌ فه‌رمانه‌رواکانی سنور هاته‌ خزمه‌ت پیغمبر (دروودی عوای لسمین) په‌یمانی له‌گه‌ل دامۆر کردو ئه‌ویش سه‌رانه‌ی خو‌ی پیشکه‌ش کرد، دانیشتیوانی (جه‌رباء) و (ئه‌زروح) هاته‌نه‌ خزمه‌تی و پیغمبر نامه‌ی دلنیا‌یی پیدان و ئه‌وه‌شی خسته‌ ئه‌ستۆیان که سنور بپاریزن و ئاو دا‌بین بکه‌ن و چاودیری رینگه‌ی وشکانی و ده‌ریایی بن، سه‌لامه‌تی هه‌ردولا ده‌سته‌به‌ر بته‌ن پیغمبر (دروودی عوای لسمین) زۆر ریزی له‌ یوحنه‌ی کوپری روئبه‌ گرت.

هه‌، که‌رانه‌وه‌ی پیغمبر (دروودی عوای لسمین) بۆ مه‌دینه:

له‌م سه‌رو به‌نده‌دا بوو هه‌والی پاشه‌ کسه‌ی رومه‌کان و وازه‌ینان له‌وه هیرش بکه‌نه سه‌ر ولاتی موسولمانان و سنوور به‌زینی بکه‌ن. به‌ پیغمبر (دروودی عوای لسمین) گه‌یشت، ئیتر پیغمبر به‌ په‌سه‌تدی نه‌زانی له‌ولاتی خو‌یانه‌دا شو‌ینیان بکه‌وئ به‌تایبه‌تی که‌مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی غه‌زا که به‌دی هاتبوو، ئوکه‌یده‌ری کوپری عه‌بدولمه‌لیکی که‌ندی نه‌صرانی که‌ فه‌رمانه‌روای

دومەتولجەندەل^(٢٢٠) بوو پالپشت و يارمەتيدەرى سوپاي رۆم بوو لەلای خۆيەو ھێرشى ھيئا بوو، پيغمبەر (دروودى عرواى لسرىن) خاليدى کوپى وەليدى ناردە سەر بە پينج سەد جەنگاوەرەو خاليد لەگەلى دا ھەنگاو سەرەنجام ئوکەيدەرى يەخسیر کردو ناردى بۆلای پيغمبەر (دروودى عرواى لسرىن) ئەويش گيانى پاراست و بەسەرانە دان لى رازى بوو بەرەللاى کرد. ئەمجار پيغمبەر (دروودى عرواى لسرىن) لەتەبوك دا پانزە بيست رۆژىك مايەو و دوایى بەرەو مەدينە گەرايەو.

٣. لەرێ و رەسمى بە خاکسپاردنى موسولمانىكى ھەژاردا:

عەبدوللا (ذو البجادين) لە تەبوك مرد، لەو پيشت وىستى موسولمان بى خزمەكانى ريگرييان لى دەکردو نەياندەھيشت بى بۆلای پيغمبەر و موسولمان بى، چاو دىرى ھەموو جم و جۆليكيان دەکرد، ھەتا رۆژىك لەسەر پارچە قوماشيكى خەتخەتى ئەستوورو زەبر دانىشتبوو خزمەكانى چاويان لى غافل کردبوو فرسەتى ھيئاو قوماشەكەى تاودايەو ھەلات بۆلای پيغمبەر

^(٢٢٠) دومەتولجەندەل گوندىكى ئاوەدان بوو کاتى خۆى عەرەبەکان بۆ بازىرگانی رویان تى دەکرد، لەرۆژگارێك دا ئەوشارە دىيە وىران بوو، پاشان ئوکەيدەر ئاوەدانى کردەو تىيدا نىشتەجى بوو، بايەخ و گرنگى خۆى بۆ گىرايەو، درەختى زەيتونى زۆرى تىدا رواند، لەھەموو لایەكەو عەرەبەکان رویان تى کردو تىيدا نىشتەجى بوون، شوراىەكى كۆنى بەدەوردا کرابوو، قەلایەكى قايم و پتەوى تىدا بوو لەناو عەرەبەکانى باکوردا ناوبانگى دەرکرد بوو، شارەكە گرنگىيەكى تايبەتى و ستراتيگى بەدەست ھيئا بوو، زوربەى دانىشتوانى لەخىلى كەلب بوون ئوکەيدەر خۆى بە پاشا و مەلىك ناساندبوو دانىشتوانى (دومة الجندل) لەسەر ئايىنى مەسىحى بوون. تاريخ العرب قبل الإسلام.

(درویدی عری لیسری) که نزیك بووه قوماشه که ی کرد به دوپارچه و پارچه یه کیانی کرده ئیزار و ئهوی تریشی به سهر خۆیدادا له مه وه نازناوی (ذو البجادین) به سهردا برا. جاکه له ته بوك گیانی ده رچوو پیغه مبه ر خوی و ئه بوبه کرو عومه ر به تاریکه شه و کفن و دفنیان کرد ری و په سمی به خاک سپاردنیان له ئه ستو گرت، فقیله چرایه کیان پی بوو به روناکی چراکه به ریگه دا رۆیشتن بو گوړستانه که چالئیکیان بو ه لکه ندبوو، پیغه مبه ر (درویدی عری لیسری) ته شریفی چووه ناو چاله که وه، ئه بو به کرو عومه ریش تهرمه که ی عه بدولایان دابه دهستی، له وکاته دا دهیغه رموو دهی برا که ی خوتانم ئی نزیك بکه نه وه، جاکه خستیه گوړه که یه وه فهرمووی: خودایه من له م برا موسولمانه رازی بووم تویش لئی رازی به و بیخه ره ژیر ره حمه تی خوته وه، عه بدوللای کوپی مه سعود که ناماده ی ری و په سمه که بوو فهرمووی خۆزگه من خاوه نی ئه و گوړه بومایه. (۲۲۱)

۴. به تاقیکردنه وهی که عبی کوپی مالیک و سه رکه وتنی:

له ناو ئه وکه سانه دا که له غه زای ته بوك دواکه وتبوون که عبی کوپی مالیک و مه راره ی کوپی (الربیع) و هیلالی کوپی ئومه ییه بوون. مه راره و هیلال له و موسولمانانه بوون ناماده ی شه ری به در بوون و هه رگیز ئه و سنی هاوه له له هیچ غه زایه ک دوانه که وتوون و خۆپاشدان و خۆدزینه وه له چون بو غه زا داب و نه ریتی ئه وان نه بوو، ئه م دواکه وتنه یان له غه زای ته بوك حیکمه تیکی خودایی بوو، بو پالفته کردنی دل و دهرونه کانیاں بوو، راهینان و په روه رده کردنی موسولمانان بوو، هوکاره که ی که مته ر خه می و ئیراده ی

(۲۲۱) تاریخ العرب قبل الإسلام ج ۲/ ۵۲۷-۵۲۸.

زەعیف بوو، پشت بەستن بوو بەھۆکارە مادییەکان ھەول نەدانی جیدی بوو بۆ پەلە کردن لەخۆئامادە کردن و پەرگەل کەوتن بۆ غەزا. ئەم جوړە کەمتەر خەمی و جیدی نەبوونە لەخۆ ئامادەکردن دابوڤغەزا بۆتە ھۆی زیانگەیاندا بەکەسانیک کە خۆشەویستییان بۆ خوداو پیغمبەر لەھاوئەکانیان کەمتر نەبوو ئەمەش راستی یەکە کەعبی کوپی مالیک بەئاشکرا دەیدرکینئ: کەدەلئ: سەرەتا دەستم کرد بەکار کردن بۆ خۆئامادەکردن، ھەموو رۆژئ دەگەرنامەو بەبئ ئەوئ ھیچ بەدەست ھینابئ، ھەموو کاتئ لەدلی خۆم دا دەمگوت بەم زوانە خۆم ئامادە دەکەم، ماوہیەک بەم ھیواو ئاواتە وە ژیا، کەمتەر خەمیم کرد تا کار گەییشتە ئەو پیغمبەر و موسولمانان لەخەمەتی دا بەرئ کەوتن من ھیچ نەکردبوو، دلی خۆم بەوە خوش کرد وئ: دواي رۆژیک دوو رۆژ خۆم ئامادە دەکەم لەرێگا پییان دەگەمەو، دواي بەرێکەوتنیان دەستم کرد بە خۆحازر کردن و ئەو رۆژەش ھیچ بە ھیچ نەکرد، پاشان رۆژئ دواتریش ھەولم دا و خۆم بۆ ئامادەنەکرا، ئیتر ئەوان بەرێکەوتون و بەخیرایی دەپۆن و من لەمالەو خۆم بۆئامادەنەکرا، ویستم بەبئ دەستە بەربوونی تیشوو شوینیان بکەوم ملی رێگا بگرم. خۆزگە وام بکردایە بۆم ھەلنەسوپا! بیگومان ئەم روداوە تاقی کردنەو بوو بۆ پروای ئەوسئ کەسە پاشکە وتووئ غەزای تەبوک، بۆ ئەو بوو پەرورەدگار دەری بخا ئەو سئ ھاوئە چەندیان پیغمبەر خوش دەوئ و چەند بەئەمەکن بەرامبەر ئیسلام و چەند دل دامەزراون لەسەری لەخۆشی و ناخۆشی دا. خەلک چەند ریزیان ئی دەگرن و چەند بئ پەحم دەبن بەرامبەر یان، ھەلوئیستیان چۆن دەبئ لەکاتی روتیکردنی پیغمبەر بویان و پشت ئی ھەلکردنیان. بەراستی روداوی ئەوسئ ھەوالە ئازیزە پیغمبەر تاقیکردنەوہیەک بوو نمونەئ لەمیژووی کۆمەلگاکانی ئادەمیزاد دا زۆر

کەم و دەگمەنە، ئەو کۆمەلگایانەى لەسەر بنەمای بیرو باوەڕو سۆزو
خۆشەویستی دادەمەزرێن.

بیگومان ئەوسى هاوێلە لەگەڵ پیغمبەردا راستگۆ بوون لەکاتیك دا
کەسانى دیکە درۆیان لەگەڵ کرد، ئەوان دانیان بەتاوان و کەمتەرخەمى
خۆیان دانا.

کەعبى کورى مالیک بۆخۆى بەدورو درێژى بۆمان دەگێڕێتەو دەلى:
پاشکەوتووکان هاتنە خزمەت پیغمبەر و عوزریان بۆ هینايه وە ژمارەیان
هەشتاو ئەوەندە کەسە بوو، پیغمبەر (دوروى عراى لىسرى) بیانووەکانى ئى وەرگرتن
بەرۆالەت عەقوى کردن و بەیعت و وادەى ئى وەرگرتن: کە جارىکى دى
هەلوێستى وانه نوێنن، نیازو مەبەستى دلێشیانی حەوالەى خودا کرد.
ئەمجار من هاتمە خزمەتى و سەلامم ئى کرد، کەسەلامم ئى کرد
زەرەخەنەیهکى رق هەلساوى بەرامبەرم دەرخت، پاشان فەرمووی: وەرە،
هاتم لەپیش دەمى دا روێشتم، فەرمووی: بۆچى دواکەوتى و چى بوو بە
هوى ئەو کەلەغەزا پاشکەوئى؟ ئەرى تۆ ولاغى سواریت نە کړېبوو؟ وتم
بەلى ئەرى وەللا! سویندم بەخودا ئەى پیغمبەرى خودا ئەگەر من ئیستا
لای پیاویکى تر دابنیشتمایە لەپاشاو فەرمانڕەوایانى دنیا دەمتوانى
بەعوزر هینانەوهى پەسەند خۆم رزگار بکەم، ئەمن خودا زمانیکى پاراوى
پیداوم پاساو هینانەوهم بەلاو ئاسانە، وەلى ئەمجارەش سویندم بەخودا
ئەمن دلنیام ئەگەر ئیستا دروست بەقسەى ناراست وابکەم تۆ عەقوم بکەى
لەوانەیه خودا لیم ناپازى بى، خو ئەگەر لەخزمەت تۆدا راست بپۆم تۆ
گلەییى لیم هەبى، رەجام وایە خودا عەقوم بکا، قوربان بەخودا من هیچ
بیانویکى وام نەبوو لەو غەزایە دواکەوم، هیچ کاتى ئەوەندە لەشساغ و
دەست رویشتوو نەبوم بەئەندازەى ئەو رۆژەى لەغەزاکە دواکەوتم.

کاتی سامناک و پرغهم و په ژاره بو ئه وسى هاوه له ئه و کاته بوو: که پيغمبر (مروى مروى لسرين) قسه له گهل کردنى هاوه لاني لى ياساغ کردن، فرمانى دا به موسولمانان هيچ کهس قسه يان له گهل نه کاو نه ياندوينى موسولمانانيش هه موويان فرمانه کهى پيغمبر يان جى به جى کرد، دهنگيان لى دابرين، رويان لى گرژو مون کردن، له ناو کومه لگاي مه دينه دا وه کوو موققيكى نه ديوو نه ناسراو يان لى هات، کهس روى تى نه ده کردن کهس سلاوى لى نه ده کردن، ئه م سى هاوه له به و حاله په نجا شهويان به پرى کرد مه راره ي کوپى ره بيع و هيلالى کوپى ئومه ييه له مالى خويان دا گوشه نشين بون و پهل و پويان شکاو دهستيان کرد به گريان و به ته واوى له کومه لى موسولمانان دابران، که عب له وان گورج و گولترو به رچاو رونتر بوو، ده چوه ناو بازاپو ئاماده ي نويزى جه ماعت ده بوو به لام کهس قسه ي له گهل نه ده کرد، هه موو ئه م ناره حه تى و نه زيه ت و دابران له کومه ل کارى نه کرده سهر خوشه ويستى که عب بو پيغمبر و خوشه ويستى پيغمبر بو که عب، به لکوو ئه م گله يى و ناره حه تيه خوشه ويستى پيغمبرى له دللى که عب دا پتر کرد. که عب ده لى: روى واهه بوو ده هاتمه خزمه ت پيغمبر ده وى ئه وه ي له نويز ده بووه وه و سلاوم لى ده کرد، دوايى له دللى خوم دا ده مگوت ئه رى پيغمبر وه لامى سلاوه کهى دامه وه؟ ئه مجار له نزى کيه وه نويزم داده به ست و تيله ي چاوم ده دايه ده م بينى که من سه رگه رمى نويزم سه يرى ده کردم که چاوم ده کرده لاي ئه و روى لى وهرده گيپرام. که عب که نارگير کرا هه موو خه لک پشتيان تى کردو رويان لى وهرگيپرا، که عب بو خوى ده لى: ده نگ دابرينى خه لکى ليم دريژه ي کيشا، کهس نه يده دواندم، رويشتم به سهر ديوارى مالى ئه بو قه تاده که کوپى مامم بوو خوشه ويسترين کهس بوو لام هه لگه پرام و چوومه ماليان سلاوم لى کرد،

وہ لّٰہی متہقی نہ کردو وہ لّٰمی سلاوہ کہی نہ دامہ وہ، وتم: ئہ بوقہ تادہ بہ خودات سویند دہدم، تو دہزانی و دہمناسی کہمن خوداو پیغمبہرم خوش دہوین؟؟ بیڈہنگ بوو، پرسیارہ کہم دوبارہ کردہ وہ بیڈہنگ بوو پرسیارہ کہم دوبارہ کردہ وہ بیڈہنگ بوو بّو جاری سییہم پرسیارہ کہم سی بارہ کردہ وہ، وتی: خوداو پیغمبہری خودا دہزائن، ہر دوو چاوم فرمیسیکیان دہرژاند، ئیتر ہہ لّسام بہ دلشکاو ی بہرہو دہرگا و ہاتمہ دہرہ وہ۔ کار بہ وہندہ وہ نہ وہستا، بہ لّکوو خیزانہ کانیشیان لییان دابران و فہرمانیان پی کرا کہ لہ ژنہ کانیان کہ نارگیر بن و بہ ناچاری لہ وانیش گوشہ گیر بوون۔

ناسکترین قوناغی ئہو بہ تاقیکردنہ وہیہ بّو خوشہ ویستی و وہ فاو ئہ مہکی ئہوسی ہا و لّہ بہ ریزہ بّو پیغمبہر و ئاین ئہ و کاتہ بوو کہ (ودہ) مہلیکی غہسان، ئہو پاشایہی ہا و نشینی کردنی و ئامادہ بوون لہ کوپو مہ جلیسہ کانی دا ریزو شکو مہندیہ کی وہای ہہ بوو شاعیران و ویزہ ران کی برکییان تیڈا دہکرد، پییان دا ہلڈہ گوت، دہی لہ کاتیک دا کہ عب لہو و ہزع و حالہ ناخوشہ دا بوو ہہ موو موسولمانان دہنگیان لی دابرہ بوو پیغمبہر رووی لیوہرگیرابوو، ئالہ و کاتہ دا پیاوو راسپاردہی مہلیکی غہسان نامہیہ کی لہ مہلیکہ وہ بّو ہینا تیڈا نوسرابوو دہلی: ئہی کہ عب زانیومانہ پیغمبہر کہت دہنگی لی دابرہی، ئہ تو پیایو ئہ وہنی سوکایہ تیت پی بکری، مافت پیشیل بکری، پہیوہندی بہ ئیمہ وہ بکہ دلخوشیت دہدہینہ وہ، ریزت لی دہگرین۔ بہ لّام کہ عب رقی ہلڈہستی و خوشہ ویستی بّو پیغمبہر و ئیسلام دہیہ ژینئی و دہچی لہ بق و قاری خوی نامہ کہ دہخاتہ تہ ندورہ وہ دہیسوتینئی۔ جاکہ ویست و ئیرادہی خودا دہربارہی بہ تاقیکردنہ وہی ئہو سی ہا و لّہ تہ واو بوو باس و خواسیان بہ نہ مری لہ قورئانی پیروزدا تو مارکراو بوو بہ وانہ و عیبرت بّو موسولمانان

بۆ ھەتا ھەتايە، دەرکەوت كە بىرو باوەرى ئەو ھاوولانە چەند جیگىرو تۆكمەيە، چەندە خوشەويستى ئايىن و پيغەمبەر لەناخياندا قولبۆتەووە بەو دەنگ ئى دابرىن و گوشەگىريە چۆن دونيايان لى تاريك بوووە زەوى پان و پۆريان لى وەتەنگ ھاتوو. ئيتىر پەروردگار دەرووى رەحمەتى لى کردنەووە لەژور ئاسمانەکانەو تۆبەى لى قبول کردن!!

قورئان نەھات ئەوسى ھاوولە تايبەت بکا بەوہى كەتۆبەيان لى وەرگىراو و ھەريەكسەر باسى ئەوان بكاو بەس بۆ ئەوہى ھەست بە نامۆيى نەكەن و چيدى خويان بەدابراو لە كۆمەلگا نەزانن و نەبنە خالى رەش لەناو خەلكدا. بەلكو ريخوشكەرەيەكى بۆ تۆبەكەيان دامەزران ئەوہى راگەياندا: كە قبولکردنى تۆبە تايبەت نيە بەوانەو بەلكو تۆبەى پيغەمبەر و كۆچكەران و يارىدە دەرانيش ئەوانەى لەغەزاكە دوانەكەوتبوون وەرگىرا ئەمەش بۆ ريزنان لەوسى ھاوولەو دلدانەويان و بەرز کردنەوہى پلەو پايەيان. دەفەرموى: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْفُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ. وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ. سورة التوبة (۱۱۷-۱۱۸)﴾ ئىمامى بوخارى لە كەعبى كوپى مالىكەو رىوايەت دەكا، كەدەلى: لەھيچ غەزايەك لە پيغەمبەر ھەلنەبىروام و لەھەمويان دا جگە لە غەزاي بەدر لەخزمەتى دابوم، تا غەزاي تەبوك پەيدا بوو، بانگ ھەلدرابۆ راجمىن و نەفیری عام... ھتد. رافەكەرانى قورئان چىرۆكى ئەم سى ھاوولەى پيغەمبەر (درووى عروى لىسرىن) بەكورتى دەگىرنەو، دەلین: ئەم سى ھاوولە لەخزمەت پيغەمبەردا نەچوون بۆ غەزاي تەبوك و خويان پاش دا، كەعب كە يەككە لەو سى كەسانە، دەلى: پيغەمبەر (درووى

عمرای لیسریں) زوری حزن له قسه و گفت و گوی من بوو، که لهم غه زایه دواکه و تم و نه چووم، پیغمبر (درودی عمرای لیسریں) فهرمووی: ده بی چ شتیک وای له که عب کرد بی نه هات بی بو غه زای؟ که ته شریفی گه پرایه وه بو مه دینه دو ورو و کان عوزریان هی نایه وه و عوزری لی و هر گرتن، نه منیش چووم خزمه تی و عه رزم کرد قوربان، من ولاغی سواری و تیشووم ناماده بوو: که نه هاتم تاوان بوو. تاوانم کرد داوای لیخوشبوونم بو بکه، پیغمبر (درودی عمرای لیسریں) داواکه ی رت کردم وه. ئیتر پیغمبر فرمانی به موسلمانان کرد، که ها ونشینی و هاوه لی ئه و سی که سه نه که ن و ده نگیان لی دابرن، ئیتر که س قسه ی له گهل نه ده کردن، نه مجار فرمانی کرد خیزانه کانیشیان لیان جیابنه وه و دوره پهریزیان لی بکه ن، دونیا یان لی ته نگ بوو!! خیزانی هیلالی کوپی ئومه ییه هاته خزمه ت پیغمبر (درودی عمرای لیسریں) وتی: قوربان! هیلال ئه وه نده گریا وه و ده گری ترسم هیه چاوی کویرین.

ثابهم شیوه په نجا شه و تیپه ری، نه مجار په روه ردگار نایه تی ﴿لَقَدْ ثَابَّ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ. سورة التوبة (۱۱۷)﴾ و نایه تی ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ. سورة التوبة (۱۱۸)﴾ ی ناره خوارى، نه و کاته پیغمبر (درودی عمرای لیسریں) له مالى ئوممو سه له مه بوو، هاته ده رو ته شریفی هات بو ژوره و که ی خو ی فهرمووی: (الله اکبر) نه و په روه ردگار عوزری هاوه لانی و هر گرت، که نویژی به یانی کرد نه م توبه قبول کردنه ی بو هاوه لانی گپرایه وه، مزگینی دا که خودا توبه ی لی و هر گرتن، ئیتر هاوه لانی توبه لی و هر گرا و به مه له داوان هاتن بو خزمه ت پیغمبر (درودی عمرای لیسریں)

پیغمبریش نایه ته کانی به سهر دا خویندنه وه. که عبی کوپی مالیک وتی: من له خوشی قبول بوونی توبه لیمان بریارم دا هه موو مال و سامانی خویم بکهه به خیر و صه دهقه، پیغمبر (درویدی عروای لیسری) رازی نه بوو، وتم: نیوهی دهکهه به خیر هه رازی نه بوو وتم سییه کی دهکهه به خیر فهرمووی باشه. له ریواتیکی تر دا هاتوو، که عب دهلی: که موژدهی توبه لی وهرگرتمان پیدرا، خیرا خویم گوپی و بهه له داوان هاتم بو خزمهت پیغمبر (درویدی عروای لیسری) که هاتم روانیم ته شریفی له مزگهوت دا دانیشتوو موسولمانان له دهوری دانیشتبون طه لحهی کوپی عه بدوللا بهراکردن به ره و بیرم هات و دهستی خسته ناو دهستمه وه و وتی: توبه لی وهرگرتمت پیروز بی، هه رگیزاو هه رگیزا هه لویستهی طه لحهه له بیر ناچیتته وه نه مجار پیغمبر (درویدی عروای لیسری) که دهه و چاوی و هکوو مانگی شهوی چوارده دهره وشایه وه، فهرمووی: نهی که عب! موژدهت لی بی به پیروزترین روزگاری زیانت، له وکاته وه هاتویه سهر دنیا روژی و خوششت توش نه بوو، نه مجار نایه ته کانی به سهر دا خویندنه وه.

بیگومان نهه چیرۆک و روداو په ندو ئاموژگارییه بو موسولمانان و پیویسته خودا په رستان دلیان پیی بکه ویته له رزه و به جوش بین فرمیسک بریزن! دهگیرنه وه ئیمام هه حمه د نه وهنده بهم نایه تانه دهاته گریان و کولی هه لدهستا به هیچ شتیکی تر نه وهنده کولی گریان هه لنه دهستا!.

۴، تیروانی نیکی بو غهزا کانی پیغمبر:

به تهواو بوونی غهزای ته بوک که له مانگی رهجه بی سالی نویه می کوچیدا کوتایی هات، غهزا کانی پیغمبریش دوا بیان هات، سهرجه می غهزه واته کانی پیغمبری خودا، بیست و ههوت غهزا بوو، ژمارهی سریه و

دهسته و مهفرزه كانيشى شهصت بووه، لهه مووشيان دا شهر پوى نه داوه...

لهه موو ئه و غزاو مهفرزه و دهسته نيژدرا وانه بووسه دوژمن كه مترین خوین رڙاوه، كوژراوه كانى ئه و شهرانه له ههردولا له ١٠١٨ هزارو ههژده كهس تيپه پرى نه كرد، تابوى لوايى ههولى داوه خوین كه م بېژى، ههرخودا دهزانى پيغهمبەر چهنده بهخه م ژيانى ئاده ميزادهوه بووه و يستويه تى گيانه كان بپاريژى و ئه من و ئاسايش له سهرانسهرى جهزيره دا بهرقه رار بكا، وای ئى هات ئافرهت دهچووه ناو كه ژاوه و دهيتوانى له ولاتى حيره وه بيت بو مهككه و تهوافى كه عب بكاو بگهريته وه له خودانه بى له كهس نه ترسى، ههروه ها دهيتوانى له قادسيه وه سواری حوشترىك بى و به بى ترس بيت بو مهككه و تهوافى كه عبه بكاو بگهريته وه، ئه مه دوائه وه كه سهرانسهرى ولاتى جزيره له ئاشوب و ئاژاوه دا بوو هه ميشه شه پو هه راو تالان و به پو پهلامار دانى نيوان خيله كان دونياى داگير كردبوو، قافله ي حكوومه ته كان كه به ناو جزيره دا تيپه پرى ده بوون ده بوايه چهنده ها حهره س و پاسه وانى له تهك دا بويایه ئه مجار ده توانرا به سهلامه تى به رواو بيته وه. هه لبه ته هه موو شه پو جهنگه كانى پيغهمبەر (دورودى مبراى لى سى) كه له گه ل دوژمنه كانى دا ئه نجامى دان، له سه ر دووبنه ماى سه ره كى قورئانى و حيكه ت ئاميز ئه نجام دراون. ئه م دووبنه مايانه يه كيكيان ئه وه يه كه ده فه رمووى: ﴿وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ﴾ دووه ميان ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ﴾.

له ژيړ روشنايى ئه م دووبنه ما قورئانيانه دا، كو مه لگاي ئاده ميزاد ئه ندازه يه كى زورى كات و وزه بو دهسته بهر بوو، زور داب و نه ريتى گوپرين و خه ته رو چه رمه سه رى ئى دوور خسته نه وه، قانون و ياسايه كى بو كو مه لگا دامه زراند هه مووى ره حمه ت و خيرو فه ربوو بو ئاده ميزاد، به جوړىك

دەتوانین بڵین: ئەو غەزایانە عەمەلییەى ئەدەب دادان و تەمبى کردن بوون نەك عەمەلییەى سزادان و تۆلە ستاندنەو.

ئەو هه‌شمان له‌یاد نه‌چى ئەو مه‌ملییه قورسه كه‌بریتی بوو له‌گۆڕانى كۆمه‌لگای جه‌زیره‌ى عه‌ره‌بى زۆر به‌ خێرایى ئەنجام درا، ئەو بوو تواندرا له‌ماوه‌ى (۱۰) ساڵ دا زیاتر له‌یهك ملیۆن میل چوارگۆشه‌ له‌ولاتى جه‌زیره‌ كه‌وته ژێر حوكمى ئیسلامى و دانیشتوانه‌كه‌ى موسوڵمان بوون. له‌ماوه‌ى ئەو ده‌ساله‌دا ریزه‌ى شه‌هیدانى ئیسلام زۆركه‌م بوو، مانگى له‌یهك شه‌هید تیناپه‌رى.

پیغه‌مبه‌رى خودا هه‌ركاتى سوپایه‌كى به‌رى ده‌کرد بۆ جیهاد ئامۆژگارى ده‌کردن به‌وه‌ى له‌ته‌قواى خودا غافل نه‌بن، له‌گه‌ڵ موسوڵمانانى هاوه‌لیاندا هاریكارو هه‌مئاه‌نگ بن، به‌ناوى خوداو له‌پێناو وه‌ده‌سته‌پێنانى ره‌زامه‌ندى خودادا جیهاد له‌گه‌ڵ كافراندا بکه‌ن كه‌س به‌ناحه‌ق نه‌كوژن و غه‌در نه‌كه‌ن، هه‌سوودو به‌خیل نه‌بن، زنده‌ رووى نه‌كه‌ن. منداڵ و ئافه‌رت و پیره‌می‌ردى په‌كه‌وته نه‌كوژن، چییان به‌سه‌ر راهیب و دێر نشینه‌كانه‌وه‌ نه‌بى، دار خورماو دارى تر نه‌بهن، بیناو باڵه‌ خانه‌ نه‌پوخین.

ده‌ى بینه ئەو كوشتارو وێرانكارییه‌ى به‌هۆى غه‌زاكانى پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ رویان دا به‌رامبه‌رییان بکه‌ به‌و كوشتارو وێرانكارییه‌ى له‌جه‌نگى یه‌كه‌مى جیهانى (۱۹۱۴-۱۹۱۸) ز و جه‌نگى دووه‌مى جیهانى (۱۹۳۹-۱۹۴۵) ز ئەمجار ده‌زانى كه‌ پیغه‌مبه‌ر (بروردى عه‌وى له‌سهر) و یاسای ئیسلام چه‌ند به‌ خه‌م ئاده‌میزاده‌وه‌ بون و چه‌ند دژى خوینریژی بوون، ئەو هه‌تا نووسه‌ر و لیکۆله‌ره‌وه‌ له‌ دائیره‌تولمه‌عاریفى به‌ریتانى ج ۱۹م ۶۶۹ دا ده‌لى: ژماره‌ى

کوژراو له‌جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی دا شه‌ش ملیۆن و چوار سهد هه‌زار که‌س بووه ژماره‌ی کوژراوانی جه‌نگی دووه‌می جیهانی له‌نیوان سی و پینج ملیۆن تاشه‌صت ملیۆن که‌س دابوو^(٢٢٢).

له‌ کاتی‌کدا ئەم دوو شه‌ره‌ کاو‌لکاریه‌ی مروه‌ قه‌ره‌ هه‌یج به‌ره‌وه‌ندییه‌کی کومه‌لگای ئاده‌میزادی تیدانه‌بوو، جیهان به‌گشتی نه‌ به‌که‌م و نه‌ به‌زۆر هه‌یج سویدیکی له‌و دوو شه‌ره‌ ده‌ستگیر نه‌بوو.

ژماره‌ی قوربانیا‌نی مه‌حه‌که‌مه‌ی ته‌فتیش له‌ئه‌وروپا له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا گه‌یشته دوانزه ملیۆن که‌س^(٢٢٣).

هه‌، یه‌که‌م جه‌ج له‌ئیسلامدا:

سائی نویه‌می کوچی جه‌ج له‌سه‌ر موسو‌لمانان فه‌رزکرا. له‌م سائه‌دا پیغه‌مه‌هر (فرودێ عه‌زای لسه‌ر) جه‌زه‌تی ئه‌بویه‌کری کرد به‌میری جه‌ج بوئه‌وه‌ی سه‌روکاری جه‌ج‌کردنی موسو‌لمانان بکا، هه‌یشتا موشریکه‌کان به‌په‌ی و

^(٢٢٢) دائیره‌تولمه‌عاریفی به‌ریتانی ج ١٩/١٠١٣ طبعه‌ ١٩٧٤.

^(٢٢٣) سه‌دام حوسین و حیزبی به‌عث له‌عیراق دا له‌ماوه‌ی ١٩٨٠-١٩٩٠ دا زیاد له‌سی ملیۆن خه‌لکی عیراقی به‌قه‌ردا و کوشت و به‌پی کردن و ولاتی عیراق به‌تایبه‌تی و جیهانی عه‌ره‌بی و ئیسلامی به‌گشتی توشی گرانی و برسیه‌تی و شه‌پی نه‌گریسی ناو خو‌و ئیهاب و تیروریستکاری کردوه‌و هه‌یزی ئه‌مریکا و خو‌رئاوای کیش کرد بوئه‌وه‌ی به‌ فیعلی عاله‌می ئیسلامی به‌گشتی داگیر بکه‌ن و سه‌روه‌ری حکومه‌ته‌کانی نه‌می‌نئ. (محمود)

رەسمى خۇيان ھەجيان دەکرد، لەتەك ھەزەرەتى ئەبوبەكردا سى سەد كەس لەموسولمانەكانى مەدينە چون بۆ بەجىھىنانى ھەج. (۲۲۵)

لەو سەر بەندەدا سورەتى (براءة) نازل بوو، پيغەمبەر (دروى عروى لەسەين) بانگى عەلى كۆپى ئەبو طاليبى كردو پىي فەرموو: بچۆ بۆ ناو ئەو خەلكانەى ئامادەى ھەج دەبن، لەروژى قوربانى دا كە خەلەك لەمينا كۆدەبنەو بانگ ھەلبەدو پىيان رابگەيەنە: كە كافرو بى بپروا ناچنە بەھەشتەو، ئىتر لەمەدوا نابى ھىچ موشرىكىك و بى بپروايەك ھەج بكا، نابى كەس بەروتى وەكوو سەردەمى پىشوو تەوافى كەعبە بكا، ھەر كەسى عەھدو پەيمانى لەگەل پيغەمبەردا ھەيە بەردەوامە تاكاتى بۆ ديارىكراوى خۆى. ئىتر عەلى كۆپى ئەبو طاليب سوارى حوشترى پيغەمبەر بوو كەبە (العضباء) ناسرابوو، بەرەو ولاتى مەككە كەوتەپى، لەريگا بەھەزەرەتى ئەبو بەكر گەيشتەو، ئەبو بەكر وتى تۆ فەرماندەى يان فەرمان پىكراوى؟ عەلى وتى: من ئەمير نيم مەئمورم ئەمجار رۆيشتن، ئەبوبەكر سەروكارى مەراسيمەكانى ھەجى كرد، ھەر رۆژى جەژن ھات لەمينا دا خەلەكە كە كۆپووەو، عەلى كۆپى ئەبو طاليب ئەو وتارو راسپاردانەى خرابوونە ئەستۆى بەجىي گەياندن.

(۲۲۵) ھەندى لەزانايانى ئىسلام پىيان وايە فەرز بوونى ھەج لە سالى شەشەمى كۆچى دا بوو، مامۇستا شىخ موھەممەدا (الخضري) لەكتىبى (التشريع الاسلامي ص ۵۲ دا) ئەم رايەى پەسەند كردو.

سالی هاتنی شانده کان بۆلای پیغمبەر (درووی عری لسمین) سالی نوڤه می کوچی:

ده ستنیگردنی هاتنی شانده کان بۆ مه دینه و کاریگه ریان له سهر زیان:

دوای ئەوێ پەروردگار پشگیری پیغمبەر و موسولمانانی کردو
مه که یان رزگار کرد، ئەمجار پیغمبەر و سوپای موسولمانان له تەبوك
به سهرکه وتووی گه رایه وه بۆ مه دینه، له وه پیشیش پیغمبهری خودا چەند
نامه یه کی ئاراسته ی ئیمپراتۆرو مه لیک و فه رمانه را واکانی جیهان کردبوو،
بانگه وازی کردن بۆ ئیمانیه ئان و موسولمانبون. هه ندیک له وه فه رمانه را وایانه
وه لایمی باشیان دابوه وه هه ندیکیان وه لایمه کانیان ناسک و دلخۆشکه ره بوو،
هه ندیکیان به ترس و دلە راوکیو مابوونه وه، هه ندیکیشیان جوابی ناشیرین و
زبیریان دابوه وه، لوتبه رزی و سهر ره قییان نواند بوو، جا هه ندیک له وانه
خودا زوو تۆله ی لئ ستاندن ته خت و به ختیان وه رگه را، عه ره به کان ئەو
هه والو به سهر هه تانه یان بیستبوون و بۆ یه کتریان باس کردبوو.

رزگارکردنی مه که پاته ختی نیوه دورگه ی عه ره بی له روی گیانی و
کۆمه لایه تیه وه هه روا موسولمانبوونی زۆر له سهرانی قوره یش و تیکروخانی
گه وره ترین قه لای مقاومه و دژایه تی له به رده م ئایینی خودادا کاریگه ریه کی
قولی هه بوو له سهر دل و ده روونی ئەو عه ره بانه ی رارا بوون و چاوه پروانی
سه ره نجامیان ده کرد، ئیتر له مه پهر له نیوان ئەوان و موسولمانبوون دانه ما،
پانتایی نیوان ئەوان و قبولکردنی ئیسلام پیچرایه وه.

زانای بهناو بانگ موحه ممد طاهیر (الفتنی) کۆچکردوی سالی (٩٨٦) ی کۆچی له کتیبه که ی دا (مجمع بحار الأنوار) ده لئ: له م سانه دا (واته سالی نۆیه می کۆچی) سالی هاتنی وه فده کان بوو بۆمه دینه، بیگومان عه ره به کان چاوه پروانی ئەوه بوون ئاخۆ سه ره نجامی روبه روبوونه وه ی قوره یش له گه ل پیغه مبه ردا به چی ده گا، چونکه له دیدی عه ره به کان دا قوره یش پیشه وای ئاده می زاد بوون و خاوه نی که عبه ی پیروژ بوون، جا که قوره یش گه ردنکه چی پیغه مبه ر بون و مه که که که وته ده ست موسولمانان و هۆزی ته قیف موسولمان بوون، ئیتر عه ره به کان تیکرا ئەوه یان لا پون بۆوه که ناتوانن به ره له ستی ئیسلام و موسولمانان بکه ن. ئیتر له هه موو لایه که وه وه فدیان نارده لای پیغه مبه ر و کۆمه ل کۆمه ل موسولمانبون. (٢٢٦)

هه موو ئەمانه کاریگه ری سروشتیان هه بوو له سه ر دۆ و ده روونی دانیش توانی جه زیره ی عه ره بی، ریگای ئاوه لا کرد بۆچوونه ناو ئایینی ئیسلام و گه یشتن به پیغه مبه ر له مه دینه، ئیتر له هه موو لایه که وه وه فدی عه ره به کان رویان له مه دینه کرد بۆ موسولمانبون و بۆ تاوو توێکردنی بارو دۆخه که، ده تگوت ته سبیحیکی بچراون و ده نکه کانی که وتنه کۆشی ئیسلامه وه.

هه موو ئەم وه فدانه پاش گه یشتن به پیغه مبه رو موسولمانبون ده گه رانه وه بۆ مه لبه ندو شوینه کانی خۆیان به گیانیکی تازه وه به شوحنه یه کی ئیمانییه وه به حه ماس و لیپرانیکی له راده به ده ره وه بۆ بانگه وازی ئیسلامی، له هه مان کاتدا رق لیپونیکی له راده به ده ره له بت و بته رسوتی و شوینه واره کانی و له سه ر ده می نه زانی و شیعه ره کانی.

(٢٢٦) مجمع بحار الأنوار ج ٥/ ٢٧٢.

یہ کہی ہو وہ فدائے بہ نوتہ میم ہو، پیاو ماقول و ریش سپی و شاعیرو خہ طیبی باشیان تیدابوون، خورانواندن و موبارہ زہو خودہ رخستنیک لہ نیوان شاعیر و خہ طیبی ئہ وان و شاعیرو خہ طیبی موسولمانہ کان دا بہرپابوو، خہ طیبو شاعیرہ کان پیغمبر (فرودی عوای لیسرین) سہرکہ وتوانہ فہ ضلی ئیسلام و راستی ئایینیہ کہیان خستہ پرو، ریش سپی و پیاو ماقولہ کان بہ نوتہ میم دانیان بہ و داناوہ موسلمان بوون، پیغمبر (فرودی عوای لیسرین) دیاری باشی پیشکش کردن.

وہ فدی بہ نی عامرہ ات، ضہ مامی کوری تہ علبہ لہ جیاتی بہ نوسہ عدی بوناو نہ تہ وہ کہی بانگہ وازی کردن بو ئیمان ہیئان، ضہ مام یہ کہم کہس بوو کہ لہ ناو نہ تہ وہ کہی دا وتی: بتی (اللات) و (العزی) خراپترین شترو ہیچیان بہ دہست نیو دہستی کرد بہ تانہ و تہ شہر لیڈانیان. ہوزہ کہی لیئی ہاتنہ دہنگ و وتیان ئہی ضہ مام دہمی خوت بگرہ غہیبہ تی بتہ کانمان مہ کہ ئہ گہر واز لہ و قسانہ نہ ہیئی توشی بہ لہ کی و گولی و شیئی دہبی، ضہ مام وتی: ہاوار بو ئیوہ، سویندم وائی ئہ و بتانہی ئیوہ بہ خودایان دہزانن و ناویان (اللات) و (العزی) یہ نہ دہتوانن زیان بگہیہ نن نہ سود دہگہیہ نن؟. بیگومان پەرہردگار پیغمبرہی ناردووہ و نامہی ئاسمانی بو سہرنازل کردوہ، لہو گومرایی یہی تی کہ وتون رزگارتان دہکا، من لہ ئیستاوہ شایہ تی دہدم کہ ہیچ خدا نین جگہ لہ (اللہ) تاک و تہ نیاو بی شہریکہ، ہەرہہا شایہ تی دہدم موحمہ بہ بندہ و پیغمبرہی خودایہ، من لہ لای ئہ و گہراومہ وہ، فہرمان و نہ ہیہ کانئہ نوم بوہیئان و پیتان دہلیم چ بکہن چ مہ کہن، ئیتر ئہ و رۆژہ شہودانہ ات لہ ہوبہی ئہ وان دا کہس نہما لہ پیاوو ژن موسولمان نہ بی.

وھەفدى بەنوحەنىفە ھاتن موسەيلىمەي درۆزنيان لەگەڵ دابوو، موسولمان بوو دوايي پاشگەز بۆوھ و لافى پىغەمبەرىتى ئى دا، درۆي زۆرو زەبەندى بۆ ھۆزەكەي كرد، ئەوھ بوو فيتنەو ئاشوبى پاشگەز بوونەوھي بەرپاكرد و ھەر لەوفيتنەيەش دا كوژرا. وھفدى بەنى طەي ھاتن زەيد (الخيّل) سوارچاكي بەناوبانگي ھۆزي طەي يەكك بوو لەشاندەكە، موسولمان بوو، پياويكي باشى ئى دەرچوو. پىغەمبەر (درووي ھەي لىسەين) ناوي نا زەيد الخير.

عەدى كوپى حاتەمى تايبى ھاتو موسولمان بوو، موسولمانبوونەكەشى دواي ئەوھبوو كەزۆر رەوشتى جوان و پەسەندى لە پىغەمبەر بينين، تەنانەت وتى: وەللّاهي ھەلس و كەوتى ئەم زاتە لەھي پاشايان ناچى.

وھفدى بەنو زوبەيدە ھاتن، لەناو وھفدەكەدا سوار چاكي بەناوبانگي عەرەب عەمرى كوپى مەعديكەريبە يان تيدا بوو، وھفدى كيندەش ھاتن ئەشعەلى كوپى قەيسىان تيدا بوو، ھەروا وھفدى ھۆزي ئەزدو پياوي نيردراوي پاشاكانى حيميەر ھاتن و نامەي پاشاكانى حيميەريان ھيئاىە خزمەت پىغەمبەر، كەلە نامەكەدا موسلمانبووني خويان راگەياندبوو.

ئەمجار پىغەمبەر (درووي ھەي لىسەين) مەعاذى كوپى جەبەل و ئەبو موساي ئەشعەرى ناردن بۆ ولّاتى يەمەن بۆ بانگەوازي ئيسلامى، رايىسپاردن و پىي فەرموون: ئاسانكارى بكەن ئيش و كار قورس مەكەن موژدە دەرېن و توقينەر مەبن. (۲۲۷)

ھەروا (فروە)ى كوپى عەمرى (الجذامي) پياوي خۆي نارد بۆلاي پىغەمبەر و موسولمانبووني خۆي راگەياند ئەم (فەرە) ناوھ لىپرسراوي رۆمەكان بوو لەسەر ولّاتى (معان) و دەوروبەري لەولّاتى شام.

^(۲۲۷) الجامع الصحيح للبخاري (كتاب المغازي) باب بعث معاذ و ابو موسى الى اليمن.

ھۆزی بہ نولحاریٹ (بنو الحارث) کی کوپی کہ عب لہ ولآتی نہجران لہ سہرہ دستی خالیدی کوپی ولید موسولمانبوون، خالید ماوہیہک لہ ناویان دا مایہ وہ فیتری ئایینی ئیسلامی دہکردن، دواپی خالید لہ گہل وہ فدیکی ئہ و ھۆزہ گہرایہ وہ بۆ مہدینہ، وہ فدہکہ بہ خزمہت پیغمبر گہ یشتن و دواپی گہرانہ وہ بۆ ولآتی خویان، ئہ مجار پیغمبر عہمری کوپی حہزمی بۆسہر ناردن بۆئہ وہی فیتری ئایینیان بکا، داب و نہریت و رینمایمی یہکانی ئیسلام فیربین، زہکاتیان لی و ہرگری.

وہ فدی (ہمدان) ہاتن و ئیعلانی موسولمانبوونی خویان کرد پیغمبر خودا (المغیرہ) کی کوپی شوعبہی نارد بت (اللات) کی شکاند، ئہ مجار سہرکہوتہ تۆپہ لآکی پیکہرہکہ و پیاوی تریش لہ تہکیا سہرکہوتن، لہ سہرہوہیدا پیئی دا ہاتنہ خوارہ وہ بہرد بہردیان روخاندو تالہ گہل زہوی دا تہختیان کرد، ئہ مجار وہ فدہکہ ہات چوہہ خزمہت پیغمبر و ریژی لی گرتن.

وہ فدی عہبدول قہیس ہاتن و پیغمبر بہ خیرہاتنی باشی لی کردن، فہرمانی پی کردن بہ چاکہ کاری، نہی لی کردن لہ خراپہ.....

وہ فدی ئہ شعہریہکان و یہ مہنیہکان ہاتن بہ حہماسہ وہ ئہم شیعہ رہجہ زہیان دہخویندہ وہ دہیانگوت (غداً نلقی الأحبة محمداً و حزبه) پیغمبر (ہرودی عوامی لہسربین) فہرمووی: ئہوا ئہہلی یہ مہن ہاتن بۆ لاتان، ئہوان لہکہسانی دیکہ ہہست ناسکترو دلنہرم ترن. بیرو باوہر یہ مہنزیہو، حیکمہت و دانایی یہ یہ مہنزیہ.

پیغمبر (ہرودی عوامی لہسربین) خالیدی کوپی ولیدی نارد بۆلای ئہہلی یہ مہن بۆئہ وہی بانگہ وازیان بکا بۆ ئیسلام، کۆمہ لیکیشی موسولمان لہ گہل ناردن، شہش مانگ لہوی مانہ وہ، خالید زوری ہول لہ گہل دان و لآمیان

نەدايەو، ئەمجار پیغمبەری خودا عەلی کوپی ئەبوطالبی نارد بۆسەریان، ئەویش نامە ی پیغمبەری بۆ خویندەو، ھۆزی (ھمدان) ھەموویان موسولمان بوون، ئیمامی عەلی نامە ی بۆ پیغمبەر نووسی ھەوآلی موسولمانبوونی ئەوانی پینگەیاندا، کەنامەکە ی خویندەو، کەوتە سوژدە پاشان سەری بەرز کردەو ھەرمووی: سلاو لە (ھمدان) سلاو لە (ھمدان) سلاو لە (ھمدان) ^(٢٢٨) وەفدی موزەینە کەژمارەیان چوارسەد پیاو بوو ھاتن بۆ خزمەت پیغمبەر (دروودی عوای لەسەری) وەفدی نەصرانییەکانی نەجران ھاتن شەصت سوار بوون، بیست و چواریان لەپیاو ماقولەکانیان بوون ئەبوھاریشە (قەشەو پیاوی ئایینی) بەناوبانگیان بوو، پاشاکانی رۆم ریزیان لی دەگرت و پارەو پولیان بۆ دەنارد، چەند کەنیشتەو خویندنگایان بۆ بنیات نابون. چەند ئایەتیکی قورئان دەربارەیان نازل بوو. ^(٢٢٩)

پیغمبەر (دروودی عوای لەسەری) نامە یەکی بۆ ئەھلی نەجران نووسی بانگەوازی کردن بۆ موسولمانبوون. کەنامە یەکیان خویندەو، وەفدیکیان نارد بۆلای پیغمبەر (دروودی عوای لەسەری) ئەوان پرسسیاریان لە پیغمبەر کردو پیغمبەریش پرسسیاری لەوان کرد، لەوھلامی پرسسیاری ئەوان دا چەند ئایەتیکی قورئان لەسورەتی (آل عمران) دا نازل بوو، پیغمبەر (دروودی عوای لەسەری) ویستی موباہەلەیان لەگەڵ دا بکا، شۆرە حبیل رازی نەبوو ترسا لەوھ ی موباہەلەبکەن. بۆ سبجەینی ھاتنەو خزمەتی و پیغمبەر (دروودی عوای لەسەری) نو سراویکی بۆ نو سین و خەراجی خستە سەر و لەگەڵیان دا ئەبو عوبەیدە ی کوپی (الجراح) ی لەگەڵ داناردن، ھەرمووی ئەم پیاو ئەمینداری ئەم نەتەوھ یە.

^(٢٢٨) زاد المعاد ج ٢/ ٣٣ نقلًا من صحيح البخاري.

^(٢٢٩) زاد المعاد ج ٢/ ٣٥-٣٦.

وہ فدی (تہ جیب) ہاتن پیغمبر بہ ہاتنیان زور دلخوش بوو، ریزی لی گرتن، چہند داواکاریہ کیان لہ پیغمبر کرد، ئہویش پەسەندی کردن، ئہمجار چہند پرسیاریکیان دہربارہی قورئان و حدیث ئاراستہی پیغمبر کرد، ئہویش زیاتر ریزی لی گرتن و پرسیارہکانیانی بہ دل بوون، فہرمانی بہ بیلال کرد کہ میوانداری باشیان بکا، چہند روژیک مانہوہ، بہ لام مانہوہ کیان زور دریژہ پی نہدا، پییان گوترا بوجی وا بہ پەلہ دہگہرینہوہ؟ وتیان دہچینہوہ بولای خزم و کەس و کاری خومان ہەوالی دیتن و گفت و گوئی خومان لہ گہل پیغمبریان بؤ دہگیرینہوہ، چیمان پی گوت و چونی وەلام داینہوہ، چون ہەلس و کەوتی لہ گہلمان کرد ہەموو ئہوانہیان بؤ باس دہکەین، ئیتەر گہرانہوہ، سالی دہیہمی کوچی لہ مەوسیمی حەج لہ مینا ہاتنہ خزمەت پیغمبر (دروودی عرایی لیسری) لہ نیو ئہو وەفدانہی ہاتنہ خزمەت پیغمبر وەفدی بہنی فہزارہو وەفدی بہنی ئہسەدو وەفدی بہہراؤ وەفدی عہزہبون. ہەموویان ہاتن و موسولمان بوون، پیغمبر (دروودی عرایی لیسری) موژدہی رزگار کردنی ولاتی شامی پیدان، نہی لی کردن لہوہی پرسیار لہ کاہینہکانیان بکەن دہربارہی غەیب و روداوی داہاتوو، ہەروا نہی لی کردن لہوجورہ ئاژہل سەرپرینانہی لہوہپیش ئہنجامیان دہداو پیی راگہیانندن کہجگہ لہقوربانی ہیچی تریان لہسەر نیہ.

ہەرودہا وەفدی (ابلی) و وەفدی (ذی مرۃ) و وەفدی (خولان) ہاتنہ خزمەت پیغمبر (دروودی عرایی لیسری) پیغمبر (دروودی عرایی لیسری) پرسیار (بت)ی خولانی لی کردن کەبتی مەشہوریان بوو دہیانپەرست، وتیان: موژدہ بی خودا بوی گوپیوین بہو ئایینہی تو بوٹ ہیئاوین، چہند پیرہمیرو پیرہژنیک ماون پەرستشی بؤدہکەن، ئہمجارہ بچینہوہ بؤ ولاتی خومان خودا یاربئی یەکسەر دہپروخینن.

ہر وہا وہدی (محارب) و وہدی (غسان) و وہدی (غامد) و وہدی (النخ) یش هاتن. ئەم وہدرا نہ، ھەموویان دەھاتنە خزمەت پیغمبەر و فیڤی ئاداب و ئەحکامی ئیسلام دەبون و شارەزای رەوشت و ھەلسو کەوتی پیغمبەر و ھاوہلانی دەبون، لەگۆرەپانی بەردەرگای مژگەوت دا خیمەیان بو ھەلدەرا گوییان لە خویندنی قورئان دەگرت، دەیان دی موسولمانان چون نوێژ دەکن. ھەر پرسیاریکیان لەمیشک دا بوایە بەو پەری راشکاویەو لە پیغمبەریان دەپرسی و ئەویش بەو پەری بەلاغەت و حیکمەت و دانایی یەو وەلامی دەدانەو، ئایەتی قورئانی بەبەلگە بو دەھینانەو موسولمان دەبون و دلایان ئارامی دەگرت.

﴿﴾ گوشت و گوێ نێوان بتبەرستیکی نەفام و پیغمبەری مامۆستا:

ئەمە گوشت و گوێیە کە لە نێوان کەنانە ی کۆری عەبدیاللیل و پیغمبەردا روی دا.

کەنانە: ئەتۆ داوین پیسی چون دەبینی؟ ئیمە ی کەسانیک ی گەنجین خیزانمان نیە ناچارین دەبی زینا بکەین.

پیغمبەر (درووی عوای لیسرین): زینا کردن حەرامە و بۆتان رەوا نیە، خودا دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّكَاةَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾. سورة الإسراء (۳۲) ﴿﴾ نزیک ی کاری داوین پیسی مەکە ونەو، بیگومان زینا فاحیشە یەو کارو ریبازیکی خراپە.

کەنانە: (ربا) ت بەلاو چۆنە؟ بیگومان ئەو مال و سامانمانە...

پیغمبەر (درووی عوای لیسرین): ماله سەرەکی یە کە ی خۆتان وەر یگرنەو و واز لەزیدە کە ی بینن. پەرورەدگار دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا

مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ. سورة البقرة (۲۷۸) ﴿﴾ ئه‌ی ئه‌وکه سانه‌ی نیمانتان هه‌یه له‌خودا بترسن و خۆتان له‌سزای سه‌ختی بیاریزن. ئه‌و قازانج و سوده‌ی لای خه‌لک ماوه‌ته‌وه وازی ئی بینن و گهردنیا نازاد بکه‌ن، ئه‌گهر راست ده‌که‌ن ئیوه به‌دل بپرواتان هیئاوه.

که‌نانه: ئه‌ی ده‌رباره‌ی عه‌ره‌ق ده‌لئی چی ئه‌وه شه‌ربه‌ت و گوشرای خۆمانه ده‌یخوینه‌وه بئ ئه‌و هه‌لناکه‌ین.

پیغمبر (درویدی عوای لیسرین): عه‌ره‌ق خودا جه‌رامی کردوه، به‌کاری شه‌یتانی داناوه. نابئ نزیکه‌ی بکه‌ونه‌وه خودا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ. سورة المائدة (۹۰)﴾.

که‌نانه: ئه‌ی ده‌رباره‌ی (الربه) ده‌لئی چی؟ چی ئی بکه‌ین؟

پیغمبر (درویدی عوای لیسرین): بیروخینن.

که‌نانه و هاوپیکانی: ئه‌گهر (الربه) بزانی تۆ ده‌ته‌وی بیروخینی هه‌موو نه‌ته‌وه‌که‌ی قه‌رده‌کا لی‌رده‌ا عومه‌ری کوپی خه‌تتاب هاته ناو گه‌فت و گوکه‌وه‌و وتی: کوپه‌ ما‌ل‌ویران! هاوار بو تۆ ئه‌ی کوپی عه‌بدیالیل چه‌نده نه‌فامی! (الربه) به‌ردیکی بئ گیانه چی له‌ده‌ست دئ و چی پئ ده‌کری؟!

که‌نانه و هاوپیکانی: ئیمه نه‌هاتووین بۆلای تۆ ئه‌ی کوپی خه‌تتاب، ئه‌مجار که‌نانه به‌ پیغمبه‌ری گوت تۆ خۆت فه‌رمان بده بیروخینن و خۆت سه‌ره‌رشتی بکه‌. ئه‌گینا ئیمه بوخۆمان نایروخینن.

پیغمبه‌ری خودا: من بوخۆم یه‌کیک ده‌نیرم بیروخینی ئه‌مجار پیغمبه‌ر ریگه‌ی دان بکه‌رینه‌وه بو ولاتی خو‌یان و ریزی ئی گرتن.

وتيان: ئەي پيغمبهرى خودا لەخۆمان يەكك بکە بە ئەميرمان، ئەويش عوسمانى كۆپى ئەبولعاص ى کردە ئەميريان کە لەهەموويان بەتەمەن منداڵ تر بوو، وەلى زۆر سور بوو لەسەر فيربوونى ئىسلام تەنانەت لەوماوەيەدا کە لە مەدينە مانەو چەند سورەتيكى قورئانى لەبەر کردبوو.

ئەو سالا بەسالى وەفدەکان (عام الوفود) بەناوبانگە سالى قەلاچۆکردنى بپەرستى بوو، سالى نەهيشتەنى دياردەى شيرك و كوفر بوو لەولاتى نيوە دوورگەى عەرەب دا.

۱. فەرزیوونی زەکات و ھەدەقە:

لەسالى نۆیەمى كۆچى دا پيغمبهرى خودا کاربەدەست و پياوانى تايبەتى خوى نارد بۆ ھەموو ئەو ولاتانەى ئايینی ئىسلامى تیدا بلأوبوبووە. بۆ كۆکردنەوہى زەکات. (۲۳۰)

(۲۳۰) راي پەسەند ئەوہیە کەزەکات لەسالى پينجەمى كۆچى دا فەرزیووە، ئەو بەلگەى ئەو دەگەيەنئ کەفەرزیوونی زەکات پيش سالى نۆیەمى كۆچى بوو چيۆكى ھەمامى كۆپى ئەعلەبەيە. ھاتنى ھەمام بۆ مەدينە سالى پينجەم بوو، ئەوہى لەسالى نۆیەم دا روى دا ناردنى زەکات كۆکەرەوہکان بوو، ئەمەش ئەو دەگەيەنئ کەپيش ئەم ناردنە زەکات فەرزیووی.

حه جی مائناوایی سالی دهیه می کوچی:

۱. هه جی مائناوایی و کاته کهی:

کاتیك ویستی خودا هاته دی، دل و دهرونی خهك له چلکی بته پرستی
پاك بۆوه، داب و نه ریتی سه رده می نه قامی نه ما، جیهان به نووری ئیسلام
روناك بۆوه، پشکووی خوشه ویستی گه شایه وه، نه وهی که خودا ده ویست
هاته دی و که عبه له بت و بته پرستی پاك کرایه وه، دلی موسولمانه کان
که له میژبوو هه جیان نه کردبوو کورکاندی و کاسه ی خوشه ویستی و سۆز
پرپوو، تاسه ر ریژی کردو، ساتی جودا بوونه وهی پیغه مبه ر له ئوممه تی
نزیک بۆوه، پیویست بوو مائناوایی له نه ته وه که بکا، ئه وکاته په روه ردگار
ریگای به پیغه مبه ری خو ی دا هه ج بکا، تا ئه وکاته پیغه مبه ر (هرودی عری له سهرین)
هه جی ئیسلامی نه کردبوو.!!

۲. نرخ و به های نه م هه جه له روی راگه یاندن و په روه رده وه:

پیغه مبه ری خودا له مه دینه به ری که وت به مه به ستی هه جی مالی خودا،
بۆئه وهی به زۆرتین ژماره ی موسولمانان بگا و ئایینیان فیربکا، فیری
چۆنیه تی نه جامدانی هه جیان بکا، په یامی خودایان پی بگه یه نی ئه رکی
سه رشان ی جی به جی بکا، په یام و راسپارده ی خو ی به موسولمانان
بگه یه نی و عه ه دو په یمانیان لی وه ربگری، دیارده ی سه رده می نه قامی و
رابردو قه لچۆ بکا و بیسپرته وه بیخاته ژیر قاجیه وه. له راستی دا ئه م
هه جه شوینی هه زار و تار و هه زار وانه ی ده گرت وه، خویندنگایه کی گه پۆک
و مزگه وتیکی رۆیینده بوو، سه ربازخانه یه کی گه ریده بوو نه زان تییدا
فیرده بوو، بی ئاگا وه هوش خو ده هاته وه ته مبه لی تییدا گورج و گۆل ده بوو

لاوازی تیدا بههیز ده‌بوو، هه‌وری رحمه‌ت و فه‌پو به‌ره‌که‌ت بوو له‌کاتی رپه‌وو پشودان دا موسولمانانی داده‌پوشین هه‌وری رحمه‌تی هاوپیه‌تی پیغمبەر و خوشه‌ویستی سۆزو په‌روه‌ده‌و چاودیریکردنی پیغمبەر بوو.

❦، تۆمارکردنی هه‌موو هه‌نگاوو ورده‌کارییه‌کی هه‌جی پیغمبەر:

راوی و روداوگیره‌وه‌کانی راستگۆو عه‌داله‌تخاوا له‌هاوه‌لانی پیغمبەر (درودی عوایی لیسهرین) هه‌موو هه‌نگاو و جم و جۆلیکی ئەم سه‌فه‌ره‌ میژوویی یه‌ی پیغمبهریان چرکه به‌چرکه تۆمار کردوو، هه‌موو روداوو به‌سه‌ره‌اتیکی ئەوسه‌فه‌ره‌ میژوویی یه‌ی پیغمبهریان به‌وردو گه‌وره‌یی تۆمارکردوو، گه‌شتی هیچ پاشاو ئیمپراتۆریکی رۆژگاری کۆن و نوێ ئاوا به‌وردی وزانستیانه‌ تۆمارنه‌کراوه‌، ئیستاش ئیمه‌ به‌کورتی چۆنیه‌تی ئەم هه‌جی پیغمبەر که به‌هه‌جی مائناوایی به‌ناوبانگه‌، یان به‌هه‌جی گه‌یاندنی په‌یام یان (حجة التمام) راده‌نوینین، له‌و هه‌جهدا پیغمبهری خودا (درودی عوایی لیسهرین) زیاد له‌سه‌د هه‌زار هاوه‌لی له‌خزمه‌ت دابوو، هه‌ندی پێیان وایه ژماره‌ی هاوه‌لان سه‌دو چوارده هه‌زار بووه‌، هه‌ندیکی تر پێیان وایه سه‌دو سی هه‌زار که‌س بووه‌.

❦، پیغمبەر (درودی عوایی لیسهرین) چۆن هه‌جی کرد:

پیغمبهری خودا بریاری دا هه‌ج بکا، به‌ناو موسولماناندا بلاوی کردوه‌ که‌ئه‌مسال واته: سالی ده‌یه‌می کۆچی ده‌چێ بۆحه‌ج. له‌مانگی ذیلقه‌عیده‌ی ئەوسالهدا ئاماده‌باشی بوئه‌و گه‌شته‌ کرد، موسولمانان خویان ئاماده‌کرد بۆچوون بۆ هه‌ج له‌خزمه‌تیدا.

خەلکی دانیشتووی دەوروبەری مەدینە ئەم هەوالە گەرنەیان بیست و خۆیان نامادەکردو هاتن بۆناو مەدینەو ویستیان لەتەك پیغمبەر حج بکەن، خەلکیکی زۆریش لەیگەدا پەیوەندییان بەوگەشتەوه کرد، ئیتر خەلکیکی زۆر لەپیش پیغمبەرەوه لەپاشیەوه لەراست و چەپیەوه تاجاوبریکا جمەیان دەهات. پیغمبەر لەگەڵ ئەوجەماوەره زۆرو بەرفراوانە دا دواى نوێژی نیوهرۆ پینچ رۆژی مابوو لەمانگی ذیلقەعیدە رۆژی شەمە دواى ئەوہی نوێژی نیوهرۆی کردو وتاریکی بو موسولمانان داو فیتری چۆنیەتی بەستنی ئیحرام و واجباتی حج و سونەتەکانی کردن. ئەمجار کەوتەپڕی و دەستی کرد بە (لبیک)کردن و دەیفەرموو: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَاشْرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ الْحَمْدُ وَالنَّعْمَةُ لَكَ وَالْمُلْكُ لَاشْرِيكَ لَكَ) جەماوەرەكەش لەگەڵیا ئەم شیوہ (لبیک)ەیان دەگوتەوه، ئەو جەماوەرەهی لەخزمەتیابوون لەوسرودو ذیکری (لبیک)ە بەردەوام بوون، ئەمجار رۆشت تاگەیشتە (العرج) و لەوئ دابەزی، حوشتی تیشو هەلگری خۆی و ئەبوبەکر یەك حوشت بوو.

ئەمجار تەشریفی کەوتەپڕی تاگەیشتە (الأبواء) ئەمجار دۆلی عەسفان، پاشان کەوتەوهری تاگەیشتە (ذی طوی) لەوئ دابەزی و شەویك مایەوه ئەوشەوه شەوی یەكشەممە بوو چوار رۆژ لەمانگی ذیلحیجە تیپەر بوون، نوێژی بەیانی لەوئ بەجئ هینا و پاشان خۆی شت و کەوتەپڕی بەره و شاری مەككە بەرۆژ لەسەروی شارەوه داخلی مەككە بوو، بەره و کەعبە رۆیی چیشتەنگاو بوو تەشریفی چووہ ناو کەعبەوه، کەچاوی بەکەعبە کەوت و تئى روانی فەرمووی: (اللَّهُمَّ زِدْ بَيْتَكَ هَذَا تَشْرِيفًا وَتَعْظِيمًا وَتَكْرِيماً وَمَهَابَةً) خودا بە تەشریف و گەورەیی و ریزو شکۆمەندی بۆ ئەم خانووی خۆت زیاد بکە. ئەمجار دەستی دوعا و پارانەوهی بەرز دەکردهوه و (الله اکبر)ی دەکردو

دهيفه رموو (اللهم أنت السلام ومنك السلام حيناً ربنا بالسلام) كه داخلى مزگهوت بوو بهرهو كه عبه چوو، كه گه يشته بهرامبر بهرده ره شهو ماچى كردو زور لای نه مایه وه، نه مجار كه عبه ی خسته لای چه پی یه وه به رویشتنی شیوه گورگه لوقه دهستی به ته وافی كه عبه كرد، له سوپانه وه كه ی دا كه میك به خیرایى ده پویى و ههنگاوه كانى لیك نريك ده كردنه وه، نه مجار ریداكه ی به ژیر بنهنگلى راستى دا هیناو خستیه سه رشانى چه پی و شانى چه پی داپوشى و شانى راستى به روتى مایه وه، ههركه له ته وافه كه ی دا دهگه يشته وه لای بهرده ره شه دهستی بو راده داشت و به گوچانه كه ی نیستلامى ده كرد، كه ته وافی ته واو كرد ته شریفى هاته پاش (المقام) نایه تی ﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ إِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهْرًا يَتَنِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ. (۱۲۵) سورة البقرة﴾ ی خویندو دوو پكات نویژی كرد، كه له نویژه كه ی بووه وه، رویشتن بولای بهرده ره شهو ماچى كرد، نه مجار له ده رگای بهرامبریه وه چوو بوسه ر ته پولاكه ی (الصفاء) كه لیى نريك بووه وه نایه تی ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطُوفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ. سورة البقرة (۱۵۸)﴾ ی خویندو فه رمووی له وشوینه وه دهست ده كه م به سه عى و هاتوچو كه خودا له نایه ته كه دا پی شى خستوه، نه مجار به گردولكه ی صه فادا هه لگه را تا كه عبه ی لی دهركه ووت، روى كرده كه عبه وه رمووی: (لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك و له الحمد وهو على كل شيء قدير، لا اله الا الله وحده، أنجز عده ونصر عبده وهزم الأحزاب وحده) چوار روژ له مهككه دا مایه وه (یهكشه مهو دووشه مهو سى شه مهو چوار شه مهو) له چی شته نكاوى روژی پینج شه مهو له گه ل نه وجه ماوهره موسولمانانه ی له ته كیا بوون به رهو مینا كه وته پری و تییدا

دابه‌زی، نویژی نیوه‌پووه‌صری له‌وی کردو مایه‌وه شه‌و داهات و ته‌شریفی هر له‌وی بوو، شه‌وی جومعه بوو، که رۆژ بووه خوره‌لات، ئەمجار به‌ره‌و کیوی عه‌ره‌فه که‌وته‌پی، له (نهمیره) خیه‌وتیکی بۆ هه‌لدرا‌بوو، لای دابه‌زی و له‌ژیر خیمه‌که‌دا مایه‌وه تاخۆر له هیللی ناوه‌راستی ئاسمان لای دا، ئەمجار فه‌رمانی دا حوشتی تایبه‌تی خوی که‌پیان ده‌گوت (القصواء) ئاماده‌کراو سواری بوو رۆیشت تا گه‌یشته (بطن الوادي) له‌خاکی عه‌ره‌فه. له‌وی به‌سواری حوشت‌که‌ی خوتبه‌یه‌کی گرنگی دا. به‌کورتی ده‌ستوری بنه‌ره‌تی ئیسلامی راگه‌یاندا، ریشه‌و بنه‌مای شیرک و بته‌پرستی و داب و نه‌ریتی سه‌رده‌می نه‌فامی روخاند، بریاری شته‌سه‌ره‌کی یه‌حه‌رامه‌کانی راگه‌یاندا که‌بریتی بوون له‌ده‌ست دریزی کردن بۆسه‌رگیان و مال و ناموس، هه‌موو یاساو ریسایه‌کی سه‌رده‌می جاهیلی خسته ژیر قاچی یه‌وه ریبای سه‌رده‌می جاهیلی حه‌رام کردو به‌تالی کرده‌وه، ئامۆژگاری موسولمانانی کرد به‌وه‌ی له‌گه‌ل ئافره‌تان دا هه‌لس و که‌وتی جوان بکه‌ن، ریزو نرخیان بۆ دابنن، مافی پیاوان به‌سه‌ر ژنه‌کانیانه‌وه‌و مافی ژنه‌کان به‌سه‌ر پیاوانه‌وه‌ی بۆپون کردنه‌وه، فه‌رمانی پی کردن پیاوان پۆشاک و بزئوی شیاو بۆ خیزانه‌کانیان دابین بکه‌ن.

ئەمجار ئامۆژگاری موسولمانانی کرد به‌وه‌ی که‌ پابه‌ندی ئەحکامی قورئان ببن. هه‌والی ئەوه‌ی پی دان که‌هه‌تا ئەوان پابه‌ندی ئەحکامی قورئان بن گومرانب و سه‌ریان لی ناشیوی، ئەمجار پیی راگه‌یاندا که‌ئەوان به‌رامبه‌ر ئاین به‌پرسن و ده‌بی ته‌نفیزی بکه‌ن و بیپاریزن داوای لی کردن ئەوان چی ده‌لن و چۆن شایه‌تی ده‌دن؟ وتیان شایه‌تی ده‌ده‌ین که‌ تو په‌یامی خۆت گه‌یاندا ئه‌رکی سه‌رشانت به‌جی هینا، ئامۆژگاریت کردین و ئەحکامی ئاین بۆ شی کردینه‌وه، ئەویش په‌نجه‌ی شه‌هاده‌تی بۆ ئاسمان

بہر ذکر دہوہ و خودای کرد بہ شایہت بہ سہریانہ و ہو سی جار فہرموی:
خودایہ! بہ شایہتبہ، من ئہرکی خوّم گہیاند، ئہمجار پیئی فہرموون
بائہوانہی ئامادہن لیئرہ ناوہروکی ئہم وتارو قسانہم بہوانہ رابگہیہنن
کہ لیئرہنن. جاکہ وتارہ میژوویی یہکھی تہواو کرد فہرمانی بہ بیلال دا
کہ بانگ بلئی، ئہویش بانگی داو قامہتی کرد ئہمجار پیغہمبہر (فروردی عمرای لسمہین)
پیش نویژی نیوہپوئی بہ کورتکراوہیی بوکردن، ئہمجار قامہتی کرد بو
نویژی عہصر دوو رکاتی عہصریشی بوکردن، روژہکہ روژی ہیننی بوو،
کہلہنویژہکان بووہ سوار بوو ہاتہ (مہوقیف) لہوئی بہسواری حوشرہکھی
وہستاو دہستی کرد بہدوعا و پارانہوہ و لالانہوہ ہتا خوړئاو ابوو بی
پسانہوہ دوعا و پارانہوہی کردن، لہدوعا کردنہکھی دوو دہستی بہرز
کردبونہوہ بولای سینگی و دہیفہرموو: خودایہ تو قسہی من دہبیسی،
شوینہکہم دہبینی، نہیننی و ئاشکرام دہزانی، ہیچ کاریکی من لہتو نادیار
نییہ من ئاتاج و ہہژارم، پہنام ہیئاوہ، لیقہماوو پہنابہرم، ترساوو دامام،
دان دہنیم بہتاوانہکانم دا داوای مسکینانہت لی دہکہم دہپاریمہوہ وکو
پارانہوہی تاوانباری بی چارہ، نزات لی دہکہم وکوو نزای ترساوی نابینا،
من کہسیکم ملکہچی فہرمانی تو، دووچاوم لہترسی تو فرمیسک دہریشن،
جہستہ خہستہم و زہلیل و بی ئہنوام، بہندہیہکم ناوچہوانم لہسہر زہوی
داناوہ بو زاتی پاکت، خودایہ دوعاکانم لی وہریگرہو ئاثومیدم مہکہ. روحم و
بہزہییت بو من زور بی، ئہی ئہوکہسہی باشتین داوا لی کراوی و لہہموو
کہس بہخشندہ تری!

نیترا لہو سہروبہندہدا ئایہتی ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ
وَمَا أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا
ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ يَسْقُ الْيَوْمَ الْيُسُ الْذِينَ

كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ
نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ. سورة المائدة (۳) ﴿ نازل ہو!﴾

جا کہ خور ناوابو له کیوی عه ره فیه وه هاته خوارو نوسامه ی کوپی
زهیدی له دوا خو یه وه سوار کرد له سهره خو له عه ره فیه وه هاته خوار جلهوی
حوشتره که ی توند گرتبوو، ته نانه ت سهری حوشتره که هیئنده به رزبوو بو وه
له قه راخی بارو بارگانه که ی ده که وت. لیکن دان لیکن دان دهی فیه رموو ئه ی
ئاده میزادینه! له سهره خو به هیدی برونه خوار، ناو ناو هاش (لبيك اللهم
ليك) ده کرد، به در یژایی ریگه تا موزده لیفه هه رخه ریکی ئه م ذیکره
بوو، ئه مجار فره مان ی به بانگدهر دا بانگ بلئ: ئه ویش بانگی فره موو دوا یی
قامه تی کردو پیش بارخستن و ییخ دانی حوشتره کان نویژی شیوانی کرد،
که باره کان یان خستن و حوشتره کان یان ییخ دان فره مان ی دا قامه ت کراو
نویژی عیشای کرد، پاشان خه وت تا به ره به یان، که به یانی ئاسو روناک بوو
نویژی به یانی به جئ هیئا، ئه مجار سوار بوو هه تا هاته (مشعر الحرام) له وئ
رووی کرده که عبه و دهستی کرد به دوعاو پارانه وو لالا نه وه و (الله اکبر)
کردن و ته هلیله و ذیکر خویندن هه تا به ته و او ی دونیا روناک بوو، هیشتا
خور هه ئنه هاتبوو، پاشان له موزده لیفه وه به پئ که وت فه ضلی کوپی
عه باسی خستبووه پاشکوی خو ی و (لبيك اللهم ليك ..) ی ده گوت و
ده گوته وه. فره مان ی به ئیبنو عه باس کرد که حه وت به رده ورده ی بو
کوبکاته وه بو شهیتان ره جم کردن، که هاته دوئی (محسر) به خیرایی غاری
به حوشتره که ی داو به په له تیپه پری، چونکه له وئ دا (اصحاب الفیل) توشی
ئو عه زابه سامنا که هاتن. هات هه تا گه ییشته میناء، چووه (جمرة العقبه)

و دواى خۆرهه لات به سوارى حوشتره كه ى ره جمى شه يتانى كردو ئيتير
كو تاى به (ليك اللهم ليك ...) كردن هينا.

پاشان چووه وه بۆ مينا و تاريكى گرنگى بۆ جه ماوه رى هاوه لان دا،
باسى حورمه ت و گه وره يى رۆژى قوربانى بۆ كردن، پى ى راگه ياند كه
ئه ورۆژه لاي خودا زۆر گه وره يه و مه كه كه ريزو نرخيكي زۆر گه وره ي لاي
خودا هه يه و فه ضل و گه وره يى به سه ر هه موو شارو و لاتانى تر دا هه يه .
فه رمانى پى كردن به وه ى ملكه چ و گوئ راديربن بۆ كه سيك به گويره ى
قورئان رابه رايه تيبان بكا، فه رمانى پى كردن كه له چه جكردن دا چاو
له وبكه ن و وه كو و ئه و مه ناسي كه كان به جئ بئين، فه رمانى پى كردن كه دواى
ئه و نه گه رپنه وه بۆ كو فرو خوينى يه كتر نه رپئن، دواى فه رمانى پى كردن:
كه ئه م نه صيحه ت و ئامۆزگاريبان نه له وه وه به كه سانى ديكه رابگه يه نن، له و
خو طبه يه ى دا فه رمووى: (به ندايه تى خوداى خۆتان بكه ن پينچ فه رزه ى
نويزه كانئان به جئ بئين، مانگى ره مه زانى خۆتان به رۆژو بن، گوئ راديري
فه رمانه روه اى خۆتان بن ده چنه به هه شتى خوداى خۆتانه وه). ئه مجار خودا
حافيزى له جه ماوه ره كه كرد، خه لكه كه وتيان بۆ ئه مه چه جى مالئاوايى يه؟
ئه مجار ته شريفى چوو بۆ شوينى ئاژهل سه ربيرين، به ده ستى خۆى شه صت و
سى حوشتري سه ربيرى ژماره ى ئه و قوربانيان نه به ئه ندازه ى ژماره ى سالانى
ته مه نى بوو، ئه مجار ده ستى له حوشتر سه ربيرين هه لگرت و فه رمانى به عه لى
كوپى ئه بو طاليب كرد باقى مانده ى سه د حوشتره كه كه سى و هه وت
حوشتر بوو سه ريان بپري. جا كه پيغه مبه رى خودا له قوربانى سه ربيرين بووه
وه بانگى سه رتاشى كرد سه رى بۆ تاشى، مووه كانى به سه ر خه لكه كه ى
په ناي دا دابه ش كرد، ئه مجار به سوارى حوشتره كه ى هات بۆ مه كه كه ته وافى
كه عبه ى كرد كه (طواف الافاضة) يان (طواف الزيارة) ى پى ده گوئري.

پاشان چووه سهرئاوی زمزم و به پیوه لئی خواردهوه، ئه مجار عهینی رۆژ گه پرایهوه بۆ میناء، شهو لهوئ مایهوه، که رۆژ بووهوه چاوه ریئ کرد تاخۆر لای دا، که خۆر له هیلی (استواء) لای دا رۆیشت بۆ شهیتان ره جمکردن، سهرهتا (جه مهری یه کهم و دوایی ناوه راست و پاشان سییه م) که (جمرة العقبة) یه ههرسیکی به ریز ره جم کردن، له مینادا دوو خوتبهی بۆ جه ماوه ری موسولمانان دا، وتاریکیان رۆژی یه کهمی جه ژنی قوربان و که له پییشهوه ئامارهی پی کرا، وتاری دووه رۆژی دووه می جه ژن ئاراسته ی موسولمانانی کرد. ته شریفی مایهوه تا ره جمکردنی سی رۆژه ی له سی رۆژه ی جه ژن دا نه انجام دا، پاشان ته شریفی هاتهوه ناوشاری مه کهوه پارشیو پیش رۆژ بوونهوه ته وافی مائناوایی کردو فه رمانی دا خه لکه که باریکن و به رهو مه دینه بگه رینه وه.

کاتیک گه یشته (غدير خوم)^(٢٣١) لهوئ پیغه مبه ر (دورود عرای لیسری) وتاریکی بۆ موسلمانان دا لهو وتاره دا باسی ریزو فه ضلی عه لی کرد،^(٢٣٢) فه رمووی: (من كنت مولاه فعلي مولاه، اللهم وال من والاه وعاد من عاداه) که پیغه مبه ر (دورود عرای لیسری) گه یشته (ذولحوله یفه) شهو لهوئ مایهوه، که مه دینه ی لی دهرکهوت سی جار (الله اکبر) ی کردو فه رمووی: هیچ خودا نین جگه

^(٢٣١) شوینیکه له نیوان مه کهوه مه دینه دا نیوان غه دیرو جه عفه، دوو میل ده بی.

^(٢٣٢) سهیری (سيرة النبي) دانراوی ئیبنوکه شیر بکه ج ٤/١٥-٤١٦ ئه ویش له ئیمام نه حمه دو نه سائی راگو نیستووه. هوکاری ئه م وتهیه ی پیغه مبه ر ئه وه بوو هه ندی کهس شکاتیان له عه لی کردو سه رزه نشتیان کرد، هه ندی له وانه ی له گه لی دا بوون له یه مه ن ئه وانیش هه ندی عه داله تکاری ئیمامی عه لیمان به سته م له قه له م دابوو، به خیلیان پی بردبوو له راستی دا حه ق له گه ل عه لی دا بوو، هه رچی دهریاره یان گوته بوو بوختان و هه ئبه ست بوو. ابن کثیر ٤/١٤٤.

له خودای تاك و ته نیا هیچ هاوه لی نین، مولك و سه لته نه ت هی خویه تی، سوپاس و ستایش هر بۆئه وه، ده سه لاتی به سه ره موو شتیك داهیه، نیمه گه رای نه وه تۆبه کارو په رستشکارو سوژده بهر بۆ خودای خۆمان، خودا واده ی خوی هی نایه دی به نده ی خوی سه رخست، گه له کۆمه کی ناحه زانی پوچه ل کردنه وه هه ول و ته قه لّای دوژمنانی تیک شکاند، پاشان به رۆژ داخلی مه دینه بووه وه.

و، وتاری پیغمبر له چه جی مالاواوی دا:

لییره دا ده قی ئه و وتاره ی پیغمبر (هروودی عرای لسه رین) که له پۆژی عه ره فه دا ئاراسته ی موسولمانانی کرد ده خهینه پرو ههروه ها ئه و وتاره ی له ناوه راستی (ایام التشریق) دا دای، هه ردوو وتاره که لییره دا تۆمار ده که ین چونکه پرن له ئامۆژگاری و ئه حکام و یاسا، سودو به هره ی زۆریان له خو گرتووه. له وتاری عه ره فه دا فه رمووی: ... بزائن خوینتان و مال و سامانتان لیّتان قه ده غه یه، نابئ ده سترییژی بکه نه سه رو به ناحه ق پیشیلی بکه ن، وه کوو چون ئه م رۆژه پیروژه و ئه م مانگه پیروژه و ئه م شاره پیروژه نابئ حورمه تیان پیشیل بکری. بزائن هه موو دابو نه ریتیکی سه رده می نه زانی ده خه مه ژیر قاجم و پوچه، هه موو قه رزه خوینیکی رۆژگاری جاهیلی چاو پۆشی لی ده کری و تۆله ستانده وه ی نیه، یه که م خوینیك که چاو پۆشی لی ده که م، خوینی ره بیعه ی کوپی (الحارث) شیر خویری هۆزی به نی سه عد بوو، هۆزی هوزیل کوشتیان. ههروه ها هه موو ریبو سودی سه رده می نه زانی وازی لی ده هیندری، یه که م هه نگاو بۆلابردنی ریبای پیش هاتنی ئیسلام ریبو سودی عه باسی کوپی (عبدالمطلب) ه، هه موو پوچه و وه لاندرا. له خودا بترسن ده رباره ی ئافره ت، ئه وانه ئه مانه تی خودان لای ئیوه، به وشه ی

خودایی ئهوان بۆ ئیوه حه لال بوون، مافیان له سهر ئیوه هه یه و مافیان پێشیل مه کهن مافی ئیوه ش له سهر ئهوان ئه وه یه که ریگه نه دهن که سیك بیته مالتان که ئیوه پیتان ناخوشه بیته سهر فهرشی ئیوه، ئه گهر ئه و سهر پێچی به یان کرد ته مبیان بکهن لییان بدهن به لیدانیکه بی ئازار، پێویسته له سهرتان به شیوه یه کی ریک و پیک بزێوو پۆشاکیان بۆ دابین بکهن. من له ناو ئیوه دا شتیکم به جێ هیشتوه، ئه گهر دهستی پێوه بگرن ههرگیز ریگه تان لی گوم نابێ و گومرانا بن، ئه ویش قورئانی پیروژه، ئیوه پرسیار له من ده کهن، ئیوه چی ده لێن؟ وتیان: شایه تی ده ده یین که په یامی خۆت گه یاندو ئه رکی سهرشانت به جێ هینا، ئامۆزگاری خۆت کرد ئه مجار قامکی بۆ ئاسمان به زرکده وه و رایدا شتا وه بۆ لای خه لکه که و سێ جار فهرمووی خودایه به شایه ت به. ^(۲۳۲) ئه مه ش ده قی وتاره که ی پیغه مبه ره که له ناوه راستی روژانی جه رنی قوریان دا له مینا ئاراسته ی جه ماوه ره که ی کرد، فهرمووی:

ئه ی خه لکینه: ئایا ده زانن له چ مانگیك دان له چ روژیك دان له چ شاریك دان؟ وتیان: له روژی ریز لێ گیراوو حورمه تدار داین، له شاریکی پیروژه حورمه تدار داین، له مانگی حه رام داین. پیغه مبه ره فهرمووی: بیگومان خوینتان و مالو سامانتان، ناموس و شه ره فتان له سهر یه کتر حه رامه، وه کوو حورمه تی ئه م روژه له م مانگه پیروژه دا له م شاره ریزدارو حورمه تپاریزرا وه دا نه چن ده ستریزی بکه نه سهر حورمه تی یه کتری ئه مانه هه موویان لیان قه ده غه ن تا ئه و روژه ی ده گه رینه وه بۆ لای خودای خۆتان. پاشان فهرمووی: گویم لی بگرن و ئاگاداربین! سته م له یه کترمه کهن ئاگاداربین! سته م له یه کتری مه کهن! بیگومان ره وانیه که س مالی موسولمان بخوا مه گهر

^(۲۳۲) رواه مسلم و ابوداود و غیرهما عن جابر و رواه مسلم في صحيحه عن جعفر بن مهدي

علي بن الحسين عن ابيه عن جابر.

بوخوی لہناخوہ بہوہ رازی بی، ناگاداربن! ہممو قہرزہ خوین و داواکاری مالی و داب و نہریتی باوی سہردہمی نہزانی ہلہوشایہوہ دہیخہمہ ژیر قاجمہوہ و کاری پیئناکری تا روژی قیامت، بیگومان یہکمہ خوینیئ کہہلی دہگرم خوینی رییعی کوپی (الحارث)ی کوپی (عبدال مطلب)ہ کہشیرخوری ہوژی بہنی سہعد بوہ و ہوژی ہوزہیل کوشتیان. ناگاداربن! ہممو ریبو سودیکی سہردہمی نہزانی پوچ و ہلہوشاوہ، وہبیگومان پەرہردگار فہرمانی پیئ کردم یہکمہ ریبو و لای دہبہم و پوچی دہکمہوہ سودی عہباسی کوپی (عبدال مطلب)ہ.

نہوی قہرزو مامہلہی ریبو نامیزی ہیہ باواز لہزیادہکہ بینئ و مالہ سہرہکیہکہ و ہرگریتہوہ نہستہم بکہن نہریگہ بدن ستہمتان لی بکری ناگادار بن! روژگار دیو دہچی و وکوو خوئی ہلہدہسوپی، لہو روژہوہی خودا ناسمان و زہوی دروست کردوون، ئەمجار ئایەتی ﴿إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ سورة التوبة (۳۶) ناگاداربن! نہکہن دوا من بگہرینہوہ سہر کوفرو بیدینی، نہچن شہرو ناژاوہ لہناوخوتان بہریا بکہن و بکہونہ ویزہی گیانی یہکتری و لہملی یہکتری بدن. ناگادار بن شہیتان لہوہ ناٹومید بوہ نوئزکہر گوئرایہلی بن وہلی لہریگہی بہریاکردنی ناژاوہوہ زہفہریان لی دینئ، لہخودا بترسن دہربارہی ئافرہت بیگومان ئەوان یارمہتیدہری ئیوہن لہژیان دا، بوخویان ہیچیان نیہ بژیوو بہخیوکردنیان لہئہستوی ئیوہیہ، ئەوان مافیان بہسہر ئیوہ وہ ہیہ. ئیوہش مافتان بہسہر ئەوانہوہ ہیہ، نابئ داوین پیسی بکہن، نابئ بیئن کہسانیک کہئوہ خوشتان ناوین بینہر سہر برہی ئیوہ، ئەگہر ترسی ئەوہتان لی ہہبوون

ناچىزە بن ئامۇڭگارىيان بىكەن، جىگايان ئى جىياىكەنەو، ئەگەر تەمبى نەبوون لىيان بىدەن بەلىدانىكى بى ئازار، مافىيان لەسەر ئىوۋە ئەوۋىە بىڭوۋ پۇشاكيان بەرىك و پىكى بۇدەستەبەر بىكەن. ئىوۋە ئەوانتان بەوادەو پەيمان وەرگرتوۋە پابەندى بەلىنى خۇتان بن، بەوشەى خوداىى ئەوانتان بۇ حەلّال كراو، ھەركەسىك ئەمانەتىكى لايە بابىگەرپىنىتەوۋە بۇ خاۋەنەكەى و خۇى ئى رىگار بىكا ئەرئى من پەيامى خۇم گەياندى؟ ئەرئى ئەركى سەرشانى خۇم بەجئى ھىنا؟ پاشان قەرموۋى: با ئامادەبوۋ ئەم ئەحكام و ئامۇڭگارىيانە بگەيەنئى بەوانەى لىرەنن. چونكە بىگومان زۇر جارپىئى راگەياندىراو لەبىسەر بەختەوۋەرتەر دەبى.

كۆچى دواىى پىغەمبەر (دورودى عوۋى لەسەرى)

مانگى رەبىعوۋلئەوۋەل سالى يانزەى كۆچى:

تەواۋ بوۋنى-ئەركى راگەياندىنى پەيام و دامەزراندىنى ياساۋ نىزىك بوۋنەوۋەى كاتى گەرانەوۋە بۇلاى خودا:

كاتىك ئايىنى ئىسلاک گەيشتە ئاستى تەواۋ بوۋن ھىچ شتىك نەما شى نەكرىتەوۋە ھىچ ياساۋ قانونىك نەما دەستور و بنەماى بۇ دانەنرى، ئايەتى ﴿حُرِّمْتُ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالطَّيْحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ يَسْقُ الْيَوْمَ الْيَسَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَالْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ. سورة المائدة (۳) ﴿

نازل ہوو۔ پیغمبر (درویدی عوامی لکچر) پہ یامی خوی گہ یاندو ئەمانەتی لەئەستۆی دابوو بەجئێ هیئا، لەریگای خودا دا تیکۆشاو جیهادی راستەقینەیی کرد، گەل و نەتەوہیەکی دروست کرد بتوانی ئەرکی پیغمبرایەتی لەئەستۆ بگریو ئەو بەر پرسیارەتە بەریوہ بەریو بانگەوازی ئیسلامی بلآو بکاتەوہو پارێزگاری ئایین بکاو نەهیلئ تەحریف و گوڤانکاری تێدا بکری، فەرمان بە چاکەو نەهیی لەخراپە لەئەستۆ بگرن و پێی هەلسن وەکوو خودا دەربارەیان دەرەرموی: ﴿کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ. سورة آل عمران (۱۱۰)﴾ ئیوہ ئەهێ کۆمەڵی موسولمانان! باشتەین کۆمەڵن کە هێنراونە گوڤەپانی ژیانەوہ، سێ رەوشتی سەرەکی و ھۆکاری بەختەرەوہریتان تێدان، فەرماندەکەن بە چاکەو نەهیی دەکەن لەخراپەو بپرواشتان بەخودا ھەبە. گرینتی ئەوہشی راگەیاندا کەئەم قورئانەیی بناغەیی ئایینی لەسەر دامەزراوہ دەپارێزیو ناھیلئ گوڤانکاری تێدا بکریو دەستی تەحریف و شیانەدنی بگاتی. دەرەرموی: ﴿إِنَّا لَخُنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ. سورة الحجر (۹)﴾ ئیمە ئەم قورئانەمان نازل کردوہو خوشمان پارێزگاری دەکەین. ھەرەھا پەرەردگار چاوی پیغمبرەیی خوی فینک کردنەوہی بەوہ کەدەیدی خەلک کۆمەڵ کۆمەڵ و دەستە دەستە دەھاتنە ژێر سایەیی ئایینی خوداوە، بەھەر چوارلادا بلآو بووہو دەرکەوت کەبەسەر ئایینەکانی تردا بالادەست دەبیو ھەموو کون و قوربێکی دنیا دەرگرتەوہ، دەرەرموی: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ، وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا، فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا. سورة النصر (۱-۳)﴾.

۱۰، پيداچوونه وهى قورئان و دوجه ندانه كردنى نيعتكافى ره مهزان:

داب و نه ريتى پيغمبهر (درودى عروى لمسيرين) وه هابوو هه موو ساليك له مانگى ره مهزان دا ده روژ له مزگهوت دا (اعتكاف)ى ده كرد ده مايه وه، سالى له دنيا ده رچونى بيست روژ له مزگهوت دا مايه وه و نيعتكافى كرد.

له لايهكى تره وه چه زره تى جوبرائيل هه موو شه ويكى ره مهزان ده هاته لاي و له گه لى دا قورئانيان ده ور ده كرده وه، وه لى پيغمبهر (درودى عروى لمسيرين) نه وساله فهرمووى: جوبرائيل دوجار بوى خويندومه وه، واي ده بينم مهرگم نزيك بووبينه وه!

پهروهردگار ئيزنى دا پيغمبهرى خوى بگهريته وه بولاي خوى، چونكه هيچ كه سيك نه وه نده تامه زرو نه بووه بو گه يشتنه وه به خوداي خوى، پهروهردگار يش پى خوش بوو پيغمبهر به ره و ژيانى حاويدانى قيامهت بپروا. هه لبه ته خودا دل و دهروونى هاوه لانى ئاماده باش كرد بوئه وهى خويان بگرن بو بيستنى هه والى جه رگبرى وه فاتى پيغمبهر (درودى عروى لمسيرين) چونكه خوشه ويستى نه وان بو پيغمبهر (درودى عروى لمسيرين) له ئاستيكي زور به رزو نمونه يى و ميثال دا بوو، نه گهر خودا صه برو خوراگرى پى نه دانايه، خويان بوئه و كار ه ساته رانه ده گرت. نه وان ده يانزاني ده بى روژيك بى پيغمبهر به جييان بيلى و له دنيا ده رچى، چه نديك هاتنى نه و روداوه بوه غرى هه رده بى بى، نه وه بوو له غه زاي ئوحودا هه والى شه هيد بوونى پيغمبهر وه كوو هه وه بروسكه داي له گوئى هاوه لان و شله ژاندنى، پاشان زورى پى نه چوو ده ركهوت، پرپاگه نده ي شه يتانى بوو، هاوه لان بويان ده ركهوت كه خودا پيغمبهر يان بو ده هيليتته وه له ژيان دا بو ماوه يه كى تر، وه لى هه رده بى ژيان به جى بيلى و پياله ي مردن بچيژى و روژى له روژان روبه پوى

روداوی له دونیا دهرچوونی پیغه مبهریان بینه وه. وه کوو ده فهرموئ: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبِهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾. سورة آل عمران (۱۴۴) ﴿

هه لېه ته هه ندی له و هاوه لانه ی که پیغه مبهري زور به جوانی په روهرده ی کړدبون و زور له خزمه تی دا مابونه وه نووری بیروباوه پی راسته قینه دل و دهر وونی روناک کړدبون وه، دلیان په یوه ست بوو به خوداوه و سه رگه می بلاو کړدنه وه ی نایین بون و به ته واوی ی براون بو خزمه تکر دنی نایینی پیوژی نیسلام و هه می شه له تی کو شاندا بوون بوئه وه ی به نده کان له به نده تی کړدن بو بت و صه نه م و به نده کان رزگار بکه و رایان بینن بو به نده تی کړدنی خوداوه یه کتاپه رستی، دلنیا بوون که روژیک دی پیغه مبهري (دروودی خرای لسمین) مالئاوا ییان ی ده کاو به جیان دیلی و ده گه ریته وه بولای خوداوه له ژیان جیهانی بی وه فا جیا ده بیته وه. بویه که نایه تی ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ، وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا، فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾. سورة النصر (۱-۳) ﴿ نازل بوو، هاوه لان وای ی حالی بوون که نه مه نامارزه یه به نزیک بوونه وه ی ساتی جودا بوونه وه ی پیغه مبهري له جیهان و هاوه لانی. وتیان مانای نه وه یه نه رکی پیغه مبهري ته واو بووه. هه ندی له هاوه لان به نازل بوونی نایه تی ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾. سورة المائدة (۳) ﴿ هه ستیان به وه کړد که نه مه نامارزه یه به له دونیا دهرچوونی پیغه مبهري (دروودی خرای لسمین) .

ﷺ، هه زکردن به گه رانه وه بۆلای خودا مالنواویی له جیهان:

دوای ئه وهی پيغمبر (درودی عوای لسه) له حه جی مالنواویی گه رایه وه له وحه جهدا ئامازهی بۆئه وه کرد که مه رگی نزيك بۆته وه، ته نانه ت ئيمامي موسليم له صه حیحی خوئی دا له جابيره وه ئه وهی ريوایه ت کردوه، که پيغمبر لای (جمرة العقبة) راوه ستاو فهرمووی: مه ناسيکی خوٲان ده رباره ی هه ج له منه وه وه رگرن و فيريان بين له وانه يه من ساليکی تر هه ج نه که مه وه. هه ر له و هه جهدا چووه سه ر گوپی شه هيدانی ئو حودو نويزی له سه ر کردن، ده تگوت له نزيکه وه خودا حافیزی له هاوه لانی نزيکی ده کا. له دوای هه شت سال چووه وه سه رگوپريان و وه کوو خودا حافیزی له زيندوان بکا ئاوا خودا حافیزی ئی کردن، ئه مجار چووه سه ر دوانگه و فهرمووی: ئه من پيشه نگتانم، من به سه رتانه وه شايه تم، واده ی من و ئيوه هه وزی که وته ره، ئه من له شوینی خو مه وه ده روانمه هه وزی که وته ره، وه من کليلی گه نجينه کانی زه ويم پی دراوه، من ترسی ئه وه م نيه ئيوه دوای من هاوه ل بۆ خودا دابنن، وه ئی من ترسی ئه وه م ليتان هه يه له سه ر به ده سته ينانی کالاکانی جيهان کئ برکئيه کی وه ها بکه ن بتانفه وتينئ وه کوو چۆن گه ل و نه ته وه کانی پيش ئيوه بۆ دونيا خويان فه وتانده.

ﷺ، په یدا بوونی نازار له سه ر جه سته ی پيغمبر:

نازار له ناو جه سته ی پيغمبر دا (درودی عوای لسه) له روژی دوشه ممه ئاخرو ئۆخري مانگی سه فه ری سالی يانزه ی کوچی په یدا بوو سه ره تاي ئه م نازاره ش ئه وه بوو پيغمبر (درودی عوای لسه) له دره نگانیکی شه ودا چوو بۆ

گوڤستانی (بقیع الفرقد) داوای لیخو شبوونی بو مردوه کانی ئەو گوڤستانه کرد پاشان گه پرایه وه بو ماله وه به یانی ئازار له جهسته ی پیروزی دا په یدابوو. (٢٣٤)

خاتو عائیشه دایکی موسولمانان (روزی عسری ئی بن) دهگیریته وه ده لئ: پیغمبر (مرووی عسری لیسرین) له گوڤستانی به قیغ گه پرایه وه، منی بینی سهرم دیشاو ده مگوت ئای سهرم چهند ئازاری هیه! پیغمبر فهرمووی تونا به لکوو من زۆرم سهر دیشئ، ئیتر ئازاره که ی لئ ی زیاد کرد و پهری سهند، ئەو دهمه له مائی مهیمونه بوو (روزی عسری ئی بن) ئیتر داوای له خیزانه کانی کرد ریگه ی پی بدن له مائی عائیشه بی به نه خوشی ئەوانیش هه موویان رازی بوون، ئیتر فاضلی کوپی عهباس و عه لی کوپی ئەبوطالیب چونه ژیر بالئ و به قوماشیک توند سهری خو ی پیچابوو ورده ورده ههنگاوی هه لدینانه وه، هات هه تا چوه مائی عائیشه رهحمه تی خودای ئی بی.

خاتو عائیشه ده فهرموئ: پیغمبر خودا له وه نه خوشی یه ی تییدا له دنیا ده رچوو فهرمووی ئەی عائیشه من ئیستاش ههست به ئازاری ئەو خواردنه ی له خه یبه ر خسته دهممه وه ده که م، ئیستا ئاله م کاته دا ههست ده که م خه ریکه شاده ماری خوینم بیچرئ به کاریگه ری ئەو ژه ره. (٢٣٥)

(٢٣٤) سيرة ابن هشام ج٢/٦٤٢ و ابن کثیر ج٤/٤٤٣.

(٢٣٥) رواه البخاري معالفاً (باب مرض النبي ووفاته) اسنده الحافظ البيهقي عن الحاكم عن الزهري به/ابن کثیر ج٤/٤٤٩.

ﷺ، ناردنی له شکر به فرماندهی ئوسامه:

پیغمبر (درودی عرای لیسری) له کاتی نه خوشی یه که ی دا ئوسامه ی کوپی زهیدی کوپی حاریشه ی به له شکر یکه وه نارد بو شام و فه رمانی پی کرد سنوری (البلقاء و) (الدارون) له خاکی فه له ستین بخاته ژیر قاجی ئه سپه کانیه وه. له م له شکره دا زور له گه وه هاوه لانی کوچکارو یاریده ده رانی تیدابوو، له هه موانیان به رچاوترو دیاری تر عومهری کوپی خه تاب بوو، پیغمبره ی خودا ئه م له شکره ی به ری کردو نه خوشی یه که ی تهنگی پی هه لچنی، له شکر ی ئوسامه له (الجرف) مایه وه و نه پویی چاوه ری ئه وه ی ده کرد خه لکانی دی په یوه ندی پیوه بکه ن، دوا ی له دونیا ده رچوونی پیغمبر (درودی عرای لیسری) ئه بوبه کر له شکره که ی به ری کرد ویست و مه به ستی پیغمبره ی هینایه دی.

ﷺ، گرنگی دان به له شکر ی ئوسامه:

پیغمبره ی خودا به ده ست ئازاری سه ریئشه وه ناره حه ت بوو، له شکر ی ئوسامه له ده وری مه دینه چاوه ری پی په یوه ندی کردنی جه نگاوه ران بوو بوئه وه ی به ری بکه وی خه لکه که که میك ته مه لییان نواند له وه ی په یوه ندی بکه ن به سوپاوه، خه لکه که که وتبوونه مقومقوو و تیان ئوسامه منداله و تازه پی ده گا چون ده بی بکر ی به فرمانده ی سوپایه که زوربه ی موهاجیرو ئه نصاری تیدا به شدارن. پیغمبر (درودی عرای لیسری) که ئه مه ی زانی به و ئازاره وه له مال هاته ده رو سه ری خو ی به قوماشیک توند پیچابوو، هاته مزگه وت و چوو ه سه ر دوانگه و ده ستی کرد به وتاردان و دوا ی همد و شه نا کردن فه رمووی: (خه لکینه په یوه ندی به و له شکره وه بکه ن که ئوسامه فه رمانده یه تی. ئه گه ر ده رباره ی فه رمانده یی یه که ی قسه یه کتان هیه ئه وه

لەو پێشیش دەربارەى باوکى قەسەى لەوجۆرەتان کردن، سویندم بەخودا ئوسامە ھەرچەند گەنجەو تازە پێدەگا شیاوی ئەو فەرماندەیی یە، وەکوو چۆن باوکیشی لەو پێش شیاوی فەرماندەیی بوو^(۲۳۶) ئەمجار لەدوانگەکە دابەزى، ئیتەر خەلکەکە پەلەپەلیان پێ کەوت بۆ خۆئامادەکردن و پەيوەندى کردن بەسوپای ئوسامەو، پیغمبەر (درودی عرای لیسرین) ئازارەکەى توند تر بوو، سوپای ئوسامەش لەدەرەوہى مەدینە لە (الجرف) لەشکرەبەزى کردبوو چاوەپێى ئەو بوو خەلک پەيوەندى پیوہبکەن و سوپاکەى تەواو ببێ. ئازارى پیغمبەر زیاتر پەرەى ساند ئوسامە بەلەشکرەوہ لە شوینی خوێ مایەو، چاوەپێى ئەو بوو ئاخۆ خودا چى دەربارەى پیغمبەر بپار داو. ئیتەر پیغمبەر جارىکى تر لەنەخۆشى یەکەیدا جەختى لەسەر بەپێ کردنى سوپای ئوسامە کردوہ فەرمووی ھەرچۆنیک بێ سوپای ئوسامە بەپێ بکەن، ئەمجار فەرمانى پێ کردن کەلەنیوہ دورگەى عەرەب دا دوو ئایین نەھیلن موشریکەکان وەدەرنین.^(۲۳۷)

۵. پیغمبەر (درودی عرای لیسرین) کۆبوونەوہ بەموسولمانان دەکاو لەلوتبەرزى و خو بەزلزانی دەیانترسینى:

لەرۆژیک لەرۆژانى نەخۆشى یەکەى دا کۆمەلیک لەموسلمانان چوونە خزمەتى لەمالى عائیشە، پیغمبەر زۆر بەگەرمى بەخیرھاتنى کردن و

^(۲۳۶) رواه البخاري في كتاب المغازي باب غزوة زيد بن حارثة، لهويدا هاتووہ دەلى ئەگەر ئيوە تانە لەوہدەن ئوسامە گەنجەو شیاوی ئەمیری نیە لەوہ پێشیش تانەتان لەفەرماندەیی باوکى دا، سویندم بەخودا زیدشیاوی فەرماندەیی بوو خۆشەويستى کەس بوو لام و کورەکەشى دوا خوێ خۆشەويستى کەسە لام.
^(۲۳۷) صحيح البخاري باب مرض النبي صلى الله عليه وسلم ووفاته.

دوعای ہدایہ و سہرکہ و تنی بۆکردن، پاشان فہرموی: ئامۆژگاریتان دہکەم بەوہی ھەمیشە لەخودا بترسن و خوداتان لەیاد نہچی. ئەوتان بەسەرەوہ جی دێلم، ئەو ئاگاداری کارو کردەوہتانە، وەمن لەخوداوە ترسینەرم بۆتان بەئاشکرا دەتانترسینم لەسزای سەختی خودا، خۆتان بە سەرخودادا بامەدەن و لوتبەرزی لەئاستی دا مەکن. فیزو تەکەببور بەسەر خوداو بەندەکانی و ولات دا مەکن. چونکە بێگومان خودا بەمنیش و بەئێوەش دەفەرموی ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾. سورة القصص (۸۳) ﴿هەروا دەفەرموی: ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾. سورة الزمر (۶۰)﴾.

❧، دۇنیا نەو یستی پیغمبەر و رقبونی لە مالی زیدە:

خاتو عائیشە (دروودی عرای لەسەری) دەلی: پیغمبەری خودا لەو نەخۆشییە تییدا مرد، فەرموی ئەی عائیشە: چیت لەئالتونەکە کرد، بۆم هینا پینج تاحەوت یان ھەشت تا نو زیڕ بوون ئەویش تەشریفی بەدەستی خۆی ھەندێ ئەم دیوو ئەودیوی کردن، دەیفەرموو: دەبێ روژی قیامەت موخەمەد بەرامبەر بەخودا بلی چی ئەم پارە زیڕە ی ھەیە! بپۆ بی بەخشە با لەمالم دا نەمینیتەوہ.

❧، گرنگی دان بەنویژو پینشویژی کردنی ئەبۆبەکر:

پیغمبەر (دروودی عرای لەسەری) تادەھات ئازارەکی توندتر دەبوو ماوہیەک بوو کاتی نویژی خەوتنان ھاتبوو، فەرموی ئەری خەلکەکە نویژیان کرد؟؟

عہرزبان کرد نہخیر ئەوان چاوەڕپێ جەنابتن ئەی پیغمبەری خودا! فەرمووی دەئام بۆ بکەنە ناو (مُخَضَّب)^(۲۳۸) سوینەوہ ئەوانیش ئاوەکەیان بۆ ئامادەکرد، ئەویش خۆی شتو ئەمجار بەرەو مزگەوت بەلوژە لوژ رویشت، نەیتوانی خۆی رابگرێ بیھۆشی بەسەردا هات، پاشان وەھۆش خۆ ھاتەوہ، فەرمووی: ئەرئ خەلکەکە نوێژیان کرد؟ وتیان: نەخیر ئەوان چاوەڕپێ جەنابتن ئەی پیغمبەری خودا، خەلکەکە ھەموویان لەمزگەوت دا مابوونەوہ چاوەڕوانی پیغمبەریان دەکرد بۆ نوێژی خەوتنان، ئیتیر پیغمبەر (درودی عسای لەسەری) وەلامی نارد بۆ ئەبوبەکر بەوہی پیشنوێژی بۆ خەلکەکە بکا، ئەبوبەکر پیاویکی دلنەرم و عاطیفی بوو، وتی: ئەی عومەر! ئەتۆ پیشنوێژییەکە بکە، عومەر وتی: تۆشیاوتری لەمن بەو ئەرکە، ئیتیر ئەبوبەکر ئەو رۆژانە نوێژی بۆ خەلک کرد پاشان پیغمبەر (درودی عسای لەسەری) ھەندئ ئازارەکە سۆک بوو ویستی بچێ بۆ مزگەوت، بۆ نوێژی نیوہپۆ عەباس و عەلی (رەزای عسای ئێ) چوونە ژێر بالیہوہ، کە حەزەرەتی ئەبوبەکر چاوی بە پیغمبەر کەوت، کشایە دواوہ، پیغمبەر (درودی عسای لەسەری) ئیشارەتی بۆکرد کەنەیەتە دواوہ پیشنوێژی بکا، فەرمانی بەعەباس و عەلی کرد کەلەتەنیشت ئەبوبەکر دای بنیشینن، ئیتیر ئەبوبەکر پیشنوێژی بەراوہستانەوہکردو پیغمبەر (درودی عسای لەسەری) بەدانیشتنەوہ نوێژی کرد. (ئومولفەضل) ی کچی (الحارث) دەلئ گویم ئی بوو پیغمبەر لەنوێژی شیوان دا (والمرسلات عرفاً) ی خویندو ئیتیر لەوہ دوا پیغمبەر (درودی عسای لەسەری) پیشنوێژی بۆنەکردینەوہ تا خودا گیانی کیشا.

^(۲۳۸) مخضب: قاپیکە جلی تیندا دەشوردین لەکوردەواری خۆمان پئی دەگوتری سوینە.

۱۰، وتاری خودا حافیزی:

پیغمبر (درودی عوای لسمین) له سهر دوانگه دانیشنت، سهری خوی پیچابوو، هندی فرموده‌ی ناراسته‌ی جه‌ماوهره‌که کرد، له‌وقسانه‌ی فرمونی نه‌وه بوو وتی: (به‌نده‌یه‌ک له‌به‌نده‌کانی خودا، په‌روه‌ردگار سهریشکی کردوه له نیوان دونیاو نه‌وه‌ی لای خودایه، نه‌ویش نه‌وه‌ی لای خودای هه‌لبراردوه) چه‌زده‌تی نه‌بویه‌کر له‌مانای نه‌م رسته‌یه‌ حالی بوو، زانی که پیغمبر (درودی عوای لسمین) مه‌به‌ستی خویه‌تی، بویه‌گریاو فرمویی: به‌لکوو ئیمه‌ خو‌مان ده‌که‌ینه‌ قوربانت، خو‌مان و کوره‌کانمان به‌قوربانت بن.

پیغمبر (درودی عوای لسمین) فرمویی: نه‌ی نه‌بویه‌کر! له‌سهر خویه، بیگومان که‌س هینده‌ی نه‌بویه‌کر پیاوه‌تی به‌سهر منه‌وه‌ نیه، به‌گیان و مالی خوی یارمه‌تیدهرم بووه، نه‌گهر من براده‌ریکم له‌ناو خه‌لک دا بگرتایه، نه‌بویه‌کرم ده‌کرده‌ براده‌ری خو‌م، وه‌لی دۆستایه‌تی ئیسلام گه‌وره‌تره.. نه‌مجار فرمویی: هه‌موو په‌نجه‌ره‌کانم له‌سهر پیوه‌بدن جگه‌ له‌و په‌نجه‌ره‌یه‌ی سه‌رمالی نه‌بویه‌کر.

۱۱، نامۆزگاری بۆ یارمه‌تیده‌ران:

له‌و رۆژو ساتانه‌دا که‌نازار پیغمبره‌ی ته‌واو ته‌نگه‌تاو کردبوو، نه‌بویه‌کرو عه‌باس به‌لای کۆپو کۆبونه‌وه‌یه‌کی نه‌نصاره‌کان دا تیپه‌رین، بینیان نه‌نصاره‌کان ده‌گریان نه‌بویه‌کر وتی: بۆ ده‌گرین؟ وتیان یادی کۆبونه‌وه‌ی پیغمبرمان کرده‌وه‌ که‌له‌گه‌ل ئیمه‌دا کۆده‌بووه‌وه‌و ریزی تایبه‌تی لی ده‌گرتین، نه‌بویه‌کر نه‌وه‌ی به‌ پیغمبر گه‌یاند، ئیتر پیغمبر له‌جیگا هاته‌ دهر به‌پارچه‌ قوماشیک سهری خوی پیچابوو، چوو سهر دوانگه، له‌وه‌ به‌ولاوه‌ جاریکی تر نه‌چوو سهر مینه‌بر، هه‌مدو نه‌نای

خودای کرد، پاشان فەرمووی: (ئامۆژگاریتان دەکەم دەربارە ی ئەنصارەکان، ئەوان کۆمەڵی منن نهینی هەلگری منن پشتگیری یارمەتیدەر و پەنام بوون، ئەوەی لەئەستۆیان بوو ئەنجامیان دا، ماوەتەو ئەوەی پیویستە بۆیان بکری، ئەری ئەوان نەبوون لەمەدینە لەخۆیان گرتن، لەمال و سامانیان دا کردیان بەهاوبەش و بەشەبرا، لەبەرژەوهندیەکاندا ئیوہ یان پیش خۆیان خست، هەرکەسێ بوو بەکار بەدەستی موسولمانان، چاکە لەچاکە کاریان وەر بگرن و چاوپۆشی لەخراپە کاریان بکەن).^(۲۳۹)

﴿ دوا نیگا و چاوپێداخساندن ی پیغمبر بە موسولمانان دا لەکاتی ئەوان ریزیان بەستبوو بۆ نوێژ:﴾

لەسەر فەرمانی پیغمبر (درودی عرایی لەسەر) ئەبویەکر پیشنوێژی بۆ موسولمانان دەکرد، هەتا رۆژی دوو شەممە هات موسولمانان بۆ نوێژی بەیانی ریزیان بەستبوو، پیغمبر (درودی عرایی لەسەر) پەردە ی ژوورەکە ی خۆی لاداو تەماشای موسلمانانی کرد بینێ هەموویان ریز ریز لەبەردەم پەرەردگاریان دا وەستان، دیتی کە بانگەوازی و تیکۆشانی بەروبومی باشی هەیه و بەزایە نەچووه، دلخۆش بوو کە گەل و نەتەوێهکی رێک خستوو پارێزگاری نوێژەکانیان دەکەن و سوورن لەسەر بەجێهێنانیان، پیغمبر ئامادە بۆ یان لەناو یان دا نەبۆ، بەم دیمەنە چاوی فێک بووهوه، بزە ی هاتی بەو سەرکەوتنە ی کە بۆهیچ پیغمبر و بانگخوازیکی پیش خۆی نەرەخساوه، دلنیا بوو لەوە ی کە پەيوەندی ئەم نەتەوێه بە ئایینی

^(۲۳۹) صحيح البخاري (فضائل أصحاب النبي ص باب قول النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «قبلوا من محسنهم وتجاوزوا من مسيئهم»).

خوداوه په يوه نډييه کې بهرده وام و هه ميشه يي يه، يه کتا په رستي و عيباده تکرډني موسولمانان بو خدا پايه دار ده بې به مردني پيغه مېر کوټايي نايه. به تيړوانين و بينيني ئه م ديمه نه بزهي هاتي و گه شايه وه، هه رخودا ده زانې چهندي پي کهيف خوش بوو هاوه لان ده گيرنه وه ده لين: پيغه مېر (دروډي عرواي لسرين) په رده ي ژووره کهي عائيشه ي لادا به راوه ستانه وه سهيري ئيمه ي ده کرد، دم و چاوي ده تگوت پارچه زيوي صافه ده دره وشايه وه ئه مجار بزهيه کي هاتي و پيکه ني، ئيمه له خوشيان خهريک بوو نويزه که مان بېرين، وامن زاني پيغه مېر دي و بو نويز خوي ئاماده کردوه و دي بو مزگه وت، به لام ئه و ئيشاره تي بو کردين که نويزي خوتان ته واو بکه ن، ئيتر په رده کهي دادايه وه، هه رنه و روژه کوچي دوايي کرد.

۱۰. ترساندنې موسولمانان له گور په رستي و مزگه وت بنياتنان له سهر گور:

پيغه مېري خودا له سهره مهرگ دا چهند ئاموژگاري و راسپارده يه کي ئاراسته ي موسولمانان کردون و جهختي له سهر کردونه وه بوئوه ي هه ميشه موسولمانان پابه ندي بن، له و وتانه ي له سهره مهرگ دا فهرمووني ئه مانه هه نديکيانن:

فهرمووي خودا جوله که و نه صراني به کوشت به ري، چونکه هاتن گوږي پيغه مېره کانين کرده مزگه وت، ريگه مه دن له جزيره دا دوو ئايين هه بن، هه رده بې يه ک ئايين په يره و بکري.

عائيشه و ئيبنوعه باس ده لين که پيغه مېر ده رده کهي قورس بوو پارچه قوماشيکي چوارگو شه ي ده خسته سه رده م و چاوي که توزيک ناره حه ت

دہو پارچہ قوماشہ کی لادہ داو دہیفہ رموو: نہ فرینی خودا لہ جولہ کہو نہ صرائی بی گوپی پیغمبرہ کانیاں کردون بہ مزگہوت. واتہ موسولمانانی دہترساند بوئوہی ئوکارہ نہ کهن.

ناموژگاری کوتایی پیغمبر لہ کاتی گیانہ لاو دا ئوہ بوو فہرمووی: (الصلاة ومملکت ایمانکم) ناگاداری نویژ بنو پاشگوئی مہ خہن، ناگاداری ئو نافرہ تانہ بن کہ لہ ژیر دہستتان دان، ستہ میان لی مہ کهن. تہ نانت وای لی هات ئہم رستہ یہی لہ سینگی دا غہر غہرہ پی دہ کردو زمانی نہ یدہ هیئا. (۲۴۰)

ئیمامی علی ریوایت دہ کاو دہ فہرمووی: پیغمبر (فرودی عری لہ سیرین) لہ سہرمرگ دا ناموژگاری کردین بہوہی ناگاداری نویژین و زہکات بدہین و چاودی ری نافرہ تانی ژیر دہستمان بکہین.

خاتو عائیشہ دہ فہرمووی: چوومہ نزیکی پیغمبرہوہ چاوی ہلگپرایہوہ بہرہو ناسمان و فہرمووی: (فی الرفیق الأعلى) ئارہ زوی گہیشتن بہ پەرہردگارم دہ کہم دوجار ئہم رستہ یہی فہرموو، ہر عائیشہ دہ فہرمووی: عہدولپرہ حمانی کوپی ئہبوبہ کر ہاتہ ژوورہوہ چیلکہ داریکی تہری بہ دہستہوہ بوو، پیغمبر (فرودی عری لہ سیرین) سہیری کرد، من وای لی حالی بووم کہ ئیشی بہو چیلکہ یہ ہہیہ عائیشہ دہ لی دارہ کہم لہ دہستی وەرگرتو توژیک تہ کاندوم دامہ دہستی، ئہویش جوان جوان سیواکی پی کرد، ئہمجار ویستی بیداتہوہ دہستم لہ دہستی کہوتہ خواریوہ. (۲۵۰) ہرخاتوو عائیشہ دہ فہرمووی: لہ پیش دہمی پیغمبر (فرودی عری لہ سیرین) جامیک ئاو دانرابوو، دہستی دہخستہ ناو جامہ ئاوہ کہوہو دہم و چاوی خوئی مہسح

(۲۴۰) رواہ البیہقی وأحمد (ابن کثیر السیرۃ النبویۃ ج ۴/ ۷۷۳۰).

(۲۵۰) سیرۃ ابن کثیر ج ۴/ ۷۷۴-۷۷۵.

دەکردو پاشان دەیفەرموو (لا إله إلا الله) بیگومان مردن ئازارو لەهۆش خۆ چوونی هەیه، پاشان قامکی چەپی هەلپری و دەیفەرموو: (فی الرفیق الأعلى) ئارەزوی پەروردگاری بالۆ شکۆمەند دەکەم. ئەم رستەییە دووبارە کردەو هەتا گیانی دەرچوو دەستی پیروزی لەجامە ئاوەکە دابوو، خاتوو عائیشە دەفەرموی: پیغمبەر (دروودی عوای لیسرین) نەخۆشی یەکە ی تینی بۆهینا، لەوکاتەدا سەری لەسەر رانی من بوو، ساعەتیک لەسەر خۆ چوو پاشان وەهۆش خۆ هاتەو چاوی برییە هەلاشی هۆدەکەو فەرمووی: (اللهم الرفیق الأعلى) ئەمە دوا وتەیکە بوو کە لەدەمی پیغمبەرەو بەسترا.

پیغمبەر (دروودی عوای لیسرین) بەج شیتوێکە دنیای بەجی هیشت:

پیغمبەر (دروودی عوای لیسرین) دنیای بەجی هیشت نیوە دورگە ی عەرەبی بەتەواوی لەژێر دەسەلاتی خۆی دابوو، پاشاکانی جیهانی ئەو رۆژگارە بەنزیک و دوریانەو ئی دەترسان هاوێلانیشی بەگیان و مندال و مال و سامانەو خۆیان بەقوربان دەکرد، کەوفاقی کرد نەدیرەم و نەدیناری بەجی هیشت نەکوێلەو جارییە لەدوا خۆی جی هیشت. جگە لە هیستەرە سپی یەکە ی وچەکەکە ی و پارچە زەوییەک کە کردی بەخێر هیچی لەپاش بەجی نەما.

پیغمبەر (دروودی عوای لیسرین) وەفاقی کرد زینیەکە ی بارمتەبوولای جولهکە یەک لەجیات ی سی ربه جو، تاوفاقی کرد ئەو نەدی پارنەبوو رهنەکە وەرگریتەو.

لەنەخۆشی یەکە ی دا چل کوێلە ی ئازاد کرد حەوت دینار یان شەش دیناری هەبوو فەرمانی بەخاتوو عائیشە کرد بیانبەخشی!

خاتوو عائشہ دہرموی: پیغمبر لہ دنیا دەرچوو لہ مالی من دا شتیك نہ بوو ئادہ میزاد بیخوا و پیئی بگوتری بژیو، جگہ لہ تۆزیک نانه جو لہ رفہیہک دا دام نابوو ورده ورده لیّم خوارد تا تہاوو بوو.^(۲۵۱)

سالی یانزہی کۆچی دوانزہی مانگی رہیعیولئہوہل رۆژی دووشہممہ دواي نیوہرؤ لہ تہمہنی شہصت و سی سالی دا پیغمبرہی خودا گیانی دەرچوو دونیای بہجئ ہیشت، ئەو رۆژہ رۆژیکی رەشو سامناک بوو کارہساتیک بوو بہسەر موسولماناندا ہات، بہ لایہکی گہورہبوو یہخہی موسولمانانی گرت. وەکوو چۆن رۆژی لہ دایکبوونی بہختہ وەرترین رۆژ بوو، رۆژی وەفاتیشی ناخۆشتین رۆژ بوو.

ئەنەس و ئەبو سەعیدی (الخدري) دەلّیل: ئەو رۆژہی پیغمبرہی خودای تیدا ہاتہ مەدینہ ہەموو شتیك پیدەکەنی و گەشابووہوہ، ئەو رۆژہی پیغمبرہی تیدا لہ دنیا دەرچوو ہەموو شتیك تاریک بوو، ہەموو شتیك خەم و خەفەت دایپۆشی، ئوممو ئەیمەن دەستی کرد بہ گریان پیئی کوترا ئەوہ بۆ دہگری بۆ پیغمبرہ؟ خو پیغمبرہ ئادہ میزادہو ہەر دەبی بمری، وتی: بیگومان دہمزان پیغمبرہی خودا دہمری وەلّی من بۆ پرانی ئەو نیگایہ دہگیریم کەبۆمان دہہات، تازہ کە پیغمبر نہمیئنی نیگای ئاسمانیش دانابەزی.

۴. ھاوہلان چۆن بہرہو روی ھەوائی لہ دنیا دەرچونی پیغمبر بوونہوہ:

بیگومان ھەوائی لہ دنیا دەرچونی پیغمبر (درودی مبراہی لہسەری) وەکوو ھورہ بروسکە دای لہ گویچکە ھاوہلان و تاساندنی چونکە زۆریان خوش

^{۲۵۱} رواہ البخاري في کتاب الرقاق، باب الفقر، ومسلم في کتاب الزهد.

دهویست و ئولفه تیان به ژیان له خزمه تی دا گرتبوو، ئه وان وه کو مندا ل له باوه شی باوکی دلسۆز دا بژیی و باوون به لکوو زیاتریش. خودا ده باره ی خوشه ویستی پیغمبر بو هاوه لانی ده فهرموئ: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ. سورة التوبة (۱۲۸)﴾ بی گومان هه ریه کی له وهاوه لانه پیی و ابوو ئه و پیغمبره ی له هاوه له که ی خوشتر ده ویست. ته نانه ت هه ندیک له هاوه لان بپروای به وه نه ده کرد پیغمبره ی مردبی، یه کی له وانه عومه ری خه قتاب بوو به جیددی ئینکاری ئه وه ی ده کرد پیغمبره ی مردبی، چوو بو مزگه وت و وتاری بو خه لکه که دا وتی: پیغمبره ی (درووه ی عه رای له سهری) نامری هه تا خودا دوو رووه کان له ناونه بات.

هه لویستی ئه بوبه کر به رامبه ر به م روداوه گه وه:

بیگومان هه زه تی ئه بوبه کر: که خودا بو ئه وه ی ئاماده کرد بوو بیته جینشینی پیغمبره ی و هه لویستیکی مه ردانه و جوانمیرانه ی نواند، خوراگری و دامه زراوی و دانایی یه کی بی وینه ی ئه نجام دا، به راستی پیاوی پیوستی کاتی ته نگانه بوو، کیوی سه رکه شی دامه زراو بوو که به هیچ شتیك جوله ناكاو لاناچی. که هه واله که ی بیست له مالی خویه وه هاته به رده رگای مزگه وت و له وکاته دا هه زه تی عومه ر وتاری بو خه لکه که ده داو ده یگوت: هه رکه سی بلی پیغمبره ی مردوه به شمشیر دوو له تی ده که م. هه زه تی ئه بوبه کر ئاوپی له هیچ نه دایه وه تاچوو سه ر ته رمی پیغمبره ی له وده که ی عایشه: که به پارچه قوماشیک داپوشرا بوو له سه ر روخساری هه لدایه وه و ماچی کرد، وتی: دایک و باوکم به قوربان ت بن، ئه و ئه و مردنه ی که خودا بوی بریار دابووی چه شتت، ئیتر له وه دوا جاریکی تر نامری.

ئەمجار بوردەكەى بەسەر دەم و چاوی هەلکیشایەو، هاتەدەرەو، هیشتا
 حەزەرەتى عومەر هەر قەسەى دەکرد، وتى: ئەى عومەر! لەسەرە خۆبە وبى
 دەنگ بە، عومەر لەقەسەى خۆى نەكەوت و درێژەى بەقەسەكانى دا.
 كەحەزەرەتى ئەبوبەكر بىنى عومەر بى دەنگ نابى، چوو پيشترو روى كرده
 جەماوەرەكەو دەستى بەقەسەكردن كرد. كە خەلكەكە گوييان لەدەنگى
 ئەبوبەكر بوو رويان كرده ئەبوبەكر و وازيان لەگوئى گرتن بۆ قەسەكانى
 عومەر هینا. ئيتەر حەزەرەتى ئەبوبەكر حەمدو ئەناى خودای كردو پاشان
 وتى: ئەى خەلكینە! بزائن ئەوێ موحەممەدى دەپەرست و لەبەخاترى ئەو
 موسولمانان بوو ئەو بێگومان محەممەد مرد، كەسیكیش پەرستشی بۆ
 خودا دەکرد ئەو خودا زیندوو و نامرئ، ئەمجار ئەم ئایەتەى خویندەو
 ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى
 أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾. سورة
 آل عمران (۱۴۴) هەندى لەو هاوەلانەى ئامادەى ئەم هەلوێست و روداوانە
 بوو دەلى وەللاهی دەتگوت: ئەو خەلكە بەم ئایەتە یان نەزانووە هەتا ئەو
 رۆژە ئەبوبەكر خویندییهو، خەلكەكە لەئەبوبەكریان بیست هەرئەو بوو
 بەدەم خویندبویانەو و لەمانەكەى وردنەبوو بونەو. عومەرى كوپى
 خەتتاب دەلى: وەللاهی كەبیستم ئەبوبەكر ئەو ئایەتەى خویندەو سەرسام
 مام و كەوتە سەرزەوى، قاچم نەدەكردن چەندیكم هەول دا راوەستم ئەژنۆم
 نەكردن، ئيتەر دلتیابوم كە پیغمبر لەدوینا دەرچوو.

ﷺ، بەیعهتکردن بە ئەبوبەكر بۆ جى نشینی:

موسولمانان خیرا لە سەقیفەى بەنو ساعیدە كۆبونەووە بەیعهتیان
 بەئەبوبەكر كردو هەلیان بژارد بۆ جى نشینی، بۆ ئەوێ شەیتان رینگەى

نەبئ یەکیەتی موسولمانان تیک بداو پەرتەوازەیان بکا، هەروا بۆئەوێ دلیان ئارام بگرن و دلیان بن لەوێ کە موسولمانان گەورەو بەپرسیان هەیە، هەروەها بۆئەوێ کاتیک پیغمبەر دۆنیا جی دێلئ موسولمانان قسەیان یەک بئ و کۆمەلیان ریک و پتەوبئ و ئەمیریکیان هەبئ کارو باریان بەرێوەدەبا، یەکئ لەوکارە گرنگانە ی دەبوا یە موسولمانان زوو ئەنجامی بدەن کفن کردن و بەری کردن و دفن کردنی جەستە ی پیغمبەر بوو.

۱. موسولمانان چۆن پیغمبەریان بەرێ کرد:

موسولمانان دوا و تارەکی حەزەرەتی ئەبوبەکر ئارام بوونەو، سەرسامی و حیرەتیان نەما، سەرگەرمی کارو باری کفن و دفن کردنی پیغمبەر بوون، کە لە شت و کفن کردنی بونەو کە ئەهل و بنەمالە ی خۆی ئەنجامیان دا ئەمجار تەرمەکی لەمالی خۆی دا دانرا، حەزەرەتی ئەبوبەکر هاتە قسە و فەرمووی: من لە پیغمبەرم بیستوو دەیفەرموو هەر پیغمبەریک کۆچی دوا یی کردبئ، لەو شوینە دفن کراو کە تییدا گیانی دەرچوو، ئیتر جیگاکی پیغمبەریان هەلگرت و لەو شوینە دەستیان کرد بەگۆر هەلکەندن، ئەبو طەلحە ی ئەلئەنصاری ئەم ئەرکە ی لە ئەستۆ گرت، ئەمجار هاوێلان پۆل پۆل دەچوونە ژوورەو و نوێژیان لەسەر جەنازە ی پیروزی دەر، سەرەتا پیاوێکان نوێژیان لەسەر کرد کە ئەوان تەواو بوون ئەمجار ئافەرەتان دەستە دەستە هاتنە سەر جەنازەکی و نوێژیان لەسەر کرد. پاشان مندالەکان، کەس نەبوو بە پیشنوێژ بۆ نوێژکردن لەسەر تەرمی پیروزی.^(۲۰۲) نوێژ لەسەر کردن و دفن کردنی پیغمبەر (درویدی عەزای لەسەری) روژی

سى شهمه ته واو بووه^(۲۵۳) بيگومان نهو روزه روثيكي خه ماوى و ناخوش بوو له مه دينه دا، بيلال بانگى به ياني فهرموو: كه گه يشته رسته ي (أشهد أن محمداً رسول الله) گرياو دهنكي گرياني به رزبووه وه، موسولمانان هه موو غه م داى گرتن و گريان چونكه له وه پيش واراها تبوون نه م وشه يه يان گوئى لى بى و پيغمبهر يان له ناو دابى، داىكي موسولمانان نومو سه له مه ده فهرموئى: ناي له و كار ه ساته ي نهو روزه به سه رمان هات! له وه دوا هه ر به لايه كي ترمان توش بى له به رامبهر نهو موصي به ته وه به سوو كي ده زانين. هه ركاتى موصي به ته وه فاته ي پيغمبهر مان بير بكه ويته وه ناخوشى ترمان له ياد ده چنه وه. پيغمبهر (هرودى عروى لى م) بوخوشى له م باره وه فهرموويه ته: نه ي خه لكينه! هه ريه كي له ئيه (يان له موسولمانان) نه گه ر توشى به لايه ك بوو، با به لاي له ده ست چونى من بينيته يادى خوى، به م موصي به ته موصي به ته خوى له ياد بجيته وه. بيگومان هيج كه س له نوممه ته من دواى من توشى موصي به ته كي گه وره تر له موصي به ته له ده ستداني من نابى.^(۲۵۴)

فاطيمه (هرودى عروى لى م) له و كاته دا پيغمبهر يان خسته گوږه وه و دفنيان كرد به نه نه سى فهرموو: نه وه چون دلتان هات گل بخه نه بان جه سته ي پيغمبهر (هرودى عروى لى م) ؟ موسولمانان هه رچه نده زياد له نه نده پيغمبهر يان خوش ده ويست وه لى خويان گرت و شين و شه پوريان نه كرد چونكه پيغمبهر (هرودى عروى لى م) زور به توندى نه ي له گريان به دهنكي به رزو شين و شه پور كرد بوو.

^(۲۵۳) سيرة ابن كثير ج ۴/ ۵۰۷.

^(۲۵۴) سيرة ابن كثير ج ۴/ ۵۳۸-۵۳۹.

۱. خیزانه کانی پیغمبر (درودی عرای لسمین) دایکی موسولمانن:

یه کهم خیزانی پیغمبر (درودی عرای لسمین) خه دیجه ی کچی خووه یلیدی قوره یشی و ئەسه دییه، خودای لی پازی بی، پیغمبر ی خودا پیش پیغمبر یتى ماره ی کردوه، ئەوکاته خه دیجه له ته مه نی چل سالی دا بووه پیغمبر یش (درودی عرای لسمین) ته مه نی بیست و پینج سال بووه، خه دیجه رۆلکی گرنکی هه بووه له ژبانی پیغمبر دا. ئەوه بوو پشتگیری کرد له سه ر پیغمبر یتى و جیهادی له گه ل دا کرد دئه وایی کردو خوی و مال و سامانه که ی خسته خزمه ت بانگه وازی و بلاو کردنه وه ی ئیسلام، له هه موو ناخوشی و ته نگانه یه ک دا پالپشتی پیغمبر بوو تالی و سویری له گه ل دا چه شت.

سئ سال پیش کوچکردنی پیغمبر بو مه دینه مائناوایی له جیهان کردوه، مندا له کانی پیغمبر (درودی عرای لسمین) جگه له ئیبراهیم هه موویان له خه دیجه بوون، پیغمبر (درودی عرای لسمین) هه میشه له یادی بوو، باسی فه ضل و گه وریی ئەو ئافره ته دلسۆزه ریزداره ی ده کرد، زۆر جار که مه ریکی سه رده بری به شیکی گوشته که ی ده نارد بو ده سته خوشکه کانی خه دیجه . (رهزای عرای لی) پیغمبر (درودی عرای لسمین) تا خه دیجه ی خیزان بوو هیچ ژنی تری نه هیناون، دوا ی له دونیا ده رچوونی خاتو خه دیجه به چه ند رۆژیک پیغمبر سه وده ی کچی زه معه ی قوره یشی ماره کردوه، دوا ئەو خاتو عایشه ی ماره کردوه، پیغمبر زۆری خوش ویستوه، له هه موو ژنانی موسولمان شه رعزاتر بووه زانایه کی ئایینی که م وینه بووه، زۆر جار گه وره هاوه لانی پیغمبر پرسیا ری ئایینی و داوا ی فتوایان لی کردوه. پاشان هه فسه ی کچی عومه ری کوپی خه تتابی ماره کردوه، ئەمجار زهینه بی کچی خوزه می هیناوه دوا ی دوو مانگ هاوسه ری زهینه ب کوچی دوا یی کردوه

نه مجار نوممو سه له مه (هيندي كچي ته بو نومم ييه خوزه يفه ي كوپي المغيرة) ي قوره يشي مه خزومي ماره بريوه ته م دا يكه به ريزه دوا هه موو خيزانه كاني پيغه مېر كوچي دوايي كردوه، پاشان زهينه بي كچي جه حش (كه ده بيته كچي پوره نومم يمه ي) ماره بريوه، هه روه ها جوه يريه ي كچي (الحارث) ي كوپي ته بو ضيراري (المصطلقية) ي ماره كردووه، پاشان نوممو حه بييه ي (ره مله ي كچي ته بوسه فياني صه خري كوپي حه رب) ي هيناوه ته مجار صه فييه ي كچي حويه ي كوپي ته خطه ب پياو ماقولئ به ني نه ضيرو نه وه ي هاروني كوپي عيمران (براي حه زه تي موسا) ي ماره كردووه. پاشان مه يمونه ي كچي (الحارث) هيلالي ماره كردووه ته م دا يكه دوا ماره كراوي پيغه مېره له دوا ماره كردني ته م نيت رڼي تري نه هيناوه.

خيلاف و راجيايي نيه له وه دا كه پيغه مېر (درودي عراي لسره ي) كوچي دوايي كرد نو خيزاني هه بووه، جگه له خه ديجه و زهينه بي خوزه يميه كه له ژيانى خوي دا وه فاتيان كردوه، خيزانه كاني پيغه مېر جگه له عايشه ته واني تر هه موويان بيوه ژن بوون^(۲۵۵) هه روه ها كاتي وه فاتي كرد دوو جاريه ي هه بون، يه كيان ماريه ي كچي شه معوني قيبطي بوو پاشاي مصر (المقوقس) به دياري بوي نارد بوو، له م نافره ته كوپيكي بوو ناوي ئيبراهيم بوو. يه كيكي تريان ريحانه ي كچي زهيد له خيلئ به نو نه ضير بوو موسولمان بوو پيغه مېر نازادي كردو پاشان ماره ي كرد. په روه ردگار ياساغي كردوه له سه ر موسولمانان كه خيزانه كاني پيغه مېر ماره بكه نه وه، چونكه خيزانه كاني پيغه مېر (درودي عراي لسره ي) دا يكي موسولمانن، ته مه ش پاريزگاري كردني ته و په يوه ندييه حساس و ناسكه يه كه نومم ته ئيسلام په يوه ست ده كا به پيغه مېر هه كه يه وه، قورئان ده فهرموي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا

^(۲۵۵) زاد المعاد ج- / ۲۶- ۲۹.

تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاطِرِينَ إِنَاءَهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكَ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكَ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا. سورة الأحزاب (۵۳) ﴿

ئیبنو کثیر له ته فسیری ئەم ئایەتەدا دەفەرموی: زانایانی ئیسلام هەموویان کوون لەسەر ئەو: کە ئەو ئافەرتانە ی خیزانی پیغمبر بوون حەرامە لەسەر موسولمانان دوا لە دنیا دەرچوونی ماریان بکەنەو، چونکە ئەو ئافەرتانە لە دنیاو قیامەتدا خیزانی پیغمبەرن و دایکی موسولمانان.

هه‌لۆیسته‌یه‌کی کورت ده‌رباره‌ی فره‌ژنی پیغمبر:

پیغمبەری خودا بە شیک لە تەمەنی بەزگوردی بەسەر برد، ماوی بیست و پینج سال لە تەمەنی رۆی ژنی نەهینابوو هەلبەتە ئەو ماویە قوناغی و گەنجی و پینگەیشتن و کاملبوونە. لە ماوی ئەم بیست و پینج سالەدا هەموو مەرج و ره‌وشته‌کانی گەنجایەتی و لەشساغی و مەردایەتی تیدا بەرجەستە بوو، بەشیکی زۆری ئەم قوناغە ی ژانی لە (بادیە) بەسەر بردبوو، دوور لە کەش و هوای شارستانی، لەو ماویەدا بەتەواوی ره‌وشتی سوار چاکی و پیاوہتی و جوانمیری تیدا بەرجەستە بوون، ئەو ره‌وشتانە ی کە عەرب شانازییان پیوہ دەکردن و زانایانی دەروونزانی و ئەخلاق بەبەرز دەیانفرخینن، دە ی کەس نەیتوانیوہ تەنانت دوزمترین کەس لەم قوناغە ناسک و حەساسەدا نەیتوانیوہ پیش پیغمبەرایەتی و دوا پیغمبەرایەتیش ئەمرۆشی لە گەل دابی لەکە یەکی تیدا بدۆزنەو، لەهەموو ژانی دا نمونە ی هەربەرز ی دەروونپاکی و داوین پاکی و دەستپاکی و پاک و

خاوینی بووه له هه موو رویه که وه هه رشتیک شیاوی پله و پایه ی پیغمبریتی نه بوو بئ ئەو به ته واوی لئ ی دوور بووه.

کاتیک ته مه نی گه ییشته بیست و پینج سال خاتوو خه دیجه ی کچی خووه یلدی ماره رکرد، بیوه ژنیکی ته مه ن چل سال بوو، پانزه سال له پیغمبر گه وره تربوو، پیش پیغمبریش دوو جار شوی کردبوو مندالی له و میردانه ی پیشووی هه بوون. دوا ی له دونیا ده رچوونی خه دیجه سه وده ی کچی زه معه ی ماره کرد، ئەم ئافره ته میرده که ی له و موسولمانه کوچکه رانه بوو که چووبوون بۆ ولاتی حه به شه له وئ مردبوو! پیغمبر بۆ پرکردنه وه ی ئەو که لیئه و لابردنی ئەو کوسته ناخۆشه له سه ر سه وده ماره ی کرده وه، جگه له عایشه خیزانه کانی تری هه موویان بیوه ژن بوون، هیچ ئافره تیکی له و ئافره تانه ماره نه کردوه ئیلا به رژه و هندییه کی به رچاوی تیدا بووه بۆ بانگه وازی ئیسلام یان لایه نیکی ئەخلاق و پیاوه تی تیدا بووه، یان هیئانی سودو دورخستنه وه ی خه ته ریکی کۆمه لایه تی گه وره ی تیدا به رچاو گیراوه، بیگومان خزمایه تی و زاواو خه زورایه تی کاریگه ریه کی گه وره ی هه بووه له ژیا نی خیلایه تی عه رب دا. له روی کۆمه لایه تی دا نرخ و به هایه کی هه بوو، ئەم زاواو خه زورایه تییه کاریگه ریه کی دورو درێژ خایه نی هه بوو له میژووی بانگه وازی ئیسلامی داو له ناو کۆمه لگای ئیسلامی نمونه یی دا، زۆر جار به هو ی ژن و ژنخوازی یه وه، به بۆنه ی زاواو خه زورایه تییه وه دژایه تی نیوان هۆزه کان قه لچۆ کراوه و له کوشته و کوشتارو خوین رشتن رزگاریان بووه.

له سه ریکی تره وه ژیا نی پیغمبر (درو دی عه رای له سه رین) له گه ل هاو سه ره کانی ژیا نی رابواردن و که یف و سه فانه بووه، ئەو مه به ستانه ی ئیستا زۆریک له خه لکی له فره ژنی به رچاوی ده گرن وه کوو خزمه تکردن و رازاندنه وه ی

سفره و خوان و دروستکردنی خواردنی جوړاو جوړو به تام و له زړهت... هتد. پیغمبر (دورودی عروای لسمین) هیچ کام له مېهستانه ی بهرچاو نه گرتووه، به لکوه ژيانی پیغمبر (دورودی عروای لسمین) له گهل هاوسره کانی دا ژيانیکی زیرو هه ژاری و کویره وهری و کولله مهرگی بووه، ژيانیکی خوڼه ویستی و پر له قه ناعهت و زاهیدی بووه، زورجار نانی وشکی نه بووه بیخون نه و ژيانه زه بره ی پیغمبر و خیزانه کانی ته حه مولیان کردوه هیچ که سیکی تر له گه وړه عابیدان زاهیدانی دنیا نه ویست له کوڼ و ئیستادا خو ی بو راناگرن و بویان نا کرئ په پره وی بکه ن (له وه به ولاوه له باشی پره وشت و ناکاری پیغمبر دا هیندی له م باره وه ده دویین).

به سه بو خوینه ری به ویژدان نه م نایته بخوینیته وه و لییه وه پروانیته چونیته ژيانی پیغمبر له گهل هاوسره کانی دا، نایه ته که دفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا فَعَلَيْنَّ أَمَتُكُنَّ وَأَسْرُخُنَّ سَرَّاحًا جَمِيلًا. وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا﴾. سورة الأحزاب (۲۸-۲۹) ٭ نه وه بوو له نا کامی نه م په روه رده یه زدانیه ی که له مالی پیغمبر دا په پره و ده کراو سه رهنجامی نه و جوړی تیروانیته ی پیغمبر و خیزانه کانی بو ژيانی دنیا و ژيانی قیامهت، که نایه ته که نازل بوو پیغمبر بو خیزانه کانی خوینده وه تی کرا هه موویان به بی سئ و دوو، خوداو پیغمبر و ژيانی قیامه تیان هه لبرارد و به و ژيانه زه بره رازی بوون، هه بو نمونه و میثال ریواتکراوه ده لین: که پیغمبر (دورودی عروای لسمین) نایه ته که ی خوینده وه عائیشه خیرا هه لویستی خو ی دهر بری، پیغمبر (دورودی عروای لسمین) فرموی: نانا په له مه که پرس ی دایک و باوکت بکه نه مجار بریار بده، عائیشه وتی: نایا نه له مه دا پرس به باوک و دایکم بکه م؟ نه مه کاریک نییه پیویست به پرس و رای باوک و دایک بکا، من

خوداو پیغمبر و ژيانی قیامت هه لده برژیرم، عائیشه ده لی ئیتر هه موو
خیزانه کانی پیغمبر هه لویستی وه کوو منیان نواند. (رواه البخاری).

فره ژنی پیغمبر (درودی عسری لسه) نه له پرووی دهرونی و نه له پروی
کومه لایه تیه وه، نه له پروی ئابووریه وه، نه بوته کو سپ له بهردهم بانگه وازی و
جیهادو تیکووشان دا، ریگر نه بوون بو ئه نجامدانی کاری گه وره و
دابینکردنی ژيانیکی نمونه یی، به لکوو خیزانه کانی له هیزو توانای
پیغمبریان زیاد کردو هه لی باشتریان بو ره خساند بو جیهادو تیکووشان،
بوون به پالپشت و یارمه تیده ری بو گه یاندنی په یامی پیروزی و نه نجامدانی
ئه رکی سه رشان. بو فیترکردنی ئاین به موسولمانان به نیرو میانه وه،
خیزانه کانی له غه زاو سه فهره کانی دا هاو به شییان کردوه، ده رمانی
بریندارو نه خووشیان کردوه، سییه کی ئاین به هو ی خیزانه کانی وه فیتر
موسولمانان کراوه و زور به ی ئه و مه سائیلانه ی په یوه ندی هیه به ژيانی ژنو
میردایه تی و ژيانی ناو خیزان و زور له حوکمی شهرعی تر له ریگه ی
خیزانه کانی وه به موسولمانان گه یشتوو وه فیتری بوون و له بهریان کردوه و
بلاویان کردو ته وه. نه خوازهللا دایکی موسولمانان عائیشه (روای عسری لی) که
شه مسودینی ده هبه ی له کتیه به کیدا (تذکره الحفاظ) دا ده رباره ی
ده فهرمو ی: خاتو عائیشه گه وره ترین فو قه های صه حابه ی پیغمبر بوو،
زور جار له مه سائیلی هه ساس و ته م و مزای دا هاوه لان ده چوونه لای و
پرسیان پی ده کردو رایان وهرده گرت، قوبه ی صه ی کچی ذوئه یب
ده گیریته وه ده لی: عائیشه شهر عزانتر و تیگه یشتوو ترین خه لکی روژگاری
خوی بوو، گه وره هاوه لانی پیغمبر پرسیاریان لی ده کردو فتوایان لی
وهرده گرت، ئه بو موسا ده لی: ئیمه ی هاوه لانی پیغمبر (درودی عسری لسه) هه ر
حه دیسیکمان لی ئیشکال بووبی چووبینه لای عائیشه ئیلا ده رباره ی ئه و

هه دیسه زانیاری باشمان دهست دهکوت. هسان دهلی: کهسم نه دیوه
هیندهی عائیشه له قورئان شاره زابی، ناگاداری فره زهکان و هه لال و هه رام و
شیعو سه رگوزشتهی عه رب و ریشه و نژاد بی.

له بارهی ره وشت به رزییه وه، له روی ورهی به رزو سه خاوه ته وه له روی
مروقدوستی و فه قیرنه وازییه وه نه وه قسه له ده ریا دهکهی و به کو تانایه و
هه رچی بیللی هیشتا که مه، به سه بو شایه تی نه م راستی یه نه و ریوایه ته ی
هیشام له باوکییه وه دهیگیریتته وه دهلی: معاوییه سه ده زار دیناری نارد بو
عائیشه، مانگیکی پی نه چوو هه مووی دابه ش کرد کاره که ریکی وتی:
خوزگه به چهند دیره ه میکی نه و پاره یه هه ندی گوشتان بکریایه، عائیشه
له وکاته دا به روژو بوو وتی: باشه بو زوو بیرت نه خستمه وه؟ بیگومان
کیشه ی فره ژنی له ژیانی پیغمبر دا (درووی عروای لسه ر) بووه ته جیگای قسه و
باسی زوریک له لیکوله ره وه خورئاواییه کان و خور هه لاتناسه کان، زوریان
له سه ر نووسیوه و به ربه ی خویان پیوانه یان کردووه و له چاوی خویانه وه
سه یری ژیانی ژن و میردایه تی پیغمبر یان کردوه، نه و خور هه لاتناسانه
هاتوون ژیانی خیزانی ولاتی عه رب و ژیر سایه ی شه ریعه تی ئیسلام و له و
روژگاره دا که ئیسلامی تیدا په یدابووه به پیوه ری خویان و به قییه م و بیرو
بوچوونی خویان و به داب و نه ریتی خورئاواییانه ی نه مرو پیوانه و کیشانه ی
ده کهن، به و بیرو بوچونه خورئاواییه گیروگرفته کان ده خولقینن و ده یانخنه
ناو گیژاوی داب و نه ریتی خویانه وه و له دیدی خویانه وه ده رواننه
روداوه کان. نه مه ش له راستی دا قیاسی که شکلی له مه شکلی یه. چونکه نه و
پیوه رانه زاده ی ژیاریکی تایبه تی و کو مه لگایه کی تایبه تن و خودا نازلی
نه کردون، ده ی، به و پیوه رو کیشانه خورئاوایی یه ی خویان داب و نه ریت و
هه لئس و کهوتیک پیوانه ده کهن و ره تی ده که نه وه و دژی ده دوین که فیطره ی

ساغ و کۆمه لگای عهره بی ئەوکاته به لایانهوه په سه ند بووه بهر ژه وه ندی
 ئەخلاق و کۆمه لایه تی داخوازی بووه، په روه ردگاریش ئیزنی پی داوه.
 بیگومان ئەمه خالیکی لاوازه له بیر کردنه وهی خۆرئاواییه کاندای
 له نوسینه کانیاندا. دین خۆرئاوا ده کهن به ته رازوو ئەمجار حوکمی
 سته مکارانه دده ن به رامبه ر هه رشتیک به و پی و دانگهی ئەوان نه یه ته وه،
 له خویانه وه گپوگرفت دروست ده کهن و پاشان دین به عه قلی خویان حه لی
 ده کهن. ئەمه ش له ئاکامی لوتبه رزی و به پیروز دانانی قبیهم و به های
 خۆرئاوایی دا به رجه سته ده بی. بیگومان دانری کتیبی (السیره) مسته ر
 R.V.C. Bobdley به ویرژدانه وه ره خهی له ویره بوچونه خۆرئاواییه
 گرتوه که ده رباره ی فره ژنی له ژیانی پیغمبر دا ده دی و ده لی: هیچ
 پیویست ناکا ژیانی خیزانی موحه ممه د به پیوه ره کانی خۆرئاوایی بکیشتین
 و پیوانه ی بکه ی، هه روا نابی له ویدیگا و یاسا و داب و نه ریته ی
 ممه سیحیه کان دایانه ئناوه و پا به ندن پیوه ی ئیمه بریار له سه ر ژیانی
 خیزانی موحه ممه د به دین. ئەو پیوانه واته: عه ره به کان – نه خۆر ئاوا یین
 نه مه سیحین ئەو عه ره بانه له ولاتی ک دا پیگه یشتوون و له رۆژگار ی کدا بوون
 که یاسای ره وشتی تایبه تی خویان هه بووه، به گویره ی داب و نه ریت و
 شه ریه تیکی تایبه ت هه لئس و که وتیان کردوه...

ویرای ئەوانه هه موو، هیچ پاساویک نییه بۆئه وه ی یاسای ره وشتی
 ئەمریکی یان ئەوروپی ته فضیل به دین به سه ر یاسای ره وشتی عه ره بی دا،
 له راستیدا خۆرئاواییه کان تائیس تاش پیویستیان به لیکۆلینه وه ی وردو
 ژیرانه هیه بۆئه وه ی یاسا و نیزامی ره وشتی خۆرئاوایی یانه ی خویان و
 شیوه ژیانی تایبه تی خویان ته فضیل به دین به سه ر هی تر دا. پیویسته
 له سه ر یان خۆله تانه و ته شه ر گرتن له ئایینه کانی ترو ژیارو شارستانی یه

کانی تر دوربخه نه وه. ^(٢٥٦) ئه و عهیب و عارو ره خنیه ی خورئاوایی یه کان هیناویانه ته نیو خه یالئ خویانه وه و به چاولیکه ری و لاسایی کردنه جه ماوهره که یان پابه ندی بوون و به راستیه کی زانستی حاشا هه لئه گری ده زانن و نوسه رو زاناو یاسادانه ره کانیا ن هینده ی تر گه وره یان کردوه، عهیب و عاریکی هه میشه یی نیه، بۆئه وه نابئ به و شیوه گشتگیریه و به درئیایی رۆژگار و چهره کان ره خنیه ی لی بگیری..

ئهو به عهیب زانینه ی خورئاوا دهرباره ی فره ژنی له سه ر بنه مای زانستی سه رچاوه ی نه گرتووه، فیره تی ساغی ئاده میزاد پالپشتی نا کا، بیرو بۆچونیکی ته سکی کویرانه یه و لاسایی کردنه وه یه کی بی سه روبه ره. ئهو به عهیب زانینه ی فره ژنی له خه یال و سۆزیک ی پهیدا بووی پرو پاگهنده ی زیده رو یانه سه ری هه لدا وه به گویره ی رۆژگار و گوړانی بیرو بۆچون و گوړانکاری له بواری ئابوری و کۆمه لایه تی و پهروه رده ییدا ئه ویش به هیزو بی هیز ده بی.

۸. مندا ل و نه وه کانی پیغمبر (فرودی غوای لسه ربین):

پیغمبر (فرودی غوای لسه ربین) له خاتو خه دیجه ی خیزانی کوپیکی بوو ناوی نا (القاسم) و به ناوی کوپه شیوه کونیه ی بۆ دیاری کراو پی ئی ده گوترا: (أبو القاسم) چوار کچیشی لی بوون (زهینه ب، رقیه، ام کلثوم، فاطمه) ..

زانایانی سیره ی پیغمبر که وتونه راجیایی یه وه دهرباره ی (عبدالله، الطیب، الطاهر) هه ندی ده لئین ئه م سئ ناوه ناوی سئ کوپ ی پیغمبر بوون، قسه ی راست و به روا پی کراو له لای ئیبنو قه ییم ئه وه یه (الطیب،

1] ^(٢٥٦) R.V.C. Bodley the messenger the life of Mohammad (London, 1946) Pp.202-203.

الطاهر) ناز ناو بوون بۆ عبدالله واته: ههرسی ناوه که بۆ یه کور بووه که (عبدالله) یه هه موو ئەم مندالانە ی له خاتو خه دیجه بوون ره زای خودای لی بی، پیغمبر (درویدی عرای لیسری) له ناو کچه کانی دا فاطیمه ی له هه موویان زیاتر خوش ویستوو، نه وهشی راگه یاندوو که ئەو شارنی ژنانی به هه شته. نه وهشی فەرموو: فاطیمه پارچه یه که له من هه ر شتی که ئەو دلنا خوش بکا منیش دلنا خوش ده کا. هه رچی زیانی بۆ ئەو هه بی زیانبه خشه بۆ من. ئەو یه کهم که سی خیزانه که مه له قیامت دا به من ده گاته وه.

له مارییه ی (قیبطی) یش ئیبراهیمی بووه، که خره که بووه مردوه، ئەو کاته ی ئیبراهیم مردوه، پیغمبر (درویدی عرای لیسری) زۆری په رۆش بووه، فرمیسی باراندون و فەرموویه تی: چاو فرمیسیک ده ریژی و دل خه مبارو شه که ته، شتی که نالیین خودا پی ی ناخوش بی. به راستی من ئە ی ئیبراهیم خه فته بارم بۆ مه رگی تو. هه ر ئەو پۆژه خۆر گیرا، خه لکه که وتیان بۆ یه خۆر گیرا چونکه ئیبراهیمی کوری پیغمبر مردوه، که پیغمبر به مه ی زانی و تاریکی داو فەرمووی: بیگومان خۆرو مانگ دونیشانه ن له نیشانه کانی خودا نه بو مردنی که س ده گیرین نه بو ژیا نی که س ده گیرین. (درویدی عرای لیسری) که شوی کردبوو به ئەبو (۲۵۷)

موسلم (۲۵۷) له صه حیه که ی دا له کیتابی خۆر گیران دا ریوایه تی کردوه. خودا لیخو شبوو مه حمود پاشای فه له کی له کتیه که ی دا (التقویم العربی قبل السلام و تاریخ میلاد الرسول و هجرة) (ص) ۱۸-۱۹ ده لی:

لیکو ئینه وه و حیسابی کی ورم کرد بۆم ده رکه وت خۆر گیرا وه به گیرانی کی ته و او له مه دینه سه عات هه شت و سی ده قیقه دوا نیوه پۆ به حیسابی غروب که ریکه وتی پۆژی بیست و هه وتی مانگی کانونی دووه می سالی ۶۳۲ زایینی ده ق به رامبه ر رۆژی ۲۹ ی مانگی شه والی سالی ده یه می کۆچی بووه.

لعاصی کوپی ره بیع که کوپی خوشکی خه دیجه بوو کوپیکی بوو ناوی عهلی بوو کچیکیشی بوو ناوی (امامه) بوو. روقیهی کچی پیغمبر شوی به عوسمانی کوپی عهفان کرد مندالیکی بوو ناوی عبدالله بوو، له کاتیک دا پیغمبر له به در بوو روقیه مرد، عوسمان بوی نه کرا بچی بۆ غه زا که به لای روقیهی خیزانیه وه مایه وه چونکه نه خوشی یه کهی نه خوشی مردن بوو دوایی عوسمان خوشکی روقیهی ماره کرد واته ئوممو کولثومی کچی پیغمبر (درودی عوای لسمین) بویه به عوسمان دهلین: (ذو النورین) چونکه دوکچی پیغمبری ماره کردوه عهلی کوپی نه بوو طالیب فاطیمهی کچی پیغمبری ماره کرد دوو کوپی لی بوون یه کیکیان ناوی (حسن) بوو کونیهی به ناوی نه وه وهی واته: پی دهلین (أبو الحسن) کوپه کهی تریشی ناوی حوسهینه، دهر بارهی نه دوو کوپه فاطیمه، پیغمبر (درودی عوای لسمین) فهرموویه تی: نه دوو کوپه ریحانهی بۆ نخوشی منن له دونیادا، هر دهر بارهی نه وان فهرموویه تی: حه سهن و حوسهین گهرهی گه نه کهانی نه هلی به هه شتن^(۲۵۸) پهره ر دگار وه چه وهی نه دوو کوپهی زور کردون زور زاناو رابهرو پیشه واه فهرمانده یان تیدا پهیدا بووه خزمه تیکی زوری ئاینیان کردوه.

فاطمه له عهلی دو کچیشی بوون یه کیکیان ناوی زهینه به شوی کردوه به کوپی مامی که عبدوللای کوپی جه عفری کوپی نه بوو طالیه. کچه کهی تری ناوی ئوممو کولثومه (کچی عهلی) یه شوی کردوه به عومهری کوپی خه تتاب و منالیکی لی بووه ناوی زهید بووه، حه زه تی عومهر شهید بووه نه وه به بیوه زنی ماوه ته وه. شایانی باسه هه موو منداله کهانی پیغمبر (درودی عوای لسمین) پیش خوئی وه فاتیان کردوه جگه له فاطیمه نه وه شهش مانگ دوای پیغمبر ژیاوه.

^(۲۵۸) صحیح البخاری کتاب المناقب باب مناقب الحسن والحسين.

٨، جوداوازی نیوان پیغمبەر و سه رکرده ی سیاسی:

وهكوو گوتراوه ئه‌و رۆژه‌ی ئیبراهیمی کۆری پیغمبەر (درودی عوای لسه‌ی) مرد خۆر گیرا. ئه‌گه‌ر یه‌کیکی تر بوایه له‌جیاتی پیغمبەر (درودی عوای لسه‌ی) له‌م تازییه ناخۆشه‌دا، ئه‌گه‌ر هه‌ر رابه‌ریکی سیاسی و بانگخوازیکی تر بوایه له‌رابه‌رو پیشه‌وایانی ئاده‌میزاد له‌قسه‌ی ئه‌وانه‌ی وتیان خۆر له‌په‌روشی مردنی ئیبراهیم گیراوه بێ ده‌نگ ده‌بوو رهدی نه‌ده‌دانه‌وه، پێی واده‌بوو ئه‌و بیرو بو‌چونه له‌به‌رژه‌وه‌ندی بانگه‌وازی یه‌که‌یه‌تی و سودی پێ ده‌به‌خشی، به‌تایبه‌تی که‌ خه‌لکه‌ له‌ خۆیانه‌وه ئه‌و بیرو بو‌چونه‌یان لا دروست بوو وتیان: خۆر له‌تاوی مردنی ئیبراهیمی وای به‌سه‌ره‌ات.. به‌رواله‌ت و به‌زاهیری پیغمبەر ده‌یتوانی ئه‌و بیرو بو‌چونه ره‌ت نه‌کاته‌وه.

ئالیه‌دا جودا وازی نیوان پیغمبەر و غه‌یری پیغمبەر ده‌رده‌که‌وی، ئه‌وه‌ بوو پیغمبەر له‌وکاته تازییه‌باریه‌دا له‌و بیرو بو‌چونه هه‌له‌یه بیده‌نگ نه‌بوو هه‌له‌ی خه‌لکه‌که‌ی راست کرده‌وه، بیگومان زۆر جار روداوه سروشتی یه‌کان له‌لایه‌ن بانگخوازو سیاسی یه‌کانه‌وه ده‌قوزیته‌وه و ده‌یانکه‌نه پاساو بو‌مه‌رام و به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان، وه‌ی پیغمبهران (درودی عوایان لسه‌ی) قوزتنه‌وه‌ی ئه‌و هه‌لانه له‌سه‌ر حیسابی ئایین به‌حه‌رام ده‌زانن و ده‌یخه‌نه خانه‌ی کوفرو شیرکه‌وه. ئه‌من به‌روا ناکه‌م که‌سیکی تر هه‌بووبی یان له‌مه‌دوا ببی جگه‌ له‌ پیغمبەر له‌تاقی کردنه‌وه‌ی ئاوه‌ادا به‌و جو‌ره‌ را ستگۆیانه مامه‌له‌ بکاو له‌کاتی ئاوه‌ادا هه‌له‌ی شوینکه‌وتوانی به‌و جو‌ره‌ راست بکاته‌وه.

۱۰. ئەخلاق و ره‌وشت و شیوه و روخساری پیغمبر (موردی عسوی)

له‌سهری:

هیندی کوپی ئەبو هاله (کوپی خەدیجە، خالی حەسەن و حوسەین) کە
 پیاویکی وەصف کار بوو، لەبارە ی ره‌وشت و شەمائیلی پیغمبرەوه دەلی:
 پیغمبرەری خودا بەردەوام غەمبار بوو، واتە: غەم دوا غەم دادەبار ی بۆ
 سەری هەمیشە لەبیر ئەندێشەدا بوو، ئیسراحتی نەبوو، بیدەنگ بوو بەبی
 پیویست قسە ی نەدەکرد، کە دەکەوتە قسە هەموو دەم و زەمانی بەکار دینا،
 لەژێر لیووە قسە ی نەدەکرد، قسەکانی پەرمانا و ره‌وان و پارا و بون، حەق و
 بەتالی لیک جیا دەکرده‌وه، لەقسەکانی دا زیدە و کەم و کورتی نەبوو، قسە
 ره‌ق نەبوو زۆریش قسە نەرم نەبوو بەویقارەوه دەدوا نازو نەعمەت چەندی
 بچوک بونایە ئەو بەگەورە ی دەزانین. هەرگیزاو هەرگیزیش ره‌خنە ی
 لەخواردن نەگرتوو، پیشیا هەل نەگوتوو، بۆ دنیا و کالای دنیا رقی
 هەلنەساوه، هەركاتی حەق پیشیل کرابی رقی هەلنەساوه هەتا حەقی
 سەرنەخستبێتەوه، قەت تۆلە ی بۆ خودی حوی نەکردۆتەوه، هەركاتی
 ئیشارە ی کردبێ هەموو دەستی رادا شتوو، کەلە شتیکی سەری سوپمابی
 دەستی هەلگیرۆ داگیر کردو، زۆر جار کە قسە ی کردو لەپی دەستی
 راستی بەچاوه قامکی دەستی چەپیه‌وه لکاندو، کەرقی هەلنەساوه روی
 وەرگیراوه بەتەواوی، کە کەیفخۆش بووه چاوی داخستوو، زۆر بە ی
 پیکەنینی بریتی بووه لەزەردە خەنە، هەر ئەوەندە بووه ددانی جوان و
 وردی وەکوو دەنگە تەرزە دەرکەوتوون.

عەلی کوپی ئەبو طالیب کەلە هەموو کەس باشتەر پیغمبرەری ناسیوه و
 لەهەموو کەس زیاتر لەخزمەتی دا بووه و لییه‌وه نزیک بووه و بەتواناترین
 کەس بووه بۆ وەصف و بەیانکردن، دەربارە ی دەرەرمووی: پیغمبرەری

خودا قسه و کرداری رهق و ناشرین نه بوو، به هاوارو قیژنه بوو، خراپه ی به خراپه پاساو نه ده دایه وه، به لککو لیبور دوی چاو پویشی ده کرد. هر گیز به دهستی خوئی له که سی نه داوه، مه گهر له کاتی جیهاد و غزادا، قهت له ژن و به نده و خزمه تچی نه داوه، روژی له روزان نه مدیوه توله بکاته وه له سته میک که لیلی کراوه مه گهر نه تکی سنوریکی خودای تیدا کرابی، نه و کاته له هه موو که س زیاتر رقی هه لساوه، هیچ کاتی کیش له نیوان دوشته دا سر پشک نه کراوه ئیلا باره ئاسانه که ی هه لباردوه، هه رکاتی کیش چوبینه وه ماله وه ئاده میزادیکی ئاسایی بووه، نه سپی ی له کراس و پوشاکی خوئی دوزیوه، مه ری خوئی دوشیوه خزمه تی خوئی کردوه. زمانی خوئی ده گرتوه له قسه سه کردن قسه ی نه ده کرد مه گهر پیویست بویه قسه بکا، هه موو کاتی هاوه لانی بو لای خوئی کیش ده کردن و له خوئی نه ده توراندن، ریژی پیاو ماقولی هه موو هوزو نه ته وه یه کی ده گرت، وای ده کرد ریزیان لای گهل و نه ته وه که یان زیاد بکا، خه لکی وشیار ده کرده وه بو ئه وه ی ناگیان له خوبی، خویشی ده پاراست لییان بو ئه وه ی زیانیان پی نه گه یه نی، به بی ئه وه ی روخویشی خوئی له هیچ که س مه نع بکا، له گهل هه موو که س دا روخوش و دم به زه رده خه نه بوو، پرسپاری هاوه لانی دیار نه بووی ده کرد، پرسپاری له خه لکی ده کرد ئاخوچ باسه له ناو خه لکی دا، جوانی به لاوه جوان بوو پشتگیری ده کرد، ناشیرینی ده دزاو لاوازی ده کرد، له هه موو کاروباریکی دا مام ناوه ندی په پره و ده کردو جودا خواز نه بوو، له هیچ شتی غافل نه ده بوو نه وه کوو هاوه لانی لی غافل بن و مه لوولی بیانگری، نه و بو هه موو حالیک که ره سه ی تایبه تی خوئی هه بوو، پراو پر له گهل حه ق و راستی دا بوو نه ته قصیری هه بوو نه لی ی دهرده چوو، نه و که سانه ی له گه لیا بوون باشه که یان نه وانه بوون که به خه م خه لکه وه بن و

ناموژگاریان بکهن و خهریکی ریځخستن و پیکه وه گونجانی ناو یه کترین. له هر کوږو کوږونه وه یه دا دابنیشتایه و هه لسیاه یادی خودای فهراموش نه ده کرد. نه گهر بچویایه بو لای کوږو کوږمه لیک له کوږوه جیگا بویاه له وی داده نیشته، فهرمانیشی به هاوه لانی ده کرد نه وانیش و ابکهن. که له گهل خه لک دا دابنیشتایه هه رکه سه و به شی خو ی ده دایه، که سی فهراموش نه ده کرد، وای نه ده کرد دانیشتوانی و اهست بکهن ریژی یه کیان له وی تر زیاتر ده گری، له گهل هه رکه سی دا بنیشتایه یان گفت و گو ی بکر دایه له گهل یا به رده وام ده بوو تا نه و کو تایی به دانیشتنه که نه هی نایه نه و کو تایی پی نه ده هی نا، هه رکه سی دا وای شتیکی لی بکر دایه دا واکه ی بو دینایه جی یان به قسه ی شیرین وه لای ده دایه وه، روخوشی و نه خلاق جوانی خو ی ده دا به هه موو که س. بو هاوه لانی وه کوو باو کیکی دل سو ز و ابو، هه موویان له ناستی حه ق دا له لای یه کسان بون، کوږو مه جلیسی کوږی زانیاری و حه یاو صه برو نه مانته بوو، ده نگی تی دا به رز نه ده کرایه وه شتی حهرامی تی دا نه گو ترا، هه له ی تی دا دوباره نه ده کرایه وه، هه موو هاوه لانی له لا وه که یه و ابو کیان زیاتر له خودا ترس بویاه نه وه یان ریژ دار تریو، له مه جلیسی پیغه مبه ردا ریژی گه وره ده گیراو سو ز به رامبه ر بچوک ره چاو ده کرا. به رژه وه ندی ناتاج پیش ده خراو غه ریب چاو دی ری ده کرا. نه مجار عه لی ده لی: (پیغه مبه ر به رده وام روگه ش بوو، رهوشتی ناسانکاری تی دا بوو، نه رم و نیان بوو، روگرژو توږه و نه وسن نه بوو، قیږه و نه ږه و هات و هاواری نه بوو، عه بیی له شته نه ده گرت، به خیل و حه سود نه بوو، شتیکی به هه وه س نه بویاه خو ی لی بی ناگا ده کرد، نه گهر پرسیار یان لی بکر دایه بو حه زت لی نیه وه لای نه ده دایه وه به وه عه یب و عاره کانی به یان بکا، هر نه وه نده بوو ده یگوت ناره زوم لی نیه. خو ی وه لا نابوو توخنیان نه ده که وت، جه دهل و

دہمہ دہمی بی مانا، لوتبہ رزی، شتیٰ کہ پیوہندی بہوہو نہبوو خوی لی دہپاراست، خوی لہسی شتی خہلک دہپاراست زہمی کہسی نہدہکردو تہشہری لی نہدہدان، ہولی نہدہدا ناگادار بی بہسہر عہورہت و عیب و عاری کہس دا۔ ہر شتیٰ ہومیڈی پاداشی لی رہچاو نہکردایہ قسہی تیدا نہدہکرد۔ ہرکاتی فرمایشتی بفہرموایہ گوگرہکانی گوچکہیان بو کلور دہکردو دہتگوت بالندہ یان بہسہرہوہیہ۔ ئەمجار کہ ئەو تہشریفی بیدہنگ دہبوو خہلکہ کہ قسہیان دہکرد۔ ہرگیز ہاوہلان لہخزمہتی دا قسہیان تیکہوہ نہدہہاویشت، ئەگہر یہکیکیان ناخاوتنی ئەنجام بدایہ ئەوانی تر گوئیان دہگرت تالہ ناخاوتنہکی دہبوہوہ، قسہ کردنی ہاوہلان لہلای پیغمبر (درودی عسری لسمین) لی وہرز بوونی نہبوو، چہندیٰ قسہیان بکردایہ لہخزمہتی دا وایاندہزانی ہیشتا سہرہتای قسہ کردنیانہ۔ پیغمبر (درودی عسری لسمین) لہگہل ہاونشینہکانی دا ہاوبہشی تہواوی دہکرد، پیکنہینی دہہات بہو شتہی ئەوان پی پی دہکەنین، سہرسامی خوی دہردہبری بہرامبہر ہہرشتیٰ ئەوانی سہرسام دہکرد۔ پشوو دریژو بارقول بوو بہرامبہر ئەو کہسانہی غہریب بون و دہہاتنہ خزمہتی و بہرہقی داوای شتیان لی دہکرد۔ بہہاوہلانیشتی دہفہرموو: ئەگہر ناتاجیکتان بینی داوای شتیکی لی کردن ہاوکاری بکہن و پیویستیاتی بو دابین بکہن، ہرگیز قبولی نہدہکرد بہرہو پو زیاد لہئہندازہ سوپاسی بکری، ناخاوتنی بہکہس نہدہبری مہگہر قسہکہرہکہ سنووری ببہزاندایہ۔ ئیتر ئەو کاتہیان بہنہہی یان بہہلسان لہ مہجلیسہکہ قسہکہی پی دہبری۔ سینگ فراوانترین کہس بوو، راستگوترین ئادہمیزاد بوو نہرمترین تہبیعہتی ہہبوو، شکومہندترین کہسہلہروی بنہمالہو خانہوادہوہ۔ کہسیک سہرہتاییدیایہ سامی لی دہکرد، کہسیکیش لیٰ نزیك ہوایہو زیاتر بیناسیایہ خوشی دہویست، یہکیک

لہا وہ لانی لہبوری مہدحکردنی دا دہلئ نہلہ پیش پیغمبرو نہلہ دوا
 ئہویش وینہی ئہوم نہدیوہ. خودای مہزن پوشاکی جوانی بہ بہر
 پیغمبرہکھی دا کردبوو خوشہویستی خستبوه دلی شوینکہ و توانی و
 شکومہندیہکی بی وینہی پی بہخشیبوو.

ہیندی کورشی ئہبو ہالہ لہوہصفی پیغمبردا دہلئ: (پیغمبر خوی
 لہ خوی دا شکومہندو گہورہ بوو، لہپیش چاوی خہلکیش شکومہند بوو،
 دہم و چاوو روخساری وہکوو مانگ شہوی چوارده دہدرہوشایہوہ..

(البراء) ی کوپی عازیب رہزای خودای لی بی، دہلئ: (پیغمبر
 پیایوکی چوار شانہ بوو نہکورت نہدریژ بوو، من پوژیک بینیم پوشاکیکی
 سور ئامیزی لہبہردا بوو قہت جوانی وام نہدیوہ. ئہبو ہورہیرہ لہوہصفی
 دا دہلئ: پیغمبر (درودی عری لہسری) چوار شانہ بوو بہلای بالآ بہرزی دا
 دہپروانی. موی ریشی زور رہش دہینواند دہم و ددان و پوکی جوان بوو،
 موی بروکانی دریژ بوون، ناو شان پان بوو، تادہگاتہ ئہوہی کہ دہلئ:
 وینہی ئہوم نہدیوہ نہ لہپیش پیغمبر داو نہلہ دوا ئہویش.

ئہنہس دہلئ: دہستم لہہیچ ئاوریشم و دیبا جیک نہداوہ ہیندہی بہری
 دہستی پیغمبر نہرم و نیان بووبی، پیغمبر (درودی عری لہسری) ویرای ئہوہی
 خودا ریزی لی ناوہ بہوہی پلہ و پایہی پیغمبریتی پی بہخشیوہ،
 کردویہتی بہخوشہویستی خوی و ہہلی بژاردوہو لہگوناہی پیشووی و
 دواینی خوش بووہ، ئہگہر تاوانی ہہبوو بن. دہگوتری: ویرای ئہوہ
 پیغمبر لہہموو کہس زیاتر لہہول و تیکوشان و عیبادہتکردن دا بوو،
 لہہموو کہس زیاتر سور بوو لہسہر خودا پہرستی.

(المغیرة) ی کوپی شوعبہ دہلئ: پیغمبرہی خودا ہیندہ بہ پیوہ
 راوہستا لہنویرژدا قاجی ئاوسان، عہرزیان کرد ئہتو بو ئہوہندہ خوت

ئەزىت دەدى خۆ تۆ خودا لەتاوانى كۆن و نویت خوش بوو؟ لەوەلام دا
فەرموى: ئەرى بۆ چى من بەندەيەكى سوپاس گوزار نەبم؟ عائيشە
دەفەرموى پيغمبەر (درووى عروى لىسرى) شەو نوێژى شەويكى بەئايەتيكى قورئان
بەرى کرد.

ئەبۇزەر دەلى: پيغمبەر شەويكى شەو نوێژى بە ئايەتيكى قورئان
بەسەر برد ئايەتەكەش ئايەتى ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ سورة المائدة/ ۱۱۸.

عائيشە دەفەرموى: پيغمبەر (درووى عروى لىسرى) بەپۆژو دەبوو هەتا ئەوى
دەما نگوت: پۆژو ناشكىنى، واش دەبوو بەپۆژو نەدەبوو تائەوى
دەمانگوت پۆژو ناگرى...

ئەنەس دەلى: ئەگەر بتويستايە پيغمبەر شەويك لەشەوان ببينى شەو
نوێژ نەكا، ئيلا دەتبينى خەريكى شەو نوێژ، ئەگەر بتويستايە پيغمبەر
شەويك لەشەوان ببينى نەنوى ئيلا دەتبينى نوستو. عەبدوللاى كورى
(الشخير) دەلى: لە پيغمبەر نزيك بوومەو نوێژى دەکرد، لەسينگى دا
گيزە گيزيك دەهات وەكوو گيزەى ديزە پر ئاوى كولاتوى سەر ئاگر. لەبەر
گريان. هەرگيز پيغمبەر (درووى عروى لىسرى) لەنوێژ كردن ماندو نەبوو، بەهيچ
شتيک تەسەللای لەنوێژ كردن نەدەهات، زۆر جار دەيفەرموو: (وجعل قرّة
عينى في الصلاة) فينكايى چاوم لە نوێژدا دەستە بەر دەبى.

هاولانى ريوايەت دەكەن دەفەرموون: پيغمبەرى خودا كاريكى گرنگى
بەتايە پيش هانای بۆ نوێژ كردن دەبرد. ئەبو دەرداء دەلى: پيغمبەرى
خودا كەشەويكى رەشەبا بوايە خۆى دەخزانده ناو مزگەوتەو هەتا
رەشەباكەى دەخست ئەگەر روداويكى سروشتى روى بدايە وەكوو خۆر

گیران و مانگ گیران هانای بۆ نویژ کردن دهبرد ههتا رۆژکه که یان مانگه که رهها دهبوو.

زۆری ههز له نویژ کردن بوو چاوهپوانی هاتنی کاتهکانی نویژی دهکرد وهقرهه نهدهگرت و ههتا دانی نهبوو تادهچوه ناو نویژهکهوه جاری وا دهبوو بهبیلالی دهفهرموو: ئەه بیلال بانگ و قامهت ئەه نجام بده بابه نویژ کهمیک خوشی و ئارامی رومان تیکا.

۴. تیروانینی پیغمبر بۆ ژیان و گرنگی بێ نه دانی:

بئ بایهخی دینارو دیرهم و مال و سامان لای پیغمبر (هرودی عوای لیسیرین) ئەوه چهندیکی لهسهه بنووسری و بگوتری هیشتا کهمه و مافی خوی نادریتی، چونکه قوتابیانی خویندنگا ئیمانیهکهی و قوتابی قوتابییهکانی لهعهرب و نا عهرب لهخۆر ههلات و خۆر ئاواي زهوی دا، ههموو ئەوانهه بهراستی شوین پهیامی ئەو کهوتوون، وهکوو لهتهسوالهت و بهرده وردهو گل و خۆل سهیری دینارو دیر هه میان کردوه، بهجۆریک دنیا نهویستی و بئ بایهخی مال و سامانیان لیوه ریوايهت دهکری سهر سوپ دهمیئ، ههلوئیستی وایان نواندوه بۆ مال بهخشین و بههانا چوونی بئ نهوایان و پیش خستنی بهرژهوهندی غهیر بهسهه خویان داو قهناعهت بهژیانی کوله مهرگی و کهمتریش لهو ئاسته، پیاو لهئاستیان دا جۆش دادهمیئ، دهی جاکه ئەمه حالی قوتابی و قوتابی قوتابیانی مهدرسهکهی پیغمبر بئ دهبی پیغمبر که خوی رابهرو پیشهوايانه و لهههموو خیرو سهروهی یهک دا ماموستا و پیشهنگ و قدوهیان بووه چی بگوتری و چی بنووسری. وهلی ههه بۆ زاخاوی میشتک و رانواندن چهند نمونهکه له دنیا نهویستی پیغمبرو دهرخستنی مشتیک لهخواریک گوئی رادهگرین بۆ ریوايهتی

هەندى له هاوه لانی و تۆمار کردنى بپى له فەرموودەکانى لەم بوارەدا
کە بە راستى ئاوینەى بالانمان بۆ چونیەتى ژيانى و هیچ روداو و هەوالیکى تر
ناوا بەرهوانى و بە لاغەت واقیعه کەمان بۆرون ناکەنەوه. دەى بابزانین هاوه لانی
لەم بارهوه دەلین چى؟!

فەرموودەیه کى مەشهورو مەئثورى هەیه کە لە ژيانى دا کارى پى
کردوهو ژيانى بەو شىوه بەسەر بردوه، ئەوه بوو دەیفەرموو: (اللهم لا عيش
الا عيش الآخرة) خودایه! ژيانى راستى و شىاو بۆ بایه خ پیدان ژيانى
قیامەتە، دەشى فەرموو: (مالى وللدنيا وما أنا والدنيا) الا کراکب استظل تحت
شجرة، ثم راح وترکها) ئەوهى بۆمن هەیه لەدوینا، یان پەیهوهندى من و دونیا
وهکوو سواریکى ریبوار وایه بۆ حەسانهوه لاداته بن سیبەرى درەختیک
پشویک بداو پاشان هەلسى و بپوا بەجى بیلئ.

عومەرى کوپى خەتتاب پۆژیک پیغمبەرى بینى راکشابوو لەسەر کوته
حەصیریک کە شوینی له لاکەلەکەى کردبوو، عومەر هەردو چاوى پەر بوون
له ئاو، پیغمبەر فەرمووی: ئەوه چیتە بۆ کولى گریانەت هەلساوه؟ عومەر
وتی: ئەى پیغمبەرى خودا تۆ هەلبێژراوى خودای بەم حالە ژیان بەسەر
دەبهى! کيسراو قەیسەریش لهو نازو نيعمهتەدان!! دەلئ ئیتەر پیغمبەر
(دروى عىزى لىسرى) دەم و چاوى سور بوونەوهو فەرمووی ئەوه گومانەت هەیه
کورەکەى خەطاب؟ پاشان فەرمووی: ئەوانە کەسانیکن خوشى و لەزەتیا
بۆ پیش خراوه لەژيانى دونیايان داو لهو دونیا هیچ. جا وەنە بئ ئەو جۆره
ژيانە زەبرى هەر بۆ خوى هەلبێژارد بئ، بەلکوو پى خوش بوو مال و
مندال و خاوو خیزانیشى بهو جۆره بژین و ئاوا بەبئ بایه خ بۆ دونیا بپوانن.
ئەوهتا لیوهى ریوايه تکراره فەرموویهتى: خودایه ئەوهندە رزق و پۆژى بدە
بەمال و خیزانى موحهممەد کە پى بژین و بەس. ئەبو هورەیره رەزای

خودای لی بئی دہلی: سویندم به وکھسہی گیانی ئہ بو ہو پڑہی بہ دہستہ
هیچ کاتئی پیغمبرہی خوداو مال و مندالی سئی پوژ لہ سہر یہ ک تیر نان
نہ بوون، تالہ ژیان دا بوو ئہ وہ حالی بوو.

عائیشہ دہ فہرموی: ئیمہی خاوو خیزانی موخہ ممہد و ابووہ مانگی کمان
بہ سہر بردوہ ناگرمان نہ کردو تہ وہ، خواردنی ئیمہ بریتی بووہ لہ ئاوو
خورما.

پیغمبر (درودی عوامی لکھنؤ) زریہ کی ہہ بوو لای جولہ کھیکہ بارمتہ بوو تاوہ
فاتی کرد نہ یقوانی قہرزہ کہ بداتہ وہ و بارمتہ کہ و ہر بگریتہ وہ. لہ حہ جی
مالئواوی دا موسولمانان لہ خزمہ تی دا ئہ و ہندہ زور بوون تا چاو ہر کا
جمہیان دہات، ہہ موو ولاتی جہ زیرہی عہ رہی لہ ژیر دہسہ لاتیدا بوو
بہ های چوار دیر ہہ نہ دہ بوو، بہ شیک لہ دوعاو پارانہ وہ کھشی ئہ وہ بوو
ئالہ و کاتہ دا ئہ و بارو بارگہ نہی لہ ژیریا بوو دہیفہ رموو: (اللہم اجعلہ حجا
لاریاء فیہ ولا سمعة) خودایہ و امان لی بکہ حہ جہ کہ مان ریباو روپامایی تیدا
نہ بئی.

ریوایہ تکرارہ: کہ پیغمبر بہ ئہ بوزہ پری فہرموو: دل خوش نابم ئہ گہر
بہ ئہ ندازہی کیوی ئوحد زیہم ہہ بئی و سئی پوژی بہ سہردا تیپہ پری و
دیناریکم لہ بمینیتہ وہ، مہ گہر شتیک بئی پھزمہ ندہی بکہم بو قہرزدانہ وہ،
مہ گہر ئاواو ئاوا بہ ناو بہ ندہکانی خودادا پھخشان و تہخشان بکہم
بہ راست و چہ پا بہ ہہر چوار لادا. جابیری کوپی عہ بدوللا رہزای خودای لی
بئی، دہلی: ہیچ کاتئی داوا لہ پیغمبر نہ کراوہ بو شتیک و گو تیبیہ تی (نا).

ئیبنو عہ عباس رہزای خودای لی بئی دہلی: پیغمبر سہخی ترین کہ س
بوو بہ خیر و چاکہ لہ پای پیش بارانی رہ حمہت. ئہ نہس دہلی: پیاوئیک
داوای لہ پیغمبر کرد ئہ ویش مہریکی پیدا، کابرا گہ پایہ وہ بو ولاتی

خوی و تی خه لکینه بچن موسولمان بن، بیگومان موچه ممد ده به خشی و ترسی هه ژاری نیه. پوژیک نه وه د هزار دیره میان هیئایه خزمه تی، له بهر ده میا له سه ره صیریک رۆیان کرد، پاشان هه لسا دهستی کرد به دابه شکردنی، هه رکه سی داوای لی کرد به شی دا هه تا ته و او بوو ئه م خودا په رستی و دنیا نه ویستی و روکردنه خودا به دل و به گیان و مه شغو لبون پیوه ی و هه می شه پارانه وه و مونا جات له قاپی په روه ردگار، نه بوونه کو سپ و ریگر له هه می شه روخو شی و دل راکیشانی خه لک و دل نه وایی کردنیان و هه لس و که وت له گه ل کردنی ها وه لانی هه ریه که به پی ی خوی، ئه مه ش شتی که له توانای که س دا نه بوه جگه له پیغه مبه ر (درو دی عوای لسترین) بویه روبه روی ها وه لانی و نه ته وه که ی فره موویه تی: ئه گه ر ئه وه ی من ده ی زانم ئیوه بتان زانیایه که م پی ده که نین و زور ده گریان^(۲۵۹) له هه موو که س سینگ فراوانتر بوو، له هه موو که س سروشت نه رم تر بوو، له هه موو که س خانه دان تر بوو، سو حبه ت و قسه ی خو شی له گه ل ها وه لانی ده کرد، تی که لاویان ده بوو له گه لیان داده نیشت و گفت و گو ی له گه ل ده کردن، یاری له گه ل منداله کانیان ده کرد و له با وه شی ده گرتن و له سه ر رانی خوی دای ده نی شان دن، وه لامی کویله و ئازادی ده دایه وه، جودا وازی له نیوان کاره که رو هه ژارو ده وله مهن د دا نه ده کرد هه رکه سه به پی ی خوی ئاخاوتنی له گه ل ده کردن، سه ردانی نه خو شی ده کرد هه رچه نده له و په ری شاریش بوایه، بیانوی پاسا وکاری و ده ده گرت، قه ت نه بی نرا وه له نا و ها وه لانی دا قاچ رابکی شی و ته نگ به ها و نی شینانی هه لچنی و ئه رک بخاته سه ریه کی ک له وانه ی له په نایه وهن.. عه بدوللای کوپی حاریث خودای لی رازی بی، ده لی کسم نه دیوه هی نده ی پیغه مبه ر (درو دی عوای لسترین) دم به زه رده خه نه بی.

متفق علیة.

جايري کوپی سومره خودای ئی رازی بی، دهلی: زیاد لهسه د جار له گهل
پیغمبهر دا دانیشتم هاوه لانی شیعیان ده خویندنه وه یاده وه ری سه رده می
نه زانیان ده گیرانه وه، پیغمبهر (درودی عروای لسمین) بیدهنگ بوو جار جارهش
زهرده خه نه ی ده هاتی.

الشريد دهلی: پیغمبهری خودا داوای ئی کردم شیعی (امیه) ی کوپی
(ئه بوجهلت) ی بو بخوینمه وه، منیش هندیکم بو خویندنه وه.

پیغمبهری خودا زور خاوهن سۆزو عاطیفه بوو، سۆزو خوشه ویستی
ئاده میزادیانه ی تیدا تائه وپه ری سنور بهر جهسته بوو، ههستی ناسک و
سۆزی بی سنوری به جواترین شیوه پیوه دیار بوو. ئه نه سی کوپی مالیک
دهلی: پیغمبهری خودا به فاطیمه ی کچی ده گوت: ئاده ی هه سه ن و
حوسه ینم بو بانگ بکه، که ده هاتنه خزمه تی له ئامیزی ده گرتن و بۆنی پیوه
ده کردن.. پوژیک بانگی کچه زا که ی کرد (واته هه سه نی کوری عه لی) ئه ویش
به را کردن هات و خوی خسته باوه شی پیغمبهر وه، ئه مجار دهستی خسته
ریشیه وه، ئه مجار پیغمبهر (درودی عروای لسمین) ده می ده کرده وه هه سه نیش ده می
ده خسته ناو ده میه وه. عایشه دهلی: زهیدی کوپی حاریشه که ئازاد کراوی
پیغمبهر بوو هات بو مه دینه، پیغمبهر (درودی عروای لسمین) له ماله وه بوو، زهید
له ده رگای دا، پیغمبهر (درودی عروای لسمین) له خوشیان و زو به پیره وه چوونی
کراسه که ی له بهر نه کرد به دو خوی دارای ده کیشا، ئیتر باوه شی پیدا کردو
ماچی کرد. ئوسامه ی کوپی زهید دهلی کچیک له کچه کانی پیغمبهر ناردی
به دووی پیغمبهر داو هه والی بو نارد که کوپه که ی له گه لیانه لاو دایه
پیغمبهر ئیمه ی نارد و فره مووی پی ی بلین: سلاوی لی ده کم بابزانی
هه موو شتیکی هی خودایه چی به خشی و چی بباته وه، هه موو شتیکی لای
خودا کات و ته مه ن و دیاریکراوی خوی هیه. بادان به خوی دابگری و داوای

پاداشت له خودا بکا. ئیتەر کچه که ی پیغمبەر ناردییه وه به دوی داو سویندی لی خوارد که ده بی هه ربی. ئیتەر پیغمبەر هه لساو ئیمهیش له خزمه تی دا چوینه وه، که چوین و ته شریفی دانیش، منداله نه خوشه که یان بو برد، ئه ویش له باوهشی خوی دا دای نیشاند، منداله که له گیانه لاو هه ناسه پرکی دابوو، ئیتەر پیغمبەر (درودی عرایی لیسرین) چاوی پر بوون له ئاوو فرمیسی رژاند، سه عد ده لی: ئه وه چیه ئه ی پیغمبهری خودا؟ پیغمبهر فره مووی: ئه مه رحم و سۆزیکه خودا دهیخاته دلی ئه و که سانه ی دهیهوی ئه و سۆزه یان هه بی، خودا رحم ده کا به و به ندانه ی که خاوه نی رحم و به زه یین.^(۲۶۰) عه بباسی مامی پیغمبهر یه کیك بوو له دیله کانی غه زای به در ئه ویش وه کوو دیله کانی تر توند که له بچه کرابوو، پیغمبهر (درودی عرایی لیسرین) بیستی که مامی به و ده ست به ستنه زور ناره حه ته و ده نالی ئی ئیتەر پیغمبهر له تاوان دا خهوی لی زرا، ئه نصار به مه یان زانی ده ستیان کردنه وه، وه لی ئه و خوشه ویستی یه ی بو مامی نه بوو به هو ی ئه وه ی جودا وازی بخاته نیوان عه بباس و دیله کانی تر که ئه نصاره کان زانیان پیغمبهر رازییه به وه ی ده ستیان به ره لا کردون دا وایان لی کرد فیدیه که شی لی نه ستینن وایان زانی پیغمبهر به وه زیاتر رازی ده بی. وه لی پیغمبهر وه لامی نه دانه وه. عه ره بیکی ده شته کی هاته خزمه ت پیغمبهر و لی پرسی ئه وه ئیوه چون مندا ل ماچ ده کن؟ وه لا ئیمه مندا ل ماچ ناکه یین. پیغمبهر (درودی عرایی لیسرین) فره مو ی جامن بلیم چی که خودا روح و به زه یی له دلی تو دهر هاویشتبی؟! زور خاوه ن سۆز بوو به رامبهر مندا لان و له گه لیان دا هی دی و هیمن بوو، ئه نه س (درودی عرایی لی) ده لی: پیغمبهر به لای کۆمه لیك مندا ل دا تیپه ری که سه رگه رمی یاری کردن بوون سلّوی لی کردن، ئه نه س ده لی: پیغمبهر به ته واوی تی که لی

^(۲۶۰) رواه البخاری (کتاب المرضی، باب عیاده الصبیان).

مندالہ کان دېبوو له گه لیان ده که و ته ئاخوتن و به زمانى ئه وان گفـت و گوئى ده کرد، ته نانهـت به برايه کى بچوکى منى ده فرموو: ئهـى ئهـبو عومهـير: ئهـرى نوغهـير چى کرد؟

زور دل نهـرم و به بهـزهـيى بوو بوموسولمانان به گشتى، زور چاوديرى جوداوازي حالو وهـزعيانى ده کرد، نهـيده هـيشت دل و دهـرونيان توشى وهـپزبون و مهـلـل بئ.

ثيبنو مهـسعود (زمـاى عـراى لى بى) ، دهـلى: پيغمهـمـبر (دروى عـراى لمـبر) كه نامـوژگارى دهـكردين ليـمان ورد دهـبوه وهـ ئاخـو مهـلـل و وهـپز بـون سـوارى شـانمان نهـبوه، هـروهـا پيغمهـمـبر و پـراى ئارهـزووى زورى بو نوـيژ كـردن، هـركـاتى لهـنوـيژدا گوـيى لهـگريانى منداليك بوايه نوـيژهـكهـى كـورت دهـكردهـوه. ريوايهـتـكـراوه فرمـوويـهـتى من دهـست دهـكهـم به نوـيژ دهـمـوى نوـيژهـكهـم دريژـبـكهـمهـوه وهـلى گويم لهـدهـنگى گريانى منداليك دهـبئ نـيـتر نوـيژهـكهـم كـورت دهـكهـمهـوه لهـترسى ئهـوى داـيـكهـكهـى نارهـحت بـكهـم.

لهـثيبنو مهـسعود ريوايهـتـكـراوه دهـفرمـوى: پياويك وتى: وهـلـاهى ئهـى پيغمهـمـبرى خودا من لهـنوـيژى بهـيانـيان دوا دهـكهـوم لهـبـهـر فلان كهـس كهـزور دريژـه بهـنوـيژ دهـدا، نـيـتر من هـيچ كـاتى نهـمـديوه پيغمهـمـبر لهـكـاتى نامـوژگاريـكـردن دا ئاوا توپـه بئ بهـئـهـندازهـى توپـه بوونى ئهـو پوژـهـى. پاشان فرمـوى: هـهـندئى كهـس لهـ ئيوه موسولمانان لهـنوـيژى بهـجهـماعهـت دوور دهـخـهـنهـوه، هـهـركامـيـكتـان بوو بهـپيشـنوـيژى خهـلك بالايهـنى كـورتى بهـرچاو بـگـريـو وهـول بدا بهـكـورتى نوـيژهـكهـى ئهـنـجام بدا، بـيـگـومان لهـناو نوـيژ كهـرهـكان دا لاوازو پـيرو خـاوهـن نـيـش هـهـن. ^(۲۶۱) هـهـر لهـم بارهـوه بوو (ئهـلـجـهـ

^(۲۶۱) رواة البخارى في كتاب الصلاة...

شە) حودیەى دەخویند بۆ خیرا رویشتنی حوشتەرکان، ئەنجەشە پیاویکی دەنگ خۆش بوو، حوشتەرکان لەپەرەوی قافلەدا کە گوێیان لەدەنگی دەبوو بەخیرایی رەویان دەکرد، ئەمەش بۆ ئەو ژنانەى ناو کەژاوەکانی سەر پشتی حوشتەرکان ناخۆش بوو، بۆیە پیغمبەر (دروودی عوای لەسەری) پێی فەرموو: لەسەرە خۆ و شتەرکان بئارو ئەى ئەنجەشە ئاگات لەقەواریرەکانی ناو کەژاوەکان بێ. پیغمبەر زاتیک بوو خودا لەحیقدو کینە بێ خەوشی کردبوو، لەدەدا هیچ کینەیهکی بۆ کەس پەزەندە نەکردبوو، لیوێ ریاوێت کراوە فەرموویەتی: ھەر شتیکم لەھاوێلان پێ دەگا لەخراپەکاری پیم خۆشە ئەو ھەوالە وانەبێ و کە لیکوئینەوێ تیدا دەکەم ئاواتە خوازم من بەدلپاکی و سینەسافی کوئایی بە شتەکە بینم. پیغمبەر (دروودی عوای لەسەری) بۆ موسولمانان باوکیکی بەسۆزو بەبەزەیی بوو موسولمانانی ھەموو بەخاوە خیزان و مندالی خۆی دەزانین.

باوەشی بۆ دەکردنەووە لەئامیزی دەگرتن وەکوو چۆن دایکی شیردەر شیرە خۆرەى خۆی لەباوەش دەگرێ. هیچ چاوی لەو نەبوو ھاوێلانی مال و سامانیان ھەیە و ژبانی خوشیان بۆ ریکخراوە، بەلام ئەگەر یەکیکیان کیشەى ھەبواوە قەرزدار بوایە، دەچوێ ناو کیشەکەیهووە ھەولێ ھەلکردنی بۆ دەدا، قەرزەکەى لەگەڵ دەدا یەو یان ھەمووی دەخستە سەر شانی خۆی. لەم بارەو دەفەرموێ (کەسیک مردو مال و سامانی لەدوا خۆی جێ ھێشت ئەو ھى میراتگرەکانیەتی، ئەگەر قەرزدار بوو ئەو ئیمە قەرزەکەى بۆ دەدەینەووە^(۲۶۲) لەریاویەتیکی تردا دەفەرموێ: (ھیچ موسولمانیک نیه ئیلا من لەدونیای قیامت لەھەموو کەس لیئەو نزیکترم، ئەگەر بەلاتانەووە سەیرە، ئەو ئەیتى: (النبي أولى بالمؤمنين من أنفسهم...) بخویننەووە. ھەر

^(۲۶۲) رواة البخاری فی صحیحہ فی کتاب الاستقراض (باب الصلاة علی من ترك دنیا).

موسولمانیک بمرئ مال و سامان جئ بیلئ ئه وه خزم و کس و کاری
میراته که ی دهبه ن هر که سیك بن. هر که سیك بمرئ و قهرزی له سهر بئ یان
هه تیوو مندالی بئ بژیو جئ بیلئ بابئ بۆ لای من من سهر پهرشتی
ده که م. (۲۶۲)

۸. مام ناوه ندی له پیکهاته ی جهسته یی و رهوشت دا:

په ره وردگار پیغمه مبه ر له ئه و په ری جوان جهسته یی و جوان رهوشتی دا
دروست کردبوو، به دریژایی میژوو ئاده میزادی وا رهوشت جوان و جهسته
جوان نه هاوتۆته سهر زهوی. میانه رهو له ته بیات و ئاکاردا له هه ست ناسکی و
هه لئس و کهوت و بواری ئابوری دا، زۆر دور بوو له هه لچون و دا چون دا،
عائیشه ده فهرموئ هر کاتئ پیغمه مبه ر له نیوان دووشت دا سهر پشک کرابئ
باره ئاسانه که ی هه لباردوه، به مه رجئ تاوان نه بووبئ، ئه گهر باره ئاسانه که
تاوان بووبئ له هه موو که س زیاتر لیئ دور بووه. پیغمه مبه ر (دروودی عه رای لسه رب)
له هه موو که س زیاتر دوره په ریژ بووه له ته که للوف و زیده روئی له دنیا
نه ویستی دا، له پیشیل کردنی مافی نه فس و کویر کردنه وه ی حه زه کانی.
ئهبو هورهیره ریوایه ت ده کاو ده فهرموئ: پیغمه مبه ر (دروودی عه رای لسه رب) فهرمووی:
ئایین ئاسانه و جئ به جئ کردنی ئه رکه کانی قورس نین له خو تانی گران
مه که ن هه رکه سی ئایین له خو ی گران بکا دوایی بو ی جئ به جئ ناکرئ و
توشی به د به ختی ده بی. ریگای راست و حق بگرن، به بی زیده پویی و
که م و کورتی. ئه گهر نه تانتوانی شتیك به ته واوی ئه نجام بده ن، هه ول بده ن
نزیک ی بکه نه وه له ته واو. مژده بده ن به پاداشی باش و گه شبین بن، ئه گهر
نه تانتوانی کرده وه ی چاک و ته واو ئه نجام بده ن ئه وه به هیوای پاداشی باش

(۲۶۲) هه مان سه رچاوه فی صحیحه فی کتاب الاستقراض (باب الصلاة علی من ترك دینا).

بن. ههول بدن بو بهر دهوامبون له سهر عيباده تگردن بيخه نه كاتيکه وه نيشاتان ههبي وهكوو سهره تاي پورژو دوا نيوه پوو كه ميكيش له كو تايي شهو.

له فەرموودهیهکی تردا ده فەرموو: زیډه پوویی مه کهن و زیاد له شه ندازه
 ئه رکه مه خه نه سه ر شانی خو تان، چه ند تو انا تان مه یه شه وه بکه ن سو یی ند
 به خودا خودا وه رز نابی له په رستش کردنی ئیوه تا خو تان وه رز نه بن.

ئىبنو عەبباس دەلى: پرسىيار لە پىغەمبەر كرا چ ئاينىك لای خودا
خۆشەويستە؟ فەرموى: ئايىنى پاك و خاوين و بى زىدە پۆيى و كەم و
كورتى.

لە ئیبنو مەسعودەو رىۋايەت كراوھ رەزى خوداى ئى بى، دەلىل
پېغەمبەر (ﷺ) فەرموۋى: بەكۆشت چۈن رېدەرۇيان لەئايىن دا
ئەوانەى زۆر لەئايىن دا رو دەچن و زېدە پۇيى دەكەن فەوتاون فەرموۋى:
بەھەندى لەوانەى دەيناردن بۇ بانگەوازى ئايىنى، ئاسانكارى بكن و ئايىن
قورس مەكەن. موژدە دەربن و خەلك كيش بكن بۇ لاي ئايىن خەلك لەئايىن
مەتۇرئىن:

عبداللہ کوپی عہری کوپی (العاص) دہلی: پیغہ مہر (فرویدی عوامی لیسٹری)
فہرموی: بیگومان پەرہردگارپی خۆشہ دیاردهی نازو نیعمه تی خۆی
بہسەر بہندہی خۆبہرہ بیینی.

۴. پیغمبر (درودی برای مسکین)

پښه مېرې خودا له مال ه و له گه ل خاوو خي زاني دا ئاده ميزادي ك بوو له ئاده ميزادان. عائشه د فهرموي: پښه مېر له مال ه و جل و پوشاكي خوي دودوزي، مېري د دوشي، خزمه تي خوي د كړد، ه روا د فهرموي:

پيغمبر له ماله وه پوښاکي خوی پينه ده کړد نه عل و چه کمه ی خوی
ده دورينه وه.

به عائشه يان گوت: ئه ری پيغمبر له ماله وه چی ده کړد؟ له وه لام دا
وتی: يارمه تی مال و مندالی خوی دهاو ئيشی له گهل ده کړدن، که کاتی
نویژ دهات ده چوه دهر وه بو نویژ. له ریوايه تيکی تر دا هاتووه ده لی
پيغمبر (درویدی عرای لسمین) نه عله کانی خوی پينه ده کړدن و کراسی دپاوی
ده دوريه وه.. هره وه ها عائشه ده فهرموئ: پيغمبر (درویدی عرای لسمین) له هه موو
که س زیاتر له سهره خوو نه رم ته بیعت بوو، سه خی ترین که س بوو. زور
کات دم به پیکه نین و لیو به بزه بوو.

ئنه س ده لی: نه مدیوه که س هینده ی پيغمبر (درویدی عرای لسمین) به به زهی و
دلنه رم بی بو خاوو خیزانی خوی..

عائشه ده فهرموئ: پيغمبر (درویدی عرای لسمین) ده یفه رموو: باشترتان نه و
که سه یه بو مال و مندالی خوی باش بی. من له هه موانتان باشترم بو مال و
مندالی خووم.

له نه بو هوږه یره وه ریوايه ت کراوه ده لی: هر گیز پيغمبر (درویدی عرای لسمین)
ره خنه ی له خواردن نه گرتووه. نه گهر حزی بوو بی و نه وشي کردوه، نه گهر
حزی لی نه بوو بی نه یخواردوه.

ﷺ، پيغمبر (درویدی عرای لسمین) که سه نزیکه کانی خوی بو ته نگانه و
مه ترسی پیش خستون بو عطاو به خشش دواي خستون:

پيغمبر خوی خودا شیعاری هه میشه یی له گهل خزمه نزیکه کانی و مال و
مندالی نه وه بوو له ترسو ته نگانه دا پیشیان بخاو له کاتی به خشش و

عه طادا دوايان بخا. ئه وه تا كاتيك عوتبهى كوپرى ربيعو و شهيبهى كوپرى ره بيهو و وليدى كوپرى عوتبه كه له پالهوانه ناوداره كانى عه رب بوون داوايان كرد له موسولمانه كان هاوشانى خويان بو بجيته مهيدان، پيغمبهر (درودى عروى لىسرى) له هه موو كهس باشت دهيزانى كه ئه و سى پالهوانه چهند كاراماي جهنگو ليها تون، هه لبه ته له ناو موسولمانه كان دا پالهوان هه بوون بتوانن به رهنگارى ئه و سى پالهوانه ببه وه، وه لى پيغمبهر (درودى عروى لىسرى) فهرمووى حه مزه هه لسه، عه لى هه لسه، عوبه يده هه لسه كه هه رسيكيان خرمى نزيكى بوون و زورى خوش دهويستن ئه مانى ناردن بو به رامبهر يكردن و شه پر كردن له گه ل ئه و سى پالهوانه ناودارانه دا. ويستى خودا وابوو كه حه مزه و عه لى و عوبه يده سهركه وتن به ده ست بينن حه مزه و عه لى به سه لامه تى و سهركه وتووى گه رانه وه، عوبه يده بريندار بوو به بريندارى برديانه وه.

كاتيكيش پيغمبهر (درودى عروى لىسرى) ويستى سوو حه رام بكاو خوينبه ستى سه رده مى نه زانى پوچ بكا ته وه و ئه و دابو نه ريتانه هه لوه شينيتته وه. سه ره تا به عه بباسى مامى ده ستى پى كرد، ريباي عه بباسى كوپرى عه بدو لموطه ليب و برازايه كى عه بباس: كه ره بيهى كوپرى (الحارث) بوو پوچى كردنه وه، ئه وه بوو له وتاره ميژووى يه كهى حه جى ماله اوايى دا فهرمووى: ريباي سه رده مى نه زانى هه لوه شايه وه، يه كه م ريبايه ك كه هه لى ده وه شينمه وه ريباي عه بباسى كوپرى عه بدو لموطه ليبه، خوينبه ستى سه رده مى نه زانى ده خمه ژير قاچمه وه پوچى ده كه مه وه، يه كه م خوينيك كه لاي ده به م خوينى ره بيهى كوپرى (الحارث) ه.

كه چى له به خشنده و دابه شكردنى ده سته كه وته كانى جهنگ هه ميشه ده يخستنه دواوه، خه لكى ترى پيش ده خستن عه لى كوپرى ئه بو طاليب

رەزاي خوداي ئى بى، دەلى فاطىمە شىكاتى ئەۋەدى كىرد: كە ئاشەۋانەكە باش ھەلس و كەۋتيان لەگەل ناكە، ھەموو جارى كەكاتى باراش ھارپىنيان دى ماۋەيەكى زۆر پىۋەدى مەشغول دەبن. لەھەمان كات دا فاطىمە بىستىيەۋە: كە پىغەمبەر كۆمەلىك كۆيلەى بۇ ھىنراون، بۆيە چوۋە خىزمەت پىغەمبەرۋ داۋاي ئى كىرد خىزمەتكارىكى بداتى، رەزامەندى بەدەست نەھىنا. فاطىمە ئەمەى بۇ عائىشە گىپايەۋە، پىغەمبەر كە ھاتەۋە مال عائىشە بۆى باسكىرد بو، جا عەلى دەلى: پىغەمبەر كە عائىشە بۆى دەگىرپىتەۋە يەكسەر دى بۇ مالى ئىمە ئىمەش لەۋ كاتەدا خۇمان ئامادە كىردبوو بۇ نوستن و چوینە سەر جىگا، وىستمان خىرا راست بىنەۋە ھەرموۋى نا نا مەجوللىن و لەشۋىنى خۇتان بن، تەنانەت (ۋجدت برد قەدىمە على صدرى) ھەرموۋى ئەرى شارەزايىتان نەكەم بۇ شىتىك زۆر باشتى بى ئەۋەدى داۋاتان كىردە، كە چوۋنە سەر جىگا سى و چۋار جار (الله اكبر) بىكەن، سى و سى جار (الحمد لله) بىكەن سى و سى جار (سبحان الله) بىكەن، بىگومان ئەۋە زۆر باشتى ئەۋەدى داۋاتان كىردە. لە رىۋايەتلىكى تىرى ئەم چىرۋكەدا ھاتوۋە دەلى: پىغەمبەر (ھەروەى ھەروى لىسەرىن) ھەرموۋى ۋەللأھى ناتاندەمى ۋ ئەھلى صوفقە لەبىرسان دا سكى خۇيان ھەلگوشن و شىتىك دەست نەكەۋى بىاندەمى، بەلكوۋ بىرپارم داۋە ئەۋ كۆيلانە بىرۋىشم و قىمەتەكەيان بىكەمە خەرجى و مەصرەف بۇيان.

۱. ھەست ناسكى پىغەمبەرۋ سۆزى بەرزى:

پىغەمبەرى خودا وىپراى ئەركى قورسى پىغەمبەرىتى و بانگەۋازى كىردن، ھەروا غەم و پەژارە و پەپۇشى بۇ ئادەمىزاد بەگشتى و ھەلگرتنى ئەۋ ئەركە قورسانە كە كىۋى تۆكەم و چەسپاۋ خۇيان بۇ رانەدەگرتن. وىپراى ئەۋ ئەرك و غەم و نارەھەتتە ھەستىكى ئادەمىزاد يانەى ناسك و سۆزىكى بەرزى

باو كانه‌ی بۆ نه‌ته‌وه‌كه‌ی تیدا به‌رجه‌سته بو بوو له جوانترین و به‌رزترین شیوه‌دا په‌نگی ده‌دا په‌وه.

به‌لێ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا پيغمبەر (دروودی عرایی لیسری) زۆر وره به‌رزو چاو نه‌ترسو و خاوه‌ن عه‌زم و جه‌زمی به‌هیز بوو هه‌دی و خاوه‌ن هه‌لوێستی و سه‌رامه‌ت بوو كه پيغمبهران ئه‌م ره‌وش‌تانه‌یان به‌زه‌قی تیدا ره‌نگ ده‌ده‌نه‌وه و له‌زاتی ئه‌و دا گه‌یش‌ت‌بونه هه‌دی كه مال و له پیناو بانگه‌وازی ئیسلامی و به‌رزکردنه‌وه‌ی شیعیاری (لااله الاالله) و پابه‌ند بوون به‌فه‌رمان و نه‌هیه‌کانی خودا حیسابی بۆ هیچ شتێك نه‌ده‌کرد. كه‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ش دا هاوه‌لانی له‌بیر نه‌ده‌کردن، هه‌میشه‌ هاوه‌له به‌وه‌فاکانی خۆی ئه‌وانه‌ی به‌پیر بانگه‌وازی یه‌كه‌یه‌وه هاتن و له‌و پیناوه‌دا گیان و مالی خۆیان به‌خشی، له‌یادی نه‌ده‌چوونه‌وه، تادوا چركه‌ی ژيانى له‌یادی بون و دوعای بۆ ده‌کردن و دیدنه‌ی گۆره‌کانی ده‌کردن، ته‌نانه‌ت سۆزی خوشه‌ویستی بۆیان ته‌نیه‌وه بۆ خوشه‌ویستی ئه‌و شوینه‌ی تی یدا شه‌هید کران و ئه‌و کیوه‌ی له‌دامینیا شه‌هید بون و ئه‌و خاك و شوینه‌ی گۆره‌کانیانی له‌نامیز گرتبوو. هاوه‌لان لیوه‌ی ریاوایه‌ت ده‌که‌ن كه ده‌فه‌رموێ ئه‌م کیوی ئوحوده کیویكه خوشی ده‌وێ ین و خوشمان ده‌وێ.

ئه‌نه‌س ده‌لێ: پيغمبهری خودا كه کیوی ئوحودی بینى فه‌رموی ئه‌وه کیویكه خوشی ده‌وێ ین و خوشمان ده‌وێ. ئه‌بو حه‌مید ده‌لێ: له‌خزمه‌ت پيغمبهردا له‌غه‌زای ته‌بوك ده‌گه‌راينه‌وه كه‌مه‌دینه‌مان ئی ده‌ركه‌وت فه‌رموی ئه‌مه (طابه) یه ئه‌وه کیویكه خوشی ده‌وێ ین و خوشمان ده‌وێ.

عوقبه ده‌لێ: پيغمبهری خودا پۆژێك له‌مال ده‌رچوو نوێژی له‌سه‌ر شه‌هیدانی ئوحوود کرد به‌و شیوه‌یه‌ی نوێژ له‌سه‌ر مردو ده‌کا.

جاییری کوپی عهبدوللا. دهلی: گویم ئی بوو پیغمبەر (درودی عرایی لیسری) باسی هاوهلانی ئوحوودی دهکرد. وهللاهی حهزم دهکرد منیش وهکوو ئهوان لهسهه ئه وه کیوه بکوژرامایه بو ئهوهی ئه وه ریز لیئانهی پیغمبەر منیشی بگرتایه وه.

بیگومان پیغمبەر (درودی عرایی لیسری) خوئی راگرت بو کاره ساتی شههید بوونی حهزدهتی حهمزهی مامی و برای شیریی، ئه وه خزمه خوشهویستهی کهله مهکهکه دا دیفاعی لی کردو لهسهه ری کرده وه، ئه م خوشهویستهی لهغهزای ئوحوودا شههید بوو، بهشیویهکی زور ناشرین سوکایهتی بهجهستهی کرا، موئلهی پی کرا، وهلی وهکوو پیغمبهریکی ئولولعهزم صهبری گرت. کهله ئوحوود گهراپه وه بهنزیک مالهکانی بهنی (عبدالأشهل) دا تیپهپی گوئی لهگریان و شین و پۆ پۆی شههیدهکانی ئه نصار بوو ئه ویش کوئی گریان ههلساو ههستی ئادهمیزادانهی ههژاو چاوی پر بون لهئاوو فرمیسی رشتن، پاشان فهرمووی: وهلی حهزمهکهس نیه بوئی بگریا. (۲۶۴)

بهلام ئه م ههسته ئادهمیزادیا نهی پیغمبەر (درودی عرایی لیسری) نهیتوانی زال ببی بهسهه ههستکردن بهبه پرسیاریتی پیغمبهرایهتی و بانگهوازی و راوهستان و پهیره و کردنی سنورهکان و رینمایی یهکانی پهروهردگار. ئه وهتا میژوو نووسان و شارهزا لهسیرهی پیغمبهردا ریوایهتیان کردوه دهلین: کاتی که سعهدی کوپی مهعازو ئوسهیدی کوپی حوضهیر (رهزای عرابان لی) گهراپه وه بو هوبهی بهنی (عبد الأشهل) فهرمانیان دا بهئافرهتهکانیان که پشتین بههستن و برۆن و شیوهن بگیژن بو شههید بوونی مامی پیغمبەر (درودی عرایی لیسری) ئافرهتهکانیش ئه وه کارهبا ئه نجام دا، که پیغمبەر بهمهی زانی و گوئی لهگریانی ئافرهته کان بوو، هاته لایان، ئافرهتهکان له و کاته دا

(۲۶۴) ابن کثیر ج ۳/ ۹۵. نیمام ئیسنادی ئه م ههدیته دهباته وه سهه ئیبنو عومهه.

له بهر دەرگای مزگهوت دهگریان، پیانی فەرموو بگه‌پێنه‌وه بهر په‌حمه‌تی
خودا بکه‌ون، بێگومان ئیوه پرسه‌ی خۆتان گێرا. ریوایه‌تکراوه که پیغه‌مبه‌ر
گوئی له‌گریانی ئافره‌ته‌کان بوو فەرمووی: ئه‌وه چیه؟ عه‌زیزان کرد یاریده
ده‌ران داوایان کردوه ئافره‌ته‌کانیان شین بو‌حه‌مزه‌ بگێرن، ئیتر پیغه‌مبه‌ر
داوای لیخۆشبوونی بو‌کردن و سوپاسی کردن، ئه‌مجار فەرمووی من ئه‌مه‌م
نه‌ده‌ویست و گریان له‌سه‌ر شه‌هید و مردوم به‌لاوه‌ په‌سه‌ند نیه‌ و نه‌هی لی
کردن.

له‌م هه‌لۆسته‌ روترو ئاشکراتر ئه‌و هه‌لۆسته‌ی بوو به‌رامبه‌ر وه‌حشی
(بکوژی هه‌مزه) ئه‌وه بوو که به‌ پشتیوانی خودا موسوڵمانان مه‌که‌که‌ یان
رزگار کرد، ئیتر وه‌حشی سه‌ری کیوانی لی لیک هاته‌وه‌یه‌ک، نه‌یده‌زانی چی
بکا، بیری له‌وه‌ کرده‌وه‌ به‌ره‌و ولاتی شام رابکا، یان به‌ره‌و یه‌مه‌ن هه‌لبێ یان
بو‌ولاتی تر به‌روا، دونیای لی تاریک بوو، پیان گوت: کوره‌ مالۆیران:
موحه‌مه‌د که تو ئه‌وه‌نده‌ی لی ده‌ترسی پیغه‌مبه‌ری خودایه‌، هه‌رکه‌سی
ئیمان بێنی نایکوژی، به‌رۆ شایه‌تومانیکێ به‌حه‌ق بێنه‌و موسوڵمان به‌. ئیتر
وه‌حشی هات چووه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌رو شایه‌تومانی هی‌ناو پیغه‌مبه‌ر (مرددی
مردی له‌سەر) موسوڵمانبوونی لی وه‌رگرت، هیچ روگرژی له‌گه‌ل نه‌کردو
نه‌یترساند.. جارێ گوئی راگرت چۆنیه‌تی کوشتنی هه‌مزه‌ی بو‌گێرایه‌وه
که له‌سه‌ر گورشته‌که‌ ته‌واو بوو هه‌سته‌ ئاده‌میزادی یه‌که‌ی جولاً، به‌بی
ئه‌وه‌ی جیگه‌ به‌پله‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌ی ته‌نگ بگاو رقی لی هه‌لسی و
موسوڵمانبوونه‌که‌ی ره‌ت بکاته‌وه‌و له‌تۆله‌دا بیکوژیته‌وه‌، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پی
گوت: خانه‌ خراپ! خۆتم نیشان مه‌ده‌و زۆرمه‌یه‌ به‌رچاوم، بانه‌ تبینم،
وه‌حشی ده‌لی: له‌وه‌ دوا خۆم له‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌شارده‌وه‌، هه‌تا کۆچی دوا‌یی
کرد هه‌ولم ده‌دا نه‌م بینی.

له ریوایه تیکی تر دا که بوخاری ریوایه تی کردوه هاتووه وه حشی دهلی: که پیغمبر منی بینی، فهرمووی ئه تووی وه حشی؟ وتم: بهلی: فهرمووی ئه توو چه مزه شهید کرد؟ وتم ئه وه روداوێک بوو روی دا وه کوو بۆیان گیراویه وه، فهرمووی: ئایا ده توانی خوتم بۆ دهر نه خهی و نه تبینم؟! (۲۶۵) له دیاردهی ئه وه ههسته ناسکه ئاده میزادیانهی پیغمبر وه سۆزه به رزه کهی ئه وه بوو جاریک ری ئی که وته گوێک، له لای رانیشت و دلنه رمی به سه ری دازال بوو دهستی کرد به گریان، فهرمووی ئه وه گوێ ئامینهی کچی وه هه به. ئه مه کاتیک بوو که ماوه یه کی دورو درێژ به سه ره وه فاتی ئامینه دا تیپه پ بو بوو.

۴. بیاوه تی و له سه ره خوئی پیغمبر :

بیگومان پیغمبر (دروودی عروای لسه رین) پیشته وای ئاده میزاده به گشتی و ماموستا و رابه ریا نه له ره وشت و دهر و ونپاکی و بی فیزی دا، به سه بۆ ئه و: که خودا دهر باره ی ره وشت به رزی ئه وه ده فهرمووی (وانک لعلی خلق عظیم) بیگومان ئه ی موچه ممه د تو له سه ره ره وشتیکی به رزی. پیغمبر بۆ خوئی ده فهرمووی: (ادبنی ربی فأحسن تأدیبی) خودا منی په روه رده کرد و جوانی ته ربیه داداوم. جابیر ده لی: - پیغمبر (دروودی عروای لسه رین) فهرمووی: خودا منی ره وانه کرد بۆ ته و او کردنی ره وشتی به رزو کرداری جوان. له خاتو عایشه پرسیار کرا ئاخو ره وشتی پیغمبر چۆن بووه؟ فهرمووی ره وشتی پیغمبر (دروودی عروای لسه رین) ده ق به گویره ی قورئان بوو.

(۲۶۵) الجامع الصحيح للبخاری (باب قتل حمزة).

پیغمبر ﷺ خودا له لیبوردیی و له سهره خوئی و بارقولی و سینگ فراوانی و دان به خودا گرتن و خوراکری دا به جوریک بوو که بیر تیزی زانا زیره که کان و خه یالی به رزه فپی شاعیران ناتوانن به ته و اوئی و وه کوو پیویست وینهی بکیشن و بیخه نه سهر کاغه ن.

ئیتستا ئیمه هندی لهو شه مائیل و رهو شته به رزانهی پیغمبر ﷺ (درودی عوامی) لسه که به رستهی راست و دروست و بهیه که وه په یوه ست، به گپرانه وهی که سانی عادل و راستگو له که سانی وه که خویانه وه و به ته و اتورو هه وائی بلاو پاشینه له پیشینهی خویانه وه ریوایه تیان کردوه و له کتیبه برپا پی کراوه کان دا تومار کراوه، ده لیم هندی لهو شه مائیلانه لیږده دا ده خینه رو: - نمونه یه که له که ره و لیبوردیی پیغمبر ﷺ (درودی عوامی) لسه به رامبه سهر سه خترین دوزمنی و چاکه له گهل کردنی، نه و هه لویسته بوو به رامبه سهر و کی دوو پوه کان نواندی. نه و بوو عه بدوللای کوری ئوبه ی گیانی ده رچوو پیغمبر ﷺ (درودی عوامی) لسه هاته سهر ته رمه که ی پاش نه وهی خستبویانه گوږه وه، پیغمبر ﷺ فرمانی کرد، هیئایانه وه ده ر، هندی تفی خوی ئی داو کراسه که ی له بهر کرد. (۲۶۶)

نه نه س ده لئ له گهل پیغمبر ﷺ ده رویشتم به ریگادا، پیغمبر ﷺ (درودی عوامی) لسه عه بایه کی نه چرانی قهراخ چنراوی نه ستورو زبری له بهر دابوو، عه ره بیکی ده شته کی پی ی گهی، عه باکه ی پیغمبر ﷺ گرت و بای داو توند بو لای خوی کیشی کرد، روانیم لاملی پیغمبر ﷺ به و راته کاندنه ی عه بایه سوږ هه لگه رابوو، پاشان روی کرده پیغمبر ﷺ و تی: نه ی موحه ممه دا! فرمان بده له مال و سامانه ی به یقولمال که له ژیر دهستی تودایه به شم

(۲۶۶) صحیح البخاری کتاب الجنائز.

بدن، پیغمبر ﷺ ئاوپرئکی ئی دایه وهو پیکنی و پاشان فه رمانی کرد به شیکی بدنی.^(۲۶۷) زهیدی کوپی سه عنه پیش موسولمانبوننی قهرزئکی له سه ر پیغمبر بوو داوای کرده وه، کراسه که ی پیغمبر راته کاند پر به چنگی خوی کراسه که ی له ده ست گرت و به شیویه کی زیر هلس و که وتی له گهل کرد، پاشان وتی: ئه ی نه وه ی عبدولموطه لیب! ئیوه قهرز کویرن!! عومه ر ئی ی راپه ری و قسه ی ناشرینی پی گوت و ئی ی توپه بوو، له و کاته دا پیغمبر (دورودی عوای لیسری) پی ده که نی، ئه مجار فه رموی ئه ی عومه ر! من و ئه م کابرایه پیویستمان به و شهرو توپه بوونه ی تو نیه، ده بویه داوا له من بکه ی زوو قهرزه که ی بده مه وه و به ویشت بگوتایه به جوانی داوای قهرزه که ی بکاته وه. پاشان فه رموی: هیشتا بو کاتی قهرز وهرگرتنه وه که ی سی پوژی ماون، ئه مجار به عومه ری فه رموو: قهرزه که ی بو بداته وه و سی به شی زیاد بداتی چونکه ترساندویه تی و ئی ی توپه بووه، ئه مه بوو به وه ی موسولمانبوننی زهیدی کوپی سه عنه. ئه نه س ده ئی: هه شتا پیاو له ئه هلی مه که له کیوی (التنعیم) وه به چه که وه دا په رینه خوار بو ئه وه ی پیغمبر غافلگیر بکه ن و ده ستی ئی بوه شینن، دوا یی خودا وایکرد ئه سیر کران، که چی ئازادی کردن. له جابیری کوپی عه بدوللا: ره زای خودای ئی بی. ده ئی له گهل پیغمبر دا غه زای ولاتی نه جدمان کرد، پوژیک پیش نیوهرو ئاره زوی قیلووله ی کرد، واته پیویستی به ئیسراحه تی پیش نیوهرو بوو، له دولیک دا بوین دره ختی غه ضای زور ئی بوو، پیغمبر چوو به بن دره ختی سومره بو ئه وه ی له ژیر سیبهره که ی دا که می پشووبدا، شمشیره که ی به دره خته که وه هلواسی، خه لکه که ش به ناو دوله که دا بلاو بونه وه و هریه که یان خوی خزانده ژیر

^(۲۶۷) رواه البخاري في كتاب الجهاد باب ما كان النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يعطي

المؤلفة قلوبهم.

درهختیکه وه، له کاتیک دا که ئەمه حالی ئیمه بوو پیغمبر بانگی کردن ئیمه‌یش هاتینه خزمه‌تی، بینیمان کابرایه‌کی عه‌ره‌بی ده‌شته‌کی لای دانیشتووه، فهرمووی: ئەم عه‌ره‌به‌ی ده‌ی بینین هاته سه‌رم من خه‌وم ئی که‌وتبوو، شمشیره‌که‌می داگرت بوو هه‌لی کیشا بوو، به‌خه‌به‌ر هاتم ئەو له‌سه‌ر سه‌رم راوه‌ستابوو شمشیره‌که‌ی هه‌لکیشابوو، وتی: کئی تو له‌ده‌ست من پزگار ده‌کا؟! وتم خودا من له‌ده‌ست تو پزگار ده‌کا. ئیتر شمشیره‌که‌ی خسته‌وه ناو کالانه‌که‌یه‌وه، پاشان ده‌سته وه‌ستان دانیشت، ئەوه تا ئیستا وا ئاوا ده‌یبینن. ئیتر پیغمبر سزای نه‌داو به‌ره‌للای کرد.

بیگومان پیغمبر هی‌نده ئی بورده‌و بارقول بوو، که بارقولی هاوه‌لان به‌قوله پی نه‌ده‌گه‌یشت. له‌کاتیک دا ئەوان خاوه‌نی حیل و بار قولی بوون، پیغمبر له‌هه‌موو ئەم ره‌وشته به‌رزانه‌دا ماموستاو رابه‌ریان بوو، هاوه‌لیان بوو، چاکسازو ئیصلاح خواز بوو بۆیان، نمونه‌یه‌ک له‌و بارقولی و ئی بورده‌ی یه‌ی ئەوه‌یه؟ ئەبو هوره‌یره ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لی عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی له‌مزگه‌وت دا میزی کرد خه‌لکه‌که لییان له‌هه‌راداو ویستیان په‌لاماری بده‌و زیانی پی بگه‌یه‌نن، پیغمبر (ه‌رویدی ع‌رای له‌سیر) فهرمووی وازی ئی بینین، مه‌سینه ئاوێک بکه‌ن به‌شوینی میزه‌که‌ی دا ئیمه راسپیراوین کار ئاسانی بۆ خه‌لک بکه‌ین نه‌ک ئەرکییان قورس بکه‌ین.

موعاوییه‌ی کوپی چه‌که‌م ده‌لی: کاتیک من له‌گه‌ل پیغمبردا نوێژم ده‌کرد پیاویک له‌وانه‌ی له‌گه‌لما بوون پشمی منیش وتم (یرحمک الله) خودا ره‌حمت پی بکا، ئیتر خه‌لکه‌که هه‌موو چاویان تی بریم و به‌رقه‌وه سه‌یریان ده‌کردم، منیش وتم: (دایکه رو نه‌که‌م) ئەوه چیتانه بۆوا سه‌یرم ده‌که‌ن؟ ئیتر هه‌موویان به‌رانی خۆیان ده‌کیشاو نارازی بوون له‌کرده‌وه‌که‌ی من، ئیتر منیش له‌سه‌ری نه‌رۆیستم بیده‌نگ بوم. جا که پیغمبر (ه‌رویدی ع‌رای له‌سیر)

نویژہ کہی تہ او کرد باوک و دایکم و خوّم بہ قوربانی بم، ہرگیز ماموستاو پەرورددگاری ناوام نہ دیوہ و کہسم نہ دیوہ بہئندانہی ئەو جوان پەرورددی قوتابیانی خوئی بکا، سویندم بہ خودا نہ لیم توپرہ بوو نہ لی ی دام، نہ قسہی ناشیرینی پی و تم۔ فہرموی: (ان هذه الصلاة لا يصلح فيها شيء من كلام الناس) نویژ ئاخواتنہ لہ گہل خودادا، نابئی ہیچ جوړہ قسہ کردنیکی ئادہ میزادی تی دا بکری، نویژ (الله اکبر) گوتن و تہ سبباحتکردن و خویندن قورئانہ.

ئە نہسی کوپی مالیک دەلی: پیغمبەر (دروودی عسوی لسمەین) زۆر بہرہحم و بہبہزہیی بوو، ہرکہسی بہاتایہ خزمەتی و داوای شتیکی لی بکردایہ، وادہی پی دەداو بوئی جی بہجی دەکرد بہ مہرجی لہ توانای دا بوایہ. تہنانت جاریک کاتی نویژ بوو ہموو خوّمان بو نویژ ئامادہ کرد و قامەت کرا عہرہییکی دەشتەکی ہات چاکی کراسہ کہی گرت و وتی: کہمی پیدایستیم ماوہ بمدەیتی دترسم لہ بیرم بجی، ئیتر پیغمبەر (دروودی عسوی لسمەین) نویژہ کہی دواخست چوو پیدایستی یہ کہی پیدا، ئەمجار ہاتہوہ نویژہ کہی کرد ہەر لہ نمونہی سینگ فراوانی و بار قولی و لیبورددی پیغمبەر (دروودی عسوی لسمەین) ئەو شایہ تیہیہ کہ ئە نہسی کوپی مالیک کہ ہەر لہ مندالی یہوہ خزمەتکاری پیغمبەر بووہ دەلی: دەسال خزمەتی پیغمبەر کرد پوژئی لہ پوژان نہیفہرموو: ئوف لہ دەستی تو ئەری بو ئەوہت کرد یان بو ئەوہت نہ کرد. (۲۶۸)

سوعادی کوپی عومەر دەلی ہاتمہ خزمەت پیغمبەر (دروودی عسوی لسمەین) بونیکم لہ خو دابو پیغمبەر فہرموی: ئەوہ زەعفەرانہ زەعفەرانہ لہ خوت داوہ، دادہی خوت نہوی بکہ (بکوہرہوہ) ئیتر داریکی بہ دەستہوہ بوو

(۲۶۸) موسلیم ئەم ریوایەتی لہ (کتاب الفضائل، بابا حسن خلقه) داہیناوە.

دایگرت، تاته‌واو دار کاری کردم و ئازارم پی گه‌یی، وتم: ئه‌ی پیغمبر مہاری خودا ئه‌وه تۆلہم ئی دستینی؟ ئیتر ئه‌ویش فرموی دہا تۆلہی خوتم ئی بکہ‌وه.

۴. پاراستنی رەسەنایەتی ئایین و پابەند بوون بە پوختەیی نایینە‌وہ:

پیغمبر مہاری خودا وێرای نەرمی و بارقوئی و لیبوردەیی و چاو پۆشی لە ھەلە و کەم و کورتی خەلکی تا ئه‌وپه‌ری سنور، وە ئی زۆر سور بوو لە سەر پارێزگاری بنەماکانی ئایین و زۆر پابەند بوو بە پوختەیی ئایین و جئ بە جئ کردنی تەعلیماتەکانی. بە مو لە بیرو باوہ‌ری یەکتا پەرستی لای نەدەداو زۆر حەزەری لەوہ دەکرد کە ئومەتەکە ی توشی بیرو باوہ‌ری پەر پوچ و زیڤە پۆیی لە ئایین دا یان کەمتەرخەمی لە ئاستی ئایین دا بن، یان تەقدیسی کەسایەتی تایبەتی بکەن و بگەڕینەوہ بۆ سەردەمی نەفامی و جاھلییەت. ھەرکاتی بیزانیایە کە سوکایەتی بە ئایین دەکری، یان کاریک دەکری لگەل روحی دین دا ناگونجی، یان زیڤە روئی و خوارو ژووری لە ئەنجامدانی ئەرکەکانی پەیرەو دژی دەوہ‌ستا، ھیچ گوئی نەدەدایە ئه‌وه ئاخۆ بەرژەوہندی سەرکردایەتی یان بەرچاو گرتنی لایەنی سیاسی و روالەتی زیانی پی دەگا یان نا؟! بە کورتی پیغمبر مہاری خودا تا ئه‌وپه‌ری سنور حەددی و مەبدەئی بوو، لە سەر حیسابی ئایین تۆز قالیک زەمانە سازی نەکردوہ. لەم بارەوہ بەتەواوی لە ھەموو پیشە‌واو سەرکردە سیاسی یەکانی کۆن و نوئی جیا دەبیتەوہ.

دیاری ترین و ئاشکرا ترین نمونە ئه‌و ھەلوێست و راستکردنەوہ بوو کە پیغمبر مہاری خودا لە کاتی لەدو نیا دەرچوونی ئیبراھیمی کوپی دا پەیرەوی

کرد. ئەوە بوو سالى دەيەمى كۆچى ئىبراھىمى كۆپى لەتەمەنى ھەژدە مانگى دا مرد، لەھەمان پوژدا خۆر گىرا، خەلكەكە وتیان خۆر لەتاوى مردنى ئىبراھىم گىرا، پىغەمبەر كە ئەمەى بىست وتارىكى بۆ خەلكەكە داو فەرمووى: (خۆرو مانگ دوو نىشانەى گەورەى خودان، بەھوى لەدايكبوون و مردنى كەس ناگىرین، ھەر كاتى شتىكى واتان دى، لەخودا بپارینەو، (الله اكبر) بكەن، نوپژ بكەن خىرو خىرات بكەن.) ئەگەر بەھاتايە لەشوينى پىغەمبەر (دوروى مەرى لىسرى) لەم ھەل و مەرجە ماتەمىنى يە سۆزدارەدا ھەر بانگخوازىكى تر بوايە، يان ھەر رابەرىكى ترو سەركردەو سياسەتەدارىكى تر بوايە، كەمترين ھەلوپىستى بەرامبەر بىرو بۆ چونی خەلكەكە بىدەنگى دەبوو، چونكە بەروالت ئەم بىرو بۆ چونە لەبەر ژەوھەندى بانگەوازی و بزوتنەوھەكى بوو، ھەرۋەھا چونكە ئەم بىرو بۆ چونە پىروزی و تەقدىسىك دەبەخشیتە خوێ و بنەمالەكەى كە دەتوانى پىشتى پى ببەستى بۆ بەر فراوانبوونی دەسەلاتى بەسەر خەلكەكەداو كىشكردى دلى ھاوھالانى بۆ لاى خوێ و زىدە بوونی متمانە پى و سەرنج راکىشانیان بۆ كەسايەتى خوێ ھەلبەتە پوداوى ئاواو لەھەل و مەرجى ئاوادا رابەرانى نەتەوھەكان و سەرانى گروپ و پىشەوايانى سياسى دەيقۆزنەوھە ئاواتە خوازن ھەلى ئاوايان بۆ ھەلبەكەوئى. دامەزىنەرى پارت و فەرمانرەواو پاشا و مەلىكەكان ھەزارو دوفیل و تەلەكە دەخەنە كار شتىكى لەو جۆرەيان بۆ بخولقى تاپىگەى خويانى پى پتەو بكەن. دەى پەرۋەردگار ئەم ھەل و مەرجەى لە رىگای غەيبەوھ بى ماندوو بون بۆ پىغەمبەر رەخساند، ھەر ئەوھەندەى لەسەر بووبى دەنگى لى بكردايە و رەتى نەكردايەوھ. بەلام پىغەمبەرى خودا، تەحەممولى ئەم بىرو بۆ چونە ھەلەيەى نەكردو دەقيقەيەك لى بىدەنگ نەبوو، بەلكوو خىرا ھەلى دايەو ئەو وھەم و بىرو بۆ چونەى

رہ تکرده وہ، چونکہ لہ گہل جہوہری ٹایینہ کہی دا نہدہ گونجاو بیرو بؤ چوونی لہو جوړہ سہری دہ کیٹشا بؤ گندہ لبوونی عہ قیدہو پہ یوہ ست کردنی روداوہ کہ ونیہ کان و داب و نہریتہ کانی خودا لہ بونہ و ہردا بہو روداوو گۆرانکاریانہ کہ بہ سہر تاکتاکی ئادہ میزادہ کان دادی، بائہو تاکتا کہ ئادہ مییانہ پیغہ مہران بن یان مندال و تاکی خیزانہ کانیان، واتہ: پیغہ مہر رہدی ئہوہی کردہ وہ کہ لہ دایکبون یان مردن و نہ خوشی و تہندروستی یہ کیٹ لہ ئادہ میزادہ بیٹتہ ہؤکاری گۆرانکاری لہ دیار دہ سروشتی یہ کہ ونیہ کان دا. چونکہ بیرو بؤ چونی ہلہو پہ یوہ ست کردنی رودای کہونی لہو جوړہ بہ مردن یان لہ دایکبون ئادہ میزادیٹ ہر پلہو پایہ کی ہبئی لہ کونہ وہ دہر گایہ کی کراوہی لہ سہر پشت بووہ لہ ناو نہتہ وہ دیرینہ کان داو شیرک و بتپہرستی و تہ قدیسی بہندہ کان و بہر زکردنہ وہ یان بؤ پلہی خودایہ تی لہ وہ وہ پہیدا بووہ. بؤیہ پیغہ مہری خودا خیرا ئہو جوړہ بیرو بؤ چونہ جاہیلی یہی رہ تکرده وہ و بہ فہرمانی خودا نویژئیکی تایبہ تی بؤ رودای خور گیران دیاری کرا کہ پی ی دہ گوتری: (صلاة الخسوف) نویژئی خور گیران. ئہمہش بہ مہ بہستی بہ ہیژ کردنی پہ یوہندی بہندہ کان بہ خوداوہ و ئہنجامدانی عیبادت و راگیانندی بہندایہ تی کردن بؤ خودای بالآ دہست و ریشہ کیٹشکردنی ہموو بیرو بؤ چونیکی سہر دہمی بتپہرستن و نہ فامی لہ دل و میٹشکی موسولمانان دا.

ہر وہا پیغہ مہر نہیتوانی لہ بہرامبہر ہلہی ئہو کابرایہ دا بی دہنگ بی کہ پی ی گوت: (ما شاء الله و شئت) ئہوہی خودا بیہوئی و توبتہوئی. یہ کسہر بہ کابرای گوت: ئہوہ منت کرد بہاوشانی خودا؟! ہر وہا جاریٹ کابرایہ ک وتاری دا لہ وتارہ کہی دا وتی: (من يطع الله ورسوله فقد رشد، ومن يعصها فقد غوى) پیغہ مہر پی ی فہرموو (بئس الخطيب انت) بہراستی تو

وتار بېژىكى خراپى، نازانى قىسە بىكەي. لەبارودۇخى ئاۋادا ھەلۋىستى
 پىغەمبەرانەي پىغەمبەرى دەردەكەۋى و دەزاندرى پىغەمبەران بەچى
 لەرابەرو پىشەۋاۋ پاشاۋ گەۋرە پىاۋانى تر جىادەبنەۋە، چەندە دورن
 لەرەۋشتى خۇپەرستى و ھەلقۇزتنەۋەي نابەجى و ھەلخەلەتاندنى خەلك بۇ
 بەرژەۋەندى تايبەتى خۇيان، رىگەدان بە ھەۋاخواھانى مەدح و شەنای بىكەن
 لە سنورى سىروشتى تىپەپىنن، ھەزەرەتى موحەممەد (درودى عىزى لىسىرىن) پىشەۋاۋى
 پىغەمبەران و سەردارى پىغەمبەرانە، قودۋەي نمونەيى و تەۋاۋە بۇ
 رەۋشتى بەرزو مۇقايەتى تەۋاۋ، بۇيە ھەمىشە داۋاۋى يەكسانى ئادەمىزادى
 كىردۈۋە دژى ھەموۋ دىاردەيەك بوۋە كەسەر بىكىشى بۇ بەندايە تىكىردنى
 بەندەكان بۇ يەككىكى ۋەك خۇيان. ئەۋەتا روبەپۇي ھاۋەلانى دەفەرەمۇي:
 (لاتىرونى كىما اطرت النصارى عيسى ابن مريم، فأنا أنا عبده، فقولوا: عبدالله
 ورسوله) زىدە رۇيى مەكەن لەپىيا ھەلەدانم ۋەكۋو نەصرانىيەكان زىدە رۇيىيان
 كىردۈ عىساي كۋى مەريەمىيان گەياندە پلەۋ پاىيەي خودايەتى. من بەندەي
 خودام، بلىن بەندەي خوداۋ پىغەمبەرى خودا.

۵، سادەيى ۋ خاكى پىغەمبەر درودى خوداۋ لى بى:

خۇ بەكەم زانين و سادەيى پىغەمبەر (درودى عىزى لىسىرىن) لەژيان دا گەيشتبۈە
 ئەۋپەپى سنور، ھەرگىز ھەزى لى نەبوۋ لەھىچ شتىك دا لەھاۋەلانى جىيا
 بىيىتەۋە، نەيدەۋىست كەس لەبەرى ھەلىسى يان زىدە پۇيى لەمەدح و
 پىياھەلەدانى دا بىكەن. زىاد لەئەندازە پلەۋ پاىيەي بەرز بىكەنەۋە بىگەيەننە
 ئاستى خودايەتى. ۋەكۋو گەل و نەتەۋە پىشەينەكان كە بەرامبەر
 پىغەمبەرەكانىيان كىردىيان، زۇرى پى ناخۇش بوۋ كەلەپلەۋ پاىيەي
 بەندايەتى و پىغەمبەرىتى بەرزى بىكەنەۋە، ئەنەس دەلى: ھىچ كەسىكىمان

به ئەندازەى پیغمبەر (دروودی عرای لیسری) خوش نەدەویست، هەركاتى بمان بینیايه لهبەرى هەلنەدەستاین چونکە دەمانزانى زۆرى پى ناخۆشه لهبەرى هەلسین. جارێك یهكێك بانگی ئى كرد (یاخیر البریه!) فەرمووی ئەوە من نیم ئەوە ئیبراھیمە سلاوی خودای لى بى.

له عومەرى كۆرى خەتتابەوہ ریوايه تکراره فەرموویهتى: پیغمبەر (دروودی عرای لیسری) فەرمووی: زێدە رووى مەكەن لەمەدح و پەسنی من دا وەكوو نەصرانییهكان زێدە روویان کرد لەپەسنی عیسای كۆرى مەریەم دا، ئەمەن بەندەیهكى خودام و ئادەمیزادەم، بلىن: بەندەى خودا و پیغمبەرى خودا. (٢٦٩) لەعەبۆللاى كۆرى ئەبو ئەو فاوہ ریوايه تکراره دەلى: پیغمبەرى خودا قەت سلى لەوہ نەکردۆتەوہ کەلەگەل کۆیلەدا بەرێگادا برۆا، بەدەم کۆیلە و پیرە ژن و کوست کەوتوان دا رویشتوہ بو ئەوہى پیداوایستى یەکانیان بو جى بەجى بکا. ئەنەس دەلى: ھەر کارەکەر و ئەمەتەیهكى مەدینەى بیویستایە دەیتوانى دەستى پیغمبەر بگرى و لەگەل خۆى دا بیبا بو جى بەجى کردنى کارەکەى. کاتیک عەدى كۆرى حاتەمى طائى ھاتە مەدینە، پیغمبەر (دروودی عرای لیسری) بانگی کردە مەنزلى خۆى کارەکە ریک پارچە بەرپەیهكى بو ھەلدا لەسەرى دابنیشى، ئەویش لەنیوان خۆى و عەدى دا رایخست و لەسەر زەوى دانیشت، عەدى دەلى: کە ئەوہم ئى بینى زانیم ئەو مەلیک و پاشا نیە. ئەنەس رەزای خودای ئى بى دەلى: پیغمبەرى خودا سەردانى نەخۆشى دەکرد، ئامادەى کفن و دفنى تەرم دەبوو، سواری گویدریژ دەبوو، وەلامى کۆیلە و بى نەوایانى دەدایەوہ.

(٢٦٩) رواه البخارى في كتاب الأنبياء.

هر نههس ريوایهت دهکا دهلی: پیغمبر (هرودی عروای لسمین) نهگه ر داوهت بکرایه بو خواردنی نانی جوو هر پیخوریک که بهکه لکی خواردن بهاتایه دهچو بو داوهتهکه. (۲۷۰)

هر له پیغمبره وه ريوایهتکراوه که فهرموویهتی: من بهندهیهکم له ئادهمیزاد وهکوو بهنده خواردن دهخوم وهکوو بهنده دادهنیشم. عهبدوللای کوپی عهمری کوپی عاص دهلی چوومه خزمهت پیغمبر (هرودی عروای لسمین) سه رینه که ی لهچهرمو ناواخنه که ی ریتالی تویکله داربوو بویان هیئا، پیغمبر له سهر زهوی دانیشته و سه رینه که کهوته نیوانمانه وه.

پیغمبره ی خودا بهئاسایی ئیشی ناومالی دهکرد، حوشتی ده بهسته وه ئالفی دهدانی، له گهل خزمهتکارو کویله دا نانی دهخوارد، هویری له گهل دهشیلان، له بازاره وه کهل و پهلی دهکپی و دیبرده وه. (۲۷۱)

۴. نازایهتی و دلیری پیغمبر و شهرمو شکوی:

بری له ره وشته بهرزهکانی پیغمبر (هرودی عروای لسمین) ره وشتی نازایهتی شهرمو حیا بوو، زوریک له خه لک پییان وایه (نازایهتی و شهرم) دوو ره وشتی دژ بهیهکن، به لام ههر دوکیان له پیغمبردا بهئو په پی که ماله وه کوو بونه وه.

دهرباره ی حیا و شهرمی پیغمبر (هرودی عروای لسمین) نه بو سه عیدی خودری دهلی: پیغمبره ی خودا له گه وه کچی ناو که ژاوه به شهرمو شکوتر بوو، نهگه ر شتیکی پی ناخوش بوایه له ده م و چاوی دا ده مانزانی، شهرمو

(۲۷۰) رواه الترمذی فی الشماثل فی باب تواضع النبي.

(۲۷۱) کتاب الشفاص / ۱۰۱ روایه عن البخاری.

حیاکے بہ جوریٰ ہو پوبہ پوی کہس رہ خنہی نہ دہ گرت لهو شتہی
دہ دیزا. بہ شیوہی ناراستہ وخو ناپہ زامہندی خوئی لهو شتہ دہ دہ پری.

ئەنەس دەلێ: پیاویک لای پیغمبەر دانیشتبوو شوینەواری زەردیی
پیوہ دیار بوو، پیغمبەریش (دروودی عسای لیسری) عادی و ابوو راستە وخو رہ خنہی
لەشت نہ دہ گرت، کەتە شریفی هەلسا بە خەلکە کە ی فەرموو: ئەگەر بەو
کابرایە بلێن: ئەو زەردی یە لابەری.

خاتو عائیشە دە فەرموێ: پیغمبەری خودا ئەگەر بیزانیایە یەکیک
رەوشتیکی نەگونجای هەیە، نەیدە فەرموو ئەوہ بۆ فلانە کەس وایەو
باوانە کا. بەلکوو بە کو ناوی دەهیناو دەیفەرموو ئەوہ چیه کەسانیک هەن
وادەکن یان وا دەلێن. نەهی لەشتە کە دەکردو ناوی بکەرە کە ی بەتایبەتی
نەدەهینا.

لەروی ئازایەتی و دلیریشەوہ ئەوہ شایەتیدانی عەلی، پالەوانی ناودارو
مەردی مەیدانی بەسە کە دەلێ: ئیئمە هەرکاتی تینمان بۆ دەهات و شەر
گەرم دەبوو لە لیواری مەرگ نزیک دەبووینەوہ پیغمبەرمان دەرکردە
پاریزەری خویمان، هیچمان بەئەندازە ی ئەو لەدوژمن نزیک نەدەبووینەوہ،
لەپوژی غەزای بەدردا، لەگەرمە ی شەردا خویمان دەخستە پەنای پیغمبەر
(دروودی عسای لیسری) ئەو لە هەموانمان پتر لە دوژمن نزیک بوو. ئەنەس دەلێ:
پیغمبەری خودا جوانترین و شوخ و شەنگترین ئادەمیزاد بوو، سەخی ترین
کەس بوو ئازاترین ئادەمیزاد بوو، شەویک دەنگو باس بەناو مەدینەدا بلاو
بۆوہ: کە گوايە دوژمن هیرش ی هیناوہو ئابلوقە ی دەوری شار دراوہ،
دانیشتوانی مەدینە ترسیان لی هات، خەلکە کە تاویان دایە چەک بەپیر
هەوالە کەوہ چون، کەپویشتن لەدەری مەدینە تووشی پیغمبەر بوون (دروودی
عسای لیسری) دەرگەرایەوہ ئەو تەشریفی پیش ئەوان کەوتبوو، بەخەلکە کە ی

دہرہرمو: مہترسن مہترسن ہیچ لہ ئارادا نیہ، لہو کاتہدا ئہو سواری
 ئہ سپینکی ئہو طہلحہ بوو زینی لہ سہر پشت نہ بوو، پیغمبر (دروہی عروہی لہسری)
 بہ سہر پەرشتی ئہو ئہ سپہوہ شمشیرکی لہ ملی دابوو، ئہ نہس دہلئ:
 کہ بینیم دہتگوت دہریایہو لہ ہموو رویہ کہوہ مہردایہتی و ئازایہتی لی
 دہتکا. ^(۲۷۲) ئہوہش چہ سپاوہ کہ لہ شہری ئوحدو لہ شہری خونہین دا
 کاتیک جہنگاوہران دہوری پیغمبریان چول کردو بہ تاقہ سوارہ مایہوہ،
 بہورہیہکی بہرزوہ بہسواری ہیستہرکہی دہجہنگاو دہیفہرمو: ئہمن
 پیغمبرم و ہیچ دروی تیدا نیہ، من نہوہی (عبدال مطلب)م.. پیغمبرہی
 خودا ویپرای ئازایہتی مہردایہتی بی وینہی دلنہرم و بہبہزہی بوو، زو
 فرمیسکی دہباراندن، بہزہی بہبی نہواو بی ہیژو لاوازا دہہاتہوہ، بہزہی
 بہئازل و ولاغ دا دہہات.

ہمیشہ ناموزگاری ہاوہلانی دہکرد لہگہلیان دا بہرہحم بنو ئہرکی
 قورسیان نہخہ نہ سہر.

شہدادی کوپی ئہوس دہلئ: پیغمبر فہرمووی: پەرہردگار چاکہ
 کاری لہ ہموو شتیک دا پیویست کردوہ، ہہرکاتی ئازہلیکتان سہربری
 بہجوانی سہری بپن، باہریہکی لہ ئیوہ کہ حیوان سہر دہبری کیڑہکہی
 تیژ بی و کوشتی یہکہی ئہزیہت نہدا. ^(۲۷۳) ئیبنو عہباس (دروہی عروہی لہسری). دہلئ
 پیایوئک مہریکی پال خستبوو بو سہر برین و لہو کاتہدا کیڑ دہکہی تیژ
 دہکردوہ پیغمبر (دروہی عروہی لہسری) کہ چاوی بہو دیار دہ کہوت، بہنارازی
 بوونہوہ بہکابرای فہرمو: ئہوہ دہتہوی دووجار ئہم بہستہزمانہ سہربری؟

^(۲۷۲) رواہ البخاری فی الأدب المفرد ص ۴۶ ورواہ الشیخان فی الصحیحین.

^(۲۷۳) رواہ مسلم فی باب الأمر بأحسن الذبح کتاب الذبائح.

بۆچی پېش ئەوہی ئازەلەكە پال بخەى كىردەكەت تىژ نەكرد؟ ئامۇژگارى ھاوہلانى دەكرد بەرىك و پىكى ولاغەكانيان ئالف و ئاوبدەن، لەكاتى خوى داو بەشىوہى پىويست ئاليك و ئاويان بۇ دابىن بكەن و زياد لەئەندازە ماندويان نەكەن و ئەركىكى وايان مەخەنە سەر كە نەتوانن لەژىريا خويان بگرن. ئامازەشى بەوہ كەرد كە سوكرەدى بارگرانى و لابردنى ناخوشى لەسەريان دەبىتە ھوى دەستەبەر كەردنى پاداش لای خودا.

ئەبو ھورەيرە ((مزاى مىراى لاىسن)) دەلى: لەكاتىك دا پياويك بەرىگايەك دا دەپويشت تىنوايەتى تىنى بۇ ھىنا، بيرەئاويكى دۆزىيەوہ چووہ خوار بۆئەوہى ئاو بخواتەوہ چاوى لى بوو سەگىك لمبۆزى لەگل وەردەداو دەھاتو دەچوو لەتىنوان ھەراسانى لى ھەلگىرابوو، پياوہكە وتى: واديارە ئەو سەگەش وەكوو من تىنوايەتى تىنى بۇ ھىناوہ، جارىكى تر چووہ خوار بۇناو بيرەكەو پىلاوہكەى پركرد لەئاو بەدەم گرتى ھىنايە سەرەوہو سەگەكەى ئاودا، پەرەردگار لەپاساوى ئەوہدا لىنى خوش بوو، ھاوہلان وتيان: بۆچى ئەى پىغەمبەرى خودا ئىمە لەھەلس و كەوتمان لەگەل ئازەلىش دا پاداش وەردەگرين؟ پىغەمبەر ((مرودى مىراى لىسەرىن)) فەرمووى بەلى لەچاكە كەردن لەگل ھەموو خاوەن جەرگو دلىكى تردا پاداش ھەيە.

لە عەبدوللای كوپى عومەرەوہ رىوايەتكراوہ دەلى پىغەمبەر ((مرودى مىراى لىسەرىن)) فەرمووى: ئافرەتىك رۆژى قىامەت بەئاگرسزا دەدرى لەسەر خراپەكەردن لەگەل پشیلەيەك نەخۇراكى دايەو نەئاوى دايە. نەلىشى گەپرا بۆخوى بېروا لەم لاو لەولا مش ومۆلىك بكاو بۆخوى شتىك پەيدا بكا بىخوا.

لەسەھلى كوپى عەمر (ھەندىك دەلىن: سەھلى كوپى رەبىعى كوپى عەمر) رىوايەتكراوہ دەلى پىغەمبەر ((مرودى مىراى لىسەرىن)) بەلاى حوشترىك دا تىپەرى

له برسانا سکی به پشتیه وه نووسا بوو، فهرمووی لهخودا بترسن دهربارهی
 ئهم ئاژه له بهسته زمانه به شیوهی گونجاو باریان لی بنین سوریان بن،
 سهریان بپرن.

له عهبدوللای کوری جه عفهروه (رهزای عروای لی بن) دهلی: پیغمبری خودا چوه
 ناو شوراو زهوییهکی به دیوار دهوره دراو، که هی پیاویکی نه نصاری بوو،
 وشریکی تیدابوو که پیغمبری بینی کورکاندی و چاوی پر بوون له ناو،
 پیغمبر (درویدی عروای لیسری) چوو به لایه وه فرمیسه کانی سپرن و دهستی به پشتی
 دا هیئا، ئیتر حوشتره که ئارامی گرت. ئهمجار پیغمبر (درویدی عروای لیسری)
 فهرمووی: خاوه نی ئهم حوشتره کنیه؟ کورپکی نه نصاری هات وتی:
 قوربان ئهمه حوشتری منه! پیغمبر فهرمووی: ئه وه بوو لهخودا ناترسن
 دهربارهی ئهم بهسته زمانه که خودا ژیرباری کردون بو ئیه؟ ئه وه تا
 به زمانی خوی که من لی حالی دهم سکاالی ئه وه دهکا. که تو برسی و
 تینوی دهکهی. ئه بوهورهیره دهلی پیغمبر (درویدی عروای لیسری) فهرمووی: ئه گهر
 سه فرتان کرد له کاتی وادا له وه پو گژوگیا زوربوون ئه وه په له
 له حوشتره کانتان مه کهن، مافی ئه و هیان بدهنی که بهشی خویان له وه پرخون،
 ئه گهر کاته که قات و قری و زهوی بی له وه پو به په له قوناغه کان بپرن ئه گهر
 بو پشودان ماندو هسانه وهی خوتان و لاغه کانتان لاتان دا له سه رچه قی
 ریگا بارو بارگه نه مه خن له ریگا که دور بکه ونه وه چونکه ئه وه ریپره وی
 پیویانه و جیگای حه وانه وهی چرو جانه وهره به شه. (۲۷۴)

له ئیبنو مه سعوده وه (رهزای عروای لی بن) ریوایه تکراره دهلی: ئیمه له خزمهت
 پیغمبردا بووین له سه فهریک دا، ته شریفی بوکاری تایبهتی خوی لیمان

(۲۷۴) رواه مسلم فی باب مراعاة مصلحة الدواب.

دور کہوتہ وہ، ئیمہ بالندہ سورہیہ کمان دی دوو چوچکی لہ گہل دابوون گرتمانن ئیتہ دایکہ کہیان بالی لی فش بوو بوون لہ تاوان نہ یدہ زانی چی بکا۔ پیغمبر (درووی موی لسمین) ہاتہ وہ فہرموی کی بیچوہ کانی گرتون وای بہ سہر ئہم بہ ستہ زمانہ ہینا وہ؟ خیرا جوچکہ کانی بو بہرہ لاکہن۔ ہہروا پیغمبر شارہ میروویکی بینی ناگرمان تی بہرہ دابوو، فہرموی: ئہو کی ئہم شارہ میرووی سوتاندوہ؟ وتمان ئیمہ ئہو کارہ مان کردوہ فہرموی نابی جگہ لہ خودا کہسی تر زیندہ وہر بہ ناگر سزا بدا۔

ہہروہا وہ سیہ تی کردوہ دہربارہی خزمہ تچی و کریکار کہ مافیان پی شیل نہ کری، ئہوانیش ئادہ میزادن و مافیان بہ سہر ئاغہ کہیان و خاوہن ئیشہ کہیانہ وہ ہہیہ، بیگومان موسولمانانی راسپارد چاکہ لہ گہل خزمہ تکارو کویلہ دا بکہن، جابیر دہلی پیغمبرہی خودا راسپاردہی چاکہ کاری کرد دہربارہی کویلہ فہرموی خوتان پوشاکیان بو دابین بکہن، مہ خلوقاتی خودا سزامہ دہن، بیگومان کویلہ کان براتانن خودا خستونیہ ژیر دہستی ئیوہ وہ، جا ئہ گہر کہسیک براکہی لہ ژیر دہستی دا بوو باچی دہخوا ئہوہش دہر خواردی ئہو بدا، چی لہ بہرہ دکا بالہوہش پوشاک بوئہو دابین بکا، زیاد لہ توانای خویان ئہرکیان مہ خہنہ سہر، خو ئہ گہر ئہرکی قورستان خستہنہ ئہستو یارمہ تیان بدہن۔

لہ عہ بدولای کوپی عومہرہ وہ ریوایہ تکاروہ دہلی عہرہ بیکی دہشتہ کی ہاتہ خزمہت پیغمبر (درووی موی لسمین) وتی: ئہی پیغمبرہی خودا! روژانہ چہند جار لہ ہلہی خزمہ تکارہ کہم خوش بیم؟ فہرموی حہفتار جار۔

ئینو عومہر (رمزای عوہبان لی سن) دہلی: پیغمبر (درووی موی لسمین) فہرموی کریی کریکار بدہن پیش ئہوہی عہرہ قی ئیشکردنی وشک بیٹہ وہ۔

۱۰. پیشه‌وایه تیه کی نمونه یی و رابه رایه تیه کی گشتی:

کوتایی ئەم باسە بەراگواستنی پارچە نوسراویک دەهینن لە کتییی بەناو (الرسالة المحمدية) هی مامۆستای زاناو بەناوبانگ لەبوارى ژياننامەى پیغمبەر دا سەید سلیمانی نەدەوی لەو کتیبە دا ئەوەی سەلماندوووە کە پیغمبەر (دروودى عسرى لىسرى) مامۆستاو رابه‌ره بۆ هەموو چینه‌کانى ئادەمیزاد، بەهەموو مەعنا شیاوی ئەوەیە کە رابه‌رهو پیشه‌وای هەموو تاکەکانى ئادەمیزاد بێ جوداوازیی خوداوازی کارو کردەوه‌و بارودۆخ و دەورو بەرو زانست و زانیاریان لەهەموو کات و شوێنیک و بۆهەموو چین و توێژیک.. ئەو مامۆستا بەناو بانگە دەلی:

ژیانی پیغمبەری خودا زۆر لایەنى جیا‌جیای تیدا رەنگ دەدەنەوه، لەهەموو ئەو لایەنانە دا دەکری پیغمبەر (دروودى عسرى لىسرى) بکری بەر‌ابه‌رهو پیشه‌وای نمونه‌یى، هەلس و کەوتی لەقوناغە جیا‌جیا‌کانى ژيانى دا بکریته پەپرەو پڕۆگرام بۆ ژيانى ئادەمیزاد لەهەموو قوناغەکانى دا. چونکە پیغمبەر (دروودى عسرى لىسرى) لەسەر‌انسەرى ژيانى دا چى رەوشتى بەرز هەیه، چى هەلس و کەوتى جوان و دلگیر هەیه چى سۆزو حەزى مامناوەندى و هیواى گەرەو شکۆدار هەیه هەمووی لەخوگر‌تبوون. دەکری لەهەموو حال و وەزعیك دا بیکەیه رابه‌رى خۆت و شوینی کەوی و چاوی لى بکەى. ئەگەر دەولەمەند و بازرگانی ئەوه چاوی لى بکە لەوکاتە دا کە تەشریفى بازرگانی دەکرد لەنیوان ولاتى شام و حجاز دا. هەروا لەوکاتە دا کە ملک و گەنجینه‌ی بەحرەین کەوتە ژێر‌حەستى. ئەگەر هەژارو نەبووی، ئەوه پڕوانە ئەوکاتەى پیغمبەر (دروودى عسرى لىسرى) کەمشێوه‌ی ئەبو طالیب دا گەمارۆ درابوون، هەروەها ئەوکاتەى تەشریفى بە دەستى بەتال کۆچى کرد بۆ مەدینه، هەرچى پێى بلێى مانى نونیا پێى نەبوو. ئەگەر

فەرمانبره‌واو پاشای، هه‌لس و که‌وته‌کانی ره‌چاو بکه له‌ورۆژگارهدا که‌ولاتی حیجازی که‌وته ده‌ست و که‌س نه‌بوو بتوانی به‌ره‌ه‌لستی بکا، هه‌موو سه‌رۆک خیل و پیاو ماقوله‌کانیان گوئی له‌مستی بون، خو ئه‌گه‌ر مسکین و بۆره‌ پیاوی ئه‌وه سه‌یری هه‌لس و که‌وتی پیغمبر بکه له‌وکاته‌دا که له‌مه‌ککه له‌ژێر ده‌سه‌لاتی موشریکه‌کان دا بوو، ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتن و بالاده‌ستیت بۆ ده‌سته‌به‌ربوو ئه‌وه چاو له‌ ره‌وشت و هه‌لس و که‌وتی پیغمبر (درودی عرای لیسری) بکه له‌کاتی سه‌رکه‌وتنی به‌سه‌ر دوژمن دا له‌شه‌ری به‌درو حونه‌ین و رزگار کردنی مه‌ککه‌دا، ئه‌گه‌ر تێشکانت به‌سه‌رداهات خوانه‌خواسته، ئه‌وه چاو له‌ پیغمبر بکه له‌ روژی ئوحدودا، که‌له‌ناو هاوه‌له‌ شه‌هیدو برینداره‌کانی دا بوو، ئه‌گه‌ر مامۆستای مه‌کته‌بی چاوی لی بکه ئه‌و چۆن هاوه‌له‌کانی خوئی له‌ناو مزگه‌وت دا په‌روه‌رده‌ ده‌کرد، ئه‌گه‌ر قوتابی و ده‌ته‌وئی فی‌ربی حاله‌تی پیغمبر بینه‌ پیش چاوت که‌له‌به‌رده‌م جو‌برائیل دا داده‌نیشت و دل و گوئی کلۆر ده‌کردن بۆ نیگا وه‌رگرتن، ئه‌گه‌ر ئامۆژگاریکه‌رو وتاریژی، ری نیشانده‌رو بانگ‌خوای، ئه‌وه گوئی بگه‌ر بۆ پیغمبر (درودی عرای لیسری) چۆن له‌سه‌ر مینبه‌ری مزگه‌وت و کوپو مه‌جلیس دا ئامۆژگاری خه‌لکی کردوه، ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وئی حه‌ق بچه‌سپینن چاکه‌ بلّو بکه‌یه‌وه که‌سیکی ناسراویش پالپشت نه‌بوو، ئه‌وه چاو له‌ پیغمبر بکه که‌له‌ مه‌ککه‌دا بی پشت و په‌نا بانگه‌وازی بلّو ده‌کرده‌وه که‌س نه‌بوو به‌هانه‌یه‌وه بی، که‌س نه‌بوو یارمه‌تی بدا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش دا له‌بانگه‌وازی کوئی نه‌داو له‌حەق بیژی بی ده‌نگ نه‌بوو ئه‌گه‌ر دوژمنت شکاندو پرست لی بری و سه‌ر ره‌قی ناحه‌زت نه‌واندو له‌سه‌ر ده‌ستی تو حەق ده‌رکه‌وت و به‌تال پوچایه‌وه و کۆنترولی ولّات کرد، چاو له‌ پیغمبر بکه: که‌ مه‌ککه‌ی رزگار کردو بتپه‌رستانی تیک شکاندن چه‌ند هه‌لوێستی مه‌ردانه‌ی نواند.

ئەگەر دەرەوئ ئیصلاحی ولات و کاروباری خۆت بکەئ و بەسەر مەملەکەتی
خۆت دا بالادەست بی پروانە پیغمبەر (درویدی عسری لیسری) چۆن ملک و مالی
خەیبەر و بەنو نەضیرو فەدەکی رەدام هینا و ریکی خست و سپاردی بە
کەسانیک کەشیایوی بەخیو کردن و بەریوہ بردنی ئەم ملک و سامانە بن.
ئەگەر هەتیوی و باوکت نەماوە، پروانە تاقانە جگەر گۆشەکەئ ئامینەئ
کچی وەهەب و میردەکەئ عەبدوللای کوپی عەبدولموتەلیب کە هەردوکیان
یەک بەدو یەک دا مردن و تاقانەکیان لەکاتی مردنی باوکی دا هیشتا
لەرەحمەئ دایکی دابوو لەکاتی مردنی دایکیشی دا منداڵ و بی دەسەلات
بوو. ئەگەر منداڵی و هیشتا پی نەگەیشتووی پروانە ئەو منداڵە شیرە
خۆرەئ لای حەلیمەئ سەعدییە، ئەگەر لەتەمەنی گەنجی و لاویدای ئەو
چاو لە رەوشتی شوانە حوشتی مەککەئ بکە کە موحەممەدی کوپی
عەبدوللایە. ئەگەر بازرگان و ریبواری پروانە سەرۆکی قافلە کە دەچئ بو
ولاتی (بصری) ئەگەر قازی و دادوهری چاو لە پیغمبەر بکە لەو کاتە دا
کەکیشەئ قورەیشییەکانی دەربارەئ دانانی بەردە پەشەکە حەل کرد
نەیهیشت شەر لەنیوان قورەیشییەکان دا بەرپایی و هەموشیان بەشداری
دانانی بەردە رەشەکیان کردو لەشوینی خۆئ دایان نا. ئەمجار جاریکی تر
بەخۆتا بچۆرەو و سەیری پیغمبەر بکە کاتیک لەمزگەوتی مەدینە دا
بەشیوہی دادوهرانە حوکمی دەکردو هیچ جوداوازی نەدەکرد لەنیوان هەژار
و دەولەمەندا ناسیاو و نەناسیاو دا ئەگەر میردی و هاوسەرت هەیه پروانە
ژیانی خیزانی پیغمبەر چەند دلسۆزو بەئەمەک وەفا بوو، ئەگەر باوکی
پروانە هەلس و کەوتی باوکی فاطیمە و باپیری حەسەن و حوسەین، چۆن
باوکایەتی کردون. تۆ هەرچیەک هەبی لەهەر پلەو پایەیهکی دەسەلات و
بەرپرسیاری دابی، لەهەر بارودۆخیکی ژیان دابی، لەهەر حال و وەزعیك دا

بى، ئەو دەتوانى لەژيانى پيغمبەر كەلك وەرگرى و بىكهيتە رابەر و پيشه‌واى خۆت، شوينى بكهوى و چاو لەئەوبكهى به‌خته‌وه‌رى دونيا و قيامەت دەسته‌به‌ر بكه‌ى. تاريكايى ريگه‌تى پى رۆشن بكه‌يته‌وه، خوار و خيچى كاروبارت راست بكه‌يته‌وه به‌هەدى و فەرمووده‌كانى، خۆت رۆشن‌بەر بكه‌ى. دلنابە ژياننامەى سەردارى پيغمبەرەران گەنجينه‌ى هەموو رەه‌شتىكى بەرزو رەهنوماى و تەعليماى بەرزو پيروزە بۆ هەموو ئادەم‌زاد و لەهەموو بوارەكانى ژيان دا. هەموو كەسێك دەتوانى پيغمبەر بكا تە رابەر و پيشه‌واى خۆى و چاوى لى بكا، هەموو مەوقىك و پراى جوداوازييان لەبەرزى و نزمى ژيان دا لەزانيارى و نەزانى دا، لەره‌وشته جۆراو جۆره‌كانيان دا دەتوانن كەلك لەژياننامەى پيغمبەر وەرگرن، چونكە ژياننامەى پيغمبەر روناكويه بۆ كەسێك هەولێ روناكى بدا، فەرمووده‌كانى چراى رۆشن بۆ ئەوانەى به‌شوين هيدايتە دا وێلن. ئامۆژگارى يەكانى رەهنومان بۆ ئەوانەى بيانه‌وى رەهنومايان هەبى.

فەزل و گەوره‌ى پيغمبەريتى موحەممەد بەسەر مەوقىه‌تى داو بەخشنده‌ى بۆ هەموو جيهان:

هه، راگەياندنێكى بى وێنه لەمىزوى پيغمبەر ايه‌تى و
نابينه‌كان دا:

پەروەردگار خىطابى خۆى ئاراستەى پيغمبەر حەزەرتى موحەممەد دەكاو دەفەرموى: (وما أرسلناك إلا رحمة للعالمين) ئيمه كە تۆمان كردووە بە پيغمبەر و پەوانەمان كردوى بۆ ئەوێهه بيبه رەحمەت بۆ هەموو عەالم.

له راستی دا ئەمە راگەیاندنیکى بى وینه و تاقانەى رۆژگارە، له قورئانی پیرۆز و هەمیشە زیندودا پەرەردگار لەو کتیبە نەمرەدا، کە پریاری داوێ لە هەموو شوێنیک و کات و زەمانیک دا بخویندریتەوێ و خوینەرانی ملیۆنەها ملیۆن بن، پاراستن و بەردەوامبوونی پەڕەو پڕۆگرامی پیغمبەری راگەیاندووێ و فرمویەتی: ﴿إِنَّا لَخُنُّ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ سورة الحجر/ ۹.

بیگومان بەرفراوانی ئەم راگەیانندنە بەو رەهایى و بى باکی یە، بەبى دیاریکردنی سنورى مەکانى و ماوەى زەمانى لەو پانتایى یە گەرەیه دا وای کردووە ئەو راگەیانندنە تاقانەى رۆژگار بى و خەرقى عادەتى کردبى و پڕۆگرامى هیچ پیغمبەریک ئەم پانتایى یە بەرفراوانە رەهایەى داگیر نەکردبى، کەوابى ناگونجى ئادەمیزادى عاقل و تیگەیشتوو هەروا بەسەر سەرەکی و خیرایى بى لى وردبوونەوێ و تیقەرین بەسەر ئەواراگەیانندنە یەزدانى یەدا رابری و بەسادهیى ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ سورة الانبیاء/ ۱۰۷. بخوینیتەوێ. بیگومان پانتایى زەمانى ئەو راگەیانندنە یەزدانییه هەموو قوناغ و دەورە میژوییهکانى دواى رەوانەکردنی پیغمبەر لەخۆ دەگرى، پانتایى مەکانیشى هەموو عالەم دەگریتەوێ، چونکە پەرەردگار لەراگەیانندنە کەیدا ئاماژەى بۆ جەزیرەى عەرەب یان بۆ رۆژەلات یان بۆ خۆرئاوا یان بۆ فلان شار و فیسار و لات نەکرد. بەلکو فرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾.

له راستیدا بەرفراوانی و رەهایى ئەم راگەیانندنە، گەرەیهى و بەرزى و بەردەوامبوونی و نەمرى بەو شیوێ شمولی و واقعییه ئەوێ دەخوازى هەموو میژوونوسانى جیهان و فەیلەسوف و دانائ و هەلکە و تووێکانى خەستى دا بەسەر سامى رابووستن بەلکو پێویستە هەموو فکرى

ئادەمیزادی بەلپرانەوہ لەئاستی ئەم راگەیانندنەدا ھەلۆیستە بکاو بەخۆی دابچیتەوہو بۆ ماوہیەکی پێویست لەپراستی و واقعی ئەم راگەیانندنە بکۆلیتەوہ، چونکە ئێمە تائێستا لەمێژووی ھیچ ئاین و بیرو باوەڕێک دا، لەمێژووی ھیچ ژیارو فەلسەفە و جم و جۆلی چاکسازی و شوپرش و راپەرین و بانگەوازی یەکدا بەلکوو لەمێژووی ھەموو عالەم دا بەگشتی و لەکتیبخانە ی ئادەمیزادی دا ھەمووی، نمونەییەکی تری ئەم راگەیانندنە خودایبەمان دەست نەکەوتووہ ئاوا ھەموو کەون بگریتەوہ و بۆ ھەموو چینیەکانی ئادەمیزادبێ و لەھەموو دەورە مێژووییەکان دا رۆلی خۆی گێرایی. چ کەسایەتیەکی جیھانی لەکۆن و نوێ دا ئەم شکۆمەندییە بۆ دەستەبەر بووہ؟ تەنانەت پوختە ی تەعلیماتی پیغمبەرانی رابوردو پوختە یەک لەئەحوال و بەسەرھات و ژیاننامەو رەوشتیان کە بەئێمە گەیشتووہ، ھیچیان نمونەییەکی لەم راگەیانندنە تیدا بەدی ناکرێ. ھیچ ئاینێک وەکوو ئایینی موحمەد فەرۆ خێرو بێرەکی جیھانی نیو ھەموو عالەمی نەگرتۆتەوہ.

ئەوہتا ئایینی یەھودی کە ئایینیکی کۆن و بەناوبانگە، وا دەروانیتە خودا کە تەنیا خودای بەنوئیسرا ئیلیانە و پەرورەدگار یانە بیگومان سیپارەکانی عەھدی قەدیم و نامە پیرۆزەکانی ئایینی لای یەھود بەھیچ جۆرێک واباسی خودا ناکەن کە خودای ھەموو جیھان بێ یان خودای بونەوہربێ، بۆیە لیکۆلینەوہ لە ژیاننامە ی پیغمبەرێک لە پیغمبەرانی بەنو ئیسرا ئیلی وەکوو موسا و ھارون و داود و سولەیمان بۆئەوہی جۆرێک لەو راگەیانندنە جیھانییە ی بۆ پیغمبەری ئیسلام تۆمار کراوہ بدۆزیوہ کاریکی بێھودە یە و خۆماندو کردنیکی بێ ئاکامە و کات بەفەرۆ دانە، بیگومان ئەم ئایینە ی بەنو ئیسرا ئیل لەھیچ قۆناغێک لە قۆناغەکانی تەمەنی دا پە یام و

رەھمەتى يەكسانى نەبۈھ بۇ ھەموو عالمو ھەموو ئادەمىزادەكانى نەگرتۈتەو، ھەولۇ ئەو نەدر اوھ يان تەشجىعى ئەو ھەولدانە نەكراوھ بانگەوازى بۇ ئايىنى يەھودى لەدەرەوھى چوارچىوھى نەتەوھى ئىسرائىل ئەنجام بدرى..

ئايىنى مەسىھىش كەبەوھ ناسراوھ ئايىنى لى بوردن و بانگەوازى يەكسانىيەو پېرە لەسۆزو خوشەويستى بۇ بەرەى ئادەمىزاد، ئەوھتا لە ئىنجىل دا بەئاشكرا (ھۇبال بەئەستوى ئىنجىلەكە خۇى) دان بەوھدا دەنى: كەمەسىھ فەرموويەتى من تەنھا بۇ ئەوھ نىردراوم چاودىرى سەرلى شىواو و گومراكانى بەنوئىسرائىل بکەم و بەس.

كاتىكىش سەرنجى عىسايان راكىشا بۇلاى چەند نەخوشىك كەلەنەتەوھى بەنو ئىسرائىل نەبوون كەچارىان بكا بىنانووى ھىنايەوھو بەپىر داخوازىكەيانەوھ نەچوو. بەلكو وتى: (انى لست ذلك الرجل الذي يعطي خبز الأولاد للكلاب)^(۲۷۵) ئەمن ئەو كەسەنىم نانى مندالەكانم بدەم بەسەگ.

ئايىنە رۆژھەلاتىيەكان و ئايىنە ئاسىيايەكانى تر، بەتايبەتى ئايىنى ھىندۇكى، ھىچ كامى لەم ئايىنانە جوداوازيان نىە لەگەل ئايىنى يەھودى و مەسىھى، بەلكو و لەروى نژاد پەرسىتى و تەفسىرکردنى بنەمالەوھ زۆر پىش ئەو ئايىنانەش كەوتبوون. جەماوهرەكەى خۇيان دابەش كىردبوو بۇچەند چىن و تويىژى جىاجىاي بى مانا و ستەمكارى. ھىچ نەرم و نىانىەكى سۆزدارانەيان تىدا بەدى نەدەكرا، چىنى مەنبوزو قىزەونەكان لەكۆمەلگای ھىندى دا لە ھەموو ماف و رىزىك بى بەش بوون ھىچ شەرف و

^(۲۷۵) ئىنجىل متى باب (۱۵) ئايەتى/۲۴ و باب/۱۰ ئايەتى/۶-۷ و باب/۱۵ ئايەتى/۲۶.

سەرورەری یەکیان نەبوو ئازادی و یەکسانی کەدوو مافی سەرەتایی مرقۇن لەوان قەدەغە بوو، لەکەترین بنەمای مرقۇقیەتی بیبەش کرابوون.. بۆیان نەبوو قیری خۆیندن و نوسین بن، ئەگەر یەکیکیشیان بەدزی یەوہ قیری خۆیندن بویایە مافی ئەوہی نەبوو دەرس بلیتەوہ. ھەروا بۆیان نەبوو ریو رەسمە ئایینیەکان ئەنجام بەدن و لایەنی رۆحی خۆیان تیر بکەن، خۆیندنەوہ لیکۆلینەوہی (ویدا) و پێشکەشکردنی قوربانی و فۆتۆ بۆ بتەکان و خوداکانیان تاییەت بووہ بەبراھیمەکانەوہ و بەس. ھەرەوہا تیفکیرین و توێژینەوہی کتیبەکانی (ویدا) تاییەت بوو بەتاقمی (الشتری) و (الویش) کە دوو چینی کۆمەلگای ھیندی بوون. (منوشاشتر) دەلی: مەنبوژ و قیزەونەکان خودا تەنیا بۆیەک مەبەست دروستی کردون کە بریتیە لەخزمەتکردنی ئەوسێ چینی کۆمەلگا (بەراھیمە، شەترا، ویش) بیگومان دانیشتوانی ھیندی رۆژگاری کۆن نەیان دەزانی لەپاش کیوی (ھەمالایا) دونیایەکی تر ھەبێ، پێیان وابوو کیوی (ھەمالایا) کۆتایی سنوری جیھانە، ھیچ پەیوەندییان بەجیھانی دەرەوہ نەبوو، گەل و نەتەوہی تریان نەدەناسی، تەنانەت حەزیان لەوہ نەبوو بزائن جیھانی دەرەوہیان چییەو چی نیە. بۆیە لیکۆلینەوہ و ھەولدان بۆ دۆزینەوہی نمونەیک لەو راگەیانندنە جیھانی و گشتی یە کە لەپەيامی پیغمبەری ئیسلام دا ھییە ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ لەئایین و بیرو بۆچونی ھیندیەکان دا کاریکی بی ھودەییە، ھەروا ھەولدان بۆ دۆزینەوہی پیغمبەریک یان وەلی و خودا ناسیک کەرەحمەت بی بۆ جیھان و مرقۇقیەتی لەئایین و بیرو باوہری تاقمیک دا کە بڕوایان بە (رب العالمین) نەبی کات بەفیرۆ دانەو نامەنطیقی یە.

۱۰، نرخو بهای نهوره حمه تهی هاوکات بوو له گه رهوانه کردنی پیغمبر دا:

بیگومان مه زنده کردنی شتیك و دانانی له شوینی گونجاوی خوئی پیویستی به پیوهرو تهرارزو یهك هیه چهندییهت و چونییهتی نهو شته دیاری بكا. یهكهم چهندییهتی شتهكه نه دازه و قهبارهكهی كه بهزاراوهی تازه پیی دهگوتری Qyantity (الكمية) دوهم كاكله و ناوهروكی نهو شته واته: چونییهتی شتهكه كه بهزاراوهی تازه پیی دهگوتری: Quality (الكيفية) دهی نهو راگه یاندنهی قورئانی پیروز توماری كردوه، ههردوو پیوهرهكهی تیدایه، ههردوو لایه نهكهی له خو گرتوه...

بیگومان رهوانه کردنی پیغمبر و كه سایه تی شكوداری و تهعلیماته بهرزو نه مرهكانی پیروزی و بههریهکی تازهی له ژیان و نهش و نما بهسهه مروقایه تی دا بهخشیوه تهوه. هوکاری راسته و خو بوو بو پزگار بوونی له نه خوشییبه كوومه لایه تیهكانی و كردنه وهی گری كویرهكانی و بهكوئا هاتنی نه هامه تی و مهینه تهكانی و چاره سهركردنی ئیش و ئازارهكانی و باراندنی بارانی رحمت و فهرو بهر كهت و بهخته وهی بهسهه زهوی تینووی بی ئاوی روتهن و سوته مهرودا، بهلئ نه رحمت و بهخششانهی رهوانه کردنی پیغمبرهی ئیسلام له گهل خوئی هیئانی تاقانه و بی وینهی روژگار بوون، چ لهپوی قهباره و پانتایی و چهندییه تهوه، چ لهپووی چونییهت و سوود بهخششی و ناوهروكه وه بی.

رحمت و شهیه كه بهكار هیئانی له ژیانی روژانه مان دا زور و بهربلاوه، رحمت دهگوتری: بو ههه شتیك سود بهخش بی بو ئاده میزاد و راحه تی گیان و بهدنی پیی بهخششی. جوهرهكانی رحمت و بهشهكانی، ئاست و پلهكانی له نه ژمار نایه، یهكك جامیك ئاوی سارد ده دا بهبرایه کی تینووی.

رحمته، هه روا رهنومايي كردنى رېبوارى نابېله د بۇ ريگاي مېبه ست، وه گېر خستنې فينككه روه له كاتې گهرماو شويني گهرم دا، جوړيكن له رحمته، دايك كه سوزي بۇ جگر گوشه كې هيه، باوك كه منداله كې پوره رده دهكاو فيري خويندنو بواره كاني ژياني دهكا، ماموستا كه درس به قوتابيه كاني دهلي و نووسين و خويندنيان فيردهكاو نيعمه تي زانياريان پي دېبه خشي، هه روه ها پيشكه شكردي خوراك بۇ برسي و هه ژار، ريزگرتن له ميوان، دابينكردني پوښاك بۇ بي نه واو هه ژارو لي قهوماو به هانا چووني نه خوش و دلنه وايي كردني، نه مانه هه موو به رحمته حسيب دهكرينو جوړو دياردهي نه و فېرو بهر كه تن. هه ركه سيك به شيويه كه له وشيوه هه لسو كه و ته رحمته ناميزانه له گه لمان جولايه وه شياوي پي زانين و سوپاسه و جي ري و قهر زانييه.

وهلي گه وره ترين دياردهي رحمته و جواترين شيوه له شيوه جوانه كاني و بهر ترين ناستي، نه و هيه يه كي له نيمه براي موسولماني له چنكي مردن رزگار بكا، ده بيني منداليكي بي تاوان له گيانه لاو دايه، خهريكه هه ناسه ي نه يه ته وه به به ردا، دايكه كې به سه ريه وه ده گرياو دونياي له پيش چاو تاريك بووه و هيو اېراوه له ژياني جگر گوشه كې، هيج ده راوي رون به دي ناك، باوكه كې دي و ده چي په له قارڼه تي و دلته نگ و خه فته باره فرياد رس و پزيشكيكي ده ست ناكه وي، ناله م كاته ته نگانو و هه رجه دا پزيشكيك پيدا ده بي و هكوو فريشته، به هانا يانه وه ده چي و ده لي پيوست به غم و ناره حه تي ناك او له سه ره خو بن و مه ترسن ده ردي منداله كه ناسانه و چاره سه ري هيه، خيرا چهند دلويپه ده رمانيك ده كاته دم و قورگي منداله نه خوشه كه و دلنه وايي باوك و دايكه كه دهكا، هينده ي پي ناچي منداله كه چاو هه لديني و ده كه ويته وه حالي ناسايي خوي، ده ي بېروانه

ئەرى حەق وانىە بەم پزىشكە بگوترى: فرىشتەى رحمتە، خودا ناردويه تى بۆ رزگار كردنى ئەم مندالە لەچنگى مردن و گىرانەوہى گيان بۆى؟ بىگومان ھەموو جوړەكانى رحمتە كەلەو پيش ئامازەمان پى كردن، لە ئاست ئەم جوړە رحمتەى پزىشكەكە بۆ ئەو خىزانەى ھىنا بەكەم نمود و بى بايەخ دەژمىردرىن و خويان نانوینن، بەھانا چونی پزىشكەكە بەتەنیا رحمتە نىە بۆ مندالە نەخۆشەكە بەلكوو منەت و رحمتەتە بۆ ھەموو خىزانەكە!!

دەبينىن كۆپرىك بەگۆچانەكەيەوہ بەرىگەيەك دا دەروا لەپيشىوہ چالنىكى قول ھەيە، يان بىرىكى لەبەردەم دايە ئەگەر خىرا فرىاى نەكەوين چەند ھەنگاويكى تر بەھائى بەرەو چالى ھىلاكى و مردن دەچى، لەوكاتەدا يەككە لەبەندەكانى خودا رادەكاو پەلى دەگرى و ناھىلى بەكويتە ناوچال و بىرەكەوہ ئايا ئەم كابرايە فرىشتەى رحمتە نىە خودا بۆ ئەو كۆپرىەى نارد؟!

ئەوہ گەنجىكى تازە پىگەيشتوہ، فىنكاىى چاوى باوك و دايكەيتى، كۆلەكەى بژىوى مال و ھەلسوپنەرى كاروبارى خىزانە، دەبينى ئەوا ئەوكوپە لەچەمىكى ھەلچوو لافاوو زرياننىكى ترسناك دا واخەرىكە بخنكى، پەلەقاژەى رزگار بونىەتى و ھىچى پى ناكرى، كۆپىكى ئازاو بەجەرگو لىزان خوى بۆ فرى دەداو دەستى دەىگاتى و كىشى دەكا بۆ كەنارو لەمردن رزگارى دەكا، ئىتر باوك و دايكى دىن كۆپى رزگار بويان لەئامىز دەگرن و بەخويانىەوہ دەگوشن و ھەرگىز چاكەو پياوہتى ئەوكابرا فرىاد رەسە لەبىر ناكەن، دەى باشە دياردەى رحمتەتەكانى لەوہپيش باسماں كردن دەگەنە ئاستى ئەم رحمتەتە گەورەيە؟ حەق وانىە بەوكوپە گيانبازە فرىاد رەسە بگوترى فرىشتەى رحمتە؟

۱۰. رەوانەکردنی ھەزرەتی موحەممەد بھوہ ھۆکاری رزگار کردنی ئادەمیزاد بەگشتی لەفەوتان و تێدا چوون:

بەلێ دیاردەیی رحمت زۆرن و جۆراو جۆرن، ھەموویان بەختەوھری بەئادەمیزاد دەبەخشن کۆسپەکانی سەر ریگای ژیاانی بۆ تەخت دەکەن. وەلێ دوا دیاردە لەدیاردەکانی رحمت و سەرتۆپکی رحمتەکان ھەموویان ئەوھە پیاویک ھەموو مرقایەتی لەفەوتان و چارە رەشی رزگار بکا، ھەلبەتە جوداوازی زۆریش ھەیە لەنیوان فەوتانیکی تافەوتانیکی تر، رزگارکردن لەخەتەرێک تاخەتەرێکی تر، ئەو بەھیلاکچوون و خەتەرانی ھەو پێش باسما لێوە کردن بەھیلاکچوون و خەتەرێکی سنوردار بوون، کاریگەرێکی ئەوتۆیان نەدەکردە سەر ئادەمیزاد بەگشتی، بەلام ھیلاکی خودانەناسی و بێدینی تێداچونیکی گشتی و ھەتاھەتاییە. بۆیە رحمتی رەوانەکردنی پیغمبەرەن بۆسەر ئادەمیزاد بەراورد ناکرێ بەورەحمەتانەیی ھەو پێش ئاماژەمان پێ کردن، ھەرچەندە ئەودیاردە رحمتەتانەش گەورەن و گەرنگی خۆیان ھەیە.

بێگومان لە بەردەممان دا دەریایەکی پان و پۆو شەپۆلاوی ھەیە لەژیان، ئەو دەریایە ھەرتاک و تەرا خەلک قوت نادا بەلکوو گەل و نەتەوھ و ولات دەھاوێتە ناو قوڕگی خۆیەوھ و ھەلیان دەلوشی، ژیار و شارەستانییەت رادەمالی، شەپۆلە سامناکەکانی تیکەوھ دەھاوی و ھکوو دەمی تیمساحی ھێرش ھێنەر کەدەم دا دەپچرێ و پەلامار دەدا، ھەلمەت دەباتە سەرکۆمەلانی ئادەمیزاد و ھکوو شیرێ رِق ھەلساوی تیک شکینەر! گیرو گرافتەکە لەوھدایە چۆن لە ئەم دەریا بێ ئامانە سامناکە بپەرینەوھ، چۆن خۆمان لەو دەریا پەر مەترسی و پەر جۆش و خرۆشە رزگار بکەین: کە ھیچ بەزەیی و رەحمیکی نیە، چۆن بگەینە وشکانی ئارام و دابەزین؟ دەی

ئەو كەسەى ئادەمىزاد لەو تەنگو چەلەمەيە رزگار دەكا، كەشتى دەئاژوئ بەناو ئەو ھەموو شەپۆلانەدا مرقاىەتى دەگەيەنیتە شوینی ئارامو رزگاریان دەكا ئەو ھاوئە فەضل و گەورەیی و منەتە بەسەر مرقاىەتى داو (رحمة للعالمین) خۆیەتى.

بىگومان چینی ئادەمىزاد سوپاسگوزارە بۆ ئەو زانایانەى زانیاری دەبەخشە قوتابیان و بلاوی دەكەنەو، زانیاری كۆدەكەنەو و لىكۆلینەو ەى تىدا دەكەن و ئاكامى باش بەدەست دەھینن، سوپاسگوزارە بۆ ھەموو ئەوانەى پىگای ژیان خوشدەكەن و ھۆكاری بەختەو ەرى و ھەرزانی دەرەخسینن، كۆسپەكانى سەر پىگای ژیان لادەبەن و خوئیان دەخەنە ناو شیوو دۆلى ژیانەو ەو خزمەت بە مرقاىەتى دەكەن، ھەلبەتە ئەوانە ھەموویان جىگای ریزن و پیاو ەتییان بەسەر ئادەمىزادەو ە لەبەرچاوەو فەضل و ئەمەكیان پاشگوئ ناخړئ. وەلى قەضیەى گەورەى ئادەمىزادو گىرو گرتە سەرەكییەكانى بریتییه لەو ەى چۆن خۆى لەو دوزمنەكانى رزگار بكا؟ چۆن خۆى لەدەستى ئەو ناخەزانە بپاریزئ كە ھەمیشە بۆى لەكەلین دان و لەھەموو لایەكەو ە دەوریان داو، چۆن ئەو كەشتى یە بگەيەنیتە كەنارى ئارامو خۆى و ھاو ەلانى پزگار بكا.

ئەو شەپۆلە سامناكانە چین و ئەونە ھەنگە ترسناك و شەپانیا ە چىن؟ بىگومان مەبەست پىیان نەفامییە بەرامبەر بەخودای بونەو ەر بەدیھینەرى ئاسمانەكان و نەناسینی خوداو صیفاتە بەرزەكانى و ناو ەوانەكانى و مل لىنان لەھاو ەلدانان و بتپەرسى و شوینكەوتنى بیرو باو ەرى پوچ و بەتال و خەیاڵپلاو، بىگومان ئەو گىلى و نەفامى و خۆ لەبەر چوونەو ەل ەخوا غافل ەونە.

ئەو بەندايە تىكردنى مادە و ورگە، سنور شكىنى و دەست درىژ يكردنه بۇ سەر بەها پىرۈزەكان و موقەدەسات و گوپرايەلى بۇ نەفسى ئەممارە و ھەلاتن ئەنەجامدانى ئەركى سەرشان و سوربوونە لەسەر بەدەستھىنانى بەش و بارى مادى و شتى پىرو پوچى دونياىى.

بىگومان گەورەترىن خەتەر لەسەر مرقۇقاىەتى ئەو يە بناغەكەى لەسەر بۇش بنىات نرابى، يان بەردو بلوك و خشتى بناغەكەى لەشويىنى خۆى جولابى، ئادەمىزاد نرخى خۆى نەزانى و گىرنگى خۆى لەدەست بدا و نەزانى بۇ چى ھاتوتە ژيانەو و ئەركى سەرشانى چىو چى پىويستە لەسەرى. زۆر خەتەر و سامناكە ئىنسان و ابزانى خۆى گورگىكە درندە، يان ماريكى زيانە خرۆيە، ئەو كاتەى ئادەمىزاد ئەم ھەقىقەت و راستى يە گەورانەى ئى ھون بون و لىيان بى ئاگا بوو، دەرياي ژيانى ئى دەبىتە چالى ئاگرو گپو لرفەى سوتىنەر و ھەوتىنەر، ئادەمىزاد چىنگ لە خويىنى براى خۆى دىنى و دەيەوى تىكى بشكىنى و بى پرويىنى، ئەو كاتە ئادەمىزاد خۆى مارو دوپشك و گورگ و پلنگە بۇ قەلاچۆكردنى يەكتى، بەلكو ئادەمىزاد دەبىتە گەورەترىن دوژمنى خۆى و گورگ و درندە بەقوله قاپى راناگەن، دەبىتە شەيتانىكى سەرکەش و شەياتىنى شەرمى ئى دەكەن. ئەو كاتە ئادەمىزاد بەدەستى خۆى خۆى دەسوتىنى و خۆى داخ دەكا، پىويست بەو نەكا لەدەرەو ھەوتىنەر بۇ خۆى بىنى.

لەم كات و ساتە ترسناك و تاريكە شەو و تەنگ و چەلەمەيەدا بايەكى رەحمەت ھەلبكا ئىسك و پروسكى رىزوو سوتاوى ئادەمىزاد گيانيان و ھەر بىتەو و سەر لەنوئى ئادەمىزاد ببوژىتەو ھەشتىيەوان و دەرياوانى زىرەك و دلسۆزى بۇ پەيدا بىن و لەنەبوو بىھىننەو گۆرەپانى ژيان و بەختەو ھەرى ھەردو جىھانى بۇ دەستە بەربكەنەو. بىگومان ئەو نمونەى كارى پىغەمبەرەنەو شىوھى بەھاناھاتنىانە بۇ مرقۇقاىەتى.

۱۰، ئەرکی پيغمبرايه تی و رۆلی لهرزگارکردن و دهسته بهرکردنی به خته وهری و چۆنیه تی کاری پيغمبران:

دهتوانین بۆ پونکردنه وهی ئەرکی پيغمبرايه تی و طهبيعه تی کاری ئه و زاته پیرۆزانه نمونه يهك بينينه وه، له روانگهی ئه و نمونه وه ئەرکی پيغمبریتی دیاری بکهین و بزانی چ ئەرکیکی پیرۆزیان له نهستۆ بووه!!

دهگێرنه وه دهلێن: دهسته يهك له قوتابی خويندنگايهك بۆ گهشت و سهیران سواری كهشتی يهك دهبن و دهیان وهی ماوه يهك به دهريادا بگهڕین و بای بالی خویان بدن، یان بپهړنه وه بۆ كهناریکی ئارام و ماوه يهك پشوو بدن. هه موو به كه یف و خوشی دهكه ونه پڕی و دهیان وهی بۆ خوشی و كات به سهر بردن ماوه يهك قسه له گهڵ كهشتیه وانی نه خويندده وادا بکهن و پئی رابوین، وا دهزانن رابواردن به و پیاوه نه خويندده واره باشتین هه له بۆ كات به سهر بردن و پیکه نین، قوتابییه کی زیره کیان دهلێ مامه ی كهشتی یه وان له كام له زانیاری یه كانی سهردهم دا پسپۆری و چ زانیاریهك باش دهزانی؟ كهشتی یه وان له سه ره خو دهلێ كۆری خو م له هیچ زانیاری یهك دا پسپۆریم نیه، دهلێ چۆن مامه گیان زانیاری تهبيعهت نه خويندوه؟ دهلێ هه ر ناویشم نه بیستوه!!

یه کیکی تریان هه لده داتئ و دهلێ: به لام دلنیام لیكۆلینه وهت له نه قلیدیس و جه برو مقابه له دا کردوه و زۆرت له و باره وه خويندۆته وه. دهلێ له راستی دا ئه مه یه كه مجاره ئه م ناوانه ببیستم و ئه م زاراوانه بکه ونه به ر گویم هه تا خودا چه زبكا ئه وه نده لیان نامۆم.

سییه میان روی تی دهكاو دهلێ من دلنیام مامه گیان! تۆ له زانیاری جوگرافی و میژوودا زۆرت خويندۆته وه و شاره زای تییان دا، كهشتی یه وان دهلێ: ئایا جوگرافی و میژوو ناوی دوشارن یان دو پیاوو كه سایه تی؟! ئیتر

قوتابيه كان خويان پى ناگيرى و له قاقاي پيکهين ددهن و دهلين: مامه گيان زحمهت نه بي ته مهنت چنده؟ دهلى ته مهنت له چله کان دايه و وابره و ته مهنى په نجا سالى ههنگاو دهنيم. قوتابيه کان دهلين: به خودا مامه گيان نيوهى ته مهنى خوت به باداوه و بيهوده به سهرت بردوه، کابراى که شتى يهوان به پينا خوشبونوه بى دهنگ ده بى و چاوه پروان ده بى هلى بو هه لېکه وى و توله ي ئه م گالته پيکرده له قوتابيه کان بکاته وه.

هينده ي پى ناچى و زور نابا دهريا ديته جوش و خروش و شه پوله کاني تيکه وه ده هاون و که شتى ده که ويته هه لېه زو دابه زو ترس پهيدا ده بى و شه پوله کان وه کوو نه ههنگ و نه ژديها دم دا ده چرن ها ئيستا نايستا که شتى يه که قوت بدن، قوتابيه کان يه که مجار يانه به ناو دهريادا سواري که شتى بېن و نه زموني ئاوايان توش بېى مهرگ به چاوى خويان ده بينن و ترس دايان ده گري، ئيتير کابراى که شتى يهوانى نه خوينده وار هلى بو هه لده که وى و له سه ره خو به نه سپايى روده کاته کو مه له قوتابيه کان و پيان دهلى: نه رى برادرينه! نه و زانياريانه ي ئيوه خويندوتانن چين؟ قوتابيه کان ليستىکى دورودريژ له وزانياريانه ي خويندويانن بو مامه ي که شتى يهوان نه ژمار ده کهن، نه و عيلم و نه ده به ي له کوليزو زانکوکان دا خويندويانن و تويزينه وه يان تيدا کردون به گوئى مامه ي که شتييه وانيدا ددهن، به بى نه وه ي بزائن مه به ستي مامه يان چى يه و چى نيه. جاکه له نه ژمارکردنى زانيارييه کان ده بنه وه، له سه ره خو دهلى: کاکينه! به راستى زورتان زانيارى خويندون و زور ماندو بوون. وهلى من پرسىاريکم هيه ئايا ئيوه زانيارى مه له وانيتان خويندوه يا نا؟؟ ئايا نه گهر خودا نه خواسته که شتى يه که مان نزیک به نقوم بوون بووه، ئيوه چون مه له ده کهن و خوتان ده گه يه ننه که نارى ده ریاو شويى نارام و خور رزگار ده کهن؟ وتيان: وه لآهى مامه ي که شتى يه

وان مهله وانی تاکه زانیارییه: که ئیمه نایزانی و به داخه وهیچ گرنگیمان پی نه داوه له کیسمان چوه. ئیتر مامه ی که شتی یه وان که و ته پیکه نین و روی کرده قوتابیه کان وتی: ئه گهر من نیوه ی ته مه نم به بادابی و به بیهوده رویشتبئی نه وه ئیوه هه موو ته مه نی خوتان به بیهوده به سهر بردوه، چونکه نه و عیلم و زانیاریانه ی ئیوه خویندوتانه له ناو نه م ده ریایه دا به که لکی هیچتان نایه و سودی لی نابینن، زانیاری ته نیا که له م حاله دا فریاتان ده که وی زانینی مه له وانییه که هیچی لی نازانن^(٢٧٦) ئانه مه یه نه رکي پیغه مبه رایه تی و پولی پیغه مبه ران له رزگار کردنی مرقایه تی: که له سهر لیواری ده ریایه و به ره و خنکان و فه وتان هه نگاو ده نی، نه وه، نه وه سروشتی کرداری پیغه مبه رانه به وه پیغه مبه ران له ماموستاو زانیان جیا ده بنه وه، ره نومایی و ناموزگاری نه وان جودا وازه له هه موو جوړه کانی په روه رده و فیړکردن و راهیتان، نه وان چینی ئاده میزاد فیړی زانیاری رزگار بون ده که ن له ته نگانه و خه ته ریات. په یامه که یان که شتی رزگاریه.

بیگومان میژووی ئاده میزاد گه واهی نه وه ده دا: که هه رکاتی گه می ی ژیان به هو ی داوه شان و گه نینی نه خلای مرقه وه نقوم بی، کرده وه خراپه کانی ئاده میزاد بینه فاکته ریکی به هیژ بو له ناو چوونی ره چه له کی خودی ئاده میزاد، نه وه هه خودی ئاده میزاد هکان تیډا ناچن، به لکوو هه موو ئاده میزاد سهر له به رو به هه موو ژیارو شاره ستانی و به ره می فیکری و به ره می زانستی و فه لسه فی یه وه، به هه موو به ره می شیعو نه ده بیات و هه موو جوړه کانی زانستی یه وه له ناو ده چی و هیچی نامینن، بیگومان نه م که شتی یه فره نه ته وه ی ئاده میزاد که نقوم ده بی و تیډا ده چی له بهر نه وه نیه له بواری نه ده ب دا پاشه کشه ی کرده، یان خویندنگای

^(٢٧٦) نه م چیړوکه له کتیبی (النبة والأنبياء في ضوء القرآن) ی دانر وهرگیراوه.

که من یان زانکۆو کۆلیژو خویندنی بالای نیه، یان لهباری ئابوری و ئاستی بزبودا که متهرخمه، به لکۆو هۆکاری نقوم بوونی کهشتی یه که ئاده میزاد خویهتی، ئاده میزاد بۆ خۆی خۆی ئاماده کردوه بۆ خۆ کۆژی و بووته قولنگی روخینه بۆ ئه و باله خانهی خۆی و کالۆ خاوو خیزانی تییدایه، میژوو ئه وه مان بۆ رون دهکاته وه: که فکرو هزری ئاده میزاد زۆر جار دوچاری تهوژمی ههلبهزو دابهز بووه و پالێ پێوه نراوه بۆ ئه وهی له جیاتی ئاوه دانکردنه وه و بینا کردن روبکاته روخاندن و قهلا چۆکردن، ئه وه تا به داخه وه به چاوی خۆمان به سه ر سامی و دهه شه ته وه به و اقی و و پما وه ده بینین ئاده میزاد بنه مای خۆی ده پوخی نی و به جه خته وه هه موو هیژو توانا کانی خویان خستۆته گه پ بۆ روخاندنی ئه و بناغه شکۆداره ی که باله خانه ی ژیارو فکری خۆی له سه ر بنیات ناوه، به هه موو شیوه یه ک به رده وام خه ریکه شیتانه په چه له کی خۆی ده بریته وه، زۆر دلخۆشه به و پو خاندن و قهلا چۆکردنه، واده زانی خزمه تیکی گه وه پێشکesh به ئاده میزاد ده کاو شکۆمه ندی و سه ره وه ی به ده ست دینی، به نیلحاح و هه ماسه وه خۆی خستۆته سه نگه ری مردنه وه له ژیان وه پزه و ئاره زوی مردنی هه یه، لای وایه ژیان دۆزه خه و تیدا چون به هه شتی رازا وه یه.

۴. وینه گرتنی سه رده می نه فامی و خۆنا ماده کردنی بۆ خۆ کۆژی:

ئه و وینه کی شانیه ی ئاماژه ی پێ کرا وینه ی ئه و بارودۆخه بوو: که مرو قایه تی و جیهان له سه ده ی شه شه می زایینی دا پێ یدا تی په ری و تی یدا ده خولایه وه، ئیمه که سه یری میژوو ده که ین و له دیار ده کانی ئه و کاته ورد ده بینه وه ده بینین کۆمه لگای ئاده میزاد ئاماده باشی یه کی باشی هه بوه بۆ

(انتحار) و خوکوژی ، نهك هەر ئامادهباشی و رازی بوونی بۆ خۆ کوژی هه‌بوه، به‌لکوو به‌حه‌ماسه‌وه به‌ لی‌پ‌ران و سوربوونه‌وه به‌ره‌و خۆکوژی به‌کۆمه‌لی هه‌نگاوی ناوه‌ وه‌ك ئه‌وه‌ بلیی سویندی خواردبێ یان له‌سه‌ر خۆی نه‌ذری کردبێ كه‌ (انتحار) بكاو بیه‌وئ سوینده‌كه‌ی نه‌خاوه‌ نه‌زده‌كه‌ی به‌جێ بێنێ. قورئانی پی‌رۆز زۆر جوان دیمه‌نی ئه‌و رۆژگاره‌ی ئاده‌میزادی كێشاوه‌و له‌ كتیبی نه‌مردا تۆماركراوه‌ هه‌یچ وینه‌گرو وینه‌ كێش و نووسه‌رو شاعیرو رۆمان نووس و می‌ژوو نویك ناتوانی ئاوا وینه‌ی ئه‌و رۆژگاره‌ به‌و شیوه‌ كورت و ره‌وانبێژی و فه‌صاحه‌ته‌ رابنویستی، ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُم آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ سورة آل عمران/ ۱۰۳. ئه‌ی موسولمانه‌كان! ئیوه‌ یادی نیعمه‌تی خودا بکه‌ن به‌سه‌رتانه‌وه‌، كه‌ له‌وه‌پێش ئیوه‌ دوژمنی یه‌كتری بوون، خودا به‌فه‌ضلی خۆی یه‌کیه‌تی و براهی‌تی و ته‌بابی خسته‌ ناوتانه‌وه‌، ئی‌وه‌ له‌ناو خۆتان دا دژایه‌تی یه‌كتریتان ده‌کردو په‌رته‌وازه‌و بێ سه‌روبه‌ر بوون، ئه‌م ئه‌وی ده‌چه‌وسانده‌وه‌ و ئه‌و ئه‌می ده‌كوشت وه‌لی به‌هۆی نیعمه‌تی خوداوه‌ كه‌ نایینی ئیسلامه‌ هه‌مووتان بوون به‌برای گیانی به‌گیانی یه‌كتری، ته‌بابی و خۆشه‌ویستی له‌ناوتان دا بلاو بۆوه‌، ئیوه‌ به‌هۆی خودا ناسی و جه‌هل و نه‌فامیه‌وه‌ له‌سه‌ر لی‌وا‌ری چاله‌ ئاگریکی سوتماك بوون، خه‌ریك بوو تی‌دا بچن، په‌روه‌ردگار له‌و ئاگره‌ رزگاری كردن له‌فه‌وتان و له‌ناوچوون قورتاربوون..

خودا ره‌حم به‌می‌ژوو نوسان بكا، بی‌گومان ئه‌وان نه‌یان‌توانیوه‌ به‌ته‌واوی له‌گه‌ڵ گێرانه‌وه‌ی سه‌رگوشته‌ی ره‌وانه‌کردنی پی‌غه‌مبه‌ر وینه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی سه‌رده‌می نه‌زانیمان بۆ بکێشن داواکاریی خودا پاداشیان

بداتوه، رهنګه ئهوان عوزریان ههبن چونکه نهخیره ئهدهب و زمانهوانیان له ئاستیک دا نهبووه که بتوانن وهکوو پی ویست وینهی رۆژگاری پیش هاتنی ئیسلام بکیشی، جگه لهوهش بارودوخهکه هینده ترسناک و چهواشو پرگویی و گول بووه نهتوانراوه بهنووکي قهلهم وینه بکری، بهلکوو دهتوانین بلیین: وینهکیشانی بارودوخهکهی پیش ئیسلام لهتوانای ئادهمیزادی ئاسایی دا نهبووه ههرچهنده توانای بهیانی و دهسهلاتی زمانهوانی بالا بووبی.

دهی بابزانین ئاخو سهردهمی نهفامی وه ئه و رۆژگارهی ههزهرتی موحه ممه دی تیدا کرا به پیغه مبهرو رهوانه کرا، کیشهکه تیکروخانی کومه لایهتی و دابه زینی رهوشت بوو یان قهضیهکه بتههرستی بوو یان خواردنهوهی عهرهق و بلاو بوونهوهی دیاردهی قوماو خو خهريک کردن بهکاری بیهوده بوو، یابلاو بوونهوهی ستهم و چهوساندنهوه بوو، یان کیشهکه بریتی بوو له ناریک و پیکی یاساکانی ئابوری و سهر رهقی فرمانرخوا نهزانهکان؟ یان قهضیهکه زینده بهچالکردنی کچ بوو؟ نهخیر کیشهکه هه موو ئهوانه و زیاتریش بوون، بهلکوو کیشهکه زینده بهچالکردنی مروقایهتی بوو له هه موو رویه که وه.

بیگومان ئه و پۆژگاره به سهر چوو، ئه و چینهی ئادهمیزاد ژیانیان به سهر بردو نه مان، ئه و دیمه نه سامناکه له پیش چاو نه ماوه، ههر ئه وهندهیه له میژوودا کهم تا کورتیکی تۆمار کراوه و دهیخوینیته وه و دهی بیسی (شنیدن کی بود مانند دیده) کهی بیستن وهکوو دیتن وایه. دهی به چ شیویه که ئیمه دهتوانین ئه و پۆژگاره وینه بگرین و بهی نینه وه بهرچاوی خو مان و ههستی پی بکهین؟! بیگومان ئه وه پۆژگاریک بوو به سهر چوو تازه نایه ته وه و ژیر کوئترولی ههستهکانی مروقه، بلیین ئه وه سهردهمی نهفامی

بوو، که سیک به ته وای ههستی پی دهکاو تی دهگا که تییدا ژبابی و بهو ناگره داخ کرابی نهگر وینه کیش و فهنانیک بیهوی وینهی نهو پوژگار به کیشی دهتوانی به خه یال مروقایه تی له وینهی ئاده میزادیکی زور شوخ و شهنگ دا که بی عیب و جوان ههندام بی، ئاده میزادیکی که نمونهی جوانی و دهست رهنگینی پهروردگار بی، هیچ کهم و کورتیهکی تییدا بهدی نهکری، ئاده میزادیکی فریشته ههسوودی پی بهری و نهوپهری پلهی که مائی وهرگرتبی، ئاده میزادیکی خودا تاجی جی نشینی خوی لهسهر زهوی پی بهخشیبی و جوانی بونهوهری پی بهخشرابی، کاکلهی حهقیقهت و عیرفان بی، بهوی نهووه زهوی ویران و سوتهمهرو بووته باغی رازاوهی دلرفین و باخچهی بو نخوشی سهر سوپهینهر، نهجار بینی نهم ئاده میزاده وا وینه کیشی که لهخت و خو پایی دهیهوی خو فری بداته ناو چاله ئاگریکی سوتماکی سامناک که بلیسهی ئاگره کهی بهرز بوتهوهو لرفه لرفی دی و دارو بهرد دهپروینی وای نیشان بدا که گوپی داوته خوی و بازی داوهو قاجی لهزهوی بران و بهفیعلی بهحهواوه یه و هائیستا نائیستا چرکهیهکی تر دهکهوینه ناو نهو جههندهمه پر گرو دوکه له سامناک و زنده قبهره، تاریکایی مردن و سوتان و له ناو چون له خو دهگری، لهوانهیه نهم وینه کیشانه نهگر نهجام بدری، بری له لایه نهکانی سهردهمی نهفامی و پوژگاری پیش ناردنی پیغمبر دهر بخا. قورئانی پیروز ئامازهی بو نهو راستی یه کردوه، بهشیوهیهکی کورتپرو سهر ئاسا وینهی مروقایه تی و ههنگاو نانی بهرهو نه مان وینه کیش کردوه، دهفهرموی: (وکنتم علی شفا حفرة من النار فانقذکم منها) هه نهم دهقه قورئانی یهیه که پیغمبریهی خودا بهشیوهیهکی بهلیغ و سهرنج راکیش شهرحی دهکاو دهفهرموی: (مثلي کمثل رجل استوقد نارا فلما أضاءت من حوله جعل الفراش وهذه الدواب التي تقع

و النار یقعن فیہا وجعل یحجزہن ویغلبنہ، فیتقمن فیہا فأنا آخذ بحجزکم عن النار وأنتم تقحمون فیہا، وقال فی آخرہا: فذلک مثلی ومثلکم أنا آخذ بحجزکم عن النار ہلم عن النار فیغلبونی و تقحمون فیہا) بیگومان ہمیشہو ہر لہ کونہوہ قہضیہی گہورہو سہرہکی لہم چیو کہ دا ہمووی ئہوہیہ کشتی مروقایہتی بہسہ لامہتی و بی وہی بگاتہ کہناری ئارامو لہختہر رزگاری ببی، چونکہ ئہو دہمہی ژیانہی ئادہمیزاد بہشیوہیہکی عہقلانی پہپرہو بکری و سروشتی مام ناوہندی بی باری ئابووری و ریو و پیو بی و سود لہ ژیان و ہر بگری. کہوابی ئہو ہموو پروژہ بیناسازی و گہشہ خوازی و ئہدہبی و زانستی و فہننی یانہی مروؤ دؤستان ہولئی بو دہدن و شہونخونی بو دہکن بو بہرژہوہندی ئادہمیزادہو بو ئہوہیہ کہمیو بہختہوہری بو دہستہ بہربی، لہختہر دوورکہویتہوہ. لیروہ بہراشکاوی دہتوانین بلین. مروقایہتی ہمووی، قہرزرداری پیغمبہرانہ (فرووی عوامان لہسری).

چونکہ ئہوان مروقایہتییان لہو خہتہرانہی دہورہیان دابوو رزگار کرد، ئادہمیزادیان رزگار کرد لہختہریکی و ہا کہ وکوو شمشیری دوژمن بہسہر سہریہوہ بووہرگیزاو ہرگیز مروقایہتی لہمنہت و فہضلو پیاوہتی پیغمبہران دہرناچی، ہیچ قوتا بخانہیہکی فیکری یا فہلسہفی نیہ، کہلایہنہ باشہکانی لہپہیامی پیغمبہران و ہرنہگیریابی، تہنانت جیہانی سہردہم، ئیستا قہرزار باری پہیامی پیغمبہرانہو ئہم ہردہوامبوون و مانہوہی لہ ژیان دا کاریگہری پہیامی ئہوانی بہسہرہوہیہ، چونکہ ئادہمیزاد زور جار بہزوبانی حال دانی بہوہ داناوہ کہ مافی مانہوہی لہسہر زہوی لہدہست داوہو ئیستا ہیچ جوہر رحمت و فہرو بہرہکەت و فہیض و سودو قازانجیکی نہماوہ، ہیچ پہیامیکی باشی بو مروقایہتی پی نیہ، بیگومان دہتوانین بلین: ئادہمیزاد داوای لہسہر خودی

خوی له دادگای خودایی دا تۆمار کردوه، بۆ خوشی شایه ته دژی خوی، دوسییه دادگایی یه کهشی ئاماده یه بۆ بریاری کۆتایی دادوه رانه ی خودا، ئاده میزاد خوی کردوه به هه ده ف بۆ گه وره ترین سزای خودایی که به خه یال دا بئ، به لکوه خوی خوی والی کردوه شیایوی سزای ئیعدام کردن بئ، ئه مه ش هه یچ سه یر نیه به سه ر سوپه ینه ر دانا ند ری، کاتی که شاره ستانیه ت سنوری سروش تی خوی ده به زین و له ئه ندازه ی خوی ده چی ته ده ر، به ته واوی به ها سروش تییه کانی له بیر ده چنه وه، یان به روا ی پییان نیه و به ئاشکرا ره فریان ده کا، ئاده میزاد خو غافل و گیل ده کا له هه موو ئاکامی کی پیرو زو مه به ستی کی شه ریف، خوی گیل ده کا له ئاستی هه موو واقع و حه قیقه تی که جگه له جه قیقه ته مادییه کان، هه موو هه ولیکی بۆ دابین کردنی ئاره زوه جه سته ییه کانیه تی و تی رکردنی داخوازییه حه یوانی یه کانی له سه رو هه موو شتی که وه ده بین، کاتی که له جیاتی دل یکی ئاده میزادیانه ی به به زه یی دل ی گورگی که، پلنگی که، فه دی که کار ده کا، له لاشه ی ئاده میزادا گه ده یه کی خه یالی و نه فسی کی نه وسنی خراپه خوازی هه لپه که ره کاردا ده بی و هه یچ سنورو یاساو ری ساییه ک نایگری ته وه، کاتی که مرؤقایه تی توشی نه خوشی یه کی شیتی کوشنده ده بی، ئاله و کاتانه دا په روه ردگار کۆمه لی که پزیشکی جهراح یان تاقمی کی خوینریژی بۆ ده نی ری سه یری برینه خو ره لی دراو (سه ره طان) هکانی ده که ن به کیردی غه یب ئاسا ده که ونه گیانی و له ریشه وه ده ی برن. بیگومان دا وه شانی شاره ستانییه ت و هه وه سو شیتییه کانی زۆر له شیتی فه رمان په وایی و دیکتاتۆری کاریگر تره، شه رو نه گبه تییه کانی به رفراوت تره، چونکه تو سه یربکه ئه گه ره له مالی که دا شیتی که په یدابی، ئه ندامی کی ئه و خیزانه هار بی، زیان له و ماله به لکوه له ده روجیران و گه ره ک و هۆبه ش تی که ده دا، خوشی زیان و رابواردنیان لی ده کاته

قیزهلقورت! دهی دهبی چی بقهومی و جیهان چی بهسهربی نهگەر چینی
 تدهمیزاد هه موویان تیڤرا شیت بن؟ دهبی چی روبدا که لاشه ی مرو قایه تی
 همر هه مووی گهندهل بی و خوره و سهره طانی لی بی و بوگهن بکا و سروشتی
 فاسید بی؟ ئایا نه وکاته چاره سهری ده کری؟

له راستی دا له سهرده می نه فامی دا شاره ستانی نه که ههر گهندهل بوو
 بوو بهس به لکوو لاشه که ی رزی بوو بوگهنی کردبوو کرم و جپو جانده وهری
 لی دابوو، قیزه ون بو بوو بیزی لی ده کرایه وه.

ئاده میزاد ئاده میزادی راوده کردو جاسووسی لی ده گرت و به بی هو
 ده یکوشت، له زه تی له لینگه فرته و گیانه لاو هه ناسه دانی سهرده مرگی
 ده بینی، وه کوو چون یه کی له ئیمه به دیمه نی گول و گولزار دارو درخت
 له زه ت وهرده گری و دلی پی ده کریته وه، شاگه شکه و که یف خوش ده بوو
 کاتی دهیدی ئاده میزاد نیچیره که ی به برینه که یه وه ئهم دیو و ئهو دیوده کا،
 هیچ به زه یی و ره حمی تیدانه مابوو به ناله و هاتوو هاواری نه خوش و زامداران
 و کوست که وتوان ده که وته نه شونما وه کوو چون یه کی که به خواردنه وه ی
 شه رابی گواراو خواردنی خوش و دیمه نی جوان و روخساری شیرین
 ده که ویتته گه شه و بزه ی دیتی!!

خوینه ری هیژا چاوێک به میژووی رۆمادا بگیڕه، ئهو رۆمایه ی ئیستاو
 له وه پیشیش ئه وروپا پی ی دا هه لده لی و وه صف و ئه نای ده کاو شانازی
 به جه نگه کانی و پاله وانیه تی جه نگا وهرانی و پیاوهرتی و داب و نه ریت و یاساو
 ژیا ری ده کا ده بینی نمونه یه کی دیارده ی دلره قی و قه ساوهرت بوون، به لکوو
 دلره قی و بی ره حمیان گه یشتبوه توپه لاک و له سنوریان تیپه پراندبوو،
 نوسه ری ئینگلیزی نژاد (لیکی) له کتیبی کی دا به ناوی (میژووی ئه خلاق
 ئه وروپا) وینه یه کی هه رچی و په رچییه تی ئاده میزادی ئهو رۆژگار هه مان بو

راده نوینى، دړنده یی و خوینځوړی و دلړه قی بى سنورى ئه و کومه لگایه مان
 بو باس ده کاو ده لى: بېگومان ئه و دیمه نانه ی که زور کاریگر بوو به سهر
 دلى رومه کانه وه له زړه تیان لى دهبینى و ته سه لایان پى دهات، ئه و دیمه نه
 بوو که بریندارىک له گوډه پانی زوران بازى پاله وانیک دا له ره گه زى خو ی
 ده که و ته سه رزه وى و له خویناوى خو ی دا ده گه وزى، یان پاله وانیک
 له زوران بازى له گه ل دړنده یه ک دا بریندار ده بوو ده که و ته سه رزه وى و تلى
 ده داو هاوارى ده کردو خوین و فرمیسکى له بهر ده پویى، ئاله و کاته دا
 خه لکه که که به گشتى جله وى له ده ست ده داو راده جمین بو سه یرکردنى ئه و
 دیمه نه و بیستنى ئه و هاتو هاواره، ژنو مندال و پیرو جوان پاله په ستوى
 ئه وه یان بوو له و دیمه نه سامنا که نزیك بینه وه، له نزیکه وه ئه و ئاده میزاده
 له خوین شلال بووه دا ببینن و به دیمه نى گیانه لاو و سه ره مه رگى له زړه ت
 وه رگرن و بزه بیانگرى، له کاتیکدا ئه و چاره ره شه له هوزو عه شیره تى خو یان
 بوو یه کى بوو له هاو ولاتیانى خو یان هه روا بو ئه وه ی له نزیکه وه
 هاتو هاوارى به گوینچکه یان دا بچى، بېگومان ئه و جه ماو ره بى په حمه
 سه رلى شیواوه هاوارو دادو فیغانى ئه و به دبه خته له مه یدان که و تو وه یان
 له هه موو گورانى و موسیقایه ک و خویندنى بولبول و قاسپه ی که و و جریوه ی
 مه ل پى خوشتر بوو، پیاوانى پولیس که نه رکی پاریزگارى یاساو نیظامیان
 له نه ستو بوو به واق و پرماوى و سه رسامى و بى ده سه لات له به رامبه ر نه م
 قیستیفال و له زړه ت وه رگرتنه سته مکارانه راده وه ستان هیچیان بو نه ده کرا.

بېگومان چیروک و به سه ربرده ی سه رده مى جاهیلی یه که م ئه وه بوو
 به ردی بناغه ی کومه ل له شوینى خو ی لاچوو بوو، نه ک هه رئه وه به لک وو
 به ردو خشتى بناغه ی وردو خاش بوو، هیواى گیرسانه وه و یه کگرتنه وه ی
 لى نه ده کرا به که لکى ئه وه نه ده هات بخړیته وه شوینى خو ی، ئاده میزاد

به گشتی له بهردهم دادگایی کردنی خوادا چاوه ریی ده رچوونی بریاری
 کوتایی بوو، ئالو کاته دا که ئاده میزاد له گیانه لاو دابوو، خه ریک بوو
 به ته وای له ناو بچئ، په روه ردگار هه زه ته موحه مه دی ره وانه کرد، ئهم
 په یامه پیروزی به گویچه کی بونه وهردا داو فهرمووی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً
 لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۱۰۷) سورة الانبياء.

جیهانی تازه له حساب و مه زنده ی پیغه مبه رایه تی هه زه تی موحه مه د دا:

ئهو راستییی که شک و گومانی تیدانی، ئه وه یه ئهم سهرده مه ی ئیمه ی
 تیدا ده ژین و ئهو رۆژگارو سهرده مانه ی که له مه دوادین هه موویان له روانگه ی
 حیساب و مه زنده کردنی پیغه مبه ریتی هه زه تی موحه مه ددا و
 بانگه وازی به گشتی و نه مره که ی و هه ول و تیکۆشانی پرپیت و به ره که تی
 هه ره مووی قهرزدار ی په یامی پیغه مبه ره، چونکه پیش هه موو شتیک ئهو
 شمشیره روته ی له سهرگه ردنی ئاده میزاد دانرابوو خه ریک بوو له ناوی به ری
 توپی داو ئه مجار به خشیشی گرانبه هاو دیاریی جوانی پیشکesh کرد
 نه ش و نمای تیدا په یدا کردو و ره و هه زی به ره و پیشه وه چوونی پی
 به خشی، شکۆمه ندی و ریزی بۆ ئاده میزاد دهسته بهر کرده وه، ئامانجی
 راسته قینه و ئاکامی پیروزی بۆ دیاری کرد، به هو ی ئهم به خشش و
 دهسته که وه ته پیروزانه وه سهرده میکی شکۆداری تازه بۆ ئاده میزاد هاته
 کایه وه، رۆشنیری و شاره ستانیه ت و خوداو ویستی و دلسۆزی له کارو
 کرده وه ی دا فیڕکرد، دروستکردنه وه ی ئاده میزاد سه ر له نو ی دهست پی
 کرده وه و په روه ره و پیگه یانندی له پوی په وشت و هه لئس و که وتی
 کۆمه لایه تیه وه کرده ئامانجی سه ره کی و په ره ی پی دا.

۴۰. شہش بہ خششی سہرہ تی پیغہ مہریتی موحہ مہد و کاریگہری لہ میژووی ئادہ میزاد دا:

ئیسٹا بۆ نمونہ نہک بۆ (حصر) شہش لہو بہ خششانہی کہ پیغہ مہریتی حہزہ تی موحہ مہد (درودی عری لسیر) بہ خششیہ بہرہی ئادہ میزادو رۆئیکی گرنگیان مہبوو لہ ئاراستہ کردنی ئادہ میزادو بہرہو ریبازی راستہ قینہی بہختہ وہری و چاکسازی و ری نیشان دانی بۆ چاکہ کاری تا عالہ میکی پیشکەو تووی داد پەرہو رو خوداپہرستی مینایہ کایہو، کہہیچی لہ کۆمہ لگای کۆن و سہرہ می نہ فامی نہ چی.

۴۱. بیرو باوہری یەکتا پەرستی بی پیچ و پەنا:

یەکہم بہ خشش و شکۆمہندی پیغہ مہر (درودی عری لسیر) ئوہیہ بیرو باوہری یەکتا پەرستی بی خوشی بہناو ئادہ میزادا بلآو کردہو، بناغیہ کی پتہوی دانا بۆ کۆمہ لگایہ کی خاویں. بیرو باوہری یەکتا پەرستی چہ سپاند، بیرو باوہرێکی کراوہی بی وینہی پەرجم و جۆلی زیندوو، بیرو باوہرێکی پتہوو زیانبہخش و ہلگیرہوہی بارو دۆخ و روخینہری خودا درۆزنہکان، بیرو باوہرێک کہ ئادہ میزاد نہلہ کۆن و نہلہ داہاتوودا نمونہی نہدیوہو نایبینی تا رۆژی قیامت. ئەم ئادہ میزادہ کہ ہلگری چہند داوایہ کی بۆش و بیرو بۆچونیکی بی ناوک لہ شیعرو فەلسفہو رامیاری و کۆمہ لایہ تی، ئەو ئادہ میزادہی چہند جارێک بووہتہ ئاغاو کوپخای ئەم ولات و ئەو گہل و نہتہوہیہ، ئەو ئادہ میزادہی لہ شاخی رەق و چہقەن و رەقەن باغ و گولزاری رسکاندوہ، کاریژاوی لہناو جەرگی زہوی و شاخ و داخی سہخت دا ہلقلولاندوہ، ہندی جاریش لافی خودایہ تی لی داوہ، ئەم ئادہ میزادہ ژیرو لیژانہ جاری واہیہ سہری لی شیناواہ سوجدہی بۆ شتی پوچ و کہم بایہخ

بردووه، سوجدەى بۆ شتێك بردووه نه دارای زیانی هه‌بووه نه‌قازانج نه‌
توانیویه‌تى ببه‌خشى نه‌ده‌سه‌لاتى گرتنه‌وه‌ى هه‌بووه. ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ
مَثَلٍ فَاذْكُمُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ
يَسْأَلُهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَّا يَسْتَفِيدُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ﴾ (سورة ۷۳)
الحج.

به‌ئێ ئهم ئاده‌میزاده ژیره واسه‌رى لێ‌شی‌واو رۆژگارێكى به‌سه‌ردا هات
ملكه‌چى شتێك ده‌بوو كه بۆ‌خۆى دروستى ده‌كرد، رو‌كو‌عێ بۆ دارو به‌ردى
تاشراوى بێ گيان ده‌برد، لێ‌ى ده‌ترساو هیواى خێرو بێرى لێ‌ ده‌كرد،
سه‌یر بوو ئاده‌میزاد هه‌رئوه نه‌بوو سوجدەى بۆ كێوو چۆم دره‌خت و گيان
له‌به‌ران به‌رى. یان له‌گیانى شه‌یاتینیان بترسى و دیارده‌كانى سروشت
(ره‌شه‌با و هه‌وره‌ بروسكه‌و تاریكى و روناكى) به‌رستى و به‌س! به‌لكوو
وابوووه سوجدەى بۆ میروو چه‌ر و جانه‌وه‌رو كرم و ئه‌و جو‌ره‌ شتانه‌ بردوه،
ژیانى خۆى له‌ناو خه‌یال و گومان و وه‌سو‌ه‌سه‌و هیوايات و خه‌ون دا به‌سه‌ر
بردووه، له‌ئاكامى ئهم خه‌یال و بیرو بۆ‌چونه‌ بۆش و په‌ر پو‌چانه‌دا توشى
ترس و داهێزان و چه‌واشه‌كارى فكه‌رى و قه‌له‌قى ده‌روونى و نه‌مانى
بتمان‌ه‌بووه، توشى دله‌پاو‌كێ و پارایی هاتوو، سه‌ر لێ‌ شی‌واو و په‌شی‌و
نه‌یده‌زانى چى بكاو چى نه‌كا، تا له‌ئاكام دا په‌روه‌ردگار پیغه‌مبه‌رى
ره‌وانه‌كرد، بیرو باوه‌رى پاك و بێگه‌ردى بۆ هی‌نان، رێزو نرخی بۆ ئاده‌میزاد
گه‌پ‌اندوه و ره‌و هی‌زى پێ‌ به‌خشین، سه‌ر له‌نوى ئاده‌میزادى بو‌ژاندوه
له‌هه‌موو ترس و بیمى‌كى بێ بناغه‌و ئه‌فسانه‌ ئاسا رزگارى كردن،
ئاده‌میزادى هی‌نايه سه‌ر بیرو باوه‌رىك له‌خودا نه‌بێ له‌كه‌س نه‌ترسى، دُنیا
بوو له‌وه‌ى هه‌ر خودا ده‌توانى زیان بگه‌یه‌نى و سو‌دبه‌خشى، رزق و رۆژى
بداو بێگه‌رته‌وه، به‌روای هی‌نا به‌وه‌ى كه‌هه‌رخودا ده‌توانى پێ‌ویستیا‌تى

ئادەمیزاد دەستە بەربکا، بەهۆی ئەم بیرو باوەرە تازەیهووە جیهان لەیدی ئادەمیزادەو گۆڤاو بیرو بۆچونیکی تری دەربارەى ژیان لەلادروست بوو، وای لى هات جگە لەخودا بەندایەتى بۆکەس نەدەکرد، لەخودا نەبى لەهیچ شتیکی تر نەدەترسا، خۆف و رەجای لەهیچ مەخلوقیک نەبوو، دڵەراوکی و پارایی نەما، دەرکەوت کەئادەمیزاد ریزدار ترین دروستکراوی خودایە لەسەر زەوی، گەورەى زەوی و جى نشینی خودایە لەسەرى، پێویستە لەسەرى گەردنکەچى فەرمانى خوادابى و عیبادەت بۆ بەدیھینەرى خۆى بکا، پابەندى فەرمان و نەهیهکانى بى بەو ریزی ئادەمیزادىتى خۆى دەستبەر دەکا، شکۆمەندى و گەورەى و نەمرى بۆخۆى دەگیریتەو، کەلەو پێش داب و نەریتەکانى جیهان لیان قەدەغە کردبون! بەلى ئەو رەوانە کردنى پیغمبەر بوو ئەو دیارییە پیرۆزەى پێشکەشى ئادەمیزاد کرد کەبریتی بوو لەبیرو باوەرى یەکتا پەرستى. ئەویرو باوەرە راست و پیرۆزەى کەماوەیەك بوو کەوتبوو ژێر تاریکایى کوفرو نەقامى، بەناحق پاشگوێ خرابوو، زێدە لەهەموو بیرو باوەرەکانى تری جیهان ئەو زۆر ستمى لى کرابوو، پاشان لەسەردەستى حەزەرتى موحەممەد بانگى حەقى هەلداو لەجیهان دا دەنگى دایەو، کەم تازۆر کاریگەرى خۆى خستە سەر فەلسەفە جیهانى یەکان و بانگەوازه گشتى یەکان و وەکوو بانگەوازی یەکی عەلەمى لەمەکە تیشكى پڕشنگدارى هەلھات..

بیگومان بڕى لەئایینە گەورەکان لەسەر بنەمای شىرك و فرەخودایى دروست بوون، بەخوین و گوشتەو تیکەلى شىرك بوون، بەلام سەرەنجام ناچار بوون، (هەرچەندە بەدەنگىكى ئەسپایى و بەسرتەش بى) دان بەویدا بنین کە (الله) یەکەو هاوێلى نیە، ئەمجار هاتن بیرو باوەرە شىرك ئامیزەکیان بەشیوہیەکی فەلسەفى تەئویل کردو ویستیان تارماى شىرك و

فره خودایی له ئایینه که یان دور بخه نه وه، به پوالت وای لی بکه ن بشوبهینه
 بیرو باوه پری یه کتا په رستی ئایینی ئیسلام، ئیتر پیاوه ئایینی و سه ده نه و
 هه لگرانی ئه و بیرو باوه پانه شهر میان ده کرد له وهی دان به فره خودایی
 دابنن و خویان به خه جالته ده زانی ئه گهر هه لگری ئه و بیرو باوه پره بن،
 هه موو ئه و کۆمه ل و نیظامه شیرک ئامیزانه هه ستیان به که لغامی خویان
 ده کرد ئه گهر بیرو باوه پری فره خوداییان بدریته پال و خویان لی دهنزییه وه.
 که وا بوو ئه و دیارییه ی که پیغمبره ی ئیسلام پیشکشی مرقایه تی کرد
 به نرخترین دیاری بوو، دیارییه ک بوو به خته وهی به ئاده میزاد به خشی،
 له گومرایی رزگاری کرد.

ب، بنه های یه کیه تی ئاده میزاد و یه کسان ی نیوان تاکه کانی:

خالی دووهم له سهروه ی و به ها به نرخه کانی پیغمبره یی حه زه تی
 موحه ممه د و فه ضل و منه تی به رده و امی به سه ر عالم دا به گشتی، بیرو که ی
 یه کیه تی ئاده میزاد و یه کسانیه تی، پیش هاتنی پیغمبره (دورو عوای لسه ر)
 ئاده میزاد دابه ش بوو بوو به سه ر چه ند هۆزو نه ته وه و چین و تویرژک دا،
 هه ندی چین له ژورو هه ندی له خوار بوون، چینیک چه وسینه رو به گزاده و
 قه پال و ماقول، چینیکیش هه ژارو چه وساوه و پایین و مسکین. هه ندی گه ل و
 نه ته وه تا ئه ندازه ی نامه عقول بیرته سک و ده مارگیر بوون.

جوداوازی نیوان چینه کانی کۆمه ل و نه ته وه کان جوداوازییه کی زۆرو بی
 مانابوو، وه کوو جوداوازی نیوان ئاده میزاد و ئاژهل یان جوداوازی نیوان
 ئاده میزادی ئازاد و ئاده می کۆیله یان نیوان به رستشکارو په رستش بۆکراو
 وه هابوو، به هیچ جوړی و له هیچ شوینیک فکری یه کیه تی و یه کسان ی

له گوی نه بو! دوا چهند سده ديهك بیدهنگی و تاریکستانی سهرانسهری، پیغمبره خودا یه کیه تی ئاده میزادو یه کساننی نیو تاکه کانی کومه لی راگه یاند، راگه یاند نیکی شوږش گپړانه ی سهر سوږ هینه رو هه له گپړکهری بارو دوڅه کان، ئیعلانی کردو فهرمووی: (ایها الناس ان ربکم واحد و ان اباکم واحد، کلکم لآدم، و آدم من تراب، ان اکرکم عند الله اتقاکم و لیس لعربی علی عجمی فضل إلا بالتقوی) نهی ئاده میزادینه! خوداتان یهك خودایه یهك باوکتان هه یه، هه مووتان له ئاده م کهوتنه خواریو ئاده میس له گل دروستکراوه ریژدار ترین کهس له نیوه لای خودا نه وه تانه که ته قوای زیاتربنی، هیچ بابیه کی عهره ب له ناعه ره بیك ریژدار تر نییه مه گهر به ته قواو خودا په رستی. نه م راگه یاند نه ره هایه، بلاو کردنه وهی نه م به یانه گرنکه خوی له خوی دا دوو راگه یاندنی له خو گرتووه، دوو خالی سهره کی تی دان، نه و دوخاله دوو کوله کهو ستونی سهره کین که ناشتی و ئارامی له سهریان پنج به ست دهبی، هر له سهر نه و دوو کوله که یه ش له هه مووکات و شوینیک دا ناشتی به رقه رارده بی، نه و دوو کوله که یه ش تاك و ته نهایی په روه ردگار و یه کیه تی ئاده میزاده، ئاده میزاد برای ئاده میزاده له دوو لاه، ئاده میزاد دوو جار برای یه کترین، جاریک چونکه خودایان یه که، جاریکیش چونکه باوکیان یه که، ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ سورة النساء/۱. یان ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ سورة الحجرات/۱۳. بیگومان هه موو نه و وشانه ی له حه جی مائناوایی دا به سهر زوبانی پیغمبره دا (درودی مری لسه ی) هاتن نه مرن و پیویسته هه لویسته یان له سهر بکری، نه و کاته ی پیغمبره خودا نه م به یانه

مىژووى يەى راگەياندن جيهان بەگشتى لەبارو دۆخىكى ئارامى و سروشتى وادا نەبوو، ئەم وشە بوىرو ئاشكرايانەى پى ھەزم بکرى، ئەم راگەياندنە لەو رۆژگارەدا لە بومەرزەيەك كەمتر نەبوو، جيهانى شلەقاندو سەر لەبەر بارودۆخەكەى ھەلەو گىپرکرد. بىگومان ھەندى بىرو بۆچون ھەيە، لەوانەيە بەتەدرىج و پلە بەپلە قبول بکرى و خوى پىوہ بگىرى و لەناو كۆمەلگادا بچەسپى، ھەلى ئاواو بەيەكسەرى بومەلەرزەيەك بوو بۆخوى، ھەكوو چۆن تەلى كارەبا، ئىمە ئەگەر داپۆشراپى و لەناو سىلك و تويكل دابى دەتوانىن دەستى لى بدەين و چ زيانمان پى نەگا، ھەلى ئەگەر تەلى كارەكەروت بوو دەستمان لى دا ھەدمەيەكى بەھىز لىمان دەدا، يان بەتەواوى لەناومان دەبا.

بىگومان ئەومەودا درىژو پان و پۆرانەى فکرى ئادەمىزاد بىروىەتى لەزانىارى و تىگەيشتن بەھوى بانگەوازی ئىسلامى و پەيداىبونى كۆمەلگای ئىسلامى و بەھەول و تىكۆشانى بانگخوازانى ئىسلامى و ھەول و تەقەلاى ئىصلاح خوازان و پەرورەدەكاران، ئەو راگەياندنە بومەلەرزە ئاسايەى كەھىلانەى نەفامى لىك ھەلۆەشانو سەنگەرى شىرك و بىپەرستى و دەمارگىرى تەفرو توناكرد ئىستا بوو تە حەقىقەتلىكى رۆژانەى ئاسايى و ھەموو دامەزراوہ سياسى و كۆمەلایەتەيەكانى جيهان بانگەوازی بۆدەكەن و ھەموو گوپو تىنىكى خۆيانىان بۆتەرخان كردوہ، لەوانە جارنامەى مافى مرۆف و ئەو ھەموو لىدوان و بەياننامەو وتارو پەيامانەى كەياسا كۆمارىيەكان رىكخراوو دامەزراوہ مرۆف دۆستەكان دەربارەى مافەكانى مرۆف و يەكسانى ئادەمىزاد، بانگەوازی بۆدەكەن، ئەمانە ھەموويان ھەريەكەيان بەشىوازی خوى بانگەوازی بۆدەكا بەجۆرىك لمان بۆتە ئاسايى و بەلامانەوہ نامۆنيە، ھەلى رۆژگارلىك بەسەر ئادەمىزاد دا تىپەرى

بیروباوہ پی وہجاخزادہ ہی ہندی نہتہ وہو خیزان و ہوز باوبوہ؛ ہندیک
لہوہوزو تاقمانہ خوین لہ ژور ئادہ میزادی تر پو لین دہ کردو ہندی خیزان
بنہ مالہ خوین بہ زادہ و نہوہی خوڑو مانگ لہ قہ لہم دہدا، یان ہندیکیان
خوین بہ نہوہی خودا دہ زانی دہیانگوت ئیمہ کوپی خوداین، قورشان بیرو
بوچونی جولہ کہو نہ صرانیہ کانمان بو دہ گیریتہ وہ دہ فرموی: ﴿وَقَالَتِ
الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ لَنَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ
خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ
الْمَصِيرُ﴾ سورة المائدة/۱۸۔ فیرعہ ونہ کانی میصر پییان وابوہ ئہ وان نمونہ ی
خودا و ہندی خوڑن و دیار دہ یکن لہ ئہ و کہ بہ خودای (رع Ray) ناسراوہ۔

لہ ہیندیش دا دوو خیزان بہ ناوبانگن، یہ کیان ناوی (سورج بنسی)
واتہ: نہوہی خوڑ (کوپانی خوڑ) و (جندر بنسی) واتہ: نہوہی مانگ
(کوپانی مانگ)۔ لہ ئیرانیش دا خانہ وادہ ی کیسراکان پییان وابوہ خوینی
جہستیان خوینی خودایہ دہیانگوت: خوینی ناو رہ گہ کانی لہ شمان
لہ جوڑی خوینی خودایہ۔ دانیشتوانی ولاتہ کہشیان بہ چاوی ریزو
تہ قدیسہ وہ سہیریان دہ کردن، بہ خودایان دہ زانین، نازناویکی پاشایہ کی
ئیران (کیسرا ئہ پروین) (۵۹۰-۶۲۸ زایینی) ئہ وہ بو بہم شیوہ وہ صف
دہ کرا (لہ ناو خوداکان دا ئادہ میزادیکی نہ مرہ لہ ناو ئادہ میزادیش دا تاکہ
فہردہ و دووہ می نیہ بہ رزو شکوہ مندہ کہ لیمہ کہی و مہ جدو گہ ورہ یی ئہ و
لہ ژور ہموو شتیکہ وہیہ، لہ گہل خوڑ ہلدی، جیہان بہ روناکی ئہ و
روناکہ و شہوانی تاریک روشن دہ کاتہ وہ۔^(۲۷۷) ہر وہا قہ یصرہ کانیش
ہریہ کہو خودایہ کی خوئی ہبوو، ہریہ کی لہ و قہ یصرانہ کہ دہ سہ لاتیان

^(۲۷۷) ایران فی عہد الساسانیین/۶۰۴۔

بەدەستەوہ دەگرت پلەیی خودایەتی دەدرايە، نازناوی ئۆگست August
واتە: خاوەن شکۆی پایە بەرز.

چینی یەکان ئیمپراتۆری ولاتی خۆیانیاں بەکۆری ئاسمان لەقەلەم
دەدا، ئەوان بیرو باوەریان وابوو، ئاسمان نێرەو زەوی مێینەیه، بەهۆی
بەیهک گەشتنیاوە ئەم بونەوەرەو حەشامەتە هاتوونە دی، یەكەم کۆپو
بەرەمی ئاسمان و زەوی، ئیمپراتۆرە، ئەو نۆبەرەیانە.

عەرەبەکانیش غەیری خۆیانیاں بەعەجەم ناو دەبرد، هۆزی قورەیشیش
پێیان وابوو ریزدارترین هۆزی عەرەبن، پارێزگاری ئەو تایبەتمەندییە
خۆیانیاں دەکرد، لەکاتی حەج کردن دا خۆیان لەخەلکە کە جیادەکردەو
لەگەڵ حاجیەکانی ترنەدەچوونە عەرەفات، بەلکۆو لە چوارچێوەی حەرەم دا
دەمانەو، لەموزدەلیفە رادەوستان دەیانگوت ئێمە پێری خوداین،
دانیشتووی شارێکین کە مالی خودای تێدايە، ئێمە پارێزەری مالی خوداین،
دەیانگوت ئێمە (حومەسین)، (حمس) بەکەسیک دەلێن: زۆر توند پەروەیی
لەئایین دا، یان ئازاو بەجەرگ بێ.

۴. راگەیانندی ریز بۆ ئادەمیزادو شکۆمەندی ئادەمیزاد:

منەتی سییەم و سەرەویی گەرەو بەخشندەیی ئیسلام بۆ کۆمەلگای
ئادەمیزاد، راگەیانندی ریزداریی ئادەمیزادو کەسایەتی و بەرزى و
بەنرخییەتی. ئەو راگەیاندرە: کە ئادەمیزاد مەخلوقێکی خاوەن ریزو
بەهایە، بێگومان لەپێش رەوانەکردنی پیغەمبەردا ئادەمیزاد گەشتبە
ئاستیکی ترسناک لەچەوساندنەو سوکایەتی پی کردن لەسەر پوی زەوی
هیچ شتێک بەئەندازەى ئادەمیزاد سوک و بێ نرخ نەبوو، هەندێ ئازەل و
گیانلەبەر، کە بە پیروژ دادەنران، هەندێ درەخت کە بەپیروژ دەزانران و

چېرۆك و ئەفسانەى جۇراو جۇريان پىۋە ھەلبەستراو ۋە ئاژەل و درەختە پەرستراوانە زۆر لە ئادەمىزاد رىزدار تر بوون و پتر گرنگيان پى دەدرا، تەنەت زۆر جار بۆرىز لىنان لە ئاژەل و درەختە پەرستراوانە ئادەمىزادى بى تاوان كراو تە قوربانى، گوشت و خويىنى ئادەمىزاد پىشكەش كراو، ھىچ وىژدان و دلىك بەرامبەر ۋە دياردە دزىوانە نەجولاًو ۋە رانەچلەكاو، ئىستاش لەسەدەى بىستەمى كۆچى دا لەولاتىكى ۋەكوو ھىندستان دا نمونەى ۋە بى رىزىيەى ئادەمىزاد بەشپوۋەيەكى قىزەون دەبىندى.

بەلى حەزەرەتى موحەممەد (ﷺ) بەبلاو كوردنەو ۋە پەيامەكەى رىزو نرخی بۆ مرقايەتى گىپرايەو، ئىعتىبارو نرخی خوى پى بەخشى يەو، ۋەو راگەياند: كە ئادەمىزاد رىزدار ترين بوونەو ۋە، بەنرخترين جەو ھەرى ئەم جىھانەيە، ۋەو راگەياند كە ھىچ شتىك لەم بونەو ۋەدا بەنرخترينە لە ئادەمىزادو ھىچ شتىك ھىندەى ۋە شياوى خوشەويستى و رىزلىنان و پاراستن نيە، بەلى حەزەرەتى موحەممەد پلەى ئادەمىزادى بەرزكردەو تاگەياندىيە ۋە ئاستەى كە مرقۇ جى نشىنى خودايە لەسەر زەوى، جىھان لەبەر خاترى ئادەمىزادو بۆ بەرژەو ۋەندى ۋە بەدى ھىنراو، ھەموو بونەو ۋەرىش بەدى ھىنراوى خودايە، قورئان دەفەرموى: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ سورة البقرة/ ۲۹. پەرەردگار ۋە خودايەيە كە ھەرچى لەناو زەوى دايە بۆ بەرژەو ۋەندى ئىو ۋە ئادەمىزاد بەدى ھىناو ۋە ئادەمىزاد رىزدار ترين دروستكراوى خودايە سەرچەم، پلەى سەرورەى و گەورەيى پى بەخشىو، خودا دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ سورة الإسراء/ ۷۰.

هیچ دھقیك ھیندھی ئو فەرمودھی پیغمبەر (فرمودی عوامی لسانی) ریزداری ئادەمیزاد ناسەلمینئو دان بەگەرھی دانائی کە دەرموئ: خەلك ھەموو عیالی خودان، خوشەویستین خەلكیش لای خودا ئەوكەسە یە بۆ عیالی خودا چاکەکارە.

دەبئ چ دەق و یاسایەك بەلینع تریئ بۆ دیاریکردنی بەرزیی ئادەمیزادو نزیکى لەخودای خۆیەو و ریزو خوشەویستی خودا بۆی لەو حەدیشەى کەلەم بارەو و ئەبو ھوپرپەر لە پیغمبەرەو ریاوەتی کردو. دەرموئ: روژى قیامت پەرورەدگار رودەكاتە بەندەىك لەبەندەکانى و دەرموئ: ئەى ئادەمیزاد من نەخۆش کەوتم دیدەنیت نەکردم، دەلئ خودایە چۆن دیدەنیت بکەم تۆ خودای بونەوهریت و بئ شەرىك و بئ مەکانى؟!

دەرموئ: ئەى نەتزانى فلان بەندەم نەخۆش کەوت و تۆ سەردانت نەکرد، نەتزانىو ئەگەر دیدەنیت بکرایە منت لای ئو دەست دەکەوت! ئەى ئادەمیزاد! داواى خوار دەمەنیم لئ کردى بەشت نەدام! کابرا بەسەر سوپمانەو دەلئ خودایە خواردنى چیم بدایە بەتۆ لەکاتیک دا تۆ خودای بونەوهر و ھەموو شتیکی؟ دەرموئ ئەى نەتزانىو فلان بەندەى من داواى خواردنى لئ کردى و بەشت نەدا! نازانى ئەگەر بەشت بدایە پاداشى ئو چاکە و بەھانا چوونەت لای من دەست دەکەوتەو! ئەى ئادەمیزاد! داواى ئاوى خواردنەو لئ کردى تاوات نەدام! دەلئ خودایە، ئاوى چیم بدایە بەتۆ کە تۆ پەرورەدگارى ھەموو عالەمى؟ دەرموئ: ئەى ئەو نەبوو فلان بەندەم داواى ئاوى لئ کردى و نەتدایە! نازانى ئەگر بیئت و ئاوەکەت بدابایە پاداشى ئو چاکەیت لای من دەست دەکەوت. ^(۲۷۸) دەى باشە ئایا

^(۲۷۸) رواه مسلم في صحيحه. في كتاب البر و الصلة باب فضل عيادة المريض / ۲۵۶۹

رقم الحديث / ۲۵۶۹.

تەسەۋر دەكرى راگە ياندنىك ھەبى لەم راگە ياندنە رون و ئاشكارتر بى
دەربارەك رىزلىننى ئادەمىزاد و بەرزى و شكۆمەندى و پلەو پاىەى مروۋ
لاى خودا؟! ئايا ئادەمىزاد لەچ ياساۋ شەرىعت و فەلسەفە ئاينىك دا
لەكۆن و نوئ دا ئەم پلەو پاىە بەرزەى بۇ ديارى كراۋە؟؟

تەنانت پىغەمبەر (دروى، عراى لىسرىن) نازلىبونى رەحمەتى خوداى پەيوەست
كردو ھەوى ئادەمىزاد خويان لەناو خويان دا رەحم بەيەكترى بكن.
لەفەر موودەيەكى دا: كە ئەبوداۋد رىۋايەتى كردو ھەفەر موئ: (الراحمون
يرحمهم الرحمن، إرحموا من في الأرض يرحمكم من في السماء) ئەو
مروۋقانى خاۋەن رەحم و بەزەيىن خوداى خاۋەن رەحم رەحمەتى خوى
دەبارىنى بەسەريان دا، ئىۋە ئەى ئادەمىزاد! لەناو خوتان دا لەسەر زەۋى
رەحم بەيەكترى بكن بۇ ئەۋەى پەرۋەردگارى بالادەست لەئاسمانەۋە
رەحمتان پى بكا.

خوينەرى ھىژا دەبى بارودۇخى جىھان لەپىش رەۋانە كردنى ھەزەرەتى
موحەممەددا چۆن بووبى؟ دەبى ھالەتى كۆمەلايەتى و سىياسى لەچ
بارودۇخىكى نا ھەمواردا بووبى؟ دەبى پىش ئەۋەى ھەزەرەتى موحەممەد
ئەم بانگەۋازىيە يەكسانى و مروۋقاىەتەى بلاءو بكاۋە ئەم جىھادو تىكۆشانە
ئەنجام بدا مروۋقەكان چۆن ھەلس و كەوتيان كردبى؟

بىگومان مېژو شايەتە: كە بەھاي ھەزى دىكتاتورىك، دابىنكردنى
ويستى تاكە كەسىك پىش رەۋانە كردنى ھەزەرەتى موحەممەد (دروى، عراى لىسرىن)
زۆرجار بەھەزاران بەلكو بەسەدان ھەزار گىيانى مروۋقى بەقوربان كراۋە،
پاشايىك، ئىمپراتورىك بۇ بەجىھىننى مەرامىكى ناشەرىفانەى خوى
لەشكرى تاۋداۋە، ولاتى پان و پۆرى مالىۋە، مروۋقەقرانى خستۆتە ناو
جىھانەۋە، بەئارەزوۋى خوى خەلكى كوشت و بېر كردوۋە، ئەۋى لەكوشتن

رزگاری بووبی مؤرکی به ندایه تی پیوه ناوه، هرچی هاتبیته سهر ریگای قه لآچوی کردوه، ته پرو وشکی پیکه وه سوتاندوه. ولاتی خوش و زهنویری کردوته خوله میش و سوتهمه رو. ئەمه هه موو بۆ تیگرکردنی هه زو ئاره زوی دیکتاتوریکى ناکهس به چه.

ئەسکه ندهر له شکر له ئەژمار نه هاتوی خوی تاوده دا له ولاتی خویه وه ده که ویته پئی، ده روا تاسهر سنووری هیندوستان له پرپهروی خوی دا چی ژیارو شارهستانییه ت هیه هه موو خاپوور دهکا!!

سپروراده جمی و نیشان دهگریته کۆمه لانی ئاده میزاد به سهدان و به هه زاران لال و پال دهخا، زوربه ی به کۆمه ل کوشته و برده کا بۆ چیژ وه گرتن.. له چه رخی بیسته میش دا دوو جهنگی گه وه ی جیهانی به رپابوون قوربانییه کانی ملیونه ها ئاده میزاد بوو جگه له خاپوور کردنی ئەو هه موو گوندو شارۆچکانه که ئیستاش ئاسه واری ماوه، هیچ پاساوئیکى ره واش بۆ هه لگیرسانی ئەو جهنگانه نه بوو جگه له ده مارگیری و خوپه رستی و ئاره زوی پاوانکردنی پانتایی یه کی زۆتر له جیهان و کۆتر و لکردنی بازرگانی جیهانی.

۷، دژایه تی کردنی ره شبینی و بتمان به خۆکردن و زیندو کردنه وه ی ئومید و ره جا:

سه ره ورییه کی تری په یامی پیغه مبه ر که ده بیته خالی چواره م له سه ره ورییه کانی پیغه مبه ریتی هه زه تی موحه ممه د (هروزی عروای لسه رین) ئەوه یه له ره وژگاره دا ئاده میزاد توشی ده ردیکى کوشنده بوو بوون که بریتی بوو منا ئومیدی و ره شبینی و گومانی خراپ برده نه سروشتی ئاده میزاد، ممت له دروستبوونی ئەو کهش و هه واو بارودۆخه و هه بوونی ئەو

عەقلىيەتە تايىبەتايىيە رۇلىكى گەرەى ھەبوو بۇ پەيدا بوونى بىرى لە ئايىنە كۆنە كانى خۆرھەلات و ئايىنى دەست لى دراوى مەسىحى لەئەوروپا و خۆرھەلاتى ناوہراست بىگومان ئايىنە كۆنەكانى ھىند كە پرويان بەبىرو باوہرى تەناسوخ و فەلسەفەى تەناسوخ ھەيە، كەھىچ مەجالىك ناھىلىتەوہ بۇ ئىرادەى مروۋ و ھەلس و كەوتى، ھەرۋەھا بىروباوہرى ئەوہ: كەھەموو ئادەمىزادىك ھەتمەن دەبى توشى سزابى بى ھەوى ئەوكردەوانەى لەژيانى دونيا ئەنجامى داوہ، ئەوہش لەم رىگەوہ: كە لەوہ دوا لەشيوہى دپندەيەكى بەدخويان ئازەلىكى بەرەللەيان گيانلەبەرىكى قىزەون يان ئادەمىزادىكى بەدبەخت دىتەوہ ژيانەوہ.

لەكاتىك دا ئايىنى مەسىحى بانگەشەى ئەوہى دەكرد كە ئادەمىزاد ھەمويان تاوانبارن، ھەر كە لەدايك دەبن بەسروشت تاوان دەكەن، مەسىح لەخاچ درا بۆئەوہى بىيىتە كەفارەتى تاوانى ئادەمىزادو لەتاوان بشۆرىنەوہ، ئەم بىروباوہرى مەسىحى لەدل و دەرونى مليۆنەھا مەسىحى دا لەجىھانى پىشكەوتوو داكارىگەرى خراپى ھەبوو ھەمىشە گومانى خراپيان دەربارەى خويان لادروست بووہ و لەدواروژى خويان ناھومىد بوون، بەلكوو بەرامبەر رەھمەتى خوداش رەشبين بوون.

ئالەم كات و بارودۇخەدا ھەزەرەتى موھەممەد زۆر بەراشكاوى بەئاشكرا ئەوہى راگەياند: كە فىترەتى ئادەمىزاد وەكوو لەوھەيەكى صافى بىگەرد وايە كەھىچى لەسەر نەنووسرابى، دەتواندرى جواترىن نەخشى لەسەر دروست بكرى، جواترىن دەقى شىعرو پەخشانى لەسەر تۆمار بكرى، ئادەمىزاد بۇخوى ژيانى خوى دەست پىدەكاو شىاوى پاداش يان سزا، بەھەشت يان دۆزەخ دەبى بەھوى كىردەوكانى يەوہ، ئادەمىزاد بەرپرسىار لەكردەوہى خوى و بەگويرەى كىردەوہى باشى خوى پاداش وەردەگرىتەوہ.

﴿أَلَا تَرُرُ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَى، وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى، وَأَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ يَرَى، ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوَّلَى﴾ سورة النجم/۳۸-۴۱. ئەم راگەیاندنە سەر تاسەرییە بتمانە ی لە دەست چووی بۆ ئادەمیزاد گێرایەو، مەواهیە سەروشتی یەکانی پێ بەخشی یەو، ئادەمیزادی هەلنا کە بەگۆپو تینیکی بەهێزەو بەحەماس و سوربوونەو، بەسۆزو جۆش و خروشیکی بێ سنورەو هەنگاو هەلنێ و بەروپیش بپوا، بۆ ئەوێ سەرەنجامی خۆی و سەرەنجامی مەرفایەتی دیاری بکا شانس و بەخت و توانای خۆی لەژیان دا بەتاقی بکاتەو، هەل لەکیس خۆی نەداو، نەهێلێ رەشبینی رو لەدەروونی بکا.

بێگومان حەزەرەتی موحەممەد (درووی عەزای لێسەری) بەئاشکرا ئەوێ راگەیاندووە کە تاوان و هەلەو خراپەکردن فەترەییە کە لەژیانی ئینسان دا دی و بەسەر دەچێ، ئادەمیزاد بەنەزانی و سەرکەشی خۆی تێیان دەکەوێ، جاری واهیه بەهۆی کورت بینی خودی ئادەمیزاد خۆی و بەهۆی گومرایی کردنی شەیتان و بری جار لەریگە ی هەلنان و ئیغراکردنی نەفس ئەوتاوان و هەلە ئەنجام دەدرێن. لەهەمان کات دا چاکسازی و ژێوان بوونەو لەتاوان و خراپەکاری و داننان بەتاوان و تۆبەکردن و پەشیمان بوونەو بنەمایە کە لەبنەماکانی سەروشتی ئادەمیزاد و جەوھەر و کاکلە ی ئادەمیزادییەتی. هانا بردن بۆلای خودا و پارانەو و لالانەو لەزاتی پاک ی بۆ لێبوردن و سوربون لەسەر وازھێنان لەوتاوانانە و نەگەرانەو بۆ سەریان نیشانە ی رێزداریی ئادەمیزاد و چاویلکردنی باو ئادەم (درووی عەزای لێسەری): نیشانە ی پاک ی ئەصل و رەسەنایەتی مەرفە.

بێگومان حەزەرەتی موحەممەد (درووی عەزای لێسەری) دەرگایەکی گەورە ی بۆتۆبەکردن و پەشیمان بوونەو لەبەردەم تاوانکاران و لەقورچەقیوانی زەلکاوی گومرایی و الاکرد و داوی کرد ئادەمیزادی گێۆدەبوو بەتاوان لەو

دەرگا والایه وه خویمان له قورهرهشی گوناھو بیڊینی رزگار بکهن. بهشیویهکی گشتی و هموانی بانگهوازی تاوانبارانی کرد بو توبهکردن و بهخودا چوونهوه و ازهینان لهتاوان، بهدورو دریژی راقه ی تهوبه ی بۆکردن و مهرج و شهرتهکانی دیاری کردن بهجۆریک دهتوانین بلیین: پیغمبر (دورو، عوی لسمین) ئەم روکنه گهوره و گرنگه ی لهئایینی پیروژدا زیندو کردوه، بۆیه ناویک لهناوه خوشهکانی پیغمبره ی ئیسلام (نبي التوبة)یه، چونکه ئەو نههات بانگهوازی بکا بو توبهکردن وهکوو وهسیلهیهکی ناچاری ئادهمیزاد قهرهبووی ئەوشتانه ی پی بکاتهوه کهلهکیسی چون و بهس: بهلکوو هینده ی لهشان و شکوی توبه بهرزکردوه تاگه یانیدییه ئاستیک لهریزی گهرهترین عبادت دابنری، توبهکردن و پهشیمانبوونهوه لهتاوانی کرده ریگایهکی ئاسان بو گهیشتن بهبهرزترین پله ی خوداپه رستی و ئاینخوازی کهخه لوهکیش و عیباده تکار و دونیانه ویست و بهنده راستالهکانی خودا ههسوودییان پی دهبن بیگومان قورئانی پیروژ گهوره یی توبه و پهشیمانبوونهوه له تاوانی وهها راقه کردوه: که دهبیته هۆکاری کورژاندنه وه ی گهرهترین تاوان که ئادهمیزاد بهخه یالی دابی، توبه که ی رانواندوه که دلخوازی، بانگهوازی تاوانبارانی کردوه، لال و پال کهوتووی دهستی نهفس و شهیتانی هه لئاون بۆئه وه په نا بهرنه بهر خودا و بۆلای قاپی ئەو ههنگاو هه لێنن و بچنه ژیر سیبه ری رحمه تی و خوبخه نه ناو باخی لیبوره یی و ده ریای بهخششی پی پایانی، که دهوره ی هه موو دلّه کان و هه موو ئاسۆیهکانی داوه وهها توبه که ی تهصویر کردوه و تهماعی خستۆته بهر ئادهمیزاده تاوانباره کان که تا بلی ی سه رنج راکیشه و ئەوه ی لی وهرده گیری که خودا نهک هه ربه رامبه ر توبه کاران لیبوره و خاوه ن بهزه ییه و بهس بهلکوو (ئه گهر تهعبیره که راست بی) خوشیشی دهوین و ریز له هه لوێستیان دهگری و سوپاسیشیان دهکا، بو زیده دلنیا یی ئەم ئایه ته

بخویندہ وہ و چیرٹی شیوازی ئەو ھەموو لوطف و خوشە و یستیہی خودا بۆبەندە تۆبەکارەکانی بکە ﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ سورة الزمر/۵۳.

زیاتر لەوہو نایاب تر لەوہ ئەوہیہ کەئەم ئایەتە ی دوا یی ئاماژە ی پێ دەکا، ئەوہتا پەرورەدگار باسی چەند کۆمەڵیک لەبەندە راستالەکانی دەکا و لەپیش ھەموو ئەم کۆمەڵە جیا جیا نورانیانە دا ناوی کۆمەڵی تۆبەکارانی ھیناوە دەفەرموی: ﴿التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِنُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ سورة التوبة/۱۱۲.

ئەم تەکریم و ریزلینانە ی پەرورەدگار بۆبەندە تۆبەکارەکانی و دەر خستنی بتمانە بەو تۆبەکردنە بە ئاشکرا لەسەر گوروشتە ی ئەوسێ ھاو لە ی پیغمبەر (ﷺ) کە بە یی بیانوو لە غەزای تەبوک دواکە و تەبوان و لە مەدینە دا مابوونەو ھەنگ دەداتەوہ. ئەوہتا پەرورەدگار کە باسی قبوڵکردنی تۆبە لە ئەوسێ ھاو لانیان بۆ دەکا، راستە و خو نایە بفرموی: ئەو سێ کەسە تاوانیان ئەنجام داو دوا یی تۆبەیان کردو خودا تۆبە کە ی لێ قبوڵ کردن، بە لکوو سەرھتا ناوی پیغمبەر و ئەو جار کۆچکەرەکان و یاری دەدەران دەھینی کە ئەمانە ھیچیان لە غەزا کە دوانە کە وتون، پاشان ئەوسێ ھاو لە دواکە و تووہ پەشیمانبووہ تۆبە لێ وەرگیراوانە عەطف دەکاتەوہ بۆ سەر پیغمبەر و ھاو لانی دەفەرموی: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ الْبَغُوهُ فِي سَاعَةِ الْمُسْرَةِ مِن بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ، وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ سورة التوبة/۱۱۷-۱۱۸.

پەرۋەردىگار بۇيە ئەۋەدى راگەياندا كە تۆبەى لە پيغمبەرۈ كۆچكەرەن و يارىدەدەرەن ۋەرگرتوۋە، لەكاتىك ئەوان لەغەزاكە دوانەكەوتوون، ئەمەش بۇئەۋەدى ئەۋسئ ھاۋەلە دواكەوتوۋە لەغەزاي تەبوك ھەست بەۋە نەكەن كە ئەوان بەتەنيا تاوانيان كردوۋە و تۆبەيان لى ۋەرگىراۋە، لەم روۋە ھەست بە ئەۋلاش كەمى بكن ۋەكوۋ لە (علم النفس) دا پىئى دەگوترى (مركب النقص) ھەرۋەھا بۇئەۋەدى بۇ موسولمانان رۈن بىتەۋە كە پلەو پاىەى ئەوان لەريزى يەكەمى پىپرى راستگۆۋ راستالانى كۆچكەرەن و يارىدەدەرەن، ئىتر ھىچ پىيوست بەۋەناكا شەرم بىيانگرى ۋ ھىچ عەيب دارىن. ئىستا جارىكى تر ئەو دوو ئايەتەى سورەتى (التوبة ١١٧-١١٨) بخوینەرەۋە ئەمجار ۋەلامى ئەم پرسىيارە بدەرەۋە؟ ئايا نمونەيەك ھەيە رۈنترو جۈانتربى، وردترو قولتربى، شىرىن ترو سەرنج راكىش تربى بۇ قبولكردنى تۆبە بەو رىزگرتن لەتۆبەكارو رامالين و تەكاندى تەپ و تۈزى تاوان بەو شىۋازە نەرم و نيانى و لوطف و خوشەويستىيە؟ تا ئىستا لەچ ئايىن و دابو نەرىتى چ كۆمەلگايەك دا لەونمۈنە بىستراۋە دىتراۋە؟ بىگومان كە ناچارى بلىئى ئەۋە تەنھا لەئايىنى ئىسلام دا بەر جەستەبوۋە و بەس!

ئەمجار ئىسلام ھات ۋەكوۋ بئەمايەكى گشتى ئەۋەدى راگەياندا كەرەحمەتى خودا بەشى ھەموو شتىك دەكاو ھەموو شتىك دەگرىتەۋە. ۋەرەحمەتى زۆر لەرق و قارى بالادەست ترە. لەقورئان دا دەفەرمۈى: ﴿وَإَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا وَإِلَيْكَ قَالِ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ سورة الأعراف/ ١٥٦. ھەرۋا لەحەدىسى قودسى دا ھاتوۋە خودا دەفەرمۈى (إن رحمتي سبقت غضبي) بىگومان رەحمەت و بەزەيىم پىش قارو قىنم كەوتوۋە. نەك ھەرەئەۋەندە و بەس بەلكوۋ رەشبىنى و

نائومید بوونی کردوه بهاوتای کوفرو گومرای و نه فامی، نه وه تا په روه دگار له سهر زوبانی چه زره تی یه عقوب ده فهرموی: ﴿يَا بَنِي إِدْهَبُوا فَتَحَسُّوْا مِنْ يُوْسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ سورة يوسف/ ۸۷. بیگومان له رهمه تی خودا نائومید نابی مه گهر کافرو بی پرواکان. له شوی نیکی تری قورئاندا له سهر زوبانی چه زره تی ئیبراهیم ده فهرموی: ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ سورة الحجر/ ۵۶.

ئاوا بهوشیوه پیغمبر ی خوشه ویست بهم بانگه وازی یه گشتییه و هه لئانی ئاده میزاده تاوانباره کان بو توبه درماني دهردی کوشنده ی ره شبینی کردوه، فهضل و گه وره یی توبه کردنی رون کردوته وه نه وه ی راگه یاندوه که توبه کردن بو هه موو که سهو باکس له رهمه تی خودا نائومید نه بی، بهم شیوه مروقایه تی زنده ق چووی گیروده بووی داوی نائومیدی و ره شبینی ئارام کرده وه، گیانیکی تازه ی پی به خش یه وه، نه وه ئاده میزاده ی که هه میشه هه ره شه ی عه زاب و توله ی تاوان و دیارده ی رقو قینی خودای لی ده کراو نه ویش له ترسا هانای ده برد بو دیوپه رستی و بته رستی و داروبه رد په رستی!!

بیگومان مالمه جوله که کان و راقه که رانی ته ورات و ئینجیل و ره به نه دیرنشینه کان و پیاوه ئایینی یه توند په وه کان له م باره وه رولی گرنگیان هه بوو.

چه زره تی موحه ممه د که ئایینی ئیسلامی پیروزی هیئا هه ل و مه رجیکی باشی هیئا یه پیشه وه بو توبه کردن و خوخته نه په نا رهمه ت و به خششی خودا وه، فرسه تیکی تازه ی جوان و تازه ی ژبانی ره خساند، و گوپو تینیکی باشی خسته دله بی هیزو لاوازه خه فهرکراوه کان، گیانیکی تازه ی خسته

ناو جەستە لەکار کەوتوووەکانى کۆمەلە خوینی خەستەووبوویانى وەسەر
خەستەووتین و گەرمایی یەکی تازەى کردە ناو خوینی جەستەیانەو،
برینەکانیانى دەرمان کردن و جەستەى لەقوڤو چلپاوى گومپراى دەرهێنان و
بەرزى کردنەو بۆ تۆپەلاکى عیززەت و سەرورەى و بتمانە بەخۆو خۆ
ئامادەکردن و پشت بەستن بەخودا.

٨، کۆکردنەوێ دین و دنیاو ریکخستنى ریزەکانى کۆمەلەو یەکیەتى خستە ناو گروپە ناکۆکەکان و پێرە بازرگانهکان:

بێگومان ئایینە کۆنەکان (بەتایبەتى ئایینی مەسیحی) ژيانى
ئادەمیزادىيان دابەش کردبوو بۆ دووبەش، بەشێک بۆ ئایین و بەشێک بۆ
دولیا، ئادەمیزادى سەر زەویيان کردبوو دووبەش دووسەربازخانە،
سەربازخانەى پیاو و ئایینی یەکان و سەربازخانەى پیاوانى دولیایى، ئەم
دوو مەعسکەرە هەرئەو نەبوو لێک جودابوون و بەس بەلکوو لەنیوانیاندا
کەنداویکی گەرەو پان و پۆر هەبوو، لەنیوانیان دا لەمپەرێکی گەرەو
دەکاوى و ئەستور و پتەو هەبوو، هەمیشە ئاژاوە و شەپۆ هەرا لەناویان دا
بەریابوو، هەردولایان برۆیان وابوو کەدژایەتى هەیه لەنیوان ئایین و دولیادا
ئەوى بیهوى پیاوى ئایین بێ دەبێ واز لەدولیا بێنێ و بەتەواوى لێى
دابێرێ، نەك هەرئەوئەندە بەلکوو دەبێ دژمنایەتى بەرامبەرى رابگەیهنێ،
ناقواندرێ (بەگوێزەى قەسەى ئەوان) لەیەك كات دا ئادەمیزادىك سواری
دووكەشتى بێ، هەروا دەلێن: بەبێ پاشگوێ خستنى بیری قیامەت، ناکرێ
بارى ئابورى پیش بخرێ ژيانى کۆمەلگا گەشەى تێ بکەوێ، پێیان وایە
بەبێ رووگرێران لەئایینی خودا و تەعلیماتی بەدییهێنەرى ئاسمانەکان و

زہوی، باری ئابوری خہلک پیش ناکہوئ، ہەر وادہلین: ہیچ فەرمانرہوایی و دەسەلاتیک بەرقەرار نابئ بەبئ پاشگوئ خستنی تەعلیماتی ئایینی و رەوشتی ئایینی و لەبەرکردنی ترسی خودا، ھەروا دەلین: ئایینداری بەبئ رەبەنی و دیرنشین و خەلوەنشین ناگونجئ، ھەرکەسئ بیەوئ ئایینداریئ دەبئ بەتەواوی واز لەدوونیا بیئئ. ھەرکەسئ بیەوئ دونیای دەست بکەوئ دەبئ لەئایین دابڕئ و تەعلیماتەکانی پاشگوئ بخا.

ئاشکرایە ئادەمیزاد ھەمیشە ھەزی لەئاسانکارییە، بە سروشت ئارەزووی لە خوشی و لەزەت وەرگرتنە، ھەرفکرەو ئایینیئک ریگەنەدا لەزەتی موباح و پیشکەوتنی ژیان و گەشە و نەش و نمای ئابوری و دەسەلات گرتنە دەست و فەرمانرہوایی بۆ ئادەمیزاد دەستەبەر ببئ، ئەو فکەرەو ئایینە بەکەلکی ئادەمیزاد نایە، چونکە ئەو جوړە فکەرە بیرو بۆچونە روبەر و روبونەو یە لەگەڵ سورشتی ساغ و سەلیم دا، سەرکوئکردنی غەریزەو ھەزو ئارەزوو سروشتی یە بەرئەکانی ئادەمیزادە، سەرەنجامی ئەو جوړە فکەرەو بیرو بۆچونەو بەرەبەرەکانی کردنە سورشتی ئادەمیزاد ئەو بوو ژمارە یەکی زۆر لەرۆشنیرو زیرەک و خاوەن پڕوانامەو کەفائەتی زانستی وازیان لەئایین ھینا و رویان کردە دونیاو پئی رازی بوون و دلایان پییھو نووسا و بەتەواوی لئ پڕان بۆ ریکخستنی ژیانی دونیاو دەستەبەر کردنی لەزەت و خوشی یەکانی، ھیچ ھیوایەکیان بە ئایین نەما و لایەنی رۆحییان پاشگوئ خست.

زۆریە ئەوانە سورشتیان لەئایین کرد بەشیوہ یەکی گشتی بۆیە وازیان لەئایین ھینا و چونکە پێیان وابوو دژایەتی نیوان ئایین و دونیا دژایەتیەکی ھەقیقی سەلماو و ئایینداری و دونیاداری پیکەو کۆنابنەو، بۆیە دامو دەزگای فەرمانرہوایی و دەسەلاتی دونیایی دژێ کەنیسە و پیاوانی

که نیشه که ته مسیلی ئایینیان دهکرد، راپهرین و له گوږه پانی ژیان که نار
گیران کردن، خویان له هه موو کوټ و زنجیری که نیشه و پیاوانی ئایینی
رزگار کرد، ئیتر فرمانبره وایی و دهسه لاته کان وه کوو فیلیکی سه رکه ش و
هار که له زنجیرو پیوه ند ره ها بووبی، یان وه کوو حوشتریکی هار هه وساری
له سه ر دامالدری ئەم لیک دابرا نه ی ئایین و دنیا، ئەو دژایه تیکردنه ی نیوان
پیاوه ئایینی یه کان و پیاوانی دنیا ویست، ده رگای له به رده م بی دینی و
کوفردا والا کردو نیچیری ئەم ئیلحادو بی دینیه ش یه که مجار خوږ ئاوابوو،
هه روا ئەونه ته وه و ولاتانه بوون که له پرووی فیکرو زانیاری و روشنبیری یه وه
ملکه چی خوږ ئاوابوون و یان له ژیر سایه ی خوږ ئاواو ئەوروپادا ده ژیان.
له لایه کی تره وه بانگخوازه مه سیحیه تونده رده وه کان و پیاوه ئایینییه
بیرته سه که کانی که نیشه، ئەوانه ی پییان وابوو سروشتی ئاده میزاد،
گه وهره ترین کو سپه له به رده م پاکبوونه وه ی گیان و په یوه ندی کردن
به ئاسمانه وه، ئەوه نده ی تر قورده که یان خه ست کرد ئەم تونده رده و بیر
ته سکا نه هه رچی له توانایان دابوو به کاریان هیئا بۆزه لیل کردنی گیان و
سزادانی به جوړه ها بریاری قورس و ته علیماتی سته مکارانه، ئایینیان
به شیوه یه کی ناشیرین و ترسناک ده خسته به رچاوی جه ماوه، ئایینیان
هینده قورس کرد ئەوه نده به ناشیرینی و ترسناک رایان ده نواند: که
موچوپرکه ی به جه سته دا ده هیئاو خه لک لی ی راده کرد، سه ره نجام
کارگه یشته ئەوه ئایین که نارگیر بکری و پانتایی ته سک و کورت ببیته وه و
بی دینی په ره بسینی و عیباده تکردنی هه وه سبازی و دنیا په رستی گه یشته
تۆچه لاک و جیهان له نیوان دوشتی دژ به یه ک دا خواری ژوری ده کرد، دواپی
به لای لاواز بوونی ئایین دا که وته وه، یان بلین: ههستی ئایینی که وته چالی
قولی بی دینی و چه واشه کاری ره وشته وه.

گہرہترین دیاری کہ پھیامی پیغمبر بۆ مروّقایہتی هیئانو منهتی
 ہرہ گہرہی بہسہر ئادہمیزادہوہ ئو بانگہ زولّالہ بوو کہلہجیہاندا دہنگی
 دایہوہ: کہبنہمای ہموو کردہوہو ئو خلاقیک ئو مہبہستہ یہ کہ مروّ
 داخوازیہتی ئو مہبہستہی کہ شاریح بہوشہیہکی کورت بہلام پیرمانا
 تہعبیری لی داوہتہوہ ئویش (نیازہ) دہفہرموی: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَ إِنَّمَا
 لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَى...) بیگومان ہموو کردہوہیہک کہئادہمیزاد ئہنجامی دہدا
 بہمہبہستی بہدہستہیئانی رہزامہندی خوداو دلسؤزی بۆ خودا ہلّی بنّی
 بۆ ئہنجامدانی و لہروانگہی پابہندبوونی بہفہرمان و نہیہکانی خودا ئو
 کردہوہیہ بکا، بیگومان ئوہ وہسیلہو ھوکارہ بۆ نزیکبونہوہ لہخوداو
 گہیشتن بہپلہ و پایہی بہرزی یہقین و دلّیای و ئیمان و وباوہری
 راستہقینہ، ئوہ ئاینیکی خالص و بّیخہوشہ، جا ئوکردهوہ جیہادبّی،
 شہرو فہرمانرہوایی بّی ئیدارہ بہرئوہ بردن بّی، لہزہت و ہرگرتن بّی
 لہنیعمہتہکانی دونیاو دابین کردنی داخوازیہکانی نہفس بّی، ھولّو
 تیگوشان بّی بۆ رزق و روژی، لہزہت و ہرگرتن بّی بہ یاری و رابوارنی پاکو
 موباح، ژیان بہسہر بردنی بّی لہگہلّ خیزان و مالّو مندالّدا، ئہمانہ ہموو
 ئہگہر مہبہست رہزامہندی خودا بّی بہعیبادت حسیب دہکریں و پاداشی
 دہدریتہوہ، بہپیچہوانہوہ ہموو عیبادت و خودا پہرستی یہک ہموو کارو
 کردہوہیہک ہرہچہند بہروالّہت عیبادت بّی ئہگہر خالص بۆ رہزامہندی
 خودانہبّی، بہمہبہستی پابہند بوون بہفہرمانی خودا نہبّی، غافلانہ
 ئہنجامی بداو دلسؤزی تیّدا نہبّی، ئوہ ئوکارانہ بہکاری دونیایی
 دہژمیردری، تہنانتہ ئہگہر ئو کردہوانہ نوپژو روژوو حہج و جیہادبّی،
 ذیکرو تہسبیحات و غزابتی، بہمہرجی مہبہستی لہئہنجامدانی رہزامہندی
 خودا نہبّی ئوہ ئہنجامدہرہکہی پاداشی لہسہر و ہرناگریتہوہ! بہلّکوو
 ئوکارو کردہوہ ئاینییہ روالّہتیانہ دہبنہ تاوان و لہخودا دوری دہخنہوہ.

چونکه مه به سستی نه جامدانه کھی له بهر خاتری خودانییه، نیازی له کردنه که یان به دهسته یانانی ره زامه ندی خودا نیه.

بیگومان به هاو سهروه رییه کی تر له کاره زور گرنه و پیروژه کانی
 حه زره تی موحه ممد (دروود عرای لیسری) لابر دنی ئه و دیواره ئه ستوره دروستکراوه
 بوو که له نیوان ئایینداری و دنیا ویستی دا دروست کرابوو، پرکردنه وهی
 ئه و چاله پان و قوله ی نیوان ئایین و دنیا بوو، ئه وه بوو حه زره تی
 موحه ممد (دروود عرای لیسری) توانی ئه م دوشته (دنیا و دین) دژ به یکه که لیک دوره
 که له میژ بوو کئ پرکییان بوو پیکه وه نه ده گونجان و ریک نه ده که وتن وایان
 لی بکا دهسته ملانی یه کترین و پیکه وه به خوشه ویستی هه لیکه ن و
 به ناشتی و بی دژایه تی به رده وام بن، ناشکرایه پیغه مبه ری ئیسلا م
 پیغه مبه ری یه کیه تی و نازادی و یه کسانی یه له هه مان کاتدا موژده دهر و
 تر سینره، پیغه مبه ری خودا به پیی ئه و په یامه پیروژه ی بلاوی کرده وه
 له هه ردوو موعه سکه ره که ئاده میزادانی بولای خو ی کیش کردن و
 موعه سکه ریکی خواناسی جیهان ئاوه دانکه ره وه ی لی دروست کردن،
 موعه سکه ریکی خاوه ن بره وابه خودا و هیوا به خودا و خاوه ن به زه یی بۆ
 مرو فایه تی و هه و لده ر بۆ به دهسته یانانی ره زامه ندی خودا و تیکۆشه ر بۆ
 دابین کردنی پیویستییه کانی ژیان و پیشخستنی باری کۆمه لایه تی و
 شارستانییه ت. ئه و پیغه مبه ره بوو فه رمووی (لیس الرجل رجل الدنيا ولا
 الرجل رجل الآخر بل الرجل رجلهما) ئه و پیغه مبه ره بوو ئیمه ی فیری ئه م دوعا
 جوان و گشتی و به رفراوان و موعجیزه کرد ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
 الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ سورة البقرة/ ۲۰۱. خودایه له دنیا چاکه مان
 پی ببه خشه و له قیامت به شی باشمان بده ری و بمانخه ره ژیر ره حمه تی
 خو ته وه، له سزای ناگر بمانپاریزه.

پيغمبر بوو بهم ثايه ته قورئانييه كه ده فرموي: ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ وَاسْكَيْتُ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سورة الانعام/ ١٦٢. نه وهی راگه ياند كه ژيانی موسولمان بريتی نيه له چهند كومه له شتيكي دژ به يه ك و نه گونجاو له گهل يه كتری دا. به لكوو نه وهی سه لماند: كه ژيانی ئينسان كومه له شتيكن كه گيانی عيبادت و خودا په رستی و هيوای پاداش له خودا به سهريان دا زاله، بپروا به خودا و پابه ندبوون به ئيسلام و رينماييه كانی به ريڼوهی دهبا، نه مهش هه موو بواره كانی ژيان و كون و قوژبنه كانی، هه روه ها هه موو گوږه پان و كون و كه له به ری ژيان ده گريته وه، گوږه پانه كانی تيكووشان و بواره كانی كارو لايه نه كانی ژيان هه موويان ده گريته وه. به مه رجی هه لسو كه و ته كانی دلسوزی له گهل دابی و نيه تهی پاك بی و نیازی ره زامه ندی خودا بی، به گویره ی په پره وو پرؤگرامی پيغمبران كاربكا، نه مهش خو ی له خو ی د ا ئامازه ی نه وهی تيډايه كه هه زره تی موحه ممد پيغمبره ی يه كيه تی و پيكه وه گونجانه، پيغمبره ی يه كسانی و براي تهی و هاريكارييه، موژده دهرو تر سينه ره، به ئی پيغمبر (دوروی سرای لستړی) توږو بيړوكه ی جوداوازی و دژايه تی نيوان ئايين و دونیای له ناو برد، هه موو بواره كانی ژيانی كرده عيبادت، هه موو زهوی كرده مزگهوت و شوینی نویتړ كردن، دهستی ئاده ميزادی گرت له موعه سكه ره دژ به يه كه كانه وه كيشی كردن بؤ به ره يه كی يه كگرتووی به رفراوان و دهوله مهند له كرداری صالح و خزمه تكردنی مروقايه تی و هه ولدهر بؤ به دهسته ينانی ره زامه ندی خودا، به جوريك تو ده بينی له كومه لگای موسولمان دا پاشا هه ن له پوشاکی هه ژاران دا زاهيد هه ن له لباسی پاشايان دا، هه موويان كيوی نارام و كانیاوی زانست و زانيارين، شهو خه ريكي شهو نویتړو خودا په رستينو به روژ سوارچاکی

مەيدانى جەنگو پۈبەپۈبۈنەۋەن بەبى ئۇەى ھىچ دژايەتيەك و گرانى و قورساييەك ھەست پى بكرى، يان لەگرېژنە چون و خوارو خيچى يەك بەرچاو بكهوى...

۱۰، ديارىكردى مەبەستەكان و گۆرەپانەكانى كارو تىكۆشان:

بەھاوسەرۈهرى شەشەم يان بلىن: گۆرپانكارى شەشەم كە ھەزەتى موخەمەد (ەرۋدى عىراى لىسرىن) لەژيانى مروقاىەتيدا بەدى ھىنا ئۇە بوو رىنمايى ئادەمىزادى كرد بۆ شويىنى شياوى خوى بۆ شويىنىك كە بتوانى ھىزو وزەى خوى تىدا بەكاربىنى، بەرزى كردهۋە بۆ ئاست و فەزايەكى بەرفراوان بۆ ئۇەى بتوانى ھەوا پەروازى بكا.

بەلى ئادەمىزاد بەگشتى لەپىش رەۋانەكردى پيغمبەر (ەرۋدى عىراى لىسرىن) ئامانجى راستەقىنەى خوى نەدەزانى، نەيدەزانى بەرەو كوئى ھەنگاو دەنى و ئاكامى بەكوئى دەگا! نەيدەزانى بوارى باش و راستەقىنە بو تواناكانى چيەو لەچى دا بەكاريان بىنى و ھەل و تىكۆشانى خوى لەچى دا بەگەر بخا؟!

ئادەمىزاد پىش ھاتنى ئىسلام بۆخوى مەبەستى خەباتى دروستكراوى دانابوو، بەدەستى خوى لەچوار چيۋەى دائىرەيەكى تەنگە بەرو سنووردار دا خوى قەتيس كردبوو ھەموو ھىزو تواناكانى خوى لەو چوار چيۋە تەسكەدا بەكار دەھىنا، نمونەى ھەرە بەرزو بەختەۋەرى بۆ پياۋى سەرکەوتوو ئۇەبوو زۆر دەۋلەمەندى، قەلەمپەۋى دەسلەتلى بەرفراوان بى و دەسلەتلى بەسەر زۆرتىن خەلك دا بپروا زۆرتىن ولاتى لەژىر دەست بى! بەمليۋنەھا ئادەمىزاد ھەبوو ھىوايات و تەماعى لەۋە تىپەپرى نەدەكرد كەجل و بەرگى ئال و والى ھەبى، دەنگى خوش ببيستى، خواردنى خوش

بخوا، چهزی لئ بوو لاسایی بولبول بکاته وه له خویندن دا یان هی تاووس له پوښاکي رهنګاو رهنګو لارو له نجه دا، به لکوو به زوری ژيانيان له شیوهی ژيانی ئاژلو پپړو دهچوو، به هه زاران کهس هه بوو له دهریاره ی پاشاو فه رمانږه واکان دا ژيانيان به سهر دهرېدو لیها تویی و زیره کی خو یان له پیا هه لگوتن و ماستاو کردن بوشاو وه زیر و گزیردا به کارده هی ناو دهسته ونه زهر له کوشکی پاشاکان دا راده وه ستان و سهریان نه وی ده کردو هه ندی جار سوژده شیان بو پاشا دهرېد، هه زاران زیره ک و لیها توو هه بوو خه ریکی مامه چه میی کردن بوو بو پیاوه ده وله مهنده کانو چاوله ده ستیان بوون، یان خه ریکی کات به سهر بردن بوون به نه ده بیکی بی ناوهر وک و بی نرخ له دونیاو قیامت دا.

چه زړه تی موجه ممد هات له هه موو نه دیارده و مظاهیرانه دا گورانکاری بنه رته تی و سهرله بهری کرد، هه ولی دا مه به ست و نیازی ئاده میزاد به چه قیقه تی کی ره هاوه په یوه ست بکا، هه ده فی به رزو ئاواته خوازی خسته پیش چاوی و هانی دا هه ولی دهسته بهرکردنی بدا، نه وهی له دل و دهر وون دا چه سپاند که بواری راسته قینه بو هه ول و تی کو شانی ئاده میزاد و خه ر جکردنی وزه و تواناکانی تییداو هه واپه روزا بوونی گیانی به رزه فېری بو به دهسته هی نانی به خته وهری هه ردو دنیا ناسینی په روه ردگار و صیفاتی جلال و چه مالیه تی، ناسینی به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهویه، بیرکردنه وه یه له گه وره یی بونه وهر و به رفراوانی و هه ل سوپانی بو به رزه وهندی ئاده میزاد و دهسه لاتی نه و خودایه، نه و بونه وهره ی به دی هی ناوه و هه لیده سوپینی، هه ولی دا بیرو باوه ری راسته قینه ی یه کتا په رستی له دلئ ئاده میزاد بروینی و یه قین پهیدا بکه ن به تاک و ته نهایی خوداو دهسه لاتی ره های و هه ولدان بو به دهسته هی نانی ره زامه ندی خوداو رازی بوون به قه زاو

قەدەری و دەستە بەرکردنی بەختەوهری هەردو جیهان، ئادەمیزادی فێرکرد
 هەل و تێکۆشانی وەگەربخا بۆ دۆزینەوهری رێگا چارهیهك شتە بڵاوی
 دژبەیهكەكان كۆبكاتەوهر بۆ بەرژەوهندی خۆی بەكاریان بێنی و خودایان
 پێ لەخۆپازی بکا، هیژە باطینیەكانی گەشە پێ بكاو توانا رۆحی یەكانی
 وەگەربخا هەموو ئەمانە بۆ گەیشتن بە پلەكانی یەقین و نزیکبوونەوهر
 لەخودا و بەندایەتی بۆکردنی، ئادەمیزادانی هەلنان بۆ خزمەتکردنی
 مەروفاپەتی و خوشەویستی و فیداکاری و گەیشتن بەپلەو پایەیهك خودا
 لەخۆیان رازی بکەن ئەو هەش پلەو پایەیهكە فریشتە نزیکەكانی بارهگای
 ئەقدەس پێی گەیشتوون، بەختەوهری راستەقینە ی ئادەمیزاد تییدا
 بەرجەستە دەبێ و ئەوپەری پلە ی کەمال و بەرزبوونەوهری گیانی دەست
 دەکەوێ.

ه، لەدایکبوونی جیهانیکی تازەو ئادەمیزادیکی تازە:

ناشکرایە دوا ی رهوانەکردنی پیغمبەر (دروسی عسری لسمیر) بەهەوی
 بڵاوبوونەوهری ئەو رێنمایی و تەعلیماتە بەرزو پیۆزانەوهر کەبڵاوی کردەوهر
 جیهان گۆرا وەکوو چۆن کەش و هەوای وەرژەکان دەگۆڕێ، ئەوهر بوو
 مەروفاپەتی لەوهرزێکی پایز ئاسا و تەم و دوکەلاوی و بێ بەروبوومەوهر گۆرا
 بۆوهرزێکی بەهاری رەنگاو رەنگو پەرگۆل و باغ و باغاتێ چەر پەری زەنویرو
 رازاوه. سروشتی ئادەمیزادەکان گۆرا، دڵەکان بەنوری خودا روناك بوونەوهر،
 خەلک وازی لەبەتپەرستی هینا و رویانکرده خوداپەرستی تام و چیرزێکی
 تازە ی لەم ئایینە نوێیە دەست کەوت خوشی و ئارامی کەوتە دلیەوهر
 بتمانە ی بەخۆی و دواپۆژی پەیدا کرد. دڵ و دەروونە لاوازو سست و ساردو

سېرەكان بەگەرمايى ئيمان سەرلەنوى ژيانەو و گەشەيان كردهو، عەقل و ئاوەزەكان بەنورى ئيمان سەرلەنوى روناك بوونەو، نەفسەكان بەنەشوەى تازه سەرخوش و تەپ دەماخ بوونەو، مرقايەتى دەستە دەستە و پۆل پۆل كەوتە جم و جۆل و هەولى دۆزینەو و رىگای راستەقىنە و شوینى بەرزى خۆى، دەيكوركاند بۆ پلەو پایەى بەرزو هەلكشاوى لەدەست چوى! هیچ گەل و نەتەو، یەكت نەدەبینى ئیلا سەرگەرمى كى بركى بوون لەو بوارەدا، هەموو ولات و شار و ھۆبە كان لەهەولى ئەو دابوون چى زوو و بچنە ژیر ئەو خیمە پیرۆزەو دەتبینى عەرەب و ناعەرەب دانیشتوى میصرو شام و تورکستان و ئیران و عىراق و خوراسان باکورى ئەفریقا و ئەندەلوس و ولاتى هیندو دورگەكانى خۆرەلاتى هیند هەموویان مەست و حەیرانى ئەو خۆشەویستى یە خودایى بوون و هەولى بەدەستەینانى ئەو فەیضە ئاسمانى یەیان بوو، شەیدای ئەو ئامانجە بەرزو شكۆدارە بون و ئاتاجى ئەو دەرگا رەحمەت بەخشە بوون.

بەلئى ئاشکرا بوو مرقايەتى لەخەوى بیدارى وەئانگا ھاتەو، بەخۆى دا چۆو، دواى خەویكى دريژ خایەن و قول و گران چاوى كردهو ویستی هەلى لەکیس چوى قەرەبوو بکاتەو و تى هەلنیتەو قولى جیدییت و کارکردنى لى هەلمالى و لەماوەیەكى كورت و قیاسى دا هەموو ئەو ولاتانەى ناومان هینان ئیسلامیان تیدا بلأو بوو، هەموو كون و قوژبنیکى ئەو دەرەو هەرىمانە بەهەول و تیکۆشانى بانگخووانى ئىسلامى و تیکۆشەرانى ماندو نەناس و دلسۆز بۆ ئایین و ولات و لیزان لەبوارى بانگەوازی و پەرەردە كردن و رینمایى كردنى خەلك دا ئیسلام بلأو بوو.

گەشەى کرد. بەراستى ئەوانە خوداناسى بەراستى و سوتاوى رىڭاى
 ھىدايەت و خۆنەويست و قوربانيدەر بەگيان و بەمال بوون بۆ وەدەستەينانى
 خىرو فەر بۆ مرقايەتى و رزگار کردنى لەو خەتەرەى لەھەر چوارلاوہ
 دەورەى دابوو ئەو بانگخوازە دلسۆزانە فریشتە ھەسوودییان پى دەبردن
 لەدلسۆزى بۆ ئايىن و پابەندبوون بەفەرمانى خودا، پشکۆى خەفەبووى ناو
 دل و دەروونى ئادەمیزادەکانیان گەشاندەوہ و تیشکى خوشەويستى
 خودايى لەدلیان پرشنكى داو روبارى عيلم و عىرفان و ھەقناسى رھوان
 بوو، دونیا پىروو لە زانیارى و ئەدەب و ئيمان و خوشەويستى. لەدل و
 دەروونى خەلکە کەدا دژايەتى کردنى ستەم و ستەمکاری و بوغض و کينەيان
 رواند، بەھەموو جوړیک دژى چەوساندنەوہى جەماوەرو نەتەوہکان
 وەستان، گەلەستەمیدەو چەوساوەکانیان فیرى يەکسانى و ئازادى کرد،
 دەرسيان دادان کەداواى مافى خوڤان بکەن و مل بۆ دەرەبەگ و قەپال و
 چەوسینەرھوان کەچ نەکەن، بەگژيان دابچنەوہ، خەلکە ھەژارو پەراويز
 خراو و مسکين و بۆرە پياوہکانى لەباوہش گرت و ريزو خوشەويستى
 پيادانەوہ. ھات ئەوانەى کۆمەلگای دەرەبەگايەتى و دەرمارگيرى بەچاوى
 سوکەوہ سەيرى دەکردن و ھيسابى ئازەلى بۆ دەکردن مافى يەکسانى و
 ئازادى بۆ دەستە بەرکردن، بەم جوړە لەھەموو شوينیک جى پەنجەيان
 ديارەو چاکەيان بەسەر ھەموو گەل و نەتەوہيەکى ژيێردەستە و چەوساوەوہ
 ديارەو رەھمەت بون بۆ جیھان. سەيرى پوختەى کارەکانیان بکەو
 لەچەنديەت و چۆنيەتى ئيشەکانیان ورد ببەرەوہ، ليکۆلینەوہ و تويزینەوہ
 لەبەرنامەو فيکرو بۆچونيان دا بکە، بپوانە ھەستى ناسک و گيانى ھاوکارى

و دلی پر بہ بہ زہی و سروشتی ساغ و سہلیمیان، پروانہ چؤن نازاریان
 دہچہشت و وەکوو مؤم دہتوانہ وە بؤ بہختہ وەری ئادەمیزاد، لەگومرایی و
 دواکە و تویی، دل و دہرونیان بہ ناگری ئاھو حەسرەت و بہ زہی ہاتنہ وە
 بہ خەلک و سوربوون لەسەر دہستہ بہرکردنی ہەرشتیک کە سودو قازانجی بؤ
 ئادەمیزاد ہەبئ چؤن خویان دہخستہ ناو خەتەریات و لەپینا و بەرژہ وەندی
 خەلکدا ئەرک و ماندووبون و زەرہ ورو زیانیان بہ لاوہ سەیران و خوشی بوو،
 خویان کردبوو بہ قەلغان و سوپەر بؤ جەماوەر فەرمانرہ واکانیان کاروباریان
 بەرێک و پێکی بہرپوہ دہبردو ہەستیان بہ بہرپرسیاریہتی دہکردو ئەمن و
 ئاسایشیان بؤ دابین کردون، سنوریان بؤ پاراستون و سەنگەریان بؤ پتہ و
 کردون و لەگەل جەماوہردا تائە و پەری خەیاڵ گونجاو لەبار بوون، بۆیہ
 جەماوہرە کەشی گوئی بیستی فەرمان و نہیہ کانیان بون، ئەوہ میژوو برؤ
 ہەوال و سەرگورشتہی فەرمانرہ وایانی موسوڵمانان بخوینہرہ وە بزائە خودا
 پەرستیان چؤن بووہ، چەندہ دونیا نہویست و زاہید بوون، چەند رەوشت
 بہرزو دہست و دلپاک بوون، چەند راستگو بوون تەنانەت شایہتی زەرہریان
 لەسەر خوشیان داوہ، بچوکیان خوش ویستووہ و ریزیان لەگەورہ گرتووہ
 لەگەل دۆست برادا دلنہرم و لیبوردہ، سەخی سروشت و دل فراوان و
 گیانپاک و بہ بہ زہی بؤ موسوڵمانان و بہہیزو توانا و توندو تیژ بہرامبەر
 دوزمنی سەر پەق.

بیگومان خەیاالی شاعیران و قەلەمی رەوانی ئەدیب و نووسەران و وتاری
 شیرینی و تارییژان ناتوانن بہ تەواوی وینہی ئەو حالەتەمان بؤ بکیشن کە ئەو
 جەماوہری رۆژگاری زہرینی میژووی ئیسلام تییدا ژیاون لە جیہانی واقع

دا ئەو رهوشت و هەلس و کەوتە حەقیقەتییکی بەرچاو بوو و لەژیانی
 خەڵکدا رەنگی داوەتەو.

ئەگەر لەبەرئەو نەبوا یە کە ئەو چیرۆک و بەسەربردانە بەتەواوتر بەئێمە
 گەشتوون بەبەر بلاوی باسی لێ وەکراو و موفیدی عیلم و زانیاری و
 شایەتەکانی میژووی بتمانە پێکراو دەیسەلمێنن و چەسپاندویانە، لەوانە
 بوو ئیستا بگوترایە ئەو نەفسانەو چیرۆکی خەیاڵین و لەجیهانی واقع دا
 نەبوون.

بەلێ هیچ گومانێک لەوەدان نییە کە ئەم گۆرانکارییە گەرەیه و ئەو رۆڵە
 گرنگە پەیامی حەزەرەتی موحەممەد پەیدای کردو گێڕای موعجیزە بوو
 سەرۆکی بوو شەنەبای رحمت بوو رحمتی خودایی کە هەموو کۆن و
 قۆزبەنێکی گرتەو.

بۆیە خودا دەفرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ سورة الأنبياء/ ۱۰۷

پیرستی باسه کاند

لاپره	ناوهرۆک
۳	پیشه کی
۷	وهز و حالی خۆر هه لاتی ناوه پاست پیش هاتنی ئایینی ئیسلام به تایبه تی له سه ده ی . شه شه می زایینی دا:
۱۶	چاوگیرانیک به سه ر ولاته کان و نه ته وه کان دا:
۱۷	ئیمپراتورییه تی رومان ی خۆر هه لآت (بیزه نتییه کان):
۲۷	ولاتی هیندوستان:
۳۱	نیوه دوورگه ی عه ره بی:
۳۳	تاریکییه کی گشتگیرو ناھومیدییه کی کوشنده:
۳۵	جیهان هه مووی له گریژنه چو بو فه سادو ئاشوب و له وشکانی و ده ریادا به ریابو بوو.
۳۶	بوچی چه زه تی موچه مه د له نیوه دوورگه ی عه ره ب کرا به پیغه مبه رو بانگه وازی ئیسلامی له ویوه سه ری هه لدا؟:
۵۴	سه رده میکی تاریک و روژگاری نا ئومیدی:
۵۷	پیویستی ئاده میزاد بو په یدا بوونی پیغه مبه ر:
پیش ره وانه کردنی پیغه مبه ر (درووی عوای له سه رین)	
۶۳	بارودۆخی نیوه دوورگه ی عه ره ب پیش ئیسلام
۶۳	پیناسه و دیاریکردنی سنووری نیوه دوورگه ی عه ره ب:
۶۴	سروشتی نیوه دوورگه ی عه ره ب و دانیشتوانه که ی:
۶۶	مه لبه نده کانی شاره ستانی و ژیار له جزیره دا:
۶۷	چین و تویرته کانی عه ره ب:
۶۹	یه کیه تی زمان!
۷۱	جزیره ی عه ره بی له میژووی نه ته وه و ئایینه کان دا:
۷۳	په یوه ندی ولاتی نیوه دوورگه ی عه ره ب به پیغه مبه رایه تی و ئایینه ئاسمانییه کانه وه:

نومبر	نومبر
۷۶	ئىسماعىل لەمەككەدا:
۸۰	ھۆزى قورەيش:
۸۱	قوصەى كوپى كىلاب و ھەچە و نەھەكانى:
۸۲	نەھەى ھاشم (بنو ھاشم):
۸۳	بتپەرسىتى لەمەككەدا، كەى پەيدابوو لەكوپتوھات!!
۸۸	روداوى فېل:
۸۸	بېروى قورەيشىيەكان بەرپىزدارى كەعبە لای خودا:
۹۲	روداوى فېل و كاريگەرى و دەلالەتەكانى:
۹۴	مەككە لەسەردەمى رەوانەكردنى پىغەمبەر پەيدابوونى ئىسلام:
۹۸	ئاوھدانكردنەھەى شارى مەككە سەر لەنوى:
۱۰۲	جم و جۆلى بازىرگانى و ناردن و ھىنانى كالا بۇ ناو مەككە:
۱۰۴	حالتى ئابورى و چۆنىەتى دراو ئامپىرى پىوانەو كىشانە:
۱۰۶	دەولەمەندەكانى قورەيش و خوشگوزمەرانەكانيان:
۱۰۸	پىشەسازى و پۆشەنبىرى و ئاداب لەمەككەدا
۱۱۰	ھىزى سەربازى:
۱۱۱	مەككە گەرە شارى جەزىرە و پايتەختى گىيانى و كۆمەلایەتى:
۱۱۲	لايەنى ئەخلاقى و چۆنىەتى ھەلس و كەوتى قورەيش:
۱۱۳	لايەنى ئايىنى دانىشتوانى مەككە:
۱۱۵	لەكاتى لەدايكبوونى زاتى پاكى پىغەمبەر تا كاتى پىغەمبەرىتى:
۱۱۵	عەبدوللا و ئامىنە:
۱۱۵	لەدايكبوونى پىغەمبەر رىشەو نەژادى پاكى:
۱۱۶	شېر خواردنى پىغەمبەر (درودى ھەمى لەسەرى):
۱۱۹	لەدوئىا دەرچوونى ئامىنەو عبدولموتەلىب:
۱۲۰	پىغەمبەر لەگەل ئەبوئالىبى مامى دا:
۱۲۳	نەمۇنەيەكى ناوازە دەربارەى دەمارگىرى ئايىنى رۆچۆن لەقسەى بى:

لاره	ناوړوځ
	بناغو نامه عقول:
١٢٨	په وروځه ځوډايي (التربية الالهية):
١٣٠	ماره كړدني خه ديجه له لايه ن پيغه مېروروه (درودي غواي لسرين):
١٣٢	چيروكي بنياتنانه وځي كه عېو كوژاندنه وځي فيتنه يه كي گه وځي
١٣٤	سوښند خوږي الفضول (حلف الفضول):
١٣٦	دلّه راوځي يه كي بې سږو شوږن و چاوړپوان نه كړدني پيغه مېرورايه تي:
١٣٨	له دواي پيغه مېرورايه تي و نيگا بو ناردن
١٣٨	موژده ي روناكبوونه وځي ئاسو پيشه تاي به خته وځي:
١٣٩	له غاري چيرادا:
١٣٩	په وانه كړدني پيغه مېرو نيگا بو كړدني:
١٤١	پيغه مېرور (درودي غواي لسرين) له مالي خه ديجه دا:
١٤٢	له بهر دم وځي كوپي نه فعل دا:
١٤٣	ئيسلامبووني خه ديجو رهوشتي ئو خاتوونه:
١٤٣	ئيسلامبووني عهلي كوپي ئه بوتاليب و زهيدى كوپي حاريسه:
١٤٤	موسولمانبووني ئه بو به كړي كوپي ئه بو قوحافو روځي له بانگه وازي ئيسلامي دا:
١٤٥	ئيسلامبووني پياو ماقولاني قوره يش:
١٤٥	بانگه وازي كړدن به ئاشكرا له سږ كيوي صفا:
١٤٨	قوره يشيه كان دوژمنايه تي خوږان راده گه يه نن و ئه بوتاليب پشتگيري پيغه مېرور ده كا:
١٤٩	وت و ويژي نيوان پيغه مېرو ئه بو تاليب:
١٥١	ئزه تيداني قوره يش بو پيغه مېرو هاوه لاني:
١٥٥	دژايه تيكردني قوره يش بو پيغه مېرو ليژانيان له ئزه تيداني دا:
١٥٧	قوره يشيه كان ئزه تي ئه بو به كر ده دهن:
١٥٨	سږسوپرمانى قوره يش دهر باره ي دوزينه وځي وه صفيك بو پيغه مېرور:

لایەرە	ناوەرۆك
١٥٩	تونوو تیزى قوپەيشییهکان دەربارەى ئەزىەتدانى پيغمبەر:
١٥٩	موسولمانبوونى ھەمزەى كوپى ەبدو لموتەليپ:
١٦٠	ئەو گەفت و گۆيەى لەنيوان پيغمبەر و عوتبەى كوپى رەبيعهدا روى دا:
١٦٢	كۆچى موسولمانان بۆ ھەبەشە:
١٦٣	بەدووا داچونى قوپەيشییهکان بۆ موسولمانە كۆچكەرەکان:
١٦٦	وەفدى قورەيش بەنا ھومىدى دەگەرینەو:
١٦٨	ئىسلامبوونى عومەرى خەتتاب:
١٧٢	قوپەيشییهکان گەمارۆى ئابوورى و سياسى دەخەنە سەر بەنو ھاشم و بەنو مطلب:
١٧٣	ھەلۆەشاندنەو پەيمانى دەنگ دابرين:
١٧٥	مردنى ئەبو تاليب و خەديجە:
١٧٦	كارىگەرى قورئان لەدەلە ساغەکان دا:
١٧٨	چوونى پيغمبەر بۆ طائيف و ئەو ئەزىەت و نارەھەتییەى توشى ھات:
١٧٩	تیشكىك بۆ سەر طائيف:
١٨٤	پيغمبەرى خودا لە طائيف:
١٨٧	شەو رەوى كردنى پيغمبەر (درووى ھەي لەسەرى):
١٩٠	مانا قولەکانى شەورەوى و بڵند بوونەو بۆ ئاسمانەکان و مەبەستە دوورەکانى:
١٩٢	فەرز بوونى نوێژ:
١٩٢	پيغمبەر (درووى ھەي لەسەرى) پەيوەندى بەھۆزەکانەو دەکا و بانگەوازيان دەکا بۆ ئيمانھێنان:
١٩٣	بەرەو ريبازى ئىسلام:
١٩٥	دەست پيكردى موسولمانبوونى ياريدەدەران (الأنصار):
١٩٦	پەيمانى يەكەمى ەقەبە:
١٩٧	ھۆى ئامادە باشى ياريدە دەران بۆ ئيمان ھيئان:

لاپەرە	ناوەرۆك
۲۰۱	تايىبە تەندىيەكانى شارى يەثرىب:
۲۰۴	بلاۋ بوونەۋەي ئىسلام لەناۋ شارى مەدىنەدا:
۲۰۵	پەيمانى عەقبەي دوۋەم:
۲۰۶	رېپىندانى كۆچكردن بۇ مەدىنە:
۲۱۰	دوا پىلانى قورەيش دژى پيغمبەر سەرنەكەوتنىان لە پىلانەكەيان دا:
۲۱۲	كۆچكردنى پيغمبەر (درودى غراي لەسەين) بۇ مەدىنە:
۲۱۲	واقىيەكى سەيرو ناۋازە:
۲۱۳	ۋانەيەك لەكۆچكردن:
۲۱۴	بۇ ئەشكەۋتى تەور:
۲۱۵	خۆشەۋىستى يەكى ناۋازە ۋ كەم ويئە:
۲۱۶	ناسكترين كات كە مەۋقايەتى پىيدا تىپەرى:
۲۱۸	سوراقە دەيەۋى خەلاتى گرتنى پيغمبەر ئەبو بەكر بەدەست بىننى ۋ بۇي نەكرا:
۲۱۹	پيغمبەر ايەتەك كە عەقلى مەدى پىي مەزم ناكرى:
بارو دۇخى مەدىنە لەكاتى كۆچكردنى پيغمبەر بۇ ئەۋى	
۲۲۲	جودا ۋازى لەنىۋان كۆمەلگاي مەككە ۋ كۆمەلگاي مەدىنەدا:
۲۷۳	ھۆزى ئەۋس ۋ ھۆزى خەزرج:
۲۴۰	بارودۇخى سەۋشەتى:
۲۴۲	بارو دۇخى ئايىنى ۋ مەكانەتى كۆمەلەيەتى مەدىنە:
۲۴۵	بارى ئابورى ۋ ژىيارى شارى يەثرىب:
۲۵۰	بارو دۇخىكى ئالۆز توشى پيغمبەر بوو لەمەدىنە:
پيغمبەر لەمەدىنە:	
۲۵۱	دانىشتۋانى مەدىنە چۆن پىشۋازىيان لە پيغمبەر (درودى غراي لەسەين) كرد؟
۲۵۴	مەزگەۋتى قوباء ۋ يەكەم ئەنجامدانى نويزى ھەينى لەمەدىنە:
۲۵۶	بىنايتانانى مەزگەۋتى پيغمبەر ۋ خانو بۇ خۇي ۋ خىزانى:

لاپەرە	ناوەرۆك
٢٥٧	برايەتى نيوان كۆچكاران و ياريدەدەران:
٢٥٩	نووسىنى قەبالە نامەيەك لەنيوان موهاجيرهكان و ئەنصارەكان و موصالەحە كردن لەگەڵ جولهكەكان:
٢٥٩	داھينانى بانگى نوێژ:
٢٦٠	پەيدا بوونى دياردەى دوو پوويى دوو پووەكان لە مەدينەدا:
٢٦٤	سەرھەلدانى دژايە تىكردنى جولهكە بۆ ئىسلام:
٢٧٠	گۆزانی قىبلە لەبە يتولمەقديسەوہ بۆ كەعبە:
٢٧٢	وردە ھىرش و پەلاماردانى قورەيش بۆ موسولمانەكان لە مەدينە:
٢٧٢	ئىزندانى موسولمانەكان بۆ شەركردن:
٢٧٣	دەستى عەبدوللەى كوپى جەحش و غەزای ئەبواء:
٢٧٧	واجب بوونى پۆژوى مانگى رەمەزان:
جەنگى بەدرى يەكالاكەرەوہ سالى دووہ مى كۆجى:	
٢٧٨	گرنگى شەرى بەدر:
٢٧٩	بەپيرەوہ چوونى ئەنصارەكان و خۆبەختكردن و ئامادە باشييان بۆ جەنگ!!
٢٨١	كۆ بركى گەنج و لاوہ موسولمانەكان بۆ بەشداریكردن و شەھيد بوون:
٢٨٢	جياوازی نيوان موسولمانەكان و موشرىكەكان لەژمارەو كەرەسەى جەنگ دا
٢٨٣	موسولمانەكان راويژ دەكەن:
٢٨٤	پيغمەمبەرى سەرکردە:
٢٨٤	خۆئامادە كردن بۆ جەنگ:
٢٨٥	پارانهوہ و نوزانهوہ دوعاكردنى پيغمەمبەر (درووى عراى لەسەرى): -
٢٨٦	پينا سەيەكى ورد بۆ موسولمانان و ديارىكردنى رۆليان لەژيان دا
٢٨٨	يەكەم شەھيدى بەدر
٢٨٩	پيشبركى برايان لەكوشتنى دوژمنانى خودا و پيغمەمبەرى خودا:
٢٩٠	سەرکەوتنى گەورە و مەزن و ئاشكرا
٢٩١	كارىگەرى شەرى بەدر:

لاپهړه	ناوهرؤك
٢٩٢	برايه تي ثاييني له ژور برايې تي ريشه و نه ژاده وه يه:
٢٩٣	فيكر كړدني مندالي موسولمانه كان له جياتي فيديهي ديلي
٢٩٣	غزاو سيريې كان
غزاي نوحود له مانگي شه والي سالي سيېه مي كوچي..	
٢٩٦	ده مار گيري و توله ستانده وه:
٢٩٧	له گوړه پاني نوحود دا:
٢٩٨	گنج و لوه موسولمانه كان پيشپر كي ده كهن:
٢٩٩	شهيد بووني همزه ي كوپي عبدو لموتې لېب و موضعې كوپي عومير رمزاي خودايان في بن:
٣٠٢	نمونه ي خوشه ويستي و خوفيدا كړدن:
٣٠٥	گهړانه وه ي موسولمانه كان بؤ مه لېه ندي خويان:
٣٠٧	موضعې كوپي عومير و شهيد ه كانې تر چؤن نيژران؟
٣٠٨	هلويستي ثافره تاني موسولمان دهر باره ي پيغمبر (درودي عواي لسمري):
٣٠٩	راوانان و هلبريني قورپه ي شييه له لايه ن موسولمانه كانه وه:
٣١٠	په روه رده كړدني دهر ووني موسولمانه كان:
٣١١	پيغمبر (درودي عواي لسمري) لاي هاوه لاني له گيان خوشه ويست تر بوو.
٣١٣	مه فرزه ي بيري مه عونه:
٣١٤	وشه ي كوژاويك بكوژه كهي موسولمان كړد:
٣١٤	وه دهر ناني به نو نه ضرير:
٣١٦	غزاي ذات الرقاع
٣١٧	چهند غزايه ك كه شهري تيدا نه كراوه:
٣١٨	غزاي خندهق يان غزاي نه حزب:
٣٢١	گياني يه كساني و هه مئا ه نكي نيوان موسولمانان:
٣٢٢	موژده ي دهر كه وتني ناسوي سهر كه وتني سويي نيسلام به سر جيهان دا له وكاته ناسكو ته نگان ه يه دا.

لاپەرە	ئاوەرۆك
٣٢٤	موعجیزه كانی پیغمبریتى لهو غهزایه دا:
٣٢٧	كئى بركئى نیوان پالەوانى ئیسلام و پالەوانى كافر:
٣٢٨	دايكیك كۆپهكەى هانده دا بۆ شهپر كردن و شههید بوون:
٣٢٨	ولله جنود السموات والأرض:
غهزای بهنو قوره یظه سالى پیتجه می کۆچی	
٣٣٢	مهلوه شانده وهی پهیمان له لایه ن بهنو قوره یظه وه:
٣٣٤	له شکر کیشی پیغمبر و موسولمانان بۆ سهر بهنو قوره یظه:
٣٣٥	سه عدى كۆپ مه عان له پیتنا و ره زابوونی خودا دا گوئى بهلۆمه ی لۆمه كهران نادا:
٣٤٠	به سهر هاتى ته مامه ی كۆپى ئاتال:
٣٤٢	غهزای بهنولموسطه له ق و چیرۆكى بوختان:
پهیمان و ناشتینامه ی حوده یبیه مانگی زولقه عیده ی سالى شه شه می کۆچی	
٣٥٠	خه وینینی پیغمبر و خو ئاماده کردنی موسولمان بۆ چونه ناو مهككه وه:
٣٥١	به ره و مهككه دواى دابرائیكى زۆر:
٣٥٢	قوره یش ترسان موسولمانه كان بچنه ناو مهككه وه:
٣٥٣	پهیمانی خودا له خو رازیکردن (بیعة الرضوان):
٣٥٥	پهیمان و ناشتی:
٣٥٦	ناشتی و ئەزمون:
٣٥٨	بهروالهت موسولمانه كان له صولح دا تئ شکابون:
٣٥٩	ناشتینامه ی شهرم ئاوهر یان سه رکه وتنی ئاشکرا:
٣٦٣	موسولمانبوونی خالیدی کۆپی وه لید و عه مرى کۆپی عاص:
٣٦٤	بانگه وازیکردنی پاشا و مه لیکه کانی ئەو پۆژگاره بۆ موسولمانبوون:
٣٦٦	ئەو نامانه ی پیغمبر (درودی عرای لیسری) ناردنی بۆ پاشاکان
٣٧٣	ئەو پاشایانه کئین که پیغمبر نامه ی بۆ ناردن؟!:

لاپه ره	ناوهرؤك
٣٧٤	هیرقلی یه کهم، قه یصهری روم (٦١٠-٦٤١ ز) :
٣٧٧	کیسرا نه بهرویز خه سرهوی دووم (٥٩٠-٦٢٨ ز):
٣٨٣	نه جاشی پاشای حه به شه:
٣٨٥	ههلس و کهوتی نهو پاشاو مهلیکانه بهرام بهر نامه کان:
٣٨٨	گفت و گوئی نیوان هیر قل و نه بو سفیان:
٣٩٢	اریسیون کین؟
٣٩٨	نامه کانی پیغمبر بو لای میره عه ره به کان
٣٩٩	غزای بهنو له حیان و غزای ذیقهره:
٣٩٩	غزای خه ییبه سالی حه و ته می کوچی:
٤٠١	سوپایه کی خاوهن برهوا له ژیر فرماندهی پیغمبر
٤٠٣	سهر کردهی سهر که وتوو:
٤٠٤	کرده و ده یه کی کهم و پاداشی زور:
٤٠٦	مهرجی مانه وه له خه ییبه:
٤٠٧	گیانی لی بورده یی نایینی:
٤٠٨	هاتنی جه عفری کوپی نه بو طالب:
٤٠٨	هولئکی تاوانکارانه ی جوله که:
٤٠٩	کاریگری غزای خه ییبه:
٤١١	سهر که وتن و ده سته وت:
٤١٢	بی ته ماعی و قه ناعه تی موسولمانه کوچکه ره کان:
٤١٣	نه نجامدانی عه مره تولقه ضا:
٤١٤	پیشپرکی له به خینو کردن و له خوگرتنی کچو یه کسان موسولمانان له ماف دا :
غزای موته مانگی جیمادی یه کهم سالی هه شته می کوچی:	
٤١٥	کوشتنی سه فیری پیغمبر (هرودی غزای لهرین)
٤١٦	بو یه که مجار سوپای نیسلام پی ده خاته خاکی رومه وه:

لاپهړه	ناوهرؤك
٤٢١	خوشه ويستی يه كي پيغه مېرانه و سوزيكي مروقانه:
٤٢١	له نيوان غمزاي موته و رزگار كړدني مهككه دا:
رزگار كړدني مهككه مانگي ده مه زاني سالي هه شته مي كوچي	
٤٢٢	بهركوليك بو رزگار كړدني مهككه:
٤٢٥	بهرائه ي ذيممه و بهلگه له سهر راستكردنه وه:
٤٢٥	هولدانى قوپر هيش بو تازه كړدنه وه ي په يمانه كه
٤٢٦	خو ناماده كړدني پيغه مېر بو رزگار كړدني مهككه و نامه ي (حاطب) كوپي بهلته وه:
٤٣٠	نه بو سه فياني كوپي (الحرب) له خزمهت پيغه مېر دا:
٤٣٢	ليبوردي گشتي و نه من و ناسايشي ساده:
٤٣٣	نه بو سه فيان روژي رزگار كړدني مهككه:
٤٣٤	پيغه مېر به خوشوع و ملكه چي بو خودا ده چي ته ناو مهككه.
٤٣٧	خاوينكردنه وه ي كه عبه له بت و صه نه م:
٤٣٧	نه مړو پوژي چا كه كاري و نه مهككه:
٤٣٨	نيسلام ناييني يه كتا په رستي و يه كيه تيبه:
٤٣٩	پيغه مېر خوشه ويست و ره وانه كراوي ره حمه ت:
٤٤٠	فهرق و جوداوازي له جي به جي كړدني خودوي خودا دا نيبه:
٤٤١	ليبوردي له هره دوژمنه خوينخوره كان:
٤٤٢	گفتوگو ي نيوان عوتبه و پيغه مېر ي خودا:
٤٤٥	چون دوژمن بوو به دوست و خو خراب به ته قواكار:
٤٤٥	لابردني ديارده ي سهرده مي نه زاني شيعاري بپه رستي:
٤٤٧	فهرمانده يه كي گه نجى تازه پيگه يشتوو:
٤٤٨	غمزاي حونه ي له مانگي شه والي سالي هه شته مي كوچي دا:
٤٥١	پيخوشبووني دوژمنان و روخاني بپروا له رزو كه كان:
٤٥٢	سهر كه وتن و نارمگرتن:

لاپەرە	ناوەرۆك
٤٥٥	غەزاي طائف مانگى شەشەلانى سالى ھەشتەمى كۆچى:
٤٥٧	ژن و مندالى دەست بەسەر اگراوى غەزاي حونەين و دەستكەوتەكانى ترى:
٤٦٣	عومرە كەردنى پيغەمبەر (عمرة الجعرانة):
٤٦٥	موسولمانىبونى كەبى كۆرى زوھەير:
غەزاي تەبوك لە مانگى رەجەبى سالى نۆيەمى كۆچى	
٤٦٦	كارىگەرى دەروونى غەزاي تەبوك و ھۆيەكانى:
٤٧٢	كاتى ئەم غەزايە:
٤٧٥	كى بركتى ھاوہلانى پيغەمبەر لە ھاوبەشى كەردنى غەزا:
٤٧٦	بەرىكەوتنى سويا بەرەو تەبوك:
٤٧٨	گەراندەھى پيغەمبەر (درودى غراى لەسەرى) بۆ مەدينە:
٤٧٩	لەپى و رەسمى بەخاكسپاردنى موسولمانىكى ھەژاردا:
٤٨٠	بەتاقىكەردنەھى كەبى كۆرى مالىك و سەر كەوتنى:
٤٨٧	تېروانىنىك بۆ غەزاكانى پيغەمبەر:
٤٩٠	يەكەم حەج لەئىسلامدا:
سالى ھاتنى شاندىكان بۆلای پيغەمبەر (درودى غراى لەسەرى) سالى نۆيەمى كۆچى:	
٤٩٢	دەستپيكرەدنى ھاتنى شاندىكان بۆ مەدينە و كارىگەرييان لەسەر ژيان:
٤٩٩	گوفت و گوئى نيوان بىتپەرسىتىكى نەفام و پيغەمبەرى مامۇستا:
٥٠١	فەرزبۇونى زەكات و سەدەقە:
ھەجى مائىئاۋايى سالى دەيەمى كۆچى:	
٥٠٢	ھەجى مائىئاۋايى و كاتەكەي:
٥٠٢	نرخ و بەھاي ئەم ھەجە لەپۆرى راگەياندىن و پەرۋەردەھ:
٥٠٣	تۆمار كەردنى ھەموو ھەنگاو و رەدەكارىيەكى ھەجى پيغەمبەر:
٥٠٣	پيغەمبەر (درودى غراى لەسەرى) چۆن ھەجى كەرد:
٥١١	وتارى پيغەمبەر لە ھەجى مائىئاۋايى دا:

لاپەرە	ئاۋەرۈك
كۆچى دوايى پىڭەمبەر (درودى غراي لىسىرى) مانكى رەببىغولنەۋەل سالى يانزەي كۆچى:	
۵۱۴	تەۋاۋ بوۋنى ئىركى پاگەياندىنى پەيام و دامەزراندىنى ياساۋ نىزىك بوۋنەۋەي كاتى گەپرانەۋە بۆلاي خودا:
۵۱۶	پىنداچۈنەۋەي قورئان و دۈچەندانەكردنى ئىعتىكافى رەمەزان:
۵۱۸	حەزكردن بەگەپرانەۋە بۆلاي خودا مائىئاۋايى لەجىهان:
۵۱۸	پەيداۋوۋنى ئازار لەسەر جەستەي پىڭەمبەر:
۵۲۰	ناردنى لەشكر بەفەرماندەيى ئوسامە:
۵۲۰	گرنگى دان بەلەشكرى ئوسامە:
۵۲۱	پىڭەمبەر (درودى غراي لىسىرى) كۆبوۋنەۋە بەموسولمانان دىكاۋ لەلوتبەرزى و خو بەزلزانى دەياترسىنى:
۵۲۲	دۇنيا نەۋىستى پىڭەمبەرۈ رەقبونى لەمالى زىندە:
۵۲۲	گرنگى دان بەنۋىژو پىشنىۋىژى كردنى ئەبۈبەكر:
۵۲۴	وتارى خودا خافىزى:
۵۲۴	ئامۇڭگارى بۇ يارمەتيدەران:
۵۲۵	دوا نىگاۋ چاۋپىنداخشاندنى پىڭەمبەر بەموسولمانان دا لەكاتىك ئەۋان رىزىيان بەستىۋو بۇ نۋىژ:
۵۲۶	ترساندىنى موسولمانان لەگۈڭ پەرسىتى و مزگەۋت بىناتنان لەسەر گۆڭ:
۵۲۸	پىڭەمبەر (درودى غراي لىسىرى) بەچ شىۋەيەك دۇنياي بەجى ھىشت:
۵۲۹	ھاۋەلان چۈن بەرەۋ پۈي ھەۋالى لەدۇنيا دەرچونى پىڭەمبەر بوۋنەۋە:
۵۳۰	ھەلۋىستى ئەبۈبەكر بەرامبەر بەم روداۋە گەرە:
۵۳۱	بەيەتكردن بە ئەبۈبەكر بۇ جى نشىنى:
۵۳۲	موسولمانان چۈن پىڭەمبەريان بەپى كرد:
۵۳۴	خىزانەكانى پىڭەمبەر (درودى غراي لىسىرى) داىكى موسولمانن:
۵۳۶	ھەلۋىستەيەكى كورت دەربارەي فرەژنى پىڭەمبەر:

لاپەرە	ناوەرۆك
۵۴۲	مندال و نهوكانی پیغمبر (درودی عرای لیسری):
۵۴۵	جودا وازی نیوان پیغمبر و سرکردهی سیاسی:
۵۴۶	نه خلاق و رهوشت و شیوه و روخساری پیغمبر (درودی عرای لیسری):
۵۵۲	تیروانینی پیغمبر بو ژیان و گرنگی پئ نه دانی:
۵۶۰	مام ناوهندی له پیکهاتهی جهستهیی و رهوشت دا:
۵۶۱	پیغمبر (درودی عرای لیسری) له ماله وه و له گهل مال و خیزانی دا:
۵۶۲	پیغمبر (درودی عرای لیسری) کهسه نزیکه کانی خوئی بو تهنگانه و مهترسی پیش خستون بو عطاو بهخشش دواي خستون:
۵۶۴	ههست ناسکی پیغمبر و سۆزی بهرزی:
۵۶۸	پیاوهرتی و لهسهره خوئی پیغمبر:
۵۷۳	پاراستنی رهسهنایهتی نایین و پابهند بوون به پوختهی ئایینه وه:
۵۷۶	سادهیی و خاکی پیغمبر درودی عرای لیسری:
۵۷۸	ئازایهتی و دلیری پیغمبر و شهرم و شکوی:
۵۸۴	پیشه وایهتیکی نمونهیی و رابهرایهتیکی گشتی:
فهضل و گهورهیی پیغمبریتی موحه ممد به سهر مروشیهتی داو بهخشندهیی بو هه موو جیهان:	
۵۸۷	راگه یاندنیکی بئ وینه له میژووی پیغمبرایهتی و ئایینه کان دا:
۵۹۲	نرخ و بههای نهوهرحهتهی هاوکات بوو له گهل رهوانه کردنی پیغمبر دا:
۵۹۵	رهوانه کردنی حهزهرتی موحه ممد بووه هوکاری رزگار کردنی ئاده میزاد به گشتی له فهوتان و تیدا چون:
۵۹۸	نهرکی پیغمبرایهتی و بۆلی له رزگارکردن و دهسته بهرکردنی بهخته وهری و چۆنیهتی کاری پیغمبران:
۶۰۱	وینه گرتنی سهردهمی نهفامی و خوئاماده کردنی بو خو کوژی:
۶۰۹	جیهانی تازه له حیساب و مهزندهی پیغمبرایهتی حهزهرتی موحه ممد دا:

لاپەرە	ناوەرۆك
٦١٠	شەش بەخششی سەرەکی پیغمبەریتی موحەممەد و کاریگەری لەمیژووی ئادەمیزاد دا:
٦١٠	بیرو باوەڕی یەکتا پەرستی بێ پیچ و پەنا:
٦١٣	بنەمای یەکیەتی ئادەمیزاد و یەكسانی نیوان تاکەکانی:
٦١٧	راگەیانندی ریز بو ئادەمیزاد و شکۆمەندی ئادەمیزاد:
٦٢٢	دژایەتی کردنی رەشبینی و بتمانە بەخۆکردن و زیندو کردنەوهی ئومیدو رەجا:
٦٢٩	کوژکردنەوهی دین و دنیاو ریکخستنی ریزەکانی کۆمەڵو یەکیەتی خستنه ناو گروپە ناکۆکەکان و پیڕە بازەرگانهکان:
٦٣٥	دیاریکردنی مەبەستەکان و گۆڕەپانەکانی کارو تیکۆشان:
٦٣٧	لەدایکبوونی جیهانیکی تازەو ئادەمیزادیکی تازە:
٦٤٢	پیپرستی باسەکان

کتیبی (السيرة النبوية) که دانه‌ره‌که‌ی زانای
به‌ناوبانگی جیهانی ئیسلامی ماموستا
(أبو الحسن الندوی) یه‌و به‌زمانی عه‌ره‌بی
نووسیویه‌تی.

تا ئیستا ده‌یان‌جار و به‌ده‌یان هه‌زار نوسخه و
له‌چه‌ند ولاتی ئیسلامی دا چاپی دووباره‌و سێ
باره‌و ده‌باره‌و کراوه‌ته‌وه‌و به‌ناو موسلمانان
دا بلأوبۆته‌وه‌و و جیگای خۆی له‌دڵ و ده‌روونیان
دا کردۆته‌وه‌و.

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌و هۆیانه‌و و گرنگی ئه‌م کتیبه‌ به
نرخه‌ ماموستا مه‌لا مه‌حمودی گه‌ل‌له‌یی
به‌زمانیکی ره‌وان و پاراو کردویه‌تی به‌ کوردی
و هیوادارین موسولمانانی کورد زمانیش که‌لکی
پیویستی لی وه‌ربگرن.

نوسه‌ریک